UYKUSUZ

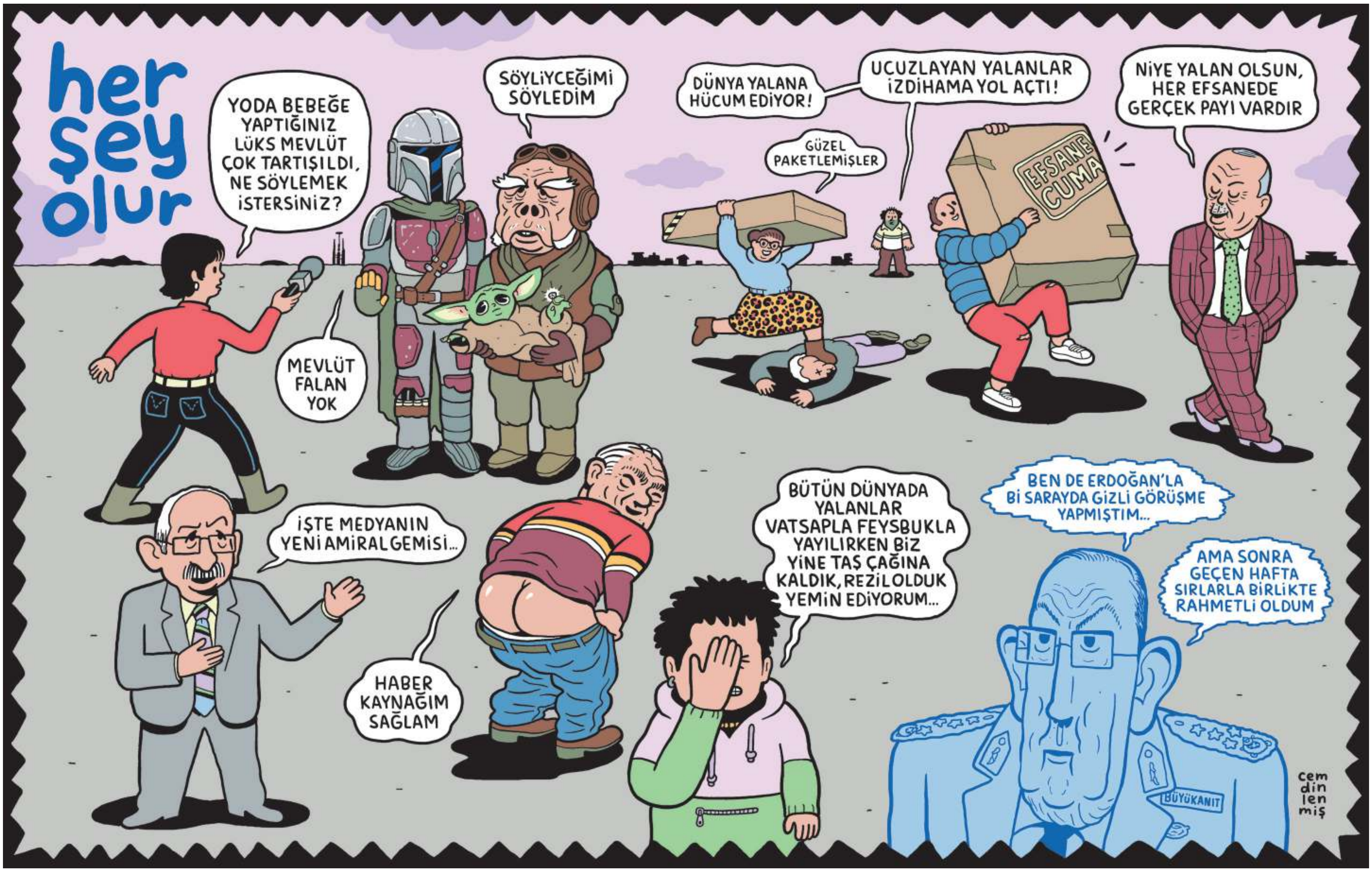
27 KASIM ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/48 No: 639
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele Günü'nde polis İstiklal Caddesi'nde yürüyüş yapan binlerce kadına plastik mermi ve gaz bombalarıyla müdahale etti

Dunya'ya Bakis
Almanya geri adım attı
Porno endüstürisi Türkiye'ye ilk Alman pornolarıyla girdiği için, beynelminel sks dilinin Almanca olarak belirlendiği ülkemizde, yeni bir düzenlemeyle bunun ingilizceye döndürüleceği ancak vatandaslarımız geleneklerine bağlı olduğu için bunun şimdilik mümkün olmadığı söylendi...
FATHER LAND
İngilizler çok kraliçeci.. Peki ya kral?
İngiliz kraliyet tacı
kadife tepelik
değerli taşlar
"Kralım çok yaşa"
King is very kingman
savaroski altın halkalar
pamuk
Kraliçe ölünce ne olacak?. İngiltere şimdi bunu konuşuyor... "Breksit" konusuyolardı muhabbet çok uzayınca daldan dala buralara kadar geldiler parlomentoda.. "Büyük geyik dönüyo" diyen avam kamarası üyeleri "İngilizce konusmak çok zevkli" dedi..
III. dünya savaşı geliyor!
Savaşın Hinduçin'de çıkacağını söyleyen uzmanlar buradaki ayrılıkçı gruplara dikkat çekti... Bu grupların en etkilisi olan B.G.E. (Bu Grupların Etkilisi) örgütünün basın sözcüsüne ulaştık.. Sözcü küçükken fenerli olduğunu ve abilerin zoruyla sonradan galatasaraylı olduğu için toplum tarafından dışlandığını söyledi... Dışlandı yani "Dış Dış" silah sesi gibi farkettiyseniz...
Arabistan petrolü bırakıyor
ibne
PETROL
Bundan sonra odun yakacaklarını söyleyen arap kralı, "Amazon ormanları kaç para" diye sordu.. Brezilya başkanı "Size uygun bi şey yaparız" dedi
Amerikan yaptırımı nedir?
CIA yetkilisi mc.Brown
Y**** yediniz olm.. çok pis kafaya taktılar sizi....
CIA
Konuyla ilgili görüştüğümüz CIA yetkilisi "Pentagonda herkes çok sinirli... Bence bi süre görünmeyin" dedi.. "Sınır kapılarını, radyo-televizyon yayınlarını filan bi süre kapatın.. ülkede kimse internete girmesin, telefon etmesin.. Zamanla düzelir" diye de ekledi...
Belçika çikolatası kanserli
Senelerdir yediğimiz, kimi zaman sütlü, kimi zaman bitter, kimi zaman fındıklı fıstıklı çikolatalar belki de sağlığımıza zararlı.. Uzmanlar "Bi bakmak lazım içinde ne var.." dedi...
Fin'niler niye sarı renk?
Aslında her renkte Fin mevcut.. Ama en taş gibi olanlar sarılar olduğu için, onlar ön plana çıkmış... Esmer, siyah saçlı Finliler de var.. Ama çok iyi değil yani...
Sarı Finli
Boy: 190cm
Kilo: 78kg
dirilik: var
Kara Finli
Boy: 155cm
Kilo: 83 kg
dirilik: yok
FIN
Kuğunefesi astıma iyi geliyor
hahh..
Kuğuların ciğerlerindeki Bor ve Metandioksit, mikropları öldürüyor ve ortama dezenfekto etkisi yapıyor... Ama kuğuların ağız kokusu biraz kötü.. Çünkü temel gıdaları soğan ve sarımsak hatta para varsa pastırma... Dolayısıyla terleri de kötü kokuyor... Yine de, abartmamak koşulu ile, eser miktarda içilen kuğu teri mideye iyi geliyor... Ekşimeyi alıyor, şişkinliği gideriyor... Kuğu işte...
Yürüyen merdivenlerde sağda durmak tüberküloza davet ediyor
ESENTEPE
METROBÜS
Tüberküloz yani halk arasındaki ismiyle verem toplu taşımanın belası... Çünkü sağda bekle, sarıyı geçme, inene yol ver, falancayı şöyle et filan karışa karışa en sonunda insanın dert sahibi edip, akabinde de verem, grip, depresyon, panik-atak ve lütfü yapıyor... O yüzden gece trafiğin olmadığı saatlerde taksiye binip paşa paşa gideceksin... Kornası öyle çalıyo.. "Paşa paşa ♫♪.."

@kaansezyum

Yapay zeka akıllı olacak!

Son dakika! Elon Must kutudan araba yaptı. Camlarının 'Okunmuş cam' olduğunu belirten Musk, 'Arabayın içine bela mela, beddua, nazar giremez' dedi. Arabanın kem göz geçirmez camından okunan belalara karşı gelen Musk, 'Bakın çarpılmadım' dedi...

Evet gelecek gerçekten de heyecan verici. Adam geçtiğimiz hafta kutudan araba yaptı, bir de üstüne bunun on binlerce siparişini aldı. Kerizleri güzel bir silkeledi. Şimdi de nazar geçirmeyen araba yapıyor... Allah mesut etsin.

Şimdilerde her şey yapay zekaya yaslanmaya başladı. Mesela arabalar kendi kendilerini kullanmaya başladı. Bence bir noktada yapay zeka, kendisi de sizin yerinize araba kullanmaktan sıkılacak. O da kendine yapay zeka yapacak... Bir noktada tabii ki o yapay zeka da –eğer kafası çalışıyorsa- işten kaytarıp kendi işini kilitleyebilecek başka bir keko zeka bulacak. Eee bu işler böyle.

Asimov'un ünlü robotik yasası 'İşi bileceksin, işe gitmeyeceksin' mantığı zaten insanlığın yapay zekayla olan ilişkisini çok güzel bir şekilde anlatıyor. Yapay zeka neden var? Biz iş yapmayalım diye... Peki bizim işlerimizi biz yapmazsak, parayı kim kazanacak? Tabii ki biz, salak salak düşünmeyin. Allah'ın robotuna bir de yevmiye mi vereceğiz? Onu hayata getirmişiz, bir yaşam sebebi vermişiz. Bir de üzerine onu hayatta tutuyoruz. Şimdi bir de bunlar yetmezmiş gibi üzerine para mı verelim? Oldu olacak şeyimizi de şeyetsin bari... Töbe töbe. Roboseks demek ki böyle başlayacak. Biz avcı konumundayken av haline geleceğiz belki de bir gün aç gözlü robotların boyunduruğu altına gireceğiz.... Vay anam vay... Zaten şimdi VAR mar bi şeyler de çıktı ama hakemler hala online. Bir gün onlar gidecek ve yapay zekanın kendini ispatı o noktada başlayacak bence...

Yapay zeka daha iyi giyinmek isteyecek mi acaba? Yani Mahmutpaşa'dan mı giyinmeyi tercih eder yoksa İstinyepark'a gidip görgüsüz futbolcular ve popçular gibi Gucci'den, Armani'den, Hermes'ten, Givanşi'den mi giyinmek ister. Belki Armanagildo Zeğna'dan giyinir... Belki bir yapay zeka da Sarar'dan giyinmek isteyecek... Geleceği kim bilebilir?

Bir de böyle bir şey var. Yakın gelecekte yapay zekanın zekasal gelişimine bağlı bağlı olarak tespit edilen en az 143 yeni meslek ortaya çıkacağı belirtilmiş... Dijitalleşmeyle birlikte kazanılan bilgi ve deneyimlerin mesleklerde değişim yaratacağı öngörülüyor... Yapay zekalar için bulunan işler de şu şekilde olacakmış habere göre:

"Trol yuvası tespit uzmanı, akıllı ev tasarım yöneticisi, insan-robot ekip yöneticisi gibi meslekler... İnsan-robot ekip yöneticisinin sağı solu kesin belli olmaz.

DHA'nın haberine göre; Trol yuvası tespit uzmanı, akıllı ev tasarım yöneticisi, dijital terzi, dijital terapist, robo psikolog… Yakın gelecekte en çok konuşulan sektörler olarak karşımıza çıkacak. Hepsinin ortak özelliği yapay zeka. D

'Yalanım varsa şu ateşe kör bakayım'
HAL 9000

Robo psikolog bize mi robotlara mı bakacak? Robotlarda korku, hayranlık, imrenme olacak mı? Geleceğin robotları gıybet yapacak mı mesela? 2001 Bir Uzay Macerası filmindeki HAL 9000 gibi, gözünü kırpmadan şerefsizce yalan söyleyen robotlarla filan karşılaşacak mıyız acaba?

Ben yapay zeka ancak şerefsiz, vicdansız, Allahsız – kitapsız, korkak, yalancı, yavşak ve yalaka robotlar geldiği zaman tepemize çıkacak. O zamana kadar robotların ensesine vurup ağızlarından malzemeyi alacak olan biziz. Bizden daha beteri gelene kadar bütün bu mekanlar bizim. Herkes akıllı olacak... Yapay zeka da akıllı olacak, ancak o gün gelince olanlar olacak.

Hepinizi dijital imzamla öpüyorum.

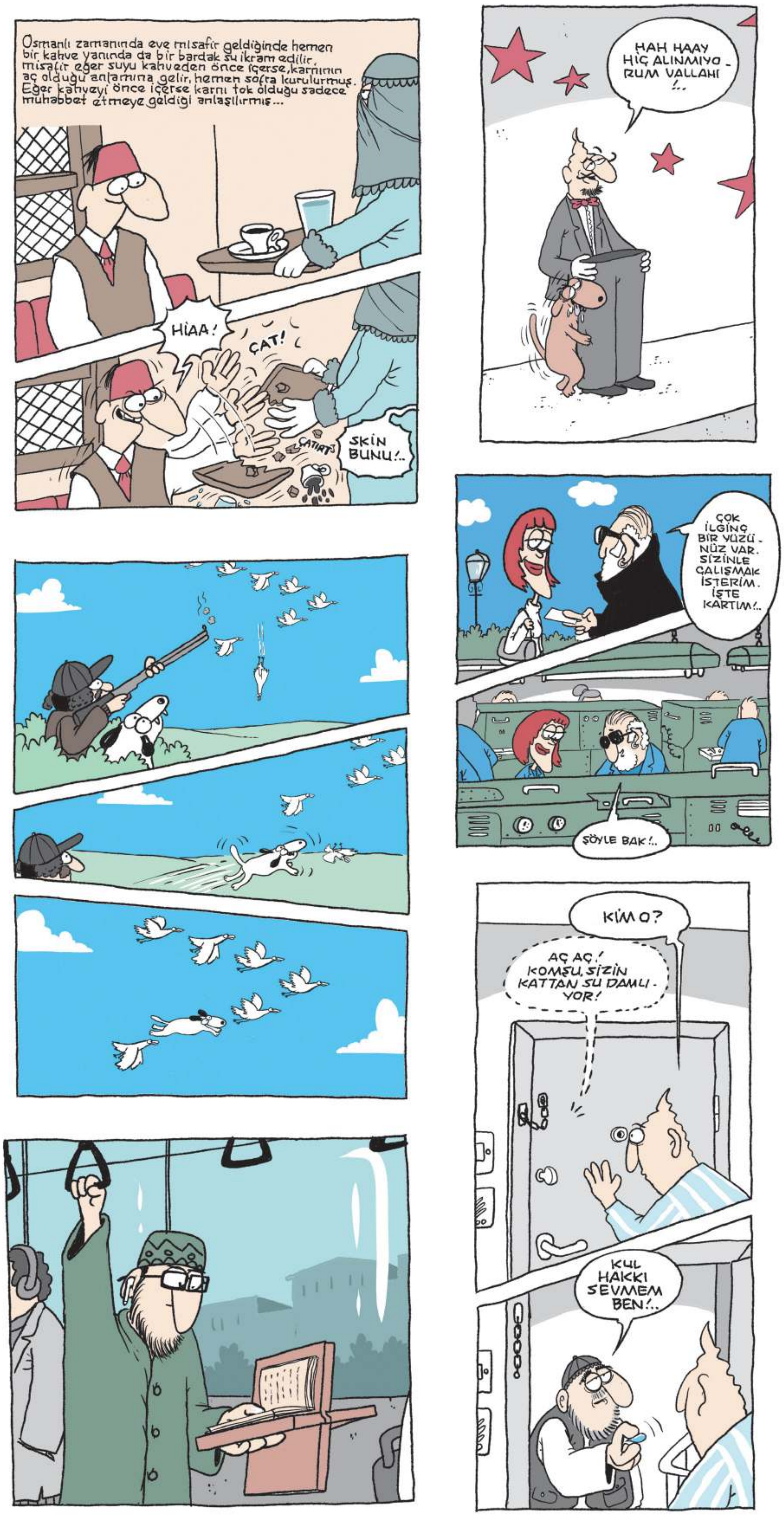

nisan hakan
ONUN DOĞRU KİŞİ OLDUĞUNU NASIL ANLADIN?.
BİLMEM...
ÖRÜNTÜYÜ ÇÖZDÜM! KATİL BU GECE BİR CİNAYET DAHA İŞLEYECEK... KURBAN 1.90 BOYLARINDA KUMRAL BİR ERKEK OLACAK...
KOMSERİM BENİM DE FALIMA BAKAR MISINIZ?
ONA KÜÇÜK SÜRPRİZLER YAPIN...
AAA NE İŞİN VAR BURDA?
BAK YENİ Bİ GENÇLİK DİZİSİ BAŞLAMIŞ.. İKİ BÖLÜME KALMAZ ÇİFTLER MANİTALARI DEĞİŞTİRİRLER...
İKİ BÖLÜM SONRA
BAK SANA DEMİŞT... NERMİN?!
NERMİN'İ YALIYOLAR!
20 YILDIR KOMADAYDIN, BİZ SENİN ARKADAŞLARINIZ HATIRLADIN MI?.
EVET LAN HATIRLADIM İNEKLER! BU TİPİNİZ NEY LAN HEPİNİZ KARI GİBİ GİYİNMİŞİNİZ! O DAR KOT NE, KÜPE NE LAN? HOMO MUSUNUZ? KARI MISINIZ? IYY...
BENCE BUNU BÖYLE BIRAKALIM, TWİTIRDA ÇİĞ ÇİĞ YESİNLER...
NEYDE?
GÖZLERİNE BAKMAYA BİLE KIYAMIYORUM...
BEN ÇATIR ÇUTUR BİŞEYLER ARIYORUM DİYORUM ASLAN BAS GİT LAN!
YALNIZ BU ÇOK GÜÇLÜ BİR BÜYÜ...DİKKATLİ KULLAN...
TMM...
STAK!..
HANIMIŞ BURDA NE VARMIŞ?
?
NE VARMIŞ BURDA NE VARMIŞ?
YAKALA!..
ÇAAT!..
miyuv?
NİYE BÖYLE OLDU BU ÇOCUK BİZ NERDE HATA YAPTIK?.
Bİ UZMANA GÖTÜRELİM..
DIKŞ DIKŞ!..
RÖAA!
HİÇ DÖVMEMİŞSİNİZ ONDAN HAYVAN OLMUŞ İT OĞLU İT! AZCIK DÖVECEKSİNİZ!..
HIRRR!
ÇOTA!
IYK IYK!

æ Merhaba.
æ Geçende de ne acayip bir muhabbet oldu ya öyle. Youtube kanalım Deve Dikeni'ne sevgili Kuşum Aydın konuk oldu. Kendisi gerçekten harika biri. İyi ki geldi, kıymet verdi, hoş geldi. Safalar getirdi. Muhabbetin bir yerinde, kendisi, bir dönem yağ aldırdığından, ve sonrasında çok çektiğinden bahsetti. Yaklaşık bir sene kadar çekmiş. Dedim ki "ne çektiniz mesela" dedim. "Neler çekmedim ki" dedi, "ama" dedi "en fenası da, seks yapamadım" dedi. "Bir sene boyunca" dedim. "Evet" dedi, "tam bir sene boyunca seks yapamadım" dedi. "E çok fenaymış gerçekten de" dedim. "Ne demek ya" dedim "bir sene boyunca seks yapamamak, insan" dedim "kahır sahibi olur." "Ah sorma" dedi, "düşmanımın başına böyle bir şey gelsin istemem" dedi. "Öyle tabii" dedim, "niçin yaşıyoruz" dedim. "O kadar da değil aslında" dedi. "Yok yok" dedim, "o kadar, ben" dedim "seks yapamayayım mesela, öleyim daha iyi" dedim. "Seks benim için birinci planda olan bir olaydır" dedim. "Sende bir seksomanyaklık durumu var galiba" dedi. Dedim "yani bir manyaklık var." "Peki" dedim "ben size bir şey soracağım." "Sor canım" dedi. "Yağlarınızı aldırmadan önce, doktorunuz size, tam bir sene boyunca seks yapamayacağınızı söyledi mi" dedim. "Söyler mi, öyle bir şey söylese kim yağlarını aldırır" dedi. "Tam bir sene boyunca seks yapamamayı kim göze alabilir Alpay'cım" dedi. Dedim "kimse göze alamaz, yok" dedim "öyle bir dünya". "Yok tabii" dedi. "Seks olmazsa yaşam olmaz" dedi. "Hay" dedim "ağzın bal yesin." "Peki" dedim "bir şey daha soracağım." "Sor canım" dedi. "Seks yapamayacağınızı ne zaman anladınız" dedim. Ve hayatımın en güzel cevabını aldım, "SEKS YAPAMAYINCA ANLADIM" dedi. Stüdyoda kamera arkasında kim varsa koptu, ben de ayrı koptum zaten. Sonra da muhabbet aktı gitti. Bu hafta yayımlanır, bakarsınız siz de bir. Ne güzel de bir insanmış gerçekten de Kuşum Aydın ama. Öyle valla, yemin ediyorum öyle ama.
æ "Sağ olasın" ile "sağ ol Hasan" aynı şey. **–Türker Karakaş-**
æ "Kumpir" ile "Kuala Lumpur" zorlasan aynı şey.
æ Bu arada Hazar, "kurabiye"ye "kuyaye" diyor. Geçen düşündüm, "bu çocuğun", yaş üç buçuk olmadı daha bu arada, düşündüm, "bu çocuğun" dedim, "kurabiye'yi söyleyebilmesi için aradan en az altı sene daha geçmesi gerekiyor bence" diye düşündüm. Çünkü yani "kurabiye"nin "kuyaye"den evrilmesi öyle bir anda olamaz. "Önce "r"leri söyleyebilmeye başlayacak, ondan sonra da, "ya bu kuraye'nin sanki bir şeyi daha eksik" diye düşünmeye başlayacak, ohoo yani. Çok zor.
æ Babam gibi, şaşırtıcı bir şey gördüğümde, "üff" dediğimi fark ettim.
æ Bu arada 2020'ye girmek üzereyken şunu fark ettim ki, 2020, tek başına benim için hiçbir şey ifade etmiyor. 2020'nin bana ifade ettiği tek şey, 2000'in yirminci yılı olması. Başka da hiçbir şey ifade etmiyor bana 2020. 2000 değişik bir seneydi. Profesyonel çizerliğe ilk adımımı attığım seneydi mesela. Az şey miymiş yani 2000 düşününce. Değilmiş tabii ki. 2000 gerçekten değişik bir seneydi. Sanki bir anda her şey değişecek gibiydi. Uçan arabalar görecektik bir anda sanki. Olmadı o. Atilla Taş Emmilenyum adında bir albüm çıkardı. O da olmadı. Bilgisayarlar çökecekti. O da olmadı. Olmayan şeylerin senesi gibiydi 2000. Ama sonra bir dolu manyak şey de oldu 2000'de. 2000 her haliyle şaşırtıcı bir seneydi. Cem Yılmaz televizyonda göründü. Akıl aldı. Işık saçtı. Milenyum bilezikleri diye bir şey vardı 2000'de. Gerçekten bir akıl tutulması gibi bir şeydi bak o. "Milenyum'da kıyamet kopacak" diyerek futbolu bırakan Arjantinli futbolcunun akıl tutulması ise, ben şimdi buradan isim verip hiç kimse de hiçbir zaman için öyle olsun istemiyorum, o çok acayipti yani. Biz bilezikleri çıkarıp attık bir süre sonra, normal yaşamımıza devam ettik, o ise bir daha asla futbola dönemedi. Yaktı kendini manyak, o oldu bana. Resmen o oldu bana. Bana. Na. A. Memoli vardı Memoli 2000'de. Hey yavrum hey. Sonra milenyum çocuklarının çok akıllı olacaklarını düşünüyorduk. Oldular gerçi. Bir de tam randumanlı imkan olsa yemin ediyorum coşum. İmkanlar kısıtlı anam, imkanlar kısıtlı. Cep telefonlarımız antenliydi. Sarah ile Musa gündemimizin tam ortasındaydı. Ne saçma zamanlardı bir yandan da. Milenyum grisi diye bir şey vardı mesela. Pek çok şeyin rengi bir anda janjanlı gümüş rengine dönüşmüştü. Nez'in poposu bile gümüştendi. Gerçi "o klipte o popo benim değil, başka bir popo oynattık" dediyse de daha sonraları, ne bileyim biz onu hep Nez'in poposu olarak kabul ettik, onu öyle sevdik, bağrımıza bastık. Galatasaray Uefa Kupası'nı kazandı, o çok büyük olaydı işte. 2000'e girerken, "bu gece dünyanın sonu olacak" diyerek müritleriyle birlikte intihar eden manyağın manyak tarikatı da büyük olaydı aslında fakat pek kimse de takmadı. "Akıllı olsalarmış onlar da" diye düşündük. Carlos Santana'nın bütün ödülleri topladığı yıldı 2000. "Biri Bizi Gözetliyor", ortalığı yıkıyordu. "Imagine" bin yılın şarkısı seçilmişti. Ve daha neler neler. Belki bu konuya haftaya da devam ederim. Hiç kimse kusura bakmasın, 2020 kafasında değilim. Milenyum'un yirminci yılı kafasındayım ben.
æ Hoşça kal.

İLKER ALTUNGÖK

baris.uygur@gmail.com
akıl fikir ofisi
Barış UYGUR

Paralel Evrenden
Türkiye Manzaraları

Sık sık, Türkiye'nin dönüm noktalarını düşünüp, "Ulan orada şöyle değil de böyle olsa nasıl olurdu acaba?" diye hayâl kurarım. Fizikten çok anlamıyorum, hele hele şu paralel evrenli, çoklu boyutlu fizik görünce ufo gören masum köylü gibi mel mel bakıyorum, Newton Fiziğinin ötesine zerre geçebilmişliğim yok ki, Newton Fiziğinden de zaten fizik hocam beni sevdiği için borçlu geçmiş bir insanım, yani Newton mezarından kalkıp gelse benim de Newton fiziği anladığımı ileri sürdüğümü görse bu işe cidden bozulup "örtün örtün, niye geldim ki geri," diyerek edebî istirahatgâhına geri döner. (**Trophy Earned:** *"Edebî İstirahatgâh" tamlamasını cümle içinde kullan*, Ultra Rare %0.02)

Her neyse fizikten anlamadığım hâlde paralel evren kavramını biliyorum ama onu da zaten çizgi romanlardan, bilim kurgu romanlarından falan biliyorum. Eminim ki fizikçiler parçacık, marçacık diye üzerinde kafa yordukları çokluevren kavramının bizim gibi ipsiz sapsızların elinde Ayşecik-Sezercik kıvamında kullanılıp "Popescu'nun penaltıyı kaçırdığı ve Fatih Terim'im Fiorentina değil Akçaabatsebat'ın başına geçtiği paralel evren var mı acaba?" diye geyiklere konu olmasına feci bozuluyorlardır. Gerçi acı bir tebessümle bize bakıp küçük görüyor da olabilirler ama biliyorsunuz artık Yeni Türkiye'de bilenlerin bizim gibi bilmeyen denyolara bırakın hâkir görerek, acı bir tebessümle kafa sallayarak bakmaları bile monşerlik, beyaz türklük ve de elitistlik olduğu için onu da yapamıyor olabilirler. Ahaha, içi içini yiyordur adamların şimdi bak. Belki bilenlerin bilmeyenlerden üstün olduğu bir paralel evrende rahat edebilirlerdi ama en azından bu evrende bildikleri için biz onları küçük görüyoruz. Ne kebap paralel evrene düşmüşüz siz düşünün.

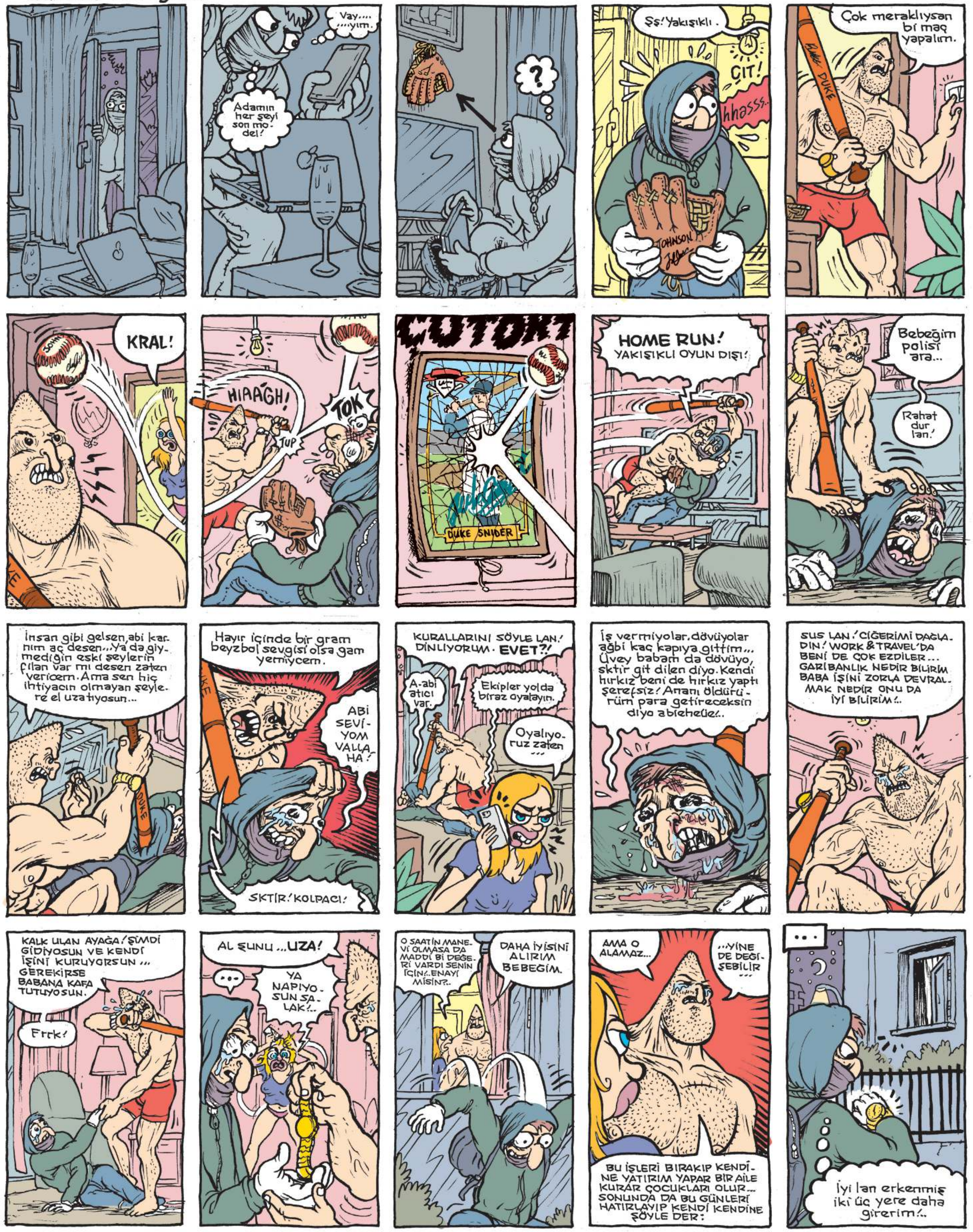
Şimdi efendim ben de geçtiğimiz hafta eskaza Cem Uzan'ın iş başına geçtiği ve devlet kadrolarını İmam Hatiplilerle değil de Uzan Grubunun orta ve üst düzey yöneticileriyle doldurduğu, içişleri bakanlığına bina yönetim müdürünü, dışişleri bakanlığına ihracat direktörünü, maliye bakanlığına Telsim'in finans müdürünü seçtiği, kültür bakanlığına Erol Köse, turizm bakanlığına Sadettin Teksoy, Devlet Opera ve Balesine de komple Bir Demet Tiyatro ekibini getirdiği paralel bir evren hayâl ettim.

Mesela sabık bir belediye başkanının yolsuzlukları anlatılırken büfeden geçilmiyor, abi her tanıdığına bir büfe vermiş, vizyon büfecilik. Tabii hepsini toplayınca dev bir büfeler konfederasyonu Migros'tan büyük oluyor ama abi büfe vermiş. E bizim paralel evrende Cem Uzan'ın yakınları golf sahası peşinde koşacaktı demektir bu. Uzak akrabalara mini golf, yakın akrabalara golf resort. Aydın Doğan maalesef bu paralel evrende de muhtemelen oyun dışı kalacak ama en azından bu kadar hırpalanmadan, erkenden voltasını alacaktı. Ana muhalefet sürekli olarak "İktidar koli koli pringles ve kontör dağıtarak oy topluyor!" diye yakınacak, okçular tekkesi yerine Cem Uzan'ın rahmetli kayınpederi Renç Koçibey anısına ralliciler tekkesi açılacaktı.

Peki aynı seçimde Deniz Baykal'ın iktidar olduğu paralel evren? İşte onu düşünmesi daha da zor. Ama tabii öyle bir paralel evrenin aynı zamanda CHP yöneticilerinin üçüncü sınıf boyalı basın gazetecilerini, düşebilecekleri bir çapa hiçbir zaman sahip olmamış çapsız muharrirleri falan ciddiye almadığı bir paralel evren olması gerekiyor. Parçacık fiziğinden atom altı şeylerinden falan hiç anlamıyorum ama milyarlarca paralel evrende, hem "Helga Türk Erkeklerine Bayıldı" haberleri yapan gazetenin mucidini ciddiye alan hem de iktidara gelen birileri yoktur gibi geliyor.

ve SİNEM biberliyor...

cihan kılıç

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Kurt Gazeteci Özdemiroğlu Araştırdı MEÇHUL CEHAPELİ KİM?

Ankara'ya yakın kaynaklarım var. Mesela Eskişehir. Ankara'ya yakın. Oraya gittim ve iki dönem milletvekilliği yapmış birinin ikiziyle buluştum. Aklımdan geçen şuydu: Niçin o iki dönem ikizlere bir bir dağıtılmamıştı?

İkizle bir kahvaltıcıda buluştuk. Süt içtik. Lafı uzatmadan sordum: Görüşme doğru mu? Dedi ki hangi görüşme? Dedim ki, şu an, bu bizim görüşme. Doğru yani dedi.

Oradan Polatlı'ya geçtim. Orası Ankara'ya daha yakındı. Kaynağıma ulaşamadım. Kayınbiraderine ulaştım. Onla da kahvaltı yaptık. Açıkça sordum: Külliyeye giden CHP'li var mıdır? Var dedi. Kim dedim. Tam konuşacağı sırada, kaynağımın kayınbiraderini yukardan iple çektiler. Yalnız güzel çektiler. Çayından son yudumu havada alıp, bardağı havadan bana attı. Bardağı tuttum.

Şimdi Ankara'ya gitme zamanıydı. Tebessüm şehri Pursaklar'da, bir lastikçinin ofisinde iki kişiyle buluştuk. Bunlardan en az bir tanesi Muharrem İnce'ydi. Sordum: Görüştünüz mü? Kimle dedi. Heyecandan Tayying Erdoğan demişim. Görüştüm tabii dedi. Aha dedim, olay aydınlandı. Ama dedi, Külliye değil, Saray'da görüştük. Aynı şey değil mi yahu diye sinirlendim. Ama o saray, Simit Sarayı dedi. Ne farkeder, ne görüştünüz dedim.

Anlattı: Tayming bey, İnce'ye "Onun sadece adı Kemal, yoksa o ruhen ve fiziken İsmet, sizdeki de böyle bir kısmet" demişti. "Sen yeni bir Atatürk olabilirsin" demişti. Bunun üzerine İnce sormuştu: O kadar kolaysa, sen niye yeni Atatürk olmuyosun bakalım? Partilerimiz farklı yahu demiş ve eklemişti Tayfun bey: Ben hiçbir şeyin ikincisi olamam noktasında noktayı koyuyorum kardeşim.

Aynı saatlarda, Kemal Kılıçdaroğlu, Sincan'da Bekir Bozdağ ile görüşüyor ve Erdoğan'ın yerine kendisini getirmeyi öneriyordu. Bozdağ, işin etik kısmını daha sonra konuşma hakkı saklı kalmak üzere sordu: Beyefendi hem parti başkanı, hem cumhurbaşkanı. Siz beni hangisinin yerine getirmeyi düşünüyorsunuz? Kılıçdaroğlu tek gözünü kıstı ve sordu: Siz hangisini istersiniz? Sonra diğerini de kıstı: Niçin ikisi birden olmasın? Bekir bey celallenmişti: E hani siz partili cumhurbaşkanına karşıydınız? Gene karşıyız dedi Kemal bey, sizi de eleştireceğiz, söz veriyoruz. Şimdi oldu dedi Bekir bey. Ve ekledi: Bunca adam içinde aklınıza ben geldiğim için teşekkür ederim. Ama ben sakin bir hayat istiyorum. Daha butik bir hayat. MHP'nin başına geçsem olmaz mı?

Kemal bey sessizliğe büründü ve konuşmadan sadece baktı. Sonra konuştu: MHP'yi unutun, Bahçeli MHP'Yİ Azerbaycan'a taşıyacak, kelepir arsa bulmuş, bunu benden duymuş olmayın dedi. O halde CHP'nin başına geçeyim dedi Bozdağ. Valla CHP beni aşar, o konuda söz veremem dedi Bay Kemal. Bunun üzerine görüşme bitmiştir dedi ve bir taksi çağırıp uzaklaştı Bay Bekir.

Şimdi Şili Meydanı'ndaydım. Yetkili biri bulmak için sağa sola bakıyordum. Birden Eskişehir'de iple çekilen ikiz önüme düştü. Hemen aklımdaki soruyu sordum: Siz ikizsiniz, niçin birer dönem milletvekilliği yapmadınız da kardeşiniz iki dönem yaptı? Sana ne kardeşim dedi. Bana kardeşim deme, ben sizin üçüzünüz değilim dedim. Yanımızda duran bir otobüse atladı ve bana 'Bakanlıklar'a git' diye bağırdı.

Bakanlıklar'a gittim. İki adam kollarıma girdi ve "Bakan Varank seni bekliyor" dediler. İçimden 'Varank bir' diye mırıldandım.

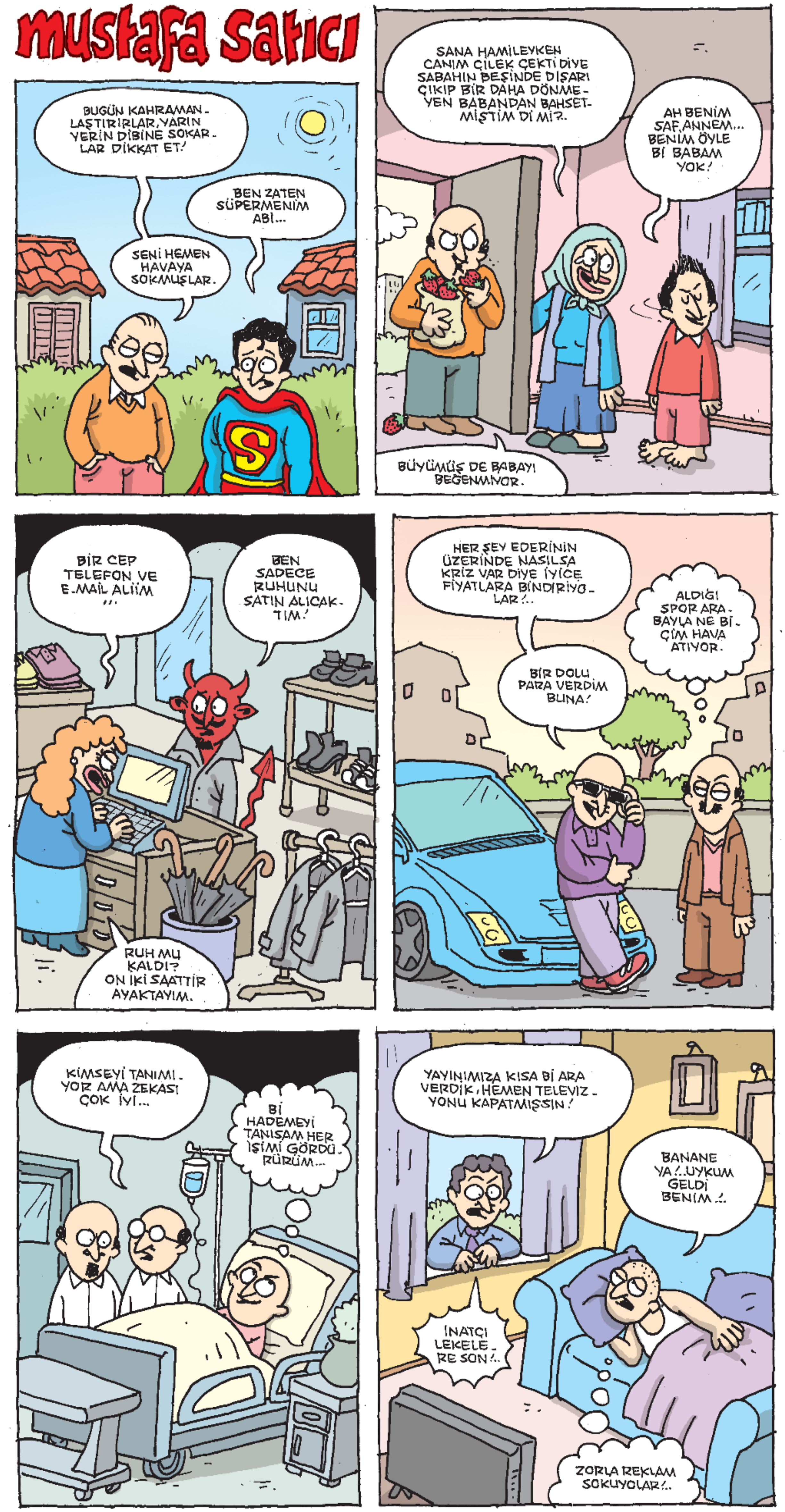
Bakan Varank, bana "Sizi İyi Parti'nin başında görmek isteriz" dedi. Asla dedim. Bir bayanı kaldırıp yerine oturmaktansa, ayakta uyumayı tercih ederim dedim. Geçeceksin dedi. Olmaz dedim. O zaman kim geçsin İyi Parti'nin başına, bari onu söyle dedi. Tansu Çiller nasıl diye sordum. O da bayan dedi. Doğrudur dedim. En iyisi onu Sözcü'nün başına, Rahmi Turan'ın yerine getirelim dedi. Sedat Simavi'nin Hürriyet'inin başına Sakallı Bebek geçmiş zaten, daha saçma bişey olamaz dedim. Aynı iki adam, gene kollarıma girip beni Gençlik Parkı'na götürdüler ve dönme dolaba bindirdiler.

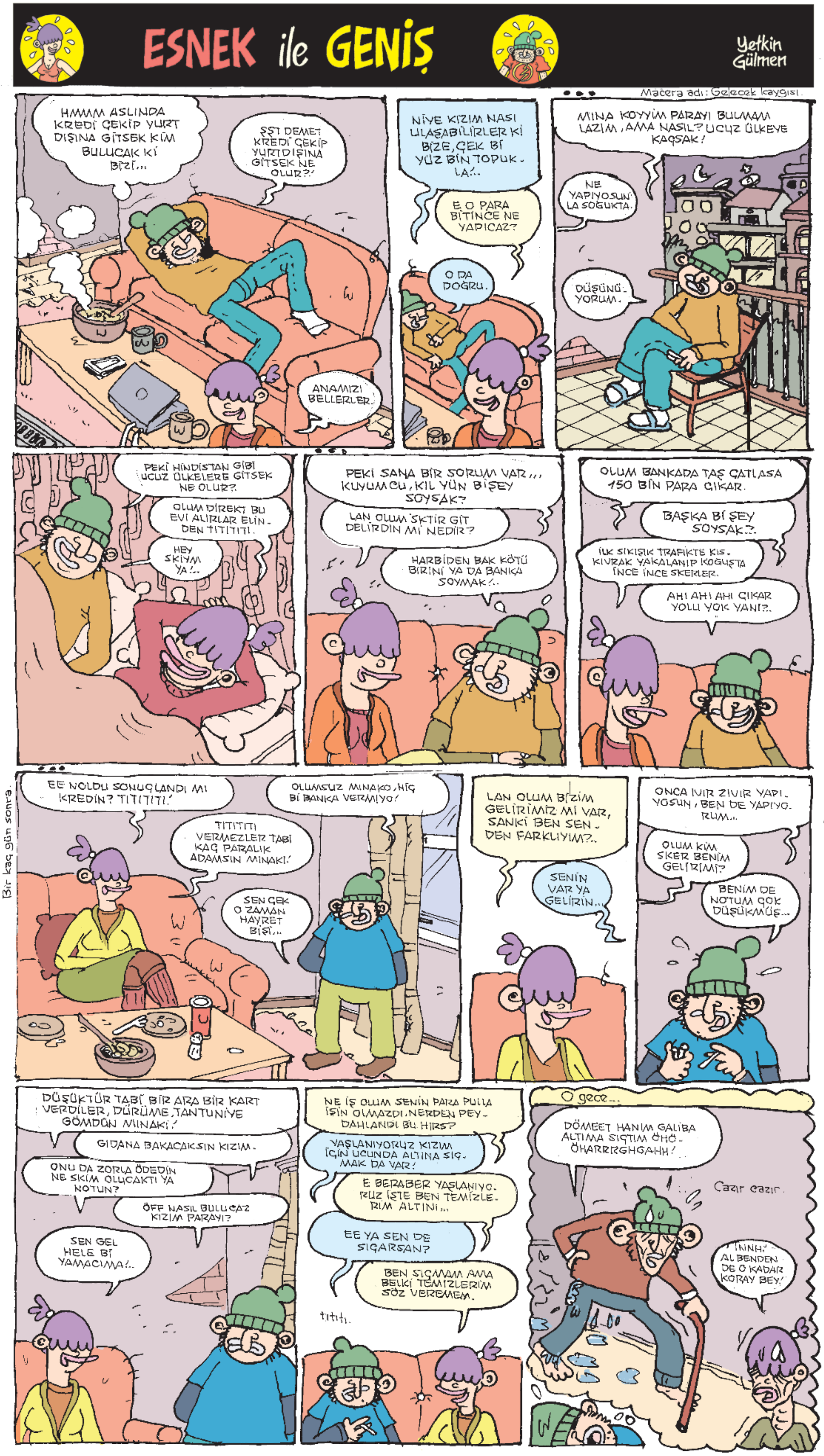
Dolapta hem dönüyor, hem de düşünüyordum: Ali Babacan ile Abdullah Gül, CHP'ye eşbaşkan olsalar, Bay Kemal bir dönem millet olup dinlense, Muharrem beye Federe Yalova Dükalığı verilse, Ekrem İmamoğlu sadece İstanbul'un Avrupa Yakası'nın başkanı olsa, Asya Yakası ise Bay Bilal'e ve okçu dostlarına emanet edilse, ülke rahat bir soluk alır mıydı? Yoksa rahat soluk alma işleri bizden giderek uzaklaş mıydı? Dönme dolap zirvedeyken niye bozulup durmuştu, Ankara'ya tepeden bakacak son adamdım ben. Ve şimdi anlıyordum ki, Eskişehir'deki ikizle Polatlı'daki kayınbirader aynı adamlardı. Belki de üçüzlerdi. Hepimiz kardeşiz dedikleri belki de buydu. Dönme dolap dedikleri zaten dolap değildi, bir de dönmeyince hiç mi hiç çekilecek bir şey değildi. Aynı saatlarda, Tayyar bey, çektiği faksla Trump'ı ABD'deki Demokratlar'ın başına geçirmeyi teklif ediyordu ki, kağıt sıkıştı. "Yapacağınız iş noktasında canım sıkılıyor" dedi Beyefendi. "Haklısınız efendim" dedi yavaşça, Mansur Yavaş...

Not: "Paşa Gönül Kriterleri" adlı oyunumla, 7 Aralık 2019 cumartesi, 21.00, Kadıköy The Wall sahnesinde olacağım. (Olmayı planlıyorum yani)

vedatozdemiro@gmail.com

O Kıymetli Hissiyat

İşte orada. Biraz fazla giyinmiş, biraz acele etmiş, biraz uzaktan gelmiş, sırt çantasını biraz fazla doldurmuş, metro çıkışında tam olarak ne yapacağına karar verememiş bir güvercinin sabit bakışlarıyla ileriye bakıyor. Tam olarak baktığı noktayı bulmaya çalışıyorum. Herhangi bir önemi olduğundan değil ama gereksiz ayrıntılar böyle güzel günlerin kartpostalları gibi saklamaya değer şeyler olduğu için. Hiçbir yere bakmıyor Hasan İnceler. Güzel bir hiçbir yer bulmuş kendine dermansız cinsel hastalık gibi köpüren, kabaran ve kaynayan Taksim Meydanı'nda. Bu da onun sayısız meziyetlerinden, güzel huylarından yalnızca biridir. Cehennemin dibine koysan serin bir kuytu bulmayı başarır; onunla arkadaşlık edenin, onun yanında dolaşanın en büyük ödülü budur. Bugün Hasan'ın bu özelliği çok işimize yarayacak.

"Çünkü bugün seninle ben, öğlen birası içeceğiz" diye açıklıyorum Hasan'a, sinsice arkasından yaklaşıp. Sürpriz açıklamalara bayılırım, bu konuda başarılı da olduğumu düşünürüm. "EH! NERDESİN SEN YA!" diye arkasını dönüyor. Eski figüranlar gibi, tam çenesine yumruk atmalık bir şekilde dönüyor. Bu dünyada Cüneyt Arkın olup savunmasız tüm çeneleri yüzünde şeytan tüyü bir gülümsemeyle yumruklamak vardı. Cüneyt Arkın'a kim kızabilir, kim onunla küs kalabilir? Hasan'la dostluğumuz kadimdir, ufak tefek yumrukları kaldırır, olaylar hızlı tatlıya bağlanır. Ama ne gerek var? Neşeme biraz zorlukla hakim olduktan sonra Hasan'a "tam çeneye yumrukluk döndün, bu kadar savunmasız dönme, her zaman tetikte ol" diye akıl veriyorum. "Tetik benim askerdeki lakabımdı, bana Hasan "Tetik" İnceler derlerdi, sen rahat ol" diye üste çıkıyor. Keşke vursaydım.

Bugün Hasan'la birlikte evdeki yamaha orgum için org sehpası alacağız. Bu iş için en az altı saatimi ayırdım ve Hasan'dan da altı saatini ayırmasını, günün geri kalanı içinse kimseye söz vermemesini rica ettim. Telefonumda yamaha orgumun yakından çekilmiş yüze yakın fotoğrafı var. Evden çıkarken aklıma geldi, belki org sehpaları boy boydur, esnaf sizinkinin boyutları nedir diye sorduklarında cahil gibi elimle göstermek durumunda kalırım diye endişelendim. Bir süre evin içinde şerit metre aradım. Bebeğim şerit metreleri almış, onlarla dolapları, üçlü koltuklarımızı ölçmüştü. Neden? Bilmiyorum. Arada evin içinde görüyorum, elinde şerit metreyle yıllardır durduğu yerde duran dolapların ölçüsünü alıyor. Beni terk etmeyi mi düşünüyor? Ne yapıyorsun diye sorduğumda "bir şey bakıyorum" diyor. Sonra da şerit metreleri asla şerit metreyi aramayı akıl edemeyeceğim yerlere saklıyor. Bu üzeri örtülü düşmanca tavır senelerdir devam ediyor. Bensiz bir hayatın ölçülerini mi alıyor? Benim kapladığım gereksiz alanı mı ölçmeye uğraşıyor? Evde zaten iki üç tane org varken, bir yenisini getirdiğim için mi sinirli? Bilemiyorum. Şerit metreleri bulamadığım için orgun uzaktan yakından fotoğraflarını çektim, ama yanında referans alınabilecek bir şey olmadığı için boyutlarının anlaşılamayacağını düşündüm. Ne yapılabilirdi? Bebeğimi çağırıp orgun yanına uzanmasını mı isteyeyim? Zaten org konusunda hassasken? Bir anlık akıl tutulmasıyla evdeki diğer orgu da yamaha orgun yanına koydum, ikisini birlikte çektim. İşte diğer orgum da bu orgum kadar, aşağı yukarı aynı boyuttalar. Ne olacaksa olsun deyip ütü masasını yere koydum, orgu onun yanında çektim. Ütü masasını biliyorlardır herhalde.

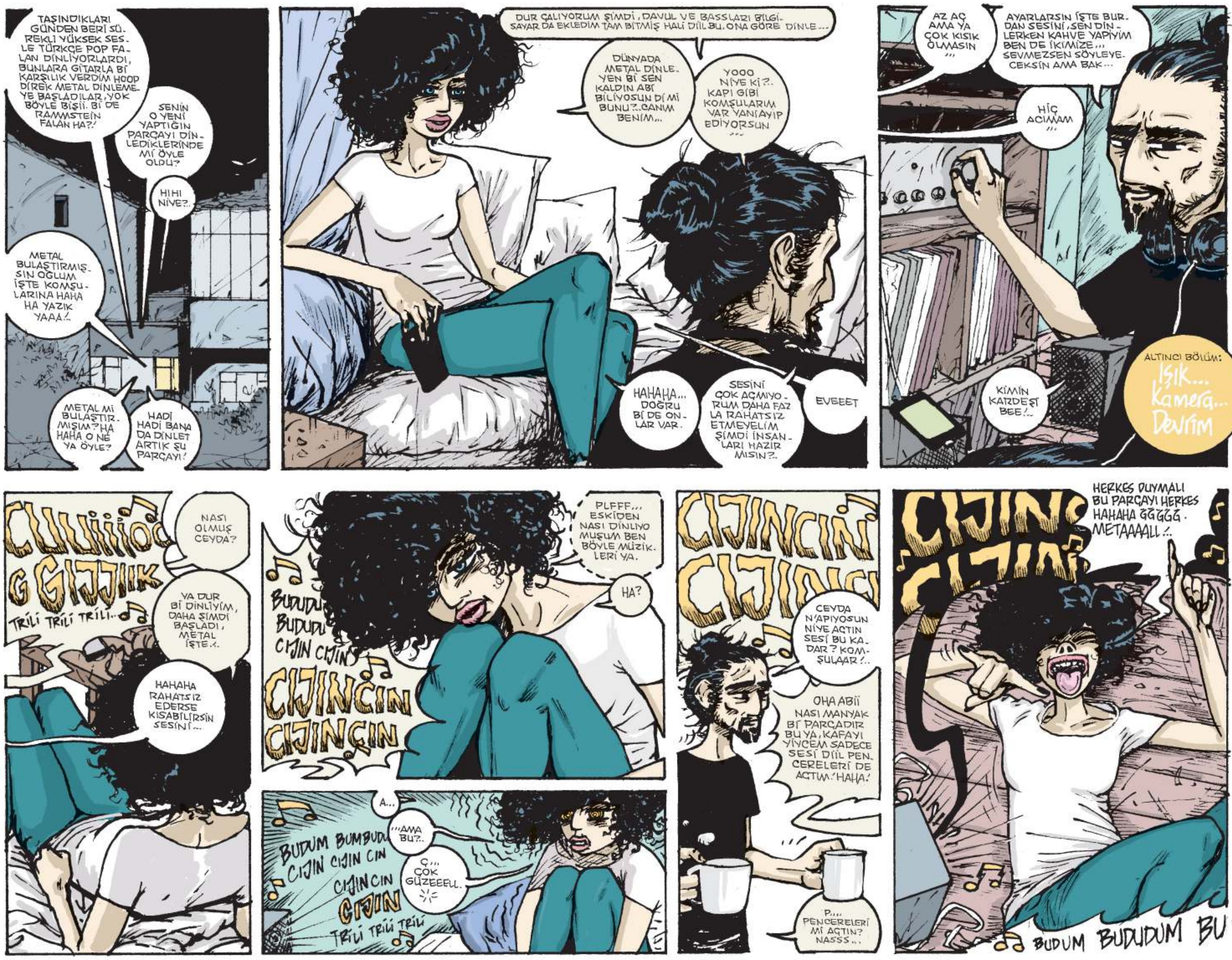

İşte Hasan, sen ve ben senin bulduğun tenha fakat aydınlık, gölge fakat havadar bir noktada öğlen birası içerken bu fotoğraflara bakacağız. Götür beni.

SON METALCİ

Geçen bölümden: Bilinmeyenden gelip tekrar bilinmeyene dönen Supernature kuyrukluyıldızı, dünyanın etrafında tam bir tur atmış, rock müziğe dair ne varsa sıfırlamıştı.Rock müzik dinleyen kimse kalmamıştı. En sert heavy metal grupları bile pop, R&B, rap ne varsa ona buna bulaşmış, kökenlerini tamamen unutmuşlardı.
Kuyrukluyıldızın göründüğü gece, Black Sabbath'ın Paranoid'ini dinlediğinden midir nedir artık bilinmez, müziğe yapılan bu gizemli darbeden etkilenmeyen tek insan Savaş'tı.

Yazan Çizen OKY

Devam edecek

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Hangisi serçe/
Hangisi yağmur"
Melih Cevdet Anday

Sonbahar yağmurları;Yok. Çok kısa bir serpinti şöyle bir geçip gidiveriyor.(arazöz misali) Hepsi o. Hemen de kuruyor, iz miz yok. Bir su birikintisi? Yağmurluk diye bir giysi artık var mı. Onu da görmüyorum. Epeydir. (İstanbul'u kastediyorum tabii) Yağmurluklarımız olurdu. Kıştan önce onları giyerdik.(hışır hışır imperteks olanı) Sonbahar baştan sona şakır şakır yağmur. Hep buğulu otobüs camları aklımda . (90 Draman /Eminönü) Yağmur şiddetlenir tıkır tıkır otobüsün metal damında. Trafik sıkışmış. Buğuları elinle silip bakman lazım ki, nereye geldik. Araba tıklım tıkış. Sessizce yağmuru dinliyoruz. Islak giysi, saç kokusu. Şehir ıslak, gri, gökyüzü binalar minalar kül rengi. Kurşun kubbeler ıslak. Saçaklardan sular damlıyor. Yerler hep su içinde.

Utagawa Hiroshige 1797-1858
"Shin Ohashi Köprüsü üzerinde aniden bastıran yağmur"

"Birden serçelerle indi yağmur" Melih Cevdet yukarıya aldığım şiirinin bir önceki dizesinde öyle diyor, "…Hangisi serçe/ Hangisi yağmur" Artık belli. Çok kolay. Ayırdetmek. Bunlar serçe. İşte geçiyorlar. Kuru serçeler. Kupkuru ağaçlara konuyorlar. Sonbahar günlük güneşlik. Ağaç parıldıyor. Bu yazılara ilk başladığım zamanlarda ardarda yağmur yazıları yazardım. Peşpeşe. Her türlüsünü. (yağmuru bekleyiş, yağışı edişi bilmemnesi…) Çok yazdım. (Bunuel'in anılarında rastlamıştım: son yıllarında öyle şiddetli derecede bir unutkanlık içindeymiş ki annesi;" bir dergiyi başından sonuna kadar okuduğunda, baş tarafını tamamen unutuyor, aynı dergiyi yepyeni bir dergiymiş gibi tekrar tekrar, merak ve ilgiyle okuyabiliyordu" diye anlatıyordu--mealen--sanki, neredeyse o çeşit bir unutkanlık umarmış gibi, kimi hikayeleri, karikatürleri tekrar tekrar, defalarca koymuşluğumuz var--P. Kelle'de oldu o--mali çaresizlik--"belki unutmuşlardır"--) Yalnız bu sefer işler başka; "Hafıza-i beşer'in nisyan ile malül"lüğüne bel

René Magritte 1898-1967

bağlayışım sebebiyle değil; Bu tekrar. Yağmurun melankolik atmosferine, camlardan ip ip süzülüşüne duyduğum özlem mözlem? O da değil.(keşke olsa)
Şehrin suyu bitiyor. Durum vahim. Onun korkusu. O kesintiler. Haftada iki kere; o da birkaç saat akan sular. Zaman zaman. Gece yarısı kalkar gelecek suyu beklerdik. Bidonlara. Korkunç işler. O su gelmeyen musluğun iniltisi. Duymuş olan unutamaz. (internete bağlanırken çıkan o cırıltılı sesle yarışır--ilk, ilk zamanları--) Vahşi kapitalizm; Neo liberal politikalar, hem küresel ısınmayı hızlandırdı hem de insanları şehirlere yığdı. Hesapsız kitapsız. Kaynakları kuruttu. Herşeyi; Suları dahi paketleyip ticari bir kâr aracına dönüştürdüler. Musluklardan akan suyu içerdik. İçilebilinir kalitedeydi. Sokaklarda çeşmeler. Susayınca eğilip avucumuzla...
Bir sürü büyük nüfuslu şehir bizim gibi tehdit altında. Cape Town, Mexico City en başta. Geçen yıl BBC muhabirinin yaptığı röportajda: "Eşim artık hiç duş almıyor. Onun yerine biraz su kaynatıp, o suyu soğuk suyla karıştırıp vücudunu siliyor" "Ailece kovada biriktirdiğimiz suyla, iki dakika süren duşlar alıyoruz" diye anlatıyorlarmış. Cape Town'lılar. Hem de bunlar iyi günleri. İyi günlerimiz yani. Dünyayı bu hale getiren çok uluslu şirketler mi? Onlar çok meşgul şu ara: çok;(dev bankalar, yatırım fonları, zengin aileler) yoksul ülkelerde, (Güney Amerika'da) yeraltı su rezervi olan binlerce dönümlük araziler, göller satın alıyorlarmış; Su işletme hakları falan… Biliyorlar başımıza ne işler açtıklarını tabii.(Brezilya/Sao Paulo'da geçtiğimiz yıllarda 20 günlük su kaldığı zamanlarda yağmaları önlemek için su kamyonları polis eşliğinde hareket edebiliyormuş anca.)
Şom ağızlı, yılan dilli bir tonu mu oldu yazının. Herneyse…

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

uğur gürsoy

cihan ceylan

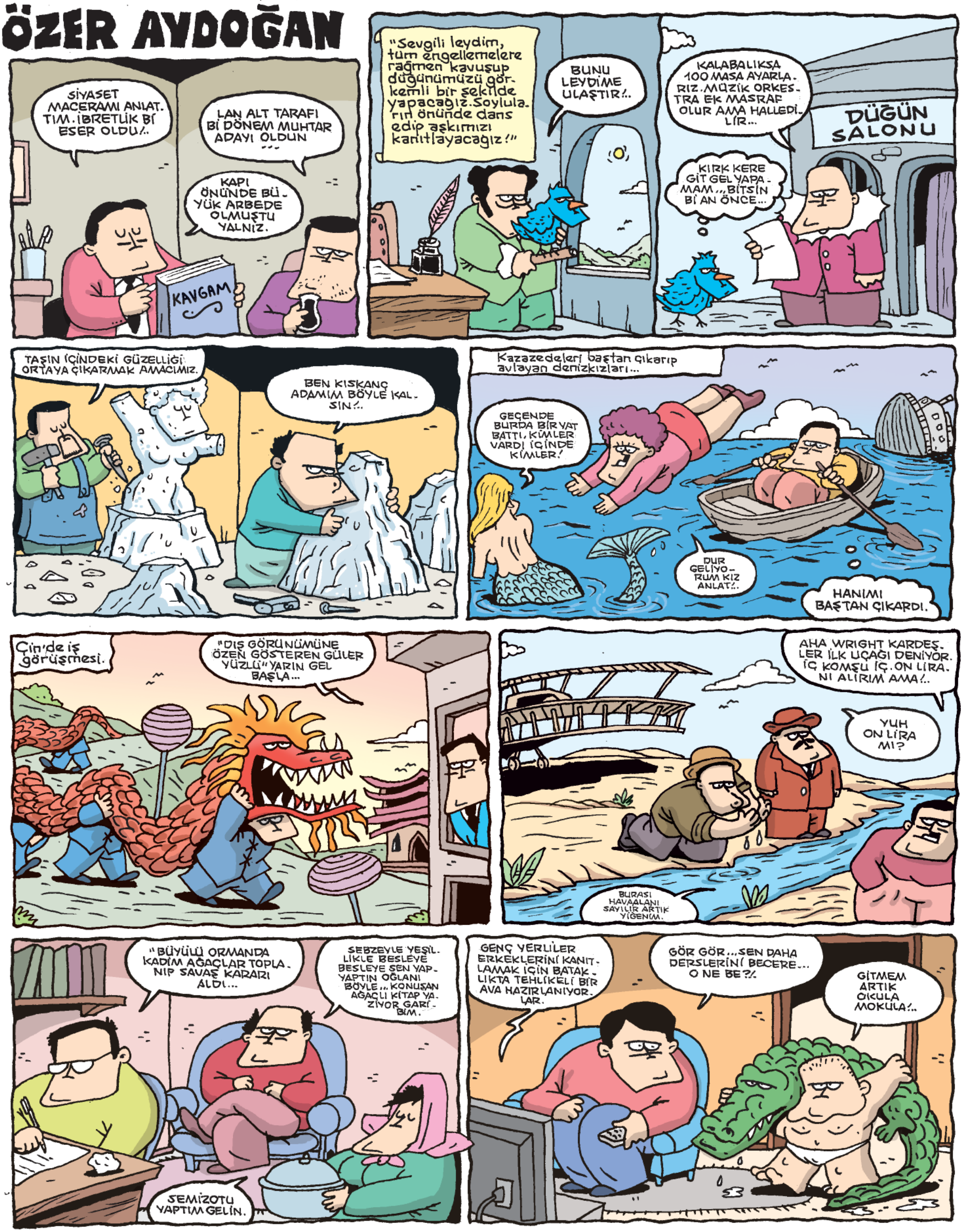

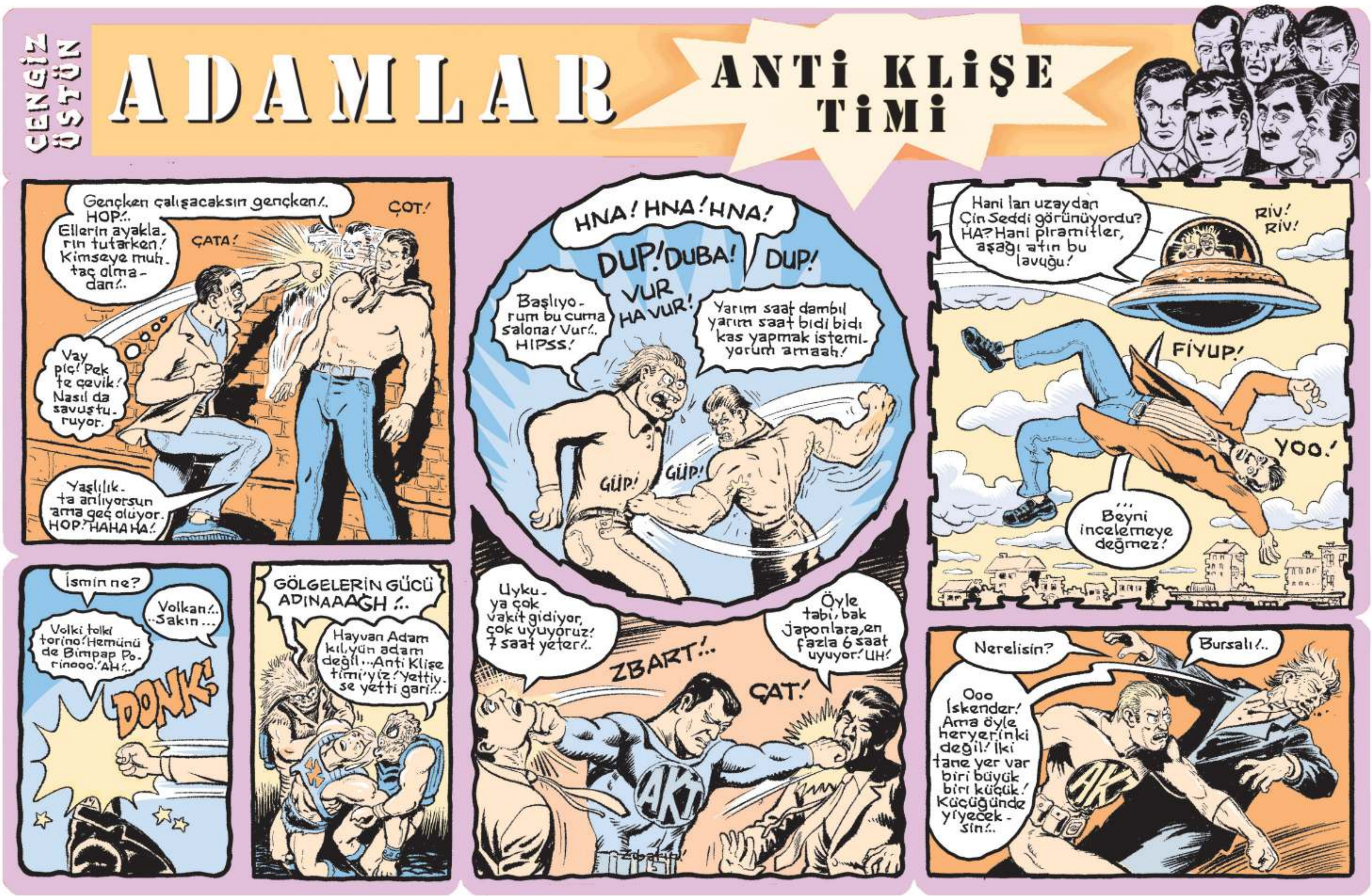

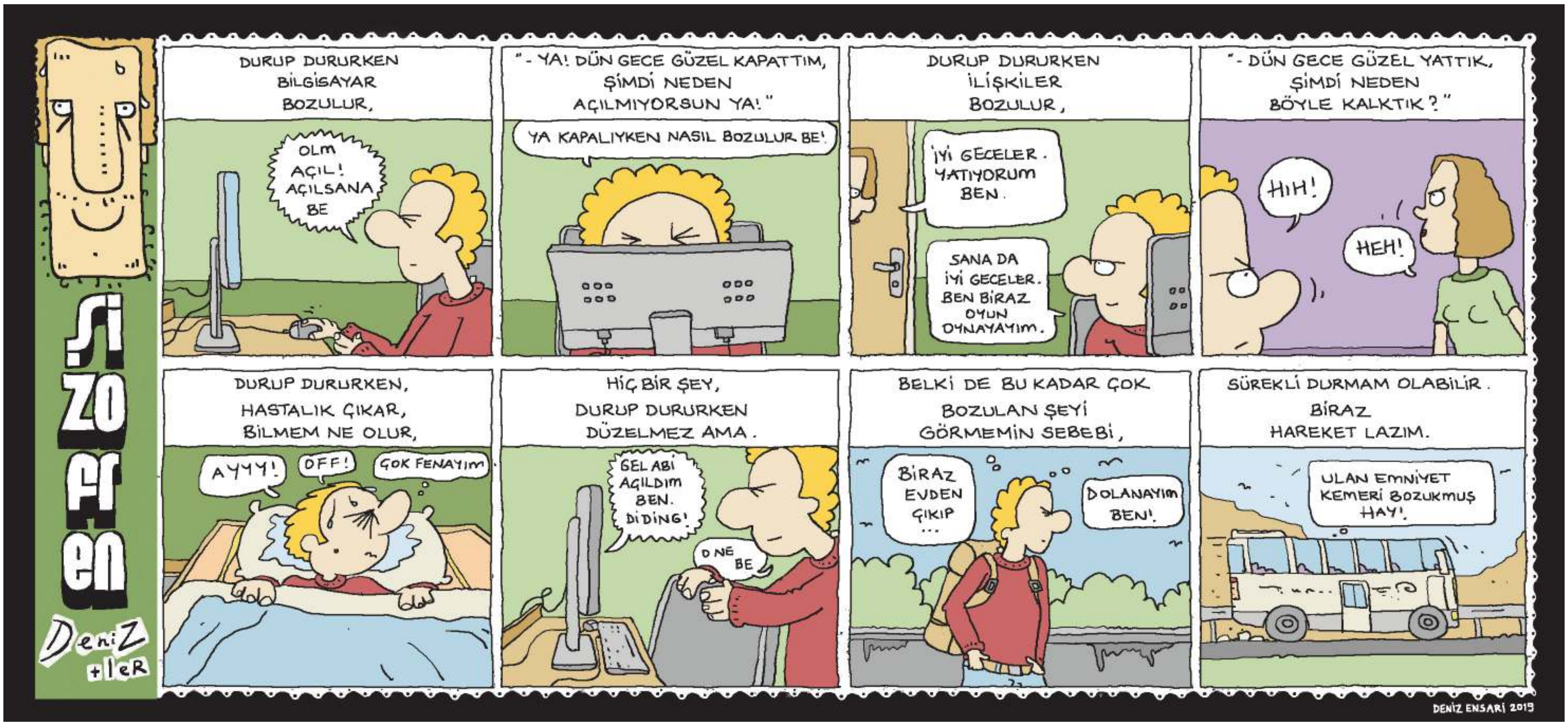

ÖZER AYDOĞAN

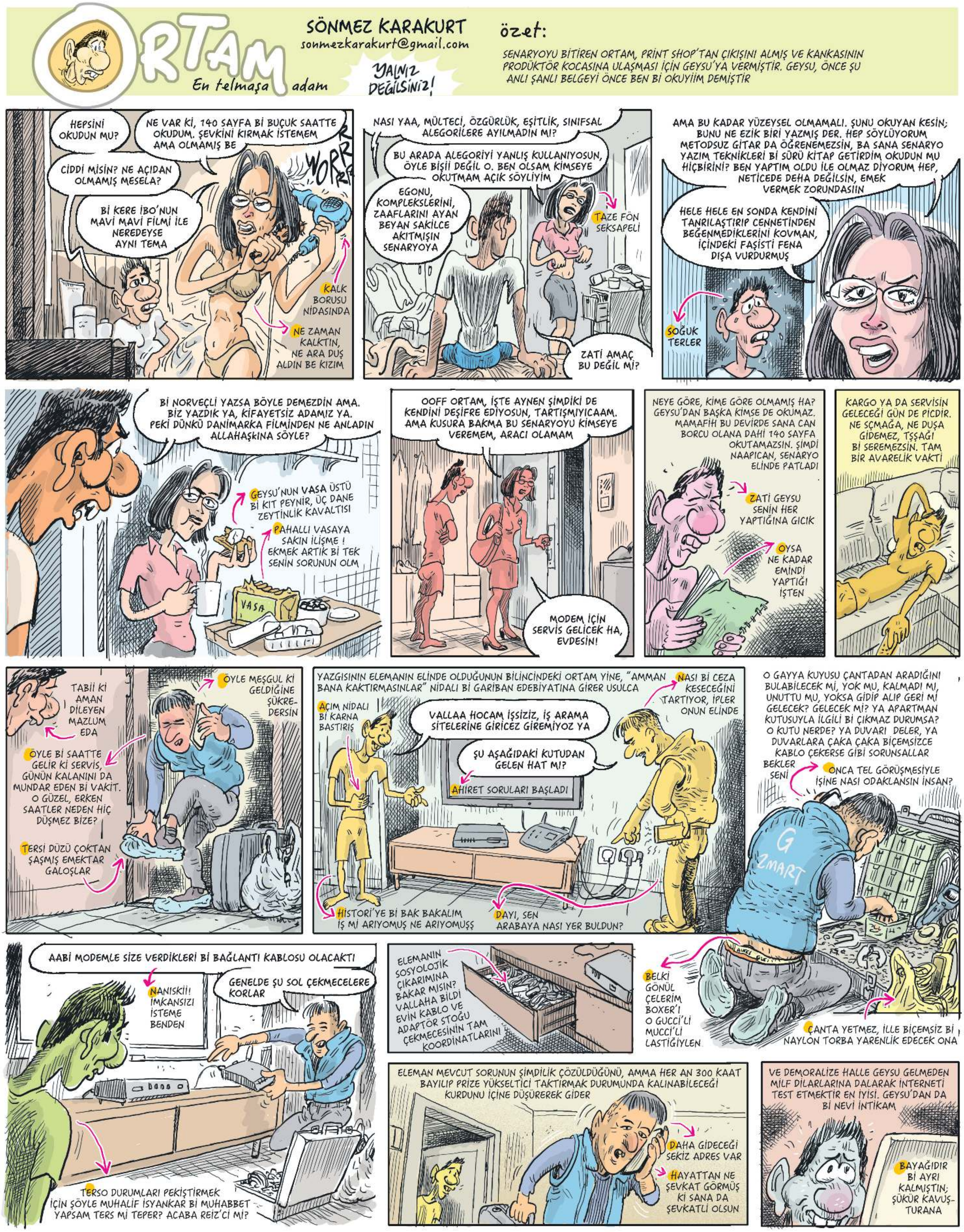
UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 27 Kasım 2019 | Sayı: 639

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 120 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

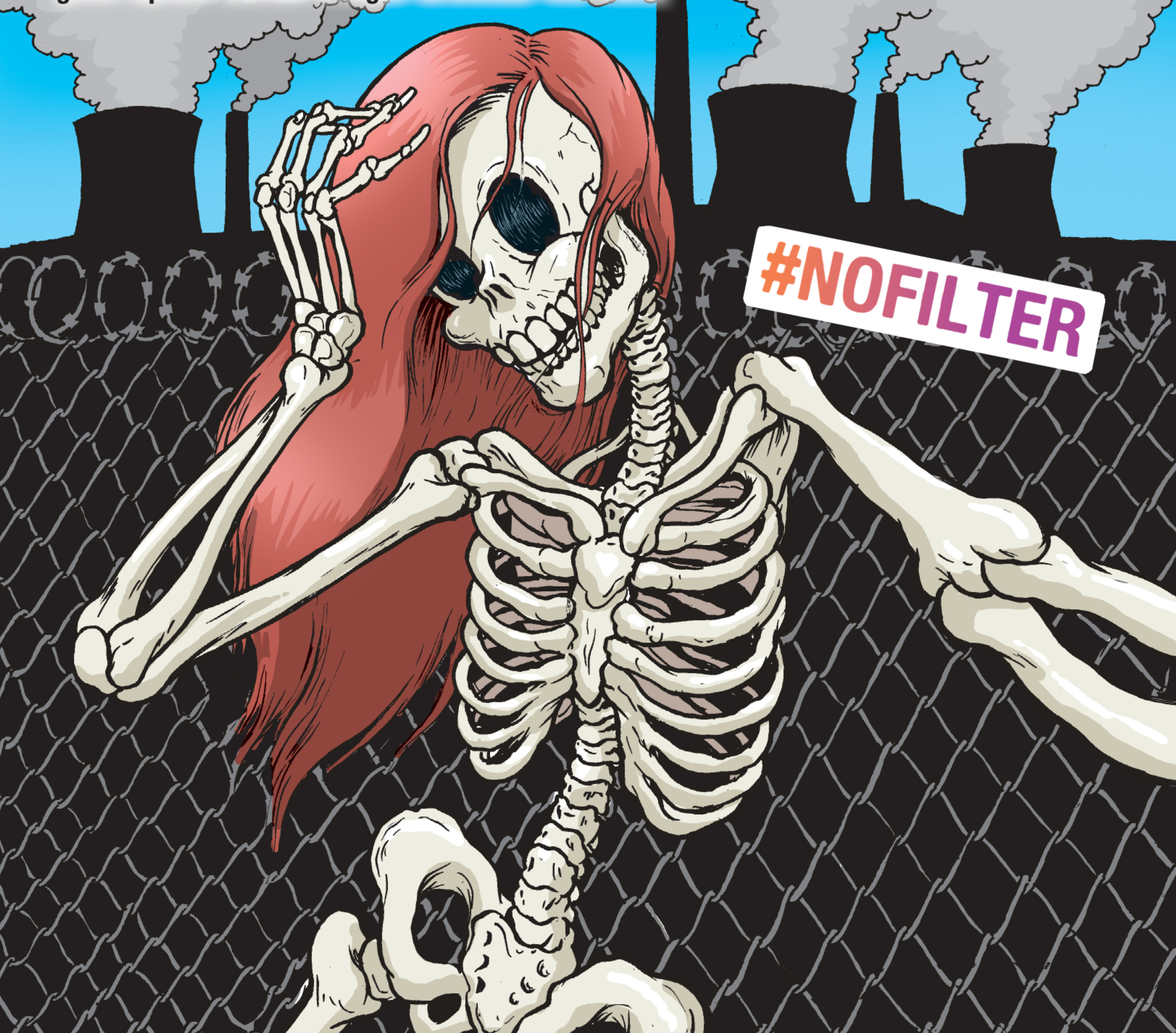
Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
SENARYOYU BİTİREN ORTAM, PRINT SHOP'TAN ÇIKIŞINI ALMIŞ VE KANKASININ PRODÜKTÖR KOCASINA ULAŞMASI İÇİN GEYSU'YA VERMİŞTİR. GEYSU, ÖNCE ŞU ANLI ŞANLI BELGEYİ ÖNCE BEN Bİ OKUYİİM DEMİŞTİR
HEPSİNİ OKUDUN MU?
NE VAR Kİ, 140 SAYFA Bİ BUÇUK SAATTE OKUDUM. ŞEVKİNİ KIRMAK İSTEMEM AMA OLMAMIŞ BE
WORRR
CİDDİ MİSİN? NE AÇIDAN OLMAMIŞ MESELA?
Bİ KERE İBO'NUN MAVİ MAVİ FİLMİ İLE NEREDEYSE AYNI TEMA
KALK BORUSU NİDASINDA
NE ZAMAN KALKTIN, NE ARA DUŞ ALDIN BE KIZIM
NASI YAA, MÜLTECİ, ÖZGÜRLÜK, EŞİTLİK, SINIFSAL ALEGORİLERE AYILMADIN MI?
BU ARADA ALEGORİYİ YANLIŞ KULLANIYOSUN, ÖYLE BİŞİİ DEĞİL O. BEN OLSAM KİMSEYE OKUTMAM AÇIK SÖYLİYİM
EGONU, KOMPLEKSLERİNİ, ZAAFLARINI AYAN BEYAN SAKİLCE AKITMIŞIN SENARYOYA
TAZE FÖN SEKSAPELİ
ZATİ AMAÇ BU DEĞİL Mİ?
AMA BU KADAR YÜZEYSEL OLMAMALI. ŞUNU OKUYAN KESİN; BUNU NE EZİK BİRİ YAZMIŞ DER. HEP SÖYLÜYORUM METODSUZ GİTAR DA ÖĞRENEMEZSİN, BA SANA SENARYO YAZIM TEKNİKLERİ Bİ SÜRÜ KİTAP GETİRDİM OKUDUN MU HİÇBİRİNİ? BEN YAPTIM OLDU İLE OLMAZ DİYORUM HEP, NETİCEDE DEHA DEĞİLSİN, EMEK VERMEK ZORUNDASIIN
HELE HELE EN SONDA KENDİNİ TANRILAŞTIRIP CENNETİNDEN BEĞENMEDİKLERİNİ KOVMAN, İÇİNDEKİ FAŞİSTİ FENA DIŞA VURDURMUŞ
SOĞUK TERLER
Bİ NORVEÇLİ YAZSA BÖYLE DEMEZDİN AMA. BİZ YAZDIK YA, KİFAYETSİZ ADAMIZ YA. PEKİ DÜNKÜ DANİMARKA FİLMİNDEN NE ANLADIN ALLAHAŞKINA SÖYLE?
GEYSU'NUN VASA ÜSTÜ Bİ KIT PEYNİR, ÜÇ DANE ZEYTİNLİK KAVALTISI
PAHALLI VASAYA SAKIN İLİŞME ! EKMEK ARTIK Bİ TEK SENİN SORUNUN OLM
VASA
OOFF ORTAM, İŞTE AYNEN ŞİMDİKİ DE KENDİNİ DEŞİFRE EDİYOSUN, TARTIŞMIYICAAM. AMA KUSURA BAKMA BU SENARYOYU KİMSEYE VEREMEM, ARACI OLAMAM
MODEM İÇİN SERVİS GELİCEK HA, EVDESİN!
NEYE GÖRE, KİME GÖRE OLMAMIŞ HA? GEYSU'DAN BAŞKA KİMSE DE OKUMAZ. MAMAFİH BU DEVİRDE SANA CAN BORCU OLANA DAHİ 140 SAYFA OKUTAMAZSIN. ŞİMDİ NAAPICAN, SENARYO ELİNDE PATLADI
ZATİ GEYSU SENİN HER YAPTIĞINA GICIK
OYSA NE KADAR EMİNDİ YAPTIĞI İŞTEN
KARGO YA DA SERVİSİN GELECEĞİ GÜN DE PİCDİR. NE SÇMAĞA, NE DUŞA GİDEMEZ, TŞŞAĞI Bİ SEREMEZSİN. TAM BİR AVARELİK VAKTİ
TABİİ Kİ AMAN DİLEYEN MAZLUM EDA
ÖYLE MEŞGUL Kİ GELDİĞİNE ŞÜKREDERSİN
ÖYLE Bİ SAATTE GELİR Kİ SERVİS, GÜNÜN KALANINI DA MUNDAR EDEN Bİ VAKİT. O GÜZEL, ERKEN SAATLER NEDEN HİÇ DÜŞMEZ BİZE?
TERSİ DÜZÜ ÇOKTAN ŞAŞMIŞ EMEKTAR GALOŞLAR
YAZGISININ ELEMANIN ELİNDE OLDUĞUNUN BİLİNCİNDEKİ ORTAM YİNE, "AMMAN BANA KAKTIRMASINLAR" NİDALI Bİ GARİBAN EDEBİYATINA GİRER USULCA
NASI Bİ CEZA KESECEĞİNİ TARTIYOR, İPLER ONUN ELİNDE
ACIM NİDALI Bİ KARNA BASTIRIŞ
VALLAA HOCAM İŞSİZİZ, İŞ ARAMA SİTELERİNE GİRİCEZ GİREMİYOZ YA
ŞU AŞAĞIDAKİ KUTUDAN GELEN HAT MI?
AHİRET SORULARI BAŞLADI
HİSTORİ'YE Bİ BAK BAKALIM İŞ Mİ ARIYOMUŞ NE ARIYOMUŞŞ
DAYI, SEN ARABAYA NASI YER BULDUN?
O GAYYA KUYUSU ÇANTADAN ARADIĞINI BULABİLECEK Mİ, YOK MU, KALMADI MI, UNUTTU MU, YOKSA GİDİP ALIP GERİ Mİ GELECEK? GELECEK Mİ? YA APARTMAN KUTUSUYLA İLGİLİ Bİ ÇIKMAZ DURUMSA? O KUTU NERDE? YA DUVARI DELER, YA DUVARLARA ÇAKA ÇAKA BİÇEMSİZCE KABLO ÇEKERSE GİBİ SORUNSALLAR BEKLER SENİ
ONCA TEL GÖRÜŞMESİYLE İŞİNE NASI ODAKLANSIN İNSAN?
G ZMART
BELKİ GÖNÜL ÇELERİM BOXER'I O GUCCİ'Lİ MUCCİ'Lİ LASTİĞİYLEN
ÇANTA YETMEZ, İLLE BİÇEMSİZ Bİ NAYLON TORBA YARENLİK EDECEK ONA
AABİ MODEMLE SİZE VERDİKLERİ Bİ BAĞLANTI KABLOSU OLACAKTI
NANİSKİİ! İMKANSIZI İSTEME BENDEN
GENELDE ŞU SOL ÇEKMECELERE KORLAR
TERSO DURUMLARI PEKİŞTİRMEK İÇİN ŞÖYLE MUHALİF İSYANKAR Bİ MUHABBET YAPSAM TERS Mİ TEPER? ACABA REİZ'Cİ Mİ?
ELEMANIN SOSYOLOJİK ÇIKARIMINA BAKAR MISIN? VALLAHA BİLDİ EVİN KABLO VE ADAPTÖR STOĞU ÇEKMECESİNİN TAM KOORDİNATLARINI
ELEMAN MEVCUT SORUNUN ŞİMDİLİK ÇÖZÜLDÜĞÜNÜ, AMMA HER AN 300 KAAT BAYILIP PRİZE YÜKSELTİCİ TAKTIRMAK DURUMUNDA KALINABİLECEĞİ KURDUNU İÇİNE DÜŞÜREREK GİDER
DAHA GİDECEĞİ SEKİZ ADRES VAR
HAYATTAN NE ŞEVKAT GÖRMÜŞ Kİ SANA DA ŞEVKATLİ OLSUN
VE DEMORALİZE HALLE GEYSU GELMEDEN MİLF DİLARLARINA DALARAK İNTERNETİ TEST ETMEKTİR EN İYİSİ. GEYSU'DAN DA Bİ NEVİ İNTİKAM
BAYAĞIDIR Bİ AYRI KALMIŞTIN; ŞÜKÜR KAVUŞTURANA

UYKUSUZ

4 ARALIK ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/49 No: 640
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

Termik santrallerin baca filtresi olmadan 2,5 yıl daha çalışmasını öngören kanun teklifi kamuoyundan gelen tepkiler üzerine Erdoğan tarafından veto edildi.

O SIRADA

ERMAN ÇAĞLAR

Rüyasız, tasasız, kaygısız bir uykuyu toprağın bin metre altında ıslak ılık bir yer bulmuş bir sürüngen neşesiyle uyuyordum. Beni bir iki ay ellemeyin, çok acil bir şey olmadıkça bu üstümdeki toprağı kazmayın. Uyumayı çok seviyorum lan. İstediğiniz sürüngene sorun, aynı şeyi söyleyeceklerdir. Uyku çok güzel. Bilinç en sonunda kapanıp ruhun sonsuz türk sanat müziği konseri banttan yayına başlayınca iyi giyimli balık etli bayanlar ve TRT'nin onlara sağladığı tek tip takım elbiseyi giymenin keyfini yaşayan beyler hep aynı şarkıyı söyler: Ölümün sokağındadır uyku hayratı / Ağzımı dayayıp içsem suyundan / Beyin sarsıntısı geçirip iki gün bilinçsiz uyusam / Ona bile sevinecek haldeyim, Allah'ım uykuyu aşırı seviyorum.

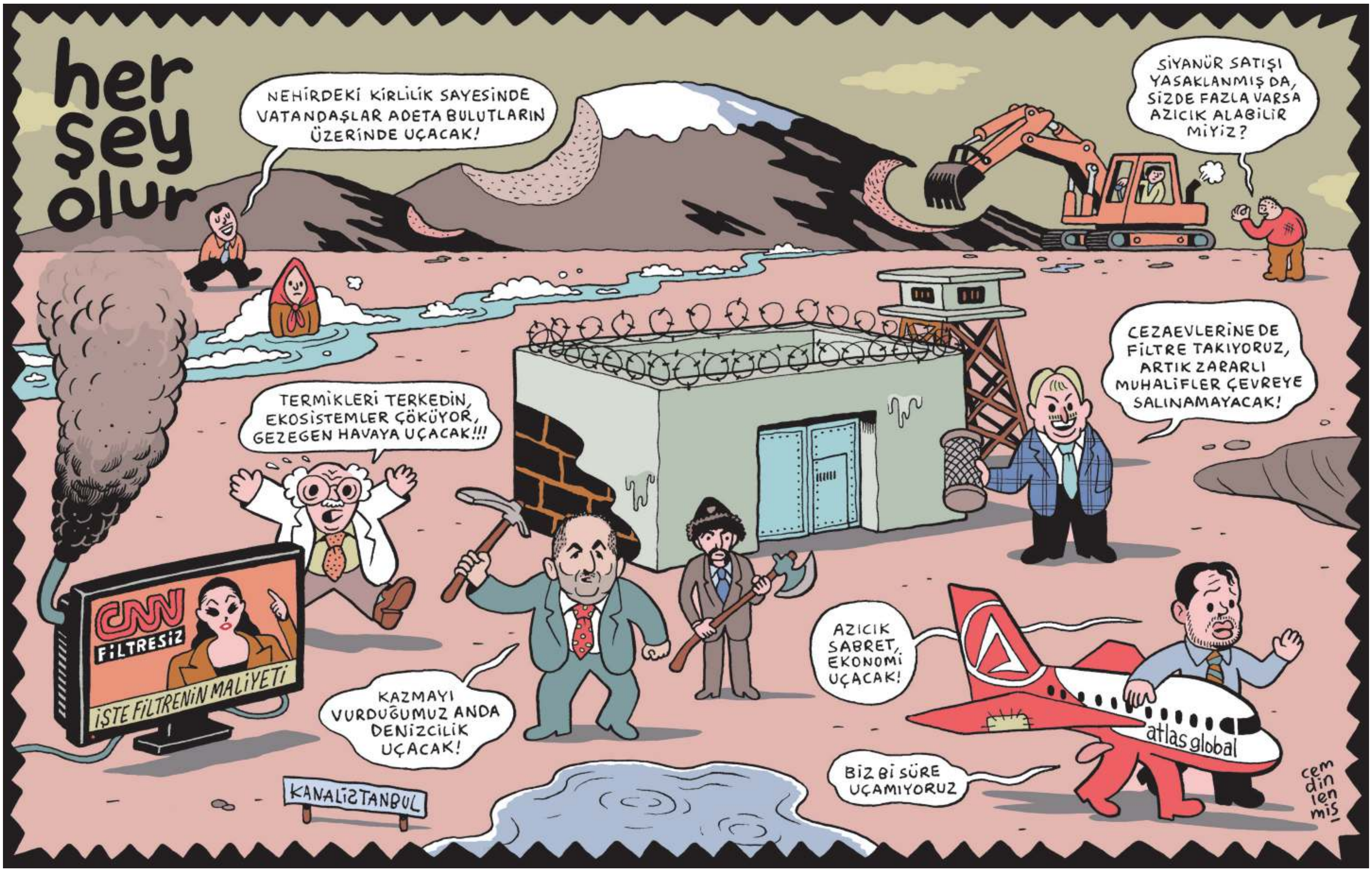
Toprağın altında uyuyan hayvan varsa, toprağın altında uyuyan hayvanla beslenen hayvan da vardır. Her canlı başka bir canlının günaydın öpücüğüdür. Ama sevgiyle, ama ısırarak. Doğada ''onbire kadar uyusam iyi aslında, onbir gibi kalkar işime gücüme bakarım'' diye bir şey yoktur. Bebeğimin ''Erman!'' diyen sesine kalktım, fakat uyanmadım. Bir anda vazgeçmek çok zor. ''EH!'' diye yanıt verdim çağrısına. Keşke kolay bir şey sorsa, cevaplayıp yine yatsam. ''Dışarıdan gelen şu sesi duyuyor musun?'' diye sordu. ''ERMAN BEY!'' diye içime bu kez ben seslendim. İçim uyandı ve ''EH!'' dedi. Dışarıdan ses geliyormuş, bakılması gerekiyormuş. Biraz dışarıyı dinledim. Evet pat pat diye bir ses geliyor. Düzenli aralıklarla. Cep telefonuna uzanıp saate baktım. Saat altı buçuk. Şimdi yatsam, onbire kadar uyusam çok iyi. Diye düşünürken bir kez daha dışarıdan pat diye bir ses geldi. Saat altı buçuk olmasa ''bu kalitesiz darbuka sesi sanırım'' derdim. Babaeski'de doğdum büyüdüm, kilometrelerce öteden tanırım kalitesiz darbuka sesini. Bilen bilmeyen herkes çok meraklıydı darbukaya abana abana vurmaya. Kasabanın her yerinde de fazla fazla bulunuyordu teneke darbuka. Benim de okulun beden odasında bulduğumuz bir darbukayı enine boyuna tokatlamışlığım, heyecansız geçen hayatımın acısını darbukadan çıkarmışlığım vardır. Otur dinle de anlatayım o günleri. Okulun beden odasını karıştıracak kadar çok sıkılıyorduk. Sıkıntı her zaman meyvesini veriyordu. Ama acı, ama tatsız, ama yenmez, ama mide bozar. İşte kulplu beygirlerin, tozlu süngerlerin arasından teneke darbuka çıkardım bak. Sıkıntıyı bastırmaz ama fen laboratuvarını da karıştırmak için bir sebeptir. Buradan darbuka çıktıysa, oradan daha değişik bir şey çıkabilir. Diye kendi kendime anlatırken bebeğim ''Erman!'' dedi. ''HE! Ben gideyim bakayım'' dedim. Bütün muhabbeti baştan anlatana kadar gider bakarım, darbuka sesinin kaynağını tespit ederim, gücüm yetiyorsa bayıltırım, gücüm yetmeyecek gibiyse rica ederim sabahın altı buçuğunda darbukaya vurmasın.

Pencerenin tam önünde gerçekten de yanında babası elinde kalitesiz darbukasıyla bir ilk okul öğrencisi duruyor. Henüz tam uyanmamış, servisin yakıcı kalorifer sıcağına girdiği gibi uyuyacak gibi kendini ayarlamış. Yine de aklına geldikçe otomatik bir hareketle darbukasına vuruyor. Bu manyakça bir şey. Babası da daha tam uyanmamış, çocuğu servise bindirip tekrar yatağa dönmeyi planlıyor. Rahatsız edenler uyuyor, rahatsız olanlar uyuyor. Camı açıp adama ''ufak sizin mi, maşallah, rica etsek darbukaya vurmasa, sabahın altı buçuğunda deli etti bizi, teşekkürler'' desem adam mahcubiyetten uyanır, çocuğu da vurma diye uyandırır, ben de iki kişiyi uyandırmanın verdiği üzüntüyle uyanırım. Bıraktım o yüzden zombi gibi vursun darbukaya. Yatağa geri döndüm, durumu açıkladım. Servis on dakikaya gelir, onun derdi bizimkinden büyük, bırak vursun darbukasına, bulaşmaya değmez bebeğim dedim. ''Okula neden darbuka götürüyor, ne alaka?'' diye sordu. ''Bazı şeyler bilmeye değmez'' dedim, alnından öptüm ve kendimi yatırdım. Projesi falan vardır.

@kaansezyum

Aziz Nesin'li zil

Davul çalma sevdam uğruna lisenin müdür yardımcısının odasına o yaşta hırsız gibi girip, davulların bulunduğu tiyatro odasının anahtarını almış, sonra okuldan da gizlice kaçıp bir anahtarcıda anahtarı kopyalatmış, sonrasında ise tekrar kimselere görünmeden müdürün odasına girip orijinalini yerine bıraktığımı söylemiştim, çünkü kopyaladım ve yapıştırdım. Sonra neler oldu neler...

O yıllarda Üsküdar Amerikan Lisesi daha kız lisesi... Müzikallerinde, tiyatro oyunlarında bile erkek karakterleri kızlar oynuyor. Bizim okulda da paso erkek var. Erkek lisesiyiz. Etrafımızda sadece erkekler ve bi takım kendini eğitime adamış öğretmenler var. Okul içinde hareketlerimiz bile tuhaf ama sakin bir disipline girmiş durumda... Koridorlarda belli karolardan yürüyebiliyoruz, belli karolardan dönebiliyoruz. Neredeyse her yerde sessizlik, düzen ve disiplin hakim. Tabii her yer genç dolu disiplin ne kadar hakim olabilir? Herkesin tuhaf tuhaf huyları var, daha genciz hem de en genciz. Kimimiz bilardo oynuyor, kimimiz okul kırıyor. Ben nedense hiç okul kırmadım. Çünkü davullar okuldaydı.

Okul bitti mi elimde anahtar, çıkıyorum büyük bahçeye, at kestanesi ağacı dolu her yer. Tiyatro salonunun arka kapısını elimdeki kopya anahtarla açıyorum, giriyorum içeri. İçerisi zifiri karanlık... O yıllarda cep telefonu filan yok, e cepte fener de yok. Sigara da içmiyorum, çakmak ya da kibrit de yok. El yordamı, yarasa misali, ışıklar açıkken aklımda tuttuğum yere doğru gidip sahnenin ışıklarından birinin sigortasını açıyorum. Arada yanlış sigorta açtığım da oluyordu, hemen kapatıyordum. Gizli gizli davul çalacağım ya, bendeki de mega zeka...

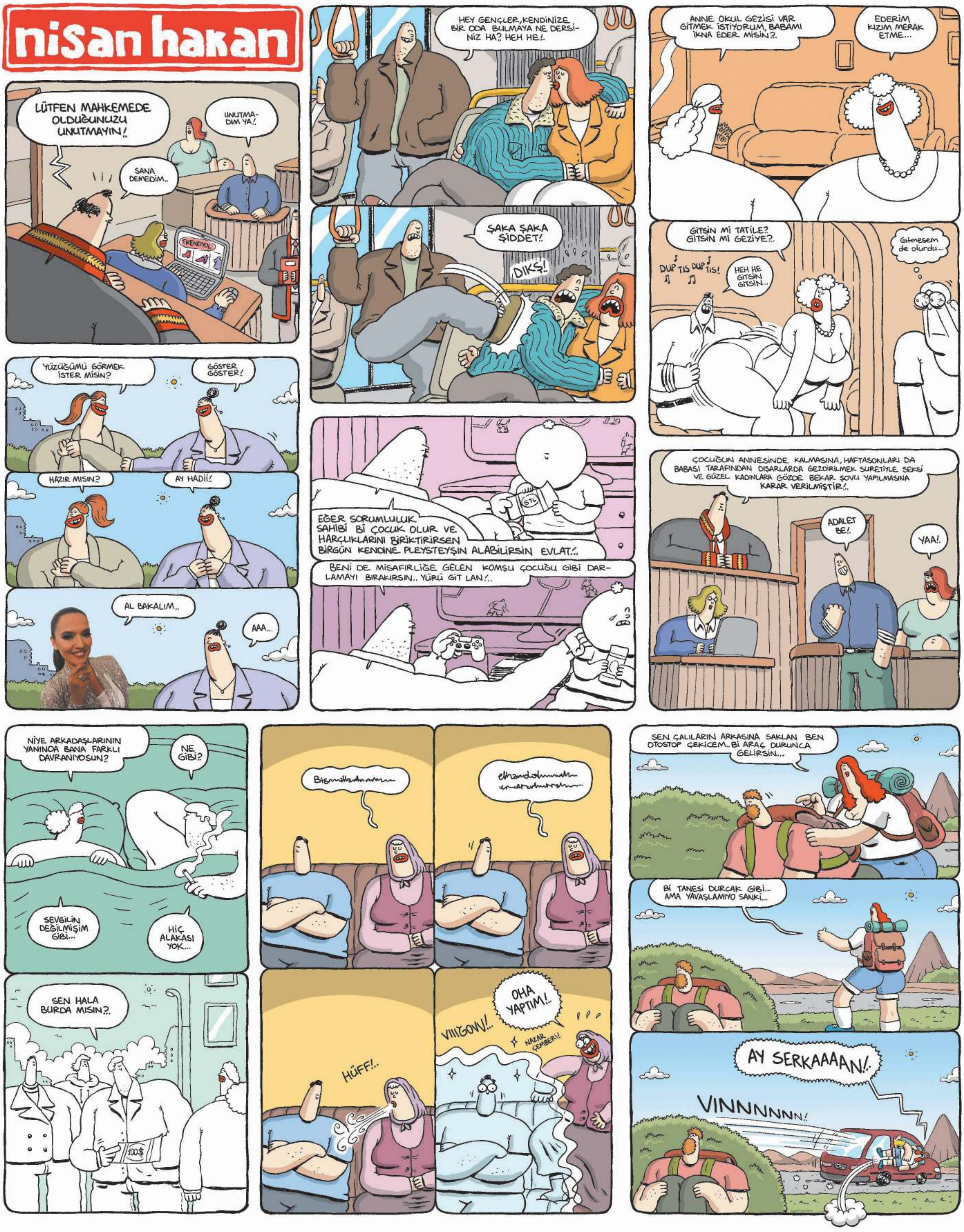
Doğru ışık açıldı mı sahnenin ortasında ışıl ışıl davulla göz göze gelirdim. Işıl ışıl da değildi. Bilenler için Yıldırım – Beyaz Kardeşler marka bir davuldu. O yıllarda Yıldırım diye bir markamız vardı, yıllar içinde onu da kaybettik gitti.

Askerde filan da karşılaşabilirsiniz o eski Yıldırım davullarla. Tuhaf bir histir onları çalmak. Emeği geçen Yıldırım ve Şeref ustalara selam olsun. Dükkanları Şişhane'deydi, hanın içinde... Nereden nereye...

Bir gün yine bahçedeyim, okul bitmiş mi bitmemiş mi bilmiyorum ama benim derslerimin bittiği kesin. Yine gittim tiyatro odasının arka kapısına. Kapıya anahtarı soktum, aaa kapı kendiliğinden açıldı. Karşıma bir kapı daha çıktı sandım, adammış. Kapı gibi adam dedikleri bir adam. Arkada bir tane daha var aynı model devasa. Onların da arkalarında ufak tefek, beyaz saçlı Yoda'ya benzeyen bir adam var. Aaa, Aziz Nesin!

Kapı gibi abiler de onun korumalarıymış. Meğer o gün bizim okulda konuşması varmış Aziz Nesin'in. Ben de Allah'tan o zamana kadar bir iki kitabını babamdan görüp okumuşum. Namus Gazı muhabbeti yaptım çok az, 'Severek okuyorum Aziz Bey' filan dedim. Sonra da zilleri koyduğum zulama doğru ilerledim. Hop yine geldi korumalar 'Naapıyorsun genç?' filan diyorlar. 'Abi şurada ziller var benim, zil çantamı alacam' diye elimle gösterdim. Uzanıp aldılar. İçine baktılar, gerçekten de zil. Tabak gibi. O sırada aklıma bi şey geldi. Ufak zillerden birini aldım, Aziz Nesin'e gösterip 'Aziz Bey, yanımda kitabınız yok maalesef ama bu zil var, benim için değerlidir, bunu imzalar mısınız?' diye sordum. Aziz Nesin, zili aldı 'İstanbul ziller iyi değil mi?' dedi, ben de 'En iyisi' diyebildim. Benim için kocaman bir imza attı zilin altına. Sonra da zili bana uzatıp 'Al güzel müzikler yap bununla' dedi. Kaç yıl oldu, hala o zil bende ve sağlam. Eski İstanbul marka bir 'Splash'... Aziz Nesin imzalı...

Bu sefer de Akmar'a giremeden okulun içinde anılara tıkıldım kaldım. Artık başka bir sefere As Sineması'nı, Kadıköy'ün yeraltı bilardo salonlarını ve karanlık arka sokaklarını anlatırım.

nisan hakan
LÜTFEN MAHKEMEDE OLDUĞUNUZU UNUTMAYIN!.
UNUTMADIM YA!.
SANA DEMEDİM..
TRENDYOL
YÜZÜĞÜMÜ GÖRMEK İSTER MİSİN?
GÖSTER GÖSTER!.
HAZIR MISIN?
AY HADİİ!.
AL BAKALIM..
AAA...
HEY GENÇLER, KENDİNİZE BİR ODA BULMAYA NE DERSİNİZ HA? HEH HE!.
ŞAKA ŞAKA ŞİDDET!.
DIKŞ!
EĞER SORUMLULUK SAHİBİ Bİ ÇOCUK OLUR VE HARÇLIKLARINI BİRİKTİRİRSEN BİRGÜN KENDİNE PLEYSTEYŞIN ALABİLİRSİN EVLAT!..
5TL
BENİ DE MİSAFİRLİĞE GELEN KOMŞU ÇOCUĞU GİBİ DARLAMAYI BIRAKIRSIN.. YÜRÜ GİT LAN!.
ANNE OKUL GEZİSİ VAR GİTMEK İSTİYORUM, BABAMI İKNA EDER MİSİN?.
EDERİM KIZIM MERAK ETME...
GİTSİN Mİ TATİLE? GİTSİN Mİ GEZİYE?.
DUP TIS DUP TIS!
HEH HE GİTSİN GİTSİN...
Gitmesem de olurdu...
ÇOCUĞUN ANNESİNDE KALMASINA, HAFTASONLARI DA BABASI TARAFINDAN DIŞARLARDA GEZDİRİLMEK SURETİYLE SEKSİ VE GÜZEL KADINLARA GÖZDE BEKAR ŞOVU YAPILMASINA KARAR VERİLMİŞTİR!..
ADALET BE!.
YAA!.
NİYE ARKADAŞLARININ YANINDA BANA FARKLI DAVRANIYOSUN?
NE GİBİ?
SEVGİLİN DEĞİLMİŞİM GİBİ...
HİÇ ALAKASI YOK...
SEN HALA BURDA MISIN?.
100$
HÜFF!.
VIIIGOW!.
OHA YAPTIM!.
NAZAR ÇEMBERİ!.
SEN ÇALILARIN ARKASINA SAKLAN BEN OTOSTOP ÇEKİCEM.. Bİ ARAÇ DURUNCA GELİRSİN...
Bİ TANESİ DURCAK GİBİ... AMA YAVAŞLAMIYO SANKİ...
AY SERKAAAAN!.
VINNNNNN!.

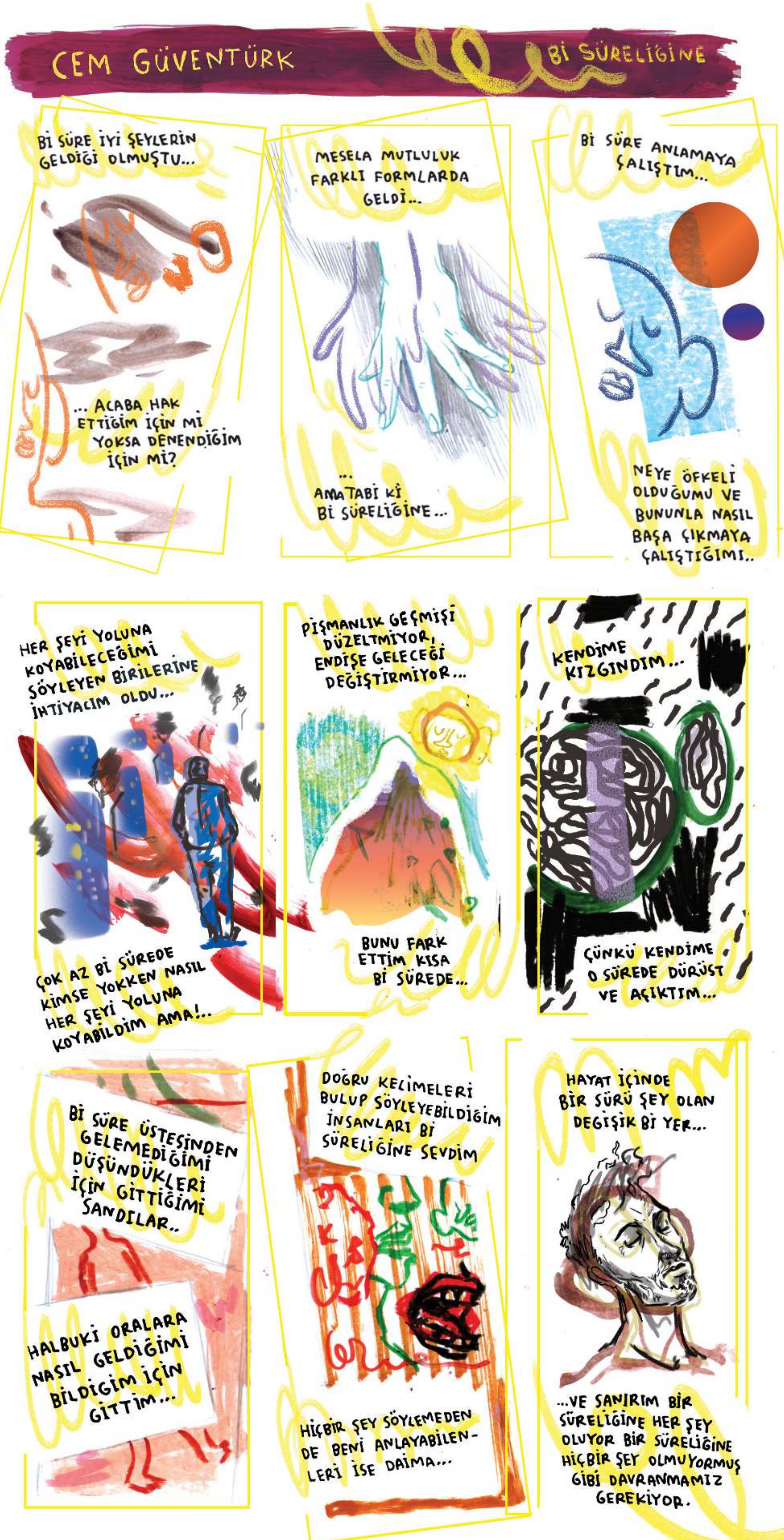

æ Merhaba.
æ Geçen haftanın 2020 yazısından devam edeyim o zaman. Ne demiştim, 2020, benim için 2000 senesinin yirminci sene-i devriyesidir, başka da bir şey değildir demiştim. Dememiş miydim, demiştim. Demelere devam edeyim o zaman madem. 2000 senesinin en unutulmaz olaylarından biri de, kesinlikle, Ömür Gedik'in o akıl alan köşe yazısıydı. Ne diyordu Ömür Gedik o yazıda. 2000 doğumluların yaş hesaplamasına gerek yok artık diyordu. Demiyor muydu, diyordu. Diyordu da diyordu, diyordu da diyordu. Hocam diyordu kazanın doğurduğuna inanıyordunuz da inanmadığına niye doğurmuyorsunuz, ilahi hocam, siz insanı öldürürsünüz diyordu. Daha da neler diyordu. 2015'te 15 yaşındalar, 2044'te 44 diyordu. Süper bir yazıydı bence. 2000 tabii çok çok acayip olaylara da gebeydi bir yandan da. Hindistan nüfusu bir milyarı buldu mesela o sene. Naim Süleymanoğlu idmanda 145 kilo kaldırarak dünya rekoru kırdı. İdmanda yalnız. Güney Kore'de saatlerce bilgisayarın başından kalkmayan 37 yaşındaki Kim Yank Şu, aşırı yorgunluk ve stresten öldü. Bilgisayar başında ölünüyormuş diye düşünmeye başladık. Kasparov, 2000'de yurttaşı Kramnik'e yenildi. Ağladı Kasparov. Satranç tahtasına düştü o gün bir Kasparov'un gözyaşları. Dünya Kasparov'a ağladı, Kasparov bize ağladı. Çok acayip zamanlardı. Putin başkan oldu. Ve daha neler neler oldu 2000'de. 2000 gerçekten çok acayip bir seneydi. Yirminci senesi mutlaka anılası bir sene oldu 2000. Yirminci senesi de 2020'ye denk geldi, yapacak bir şey yok. 2020 benim gözümde isimsiz bir senedir. Ha 2020 de yapsın şovunu, analım onu da 2040'ta. Ama hiç zannetmiyorum öyle bir şey olacağını. Çünkü 2000 seviyeyi çok yükseğe taşıdı, resmen de o oldu. Diyeceğim de budur.
æ Bundan iki sene önce de yine Ankara Komedi Festivali oyunu için Ankara'ya gitmiştik bir arkadaşımla birlikte. Arkadaşım da değişik biri. Şakalar olsun, bir şeyler bir şeyler olsun. Sürekli. Kaldığımız otele doğru girerken bir anda benden önce koşup ceketini ilikleyip kapıyı açtı bana. Ben önce ne olduğunu anlayamadım, sonra role ben de girdim. Kasıla kasıla girdim içeriye. "Eyvallah yiğenim" dedim içeriye girerken de. Resepsiyondaki ağabeyler şaşakaldılar. "Kimmiş lan bu adam böyle, kapılar açılıyor, önünde saygılarla eğiliniyor, kimmiş lan bu adam, hörmetli biri zaar" dediklerini ben o anda kendi gözlerimle gördüm, iç dünyamda hissettim. İki gün kaldık o otelde ve iki gün boyunca bu oyunu sürdürdük. Her sene de festival zamanı o otelde kalırım. Hala g.tümde dönüyorlar otel çalışanları olarak, o oluyor. Ben de gerçeği söylemiyorum, "ağabeyler o bir şakaydı" demiyorum. Demiyorum, demek de istemiyorum. Halimden memnunsam demek ki. Resmen öyleyse demek ki. Ki. İ. Mi.

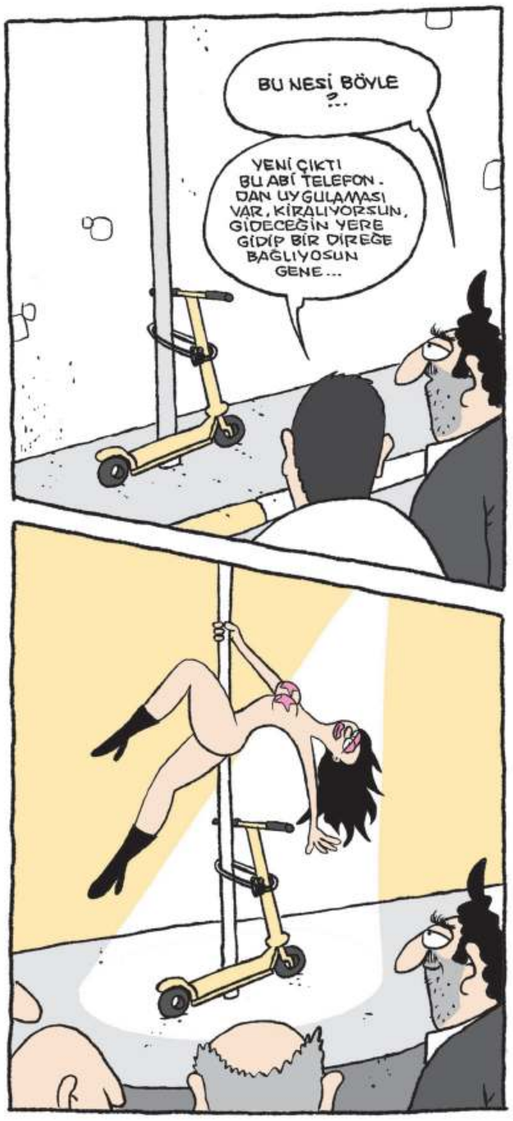

æ "Ağaç yaşken eğilir" de saçma. Ağaç yaşken dümdüz uzar. Bizim zaten sorunumuz bu. Hep böyle bir şeyleri eğmek bükmek istiyoruz. Çocuklarımızı asla özgür bırakmıyoruz. Bizim gibi olsunlar ya da bizim olamadıklarımız olsunlar istiyoruz. Ağaç yaşken eğilir'miş. Laf ola beri gele işte. Bırak bu ağacı kendi nasıl istiyorsa öyle uzasın. Eğilecekse de bırak kendi eğilsin. Sen niye eğiyorsun bu çocuğu. Tamam tabii ki bu ağacın suyunu güneşini bakımını eksik etmeyelim ama yani bu kadar. Çok da abartmayalım. Ağaçları özgür bırakalım. Kendi kararlarını kendileri versinler. Orasını burasını kesmeyelim bu ağaçların. Bedensel bütünlüklerini bozmayalım. Gelsinler belli bir yaşa, sonra kendileri karar versinler ne yapacaklarsa kendilerine, o olsun. Bırakalım ağaçlar birey olsunlar. Özgür olsunlar. Valla ne güzel konuştum yalnız. Bazen de böyleyim resmenim öyleyim. Yim. İm. Mim.
æ Biraz önce kuzenim geldi yine eve. Gelemeyesice. "Çok kalbimi kırdın ya senin benim" dedi. "O nereden çıktı lan" dedim. "Bak" dedi "en basitinden benimle lanlı lunlu konuşuyorsun" dedi. "Ee" dedim. "Önemsemiyorsun beni" dedi. "Yani" dedim. "O zaman sana bir hikaye anlatayım" dedi. "Haydaa" dedim. Başladı anlatmaya. Bir adam varmış, bir de bunun oğlu varmış. Bu adamın oğlu oldukça haylazmış. Babası demiş ki buna. Yaptığın her kötülük için kapıya bir çivi çak oğlum demiş. Çocuk da tamam demiş ve yaptığı her kötülük için kapıya bir çivi çakmış. Bir süre sonra kapı çiviyle dolmuş. Çocuk babasına demiş ki, baba demiş, kapıda yer kalmadı çivi çakacak, ne yapsam ki acaba demiş. Babası da demiş ki, o zaman demiş şimdi de yaptığın her iyilik için kapıdan bir çivi sök demiş. Çocuk da yaptığı her iyilik için kapıdan bir çivi sökmüş. Günler günleri kovalamış, çocuk babasının yanına gitmiş. Baba demiş kapıda hiç çivi kalmadı. Babası da bunun üzerine demiş ki, peki demiş git bak bakayım şimdi, kapı aynı kapı mı? Bayağı böyle bu hikayeyi anlattı bana. "Bu ne oğlum" dedim, "dede gibi, dede hikayesi oğlum bu" dedim. "Ne o, beğenemedin mi darrağım" dedi. Dedim "beğenemedim, nesini beğenecekmişim acaba, git lan" dedim. "Gidiyorum o zaman" dedi. "Git oğlum" dedim. Gitti. Sustum. Pencereme bir kukumav kondu. Mutlu oldum.
æ Hoşça kal.

"KOP GEL GÜL GİT"
6 Aralık Cuma / **Kadıköy Bahane** / Saat: 20.00 / bilgi: 0216 345 54 49
13 Aralık Cuma / **Mecidiyeköy Artmera** / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 217 02 03

İLKER ALTUNGÖK

akıl fikir ofisi
Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Baca

Termik santrallerin filtresiz bacaları yüzünden, belki de milyonlarca insanın hayatı söz konusu. Ve bir televizyon sunucusu, kelimenin tam anlamıyla şeytanın avukatlığını yaparak, bu hayatları kurtarmak için gerekli olanları yapmanın maliyetini arsız bir şehvetle sayıp döküyor. Üstelik bunu "ülke günlerce elektriksiz kalır, insanlar işine gidemez, metrolar çalışmaz" diye, yalan söyleyerek aktarıyor. Sonra da hani sanki o termik santrallerin sahipleri ezelden beri oradaymış, bu santrallerin yok ettiği doğa, bu santrallerin sahiplerinin babalarının malıymış da halk geçtiğimiz on beş gün içerisinde gökten zembille inerek santrallerin kirlettiği bölgelere yerleşmiş gibi, santral sahiplerinin bacalarına filtre takmak için gerekli maliyeti "lütfetmelerini" adeta rica ediyor, arsız bir şehvetle sayıp döktüğü her biri sıfır numara yalan olan zorlukları bize yaşatmamaları için "aksiyon almalarını" istiyor.

Bakın söylediği basbayağı şu: "Erken yaşta ölmeyi mi tercih edersiniz yoksa iki hafta elektriklerinizin gitmesini mi?" E böyle söylese kimse "Ha öyle mi, elektrik kesilmesin ya, akşam benim dizim var, Kıvanç oynuyor, varsın yirmi yıl erken ölelim," demeyecek tabii. Zaten o yüzden ölümü gösterip sıtmaya razı etmeye çalışıyor hatta ölümü hiç göstermiyor da "bunun bir orta yolunun olması lâzım," diye bağlıyor. Orta yol. **Kaç yıl yaşayacağımızla üç beş patronun kaç lirayı cebe indireceği arasında bir orta yol.**

Televizyon sunucusu, "Ama bakın filtre takılırsa şu kadar gün elektriksiz kalırız," yalanını "Filtre takılmasının santral sahiplerine maliyeti şu kadar," demeye çekindiği için bunun sanki bize maliyeti varmış zannedelim diye söylüyor. Ağzını yaya yaya "Aksiyon almalarını" beklediği, özelleştirmelerle neredeyse bedavaya bu santrallere çökmüş, bu santrallerden yıllardır milyarlarca doları cebine indirmiş adamlar. Ama bunu bile bize "Bakın bacalara filtre takılırsa elektriksiz de kalacaksınız ona göre haaa!" diye anlatıyor.

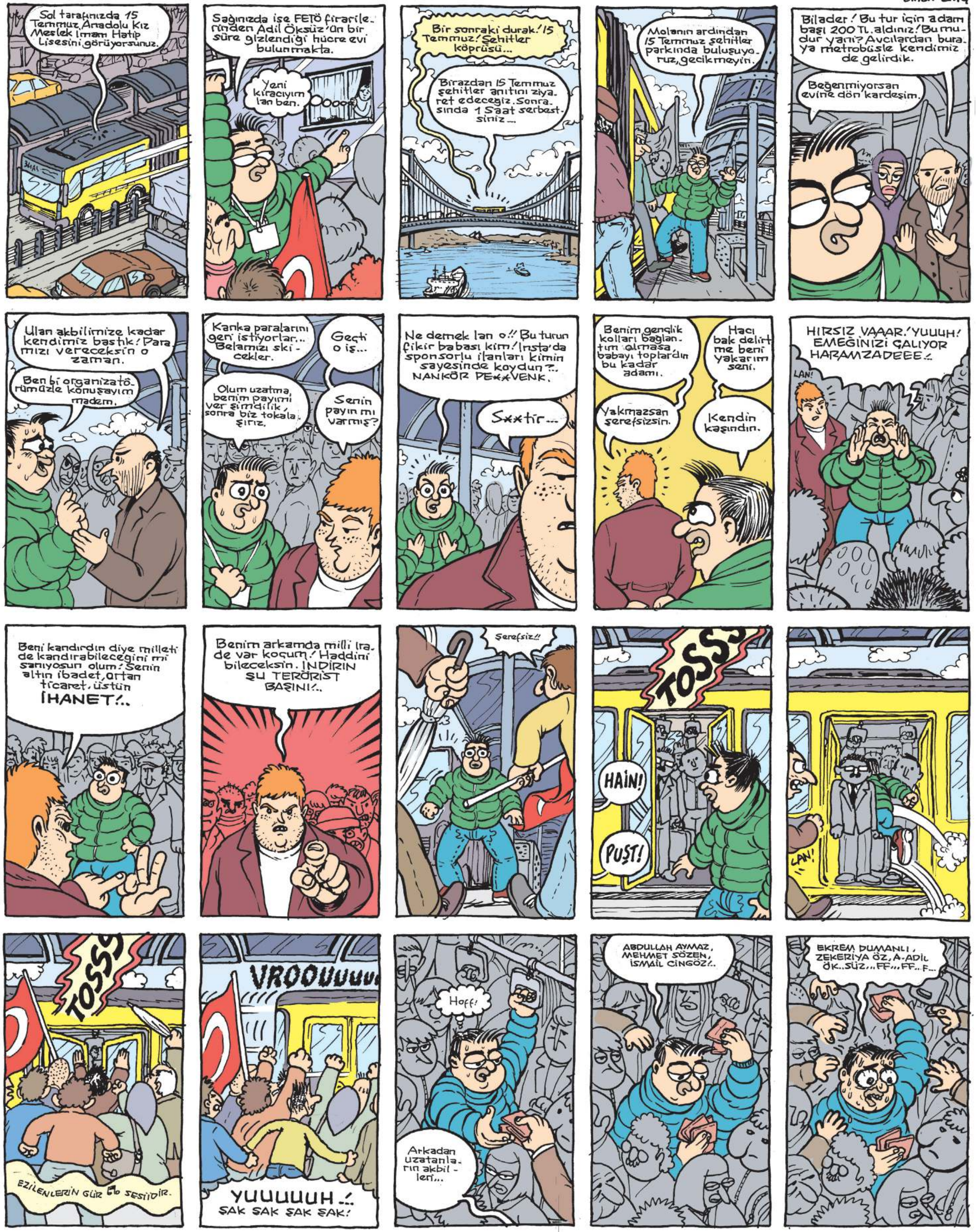
Hepsi bir kenara, yirmi birinci yüzyıl Türkiye'sinde bir ulusal televizyon kanalı sunucusu nargilecide zaman öldüren kısa paçalı mavi pantolon giymiş oğlanlar gibi konuşuyor. Muhteşem bir Türkçe, harika bir anlatım. Devamında rejiye "Seri köz getir rejiiii!" diye bağıracak sanırsın.

Peki ne oluyor? E hayvan terli arkadaşlar. Bunu kimse yemiyor, bu haberin görüntüsü internet üzerinde, kanalın izlenme oranının yüz bin katı insana ulaşıyor ve insanlar da haklı olarak veriyor veriştiriyor. Peki şeytanın avukatı geri adım atar mı? Hem söylediği "santral bacalarına filtre takılırsa elektriksiz kalacağımız" yalanını tekrar ediyor hem de "İyi ama biz santral sahiplerini "aksiyon almaya" davet ettik, videonun o kısmını kesmişler," diye kendisini savunmaya kalkıyor. Bir de eleştirenlere "sözde meslektaşlarımız, okuduğunu anlamayanlar," falan diye saldırıyor. Bunu yaparken Türkçe'deki bütün hâl eklerini yanlış kullanıyor, on dakika konuşup bir tane kurallı ve anlamlı cümle kuramıyor, ÖSS'de Türkçe'den 4 net yapamadığı için barajı geçemiyor ama olsun. O şeytanın avukatlığını yapan acar gazeteci, onu eleştirenler de mal çünkü. Eleştiri kendisi için dinleyip değerlendirilmesi gereken bir şey değil, karşılığında anında saldırılması gereken bir şey. Kavgada yumruk sayılmaz misali, yalan söylüyor, yalanı yüzüne vurulduğunda da "ama başka yalanlar da söyledim," diye kendisini eleştirenlere saldırıyor.

Ve bize de ömrümüzü filtresiz bacalar mı, pervasız TV sunucuları mı daha çok kısaltıyor diye düşünmek kalıyor.

ve SİNEM; 15 Temmuz Demokrasi Turu'na Katılmıyor

cihan kılıç

Bebek Kafası

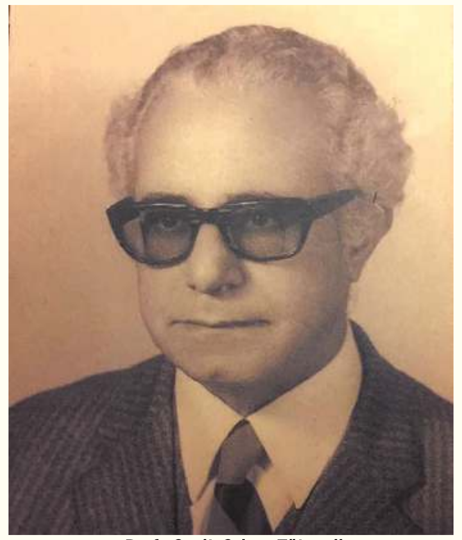
VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Annem arkadaş canlısıydı. Ama hiç arkadaşı yoktu." – 'Duygusal Halı Yıkama' adlı belgeselden

● 1979 yılında yaşım henüz on birdi velakin okuldaki lakabım 'Profesör' idi. Çünkü erken gözlük takmıştım ve çok okuyordum. Profesör demelerine kızmazdım, için için hoşlanırdım bile... Sonra aynı yılın 7 Aralık günü, ülkenin en parlak profesörü Cavit Orhan Tütengil, beyni yıkanmış faşist tetikçiler tarafından katledildi. Çapraz ateşle ve on iki kurşunla "Türkiye'nin beynini" söküp çıkardılar. İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi'nde sosyoloji profesörü olan Tütengil, henüz 58 yaşındaydı. Kıydıkları sadece profesör değildi; yarınımız, umudumuz, özgürlüğümüzdü. Devamındaki 1980 yılının 24 Ocak'ında Türkiye ekonomik bağımsızlığını yitirip sömürge pazarı oldu, 12 Eylül'ünde ise ABD destekli cunta, bizi korusun diye verdiğimiz silahları bize çevirdi... Profesörü öldürdüler çünkü onun düşünceleriyle yarışacak beyinleri yoktu. Malları, paraları, silahları vardı, tüm nesneleri mevcuttu ama o lekesiz zihni çürütecek beyinleri yoktu işte. Profesör yaşadıkça, onlar ölüydü çünkü. Mal düşkünü zorba, ışıklı ruhtan intikamını böyle almıştı. Aldığını sanmıştı... Yanıldılar Profesör! Biz ruhani deneyim yaşayan insanlar değiliz, insani tecrübe yaşayan ruhlarız. Katledilişinizin 40. yılında, aziz ruhunuza selam olsun...

● İnsan, siyasal hayvandı. Kapitalizm onu ekonomik hayvan yaptı!

● Nurhak'ta vurulmuş, halk türkülerine girmiş bir efsane devrimci Sinan Cemgil. Torunu ve adaşı Ali Sinan Cemgil, 10 yaşında. Babasının işinden dolayı bu yıl Londra'ya taşınmışlar. Sosyal ve girişken bir çocuk olan Ali Sinan, dil problemi nedeniyle yeterince arkadaş edinememiş, ayrıca buradaki arkadaşlarını da özlüyormuş. Okulun ilk haftası bu hissiyatla iyice içini sıkıntı basmış. Sınıfta kocaman bir Avrupa haritası varmış. Öğretmen ders anlatırken, aniden ayağa kalkmış, meraklı bakışlar altında gidip Avrupa haritasında Türkiye'yi öpmüş! Sonra da geri dönüp sırasına oturmuş. Ah, canım kardeşim Ali Sinan... Özentisinden haybecisine, nanköründen güce tapanına bir sürü yetişkin tip kendi memleketlerini hor görüp batıya yavşakça tapınırken, sen benim kalbimi yaktın küçük dostum. Ülke adına seni gözlerinden öperim...

Prof. Cavit Orhan Tütengil

● Afyon'un Balmahmut köyünde, bir film setinde çalıştım bu sonbahar. Köyün girişinde "Dilenciler Giremez" yazılı tabela vardı. El insaf! Apartman değil, iş yeri değil, dilenci niye giremiyormuş köye yahu? Dilenci diye illa ki dilenecek mi köyde? Belki daha evvel topladığı paraları harcamaya gelecek, nereden biliyosun? Kim dilenci kim değil, nasıl tespit edeceksin? O tabelayı gören dilenci, köye girmekten caymaz, iyice giresi gelir. Adı üstünde, dileğe bağlı, vermezsin en fazla!

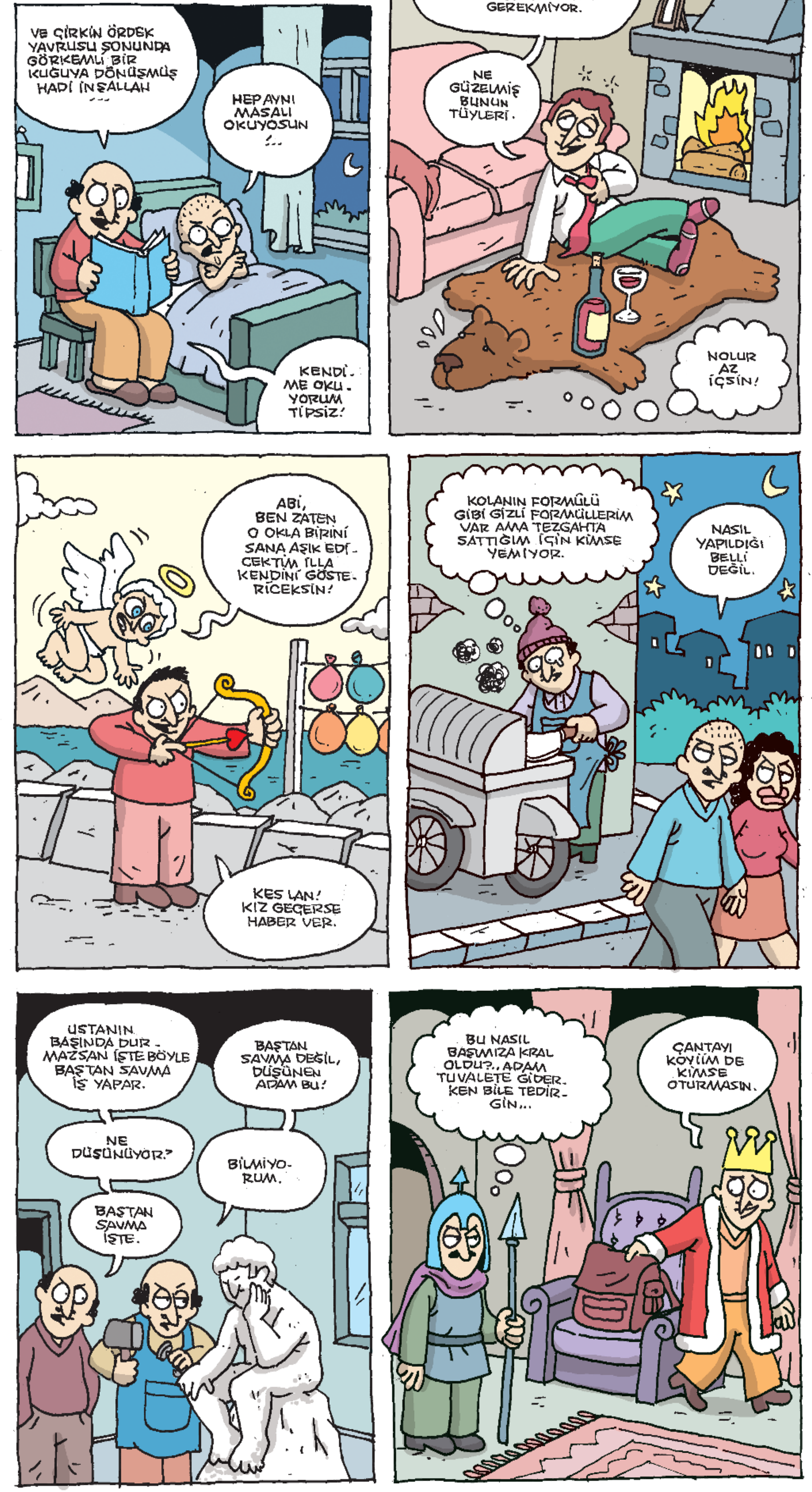
● Bence Osmanlı'nın çöküşünde Üçüncü X'lerin, Dördüncü Y'lerin de payı var! Bir ismin ilki olmak varken, sıralamada bronz, mansiyon çağrışımları kişiyi ve memleketi negatif etkiler ki etkiledi işte! Her padişaha yepyeni bir isim verilmeliydi ki, gölgede hissetmesin kendini. Artık çok geç, biliyorum. Ola ki yeni imparatorluk kurarız, aklımızda bulunsun!

● Bir arkadaşım lisedeyken güpegündüz diskoya gitmiş, okuldan bir grup öğrenciyle. Üstünde de babasının yeni aldığı hardal renkli bir palto varmış. Paltoyu sandalyenin arkasına asmış, pistte biraz dingildemişler, dönmüş masaya, palto yok! Bakınmış sağa sola, yetişkin bir adamın üzerinde hardal palto. Gitmiş yanına, "Galiba paltomu giymişsiniz" demiş, bitirim tavırlı adam "Bu palto benim kardeş" diye cevaplamış. Acaba yanılıyo muyum diye düşünüp "Cebinde gözlüğüm olacaktı" demiş, adam atmış elini iç cebe, hakkaten çıkmış gözlük. Adam bu sefer de gözlüğü masaya koyup "Bak artık iç cebinde gözlük yok!" diyip paltoyla uzaklaşmış. "Öyle bakakaldım, bi şey yapamadım, kocaman adamdı" diye anlattı. Hatıranın en başında, "Gündüz Diskosu"nu duyunca hafif bi ürpeydiydim zaten!

Not: "Paşa Gönül Kriterleri" adlı oyunumla, 7 Aralık 2019 Cumartesi, 21.00'de Kadıköy The Wall sahnesindeyim.

vedatozdemiro@gmail.com

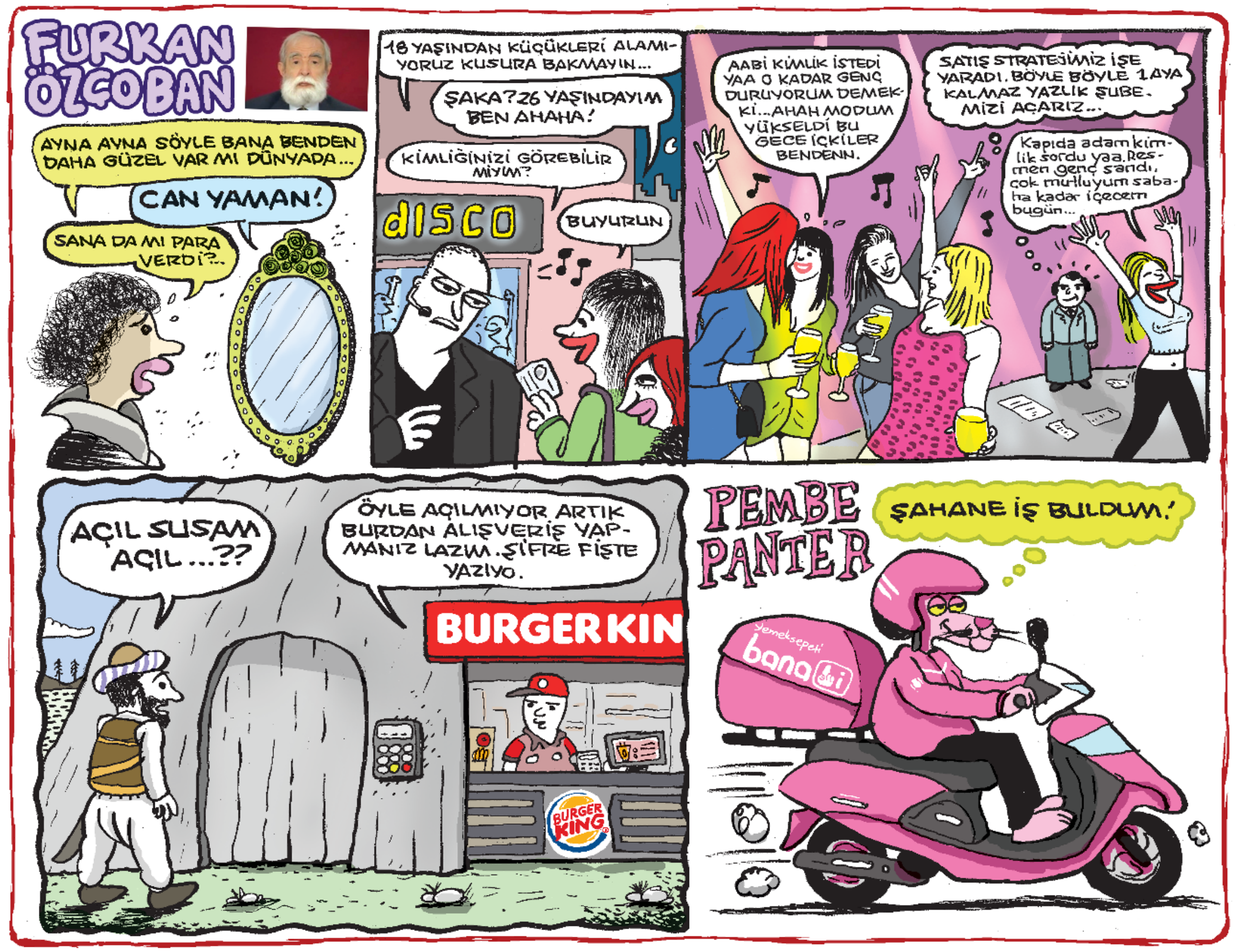
mustafa satıcı

ama arkadaşlar iyidir

cihan kılıç

● Ne zaman pikniğe gitsek, koca adam olmama rağmen ailemin beni orada unutacağını ve uzunca bir süre haber alamayacaklarını hayal ediyorum... Geri dönebilmek için arkamda herhangi bir iz bırakmamışım. Karınca yuvalarından yardım alarak yön tayin ediyor ve pilli radyomla sinyaller gönderiyorum. Tahminlerime göre kurtarma ekibi 2 saat içerisinde bölgeye yakın bir noktaya iniş yapacak ancak onlara sesimi duyurmam pek de kolay görünmüyor. Etrafımı saran ve uykuya yenik düşmemi bekleyen sırtlanlar, taze etimden büyük bir parça koparmadan buradan ayrılmayacaklar. Keşke bir kurt sürüsü gelse ve sırtlanları def edip beni nüfuslarına alsa… Götü yere yakın estetik yoksunu sırtlanlardan kurtulmamın başka bir yolu yok.

Maalesef beklediğim kurt sürüsü bir türlü gelmiyor. Sinyal göndermeme de gerek yok çünkü boş arazide istesem de kaybolamıyorum. Bağırsam sesimi duyarlar hemen. Et kemirdiğim, hamakta sallandığım sıradan bir piknik etkinliğine istemeyerek de olsa dönüş yapmak zorunda kalıyorum. En azından dönüş yolunda ince bir dala bassam ve "Çıt" sesini duyduktan sonra aktif hale gelen düzenek ile birlikte derin bir çukura düşsem. Günlerce aç susuz yardım beklediğim bu çukurdan, bir kabile üyesinin yardımı ile çıkmak ve o kabileye dahil olmak isterim.

● Bir köşede gizlice kum yiyen tombul bir çocuk gördüm. Demir eksikliğini işaret eden sorunu tedavi etmek ya da çocuğu annesine şikayet etmek yerine yanına gidip oturdum ve biraz sohbet ettik. Öğrenmeye aç, tecrübeye aşık bir çocuk olduğunu fark etmem ise uzun sürmedi. Çocukluk yıllarımda ben de kum yerdim ve eğer leziz bir kum elde etmek istiyorsanız taşlarını ayıklamak zorundasınız. Tombul çocuk ise bilinçsiz bir tüketici görüntüsü veriyor ve önündeki kumu doğanın ona sunduğu şekilde ağzına götürüyordu. Onu uyarıp nasıl daha lezzetli bir kum elde edebileceğini anlattım. Minnet dolu gözlerle baktı bana. Bir çocuğu mutlu etmek işte bu kadar kolay. Umarım mobeseler tarafından kayıt altına alınmışımdır ve "Dünya böyle insanların hatrına dönüyor" başlığı ile sosyal medyaya servis edilirim.

● Boğazım yüzünden istenmeyen adam oldum. Yakın çevremi yavaş yavaş kaybediyorum. Evdeki tüm gıdaları tükettiğim iddia ediliyor ve hedef gösteriliyorum. Mutfağın farklı noktalarında gizli bölmeler keşfettim ve benden kaçırılan gıdaların büyük bir kısmı burada muhafaza ediliyor. Mutfağa sızmak için insanların en zayıf ve en savunmasız olduğu anları tercih etmek zorundayım ve onlar uykudayken gizli bölmeleri fünye ile patlatıp talan edeceğim. Hakkımdaki asılsız iddialar kişiliğime olduğu gibi kariyerime de büyük ölçüde zarar veriyor ve bunun intikamını almak için gün sayıyorum.

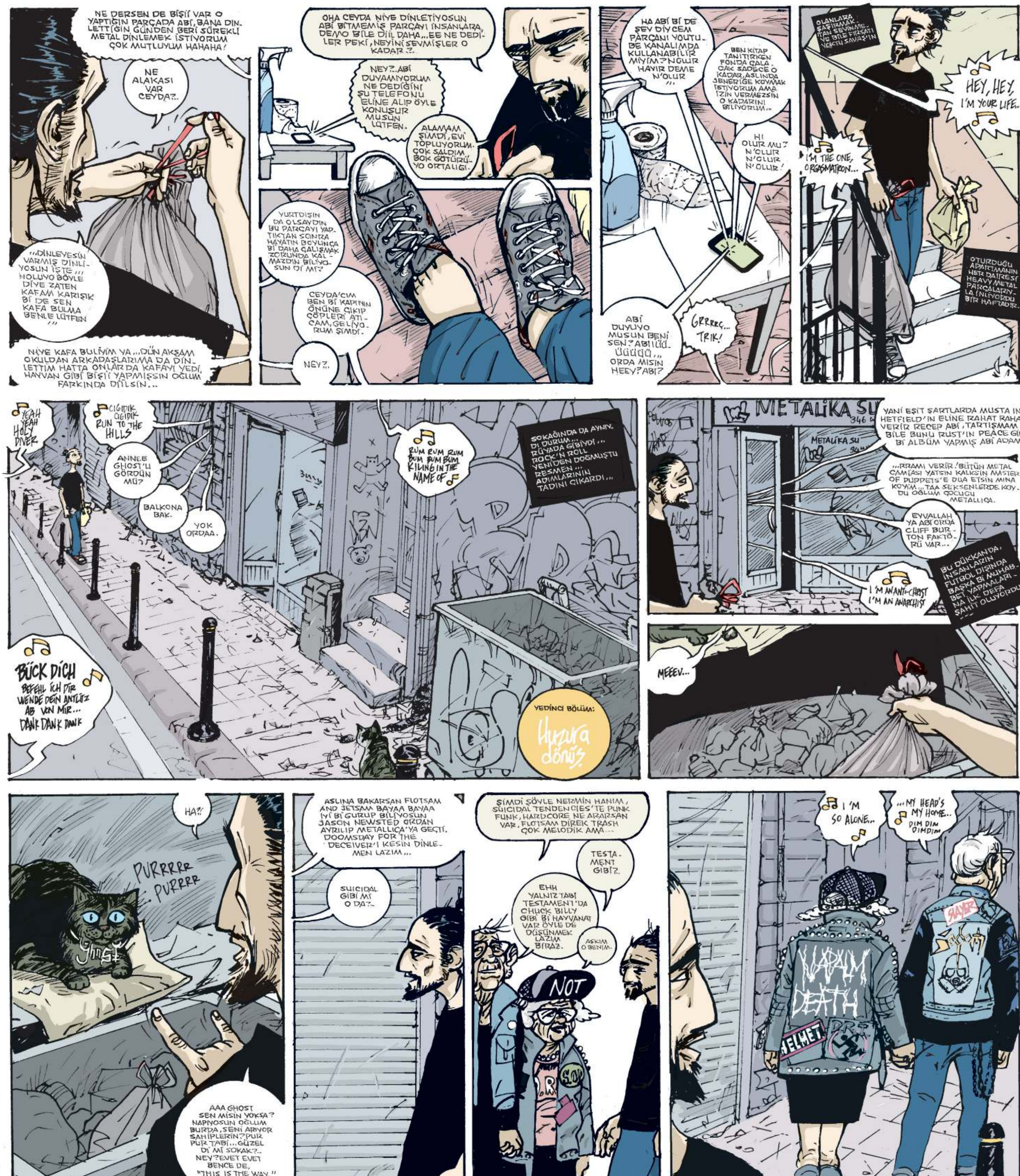

● Kükürtlü su övüp, faydalarından saatlerce bahsedebilecek donanıma sahip olan yaşlı grubunun arasındayım... Neden burada olduğum hakkında hiçbir fikrim yok ve ben kaplıca tutkunu bir adam da değilim ancak içinde bulunduğum aşırı sıcak su, beni derin düşüncelere itecek kadar kötü kokuyordu. İsyan etsem ve desem ki "Bu su leş gibi kokuyor", yaşlılar hemen etrafımı saracak ve "Şifa kokusu o şifa" diyeceklerdir. Buna eminim. Beyaz külodun mayo kabul edildiği ve yadırganmadığı bu ortamda, olur da taşaklarım meydana çıkar endişesi yaşamayan ve gayet rahat dolaşan dedeler, kendilerinden yaşça küçük beni gördükleri için mutlu olmuşlardı. Her yıl mutlaka gelenler, bazı aylarda gelenler ve günübirlik gelenler olmak üzere 3 farklı gruba ev sahipliği yapan kaplıcayı bir yazlığa dönüştürmek idi amacım. Maalesef başarılı olamadım çünkü kükürtlü su hakkında yeteri kadar bilgi sahibi değildim ve ne zaman sohbetlerine dahil olmaya çalışsam dışarıda kaldığımı fark ettim.

SON METALCİ

Geçen bölümden: Bilinmeyenden gelip tekrar bilinmeyene dönen Supernature kuyrukluyıldızı, dünyanın etrafında tam bir tur atmış, rock müziğe dair ne varsa sıfırlamıştı.Rock müzik dinleyen kimse kalmamıştı. En sert heavy metal grupları bile pop, R&B, rap ne varsa ona buna bulaşmış, kökenlerini tamamen unutmuşlardı.
Kuyrukluyıldızın göründüğü gece, Black Sabbath'ın Paranoid'ini dinlediğinden midir nedir artık bilinmez, müziğe yapılan bu gizemli darbeden etkilenmeyen tek insan Savaş'tı.

Yazan Çizen OKY

Devam edecek.

YİĞİT ÖZGÜR

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Karıncalar ortalardan çekildi/ Kuyunun taşında arılar yok/ Boş kova devrik durur şimdi"
"Yaz Geçti"/Necati Cumalı

"A HARD RAİN'S A GONNA FALL"/ "SIKI BİR YAĞMUR GELİYOR"

Gerçek bir sıkı yağmur? O yok ortalarda. Ondan haber yok. Boş beklentilere vesile olmak istemem. Bu; bambaşka; mecaz/metafor'dan olma bir hayali yağmur. Başlığa aldığım; Bob Dylan'ın bir peygamber edasıyla, ta o yıllardan (şarkı 1962'de yazılmış)haber verdiği o "sıkı/sert yağmur"u; "Hard Rain" *(naapıp edip yine yağmurlu bir yazı…)* Kehanetvari o ünlü şarkısında… Kutsal kitapların "tufan"ını andırır "sıkı/sert yağmur"u.70'lerin Hippilerinin Vietnam savaşı karşıtı gösterilerinin olmazsa olmaz, "kafa" şarkısı. *(o mitinglerin bir diğer"yağmur" metaforlu şarkısı da "Creedence Clearwater Revival"ın o müthiş "Who Stop the Rain"/"Yağmuru Kim Durduracak"*ıydı;--*çok severim–"* sürüp giden Vietnam savaşını kim durduracak?*" şeklinde algılanırdı–meğer metafor falan değilmiş, Woodstock'ta yağan o meşhur yağmuru, çamuru, battaniyeler içinde birbirlerine sarılanları falan seyredip yazmış John Fogerty, öyle demişti bir röportajında–)*

"Sıkı/sert bir yağmur geliyor" Gitgide daha da vahşileşen sistemin bütün pisliklerini önüne katıp silip süpürecek, yeryüzünü yıkayıp yenileyecek bir sıkı yağmur. Sistem karşıtı bir bir toplumsal hareket. O "yağmur"un kara bulutları… İşte o şarkı çınlayıp durdu kafamın içinde. Dylan'ın şarkısı. "Joker" filminin son yazıları akarken, o koridorlardan sersem sepelek çıkıp alışveriş merkezinin içinde metroya çıkışı ararken. Metroda. (*kara cuma'nın* aşırı kalabalığı--*Cevahir–)*

Önce "Nerelerdeydin" sonrasında da; "Ne gördün mavi gözlü oğlum?" temalı bir dizi sorular soruyor Dylan, sorulu/cevaplı o şarkıda. Gelecek "Yağmur" dan henüz söz etmeden önce.

"Etrafını azgın kurtlar sarmış yeni doğmuş bir bebek gördüm…" Mavi gözlü delikanlı öyle diyor. Tekrar eder sorular: "Ne gördün" "Sürekli kan damlayan bir kara dal gördüm" "Ellerinde silahlar, keskin kılıçlar olan genç çocuklar gördüm…" "Kanlı çekiçleri olan adamlarla dolu bir oda" "Gördüm, gördüm, gördüm…" İşte bu minvalde giden sorular cevaplar. Ve peşinden ardarda (gitgide yükselen bir tonla) : "And it's a hard, it's a hard, it's a hard, and it's a hard" (şarkıyı anlatmak?) Nasıl bir sertlikteyse artık o gelmekte olan yağmur. "It's a hard rain's a-gonna fall" "Sıkı/sert bir yağmur geliyor. Hem biraz tedirgin olur, hem de bir umuda kapılırsın…

Film; "Joker"; o da işte aynı yağmurdan söz ediyor. Tabi Dylan'ın ima ettiği şeklinde o yağmurun devamı da var; selin, çamurun ardından yeni bir düzen vaadi.(Dylan, Pete Seeger'lerin , Woody Guthrie'lerin sosyalist ozanlar geleneğinden)

"Joker" in yağmuru? Evet. Aynı yağmur. O yağmur: o sert yağmur. Tam teşekküllü. Ama arkası yok. Arkası hesaplanmamış. Dinecek mi? Dindiğinde ne olacak? Bütün dehşetiyle. Saf yıkıcılığın, umutsuzca intikam almanın hazzı. Delice hazzı. Yok etmenin. Kaos oluşturmanın. Amaçsız kargaşa. Kendi kendini de yok etme. *("Beni yak kendini yak şeyi yak"– Freud buna ölüm içgüdüsü: "Thanatos" adını vermişti--eski öğrencisi Wilhelm Reich böyle bir içgüdünün var olduğuna hiç inanmıyordu–inşallah Reich haklıdır–ona göre bütün bu "sıkıntı"lar, yıkımlar, şiddete eğilimli olmalar falanlar filanlar hepsi, hepsi bastırılmış cinsellik yüzünden; yüzündenmiş, cinsellik serbest bırakıldığında alayı bitip gider, misler gibi olurmuşuz–)*

Sisli puslu, alacakaranlık, ıslak; ışsizlerle, farelerle çöplerle dolu; kapitalizmin iyice vahşileşmeye başladığı 70'ler sonu, 80 'ler başlangıcı New York'unun, fakir semtlerini, Manhattan'ını (dönemin Pachino'lu, Niro'lu o filmlerde tasvir edilmiş halini daha ziyade) falan andırır bir "Gotham" şehri. Zenginler daha zenginleşmeye fakirler daha da fakirleşmeye başlamış. Takım elbiseli, etli butlu, semiz yeni genç borsacılar. Herkes kendini kurtarma telaşında. Altta kalanın canı çıksın, "düşene bir tekme de sen vur" zamanları... Zaten ruhsal problemlerle başı dertte, zor durumdaki palyaço, (dükkan açılışlarında, palyaço olarak çalışır) aşağılana horlana, ezile dövüle, bir sınıra gelir dayanır; daha önce misli görülmemiş bir tür katile dönüşür. Dylan'ın şarkısının ; "Ne duydun mavi gözlü oğlum" sorularıyla devam eden ikinci bölümü "Geçitte ağlayan palyaçonun sesini duydum" diye sona eriyordu. Öyle diyordu mavi gözlü delikanlı. "Geçitte Ağlayan Palyaço" "Ne duydun mavi gözlü oğlum" "Onbin kişinin fısıldadığını hiç kimsenin dinlemediğini duydum" "Bütün dünyayı yutabilecek bir dalganın kükreyişini…"

Bizim ağlayan palyaço, bir canlı yayında işlediği cinayet(bir de nutuk atar) sonrası bir tür "halk kahramanı" olmaya doğru yürür. Sesleri duyulmayanlar onun gibi palyaço maskeleri takıp şehri yakıp yıkmaya, öldürmeye başlarlar. Filmin bu tarafını "Sen de az ezilmiyor değilsin, anlarsın ya" gibisinden bir göz kırpma olarak anlayanlarla, "Eğer ezilenlerin seslerini duymazsanız, bunlar bunlar olur, uyarmadı demeyin sonra ha" şeklinde anlayanlar/anlamak isteyenler filmi tartışıp duruyor. Dünyanın her yanında. Ben? Ben her ikisini de makul oranlarda karıştırınca daha ticari olacağını düşündüklerini sanıyorum. (o hafifçe sallanan sarsak kameralarla, yüksek volümlü ağır yaylılarla falan katilin iç dünyasına iyice sokulup özdeşleşmemiz, "vur şerefsizi, hak etti"--hele o metrodaki borsacılar sahnesinde-- dememiz istenmiyor diyemem--yalan olmasın--*neyse beklendiği gibi şiddet olaylarına yol açmadı film.*)

Keşke bir Dc Comics karakterinin "cemaziyelevvel"ini anlatma mecburiyetleri olmasaydı. (Daha iyi bir yazarın elinden de geçirilerek) Çok önemli bir klasik olabilirmiş. (ah, gelip sormuyorlar ki bana) Bu haliyle bile; onca cıcığı çıkmış duygu sömürüsü klişelerini kullanmak zorunda kaldıkları halde müthiş etkili, sersemletici, eşsiz benzersiz/ünik/(unique) bir film ortaya çıkmış. Hayretler içinde kaldım. Benzeri bir şeyi gördüm desem yalan olur.

Hayatımda gördüğüm en müthiş oyunculuk performansı. (Bir Palyaçonun gelmiş geçmiş en trajik intikam alma filmini bir dizi ünlü komik filmlerin meşhur yönetmeninin çekmiş olması da pek ironik. --Todd Phillips--Sanki o da bir trajik karaktere…--)

Konu geniş, her yöne yürür… Yaz yaz bitmez.

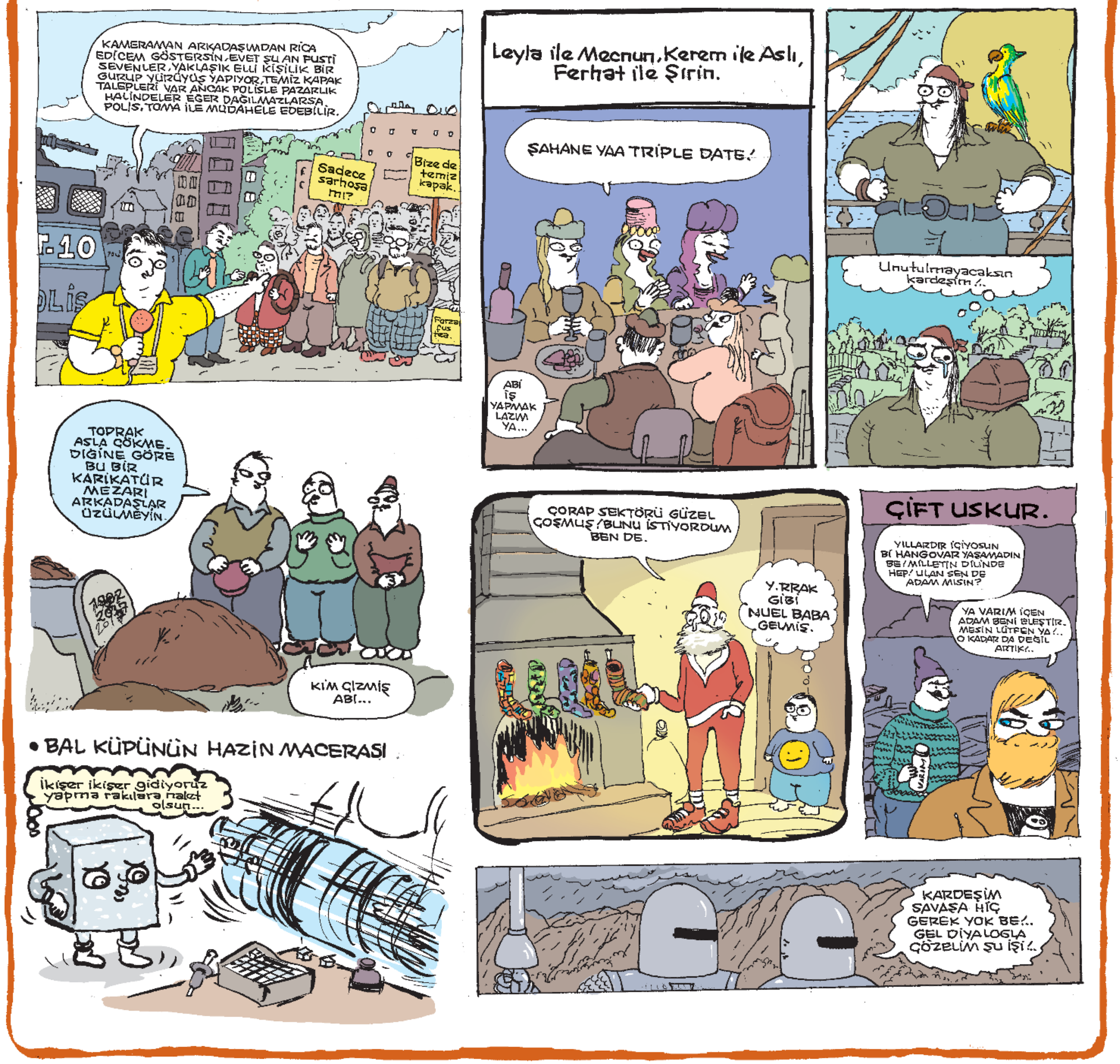
Herneyse.

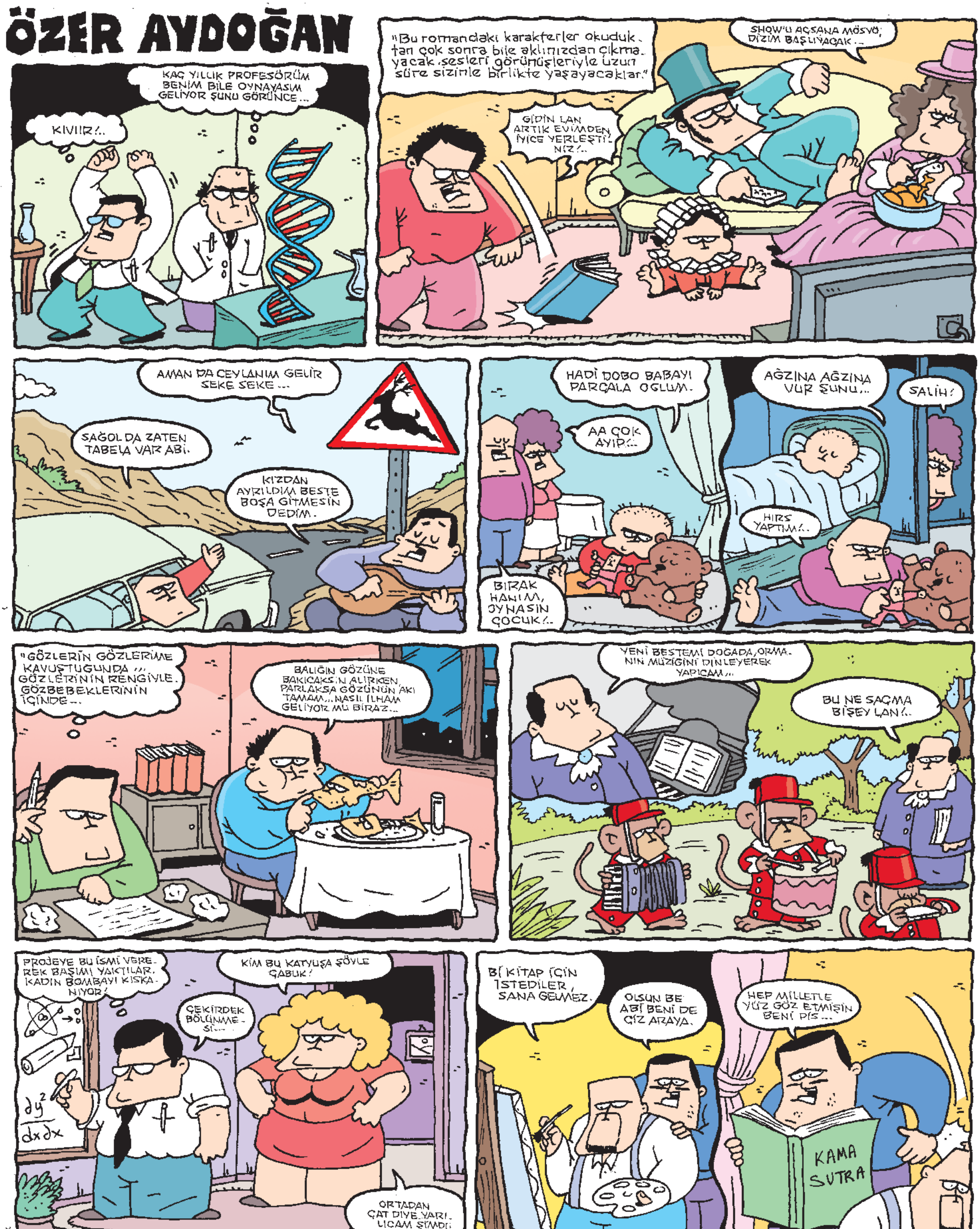
("Joaquin Phoenix"e daha da bir hayran olup iyice büyülenmek isteyenlere, "Joker" de oynadığı karakterin bir başka versiyonunu canlandırdığı;"The Master"ı öneririm–"Usta"2012–müthiş Paul Thomas Anderson, yazıp yönetmişti–görün bence)

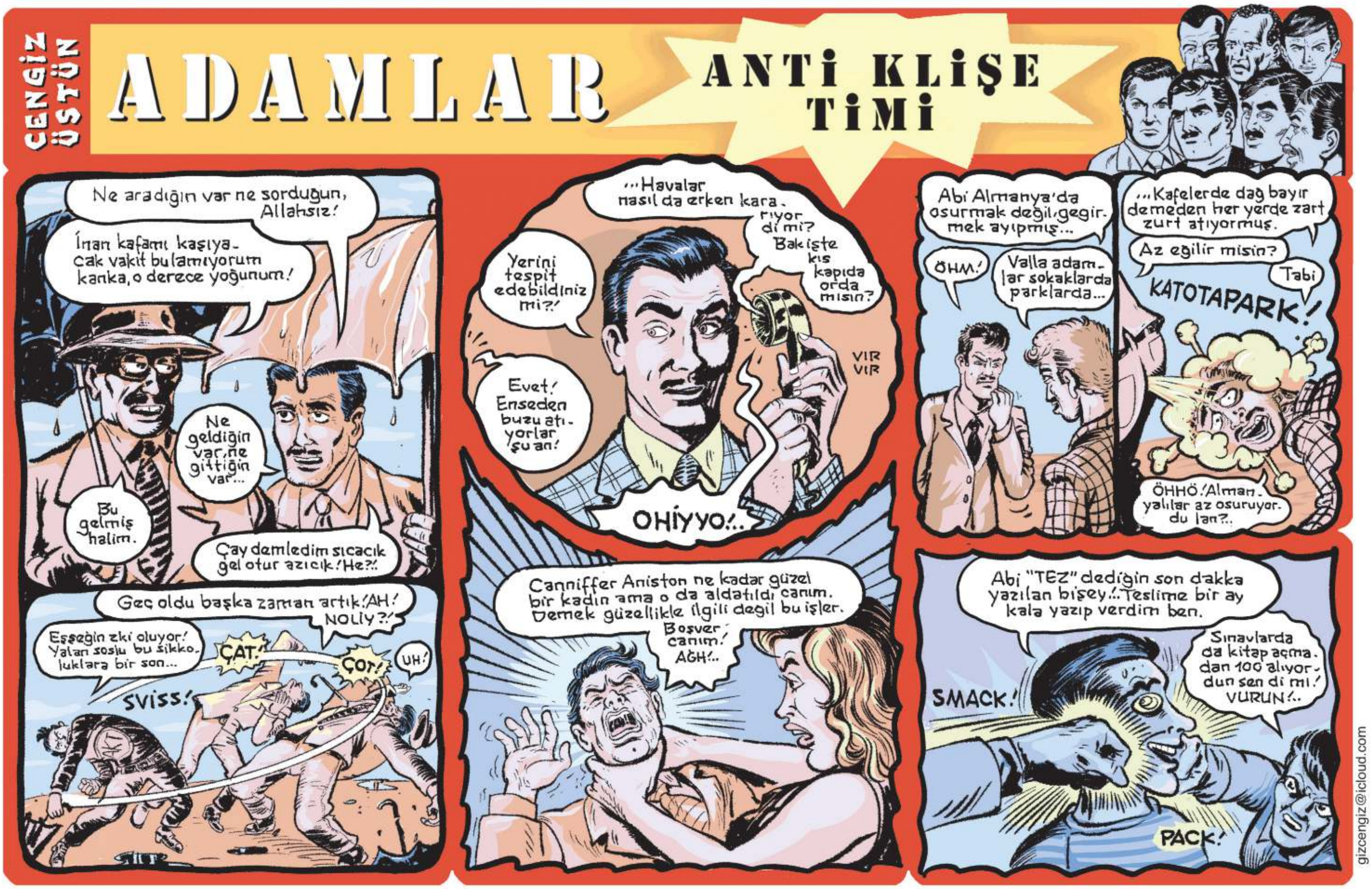
Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

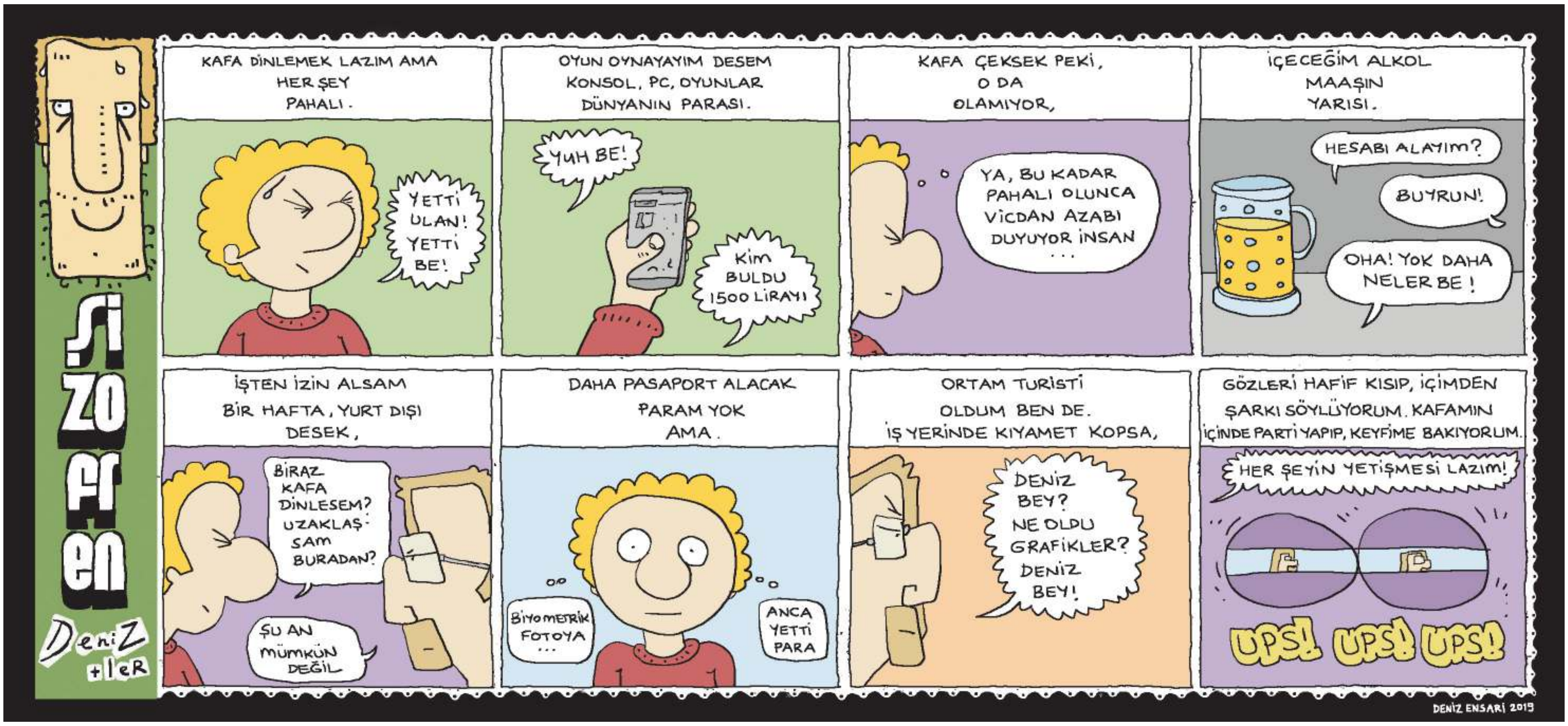
engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan

ÖZER AYDOĞAN
KAÇ YILLIK PROFESÖRÜM BENİM BİLE OYNAYASIM GELİYOR ŞUNU GÖRÜNCE...
KIVIIR!..
"Bu romandaki karakterler okuduktan çok sonra bile aklınızdan çıkmayacak, sesleri görünüşleriyle uzun süre sizinle birlikte yaşayacaklar."
SHOW'U AÇSANA MÖSYÖ, DİZİM BAŞLIYACAK...
GİDİN LAN ARTIK EVİMDEN, İYİCE YERLEŞTİNİZ!..
AMAN DA CEYLANIM GELİR SEKE SEKE...
SAĞOL DA ZATEN TABELA VAR ABİ.
KIZDAN AYRILDIM BESTE BOŞA GİTMESİN DEDİM.
HADİ DOBO BABAYI PARÇALA OĞLUM.
AA ÇOK AYIP!..
BIRAK HANIM, OYNASIN ÇOCUK!..
AĞZINA AĞZINA VUR ŞUNU...
SALİH!
HIRS YAPTIM!..
"GÖZLERİN GÖZLERİME KAVUŞTUĞUNDA... GÖZLERİNİN RENGİYLE, GÖZBEBEKLERİNİN İÇİNDE...
BALIĞIN GÖZÜNE BAKICAKSIN ALIRKEN, PARLAKSA GÖZÜNÜN AKI TAMAM... NASIL İLHAM GELİYOR MU BİRAZ...
YENİ BESTEMİ DOĞADA, ORMANIN MÜZİĞİNİ DİNLEYEREK YAPICAM...
BU NE SAÇMA BİŞEY LAN!..
PROJEYE BU İSMİ VERECEK BAŞIMI YAKTILAR. KADIN BOMBAYI KISKANIYOR!
ÇEKİRDEK BÖLÜNMESİ...
KİM BU KATYUŞA SÖYLE ÇABUK!
ORTADAN ÇAT DİYE YARILICAM ŞİMDİ!
Bİ KİTAP İÇİN İSTEDİLER, SANA GELMEZ.
OLSUN BE ABİ BENİ DE ÇİZ ARAYA.
HEP MİLLETLE YÜZ GÖZ ETMİŞİN BENİ PİS...
KAMA SUTRA

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 4 Aralık 2019 | Sayı: 640
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 120 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM

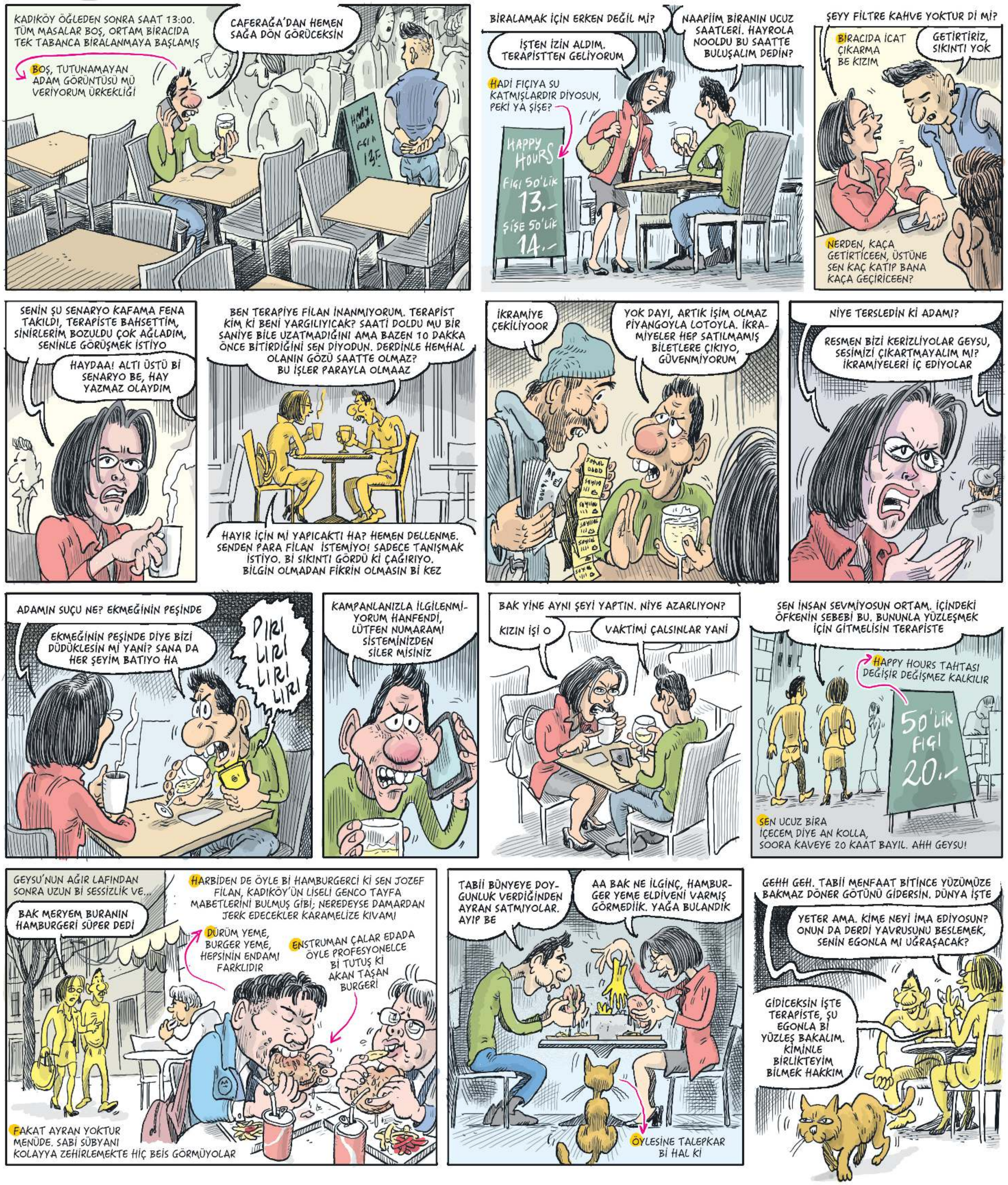
En telmaşa adam

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

özet:

ORTAM'IN SENARYOYU OKUYAN GEYSU KARŞILAŞTIĞI DEV EGO KARŞISINDA ABANDONE OLMUŞTUR

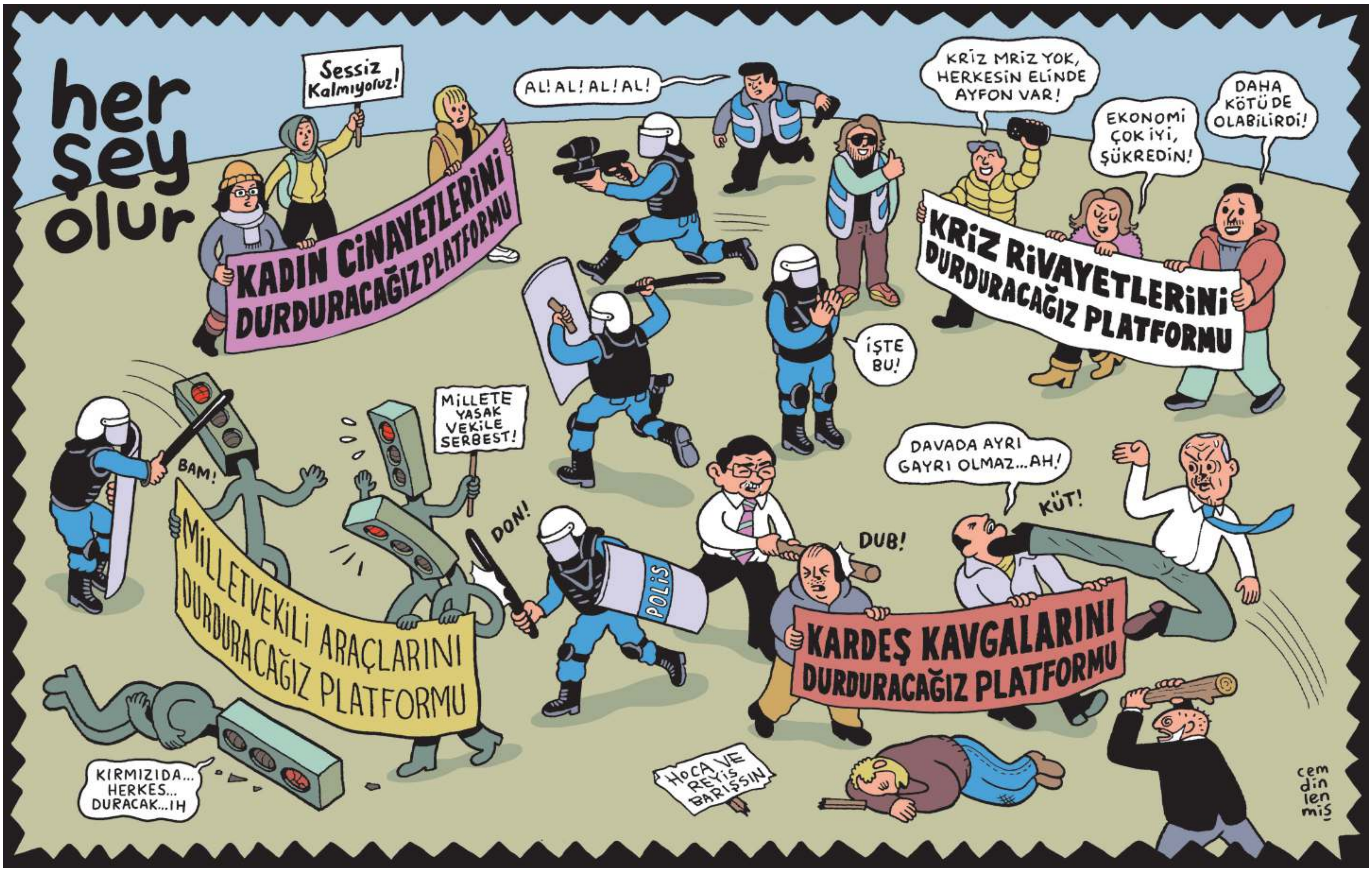
UYKUSUZ

11 ARALIK ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/50 No: 641
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

Meclis'ten geçen yeni düzenlemeyle milletvekili araçları kırmızı ışıkta geçebilecek, park yasağı gibi trafik kısıtlamalarına tabi olmayacak

Emrah Ablak
Kapının önüne hayvanlar için bi kap su ko... Bi de sabun... ihtiyaçları var bunların da.
BARSAKLARIM BOZUK..
DÜÜÜL♫
Bacalardan gire çıka kostüm maafoldu...
yeminle tekila şişesinin köşesiyle kafana giriyodum. Göbekten tanıdım.
herkes beni yutubır sanıyo.. halbusi manyağım
Bu mevsimde sinek mi olur ama yaa...
tzzzt...
İnsanlar yılbaşında geyik kesmiyorlarmış abi
23 nisanda çocuk kestikleri de mi yalan! onu sor..
eea jövi pö exekuör döö..
Türk kavesi makinasıyla gurur duyuyorum ..Yeterince duyuyorum yani... milli arabayı yapmasanızda olur...
♪dülü dülü
♪dülü dülü
♪dülü dülü
kapatıyorum çağırıyor..
siyah deri koltuk aldım.. havalı... Ama üzerinden kayı kayı veriyorum
ah... öpücek sandım.. meğer tek derdi su içmekmiş.. şerefsiz bunlar..
klavyenin tuşlarıyla sırtıma yaptığım bu masaj, ne kadar hintli guru varsa hepsine kapak olsun...
YETERSİZ BAKİYE!!
KONUK ÇİZER: OSMAN
♫Dooooo♫ şimdi bi aşaa geç ♪LAAAA...Aşaa bas...
Bas-sana lan!
LAA

@kaansezyum

Sahildeyim deva bulmam

Yaz bitti de rahat ettim. Herkesin bindiği o scooterlardan zaten bisiklete binmez olmuştum. Eline alan şuursuz gibi biniyor. Paso kaza yapılıyor o vesileyle. Neyse, Moda'dan çıktım yola. Önce Moda sahilinde dolaştım, sonra Kurbağalıdere taraflarından Kalamış'a geçtim. Oradan Fenerbahçe Parkı, Orduevi yokuşu filan derken sahil yoluna geldim. Caddebostan'dan, Bostancı'ya kadar sokakta gördüğüm gençlere neler istediklerini sordum. Havalar soğuduğu için tabii ki hardkorcu gençler kalmış sadece.

Gençler rahat olmak istiyor. Gençler sorumluluk sahibi olmak istemiyor. Gençler güneş altında aylaklık yapmayı seviyor. Keyfine göre bir yere uzanıp kitabını okumayı seviyor. Arkadaşıyla çimlerde oturup iki lafın belini kırmak istiyor.

Bazısı yalnız kalmak için kalabalıkların içine çıkıyor. Bazısı çok üzgündü cevap veremedi, ağlamak istiyordu. Bazıları her gün köpeklerini gezdirdiğinden artık sahile ya da sokağa çıkmasa olmaz noktasına gelmiş. Bir nevi alışmışlar sokaklara çıkmaya.

Arkadaşlarıyla sahilde toplananlar var. Her hafta geliyorlarmış, belli yerleri var. Aynı yerde oturmayı seviyorlar. "Sahilin burası bizim" diyorlar.

Gençler politikayla ilgilenmiyor, çoğu bu konularda ya hiç konuşmuyor ya da çok karamsar. Ama sürekli bir umut var. Politikacılara laflar saydırılırken herkes içten içe "kıhkıhkıh" diye gülüyor. Yasak, baskı, sansür zaten gençlere gelmiyor. Bunu kim yaparsa ondan uzaklaşıyorlar. Kimin ne kadar dolandırıcı, hırsız, yalancı olduğu belli.

Gençler dünyayı internetten de olsa gördüklerinden ellerindekinin ya da onlara sunulanın kalitesinin ya da kalitesizliğinin gayet farkındalar. Kötü bir şey görmek istemiyorlar. Çoğu da aynı şeyden bahsediyor. "Bizim evin orada böyle bir yer yok, ondan geliyoruz"…

Gençlerin sevgiye, arkadaşlığa bir arada olmaya ihtiyacı var. Birbirlerini tanımasalar da sahilin her noktasını bir festivale çevirmeye hazırlar. Hafta sonları, hele de hava iyiyse yer bulmak büyük sıkıntı.

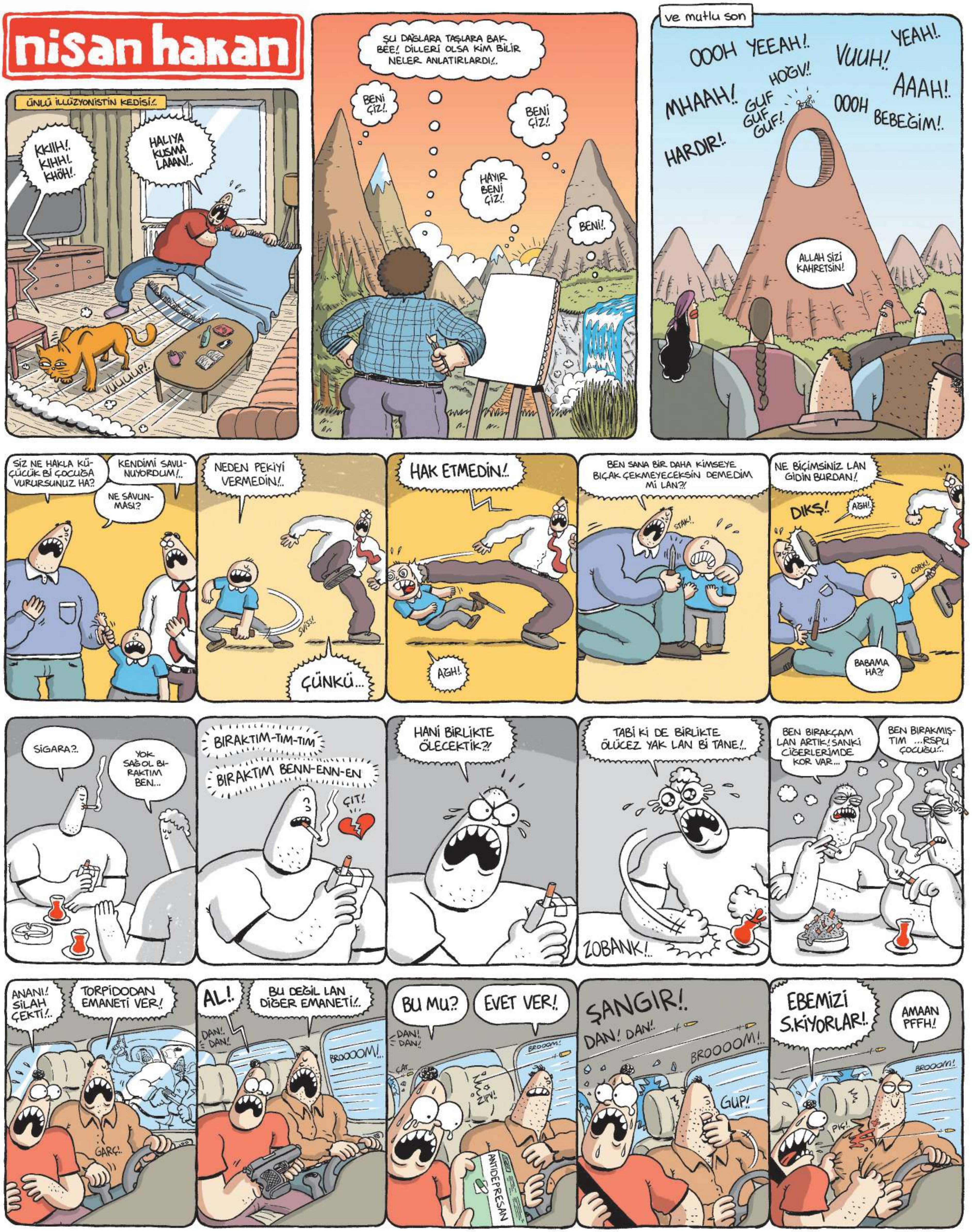
Sahilde içen de var, içmeyen de. Bazısı her gün sezlonguyla gelip, kitabını okuyor. Bazısı manzaraya karşı içkisini açıyor. Bazısı daha çok genç, ailesi getirmiş onu sahile. Anne babalar da "AVM'den de daha iyi" olduğu için geliyorlar sahile. Genç anneler, genç babalar, kendi gençliklerindekinden daha iyi bir hayat sunmak istiyor evlatlarına.

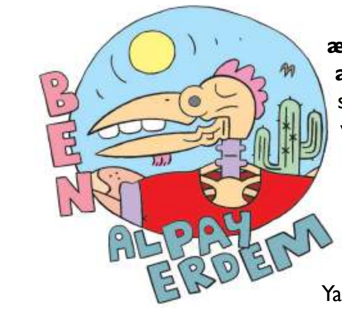
Sahil herkesi birleştiriyor. Sürekli bisikletinde tekno müzik çalan çocuk, üstsüz bir biçimde yanımdan geçiyor. Zaten az güneş açsa üstünü çıkartıp dolaşan emekli ekipler var. Aralıktayız hala kapkara, bıp bronz. Bıronzi! Zamanla her şeye alışıyor insan. Kenarda kendi kendine dans eden amcaya da, kuyu suyuyla çay yapan abiye de, kendi kendine şarkı söyleyerek bisiklete binen kıza da, her sabah 8 gibi koşuya gelen ama hala kilo veremeyen abiye de…

Bir de sporcu tayfa var. Onlar zaten "Sağlıklı olmak için en iyi fırsat" diyorlar sahile. "Barfiksler yenilendi, güzel oldu" diyor karın kası yerine baklava taşıyan bir abi. "Ama nedense gece sarhoşlar gelip bu aletleri de kırmaya, bozmaya çalışıyorlar" diye de ekliyor.

Sahil kendi faunasını, kendi eko sistemini yaratmış gibi. Bir yanda yeşilliklere yayılan ve gençliklerini değerlendiren gençler, bir yandan sağlıklarına kavuşma ya da kilo verme derdindekiler, bir yandan sırf benim gibi bisiklete binmek için gelenler, bir yanda sadece bisiklete binmek için üst baş ne kıyafet gerekiyorsa giyip, yanınızdan uçarak geçenler, bir yanda ilk kez sahil görenler, ilk kez bisiklet kiralayıp bisiklete binenler, gün batımına bakanlar, deniz kıyısında mangalını yakıp kavununu kesenler. Hepsi bir arada. Akıllısı, delisi, genci yaşlısı. Hepsi de sahilde olmak, hayattan keyif almak istiyor.

Siz de bir ara sahile çıkın, hayatınızda bir şeyler değişir belki. Belki de her şey o kadar da kötü, o kadar da umutsuz değildir.

nisan hakan
ÜNLÜ İLLÜZYONİSTİN KEDİSİ!.
KKIIH!. KIHH!. KHÖH!.
HALIYA KUSMA LAAAN!.
VUUUUP!.
ŞU DAĞLARA TAŞLARA BAK BEE!. DİLLERİ OLSA KİM BİLİR NELER ANLATIRLARDI!..
BENİ ÇİZ!.
BENİ ÇİZ!.
HAYIR BENİ ÇİZ!.
BENİ!.
ve mutlu son
OOOH YEEAH!.
VUUH!.
YEAH!.
MHAAH!
HOĞV!
GUF GUF GUF!
OOOH BEBEĞİM!.
AAAH!.
HARDIR!.
ALLAH SİZİ KAHRETSİN!
SİZ NE HAKLA KÜÇÜCÜK Bİ ÇOCUĞA VURURSUNUZ HA?
KENDİMİ SAVUNUYORDUM!..
NE SAVUNMASI?
NEDEN PEKİYİ VERMEDİN!..
SVİSS!
ÇÜNKÜ...
HAK ETMEDİN!..
AĞH!.
BEN SANA BİR DAHA KİMSEYE BIÇAK ÇEKMEYECEKSİN DEMEDİM Mİ LAN?!
STAK!.
NE BİÇİMSİNİZ LAN GİDİN BURDAN!.
DIKŞ!.
AĞH!.
CORK!.
BABAMA HA?!
SİGARA?.
YOK SAĞOL BIRAKTIM BEN...
BIRAKTIM-TIM-TIM
BIRAKTIM BENN-ENN-EN
ÇIT!.
HANİ BİRLİKTE ÖLECEKTİK?!
TABİ Kİ DE BİRLİKTE ÖLÜCEZ YAK LAN Bİ TANE!..
ZOBANK!..
BEN BIRAKÇAM LAN ARTIK!. SANKİ CİĞERLERİMDE KOR VAR...
BEN BIRAKMIŞTIM ...RSPU ÇOCUĞU!..
ANANI!. SİLAH ÇEKTİ!..
TORPİDODAN EMANETİ VER!.
GARÇ!.
AL!.
BU DEĞİL LAN DİĞER EMANETİ!..
DAN!. DAN!.
BROOOOM!.
BU MU?
EVET VER!.
DAN!. DAN!.
ÇAT.
ZIPV!.
BROOOM!.
ANTİDEPRESAN
ŞANGIR!.
DAN!. DAN!.
BROOOOM!.
GUP!.
EBEMİZİ S.KİYORLAR!.
AMAAN PFFH!
BROOOM!
PIŞ!.

æ Merhaba.

æ Yer silme çekme paspaslarının sapları genelde tam dibinden çürüyor ve hiç beklemediğin bir anda, sen çok hazırlıksızken kopuveriyor ya, hüzünlenmiyor musun. Bence çok hüzünleniyorsun. Kim olsa hüzünlenmez. Hayır olayın kendisi hüzünlü zaten. Ben sapa çok üzülüyorum. Yanan bir ağaç gibi. Yanmış sönmüş de, içten içe yanmaya devam etmiş hep gibi. Bir şey de diyememiş bize. Halini de anlayamamışız. Onu öyle hor kullanmaya devam etmişiz. Ona öyle her zamanki gibi davranmışız. Çürümüş fakat yine de iş yaptırmışız ona. Gel de hüzünlenme. Gel de ağlama. Kor kor yanmış hep.

æ "Polat Labar'a gittim" ile "Polat'la bara gittim" aynı şey.

æ "Love my job" ile "lahmacun" zorlasan aynı şey.

æ "Sinop Mantı" ile "Sinoplu mantığı" zorlasan aynı şey.

æ Bu gece de ne fena bir kabus gördüm. Geçen yaz Bodrum'da y.rrak gibi bir otelde dört gün hapis hayatı yaşayarak iğrenç bir tatil yapmıştık ailecek. Hala ara ara girer rüyalarıma. İğrenç ya, yemin ediyorum iğrenç. İğrençti yani. Kabusumda da ne gördüm bak. Odanın önündeydi bizim araba tamam mı. Gerçeğinde de öyleydi zaten. Rüyamda da öyle. Rüyamda bir bakıyorum, araba yok. Diyorum "noldu ya bizim bu anasını s.ktiğim arabası niye yok ortalıklarda" diyorum. Koşa koşa resepsiyona kadar koşuyorum. Bu arada normal hayatımda artık eskisi kadar küfür kullanmıyorum, rüyalarda coşuyorum. Rüyadır nasıl olsa diyorum sanki, ne bileyim, sanki biliyorum rüya olduğunu, ama tam da emin olamıyorum. Resepsiyondaki kadın diyor ki, "haydaa, çalmışlar sizin arabayı" diyor. Diyorum "nasıl çalmışlar ya, manyak mısınız siz, nasıl çalmışlar benim arabayı, olur mu ya böyle şey" diyorum. "Valla kamera kayıtları sizin arabanın çalındığını gösteriyor, bakınız nasıl da çalmışlar sizin arabayı" diyor. "Nolacak peki şimdi" diyorum. "Yapabileceğimiz hiçbir şey yok" diyor. Ben bir ağlamaya başlıyorum, böyle bir ağlama olamaz. İçli içli, hıçkıra hıçkıra, isyan ede ede, başkaldırarak bir ağlamadan bahsediyorum. O kadar gerçekçi bir ağlamaydı ki, gerçek hayatta bu kadar gerçekçi ağlamamışımdır ben ömrümde desem, gerçekten abartmış olmam. "Donlarım vardı ya benim arabada" diyorum. Araba umurumda değil, donlarım için çıldırıyorum. Derken terler içinde uyandım. Kabus gördüğümü anladım, sevindim. Tekrar uyudum, tekrar aynı yerden, kaldığım yerden kabusumu görmeye devam ettim. O artık benim "kabusum". Çok da uzatmayayım, sabaha kadar uyudum uyandım, uyudum uyandım. Kahroldum sevindim, kahroldum sevindim. Çok manyakçaydı her şey. Sabah tam uyanınca, baktım donlarıma, donlarım yerli yerinde duruyorlar hala. Arabaya ise hala bakmadım biliyor musunuz. Şu an bu köşeyi Çengelköy'den yazıyorum, bisikletle geldim. Bence benim şu an arabam çalınmış durumda. Boşuna görmüş olamam ben bu rüyayı. Neyse, akşam bakarım artık. Önce iş aga. Önce köşe. O kadar.

æ Çorbanın dibi geldiğinde tabak yanlayan, sen de güzel bir insan mısın, değil misin, ben de bunu hiç bilemedim, biliyor musun.

æ Biraz önce kuzenim geldi yine eve. Gelemeyesice. Gelen kanalları kuruyasıca diyeceğim ama kurumuyor da o kanallar. Dünyadaki tüm kanallar kurur, bu kanal kurumaz gibi. "Kakamı yapamadım koca bir gün" dedi. Dedim "haydaa, hacı, banane acaba senin kakanı yapamamandan" dedim. "Bir derdimizi paylaşamayacağız mı yani" dedi. Dedim "paylaşma böyle dertlerini, bu nedir ya" dedim. "Tamam da bu kaka da yapılacak arkadaşım" dedi. "Bak ya, hala" dedim. "Ne var oğlum" dedi, "halla hallaa" dedi. "Bu da bir dert" dedi. "Kaka dediğin yapılacak arkadaşım, hayır her sabah uyanır uyanmaz bir güzel sıçarım, bana mısın demem, akşam oldu, hala yapamadım kakamı, çıldıracağım ya" dedi. "Off" dedim. "Oflama oğlum, dinle" dedi. "Nesini dinleyecekmişim acaba" dedim. "Kakamı yapamamamı dinleyeceksin" dedi. "Sen kaka yapamamak ne demek, biliyor musun ki acaba" dedi. "Nereden bileceğim, insan değilim ben çünkü" dedim. "O zaman anlarsın derdimi, ne ötüyorsun" dedi. "Ne öteceğim oğlum, hayret bir şey" dedim. "Kendimi çok kötü hissediyorum, hiç de şaşmazdı, kaka yapamamanın en kötü tarafı, sürekli tetikte olmak durumunda olmak" dedi. "Kakanı yaparsan kakanı yapmışsındır, o kakayı savmışsındır, kakanı yapmamışsan her an yapabilirsin o kakayı, o kaka her an gelebilir, her an tetikte olmak büyük bir mutsuzluk, biliyorum ki şu anda içim kaka dolu, şişim, bu çok büyük bir mutsuzluk" dedi. "Gelirse benim evde yapma kakanı" dedim. "Olur mu oğlum, geldiği anda yapmam lazım" dedi. "E git o zaman" dedim. "Ya yolda gelirse" dedi. "Gidemem" dedi. Dedim "a sıpa, buraya kadar nasıl geldin o zaman" dedim. "Risk aldım" dedi. "Aynı riski yine al a eşşek" dedim. "Aynı risk iki kere alınmaz, buradayım" dedi. "Ne demek ya" dedim, "buradayım, manyak mısın nesin, işim var gücüm var benim" dedim. "Sen bak oğlum işine, halla hallaa" dedi. "Nasıl bakayım oğlum işime, bu gerginlikte nasıl bakayım, kaka beklerken nasıl bakayım" dedi. "Tamam da kakayı ben bekliyorum, sana noluyor" dedi. "Hoff" dedim, çalışma odama döndüm. Şu anda içeride kendisi ve o kadar mutsuzum ki anlatamam.

æ "Buket" ile "bu kedi aynı şey". **–Alpay Anıl İdemen-**

æ Hoşça kal.

"KOP GEL GÜL GİT"
13 Aralık Cuma / **Mecidiyeköy Artmera** / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 217 02 03
14 Aralık Cumartesi / **Kadıköy Bahane** / Saat: 21.30 / bilgi: 0216 345 54 49
20 Aralık Cuma / **BKM Mutfak Çarşı** / Saat: 20.00 / bilgi: 0212 327 72 00

İLKER ALTUNGÖK

akıl fikir ofisi
baris.uygur@gmail.com
Barış UYGUR

Ah Barış Abi Aşkolsun

Barış Manço, "İki abide bir sultan" gibi sözleri olan ve tedavüldeki banknotlar hakkında yazdığı ve bugün olsa kadın düşmanı ilan edileceği Anahtar şarkısıyla ilgili yıllarca her yerde garip bir hikâye anlatır. Bilmeyenler için hikaye şu: Manço Fransa'da bir TV'ye konuk olur, sunucu sürekli "Türkler barbar, vahşi," falan demektedir. Manço bunun üzerine "Kağıt paranız var mı?" diye sorar, spikerden kâğıt paralarını alır ve tek tek gösterir.

"Bu paranızda fotoğrafı olan kim?" Spiker "General," der, sonra diğer banknotların üzerindeki isimleri sorar, spiker sürekli "General, Amiral, Komutan," diye cevaplar. Bunun üzerine Manço (niyeyse Fransa'ya giderken cebinde taşıdığı) lira banknotları çıkartır ve "Bak bu Mehmet Akif, şair; bu Mevlana, düşünür; bu Fatih Sultan Mehmet, adaletin simgesidir; bu da Atatürk, Yurtta barış dünyada barış diyen kişidir," diye anlatır ve devam eder: "Biz Türkler ince ruhlu olduğumuz için paralarımıza şairlerimizi düşünürlerimizi, bilim adamlarımızı koyduk, siz Fransızlar barbar olduğunuz için hep asker koymuşsunuz," diyerek spikeri morartır.

Şimdi 1959'da Franklar şu şekil; 500 Frank: Victor Hugo, 1000 Frank: Cardinal de Richelieu, 5000 Frank: Henri IV, 10,000 Frank: Napolyon. Bir yazar, bir siyasetçi, bir kral ve bir asker. Daha sonra bu paralardan iki sıfır atılmış, üzerine 1960'ta Molière'li 1969'da da Pascal'lı iki ayrı 500 Frank eklenmiş. 1979'da besteci Hector Berlioz'lü bir 10 Frank çıkmış.

Netice itibariyle Barış Manço'nun Anahtar şarkısını yayınladığı 1988 yılında Fransa'da tedavüldeki banknotlar şunlar: 10 Frank: Hector Berlioz, 20 Frank: besteci Claude Debussy, 50 Frank: Ressam Quentin de La Tour, 100 Frank: Ressam Eugène Delacroix ve Jan Dark'lı ünlü tablosu, 200 Frank: Düşünür ve yazar Montesquieu, 500 Frank: Matematikçi Pascal.

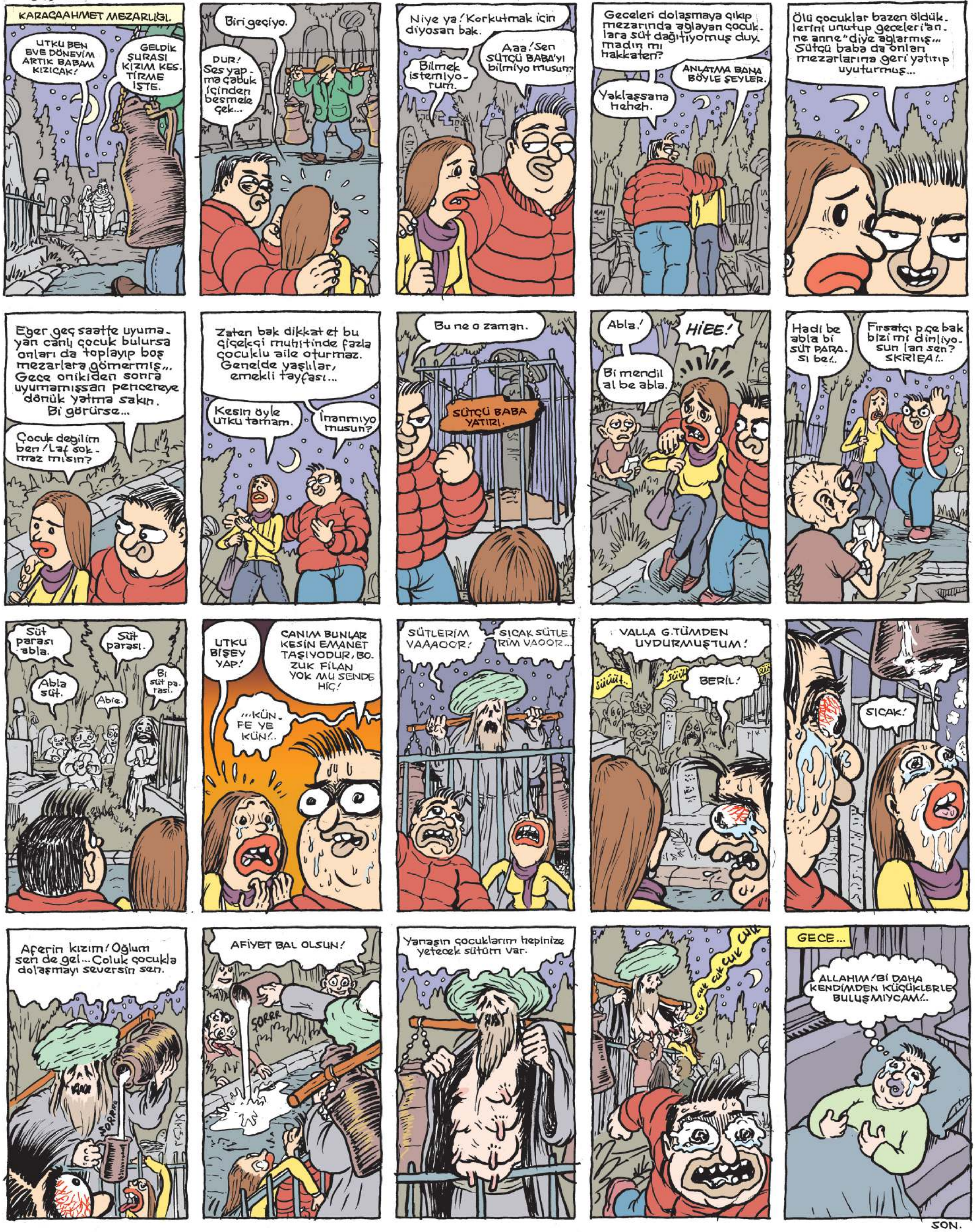
Yani iki besteci, iki ressam, bir düşünür, bir de bilim insanı. Başa dönersek, Manço'nun cebindeki banknotlardaki resimler: Mehmet Akif, Mevlana, Fatih Sultan Mehmet, Atatürk'e ait. Yani bir şair, bir dini lider, bir "fatih" yani fetheden asker-padişah, bir de asker-siyasetçi.

Peki Fransız spikerin cebinden çıkardığı ilk para, o dönem çoktan tedavülden kalkmış 1959 yılı Napolyon'lu 10 bin frank diyelim, e diğer paralar ve onlardaki generaller kim? Barış Manço mu "Nasıl olsa internet yok bir şey yok, Fransa'da yaşayan Türkler de nereden bilecek Pascal'ı," diyerek hepimizi cayır cayır trollemiş yoksa Fransız spiker mi Barış Manço'yu cebinde taşıdığı Moritanya Ugiyalarını gösterip dalgasını geçmiş? Koca Türkiye'de hiç mi kendisini nümizmatik hadisesine vermiş takık yokmuş?

Ha ayrıca banknotlarının üzerinde sadece asker olması Fransızları barbar yapmayacağı gibi asker değil de iki besteci, iki ressam, bir düşünür, bir de bilim insanı olması da barbar olmadıklarının kanıtı olamaz. Geri çekilip söyleyelim; dünyadaki hiçbir halk bir diğerinden daha az ya da daha çok "barbar" değildir. Tamam ben de Sırplardan, Japonlardan ve Nijeryalılardan çekiniyorum ama adım gibi biliyorum ki her halkın içindeki "vahşi, başka birine kendi çıkarları için zarar vermeye eğilimi olan" insan oranı aynı. Önemli olan sanırım, o ülkeye, bu "barbarların" mı diğerlerinin mi yön verdiği. Sen banknotuna ister şair koy ister ressam. Senin askerlerin Polonya'da, Çekoslovakya'da, Cezayir'de Vietnam'da, Afganistan'da, Suriye'de ve hatta kendi ülke sınırlarının içerisinde savunmasız halkı imha etmeye kalkıyor, üzerlerine gaz sıkıyor, başka bir halkı zorla başka bir bölgeye sürüyorsa; banknotlarının üzerine John Lennon'la Yoko Ono'nun resimlerini de bassan nafile arkadaşım. Ha seninle aynı masaya yine otururum oturmasına da, sen bu vahşetin sorumluluğunu üstlendikten ülkenin işlediği suçu kabul ettikten sonra. Bak o zaman problem yok. Yalnız gözünü seveyim "Ama İsveçliler de şunu yapmıştı, ama Filipinler de böyle etmişti, kaynımgiller de şöyle ettiydi," diye yaptığın işi meşrulaştırmaya, hafif göstermeye kalkma. Bırak İsveçli, Filipinli, Kaynın falan kendi suçunu kendi üstlensin, bunu seninle değil onlarla konuşalım.

ve SİNEM, sütünü içip erkenden uyuyor....

cihan kılıç

SON.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Büyükler üzgünken, çocuklar görünmez olur." - Pınar Eğilmez, 'Rağmen' dergisinden

*** Birleşmiş Milletler tam neyin peşinde hakikaten? Ne işe yarar? Neye karşı birleşmiş bu milletler? Hangi savaşı durdurmuş bugüne kadar, hangi barışı hızlandırmış, bin yıllık emperyalist haçlı seferine hangi sesi çıkarabilmiş? Burjuva demokrasisinin sosyal kulübü değil sadece, elbette daha fazlası: Daimi üyelerin Lordlar Kamarası. Gürbüz batılların illegal hakimiyet ofisi. "Daimi üye'' nedir? Hani birleştiydi milletler? Sen ilelebet milletsin de, ben mevsimlik ırk mıyım? Sen seçilmişsin de birader, ben atandım mı? Böyle donuk, sağcı, pasif mi kalacak yoksa zamanın evrimine uyup dinamik bir Dünya Parlementosu'na dönüşebilecek mi şu 'sözde' Birleşmiş Milletler?!**

* Başbakanı yok etmeğe teşebbüs, epey ağır bir suçken; 'Başbakanlığı' tümden, kurum olarak ortadan kaldırmak nasıl mümkün olabildi böyle yani?

*** Molieri'nin babası halı yıkamacı. İşler yolunda, firması gayet meşhur. Mesaiyi oğluna devretmeyi planlıyor vakti gelince. Fakat halı yıkamacı adayı küçük Moliere, gönlünü başka yere kaptırmış: Tiyatrocu olmak istiyor! Bi cesaret, babasına durumu bildiriyor: "Ben aktör olmak istiyorum, senin mesleğini devam ettirmeyeceğim baba!'' Baba çok sinirleniyor, bağırıp çağırıyor, ortalığı ayağa kaldırıyor ama çocuk kararlı: "Tiyatrocu olacağım ben baba!'' Bu durumda yardım almak istiyor baba, güvendiği papaz dostuna rica ediyor, acaba oğluyla konuşup bu çılgın arzudan vazgeçirebilir mi? "Tabii konuşurum'' diyor papaz dost. Böylece delikanlı ve papaz, konuşmaya oturuyorlar. Baba, papazın belagatinden emin, sonucu bekliyor. İki saat sürüyor konuşma. Ve iki saatlik konuşmanın sonucu: Papaz dost, din işlerini bırakıp tiyatrocu olmağa karar veriyor!**

* Eski Yunan'da Yenilikçi Tip: "Tanrılara inanmıyorum ama kesinlikle bir sinerji var abi!''

*** Peki zeybek oyunlarındaki yere diz vurmaların, bağbozumu şenliklerinden gelmesi? O şekil üzüm eziyor Ephesus'un hey gidi Efe'si! Tahminen ilk üzüm ezme işlemleri temiz tabanla, efendi efendi yapılırken, saatler geçtikçe ilk tadımlık şaraplar ortaya çıkmış ve tatmalara doyamayan bağbozumcu kardeşler, mesailerine oradan oraya atlama, ani diz vurup ezme, hop bi de ordan geri zıplayarak biraz daha ezme gibi şekiller katmış ve bu işlevsel vücut dili, müziklenip iyiden iyiye coşkulanarak folklorik öge olmuştur. Hatta ve hatta "İçtin içtin, oldun zeybek!'' hitabı, burdan geliyor olabilir. Olasılıklardan başka neyimiz var ki?**

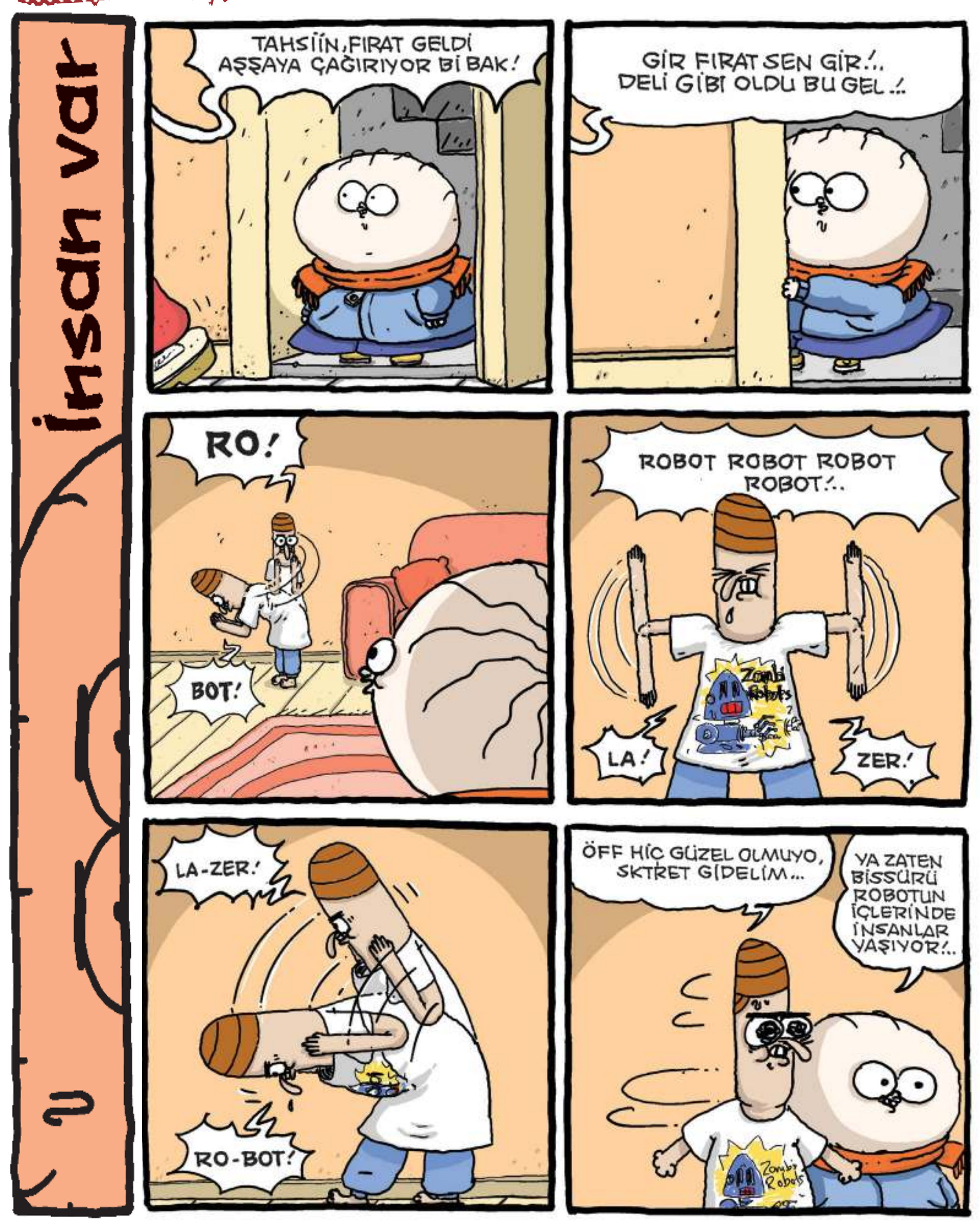
* Çocukken çok fakirdik, evimizdeki piyanonun sadece siyah taşları vardı. Annem yemek yerine, tencerede külçe altın kaynatırdı. Babam da televizyon pozisyon süzerdi...

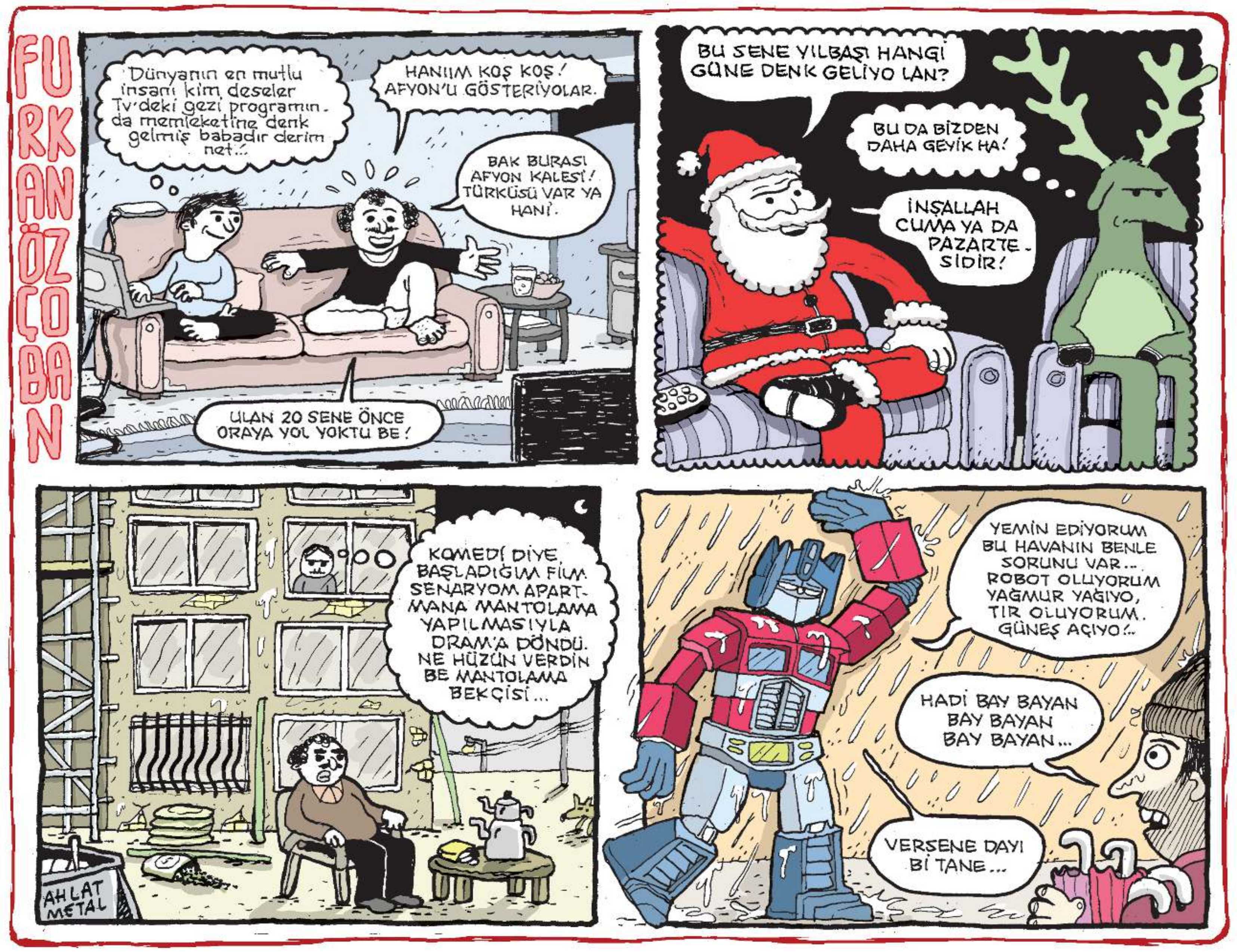
*** Olay yeri ABD. Yaşlı çiftçi, patates ekerek geçiniyor. Bir yalnız adam. Tek oğlu da ağır bir suçtan ötürü cezaevinde. O yıl kendinde tarlayı sürecek takat bulamıyor çiftçi, oğluna yazdığı mektupla da durumu bildiriyor: "Keşke yanımda olsaydın evladım, sen kazardın tarlayı, ben çok yaşlandım artık:'' Hızla cevap geliyor oğlundan: "Aman baba, sakın dokunma tarlaya, ben oraya cesetler gömdüm!'' Mahkum mektuplarını sektirmeden okuyan FBI, derhal devreye giriyor, olay yerine damlayan ajanlar dip köşe kazıyorlar araziyi. Ceset beklentisinde ajanlar. Kazıyorlar da kazıyorlar. Sonuç: Ceset meset yok! Ajanlar, tahminen küfürler ederek, orayı terkediyorlar. Akabinde oğlundan bir mektup daha geliyor yaşlı çiftçiye: "Bu kadar uzaktan anca bu kadarına gücüm yetti babacığım, şimdi güzelce ekersin patatesi tarlaya!!''**

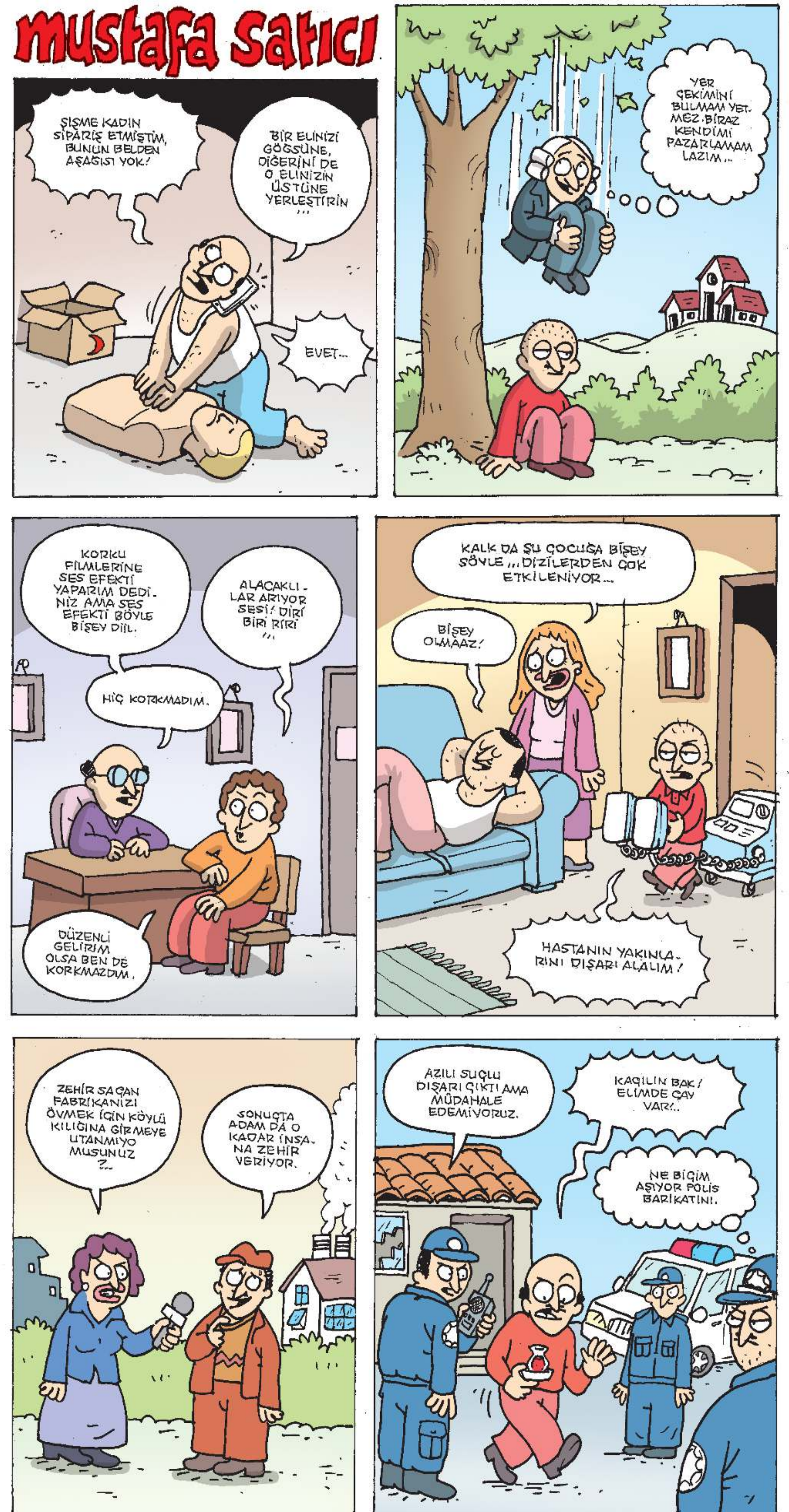
* Hayal kuramayan, hayalciden o kadar nefret eder ki, zamanla 'hayal kıran' olur çıkar...

Not: "Paşa Gönül Kriterleri'' adlı oyunumla, 19 Aralık 2019 Perşembe, 21.00'de, Beylikdüzü Mask sahnesinde olacağım efendim...

vedatozdemiro@gmail.com

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

SİZ NEYİ OLUYORSUNUZ?

"Tam olarak senin neyin oluyordu Sadi Amca?" diye soruyorum. "Nadire yok mu? Onun kocasının abisi," diye cevap veriyor. Bilmesi gereken en temel formülden habersiz olduğundan soruyu çözmesi imkansız bir öğrenci gibi gözlerimi kırpıştırıyorum. "Nadire kimdi ya?" "Allah Allah, oğlum sen Nadire'yi bilmiyor musun?" diyor annem, "Topal Dayımın kızı." Akraba unvanları konusunda zayıf bir birikime sahip olduğumdan bu cevabın hayatta nereye denk geldiğini bulamıyorum. Kafam iyice karışınca zincirlemenin ilk halkasına geri dönüyorum: "Peki Topal Dayı öldü mü?" Eliyle havada minik daireler çizerek "Tabi canıııım, çoktaaaan," diyor annem, sanki insanlar uzuvlarını teker teker kaybedip eksilerek ölüyorlarmış gibi. Yağmur feci bastırıyor. Bir süre hiç konuşmadan arabayı sürmeye devam ediyorum. Sağanak yağış altında yola konsantre olmam gerekirken düşüncelerim gittikçe dağılıyor. "TOPAL DAYI'NIN KIZI NADİRE'NİN EŞİNİN ABİSİ SADİ AMCA", bugüne kadar duyduğum en sağlam zincirleme isim tamlaması. Peki ben kimim? Yani vefat eden Sadi Amca'nın nesi oluyorum? Hangi unvanla cenaze evine gidiyorum? Düşünüyorum ama kafam basmıyor. Sitem havası vermemeye dikkat ederek, sadece meraktan soruyormuşum gibi unvanımı anneme soruyorum. Bir süre düşündükten sonra, çok zor bir mantık sorusunu çözmenin kıvancıyla kim olduğumu açıklıyor: "Sen, Sadi Amca'nın kardeşinin eşinin kuzeninin **oğlusun."**

Koltuklarda oturan beş-altı aile büyüğü dışında geriye kalan herkes sandalyelerde oturuyor. Normalde bir evde bu kadar çok sandalye olmaz. Bunlar, evdekiler yetersiz kaldığından komşulardan tedarik edilerek salonun bütün boşluklarına yerleştirilen ve cenaze-nişan gibi merasimlerde nispeten gençleri istihdam etmek için kullanılan özel sandalyeler. "Siz neyi oluyorsunuz Sadi Amca'nın," diye soruyorum yanımdaki sandalyeye. "Ben…" deyip bir süre duraladıktan sonra, "daha doğrusu şöyle diyeyim, eşimin kuzeninin dedesi oluyor Sadi Amca," diye devam ediyor. Emin değilim, ama konum itibariyle Sadi Amca'ya benden daha yakın görünüyor. Sandalyelerde oturan 25-35 bandındaki insanlara bakıyorum, tahminim bir çoğunun ünvanı üç kelimeden oluşuyor. Bugün bu törende, Sadi Amca bol bol ünvan dağıtan bir kral gibi hepimizi onurlandırmış görünüyor. Annemin Topal Dayısının kızının eşinin kardeşi olan Sadi Amca'nın eşi Nurten Teyze, normalde sakin bir profil çiziyorken, yeni gelen her taziyeciyle birlikte minik minik dövünmeye başlıyor. Salona girmek ve ona doğru ilerlemek, Nurten Teyze'nin dövünme mekanizmasını harekete geçiriyor, aynı hareketler ve sözlerle gerçekleştirilen yaklaşık otuz saniyelik bu gösteri, taziyecinin boş bir sandalyeye yönelmesiyle son buluyor. Hep aynı gösteriden sıkılmaya başlayan taziyecilerin ilgisi iyice dağılmaya başlarken, salona giren tepsiler bir anda havayı değiştiriyor: "Belediye pide göndermiş sağolsun, buyrun lütfen…"

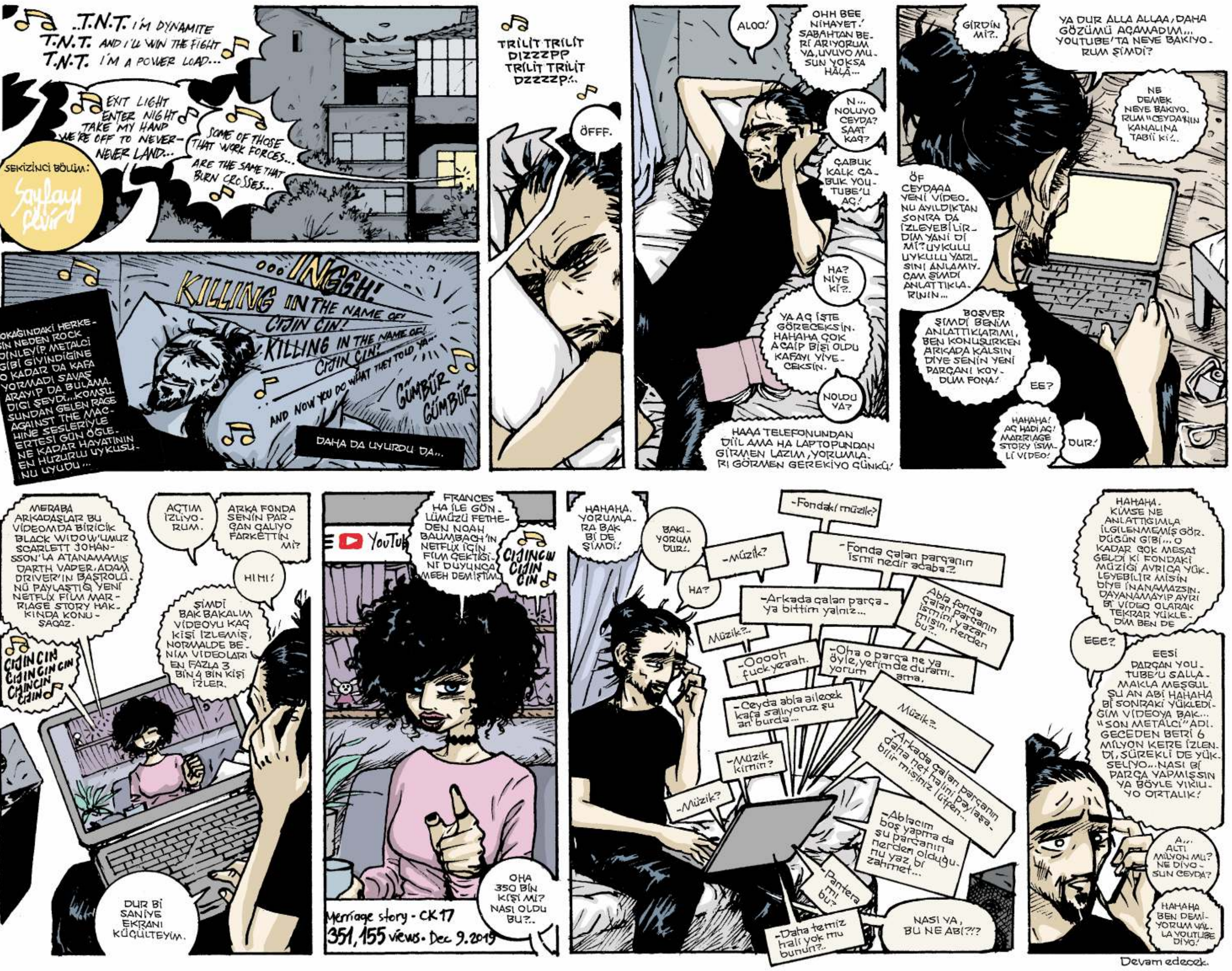
Tam 50 paket kıymalı pide göndermiş belediye. Bana verilen parçayı yerken bir yandan etrafı gözlüyorum. Sadi Amca hiç ölmemiş gibi iştahla yiyenler var, Sadi Amca öldü ama hayat devam ediyor, dercesine daha sakin bir üslubu tercih edenler var. Fakat, "Sadi Amcam öldü ne pidesi lan!" tavrını gösteren hiç kimse yok. Belediyenin gönderdiği pideler, "Sadi Amca'nın ruhuna saygıyı kaybetmeden, ortamda görgüsüz damgası yemeden bir parça daha nasıl alabilirim" düşüncesiyle insanı arafta bırakacak kadar lezzetli. Tepsilerdeki pideler azaldıkça telaşlanan, görgüsüzlükle gözü tokluk arasında gidip gelen en az beş taziyeci olduğunu görebiliyorum. Çok belli etmemeye çalışıyorlar, ama kalplerinde yanan pide ateşini çok net hissedebiliyorum. Birimiz ikinci tabak için davransa geri kalan pideciler de kendilerini patır patır ateşe atacaklar, adım gibi biliyorum. Pide gerginliğinin en üst seviyede olduğu anlarda, annem kendi tabağıyla bana doğru yaklaşıyor. "Midem çok kötü," diyerek tabağı bana uzatıyor. Bu beklenmedik sürpriz karşısında cenaze evinde adeta halaya

→

SON METALCİ

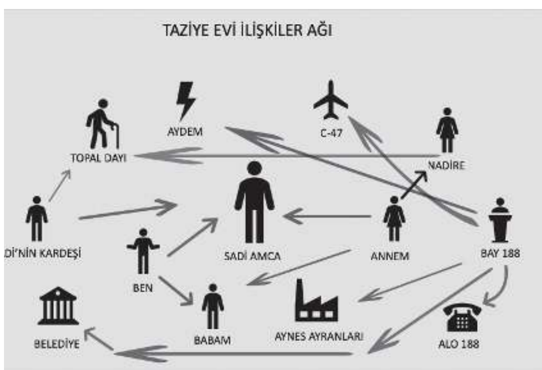
Geçen bölümden: Bilinmeyenden gelip tekrar bilinmeyene dönen Supernature kuyrukluyıldızı, dünyanın etrafında tam bir tur atmış, rock müziğe dair ne varsa sıfırlamıştı. Rock müzik dinleyen kimse kalmamıştı. En sert heavy metal grupları bile pop, R&B, rap ne varsa ona buna bulaşmış, kökenlerini tamamen unutmuşlardı.
Kuyrukluyıldızın göründüğü gece, Black Sabbath'ın Paranoid'ini dinlediğinden midir nedir artık bilinmez, müziğe yapılan bu gizemli darbeden etkilenmeyen tek insan Savaş'tı.

yazan çizen OKY

duruyorum, ama görüntü olarak tabi ki mağrurluğumdan fire vermiyorum. "Ben de tokum aslında, iyi hadi ver madem," diye mırıldanarak tabağı alıyorum. Yanlış anlama Sadi Amca, verdiler diye yiyorum.

Tuvaletten çıkarken, "Şimdi cenaze işleri çok kolaylaştı, belediyeye bir telefon açıyorsun, adamlar bütün işlemleri hallediyorlar," diyen bir ses duyuyorum. Bu tür bir belediye övgüsünü babamın cenazesinde de duymuştum. "Ölüm" ve "kolay" kelimelerinin yan yana, üstelik benim yanımda kullanılmasına çok öfkelenmiş, babamın ölümünden belediyenin iyi çalıştığı sonucuna varan o adama tekme tokat girişmek istemiştim. Sesin geldiği ve bütün taziyecilerinin erkeklerden oluştuğu arka odaya giriyorum. Adam anlatmaya devam ediyor: "İmamı gönderiyorlar, pidesinden çiçeğine, çikolatasına kadar her şeyi ayarlıyor adamlar, Alo 188, arıyorsun o kadar..." Sandalyelerden birine oturuyorum, bu adamın ölen kim olursa olsun aynı muhabbet tonunu koruyabileceğini ve hiç susmayacağını biliyorum. Babamın ölümündeki Bay 188 de böyleydi. Önce cenaze işlerinden ve belediyeden başlamış, sonrasında aile kabri satın almanın şartlarına değinmiş ve ben muhabbetin nasıl böyle daldan dala atladığını anlayamadan, "Asım yok mu Tenekecilerin Asım... Hah işte onun eniştesi..." gibi kitleyi sohbetine katan cümlelerle, Aynes ayranlarının fabrikasında Erdoğanların dev bir fotoğrafının asılı olduğuna, doğudaki elektrik kaçaklarının parasının bizim cebimizden çıktığına, C 47'lerin Türkiye'de uzun süre kullanıldığına ve bu işe Amerikalıların çok şaşırdığına kadar ilerlemişti. Evimin salonunda, üçlü koltukta, hiç konuşmadan halıya bakarken, "C 47 nasıl bir uçak acaba?" diye düşünmek zorunda kalmama çok sinirlenmiştim. Babamdan kalan boşlukta uçak uçurmayı bile başaran bu adamı o gün kovalayamadığım için sonradan çok pişman oldum.

Adam susmuyordu. En az babamın taziyesindeki o adam kadar başarılıydı. Ölümün karşısında, ölüm dışında her şeyden konuşabilen bu adamı dinledikçe, annemin dayısının kızının eşinin abisi olan Sadi Amca'dan çok belediyenin kıymalı pidelerini düşünüyor olmamdan rahatsız oldum. Bana ne kadar uzak olursa olsun, bir insana, bir varoluşa, tüm anılarıyla bir hayata veda ederken kıymalı pide düşünüyor olmam utanç vericiydi. Adam, AYDEM'den bahsederken elinde tepsiyle bir kadın girdi odaya. "İçerde pek yiyen olmadı, yemek isteyen varsa buyursun," diyerek içinde en az 10 pide parçasının olduğu tepsiyi sehpanın üzerine bıraktı. Bu, ölümü ve yaşamı düşünmem ve kendimi test etmem için büyük bir fırsattı. Bir eşikte olduğumu hissettim. Odadaki taziyecilerin büyük bir çoğunluğu tepsiye uzanarak pideleri hızla tüketmeye başladılar. Tepside son üç pide kalıncaya kadar direndim. Fakat en sonunda Sadi Amca'nın ruhuna olan bütün saygıma rağmen tepsiye uzanarak yaşamayı seçtim.

ÖMER GÖKSEL

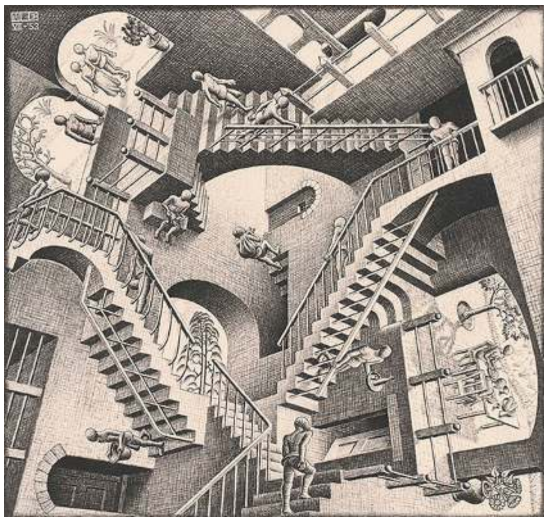

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

> "Yağmurda parkta oturulmuyor,/ İstasyon çok hüzünlü"
>
> *Şükran Kurdakul*

(YARI "ARALIK")
Kumru "guk-guguk"lamaları. Onlarla uyandım. (Antalya) Karşı dağların arasından uzak, ta en arkalardaki bir tepenin ucunda kar. (Gelen bir geminin önce dumanı sonra direkleri… falan diye bir tarif vardı ilkokulda…) Gelmekte olan mevsimin bembeyaz ucu. (--gerçi o misal dünyanın yuvarlak olduğuna bir delil olarak--henüz aya gidilip de oradan çekilmiş fotoğrafı yok yeryüzünün, masumuz--öküzün boynuzu ihtimali çok çok daha eğlenceli, oyunlu geliyor, gülüşüyoruz--) Evet. O her işittiğimde içimde muammalı kıpırtılar uyandıran o " guk- guguk"lar rüyamın içine de hafiften nüfuz etmişti ki uyandım. Sızmıştı. İyi ki uyandım, o sesler de eklenince kimbilir neler olacaktı. Ucuz atlattım. Sık sık (çeşit çeşit versiyonlarını) gördüğüm; zaten kendi başına yeterince tuhaf /esrarlı o rüya; yine yarı karanlık;(hatta yarıdan daha fazla) sırf pis pis grilerden ve daha koyu grilerden olma o ev; (niye o kadar gri, kim yapıyorsa o manzaraları ayıp şey, insan biraz renk serpiştirir--Delacroix;"Gri resim sanatının düşmanıdır" demişti--nur içinde yatsın--çok haklı) Sadece yokuşları olan o ev. (Rüyamı diyorum) Eve (boş ev--tahta kapısı hep açık, yokuşlar da kimsesiz) çok, ama çok uzun bir yokuştan çıkılıyor. Dimdik, git git bitmiyor. Sonra evden çıkarken, yine yokuş? Çok dik bir yokuş çıkarak… çıkarak anca o ilk yola çıktığın yere dönüyor … musun? Bilemiyorum. O tip şeyler… Sadece yokuş. Yokuş çıkarak gittiğin yerden yine yokuş çıkarak geri dönüyorsun. (Öyle bir evde de oturmuşluğumuz da var sanki çocukken…) Ev buz gibi; Her iki ev de; (içiçe girmişlerdi) Soğudu burası. (eh, Aralık-- güneş altında parıldayan palmiyeler pencerede, ışıl ışıl uçuşuyorlar--soğuk eve alevli bir soba resmi asmışsın gibi--)

Eugène Delacroix'nın bir tablosu 1798-1863

M. C. Escher'in bir eseri 1898-1972

(O esrarengiz "guk-guguk"lamalar? İranlı büyük şair Senâî'nin açıklamasıyla şöyle: kumrular sürekli "hu" çekmeleriyle Farsça "kû?": "nerede?" "nerede?" diye sevgiliye giden yolu sorup dururlarmış. "kû? "kû?" . O öyle diyor) Buz gibi kulbundan tutup da pencereyi açınca dışarısı sıcakmış meğer, güneş altında. Hayret. (o içi dondurmalı kızartılarak yapılan tatlılar)

İranlı şair Senâî 1080-1131

Şükran Kurdakul 1927-2004

Evet, ana rengi kurşuni.(siyah beyaz filmlerin tatlılığıyla zerre alakasız--rüyalarımı diyorum--) Victor Hugo, "Rüya gecenin akvaryumudur" diye bir laf etmiş. Rastlamıştım bir yerlerde. Ne kadar şanslı hazret.(çok çok güzel de resim yapardı) Kırmızı balıklar salına salına, usul usul…(gerçi akvaryum da pek sıkıcıdır, ona da yazık--"akıllar pazara çıkmış, herkes kendi aklını almış"--misali kendi rüyalarımı aldım, bak--)

Dört ayrı mevsime göre giyinmiş insanlar caddede. Aynı anda. Çaprazlama geçiyorlar.(atlet tişört kısa pantolon giyenle ucu kürklü paltonun kapüşonunu başına geçirmiş olan--yalan gibi--kısa süreli zaman yolcuları--) Rüzgâr soğuk esiyor. Nihayet uçuşan sonbahar yaprakları. ("…falling leaves, drift by the window"--Nat King Cole enfes söylerdi rahmetli--yazmıştım) Antik çağda Roma'da isimleri, adları durumları falan yapraklar üzerine yazıp sonra onları rüzgâra savurarak yapılan bir fal varmış. Bir fal çeşidi. Okumuştum. Çok romantik, şiirsel gelmişti. (belki şiir bile yazılabilirmiş öyle) Yapmak isterdim. (Utanmasam) Gittikleri yerlerde birbirine değmeleri, mesafeleri falan incelenerek yapılıyormuş. Kim kimle, ne neyle yaklaştı gibisinden herhalde. Yorumlanarak. Gerçi bu sert rüzgâra bıraksan öyle bir uçup gider ki kaderin. Geleceğin… Dağılır, darmadağın olur. Ara ki bulasın.
Rüyama dönersek; rüya bana demek istiyor ki, yani; "her yokuşun bir inişi yoktur" Anladın sen onu… Kötü kalpli, hain şey. İnsan öyle mi yapar. Bir yakınına. Öyle mi denir…
Herneyse,
gündüz niyetine diyelim,
gelsin geçsin. Bu rüya işlerinin, neyse ki kolayı var. İşine gelmezse; "rüyalar ters çıkar" deyip kurtuluveriyorsun. (Beğenirsen düz)
Gerçi bu "Escher" resimlerivari rüyayı tekrar tekrar ters çevirsen ne çıkar; gene yokuş; hep yokuş. Hertürlü…

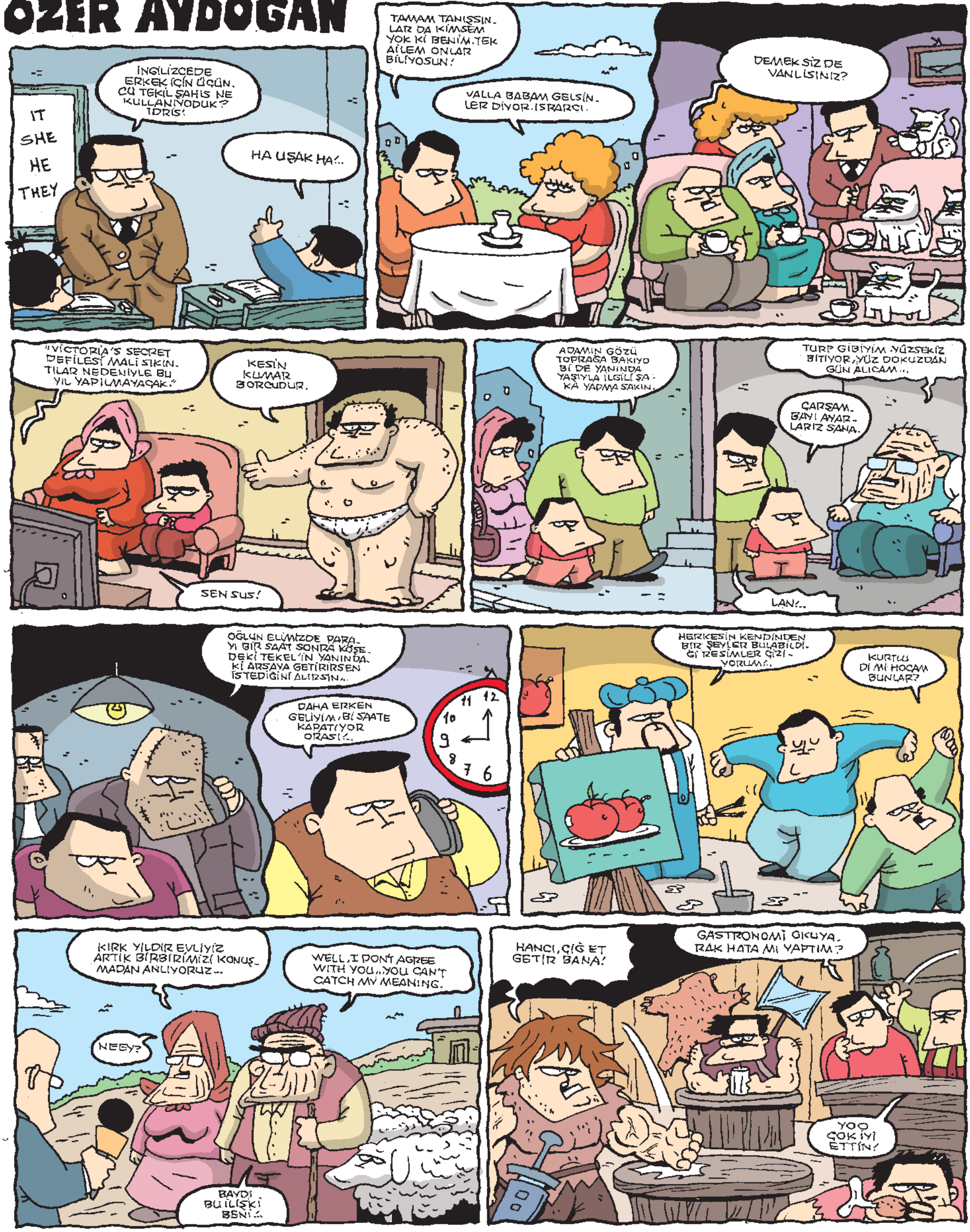
Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

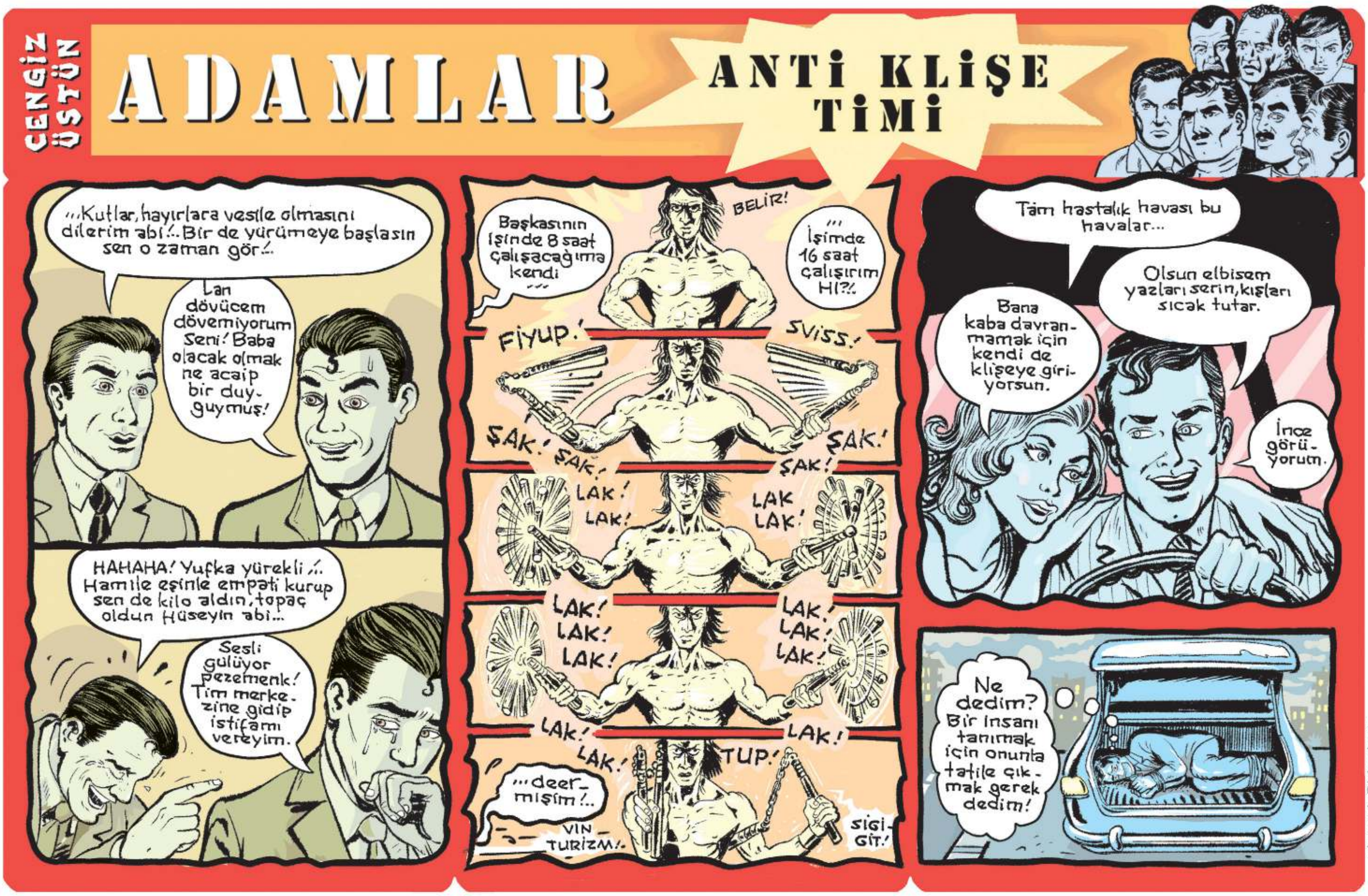

Victor Hugo'nun bir tablosu

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
TEMASSIZ ALAYIM MI?..
ALSIN!..
FROŞŞSH!..
İŞEDİĞİN HALDE SIÇMA SİFONUNA BASTIN MİLLİ SERVET ULAN YÜRÜ!..
BÜYÜK ABDESTİMİ YAPIP KÜÇÜĞE BASTIĞIM ZAMANLAR DA OLDU!!!
KARAKOLDA ANLATIRSIN!..
ŞÖYLE OLAYSIZ BİR YIL BUL DA BASALIM SİNCE'YE ÜLKE KAYNIYORKEN BUNLAR BAKLAVA MAKLAVA YAPMIŞ DEMESİNLER! 1866 NASIL?
GİRİT İSYANLARI DİYOR. ...
ASKTİR GEÇ!..
Hacı Reşit Efendi Since
Osmanlı Tarihi
NİKAHLI KARI-KOCANIN BİRBİRLERİNE YOL ARKADAŞIM, OYUN ARKADAŞIM FALAN DEMESİ YASAKLANMIŞTIR! SÖZLÜ, NİŞANLI, NİKAHLI O KADAR!..
OLMAZ ÖYLE ŞEY! AŞKA KİM ZİNCİR VURACAKMIŞ!?
ALIN ULAN BUNU!!!
DÜNYA PENİS BOYU ORTALAMASI
1. Kolombiya
2. İzlanda
3. Brezilya
4. Peru
5. Danimarka
6. Senegal
7. Belçika
8. Nijerya
9. Mısır
10. TÜRKİYE
11. Almanya
12. İsveç
DÜNYA PENİS DÜZELTME ORTALAMASI
1. TÜRKİYE
2. Peru
3. Belçika
4. Mısır
5. Nijerya
6. İzlanda
7. Fransa
8. Rusya
9. Çin
10. İran
11. Portekiz
12. Fas
NİYE BÖYLESİNİZ SİZ?..
NE BİLİYİM Bİ SABİTLEYEMEDİK BİLİBİLİYİ!..
Yetkin Dikinciler'in normal telefonu!
Nazım telefonu
DIT DIT!
ELLEH PROJE!
YAŞLI İKİZLER
SADECE CAMİYE GİDİP GELİYORUZ YİNE DE İNSANLARIN GÖZÜ ÜSTÜMÜZDE ANLAMADIM Kİ BEN...
İkiz dediğin genç olur lan, bu ne?..
Oha! Napıyo lan bunlar, halbuki yana kayar sürgülü kapı o!..
GÜMM

ÖZER AYDOĞAN

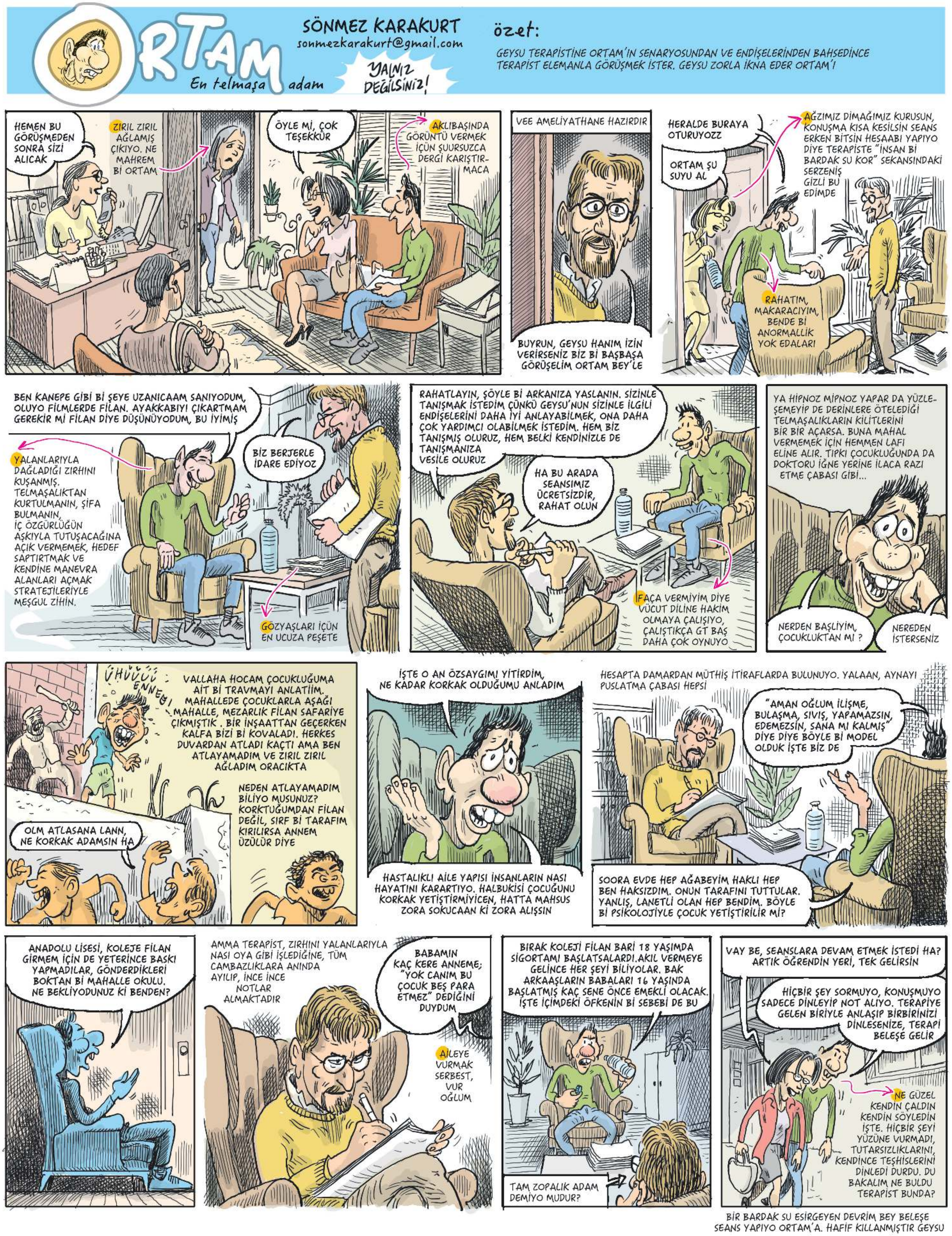
UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 11 Aralık 2019 | Sayı: 641

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 120 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

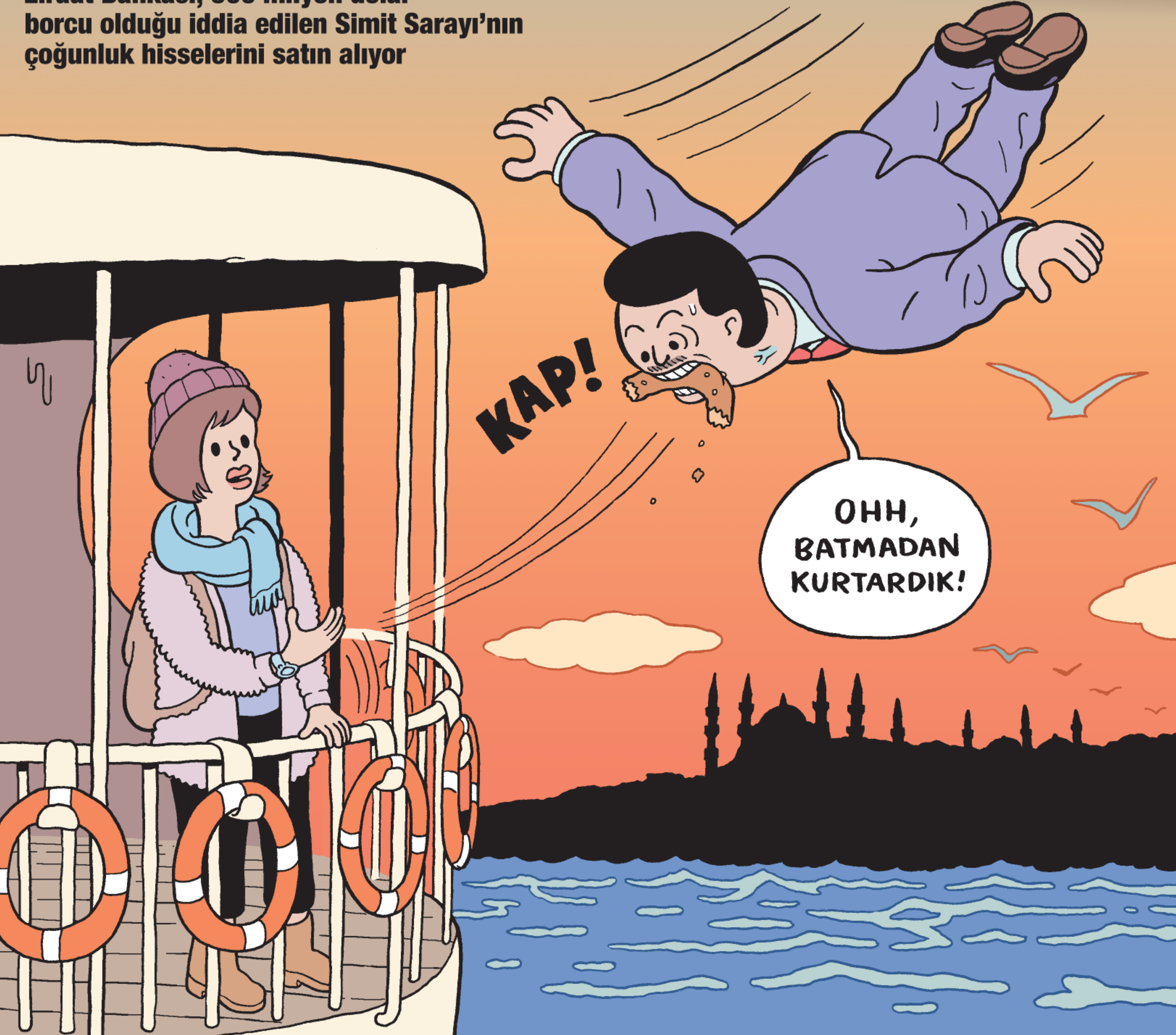
ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
GEYSU TERAPİSTİNE ORTAM'IN SENARYOSUNDAN VE ENDİŞELERİNDEN BAHSEDİNCE TERAPİST ELEMANLA GÖRÜŞMEK İSTER. GEYSU ZORLA İKNA EDER ORTAM'I
HEMEN BU GÖRÜŞMEDEN SONRA SİZİ ALICAK
ZIRIL ZIRIL AĞLAMIŞ ÇIKIYO. NE MAHREM Bİ ORTAM
ÖYLE Mİ, ÇOK TEŞEKKÜR
AKLIBAŞINDA GÖRÜNTÜ VERMEK İÇÜN ŞUURSUZCA DERGİ KARIŞTIR-MACA
VEE AMELİYATHANE HAZIRDIR
BUYRUN, GEYSU HANIM İZİN VERİRSENİZ BİZ Bİ BAŞBAŞA GÖRÜŞELİM ORTAM BEY'LE
HERALDE BURAYA OTURUYOZZ
ORTAM ŞU SUYU AL
AĞZIMIZ DİMAĞIMIZ KURUSUN, KONUŞMA KISA KESİLSİN SEANS ERKEN BİTSİN HESAABI YAPIYO DİYE TERAPİSTE "İNSAN Bİ BARDAK SU KOR" SEKANSINDAKİ SERZENİŞ GİZLİ BU EDİMDE
RAHATIM, MAKARACIYIM, BENDE Bİ ANORMALLİK YOK EDALARI
BEN KANEPE GİBİ Bİ ŞEYE UZANICAAM SANIYODUM, OLUYO FİLMLERDE FİLAN. AYAKKABIYI ÇIKARTMAM GEREKİR Mİ FİLAN DİYE DÜŞÜNÜYODUM, BU İYİMİŞ
YALANLARIYLA DAĞLADIĞI ZIRHINI KUŞANMIŞ. TELMAŞALIKTAN KURTULMANIN, ŞİFA BULMANIN, İÇ ÖZGÜRLÜĞÜN AŞKIYLA TUTUŞACAĞINA AÇIK VERMEMEK, HEDEF SAPTIRTMAK VE KENDİNE MANEVRA ALANLARI AÇMAK STRATEJİLERİYLE MEŞGUL ZİHİN.
BİZ BERJERLE İDARE EDİYOZ
GÖZYAŞLARI İÇÜN EN UCUZA PEŞETE
RAHATLAYIN, ŞÖYLE Bİ ARKANIZA YASLANIN. SİZİNLE TANIŞMAK İSTEDİM ÇÜNKÜ GEYSU'NUN SİZİNLE İLGİLİ ENDİŞELERİNİ DAHA İYİ ANLAYABİLMEK, ONA DAHA ÇOK YARDIMCI OLABİLMEK İSTEDİM. HEM BİZ TANIŞMIŞ OLURUZ, HEM BELKİ KENDİNİZLE DE TANIŞMANIZA VESİLE OLURUZ
HA BU ARADA SEANSIMIZ ÜCRETSİZDİR, RAHAT OLUN
IFAÇA VERMİYİM DİYE VÜCUT DİLİNE HAKİM OLMAYA ÇALIŞIYO, ÇALIŞTIKÇA GT BAŞ DAHA ÇOK OYNUYO
YA HİPNOZ MİPNOZ YAPAR DA YÜZLE-ŞEMEYİP DE DERİNLERE ÖTELEDİĞİ TELMAŞALIKLARIN KİLİTLERİNİ BİR BİR AÇARSA. BUNA MAHAL VERMEMEK İÇİN HEMMEN LAFI ELİNE ALIR. TIPKI ÇOCUKLUĞUNDA DA DOKTORU İĞNE YERİNE İLACA RAZI ETME ÇABASI GİBİ...
NERDEN BAŞLİYİM, ÇOCUKLUKTAN MI ?
NEREDEN İSTERSENİZ
ÜHÜÜÜÜ ENNEĞ!
VALLAHA HOCAM ÇOCUKLUĞUMA AİT Bİ TRAVMAYI ANLATİİM. MAHALLEDE ÇOCUKLARLA AŞAĞI MAHALLE, MEZARLIK FİLAN SAFARİYE ÇIKMIŞTIK . BİR İNŞAATTAN GEÇERKEN KALFA BİZİ Bİ KOVALADI. HERKES DUVARDAN ATLADI KAÇTI AMA BEN ATLAYAMADIM VE ZIRIL ZIRIL AĞLADIM ORACIKTA
NEDEN ATLAYAMADIM BİLİYO MUSUNUZ? KORKTUĞUMDAN FİLAN DEĞİL, SIRF Bİ TARAFIM KIRILIRSA ANNEM ÜZÜLÜR DİYE
OLM ATLASANA LANN, NE KORKAK ADAMSIN HA
İŞTE O AN ÖZSAYGIMI YİTİRDİM, NE KADAR KORKAK OLDUĞUMU ANLADIM
HASTALIKLI AİLE YAPISI İNSANLARIN NASI HAYATINI KARARTIYO. HALBUKİSİ ÇOCUĞUNU KORKAK YETİŞTİRMİYİCEN, HATTA MAHSUS ZORA SOKUCAAN Kİ ZORA ALIŞSIN
HESAPTA DAMARDAN MÜTHİŞ İTİRAFLARDA BULUNUYO. YALAAN, AYNAYI PUSLATMA ÇABASI HEPSİ
"AMAN OĞLUM İLİŞME, BULAŞMA, SIVIŞ, YAPAMAZSIN, EDEMEZSİN, SANA MI KALMIŞ" DİYE DİYE BÖYLE Bİ MODEL OLDUK İŞTE BİZ DE
SOORA EVDE HEP AĞABEYİM HAKLI HEP BEN HAKSIZDIM. ONUN TARAFINI TUTTULAR. YANLIŞ, LANETLİ OLAN HEP BENDİM. BÖYLE Bİ PSİKOLOJİYLE ÇOCUK YETİŞTİRİLİR Mİ?
ANADOLU LİSESİ, KOLEJE FİLAN GİRMEM İÇİN DE YETERİNCE BASKI YAPMADILAR, GÖNDERDİKLERİ BOKTAN Bİ MAHALLE OKULU. NE BEKLİYODUNUZ Kİ BENDEN?
AMMA TERAPİST, ZIRHINI YALANLARIYLA NASI OYA GİBİ İŞLEDİĞİNE, TÜM CAMBAZLIKLARA ANINDA AYILIP, İNCE İNCE NOTLAR ALMAKTADIR
BABAMIN KAÇ KERE ANNEME; "YOK CANIM BU ÇOCUK BEŞ PARA ETMEZ" DEDİĞİNİ DUYDUM
AİLEYE VURMAK SERBEST, VUR OĞLUM
BIRAK KOLEJİ FİLAN BARİ 18 YAŞIMDA SİGORTAMI BAŞLATSALARDI.AKIL VERMEYE GELİNCE HER ŞEYİ BİLİYOLAR. BAK ARKAAŞLARIN BABALARI 16 YAŞINDA BAŞLATMIŞ KAÇ SENE ÖNCE EMEKLİ OLACAK. İŞTE İÇİMDEKİ ÖFKENİN Bİ SEBEBİ DE BU
TAM ZOPALIK ADAM DEMİYO MUDUR?
VAY BE, SEANSLARA DEVAM ETMEK İSTEDİ HA? ARTIK ÖĞRENDİN YERİ, TEK GELİRSİN
HİÇBİR ŞEY SORMUYO, KONUŞMUYO SADECE DİNLEYİP NOT ALIYO. TERAPİYE GELEN BİRİYLE ANLAŞIP BİRBİRİNİZİ DİNLESENİZE, TERAPİ BELEŞE GELİR
NE GÜZEL KENDİN ÇALDIN KENDİN SÖYLEDİN İŞTE. HİÇBİR ŞEYİ YÜZÜNE VURMADI, TUTARSIZLIKLARINI, KENDİNCE TEŞHİSLERİNİ DİNLEDİ DURDU. DU BAKALIM NE BULDU TERAPİST BUNDA?
BİR BARDAK SU ESİRGEYEN DEVRİM BEY BELEŞE SEANS YAPIYO ORTAM'A. HAFİF KILLANMIŞTIR GEYSU

UYKUSUZ

HAFTAYA 9 ÇEŞİT 2020 TAKVİMİ DERGİNİZLE HEDİYE!

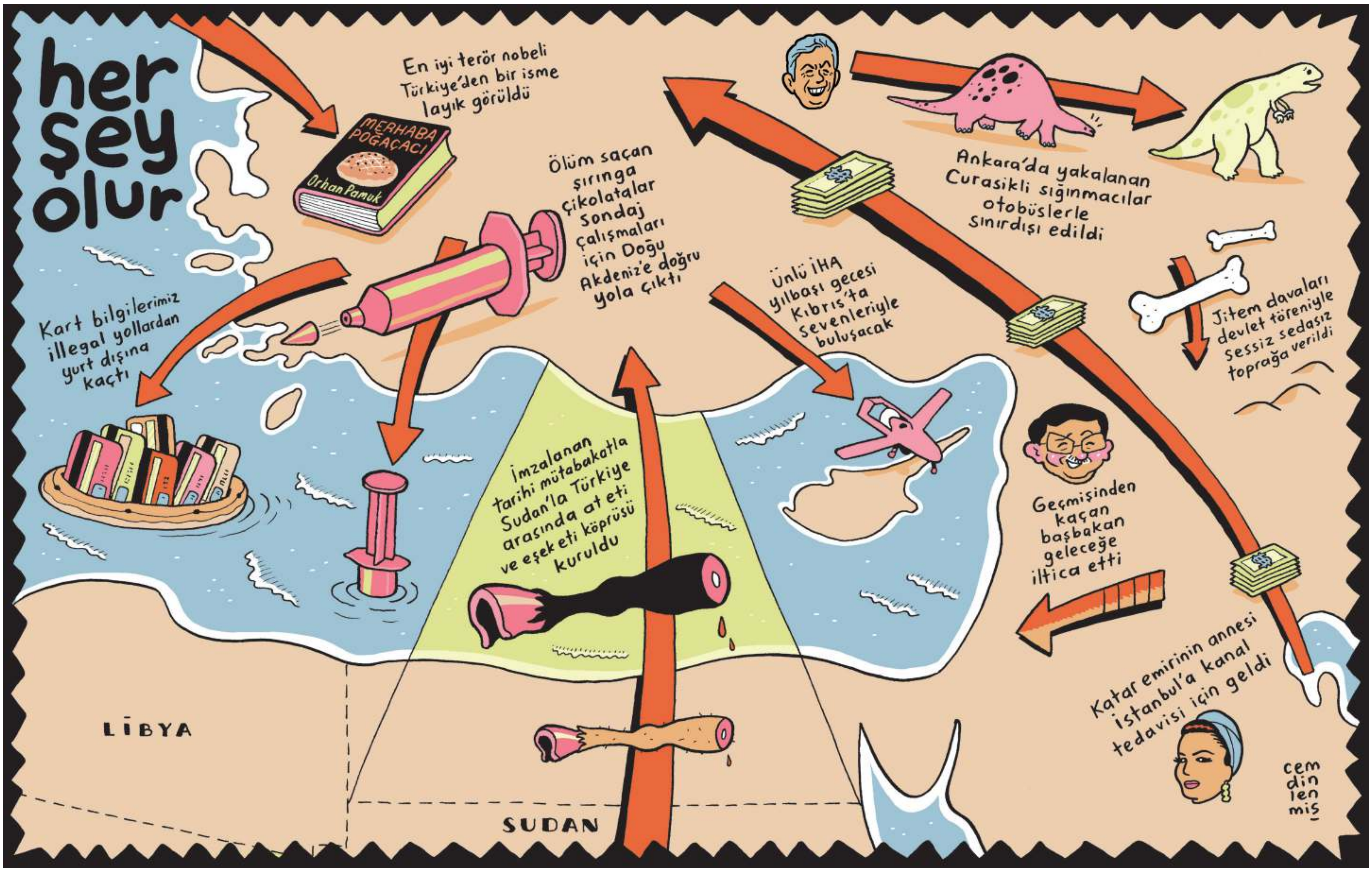
ISSN 1307-7619
18 ARALIK ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/51 No: 642
5 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.

Ziraat Bankası, 500 milyon dolar borcu olduğu iddia edilen Simit Sarayı'nın çoğunluk hisselerini satın alıyor

DÜNYA'ya bakış
ama g*t ümüzle bakış
KANAL İSTANBUL TARTIŞILIYOR
YOLLARI DUBLE YAPTIK ŞAKIR ŞAKIR KULLANDINIZ DOĞRU MU?
EVET
PEKİ YA BOĞAZ? NEDEN O DA BİR DUBLE YOL OLMASIN?.. NİÇİN?..
ANKARA DİNOZOR YERİNE OTOBÜS ALIYOR
mansur
BEN BÖYLE SANATIN İÇİNE TÜKÜREYİM
ANKAPARK
YENİ PARTİ KURULDU
GELECEK PARTİSİ
KİM GELECEK? YİNE KİMİ BEKLİYOSUNUZ LAN?!.
Fiğfuri..
aamet
AFRİKA'DAN AT-EŞEK ETİ ALIYORUZ
BURASI CENNET Mİ AMCA?
TÜRKİYE
SURİYELİLER GERİ DÖNÜYOR
TUVALETE KADAR GİTTİYDİM..
AA NE ÇAPUK
SİMİT SARAYINI ZİRAAT BANKASI ALDI
ÖNCE
SONRA
LİBYA'YLA KANKA OLDUK
Ben sizi "R"leri söyleyemiyo sanıyodum.. LİBRA diye biliyodum burayı..
yoo hayır
I ♡ LIBIAN
DOĞA KOLEJİ BATTI
HAYVAN GİBİ, ONU DA ÖĞRENELİM BUNU DA ÖĞRENELİM DİYE KURUTTULAR GÜZELİM OKULU!! ZİRAAT BANKASI AL BENİ!!
Bilgilerle dolu
Bilgii..
AL BENİ AAL!
Bilgii..
KAMIŞ TEKNİĞİ, VİYAGRADAN DAHA ETKİLİ VE DOĞAL
uzmanlar
kamış, zopa, dildo, vilbatör artık ne dersen
LÜBNAN'DA HALK AYAKLANDI
olm niye kavga ediyonuz lan? Türkiye'ye gelsenize... gelsenize.. A-a?. gelin olm, maaş bağlarız..
NATO'DAN ÇIKARIZ
BREXIT
NATO DENİZİ
AVROP
KARA GÖLÜ
AKGÖLÜ
nato çıkışı
AFRİKA
nijeryalı korsanlar
2020'de Burçları ne bekliyor
2021
A.B.D. HALA ATARLI
DEĞİLİM
Koku sıkıyorum
TSSSŞ..
amatör karikatür köşesi
HAYIRDIR LAN BELİN Mİ TUTULDU?
YOK AAHH... GÖBEĞİMDEKİ KILLAR KEMERİME SIKIŞTI, DOĞRULDUKÇA ACITIYOR..
OSMAN

@kaansezyum

Eyyrupa 2020

Hep kendimize baktık, peki yeni yılda Avrupa'da neler olacak?

…ülkemizdeki çevre ve şehircilik politikalarından özellikle de artan ileri demokrasisinden hasetlerinden çatlayan Avrupalılar, o hırsla 2020 yılında Türkiye'yi taklit etmeye başlar. Okuyacağınız satırlar 2020 yılında zavallı Avrupa'nın ibretlik hikayesidir.

İspanya'nın "Çılgın Proje"si

İspanya'da "Kanal İspanya" heyecanı. Karadeniz'in ve Marmara'nın ekosistemini alt üst eden, Katarlılar ve zengin inşaat baronları dışında kimseye yaramayacak olan Kanal İstanbul'un başarısı tembellikleriyle ünlü İspanyollara da ilham verdi. Barselona'dan başlayan ve Bilbao'da biten "Kanal İspanya" İspanya Kralı'nın "İşte bu da benim çılgın projem, şimdi kral çıplak desinler de görelim. İçime de bir şey giymedim zaten" dediği gözbebeği… Kanal İspanya sayesinde Cebelitarık Boğazı yerine direkt Barselona'nın içinden gemiyle geçip, Bilbao'dan Biskay Körfezi'ne çıkabiliyorsunuz. Tabii bunun inşaatı sırasında La Sagrada Familia üzerinde çatlaklar oluştu ve Picasso Müzesi'nin bir kısmı çöktü. İspanya başbakanı neyse ki "Zaten Picasso'nun çizimleri ortada, kareden kutudan adamlar kadınlar çizmiş. Müzesi çökse ne olur? Ben de çizerim aynısını. Ha bir de La Sagrada Familia için ağlıyorlar, sevsinler seni. Daha bitmemiş bina için mızmızlananlar var, marjinal bunlar." açıklamasını yaptı.

Fransa metrobüsle coşuyor

Uzun yıllardır Fransa ve Paris'te yaşanan mantıklı ve makul ulaşım sistemi olan, dünyanın en geniş metrolarından Paris metrosu, yeni belediye başkanının eski bir Kadir Topbaş hayranı olması nedeniyle iptal edildi... 2020 Paris'inde ulaşım metrobüslerle gerçekleştiriliyor. Paris Belediye Başkanı "Türkiye ne kullandıysa biz de aynısını kullandık, neyse ki bizde eğimli arazi yok, İstanbul'da Haliç'in oradaki yokuşta bile çekmeyen metrobüs, Paris'te yağ gibi akıyor. Metroyu kaldırdık ama sor neden kaldırdık? Yerine metrobüs gibi ileri bir teknoloji getirdik. Tüm Paris sevdalılarına hayırlı uğurlu olsun" dedi. Ayrıca Paris'te Sen Nehri'nin üzerinden geçen köprülere de trafiği tıkasın diye önce OGS, sonra da HGS gişeleri takıldı. Şimdi ikisini de kaldırıp köprünün ortasında ÖTV alınan bir sistem tasarlıyorlar. Hem de arkadan...

Londra 2020 sokak modası: GBT

Mal gibi bir seçimin ardından iyice mallığa koşan, toplumsal olaylardan ise vatandaşından en çok çeken ülkelerden İngiltere'de yeni düzenlemeyle Londra'da sokakta polisler gözlerine kestirdiklerine GBT yapmaya başladı. Tabii normalde nüfus kağıdı taşımayan İngilizler için GBT'nin ilk ayları biraz sancılı geçiyor. Londra valisi "Birkaç marjinal, tinerci ya da pank kafasına göre yaşayacak diye milli değerlerimizi zedeletmeyiz, biz Kensingtın çocuğuyuz" dedi.

Roma'ya dev AVM müjdesi

Uzun süredir şehrin her yerindeki bir sürü tarihi çanak çömlekle uğraşan Roma Büyükşehir Belediye Başkanı, yeni düzenlemeyle tüm tarihi eserleri tek bir noktada toplamaya karar verdi. Başkan "Şehrin her yerinde bir sürü antik çerçöp vardı, çanak çömlek patlamasın, başlarına bir iş gelmesin diye hepsini dev bir müze yaptık, ona koyduk. Vatandaş işine gücüne tarihi taşa toprağa takılmadan gidebilecek" dedi.

Ayrıca ünlü Kolezyum'u da yıkıp yerinde "Romaören AVM" adında dev bir alışveriş merkezi yapılması gündemde. Roma Belediye Başkanı bu konuyla ilgili "AVM'nin yerine yapıldığı Kolezyum'un ufak bir kopyası, AVM'nin 4. katına tekrar yapılacak. Tarih böyle korunur, öğrenin!" dedi. Roma Büyükşehir Belediyesi bundan sonraki hedeflerinin de yeşil alana gökdelen konut dikmek olduğunu açıkladı.

Amsterdam'da bisiklet yasaklandı

Amsterdam Valisi "İçip içip bisiklete biniyorlar, yayalar bundan rahatsız. Yayaya kötü davranılan bir şehir olmak istemiyoruz. Bundan sonra bisiklet yok. Amsterdamlı kardeşim arabasıyla güvenle işe gidip gelecek" dedi. Bisiklete binmeye çalışan sarışın kızlarla belediye zabıtaları arasında arbede çıktı. Kızlar ince giyinmiş, elbiseleri çekiştirilince ortaya rezillik çıktı. Türkiye'de olsa zaten kafasına biber gazı sıkardık. Kötü koksun diye Amsti polisi kızların saçlarına sigara üfledi.

O SIRADA
ERMAN ÇAĞLAR

Evin İçinden İki Kısa Öykü

1 - Bir Kaplan Gece Ormanda Dolaşır

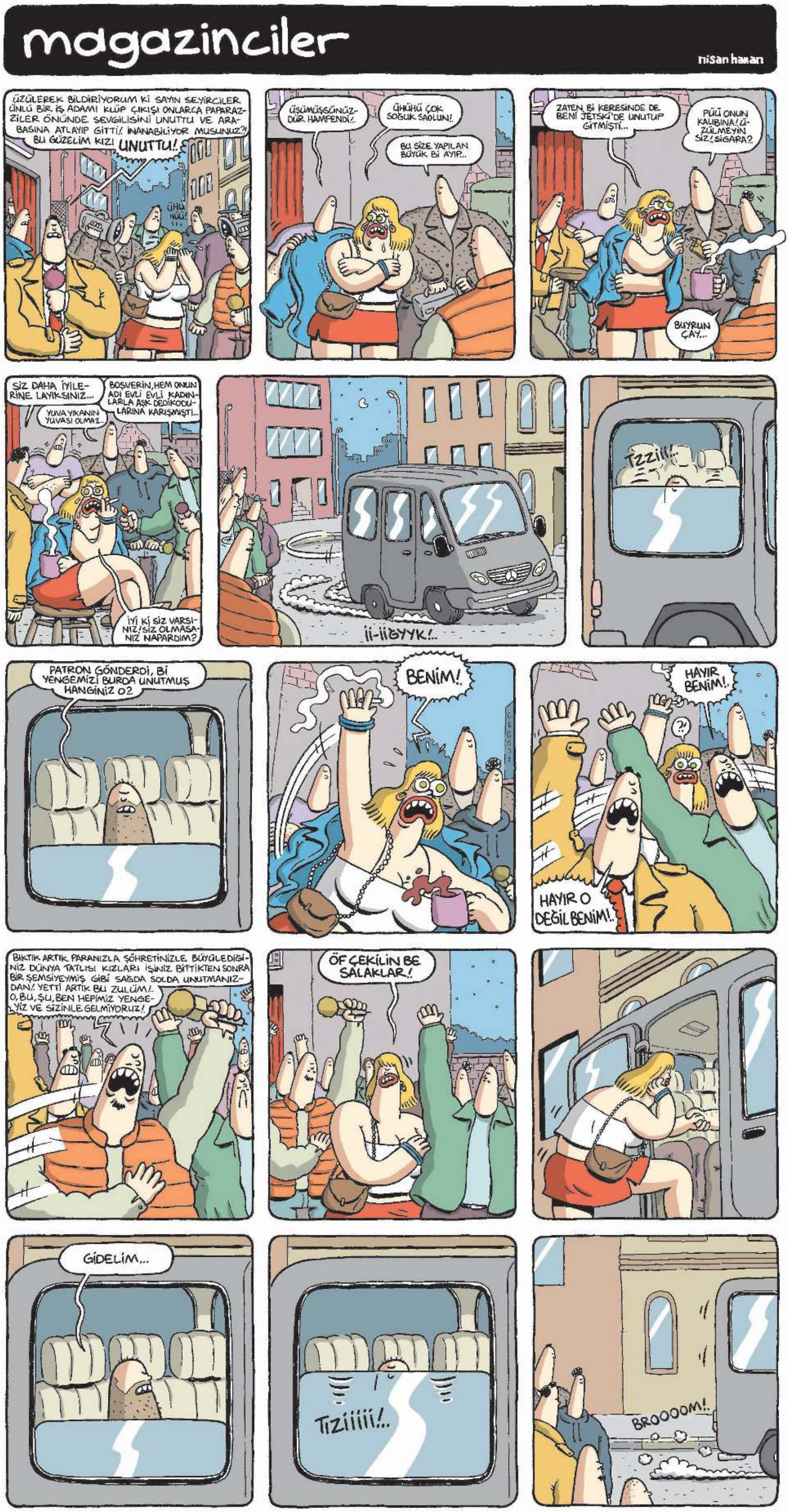
Koltuktan kalktım ama terliklerimi ayağıma giymedim. Saat gece bir buçuk; bu saatler toplumun saygın üyesi Erman Çağlar'ın saatleri değil, bu saatler kaplanın saatleri. Kaplanlar evin içinde dolaşırken takır tukur ses çıkartan kaba saba terlikler giymezler. Ayağımın altındaki pamuk gibi beyaz etler Yüce Tasarımcı tarafından evin içinde en ufak ses çıkarmadan dolaşabilmem için tasarlandı. Evin içinde duyulan tek ses ısınıp soğudukça genişleyip daralan kalorifer peteklerinden gelen tıkırtılar. Apartman ormanının gece şarkıları. Oysa apartman toplantısında defalarca dile getirdim, kaloriferi sabah açıp akşam kapatmaktansa dairelere termostatlı sistem yapılsa çok daha verimli olur diye. Ama o toplumun saygın üyesi Erman Çağlar'dı. Şimdi kaplanın saati. Orman zeminine düşen ağaç gölgesinden daha sessiz, mutfağın kapısından içeri süzülüyorum. Birayla yerim diye aldığım dev cips paketine sürtünüp geçiyorum. O kadar derin uykuda ki, farketmiyor bile. Şefkatle karışık bir sevgiyle ensesinden tutup yattığı yerden kaldırıyorum. Ceylan, kaplanın sevgisini anlayabilir mi? Paketi dikkatlice mutfak tezgahına yerleştiriyorum. Sonra tekrar mutfağın içine dalıyorum. Her seferinde dişlerimin arasında başka bir avla geri geliyorum. Beyaz peynir, aç bitir salam, ketçap, salatalık turşusu. Hepsi tek tek cips paketinin yanında yerlerini alıyorlar. Bunları birlikte mi yiyeceğiz? Yan yana mı koyacağız, üst üste mi dizeceğiz? Kaplan kendini açıklama ihtiyacı hissetmiyor.

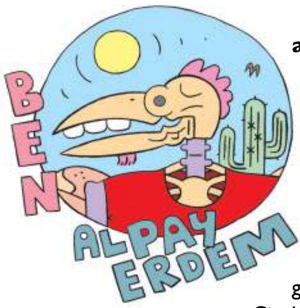

2 - Bir Sorun Hakkında Tartışılıyor Olması O Sorunun Çözüleceği Anlamına Gelmez

Odamdan, elimde salondaki üçlü koltuğa ait iki adet sırt yastığı olduğu halde hışımla çıktım. Bu çirkin sırt yastıklarını kim gelip benim odama bırakıyor? Bu kahverengi, şekilsiz, rahatsız, sanki ilkel kabilelerin çamurdan yaptığı ne işe yaradığı belli olmayan alet edevatlar gibi (meğer onun üzerinde hindistan cevizi kırıyorlarmış, başka yerde kırılmıyormuş... Bırakın bu işleri demek isterdim. Bırakın bu işleri ve internete girin. Sadece girip gezmekten, youtube'da video izleyip facebook'da akraba eklemekten bahsetmiyorum... Girin ve kendinize bir internet sitesi kurun, internette varolun, o çamurdan yaptığınız kaideyi hayatında böyle şeylere ihtiyaç duyan insanlara fahiş fiyatlara satın. İnternette bunu kim alır denilen her şeyin bir alıcısı vardır) sırt yastıkları benim odamda ne arıyor? Niyetim sırt yastıklarını salonun ortasına fırlatmak ve o an salonda kim varsa onunla bu konuyla ilgili tartışmaktı. Ama salonda kimse yok. Ben odamdaki çirkin sırt yastıkları yüzünden hayatımı yaşayamazken evdeki diğer insanlar dışarı çıkmışlar, güzel vakit geçiriyorlar sanırım. Üçlü kanepeye baktım. Üçlü kanepenin üstünde de bir sürü sırt yastığı var. Bu üçlü kanepeyi ben tasarladım. Koltukçu öyle bir seçenek sundu, ben de "tabi ki, benim üçlü kanepemi benden daha iyi kim bilebilir?" diyerek teklifi kabul ettim. İçine saman karıştırılmış tezek rengini ben seçtim, fazladan sırt yastıklarını ben hayal ettim. Elimdeki sırt yastıklarını üçlü kanepenin bir yerlerine sıkıştırmaya çalıştım, olmadı. Birisi üzüntüme sıkıntıma şahit olsun isterim. Yoksa acı çekmenin, sıkılmanın ne anlamı var. Yere yattım, fazla sırt yastıklarını göğsümün üzerine dizdim. Eve döndüklerinde beni böyle bulsunlar, "aaa Çağrı filminde mi böyle sahne vardı? İlk inananlara böyle eziyet ediyorlardı" desinler.

æ Merhaba.

æ Yazmak ne güzel. İnsana birçok şeyi unutturuyor. Birçok şeyi de hatırlatıyor. Yazdığın o anlarda başka bir insansın. Unutan, hatırlayan, eğlenen hüzünlenen, artık kimsen o anda, normalde olduğundan farklısın işte bir şekilde. Yazmak çok güzel. Bence herkes yazmalı. İşi yazmak olan harici kişiler de yazmalı. Yazmadan tek bir gün geçirmemeli insan bence. Bir şekilde yazmalı. Çizebiliyorsa çizmeli de. Öyle işte.

æ İnsan bir şeyi güzellemektense, daha çok çirkinlemeyi seviyor. "Tembel Hayvan" mesela. Bunun en net kanıtıdır "Tembel Hayvan". Bir hayvana direkt "Tembel" demek ne demek ya. Var mı böyle bir manyaklık bir yandan da düşününce. "Tembel Hayvan". Yok mu ya bunun bir öncesi bir sonrası, bilimsel bir adı. Vardır da yani ne bileyim, İngilizce isimleri bile "Sucker". Yani "Enayi". İyice. Yuh. Sanki hayvan keyfinden tembellik yapıyor. Böyle bir şey olamaz. Bütün Tembel Hayvan'lar çalışkandır mesela, içlerinden biri tembel olur, ona de tamam, "Tembel" diye. Onu ayrı işaret et, anlarım, ama şimdi bütün Tembel Hayvan'ları da Tembel Hayvan olarak adlandırmak, hiç yakışıklı değil, söyleyeyim. Tembel Hayvan'ların hepsi tembel olduğu için bunlara "Tembel Hayvan" demek doğru değil. Bu hayvanların doğası bu. Ayrıca hırsıza bile hırsız olduğu söylenmez. Ne diyordum, biz çirkinlemeyi seviyoruz. Güzellemeyi sevmiyoruz. Karınca için de "Çalışkan Böcek" diyebilirdik mesela. Onu niye hiç öyle demedik. Tavus Kuşu için, "Güzel Kuş" diyebilirdik, onu niye hiç öyle düşünmedik. At için "Yakışıklı Yaratık" diyebilirdik, o niye öyle olmadı hiç. Yok anam yok. Biz hep eleştirelim, hiç övmeyelim bir şeyi he mi. Bu mudur yani. E buysa bu olsun o zaman öyleyse madem. Ama yine de üzülüyorum. Tembel Hayvan'a "Tembel Hayvan" denmesi gerçekten hiç hoşuma gitmiyor. Hiç ama.

æ Mesela kedi'ye de "İlginç Hayvan" diyebilirdik değil mi? Kediden daha fazla "ilginç" sıfatını hak eden bir yaratık daha var mı. Olabilir mi öyle bir şey. Kumandadan çıkan ışınları yakalamaya çalışan bir insandan bahsediyorum, olabilir mi böyle bir şey. Kedi olunca oluyor işte. Buna net "İlginç Hayvan" demeliydik, onu nasıl kaçırdık acaba.

æ Bir de mesela insan'a da "Teşekkür Etmesini Bilmeyen Hayvan" da diyebilirdik. Teşekkür etmesini bilmiyoruz çünkü. Genel olarak. Hadi biz Türkler pek bilmiyoruz, yabancılar da bilmiyor. Geçenlerde vapur iskelesinin önünde yabancı bir kadın vapur saatlerini soruyordu oradaki görevli kişiye, oradaki ağabey de İngilizce bilmiyor, fark ettim durumu ve yardımcı oldum kadına. Bir teşekkür etmedi ya, deli çıkacağım. Hatta şöyle bir dönüp baktım da. Yok arkadaş yok, oralı değil. Yemin ediyorum, bizim insanımıza sinir olduğumdan daha fazla sinir oldum. Çünkü bizim insanımıza alışığım, yabancıdan hiç beklemezdim.

æ Aslında bizim insanımızın da hakkını yememek lazım. Bizim insanımızdır sonuçta. Öyle hiç milliyetçi değilim, ama ne bileyim, genel olarak insanımızı seviyorum. Başka türlü bir güzelliği var insanımızın. Belki bize öyle geliyor ama öyle işte, banane. Geçenlerde mesela, ben öyle bisiklet kullanırken, önümden bir motorcu geçti. Motorcu geçerken de bir zarf düşürdü. Eğildim aldım. Kendisi de bayağı ileride durabildi. Pedal basa basa gittim yanına, zarfı kendisine iade ettim. Teşekkür etti. Sonra ben yoluma devam ettim. Bir süre sonra da o yola çıktı, yanımdan geçerken de kornasıyla "düt düt" yaparak yine selam verdi, teşekkür etti yine. İki kez teşekkür etti yani. Gel de insanımızı sevme. Canım insanım benim ya. Yemin ediyorum. Yabancı olsa, "bir kez teşekkür ettik, ikinciye gerek yok" derdi belki bence. Bu arada ben de ne teşekkür delisi çıktım, o da var.

æ Bu arada Anadolu'muzun beddualarıda ayrı coşumdur bak. Yorumsuz yazsam olur. "Sinek ol, duvara yapış" var. "Tepene yıldırım insin" var. "Boş kuyuya düş, kendi kakanda boğul" var. Bu nasıl bir kinse artık. Duramadım, yine yorum yaptım. "Etlerin dökülsün" var. "Yediğin üzümleri pekmez sıç" var eskilerden yine. "Yer çekesice" var, "teneşire gelesice" var. Efendime söyleyeyim, "çenesi çekilesice" var. "Ekmek tavşan, sen tazı ol" var. "Evinin önü kuş bokuyla sıvansın" var, ki bence gerçek bir efsane beddualardan biri de budur. "Evine kimse gelip gitmesin, o kadar sevilme, nefret edil" manasına geliyor. Gerçekten çok korkunç. "Evine usta girsin" var. Bedduaların en büyüğü, en gözü dönmüşü. "Ellerin yanına uzasın" var. Yani "öl, kefene sarıl" manasında. "Karaltın kalksın". Yani "öl, gölgen kaybolsun". Hep ölmek üzerine. Direkt "ölü suların süpürülsün" bile var beddua olarak. "Yılanı çok mezara düş" var. "Etine canına kurt dolsun" var. Var oğlu var. Koca bir Var Odası'ymış Anadolu'muz, bilememişim. "Yağlı makaslara gel" var. Bunu ben yazmayayım, siz araştırın manasını. Korkunç. "Yağlı kurşunlara gel", "dar sokaklarda bol bıçaklara gel", "zebaniler yoldaşın olsun", "ağzında davun çıksın", "gözün belersin", "kara yere git", ne acayip temenniler bunlar böyle. Tenni tenni temenni tenenen resmen bunlar böyle. "Poponda yumurcak çıksın". Allah'ım gerçekten çok korkunç. Daha da neler var böyle.

æ Hoşça kal.

"KOP GEL GÜL GİT"
20 Aralık Cuma / **BKM Mutfak** Çarşı / Saat: 20.00 / bilgi: 0212 327 72 00

baris.uygur@gmail.com
akıl fikir ofisi
Barış UYGUR

Niğdeli

Geçen haftaki Manço ve Spiker geyiğine değinen yazıdan sonra bir sürü "Sen ne cüretle Barış abimiz hakkında..." maili geldi ama bunlardan biri beni etkiledi. Mektubu yazan *"Hem Manço'ya cevap hakkı doğdu, hem de onun kul hakkına girdiniz, neyse ki Manço ahirette bunun hesabını sizden soracak,"* diyordu. Bu da beni yıllar öncesine götürdü. Enteresan tetikleyiciler oluyor ya insanın zihninde, öyle bir şey.

Rahmetlinin cenazesi bir Türkiye koalisyonuydu. Enteresandır, ben rahmetlinin bütün plaklarını en az yüz kere dinlediğim hâlde cenazesine gitmemiştim ama dinlediği tüm Manço şarkıları arada TRT'de denk geldiklerinden ibaret bir arkadaşım koşa koşa cenazeye gitmiş, sonra geldiğinde de saatlerce hüngür hüngür ağlamıştı. Bu işe bir türlü anlam verememiş "Oğlum Barış Manço yakınınız mıydı lan? Siz Niğdeli değil miydiniz?" diye sormuştum. Tabii o an haberim yok, meğer İstanbul'da cenazeye bir ben gitmemişim bir de nöbetçi hekim ve hemşireler.

E ama cenazede hüngür hüngür ağlayan arkadaşım, özelde Barış Manço, genelde herhangi bir müzik dinlemezdi ki? Koyu muhafazakar, teybi bile olmayan bir insandı. Müzik dinleyebileceği tek cihazı Playstation'dı ve onu da cenazeden üç gün sonra bana ödünç verdiğinde içinden oyun ya da müzik cd'si değil porno VCD çıkmıştı. Bir Carmageddon, bir Crash Bandicoot beklerken Vivid Entertainment'ın gururla sunduğu bir Asia Carrera filmiyle karşılaşınca "Bu ne lan, Playstation'ından Ali Cengiz oyunu çıktı," diye dalga geçmiştim elemanla.

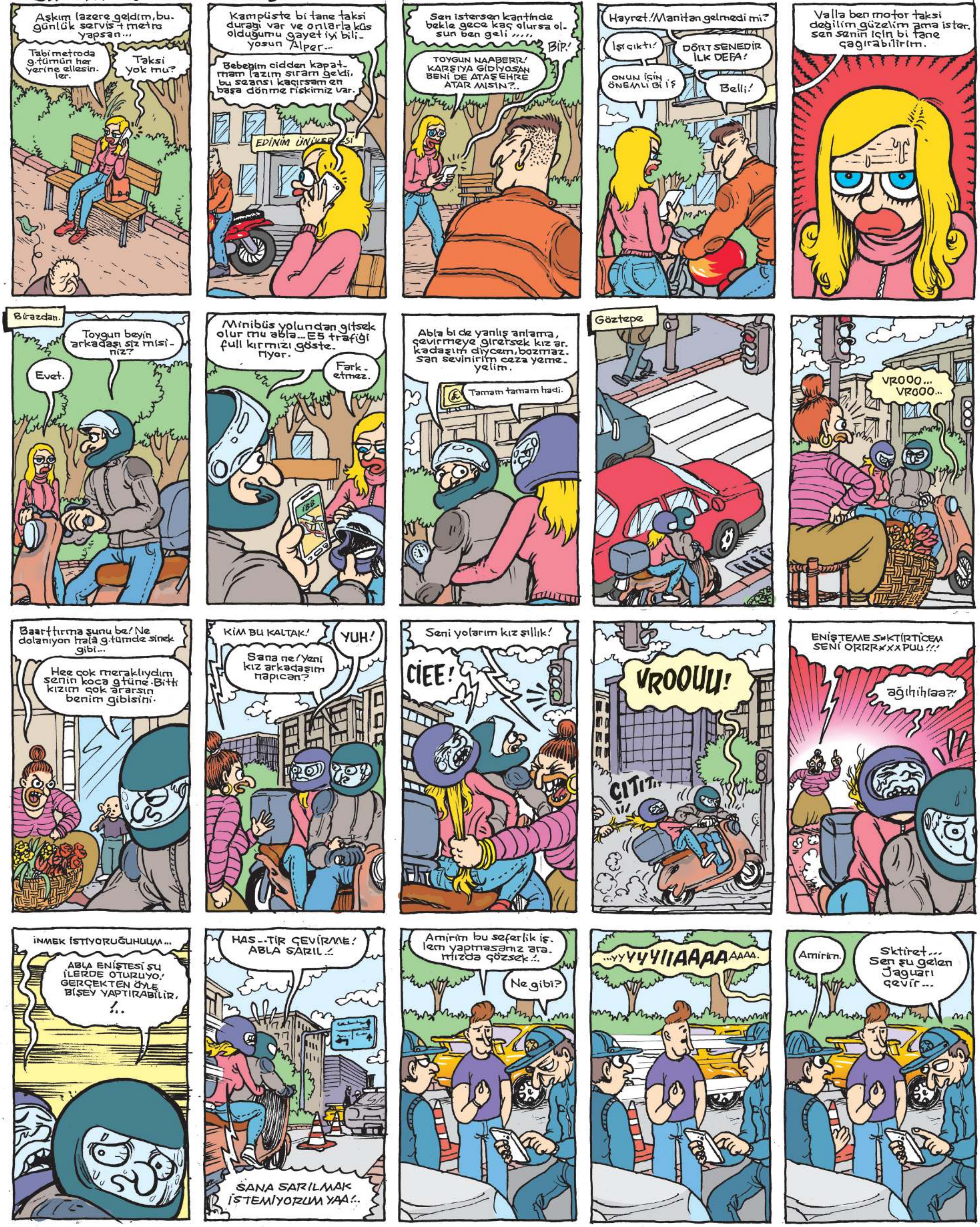
E eleman hayli dini bütün, bana verdiği Playstation'ın içinden porno çıkınca paniklemiş ve uydura uydura "Ya korsan oyunları oynayabilmek için çip taktırmıştım da onlar unutmuş galiba," diye fantastik bir yalan uydurmuştu. Hani alanım değil ama porno, korsan oyun oynamaktan ya da playstationlara çip takan esnafa iftira atmaktan daha mı büyük günah? Ayrıca ben Kirâmen kâtibin miyim, hayır neticede inancına karışmak istemem ama bunun kaydını ben tutmuyorum ki? Din dersim 4.5'tan 5 ama matematiğim iyi ve bence porno izlediğini gizlemek için, "çip takan esnafına" iftira atmakla kalmıyor bir de bana yalan söylüyorsun; durduk yere bir günah işleyip kampanyayla üç günah yazdırıyorsun ki resmen keriz kampanyası, Black Friday'in ağa babası. Bir porno izleyeyim diye girdiğin yolda resmen günah batağına saplanıyorsun.

Baştan alırsak, korsan oyunda bir kul hakkı pozisyonu var. Oyun stüdyosu rızkının peşinde, gidip o oyuna harcanan emeğe konuyorsun. Playstation'a korsan oyun oynamak üzere çip taktırmakta da kul hakkı var ama hadi o günahı, çip takan esnafla bölüştünüz diyelim, oradan da 0.5 kul hakkı geldi. E Porno film de korsan VCD, o da yapımcının hakkı. Etti mi sana total toplamda temiz 2.5 kul hakkı? Sen bir de kalkıp çipçi esnafa iftira atıyorsun, bana yalan söylüyorsun. Hadi ben arkadaşınım, hakkımı helal ederim de diğerleri ne olacak?

Bunları, abarta abarta, dalga da geçerek anlattıkça Niğdeli pancar gibi oldu ve anlık bir sinirle: "Vermiyorum lan Playstation'ı," dedi ve "Zaten Barış Manço'nun cenazesine de gelmedin, ben gittim diye alay ettin, asıl o günah!" diye ekledi. Ben de akşam Crash Bandicoot oynayamayacak olduğumu anlamanın öfkesiyle "Lan ne alakası var, Kurtalan Ekspres desem 'Niğde'den geçer mi?' diye soracak tıynette bir insansın, asıl senin ne işin vardı Barış Manço'nun cenazesinde gudik, adamın üç şarkısını say desem 'domates, biber bir de patlıcan,' diyeceksin, ne anlarsın lan sen Barış Manço'dan?" diye sert bir çıkış yaptım. Asia Carrera'nın müziklerini de kendi yaptığı bir filmi yüzünden darbe alan dostluğumuz Barış Manço'da kilitlenmişti.

İşte mail geldiğinde bunları hatırladım ve tam bir cevap yazacakken, son anda mail adresini farkettim: "Forever51@hotmail.com" 51 mi? 51 Niğde'nin plaka kodu değil mi? "Ulan Niğdeli," dedim, "Bu sensin biliyorum ama sana maille değil dergiden cevap vereceğim, ortak tanıdıklarımızın hepsi nasıl olsa Niğdelinin kim olduğunu anlayacak. Hem zaten ortalama yaşam süresince, kaç Niğdeli tanır ki sıradan bir insan?"

ve SİNEM sağ salim evine dönüyor

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Ele geleni yersin
Dile geleni dersin
Böyle dervişlik dursun
Sen derviş olamazsın."
-Yunus Emre

● Zaten boğaz sahibi beldeye kanal açmağa çalışan bir kavmiz. Marifet buysa aç Trabzon'dan İskenderun'a, kanal görsün dünya! Ordan çıkan toprağı da Kıbrıs'a ekleriz yavaş yavaş...

● Ah ya, keşke üç kıtaya yayılmak yerine, komple bir kıtaya sahip çıkabilseydik!

● Ben sana tek adam olamazsın demedim, adam olamazsın dedim...

● Sahil kesiminden oy ala ala, yüzgeç çıkacak yakında CHP yönetiminin sırtında!

● Ahmet Davutoğlu'nun partisinin adı Gelecek. Modaya uyup hafızayı sildirdi galiba. Çünkü hiç hatırlamak istemeyeceği bir Geçmiş...

● Tolstoy'un 'Hacı Murat' adlı harika romanını yeni okudum. Dönemin Rus Çarı'yla ince dalga geçmiş ulu yazar: "Stratejik becerisinin övülmesi çok hoşuna gidiyordu Nikolay'ın. Çünkü kendi, bu becerisiyle gururlanıyor ama aslında ruhunun derinliklerinde böyle bir şeyin olup olmadığından da kuşkulanıyordu. Şimdi de kendisinin daha fazla övülmesini istiyordu." Okumadıysanız, muhakkak...

● Bu nasıl kış? En ciddi yağış, meteor yağmuru. (Hiç şikayetçi değilim, şaşırdım sadece.)

● 60'ların en sonları. Yeşilçam'ın iki ünlü rejisörü Ömer Lütfi Akad ile Feyzi Tuna, kadroya aktör Erol Keskin'i de dahil ederek her cumartesi görüntü yönetmeni Gani Turanlı'nın Sıracevizler'deki evinde buluşurlar. Terasta mangal yapılır, rakı tadılır. Ziyade yağmurlu bir gün, sırılsıklam girer içeri Akad. "Lütfi abi, terlikle çıktın herhalde" diyen Gani Turanlı, şu cevabı alır: "Yok be Gani, ayakkabı bu hale geldi. Para da yok ki alalım!" Bir an düşünen Turanlı "O ayakkapları burada bırak, ben sana terlik veririm, terlikle gidersin eve" der. Ertesi gün pazardır, Feyzi Tuna merakla uğrar Turanlı'nın evine, niye bırak ayakkabıları dedi diye. Elinden her iş gelen bir titiz adamdır Gani Turanlı, evine usta sokmamasıyla meşhurdur: İnşaat yapar, gömlek diker, ayakkabı yapar. Akad'ın ayakkabıları için de gidip alışveriş yapmış, sabaha kadar yeniden dizayn etmiş ve eskisinden de güzel bir ayakkabıya dönüştürmüştür! "Olağanüstü yetenekli" diye bahsediyor Turanlı'dan "Her Film Bir İmtihandı" adlı kitabında Feyzi Tuna.

Gani Turanlı

● İnsan evladının "arızalısı" gayet yorucu. Lakin ortalamanın dümdüz gamsızlığı da yoğun uyutucu haliyle daha tehlikeli...

● Hz. Ömer'in halifelik zamanı. Müslümanlar, İran İmparatoru Yezdicürd'ün ordusunu bozguna uğratır. Zafer kazanan cengâverlerden biri, ganimetten hissesine düşen bir kadını sadece bin dirheme satmıştır. Asil İran ailelerinden biri olan kadını o kadar ucuza sattığı için arkadaşları kahkahalarla güler adama. Onun savunma cümlesi çok acayiptir: "İyi ama ben binden daha yüksek bir rakam olduğunu bilmiyordum ki!"

● "Nuh'un Gemisi" adlı bir mizah dergisi de çıkarmış olan çevirmen ve ressam Rasih Gürkan, 1915-1970 yılları arasında yaşamış. John Reed'in "Dünyayı Sarsan On Gün"ü de dahil bir çok değerli kitabı dilimize kazandırmış. Ölüm cümlesi bir hayli enteresan: "Kanser şüphesiyle yatırıldığı hastanede, hasta olmadığını öğrenince hastanenin üçüncü katından kendini aşağıya atarak intihar etti."

● Çocukluğumun iki yılı Malatya'da geçti. Turan Emeksiz Caddesi'ndeydi evimiz. Evin çaprazında bir fotoğrafhane vardı, vesikalık çektirmeğe falan oraya giderdik. Bir gün garip bir haberle dalgalandı muhit: Minik ama sert taşlar, dükkânın içinde fırlayıp camı çerçeveyi kırıyordu! Hiçbir açıklaması olmayan şekilde, kaynağı meçhul taşlar durdurulamıyor, maddi zararın yanında çalışanlar tehlike içinde yaşıyordu. Fotoğrafhanenin sahibi naçar kalmış, dualar okutmuş ama fırlayan belalı taşların önünü kesememişti. Rahmetli babam ve abimle birlikte, meraklanıp gidip baktık. Vitrin camları kırık ya da çatlaktı hakikaten, birçok fotoğraf çerçevesi harap haldeydi. Merakımız iyice artarak eve dönerken, "Ulan sakın dükkânda gözü olan birileri, çaktırmadan atıyo olmasın bu taşları?!" diye şaka yaptıydı babam. Muamma çözülemedi, adam yıldı ve dükkânı kapattı. Tam n'oldu orada o zaman, bilemiyorum...

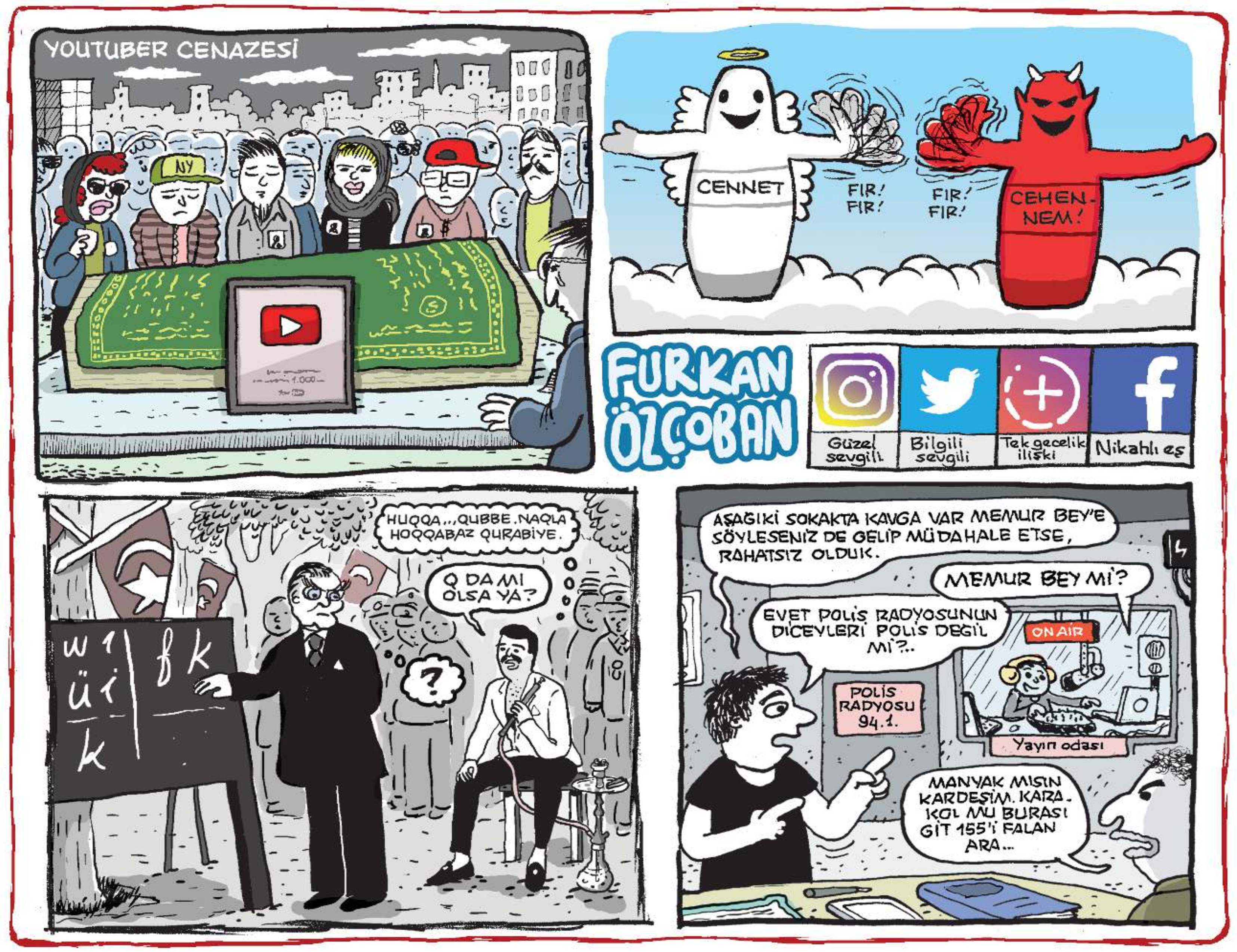
● "Senden Başka Herkesle" adlı bir erotik film afişi gördüydüm yıllar evvel Beyoğlu'nda. Böyle bir vermemek görülmemiştir! Çıkmıyo aklımdan...

Not: "Paşa Gönül Kriterleri" adlı oyunumla 19 Aralık Perşembe, 21:00'de Beylikdüzü Mask; 26 Aralık Perşembe, 21:00'de ise Beyoğlu-Mis Sokak'taki Hancı Sahnesi'nde olacağım...

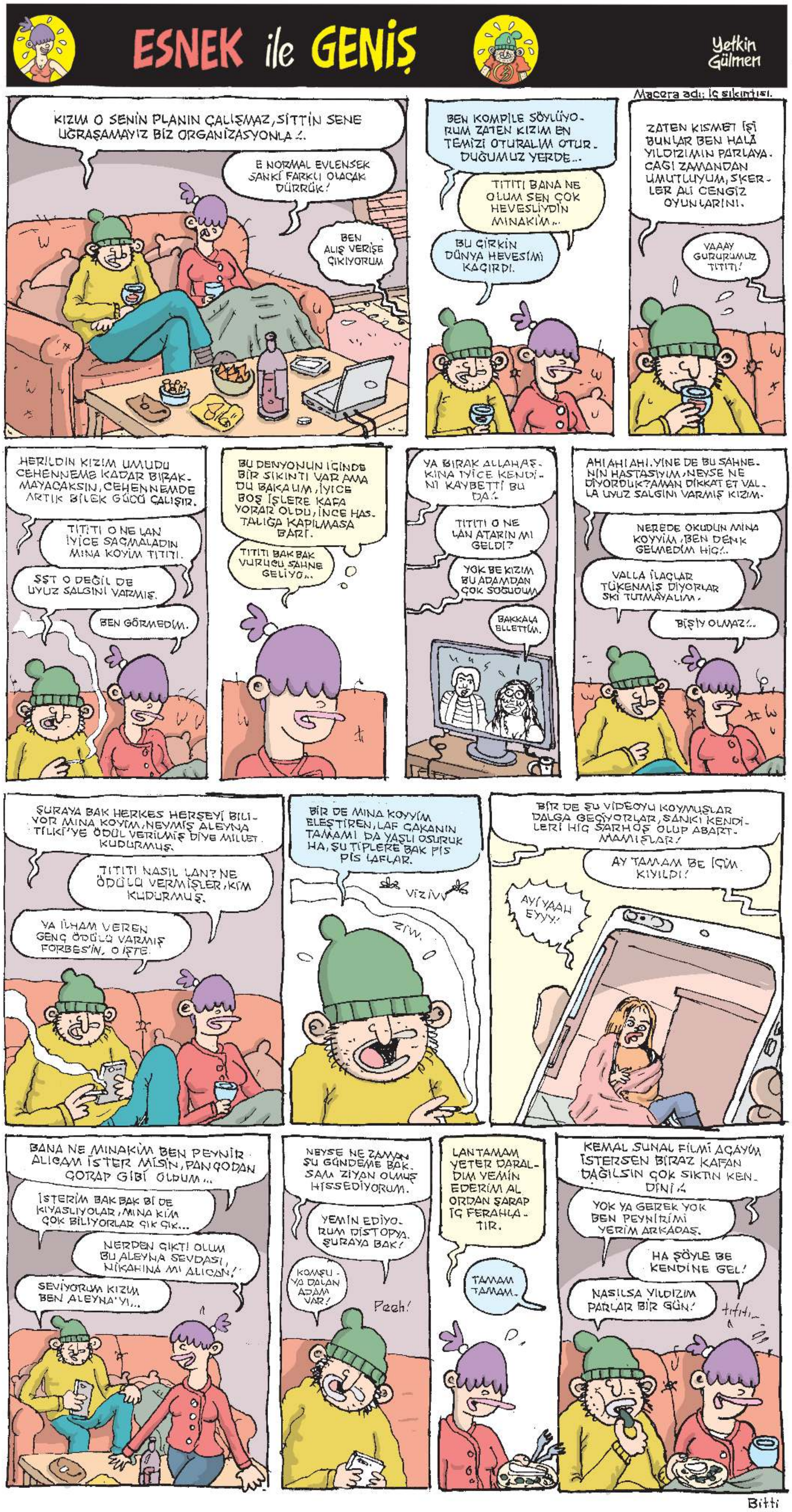
vedatozdemiro@gmail.com

Zombili

ALİBEYEFENDİ

● Ali vardı arkadaşım. Sağlam bir metal müzik arşivcisiydi. Albümler hep eksiksiz listelenir, özel koleksiyonları falan hiç kaçırmazdı. "Megadeath" dinlediğimi söylediğimde cahilliğimi yüzüme vuran ilk kişi o oldu. Doğrusu "Megadeth" diye uyarmıştı beni. Şu an hayatına sofi olarak devam ediyor Ali. Whatsapp profil fotoğrafında hurma çekirdeği var ve benimle hiçbir şekilde konuşmuyor. İçki içtiğim ya da küfürlü konuştuğum için olabilir. Her şeyi abartılı yaşardı. Bir dönem kolonya içtiğini söylemişti mesela. Hangi kolonyanın hafif hangisinin daha ağır olduğunu bilecek kadar da donanımlı bir adamdı. Evlenmiş artık. Namazında niyazında. O bıraktı metal müziği. Ondan boşalan koltuğu ben devraldım ve ne zaman birileri "Megadeath" dinlediğini söylese hemen uyarır ve Ali'yi anarım.

● "Seni uzun süredir takip ediyorum güzel işler yapıyorsun" cümlesi ile başlayan mesaj, "Rica etsem beni de çizer misin?" şeklinde son buluyordu. Bir yazara atılabilecek en incitici mesajlardan bir tanesi budur bence. Bunu daha önce de yaşamıştım ve hala yaşıyorum. En yakın arkadaşlarım bile "Nasıl gidiyor çizim işleri" diye soruyorlar. Önceleri, "Ben çizmiyorum, yazıyorum" diye uzun uzun anlatmaya çalışırdım fakat artık yoruldum. İyi gidiyor, Ölü Kral adında yeni bir maceraya başladım mutlaka okuyun diyorum. Yeri geliyor Ama Arkadaşlar İyidir yapıyor, canım sıkılırsa Ve Sinem çiziyorum.

● İkimiz de hafif alkollüyüz ve bir bar tuvaletinde yan yana geliyoruz. O an birbirimizin pipisine bakmamak için büyük çaba sarf ediyoruz. Ara sıra meraktan gözümüz kayacak gibi oluyor ama ikimiz de temkinliyiz ve biri diğerinin pipisine bakacak olsa görüş mesafesinde yer alan kişi hafif hareketlenip "Tetikteyim" mesajı veriyor. Bu bir nevi tehdit. Yan yana işemeye çalışan iki adamın birbiri üzerinde kurduğu bu psikolojik baskı, işeme eylemini de geciktiriyor. Bir süre sonra yanımdaki adam yapıyor çişini ve terk ediyor tuvaleti. Ben ise "Kim daha önce işeyecek" yarışına dahil olacak yeni rakibimi beklemeye koyuluyorum.

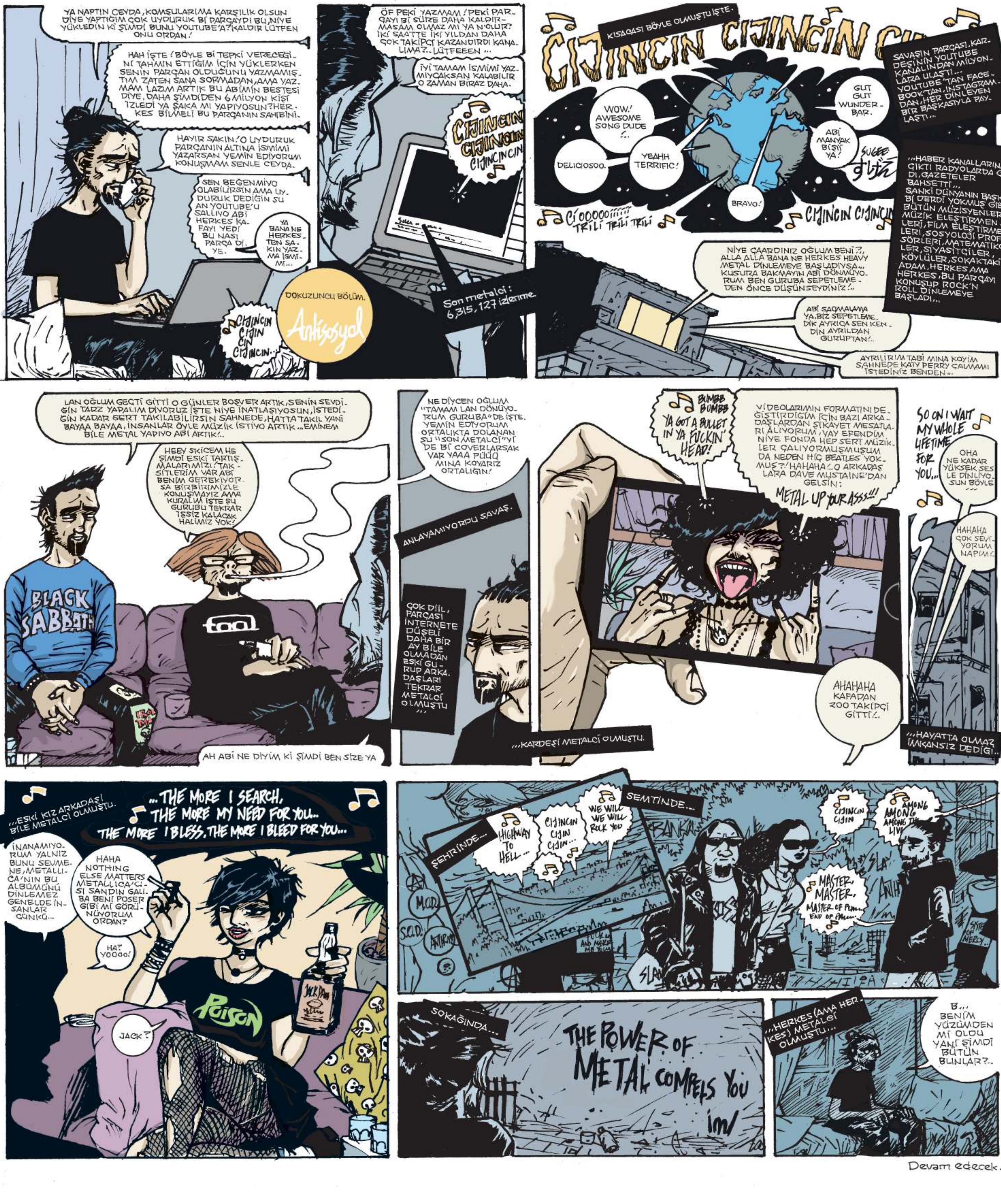
● Mekana benden sonra gelmesine ve aynı siparişi vermemize rağmen önce onun yemeğini getiriyorlar. Demek ki diyorum işletme sahibi 1.5 kıymalıyı onun daha fazla hak ettiğini düşündü. Belki de o daha fazla arzuladı. Garsonlarla göz göze geliyorum ve yaptıkları hatayı mimiklerimle anlatmaya çalışıyorum ama umursamıyorlar. O an emin oluyorum, ben 1.5 kıymalıyı yeteri kadar istememişim. Bunun için gösterdiğim çaba kendi içimde yeterli olabilir ama bu duyguyu işletme sahibi ve garsonlara hissettiremediğimi bir tokat gibi yüzüme çarpıyorlar.

● Bir Netflix canavarı ile aynı masadayım. Tüm içerikleri izlemediğim için aşağılanıyorum. La Casa De Papel ya da Prison Break izlemiş olmam onun için hiçbir anlam ifade etmiyor. Kritiğini yapmama bile izin vermiyor. "Abi La Casa De Papel mi kaldı Allah aşkına" diyerek yaratıcıyı da yanına alıp gücüne güç katıyor. Henüz dün yayınlanmış ve Netflix canavarı tarafından yenilip yutulmuş en güncel içerikleri konuşmak zorundayız. 2 gün önce yayınlanan bir diziyi onun huzurunda konuşamazsınız ve konuşmaya çalıştığınız an ultra hd özel abonelik paketi ile başınızı gövdenizden ayıracaktır.

SON METALCİ

Geçen bölümden: Bilinmeyenden gelip tekrar bilinmeyene dönen Supernature kuyrukluyıldızı, dünyanın etrafında tam bir tur atmış, rock müziğe dair ne varsa sıfırlamıştı.Rock müzik dinleyen kimse kalmamıştı. En sert heavy metal grupları bile pop, R&B, rap ne varsa ona buna bulaşmış, kökenlerini tamamen unutmuşlardı.
Kuyrukluyıldızın göründüğü gece, Black Sabbath'ın Paranoid'ini dinlediğinden midir nedir artık bilinmez, müziğe yapılan bu gizemli darbeden etkilenmeyen tek insan Savaş'tı.

Yazan Çizen OKY

Devam edecek.

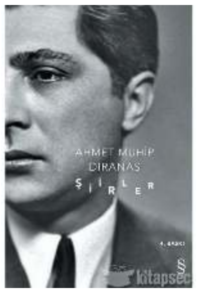

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

> "Oof! Hep aynı şey, aynı şey, aynı şey,/ Aynı, aynı, aynı, aynı, aynı"
>
> *Ahmet Muhip Dranas*

"AYNI ŞEY"

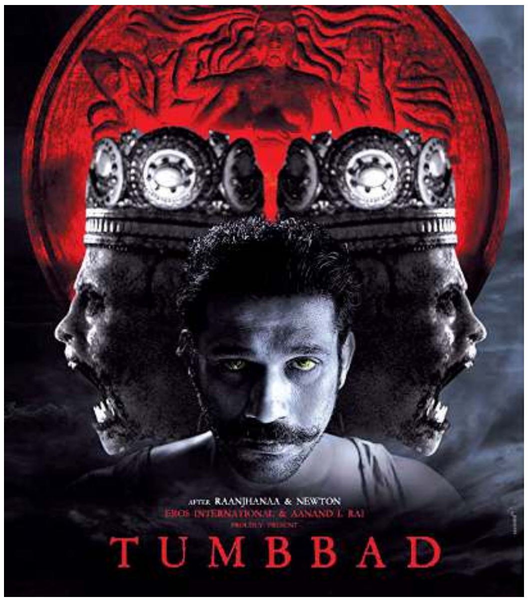
Yukarıya aldığım dizeler, 1948'de yazılmış. "Bitmez Tükenmez Can Sıkıntısı" şiirin adı. Şimdi bana: "keşke olsa, olsa da…" gibisinden "hoş bir şey"den söz ediyormuş gibi geliyor. "Olsa da sıkılsak…" Kararlı, dengeli (stabil) Bir durum. O bile bir nimetmiş. O sıkıntı. (inşallah bugünler de bir açıdan, "çok hoşmuş" denilebilecek bir çeşitten günler değildir; geleceğe kıyasla; henüz anlayamadığımız etmediğimiz--bütün dünya kıpır kıpır, yılan kuyusu--) Korkutucu bir şekilde "hiçbir şeyin aynı" olmadığı zamanlar. İklim dahi… (--epey epey bir zamanlardır sıkılmıyorum--o çok çok eski Çin bedduası; "İlginç zamanlarda yaşayasın"--sanki doğarken kulağıma okudular--) (Trump'dan sıkılabilir misin, gel de sıkıl) Su damacanasını getiren çocuğa her seferinde yeniden soruyorum; "Aynı mı?" "Aynı abi" ("aynı, aynı, aynı") Avucumun içinde her zaman ödediğimden biraz daha fazla bir para. Hazır duruyor.(--bir kaç lira fazlası--tekrar içeri gidip aramayayım) Gerçi fiyat aynıysa, boyutlar aynı olmuyor; (olamayabiliyor) bu sefer. Her zaman aldığım o üstü unlu, koyu renk ekmeği birkaç kere küçülttüler. Önce tam anlayamayacağın bir ölçüde hafifçe; belli belirsiz küçültüyorlar.(nasıl yapıyorlar--o oran--) Sen, elinde evirip çevirip "aynı da, bana mı öyle geliyor, allalla" "yok canım, aynı işte" şeklinde işkilleniyorsun. Önce. Yazmıştım ünlü "Gaslight/1940" filminden adını almış o pis manipülasyon yöntemi.(kızı delirtip mirasına konmak için yapıyordu; gaz lambasının ışığını çok çok hafif kısıyor; bunu her gün az biraz daha arttırıyordu pislik koca. Kız: "daha karanlık burası" dediğinde, "sana öyle geliyor, aynı, yok öyle bir şey" falan filan diye cevap veriyordu rezil şey. O yokken eşyaların yerlerini falan da değiştiriyor. Kızcağızın kendi zihnine duyduğu güveni sarsmak …) Ona benziyor. Peynirler meynirler, çikolatalar, sabunlar… herşey hafif hafif küçülüyor.(mirasımız da yok, önceden parça parça, milim milim tırtıklıyorlar--üfleye üfleye fare kulak kemirir gibi--) (Alis'in düştüğü o yerde, kapılar odalar falan da ufalıyordu--maazallah--) Bu derece oynak/kımıltılı bir dünyada, insan ilişkileri de… Hiçbir şey aynı kalamaz. (aynı nehirde iki kere yıkanamıyor, aynı marketten aynı şeyi iki kere…) Arkadaşının sana duyduğu sevgi bir artıp bir azalabilir--Şaşırma--"aşk" bile her günkü gramajında…--Duramayabilir. Sana öyle gelmiyor. Sahiden öyle…

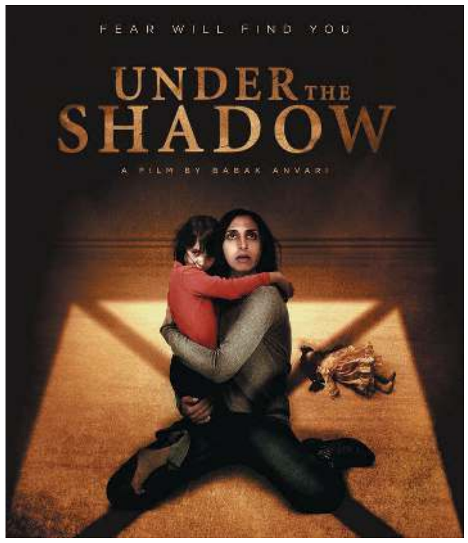
Ahmet Muhip Dıranas 1909-1980

İKİ FİLM

Bir Hint korku filmi bu: "Tumbbad" Tam bitirmedim henüz ama. Film güzel. Enfes. Fakat şu var; ben Hintlilerden korkamıyorum. Beceremiyorum. Olmuyor. Ne yarı karanlık mabetleri, ne korkutucu olduklarını düşündükleri tanrı heykelleri falan… Hiç biri… Bana hepsi hoş geliyor… Yalnız hiçbir filmde görmediğim kadar yoğun yağmur var filmde. O müthiş işte. Öyle böyle değil… Gök deliniyor. Tekrar tekrar baktım o kısımlara. "İlla ki bir Hint Korku filmi izleyeceğim" diyen bir insan evladı bence en, en güzelini; ilk yapılan; (Hindistan'ın ilk korku filmi sayılıyor) 1949 yapımı "Mahal" i seyretmeli. Siyah beyaz. Bir reenkarnasyon filmi. Mistik bir film. Çok çok başarılı. Muazzam. Henüz Hitchcock'un o büyük filmleri ortalarda yok. Düşünün. O yıllarda yapmış "Kamal Amrohi" Helal olsun. Büyüleyici… Filmden önce, filmin o efsunlu şarkısı "Aayega Aanewala"yı filmin sihirli görüntüleri eşliğinde Seyredip/dinlemenizi tavsiye ederim.(var youtube'da--filmin tamamı da var orada--Efsanevi, büyük "Lata Mangeshkar" söylüyor. Dünyanın en güzel şarkılarından…)

Seyrettiğim bir başka nadir/ tuhaf korku filmi: İngiltere'de yaşayan İranlı yönetmen Babak Anvari'nin: "Under The Shadow/ Korkunun Gölgesi" İran Irak savaşı sırasında geçiyor. Tahran'a bombalar düşerken bir evde bir küçük kızla annesi… O da çok başarılı. Hem korkunç hem rahatsız edici. Bizde tırmalanıp duran, bir türlü de tam olarak yerlileştirmeyi beceremediğimiz korku filmleri temaları. Meğer o, öyle yapılmaz böyle yapılırmış. Belki son dönemlerde bizim başımıza gelmiş olanlarla kıyas kabul etmez ağırlıkta alt üst oluşlar yaşamış olduklarından. Onların izleri. (O travmalar…--sekiz yıl sürmüş o savaş--bir milyon civarı ölü) Allah kimseye "iyi korku filmleri" yaptırmasın. Mı demek lazım… Bilemediğim işler…

Herneyse,

Karışık meseleler…

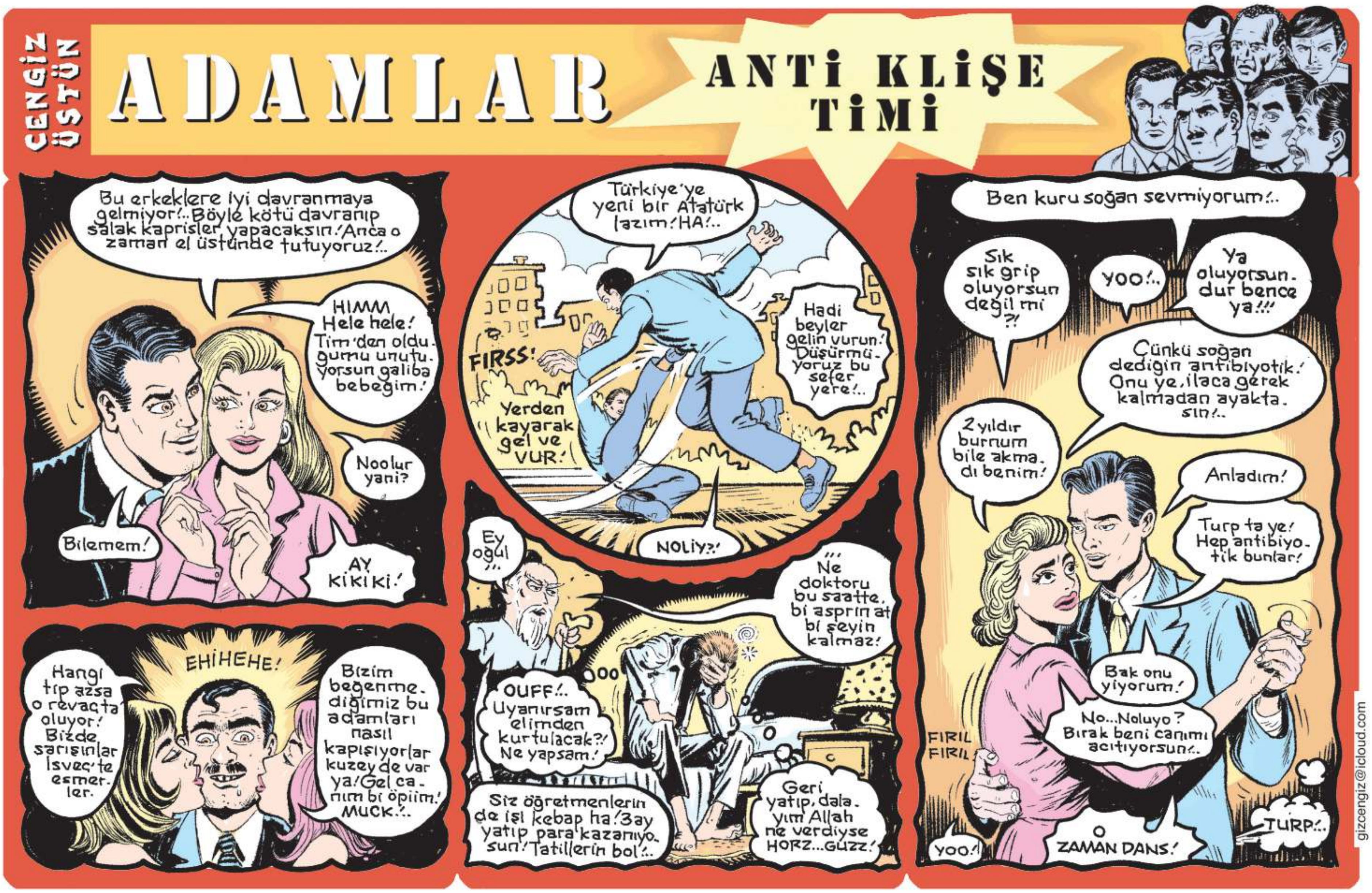
Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
SANA ETEK GİYDİRECEĞİMİ SÖYLEMİŞTİM BOZOVALI!?!
FENA DA DURMADI NE BİLİYİM!..
Yabancının anlık tribi...
Brother in law mış. Brother in law ne lan, Allah'ın kayınçosu işte, tipe bak...
Hi!..
ABİ SARIMSAK! HALİS TAŞKÖPRÜ EHEHE...
OLUM VÜRÜ GİT, SALAK SALAK HAREKETLER YA!..
UYKUSUZ Yılbaşı Takvimleri
CEEEEM! DAMN! ZİHNİMİ YAKMAKTAN VAZGEÇER MİSİN KUZUM!!!
Kaygılarım için oturup düşünmeliyim Ama ya korkularım sandalyemi çektiyse?
UYKUSUZ
ASKTİR DEDEYE GÜVENTÜRK ÇIKMIŞ.
GENÇAY ÇAKICI'NIN DOĞUM GÜNÜ VARDI ZARİFİ'DE SARALLARIN ADAMI DA GELDİ, OTUZÜÇ KURŞUN ATTILAR, İNDİRDİLER! NURİŞLERİN PARMAĞI OLABİLİR DENDİ AMA CENAZEDE SEDAT ŞAHİN ÇOK GÜZEL BİŞEY SÖYLEDİ...
ARTIK EMNİYETE ÇALIŞACAKSIN MAFYAYI ÇOK İYİ BİLEN NORMAL ADAM! BUNDAN SONRA BİZİMLESİN!..
CEBİMDE REİSİN TESPİHİ VAR, HEDİYE!.. BUU DÜNDAR KILIÇ'IN ORTAĞI VAR...
DUR Bİ SORUCAZ HEPSİNİ, DUR!..
İNGİLİZCE EĞİTİM DÜŞÜNÜR MÜSÜNÜZ?..
Peki ben düşünür müyüm Ben de bilmiyorum ki bide millete soruyorum?!!
Y☆RRAK GİBİ NUEL BABA
PRAG GÜZELMİŞ PRAG YILBAŞINDA!..
YETER BE VURUCAKSAN VUR ARTIK NAPIYOSUN!
BEN KİMSEYİ ÖLDÜREMEM. BİRAZ GÖZLERİNE ZARAR VERİCEM SADECE...

ÖZER AYDOĞAN

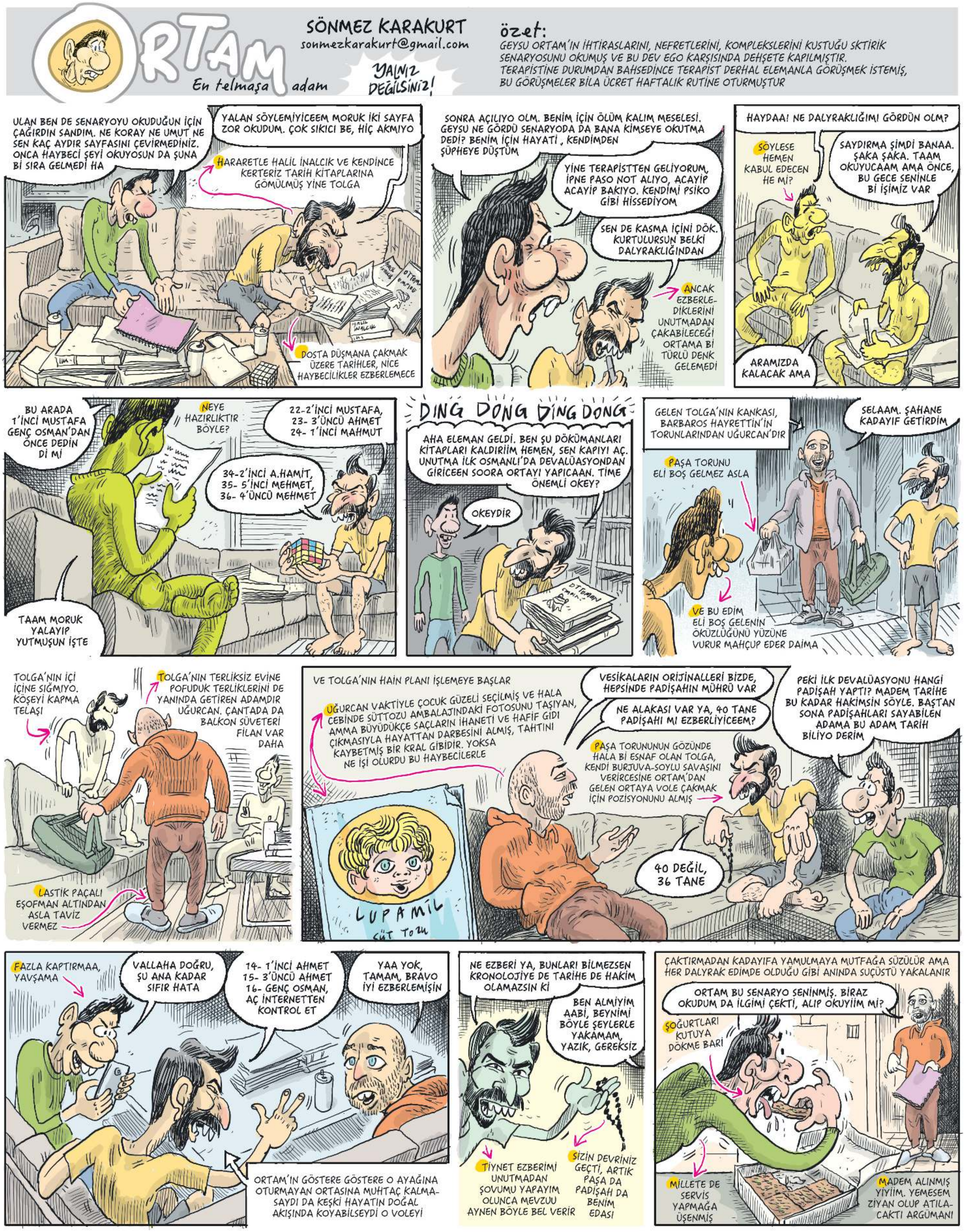
UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 18 Aralık 2019 | Sayı: 642

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 120 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
GEYSU ORTAM'IN İHTIRASLARINI, NEFRETLERİNİ, KOMPLEKSLERİNİ KUSTUĞU SKTİRİK SENARYOSUNU OKUMUŞ VE BU DEV EGO KARŞISINDA DEHŞETE KAPILMIŞTIR. TERAPİSTİNE DURUMDAN BAHSEDİNCE TERAPİST DERHAL ELEMANLA GÖRÜŞMEK İSTEMİŞ, BU GÖRÜŞMELER BİLA ÜCRET HAFTALIK RUTİNE OTURMUŞTUR
ULAN BEN DE SENARYOYU OKUDUĞUN İÇİN ÇAĞIRDIN SANDIM. NE KORAY NE UMUT NE SEN KAÇ AYDIR SAYFASINI ÇEVİRMEDİNİZ. ONCA HAYBECİ ŞEYİ OKUYOSUN DA ŞUNA Bİ SIRA GELMEDİ HA
YALAN SÖYLEMİYİCEEM MORUK İKİ SAYFA ZOR OKUDUM. ÇOK SIKICI BE, HİÇ AKMIYO
HARARETLE HALİL İNALCIK VE KENDİNCE KERTERİZ TARİH KİTAPLARINA GÖMÜLMÜŞ YİNE TOLGA
DOSTA DÜŞMANA ÇAKMAK ÜZERE TARİHLER, NİCE HAYBECİLİKLER EZBERLEMECE
SONRA AÇILIYO OLM. BENİM İÇİN ÖLÜM KALIM MESELESİ. GEYSU NE GÖRDÜ SENARYODA DA BANA KİMSEYE OKUTMA DEDİ? BENİM İÇİN HAYATİ , KENDİMDEN ŞÜPHEYE DÜŞTÜM
YİNE TERAPİSTTEN GELİYORUM, İPNE PASO NOT ALIYO, ACAYİP ACAYİP BAKIYO. KENDİMİ PSİKO GİBİ HİSSEDİYOM
SEN DE KASMA İÇİNİ DÖK. KURTULURSUN BELKİ DALYRAKLIĞINDAN
ANCAK EZBERLEDİKLERİNİ UNUTMADAN ÇAKABİLECEĞİ ORTAMA Bİ TÜRLÜ DENK GELEMEDİ
HAYDAA! NE DALYRAKLIĞIMI GÖRDÜN OLM?
SÖYLESE HEMEN KABUL EDECEN HE Mİ?
SAYDIRMA ŞİMDİ BANAA. ŞAKA ŞAKA. TAAM OKUYUCAAM AMA ÖNCE, BU GECE SENİNLE Bİ İŞİMİZ VAR
ARAMIZDA KALACAK AMA
BU ARADA 1'İNCİ MUSTAFA GENÇ OSMAN'DAN ÖNCE DEDİN Dİ Mİ
NEYE HAZIRLIKTIR BÖYLE?
22-2'İNCİ MUSTAFA, 23- 3'ÜNCÜ AHMET 24- 1'İNCİ MAHMUT
34-2'İNCİ A.HAMİT, 35- 5'İNCİ MEHMET, 36- 4'ÜNCÜ MEHMET
TAAM MORUK YALAYIP YUTMUŞUN İŞTE
DİNG DONG DİNG DONG
AHA ELEMAN GELDİ. BEN ŞU DÖKÜMANLARI KİTAPLARI KALDIRIİM HEMEN, SEN KAPIYI AÇ. UNUTMA İLK OSMANLI'DA DEVALÜASYONDAN GİRİCEEN SOORA ORTAYI YAPICAAN. TİME ÖNEMLİ OKEY?
OKEYDİR
GELEN TOLGA'NIN KANKASI, BARBAROS HAYRETTİN'İN TORUNLARINDAN UĞURCAN'DIR
SELAAM. ŞAHANE KADAYIF GETİRDİM
PAŞA TORUNU ELİ BOŞ GELMEZ ASLA
VE BU EDİM ELİ BOŞ GELENİN ÖKÜZLÜĞÜNÜ YÜZÜNE VURUR MAHÇUP EDER DAİMA
TOLGA'NIN İÇİ İÇİNE SIĞMIYO. KÖŞEYİ KAPMA TELAŞI
TOLGA'NIN TERLİKSİZ EVİNE POFUDUK TERLİKLERİNİ DE YANINDA GETİREN ADAMDIR UĞURCAN. ÇANTADA DA BALKON SÜVETERİ FİLAN VAR DAHA
LASTİK PAÇALI EŞOFMAN ALTINDAN ASLA TAVİZ VERMEZ
VE TOLGA'NIN HAİN PLANI İŞLEMEYE BAŞLAR
UĞURCAN VAKTİYLE ÇOCUK GÜZELİ SEÇİLMİŞ VE HALA CEBİNDE SÜTTOZU AMBALAJINDAKİ FOTOSUNU TAŞIYAN, AMMA BÜYÜDÜKÇE SAÇLARIN İHANETİ VE HAFİF GIDI ÇIKMASIYLA HAYATTAN DARBESİNİ ALMIŞ, TAHTINI KAYBETMİŞ BİR KRAL GİBİDİR. YOKSA NE İŞİ OLURDU BU HAYBECİLERLE
LUPAMİL SÜT TOZU
VESİKALARIN ORİJİNALLERİ BİZDE, HEPSİNDE PADİŞAHIN MÜHRÜ VAR
NE ALAKASI VAR YA, 40 TANE PADİŞAHI MI EZBERLİYİCEEM?
PAŞA TORUNUNUN GÖZÜNDE HALA Bİ ESNAF OLAN TOLGA, KENDİ BURJUVA-SOYLU SAVAŞINI VERİRCESİNE ORTAM'DAN GELEN ORTAYA VOLE ÇAKMAK İÇİN POZİSYONUNU ALMIŞ
PEKİ İLK DEVALÜASYONU HANGİ PADİŞAH YAPTI? MADEM TARİHE BU KADAR HAKİMSİN SÖYLE. BAŞTAN SONA PADİŞAHLARI SAYABİLEN ADAMA BU ADAM TARİH BİLİYO DERİM
40 DEĞİL, 36 TANE
FAZLA KAPTIRMAA, YAVŞAMA
VALLAHA DOĞRU, ŞU ANA KADAR SIFIR HATA
14- 1'İNCİ AHMET 15- 3'ÜNCÜ AHMET 16- GENÇ OSMAN, AÇ İNTERNETTEN KONTROL ET
YAA YOK, TAMAM, BRAVO İYİ EZBERLEMİŞİN
ORTAM'IN GÖSTERE GÖSTERE O AYAĞINA OTURMAYAN ORTASINA MUHTAÇ KALMASAYDI DA KEŞKİ HAYATIN DOĞAL AKIŞINDA KOYABİLSEYDİ O VOLEYİ
NE EZBERİ YA, BUNLARI BİLMEZSEN KRONOLOJİYE DE TARİHE DE HAKİM OLAMAZSIN Kİ
BEN ALMIYIM AABİ, BEYNİMİ BÖYLE ŞEYLERLE YAKAMAM, YAZIK, GEREKSİZ
TİYNET EZBERİMİ UNUTMADAN ŞOVUMU YAPAYIM OLUNCA MEVZUU AYNEN BÖYLE BEL VERİR
SİZİN DEVRİNİZ GEÇTİ, ARTIK PAŞA DA PADİŞAH DA BENİM EDASI
ÇAKTIRMADAN KADAYIFA YAMULMAYA MUTFAĞA SÜZÜLÜR AMA HER DALYRAK EDİMDE OLDUĞU GİBİ ANINDA SUÇÜSTÜ YAKALANIR
ORTAM BU SENARYO SENİNMİŞ. BİRAZ OKUDUM DA İLGİMİ ÇEKTİ, ALIP OKUYİİM Mİ?
ŞOĞURTLARI KUTUYA DÖKME BARİ
MİLLETE DE SERVİS YAPMAĞA ÜŞENMİŞ
MADEM ALINMIŞ YİYİİM. YEMESEM ZİYAN OLUP ATILACAKTI ARGÜMANI

UYKUSUZ

9 ÇEŞİT 2020 TAKVİMİ DERGİNİZLE HEDİYE!

ISSN 1307-7619

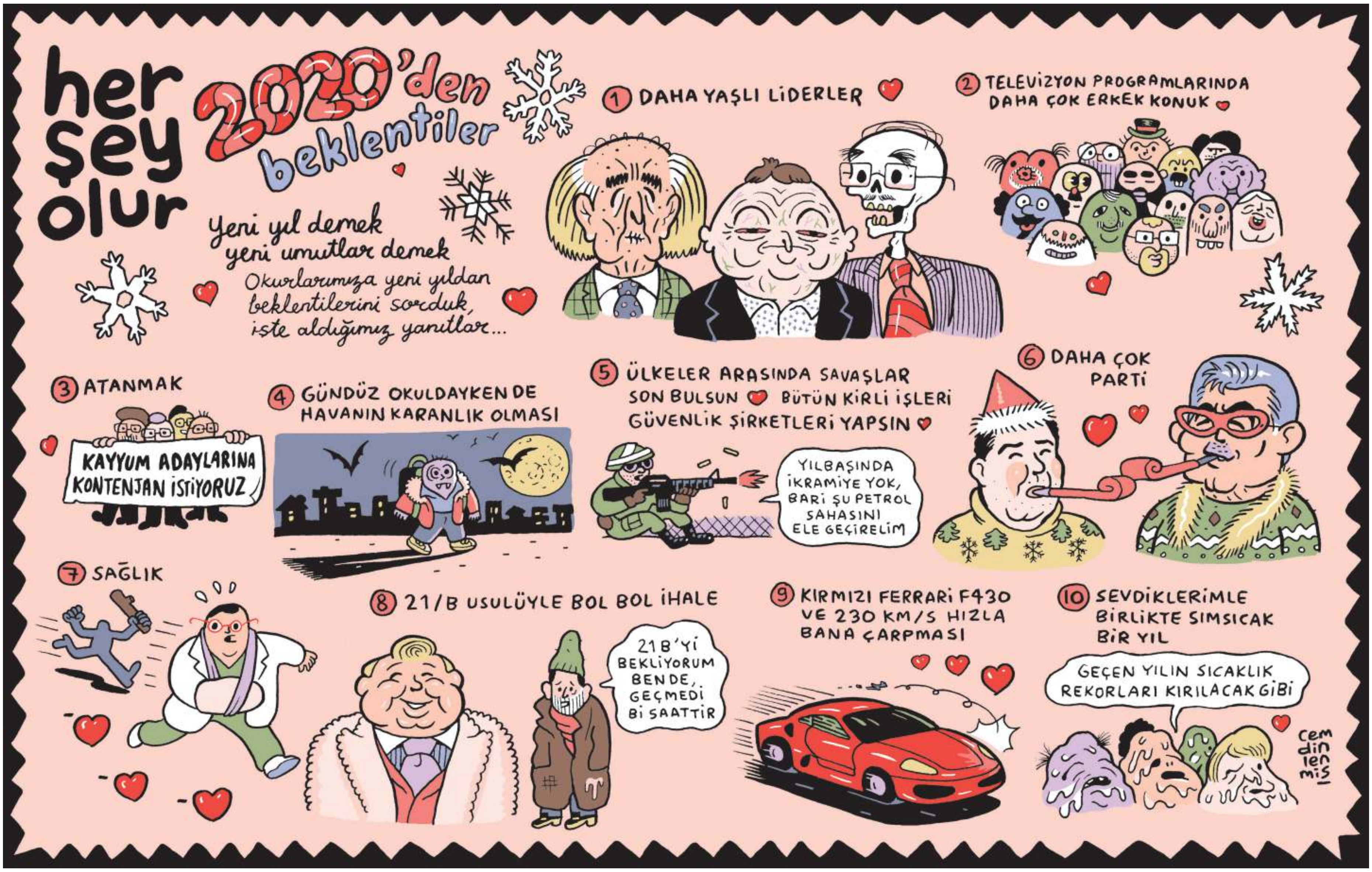
25 ARALIK ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/52 No: 643
5 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.

9 yılda 71 kez "Yerli otomobil" haberi yapılmasının ardından, Sanayive Teknoloji Bakanı Mustafa Varank Twitter sayfasından 27 Aralık cuma günü gösterimi yapılacağı duyurulan "yerli otomobil'le" çekilmiş fotoğrafını paylaştı.

Dünya'ya Bakış 2019
Ruslardan S-400 füze aldık
Usta füzeleri Lpg'liye çevirebilir misin?
No Problemo
?
Yani sıkıntı olmaz
Amerikan F-35 uçağından vaz caydık
Usta uçakları Lpg'liye çevirebilir misin?
Çok zor.. Boşa masraf etmeyin.. Onlarda beyinçip var.. kilitler sistemi..
Sktr ediyoruz o zaman
et
Doğu akdeniz'de doğal gaz kavgası
ohh mis gibi koktu
arabalara takıcaz... Lpg Bu..
Tut ucunu
ocakta yemeğim kaldı
Sabaha doğru soğuk yapıyo bazen.. Kaloriver yakcaz..
Göbekli tepe
Bu tepeyi LPG'liye çevirebilir misin?
tarihi doku şey olabilir.
tamam hiç elleme o zaman... Biraz süpürün filan
Pakistan-Hindistan çok kızıştı
Bırakın şu lanet olası kardeş kavgasını! ve şu amk ineklerine LPG takalım... Var mısınız!?
Yapay zekayı sorguladık
Yapay zekaya Lpg takabilir misin?
evetbette... amma neresinden?
NATO!
Nato tek alternatifimiz değil... LPG var..
ve çok temiz
Fransa yanıyo..
Fraansa yanıyoor Poolis beni arıyoor
off efkar bastı.. rakı mı açsam LPG mi?
Çin ipek yolu yapıyo
"İpek" değildir o... "Lipeg" tir.. "LPG" nin okunuşu öyle...
Montrö antlaşması
montrö antlaşmasını Lpg'liye çevirebilir misin ista?
kanal istanbul açarsak olur.
Diğer dahaneler oldu bu sene, hatırlayamadım
Niye Saman ithal ettiğimizi hatırladım.. Ucuzdu da ondan..
olm normalde bedava lan..
Google'la papaz olduk
google gidiyo.. Onun yancısı bişey bulmak lazım..
Yandeks?
Kim Kardaşyan'ın kızkardeşi yürüdü
Benim evladım olsa hemen lpg'yi takardım.. evinin kızı olurdu..
çok anlamadım
hızlı düşünüyorum..
Futbol, patates oldu
şöyle vurmayı öğrenemediler.. Hep ağut Hep ağut
Şöyle yükselip, kafayı çakma olayını çözemediler.. Sene 2020 oldu..
2020'ye giriyoruz.. Vay be...1972 doğumluyum.. Bilim kurgu filmi gibi oldu hayatım
olm, yeminle çocukluğumda yandan çevirmeli telefon vardı.. Direkt santrale bağlanırdı
alo santral.. mehmet abiyi bağlar mısınız
Netfliks
Televizyondan kaçıp internete geldik, orada da buldu yavşaklar... Bi oturuşta 3 sezon izliyorum..
Allah kurtarsın
Game of trons
Ejderha sevdası bitmedi insanların .. Son bölümde ejderhanın bi gidişi var, "Yapacanız yazacanız diziyi skeyim" der gibi... Yani o açıdan bakınca 55-60 derece..
55-60 mı?
evet.. Açının derecesi

Hayatınızı nasıl geçiriyorsunuz?

Durarak mı, yoksa koşarak mı? Düşerek mi, kalkarak mı? Uyuyarak mı, uyanarak mı? Seçimler şimdiyi şekillendirdiği kadar geleceği de şekillendiriyor. Bitirmek istemeyeceğiniz bir işe başlamayın, aç halde masadan kalkmayın. Nasıl yaşarsanız öyle oluyor. Konuşarak mı, dinleyerek mi mesela... Çevrenize ne kadar değer verirseniz, kendinize de o kadar değer vermiş oluyorsunuz ister istemez. Severek mi sevilerek mi geçiriyorsunuz şurada ne kadar olduğunu bile bilemediğiniz günlerinizi. Yarın çat kapı birden yoksunuz mesela. Mesela bugün yemek istediğin o tatlıyı yarın belki de hiç yiyemeyeceksin. Karanlıktan karanlığa giden bir noktayız. Bir toz parçası uzayın içinde. Kimsenin kimseden farkı yok. Birbirimize dokunarak, birbirimizin içinden geçerek geldik ve gidiyoruz.
Yarın kalkamayacağım belki de. Belki de bu satırları okuyan şanssız birisi. Belki de ötesini de görmek lazım... Mesela zombi filmlerinde herkes zombi olmaktan korkar. Oysa zombinin de bi kafası vardır, yolla gelsin. Biraz da zombiliği yaşayalım. Onca zombi yanılıyor olamaz. Bunca zaman zombiliği yolun sonu sandık, belki de zombilik de yeni bir başlangıçtır diğer bir kanala...
Yıl biterken artık iyice bilim kurgu gibi sayılarda tarih atacağız. 2020 ne ya? Bilim kurgu film vardı, adam 1968'de yaptığı için 2001 koyabilmiş adını. Bizde ise 2020'ye girecekken hala mumu yelleyerek söndürmeye çalışan bireyler var...

Kaçarak mı, kovalayarak mı? Kafa mı kovalamalıyız, yoksa kafa mı bizi kovalamalı? Korkularımızı hasır altı yaparak mı yenileneceğiz yoksa her şeyin üstüne giderek mi? İkisinin arasında bir yerde de bir şeyler olmalı illa ki... Kızarak mı, gülerek mi karşılayacağız geleceğimizi? Elimizde telefonlarımız, parlak ekranlarına boyunlarımızı kıtlatırken bakarken, başka hayatları görüp sinirlenmeli miyiz? Herkes en güzel hayatı yaşamaya çalışırken, elde telefon mal müdürü gibi durmanın bir anlamı var mı? Nereye gideceğiz, kendimizi nerede görmek istiyoruz, gelecekten ne bekliyoruz, gelecek bizden bir şeyler bekliyor mu? Kimin yanındayız, kim bizim yanımızda? Sevdiklerimizin toplamı, sevildiğimiz kadar ediyor mu? Hayat büyük bir döngü mü yoksa küçücük bir an mı? Uzay mı zaman mı?

Belki de ölüme ve ötesine de bakmak lazım, belki de gerçekten öldükten sonra başlıyoruzdur. Sonuçta koskoca evrende tozdan gelip toza gideceğiz.
Toprak, hava, su, bunların hepsi bizden sonra da bir süre olacak. Belki dünya yeni bir ekosistem yaratıyor, bizden kurtulacak, bambaşka yepyeni yaşamlarla donanacak. En güzel bitki örtülerini giyecek, denizlerinde bambaşka balıklar, sevimli yengeçler, bilmediğimiz canlılar yaşayacak belki. Belki hayatın formülü değişecek. Yeni bir yaşam bizim dünyamızda bizsiz devam edecek. Zaten hayata kimse sahip olamıyor. Bir göz açacağız varken yokuz. Artık yeni bir hayata başlamanın zamanı geldi. Kapı çalıyor, ben yataktayım, duymamış gibi yapıyorum. Kapı kendiliğinden açılmıyor. Yatağımdan çıkıyorum, geleceğime kapıyı açıyorum.

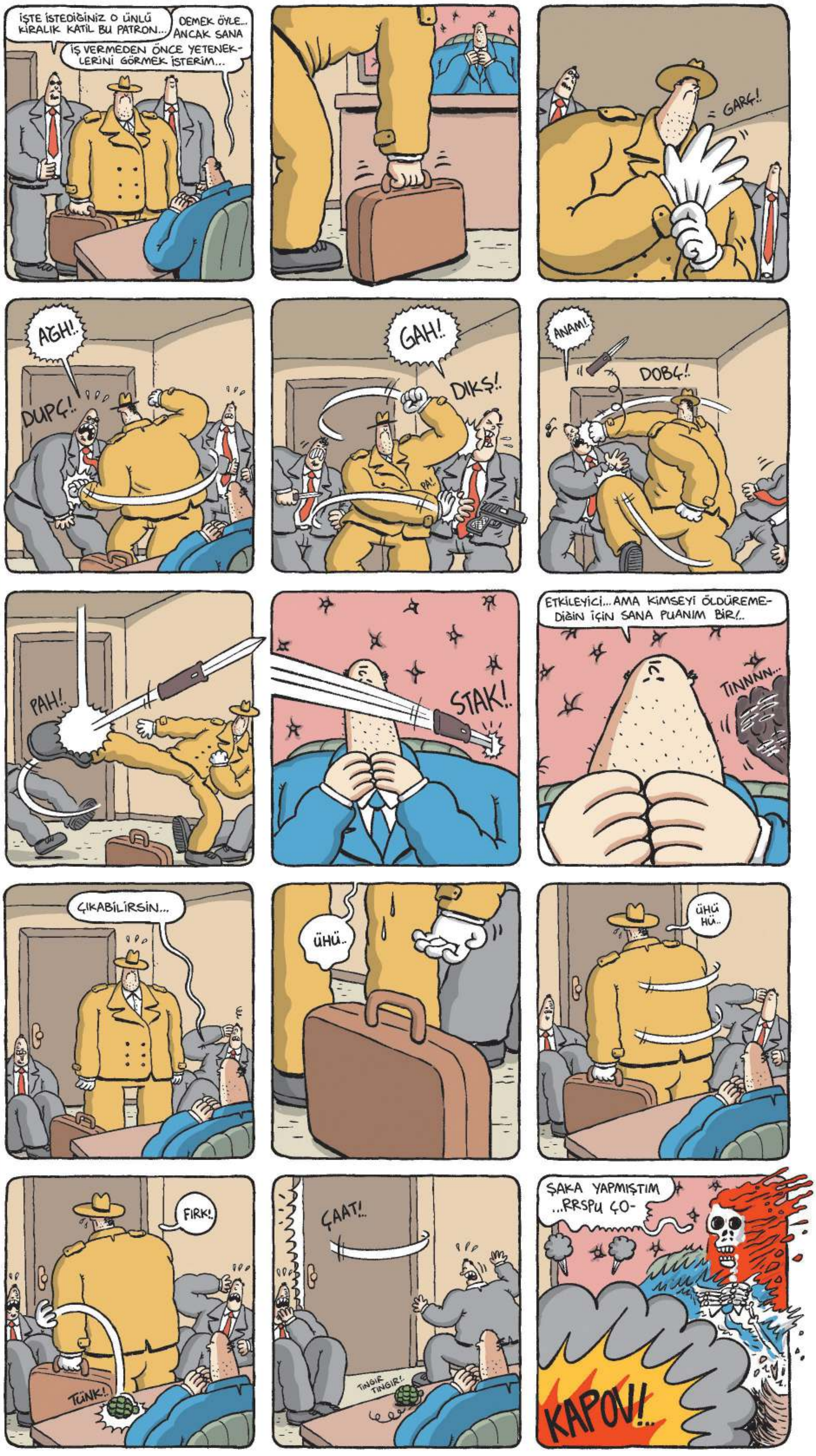
Bugün yeni bir gün olarak başlayıp, unutmayacağım bir gün olarak devam edebilir. Her şeye gücüm var. İstediğim her şey olabilirim. Her günüm bütün yaşamım gibi olmalı. Bazı günler de uyunmalı.

İyi seneler şimdiden.

nisan hakan

BİR

æ Merhaba.

æ Bir keresinde de ne saçma bir şey yaşandı yalnız. Yaşann-dı yalnız. Yalnız. Bundan yıllar önce bir etkinlikte sahneye çıkmam için ricada bulunuldu. İnceden destek atmamı istediler yani olaya. Sevdiğim saydığım insanlar, kabul ettim. Olur tabii dedim ya, neden olmasın. İşte bazen olmaz demek lazım galiba. Hatta çoğunlukla olmaz demek lazım galiba. Bilemiyorum. Amaaan, aman. Bir açık mikrofon stand-up gecesi bu. Ben de önceden sormuştum. Normal bir açık mikrofon stand-up gecesinden farkı ne olacak diye. İşte ağabey, bizde küfür olmayacak, bu tarz şeyler dediler. İyi dedim tamam, güzelmiş, gelirim ben. Oyun günü çok da fena trafik vardı, tam dört kilometre de yürüyerek ulaşabildim ancak mekana. Kuliste öyle bekliyorum, sunucular geldi. İki sunucu arkadaş var. Dedim ki biraz bahsetseniz ya, nasıl olacak bu iş. Ağabey işte komedyenler yedişer dakika sahneye çıkıyorlar, biz sonra kritiğini yapıyoruz, seyirciye de soruyoruz. Dedim tamam da ben kendimi eleştirtmem, eleştirinin de övgünün de alasını gördük o ayrı, ama yeri burası değil, ayrıca dedim seyirciye neyi soracaksınız mesela. İşte neye güldüklerini soracağız. Dedim ben şimdi seyircinin neye güldüğünü ben o anda görmüyor muyum. Bir türlü oturmuyor yani konsept. Saygı duyuyorum fakat destek olmak için geldiğim bu ortamda biraz da ayrıcalık bekliyorum. Beni ayrı çıkar mesela sahneye, öyle çıkarma yani. İlginçtir ona da yanaşılmıyor ve üst perdeden konuşuluyor sürekli benimle. Bu iş kendilerinin de kabul ettiği üzere aslında amatör komedyenler için tasarlanmış bir iş. O ara bir başka kıdemli komedyen arkadaşım da girdi kulise. O çok kısa kesti mevzuyu. Ben bu şartlar altında sahneye çıkmam dedi gitti. Derken kuliste tansiyon yükseldi. Ben çok sakinim ama. Sunuculardan biri çok yükseldi. Ben de çıkmıyorum sahneye, oyun iptal dedi. Seyirciler de doldurmuş bu arada mekanı. O öyle oyun iptal deyince, seyirciyi de düşünerek, tamam ya dedim, ne olursa olsun çıkacağım ben sahneye. Moral verdim inceden, oyun bir şekilde başladı. Ben de uzaklardan izliyorum. Önden bu iki sunucu arkadaş bir beş on dakika konuşma yaptılar, sonra sahneye ilk komedyen çıktı. Bu iki sunucu arkadaş sahneden inmediler ve komedyen arkadaşın arkasında biri sağda biri solda olmak üzere öyle durdular. Ben bu görüntüyü de görünce o sahneye çıkamayacağımı kesinlikle anladım ve benimle ilk temas kuran kişiyle konuşarak durumu anlattım. Sahneye çıkan ilk komedyen arkadaş oldukça başarılı ve sempatikti. Önce sunucular olarak kendileri irdelediler komedyeni, sonra beş on dakika kadar da seyircilere irdelettiler. İkinci komedyen sahneye çıkınca da ben oradan etkinlik sahibi arkadaşlarla vedalaşarak ayrıldım ve eve döndüm. Çünkü kendimi tanıyorum. Eğer orada kalmaya devam etseydim, bir şekilde ikna edilecek ve o sahneye çıkacaktım, ve kendimi asla affetmeyecektim. Ertesi gün başka bir yerde oyunum vardı. Oyun çok güzel geçti, oyun sonrası işte fotoğraf çekilme, belki bir kitap imzalama olacak. Öncesi mesaj geldi telefonuma. İşte sen dün bize böyle böyle yaptın, biz sana küstük minvalinde bir şey. Cevap yazdım, dedim bakın konuşmadan etmeden olmasın, belki de hak vereceksiniz bana. Konuşmak da istemiyorlar. Bu arada bunlar aslında dört beş kişilik bir ekip. Ama ben daha çok bu mevzuyu bana ilk açanla muhatabım. Onunla iletişim halindeyim yani daha çok. O hiç yok ortalarda. Bana konsepti hiçbir şekilde doğru anlatmayan, yani en başından beri büyük kabahatli olan bu kişi, hiç yok ortalıklarda. Telefonlarıma da çıkmıyor çünkü fena hatalı olduğunu, fena haksızlığa uğradığımı biliyor. Yoksa bana o gün sahnenin nasıl bir şey olacağı, olduğu gibi anlatılmış ve ben bunu kabul etmiş olamam değil mi. Bu arada kesinlikle egosantrik bir durumum yok, her şeyin bir yakışanı vardır. Hiçbir şekilde iletişim kurmadılar sonra benimle. Sonra da olay unutuldu zaten, üzerinden bayağı da bir zaman da geçti. Geçende de Özlem'ime hatırlattım bu hadiseyi. Öyle konuşurken konuşurken, keşke ertesi günkü oyunum sonrası ilk mesaj geldiğinde çok sert tepki gösterseydim dedim. Tabii ki dedi Özlem'im de. Bunun üzerine, şimdi yazsam ya cevap sert tepki olarak dedim. Yaz gitsin dedi. Yazmadım tabii. Böyle saçma bir şey yaşandı. İnsan içinden atabildiğini sanıyor bazı yaşananları ama aslında atamıyor. Bunlar böyle insanın içinde birike birike birikiyor. Dolayısıyla yazmak gerekiyor hep. Geçen hafta da yazmak ne güzel demiştim. Bu yüzden güzel yazmak. Yazmak, çizmek, bunlar hep yüzleşmek. Yüzleştikçe unutuyorsun. Böyle işte. Amaaan, aman. Bir de bazen düşünüyorum, keşke bu kadar hassas bir insan olmasaydım diyorum.

æ Bir de herkes dünyayı yok etmek istiyor ya, bu da bana çok komik geliyor. Mutlaka herkes bir şekilde dünyayı yok etmek istiyor. Hiç dünyayı yok etmek istemeyen bile aslında dünyayı yok etmek istiyor. Kötü kötülüğünden yok etmek istiyor, iyi iyiliğinden yok etmek istiyor. Kötü, ölsünler banane diyor, iyi, bu dünyada çok fazla kötülük var, yok olsun dünya diyor. Ne iyi ne kötü diyebileceğimiz kişiler ise, ellerine fırsat geçse, sırf meraklarından dünyayı yok ederler, o olur bana. İyi yine haa, hala dünya var bu şartlar altında. İyi yine.

æ Hoşça kal.

"KOP GEL GÜL GİT"
27 Aralık Cuma / **Kadıköy Living Room** / Saat: 20.30 / bilgi: 0216 405 24 04

İLKER ALTUNGÖK

akıl fikir ofisi
Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

GRETA, KOCH ve BİZİM ÇOCUKLAR

İklim krizi kapıda. Elbette kabul etmeyenler yok değil. "Dünya düz, flor bizi eşcinselleştiriyor, aya gidilmedi, aşı zararlı, Barış Manço Fransız spikeri göt etti," diyenler gibi "İklim krizi yok," diyenler de var. Bazısı çıkarları için bunu söylüyor da, diğerlerine ne oluyor onu anlamıyorum.

Bakın ben Charles ve David Koch'u anlıyorum (Gerçi David iti geçenlerde öldü). Koch grubunun yıllık cirosu tahmini 110 milyar dolar. Tahmin bu. Şirket halka açık olmadığı için maliyeden başkası, aç şu defterleri bakalım diyemiyor. Maliye de ne bulduğunu söyleyemez. Yani cirosu belki yılda 110 değil de 200 milyar dolardır, her satışa fiş kesmiyordur, bilemeyiz.

Hani dangıl dungul listeler var ya, "Bill Gates'in serveti şu kadar, Jeff Bezos'unki bu kadar." Bok yemişler. Bunlar borsa zengini. Servet dedikleri, şirketlerinin şişirilmiş borsa değeri. Koch ise borsayla ilgisiz. Dünyanın canına okuyan her işi yapıyorlar: Petrol, doğal gaz, hayvancılık, boru hattı, nakliye. Sıradan çevre katili değil, 12 Eylül TRT'sinin Türkçesiyle çevre seri katili. Sabıkaları da var. Dünyadaki çevre felaketlerinin yarısı bu şerefsizlerin işi. 4 yılda 400 milyon doların üzerinde ceza ödemişler. Ama ne dedik? Heriflerin cirosu en az 110 milyar dolar.

Bakın ben bu Koch'un çevrecilere öfkesini anlarım. Tekrar ediyorum, muhtemelen dünyanın en zengin adamları. Öyle balon değil; Apple'ı "Kaç para lan bu Apple?" diye alabilecek kadar zengin. E peki ama çevrecilere karşı çıkan, daha on beş yaşındaki çocukların bile görüp "Ben yaşlanamadan dünya yok olabilir," diye giriştiği mücadeleyi küçümseyen, görmezden gelen, arkasında çapanoğlu arayanın bu işten çıkarı ne? Hangi kamyonun dingilliği, hangi malın değnekliği, Koch'tan başka kimseyi olumsuz etkilemeyecek önlem önerilerine karşı çıkar?

Yok efendim "Greta bana proje gibi geldi." E varsın proje olsun, herkes gönülsüz birleşmeden doğacak değil ya, onun ebeveynleri çocuğu isteyerek dünyaya getirmiş olsun. Netice itibariyle Koch ailesi üyesi, petro kimya endüstrisinin küçük baronlarından biri falan olmayan insanların twitter'da facebook'ta koskoca Koch ailesi lehine ve bacak kadar Greta aleyhine bedavadan kampanyaya katılması daha büyük ve sinsi bir proje. "Greta'nın arkasında şu var, bu var," diyenler bir türlü "E peki iklim krizinin durdurulmasının kime ne zararı var," sorusuna cevap veremiyorlar ama gerçek birer keriz gibi dünyanın en zengin adamları olan Koch için çalışıyorlar, hepsinin arkasında Koch var ve bu kerizler bunun bile farkında değil.

Ha Greta'ya gıpta etmek normal. Ben ediyorum. Kızı kıskanabilir, kızdan sıkılabilir ve hatta kızla ilgilenmeyebilirsiniz de. Ama Koch biraderlerden biri olmadığı hâlde Greta'ya karşı nefret hisleri duymak çok garip. Her şeyden önce, Greta hiç de öyle "büyümüş de küçülmüş," falan değil. 16 yaşında yahu kız, 16 yaşında en az Greta kadar bilgili, en az Greta kadar iyi konuşan bir alay insan var. Kısacası kız normal, kızı anormal/ezberletilmiş zannedenler ortalamanın altında.

Ha ama Greta gibi aylarca inat edip, tutarlı ve kararlı eylem koyabilmek çok zor. Onun bunu yapmak için imkanı olabilir, sizin olmayabilir. O devamsızlıktan kalmayabilir, siz kalabilirsiniz. Greta'nın ÖSS kabusu yoktur, sizin vardır, bilmem ne bilmem ne. Ya en basiti; ayıp değil, günah değil: Greta kadar sabırlı, tutkulu, bu konuya kendini adayacak kadar diğerkâm değilsinizdir, ben değilim mesela. İlla herkesin içinde yenilgi yenilgi büyüyen zaferler olacak diye bir şey yok. Benim de yok. O yüzden gıpta ediyorum. Evet, Greta bana da yetersizliğimi ve tutkusuzluğumu hatırlatıyor ama bu yüzden kıza nefret saçmaya kalkmıyorum. Tekrar ediyorum; Charles Koch olanlar, buyursun saldırsın, olmayanlar bir zahmet, niye dünyanın canına okuyanların çıkarlarını savunduklarını düşünsünler. Lobi, proje, ekip; hepsi saçmalık. Lobiyse Koch'un tüm dünyada kendisini koruyan kanunlar çıkaran, yeri geldiğinde darbe yapan bir lobisi var. Projeyse ekipse bunların bin katı yine Koch'larda. Komplo teorisyenlerinin favorisi Soros var ya, işte o gariban Soros'un tüm serveti Koch'un yıllık cirosunun %5'i. Koch, Soros'tan yüz kat daha zengin.

Arkadaşlar sorun ciddi. Öyle "Başka derdin yok tabii ehe ehe," denecek bir durum değil. Son on yılda 1000'in üzerinde çevre aktivisti öldürüldü, yılda yaklaşık yüz çevre aktivisti suikasta uğruyor, mal gibi "Kolay yerde solculuk yapıyorsunuz ehe ehe," ayılığı yapmanın alemi yok. Dünya yok olurken "Hee şu Greta haklıymış la" diye hayıflanmak bir işe yaramaz. Hiçbir şey yapamıyorsak en azından sağımızda solumuzda şu Koch'ların gönüllü ajanı gibi Greta'ya nefret kusanları uyaralım. Bakın lütfen diyorum.

O SIRADA

ERMAN ÇAĞLAR

Ben sizinle durmadan konuşuyorum. Kalkınca günaydın diyorum, heyecanlı bir şey olunca ilk size anlatıyorum. Sizinle okulda olaylar yaşamış, eve heyecandan ağzı köpürmüş bir ilkokul çocuğu neşesiyle konuşuyorum. "ANNE BUGÜN OKULDA KAVGA ÇIKTI, MÜDÜR ÖĞRETMENE FETÖCÜ DEDİ, ÖĞRETMEN SİZİ ŞİKAYET EDECEĞİM DEDİ. MÜDÜR İSTEDİĞİN YERE ŞİKAYET ET DEDİ, ÖĞRETMEN EDECEĞİM ZATEN DEDİ." Bağırma güzel çocuk, annene bağırma. Annenin kafasını karıştırma çocuk. Annen baban zaten hiçbir şeyden emin olamıyor, yaşıtları kod yazmayı öğrenip piyano çalıyor, bizimki sadece bağırarak konuşuyor, bizim çocuğumuz geri mi kalıyor, bizim çocuğumuz geleceğin patates kafalı beyaz yakalısı olma yolunda emin adımlarla ilerliyor diye şüphe krizleri geçiriyor. Seni bir okuldan alıp başka okula vermeye yer arıyorlar. Fetö metö deyip evin tam ortasındaki en güzel halıya ateş düşürme çocuk. O halının ateşi herkesi yakar.

Sizinle, duvarındaki Kerem Bürsin posteriyle konuşan bir genç kız gibi konuşuyorum. Günaydın Kerem. Günaydın gün ışığım... Bugün de dünkü gibi ulaşılmaz ve güzelsin, ulaşılmaz bir güzelliktesin. Şimdi interneti açacağım ve o kız arkadaşından ayrıldığın haberini okuyacağım. Bugün o gün, hissediyorum. Bugün onun seni haketmediğini, kimsenin seni benim gibi duvarlarla konuşacak kadar sevemeyeceğini anladığın gün. Hadi hayırlısı. Kahvaltını güzel et, kahveni o oynadığın kahve reklamlarındaki gibi çarpık gülümsemenle yudumla, sporuna git. Sonra beni ara, beni bul. İzzet Salman Anadolu Lisesi'nde kime sorsan beni sana gösterirler. Tek kişilik Kerem Bürsin Fan Kulübünün kurucusu ve yöneticisi kız gibi, dergi okuru için kalbimin ek hizmet binasında bir bina tesis ettim. Okur fan kulübünün aktivitelerini orada düzenliyorum. Okuru bunaltmadan onu nasıl sevebiliriz? Kendimizi polise şikayet ettirmeden onu sevdiğimizi nasıl ve ne kadar ifade edebiliriz? İnce bir çizgidir çünkü. Kerem Bürsin Fan Kulübü yöneticisiyle, "Kerem Bürsin'in evinin bahçesine izinsiz giren hayranına uzaklaştırma kararı şoku!" haberinin öznesi arasında tek bir yanlış yorumlanmış iyi niyet vardır.

Sizinle çok sevdiği amcasına hangi anısını anlatsa diye kafasının içinde binbir türlü antrenman yapan yeğen heyecanıyla konuşuyorum. Neyi anlatsam amcamın ilgisini çeker, neyi anlatsam amcam benim arkadaşım olur? Asıl anlatacağım şeye gelene kadar on tane farklı şeyi kafamın içinden, havalı olduğunu düşündüğüm bir ses tonuyla prova ediyorum. Babaeski'de imza günü düzenlediler, kitabımı imzaladım. Beni Babaeski'ye götüren dostlarım yolda bin tane bira içti, babannem imza gününe götüreyim insanlara dağıtayım diye kek yapıp verdi. Kekleri alkollü dostlarım yedi, imza gününe hep rahmetli babamın birahane dostları ve akrabalar geldi, dönüşte de beni Babaeski'ye getirenleri İstanbul'a ben geri getirmek durumunda kaldım. Bunu anlatsam neşelenir misiniz? Düz yeğen olmak istemiyorum, ilginç yeğen olmak istiyorum, amca güldüren yeğen olmak istiyorum. Bu heveslerimi hoş görür müsünüz? Onbeş yıldır yazıyorum, onbeş yıldır emin olamıyorum.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Daha senden gayri aşık mı yoktur
Nedir bu telaşın vay deli gönül" - Mahzuni

Yaşar Kemal'e Ziyaretler,

Sevgili Yaşar Kemal'e ilk ziyaretim, 2012 yılının yaz mevsiminde oldu. o zamanki değerli hayat arkadaşım Şirin Soysal, çocukluğundan beri tanıyordu ustayı, her ikisi de diplomat olan, annesi Şule Soysal ve rahmetli babası Gazne Soysal, yakın dostlarıydı yazarın.

Birkaç defa bu ziyaret gündeme gelmiş, çok istekle aşırı heyecan arasında gidip gelmiştim. Nihayet, Yaşar Kemal'e doğru, Beşiktaş'tan motora bindik. Üsküdar'dan da çiçek aldık.

Vaniköy'deki ustanın evi, iç açıcı bir Boğaz manzarası vardı. Ammavelakin gözüm ne bu muhteşem maviliği görüyordu, ne duvarlardaki birbirinden güzel resimleri ve ne de bak bak bitmez kitaplıkları. Gözüm sadece ve sadece Yaşar Kemal'deydi!

Sımsıcak, çocuksu, yalana hiç mi hiç ihtiyaç duymamış bir kalın ses tonu.

İnsanın içine işleyen, dostane bir bakış.

Ve sadece onun değil, tanık olanı da masumlaştıran güzeller güzeli bir gülüş...

Yaşar Kemal ve aynı harikalıktaki eşi Ayşe Baban, insanı çarpıyorlardı. Ayşe hanımın çaylarını içerken, sanki senelerdir tanışıyormuşuz gibi huzurluydum.

"Selam Dünyalı Ben Türküm" adlı kitabımı imzalamıştım, onu verdim. O da bana "Al Gözüm Seyreyle Salih" kitabını imzalayıp verdi.

- İnce Memed, kabak çiçeği dolmasını ne kadar çok seviyor!

dedim, elini göğsüne birkaç kez vurup,

- Ne Memedi be, ben seviyorum ben!

dedi. Büyük yazarların, en ünlü tipleriyle aralarının çok da sıkı olmadığını bilirdim.

Güldüm, sustum...

Yaşar Kemal'e ikinci ziyaretim, 2013 yılının ilkbahar mevsiminde oldu. Vaniköy Azizi'ni tekrar görebilmek için planım hazırdı, değerli heykeltraş dostum Çağdaş Erçelik, ustanın bir minik heykelini yapacaktı ve hep beraber götürecektik.

Çağdaş'ın ilk denemesi Yaşar Kemal.2den ziyade Uğur Mumcu'yu andırıyordu. "N'apalım, artık Güldal Mumcu'yu ziyaret ederiz!" dedim. Sonrasında Çağdaş, tüm maharetini döktürdü ve ortaya Yaşar Kemal'in görür görmez "Aha, bu benim!" dediği bir güzel heykel çıktı. Çağdaş ve benimle birlikte, ustanın iddialı okuru, oyuncu dostum Tuğçe Tanış da bizimleydi.

Bu kez kitaplıklara biraz bakabildim. Kütüphanelerden biri, sadece yabancı dilde basılmış Yaşar Kemal kitaplarından müteşekkildi. Çok büyük bir emektarın evindeydik.

Balkonda yalnız kaldığımızda, bir tiplemesini sordum ona; İbrahim İbo'yu. İbo, zaten İbrahim'in kısaltmasıydı, nereden çıkmıştı bu "İbrahim İbo" ismi? Yüzüme baktı, gülümsedi, "Kürt o" dedi sadece.

Başucu kitapları arasında imzaladığım kitabı da gösterdi. Orada, o gün, keyiften erimediysem, daha da erimem!

Yaşar Kemal'e üçüncü ziyaretim, 2014 yılının ilkbahar mevsiminde oldu. Bu kez sevgili Ayşe arayıp Şirin'le beni davet etmişti. Çellist Gülşah Erol'la birlikte Beşiktaş'tan motora bindik, Üsküdar'dan çiçek aldık.

Engin Ergönültaş'ın "Minare Gölgesi" romanını götürdüm ustaya. Kitabı eline aldı ve neşeli sesiyle "Böyle on kişi olsak, kimse yıkamaz bizi!" dedi Yaşar Kemal. Benim için tarihi bir andı.

Edebiyat anlattı usta: Stendhal'i seviyordu, "Kızıl ve Kara" diye andığı "Kırmızı ve Siyah" ile birlikte "Parma Manastırı"nı okuma zevkinden bahsetti, "Romana başlamadan önce illa ki Sait Faik okurum" dediğinde içim ısındı, "Gogol'ün paltosu varsa, Abasıyanık'ın da pardesüsü var" diye geçti aklımdan, efsane romancı Reşad Enis'i görebilmek için, hevesli bir arkadaşıyla birlikte Adana sokaklarında nasıl turladıklarını anlattı gençliğinde.

Ayrılırken sarıldık, bana bir turuncu kurşun kalem verdi. "Bu sefer arayı uzatmayın, bir ay sonra bekliyorum!" dedi.

Yaşar Kemal'e dördüncü ziyaretim, yine 2014 yılının yaz mevsiminde oldu. Ramazan'ın ilk günüydü. Bu kez yanımda iflah olmaz Yaşar Kemal meftunları, müzisyen Şevket Akıncı ile yazar-çizer Öğünç Ersöz vardı. Üsküdar'dan çiçek aldık.

Musa'dan bahsetti usta, "Firavun'a karşı Musa'dan, bu hep böyle oldu, bu çok eski bir hikaye" dedi.

Mitterandt'tan bahsetti, "Bak bir daha Paris'e gelip de bana uğramazsan sana vize yok, bütün giriş-çıkışları görüyorum ben!" demişti ustaya Fransa Cumhurbaşkanı.

Sevgili Ayşe için "Prenses bu!" dedi. "Babanlar'ın prensesinin elinden çay içiyorsunuz!"

Bir ara "Yaşar Bey" dedim, "Allahsız, ne beyi, Yaşar Abi!" dedi. Hemen "Yaşar Abi" dedim. Hemen. Sarıldık, vedalaştık.

Yaşar Kemal'e son ziyaretim, 2015 yılının kış mevsiminde oldu.

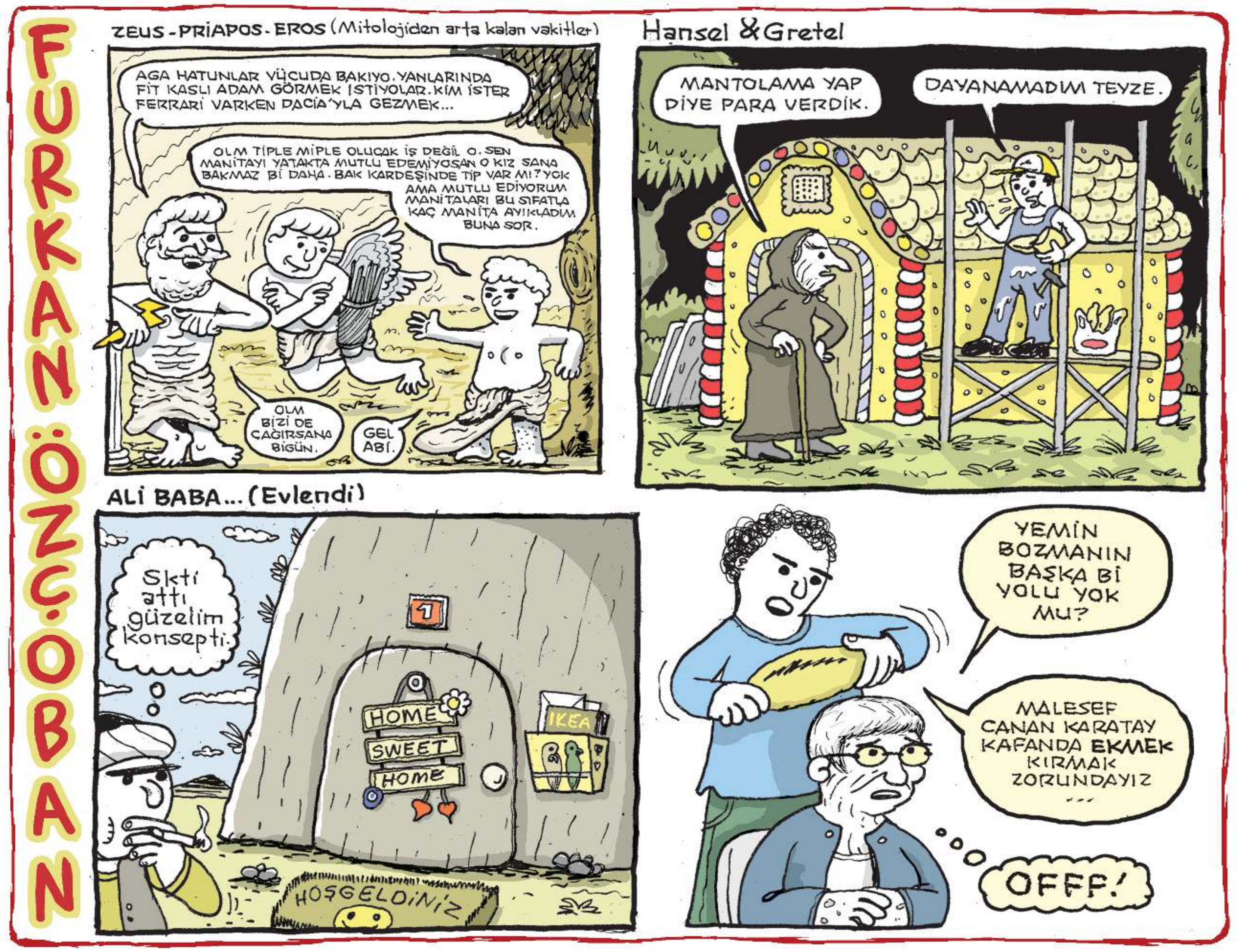
Üsküdar'dan çiçek alamadım. Üsküdar çok uzaktaydı.

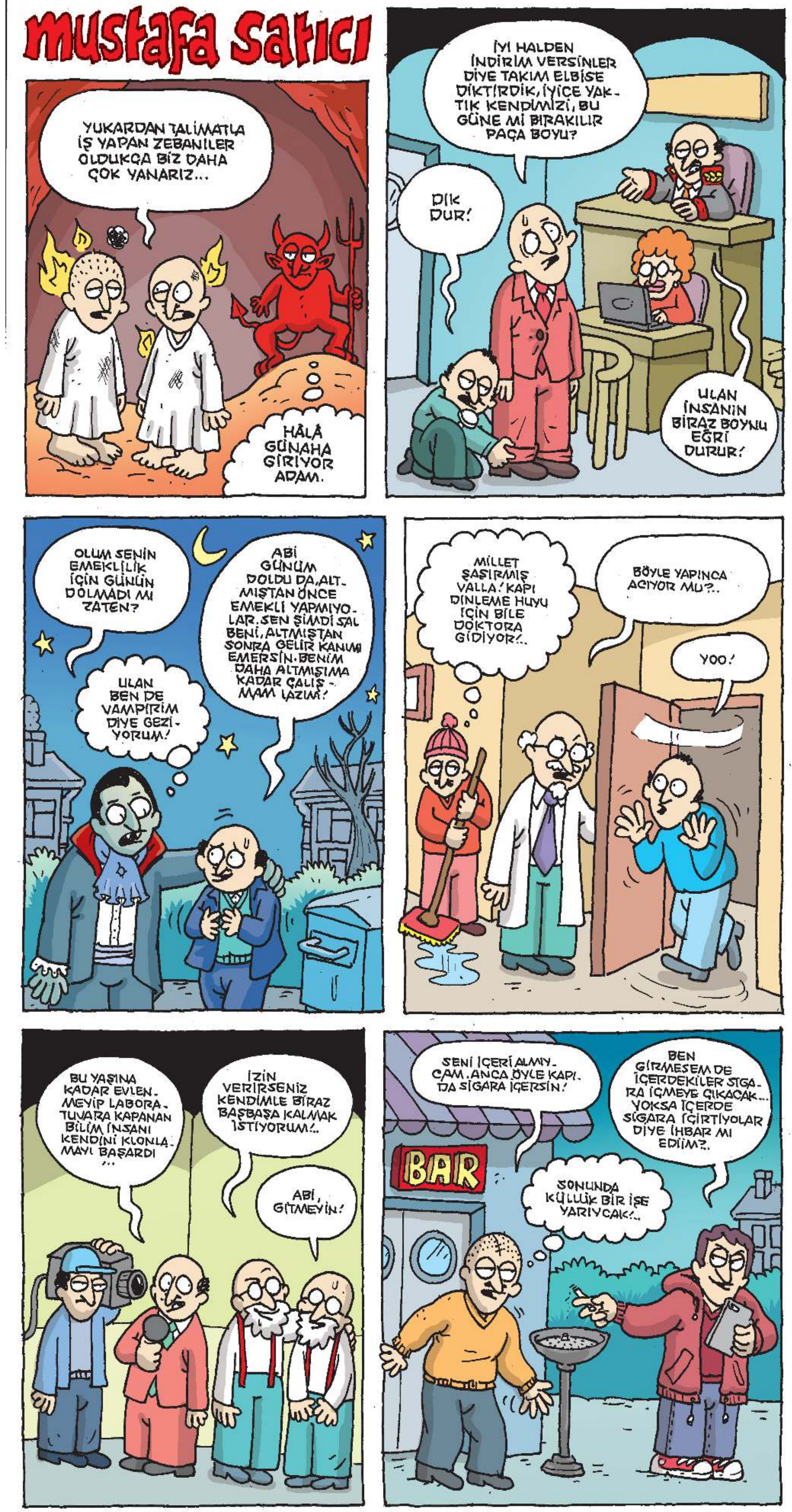
Çapa Tıp Fakültesi'nin yoğun bakımında yatıyordu usta. Göremedim. Sevgili Ayşe'yle bahçede sessizce yürüdük.

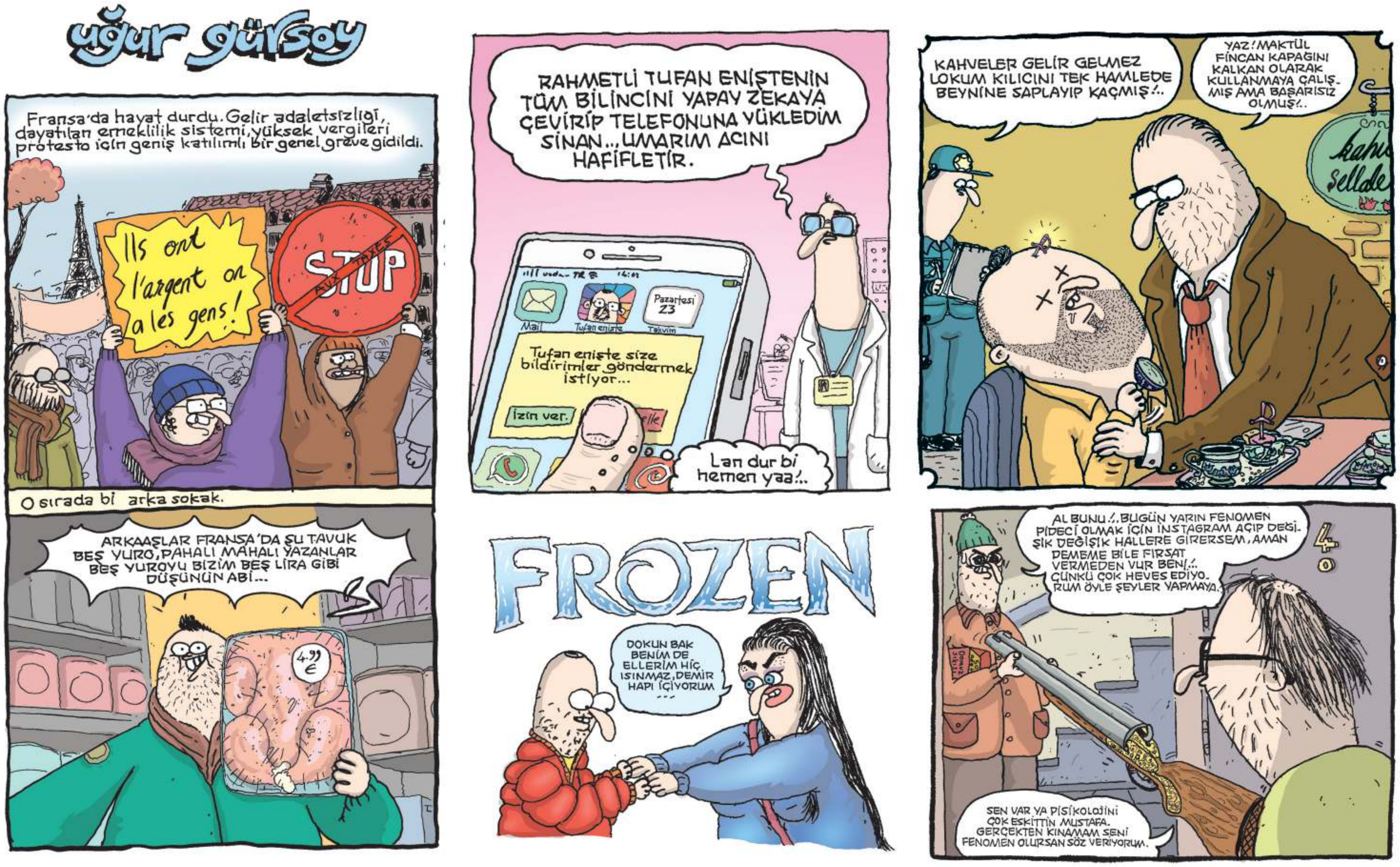
Kışın son günü, 28 Şubat 2015'te cemre oldu, toprağa düştü Yaşar Kemal.

Aynı yılın 23 Martında kızım Lale Leyla doğdu. Lale için ve hepimiz için teselli büyük; bu dünya, bir zaman Yaşar Kemal'in yaşadığı dünya. İçim rahat...

vedatozdemiro@gmail.com

● Ayaklarımın önüne koca bir valiz bırakılmış ve omuzlarıma büyük bir yük yüklenmişti. Bir başka yolcuya ait olan bu valizden ben sorumluydum artık. Rampada ya da keskin virajlarda devrilir mi endişesini yol boyunca yaşayacaktım. Valiz kiminse sorumluluğunu da o üstlensin deyip umursamaz bir tavır takınabilirdim ama bunu yapmadım. Bagaja sığmayan ve servis aracının arka boşluğunda ayaklarımın önünde duran bu koca oğlan, kendini sahipsiz hissetmesin diye ona göz kulak oldum. Virajlarda elimi hafifçe üzerine koyup düşmesini engelliyor ve güvende olduğunu hissettiriyordum. Sahibi ise fazla gamsızdı. Yolculuk boyunca bir kez olsun arkasını dönüp kontrol etmedi. Rızam dışında yüklenen bu sorumluluğu başarılı bir şekilde üstlendim ve ineceği yere kadar eşlik ettim ona. Şehir içi servislerin arka koltuğunda oturanlar bilirler ki bu kutsal bir görevdir.

● Cihan'ı aradığımda hasta olduğunu söyledi. İnsanlık yapıp neyin var diye sorduğumda ise "Hastayız ulan! Hastayız dedik ya işte. Bi de hesap mı vericez bu halde?" şeklinde bir tepki gösterdi. Çizerlerden naiflik beklemek hataymış onu anladım. İnsan gibi değil, hayvan gibi konuşmak gerekiyormuş bunlarla. Sanırım vinyet isteyeceğimi düşündü ve en baştan sert bir tepki verirsem isteyemez gibi bir plan yaptı kendi içinde. Daha önceleri vinyet istemiştim Cihan'dan. Vakti olursa çizeceğini söylemiş ve çizmemişti. Vinyet için bir çizerin yatağına mı girmemiz gerekiyordu? Bu hasta ve biçare Cihan'ın, taze ve savunmasız bedenimden faydalanmak gibi bir düşüncesi mi vardı? Etimin peşinde olduğunu düşündüğüm bu adamı bir daha arar mıyım bilmiyorum…

● İstanbul'a taşındım fakat adres değişikliği bildirimi yapmadım. Bir an önce nüfus müdürlüğüne gidip bu durumu resmiyete kavuşturmam gerekiyor. 58 lira gibi bir cezası varmış. Eğer hataya düşüp internetten araştırma yaparsanız hapis cezası da çıkıyor karşınıza. Günlerdir uyku uyuyamıyorum. Sabaha karşı 03:30 sularında kapım koçbaşı ile kırılacak ve içeriye giren güvenlik güçleri beni yaka paça karakola götürecekmiş gibi hissediyorum. Ceza için gerekli kararı veremeyen mahkeme heyeti halk oylamasına başvuracak ve bu oylama neticesinde elektrikli sandalyeye mahkum edileceğim. İdamım ulusal kanallardan canlı olarak yayınlanacak ve devletten kaçırmaya çalıştığım 58 liranın bedelini bu şekilde ödeyeceğim.

● Kiralık ev için bazı insanlarla görüştük…
…Bazı evler küçüktü, sığamadık…
…Bazı evler kocamandı. Isınmaz diye tutmadık…
…Bazı evler hayaldi. İki kira bedeli depozito istediler, başımıza yıkıldı…
...Bazı evler harabeydi. Onarır, kiradan düşeriz dedik, kabul edilmedi…
…Bazı evleri yaktık…
…Hem de içinde kendimiz varken…
…Çünkü bir emlak şehidi vermeden yüksek kiralara tepki gösteremez, ucuza ev kiralayamazdık…

●Aradığınız kişi şu anda bir başkasıyla görüşüyor" uyarısı ile karşılaştığımda telefonu kapatıp daha sonra aramak yerine ısrarla bekliyor ve karşı tarafa baskı uyguluyorum. Bu saygısız ve anlayışsız tavrım beni mutlu ediyor ve garip bir şekilde keyif alıyorum.

● Bir dilim peyniri küçük küçük tırtıklamadığım ve daha birinci dubleler bitmeden ikinci ciğeri söylediğim için eleştirilerin hedefi olmuştum. Masadaki çakma Aydın Boysanlar, bir dilim peynirle bir büyüğü bitiren babalarını ya da dostlarını anlatarak onlardan övgü ile bahsediyor ve bana da "Rakı böyle içilmez" dersi veriyorlardı. Ben rakıyı değil, mezeyi seviyorum. İmkanım olsa bir kalıp peynir, bir bütün kavun, tenceresiyle de ciğer koyarım masaya. Eğer rakı bir kültür ise ben kültürsüz bir hayvanım.

ORTAM

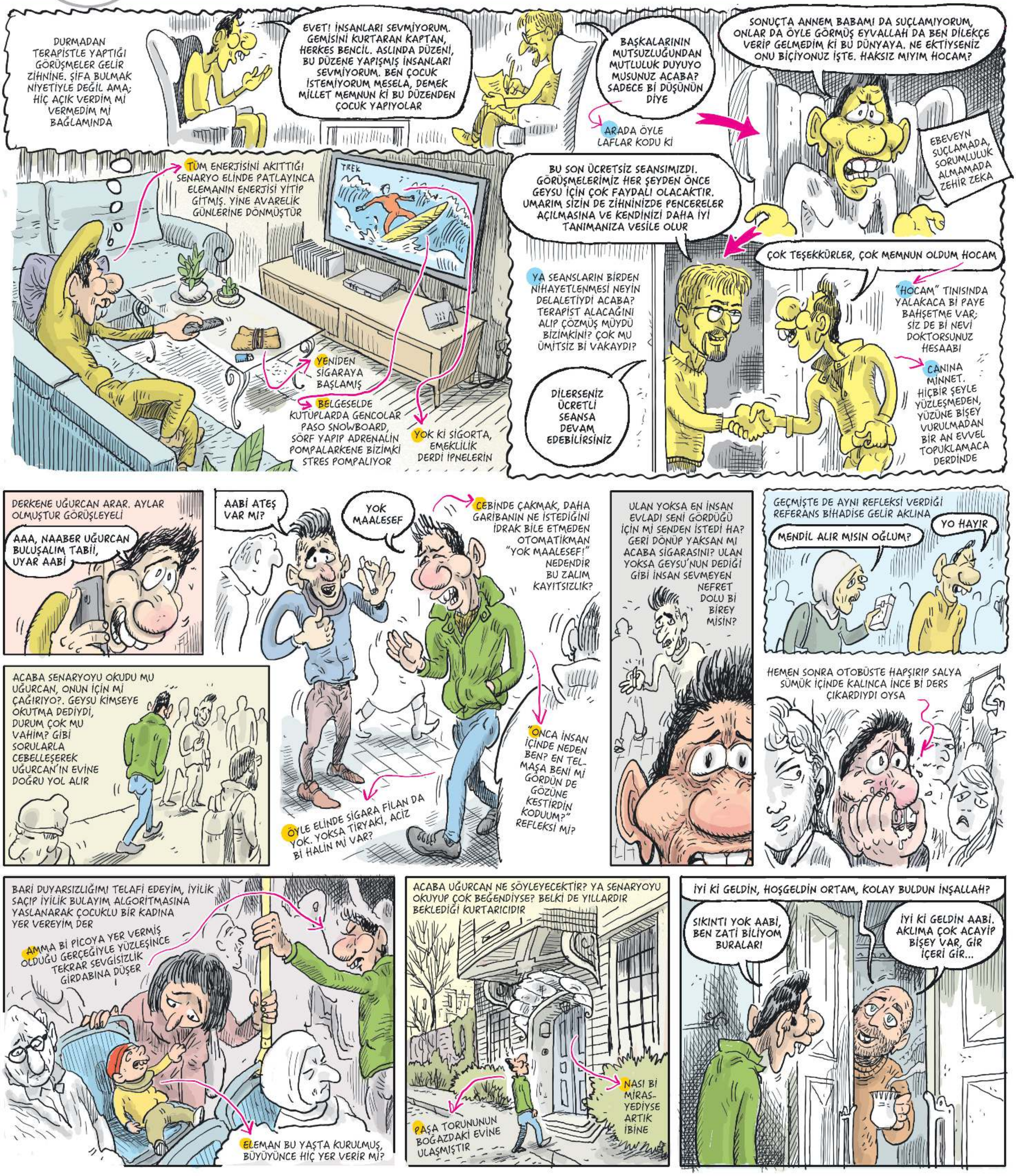
En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

özet:

GEYSU'NUN ORTAM'IN YAZDIĞI DALYARAK SENARYODAN BAHSETMESİ ÜZERİNE TERAPİSTİ, DERHAL ELEMANLA ÜCRETSİZ SEANSLARA BAŞLAR. ORTAM'I ÇÖZMEK MİDİR, GEYSU'YA YARDIMCI OLMAK MIDIR NİYETİ HİÇ BİLİNMEZ

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"(…) öyle bir akşam olsa yeniden/ Büyüsem, evler ışıklarını yaksa/ Üfleyerek içsem çayımı sıcaksa"
Oktay Rıfat

İkindi vakti. Ta uzaklarda, küçük, beyaz bir vapurun ucundan ona iplerle bağlıymış gibi belli mesafeyi hep koruya koruya onunla birlikte, (aynı hızla) ağır ağır süzülen martı topluluğu. Hep birlikte usul usul kayar gibi yaklaşıyorlar. (küçük boy martılar bunlar, o büyükler başka--güneş altında ışıl ışıl--) Vapurun içinden "bir sürü, (onlarca) küçük çocuk şeytan uçurtmaları uçuruyormuş" a da benziyor, uzaktan--görmüştüm buna benzer bir şeyi, yazmıştım; yüzügözü mazotlu iki çırak küçük çocuk iş dönüşü uçurtma uçuruyorlardı akşam vapurunun arka tarafında, utangaç utangaç, ağızlarında sigara--
Aralığın ortaları çoktan bitti. Günlük güneşlik. Rüzgârsız da. Sıcak. Sararmış, kızarmış yapraklar dallarda kıpırtısız. Eski eylülleri andırıyor. Ayların adlarını mı değiştirsek, ne yapsak. Buna Eylül diyebiliriz sanki. Olur. (Mart'da duyulan türden, feryat figan kedi çığlıkları da başladı alt bahçeden, tam bunları yazarken, belki işler sandığımdan çok daha karmaşık)

İkili komedyenler vardı. Artık yok. (İkisi birden sahneye çıkarlardı. "Bal Arıları", "Uğur böcekleri" ilk aklıma gelenler, *(–UğurYücel'de, Necati Bilgiç'le ikili komedyen olarak başlamıştı yetmişlerde–)* Toplumsal çözülmeyi andırır bir biçimde. (dedeli nineli büyük aileden, çekirdek aileye; oradan tek ebeveynli--ne zor kelime--tek çocuk ve tek yetişkinden olma, boşanmış…)
Komedyen artık tek başına. Kara gecede, kara perde önünde, kara libas içinde… *(kara koltuk dahi olmuyor değil bazen o kara sahnede)* Bakmayın araba sayılarına, paralara maralara, bilmemnelere… Zor iş. Kırılgan oluyorlar. Alıngan. Tedirgin… Haklılar… (Hele biraz yaşlanmaya başlayınca. Hiçbir dram oyuncusunun yaşlılığında olan bitene benzemiyor; Bir huzursuzluk, küskünlük… Sinirlilik. Huysuzluk…Fazladan bir ciddiyet…--Cüneyt Arkın gibi "pamuk dede" kıvamında huzurla sürekli gülümseyenini görmüşlüğüm yok--) Derinden seziyorlar, biliyorlar ki toplum komedyenleri sevse de, ciddiye almaz, önemsemez. (hatta aşağılar da--ah hele bir tökezlemeye görsün, amman… o da ayrı mesele, maazallah--) "Güldürmek"le/ "kendine güldürmek" oynak bir zeminde kıpırdayıp durur gibidir kitlenin ortak bilinç altında. (kendi çok gülen halimizi bile pek sevmeyiz) Bir "düşüş" olarak çizilmesi boşuna değil. Komedyenliğin.("Joker" deki Standup'çı olmaya uğraşan o "ezik" palyaço) Sadri

***İsmail Hakkı Dümbüllü* 1897-1973**

Alışık'lı 1965 yapımı "Soytarı" filminde; alkolik cambaz, işini yapamaz hallere düştüğünde, sahneye orta oyunundaki "Kavuklu" benzeri bir komik olarak çıkmak zorunda kalır. (cambazhanelerde beraber çalıştıkları, aynı ekiplerde, o işi zaten yapmakta olan İsmail Dümbüllü ve Vahi Öz'le birlikte("Kavuklu"ile "Pişekar")-- (filmde "Soytarı" diye geçiyor, mesleğin adı--) sahneye çıkar. Çıkarken patrona bir şart ileri sürer soyunma odasında: "Oğlum Ali, beni o halde görmesin" "Tamam" der, patron, " ben onu oyalarım" ağlamaklı bir sesle devam eder: "Yalnız Ali değil, ben bile seni sahnede o halde görmek istemem…" Bak bak… Güya "Dümbüllü"ye hayran olunan, ayılıp bayılınan yıllar. (ben bile tuhaf oldum izlerken, kendi payıma--"mizahçılık" geçmişim var ne de olsa--"Dümbüllü" o geleneğin son efsane ismi-- bütün o diyaloglar adamcağızın yanı başında yapılıyor, rezillik--ben dahi adamcağız dedim, bak--) "O hal" dedikleri, "Karagöz"den, "Kavuklu"ya;(kukla tiyatrosunun "İbiş"i aynı) onları oynayanların, (Dümbüllü'de filmde kendi mesleğini icra ediyor) onların düştüğü "hal" Onu diyor. Töbe töbe…
Günümüzün "Sahnede Tek başına kalmış "komedyen"ine dönersek. Kara sahnede kendi kendine konuşup duran o komedyene. Karşılarında artık tek başına kaldığı seyircilerle ilişkisi kaplan terbiyecisinin durumunu andırır. Hafiften. Hep tetikte. Gözleriyle sürekli seyircileri taramakta. Taramaya mecbur. Kontrol onda olmalı. Zekâsını bir kırbaç gibi, şrak şrak sürekli şaklatmak zorunda. "Komedyen, olabilirim, ama içinizde 'en zeki'olan benim, akıllı olun" u öne sürmeli. İddia etmeli. Israrla.("İbiş" değilim) (zaman zaman --önden davranıp--kimi seyircilere bulaşıp, esas onları gülünç duruma düşürmesi falan…)
O da lazım… Biran dalgınlığa gelmez, maazallah…
Zor meslek. (Mesleğimiz)Yazmıştım, Moliere'in yaşlılığında sadece trajik rollere çıkmak istemesi, Chaplin'in son yıllarında,(başarısızlığı da göze alarak) iki acıklı film yapması… "Komedyen"lik yapmış olabilirim, "ama, aslında trajik bir kişiliğim var" "artık beni önemseyin" Demenin, bir başka yolu.
Nerden bulaştık bu işlere…

***Molière* 1622-1673**

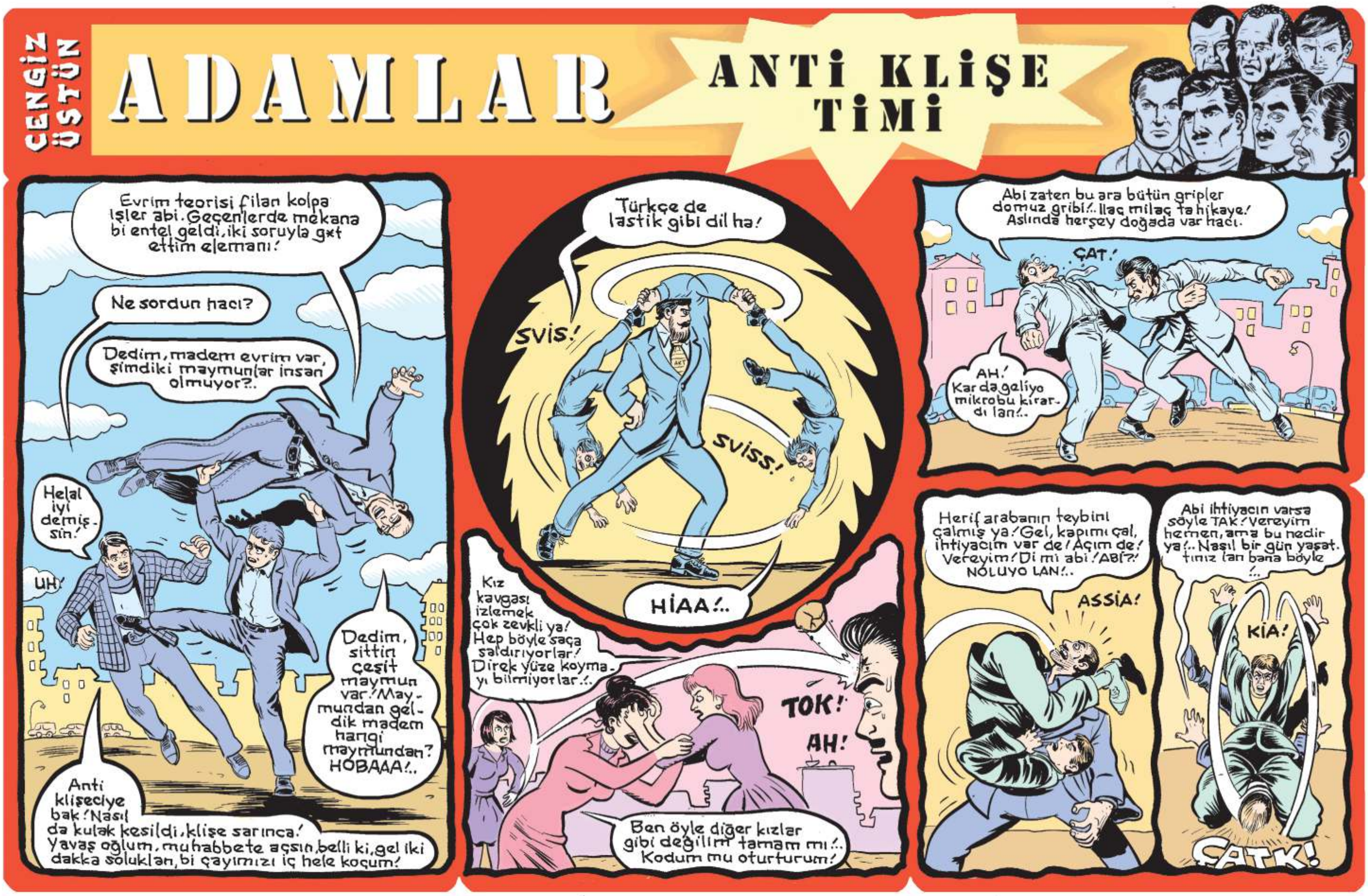
Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

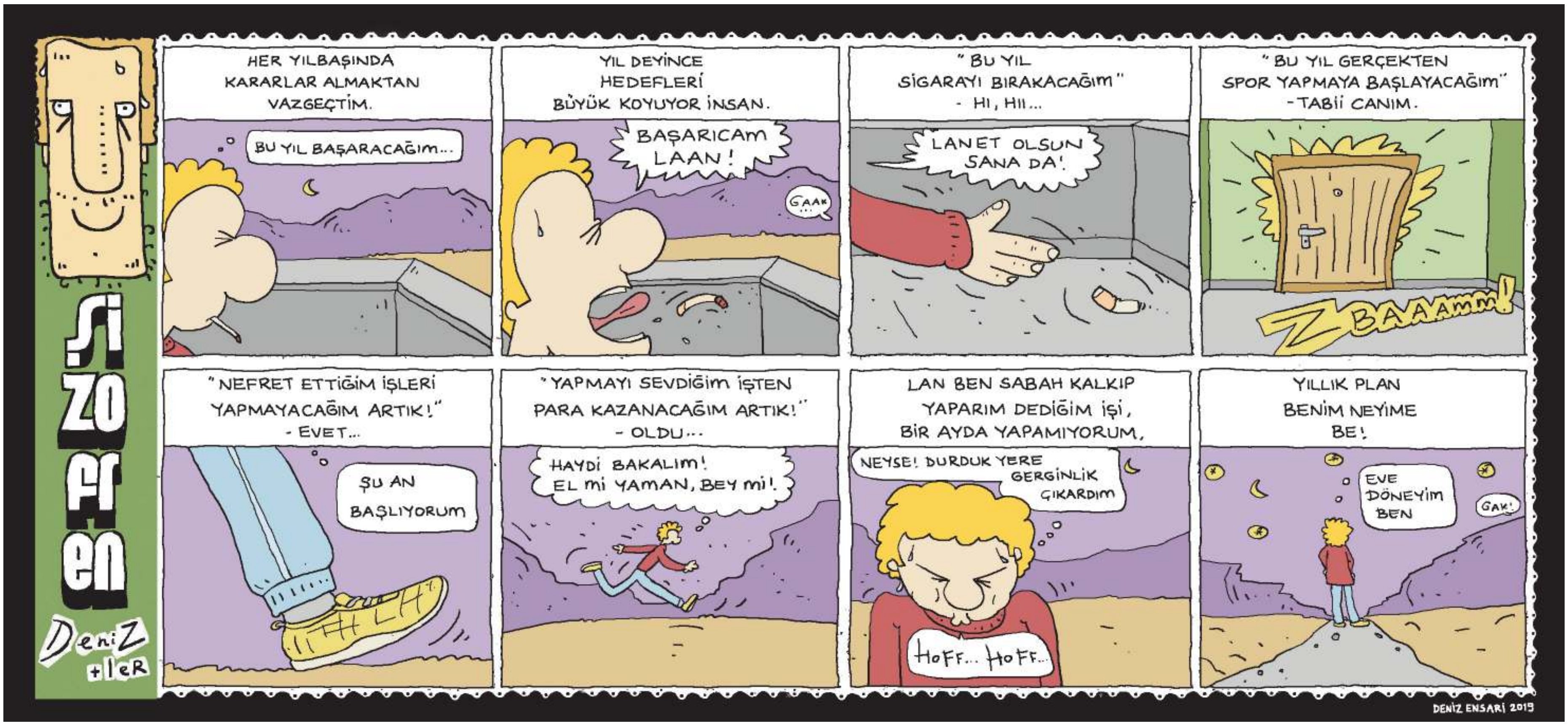
engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
Siyah giyme tooz oluurr beyaz giyme söz ooluuurr
SEND NUDE'A Doğru gidiyor, du bakalım hayırlısı...
Hacı İlyas Efendi ile İngilizce öğreniyoruz...
SİNCE'Yİ YALADIK YUTTUK...
SIRADA UNTİL VAR!..
HER DOLUNAY'DA HOMELESS OLURUM BEN!/DİŞ ÇIKSA KURT ADAM OLCAM DA DİŞ ÇIKMIYOR Kİ NAPICAKSIN?!
NASİP!..
SA MI
KİRALIK
ADİL SEÇGİN
0532 425 16
DUVŞK!
Memlekette olmayan kuşla televizyon sattırıyo. lar!..Şuraya bi tavuk mavuk koyun da çözelim meseleyi... Ben ne anlıycam burdan?!
Kahvaltının mutlulukla bir ilgisi olmalı
Cemal Süreya...
VE BU ADAM SERPME KAHVALTIYI GÖRMEDEN YAZDI BU DİZELERİ. DEMEK BİR DE SERPMEYİ GÖRSEYDİ...
BEN CEMAL SÜREYYA DİYE KAHVALTICI AÇICAM!..
VAAAV KARDEŞİMMM YARGI DAĞITIYOR-SUN!..

ÖZER AYDOĞAN

Haftalık Mizah Dergisi | 25 Aralık 2019 | Sayı: 643
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 120 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

UYKUSUZ

2019'un ilk 9 ayında 3,5 milyon yurttaşın elektriği faturasını ödeyemediği için kesilirken, Saray'ın elektrik faturasının 850 bin lira olduğu açıklandı.

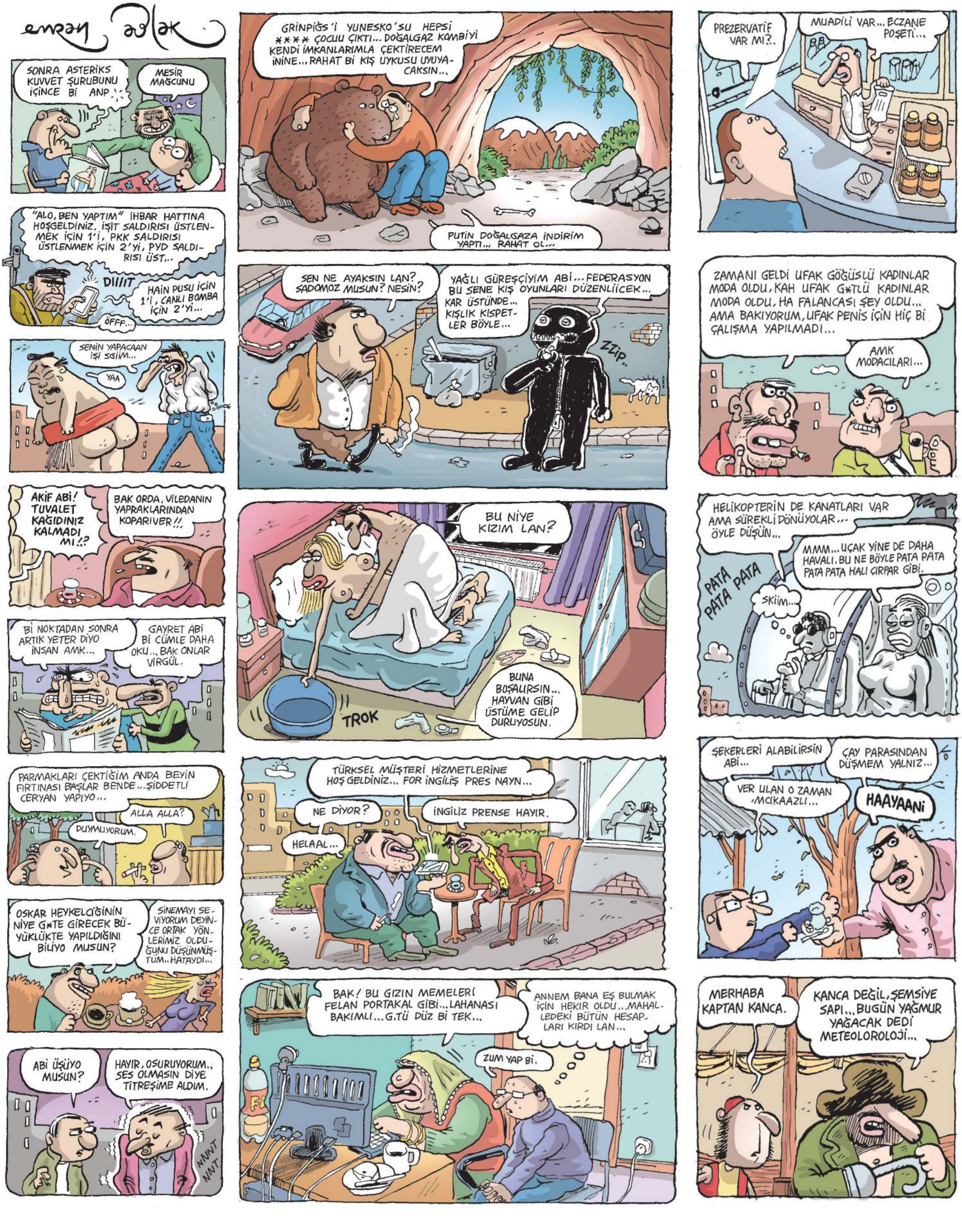

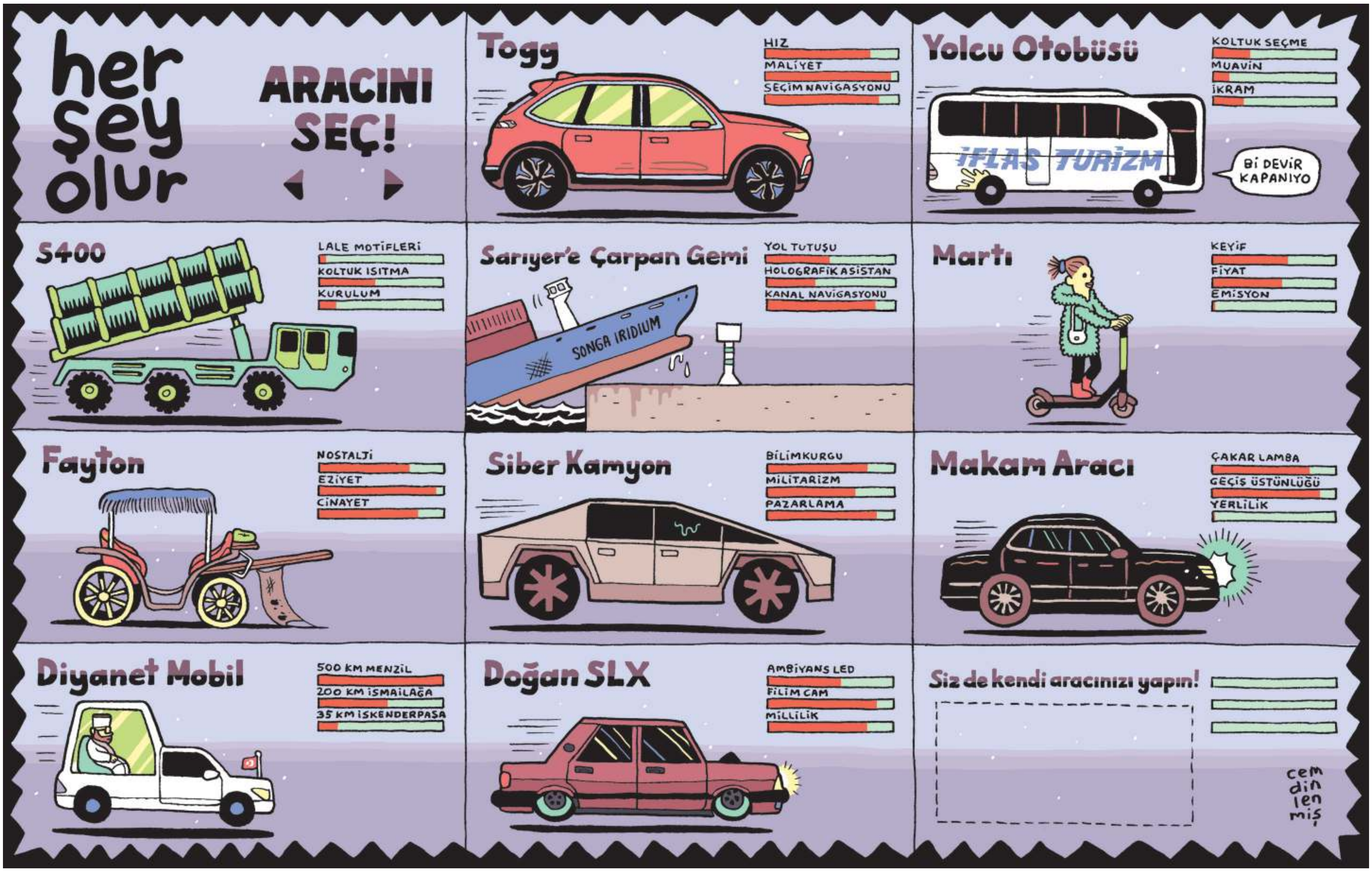
UYKUSUZ

9 ÇEŞİT 2020 TAKVİMİ DERGİNİZLE HEDİYE!

ISSN 1307-7619
1 OCAK ÇARŞAMBA
SAYI: 2020/01 No: 644
5 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.

SONRA ASTERIKS KUVVET ŞURUBUNU İÇİNCE Bİ ANP
MESİR MAĞCUNU
"ALO, BEN YAPTIM" İHBAR HATTINA HOŞGELDİNİZ. IŞİT SALDIRISI ÜSTLENMEK İÇİN 1'İ, PKK SALDIRISI ÜSTLENMEK İÇİN 2'Yİ, PYD SALDIRISI ÜST...
DIIIIT
HAİN PUSU İÇİN 1'İ, CANLI BOMBA İÇİN 2'Yİ...
ÖFFF...
SENİN YAPACAAN İŞİ SGİİM...
YAA
AKİF ABİ! TUVALET KAĞIDINIZ KALMADI MI!?
BAK ORDA, VİLEDANIN YAPRAKLARINDAN KOPARIVER!!
Bİ NOKTADAN SONRA ARTIK YETER DİYO İNSAN AMK...
GAYRET ABİ Bİ CÜMLE DAHA OKU... BAK ONLAR VİRGÜL.
PARMAKLARI ÇEKTİĞİM ANDA BEYİN FIRTINASI BAŞLAR BENDE... ŞİDDETLİ CERYAN YAPIYO...
ALLA ALLA?
DUYMUYORUM.
OSKAR HEYKELCİĞİNİN NİYE G*TE GİRECEK BÜYÜKLÜKTE YAPILDIĞINI BİLİYO MUSUN?
SİNEMAYI SEVİYORUM DEYİNCE ORTAK YÖNLERİMİZ OLDUĞUNU DÜŞÜNMÜŞTÜM... HATAYDI...
ABİ ÜŞÜYO MUSUN?
HAYIR, OSURUYORUM.. SES OLMASIN DİYE TİTREŞİME ALDIM.
NNNT NNT
GRİNPİS'İ YUNESKO'SU HEPSİ **** ÇOCUU ÇIKTI... DOĞALGAZ KOMBİYİ KENDİ İMKANLARIMLA ÇEKTİRECEM İNİNE... RAHAT Bİ KIŞ UYKUSU UYUYACAKSIN...
PUTİN DOĞALGAZA İNDİRİM YAPTI... RAHAT OL...
SEN NE AYAKSIN LAN? SADOMOZ MUSUN? NESİN?
YAĞLI GÜREŞÇİYİM ABİ... FEDERASYON BU SENE KIŞ OYUNLARI DÜZENLİİCEK... KAR ÜSTÜNDE... KIŞLIK KISPETLER BÖYLE...
ZZIP..
BU NİYE KIZIM LAN?
BUNA BOŞALIRSIN... HAYVAN GİBİ ÜSTÜME GELİP DURUYOSUN.
TROK
TÜRKSEL MÜŞTERİ HİZMETLERİNE HOŞ GELDİNİZ... FOR İNGİLİŞ PRES NAYN...
NE DİYOR?
İNGİLİZ PRENSE HAYIR.
HELAAL...
BAK! BU GIZIN MEMELERİ FELAN PORTAKAL GİBİ... LAHANASI BAKIMLI... G.TÜ DÜZ Bİ TEK...
ANNEM BANA EŞ BULMAK İÇİN HEKIR OLDU... MAHALLEDEKİ BÜTÜN HESAPLARI KIRDI LAN...
ZUM YAP Bİ.
PREZERVATİF VAR MI?.
MUADİLİ VAR... ECZANE POŞETİ...
ZAMANI GELDİ UFAK GÖĞÜSLÜ KADINLAR MODA OLDU, KAH UFAK G*TLÜ KADINLAR MODA OLDU, HA FALANCASI ŞEY OLDU... AMA BAKIYORUM, UFAK PENİS İÇİN HİÇ Bİ ÇALIŞMA YAPILMADI...
AMK MODACILARI...
HELİKOPTERİN DE KANATLARI VAR AMA SÜREKLİ DÖNÜYOLAR... ÖYLE DÜŞÜN...
MMM... UÇAK YİNE DE DAHA HAVALI. BU NE BÖYLE PATA PATA PATA PATA HALI ÇIRPAR GİBİ.
PATA PATA PATA
SKİİM...
ŞEKERLERİ ALABİLİRSİN ABİ...
ÇAY PARASINDAN DÜŞMEM YALNIZ...
VER ULAN O ZAMAN MCIKAAZLI...
HAAYAANİ
MERHABA KAPTAN KANCA.
KANCA DEĞİL, ŞEMSİYE SAPI... BUGÜN YAĞMUR YAĞACAK DEDİ METEOLOROLOJİ...

@kaansezyum

Yeni yıl siparişlerim

* Öncelikle başımızdaki cahillerden bi zahmet kurtulalım artık. Hem cahiller, hem görgüsüzler, hem memleketi sata sata bitiremediler, hem çapsızlar, hem sinirliler, hem korkaklar, hem vahşiler, hem arsızlar, hem görgüsüzler, hem vizyonsuzlar, hem oturma kalkma bilmiyorlar, hem herkesi küçük görüyorlar, hem ellerindeki güçten başka bir şeyleri yok, hem kimseyi sevmiyorlar, hem dev bir emlakçı gibi takılıyorlar, hem avantacılar, hem yolsuzlar, hem arsızlar, hem de tatsızlar... Bu tayfa bi zahmet gitsin bitsin artık...

* Bu tayfadan kurtulmak da kolay değil. Her tarafa yapışmışlar. Bu tayfadan kurtulunca gereksiz harcamaları kapatalım bi zahmet. Milletin uzaya adam yolladığı bütçelere bomboş işlerle uğraşan adamların altına Mersoları çekiyoruz. Yazık ya, biz o kadar zengin değiliz. Bizi bile temsil etmeyen boş kafalı tayfa neden biniyor?

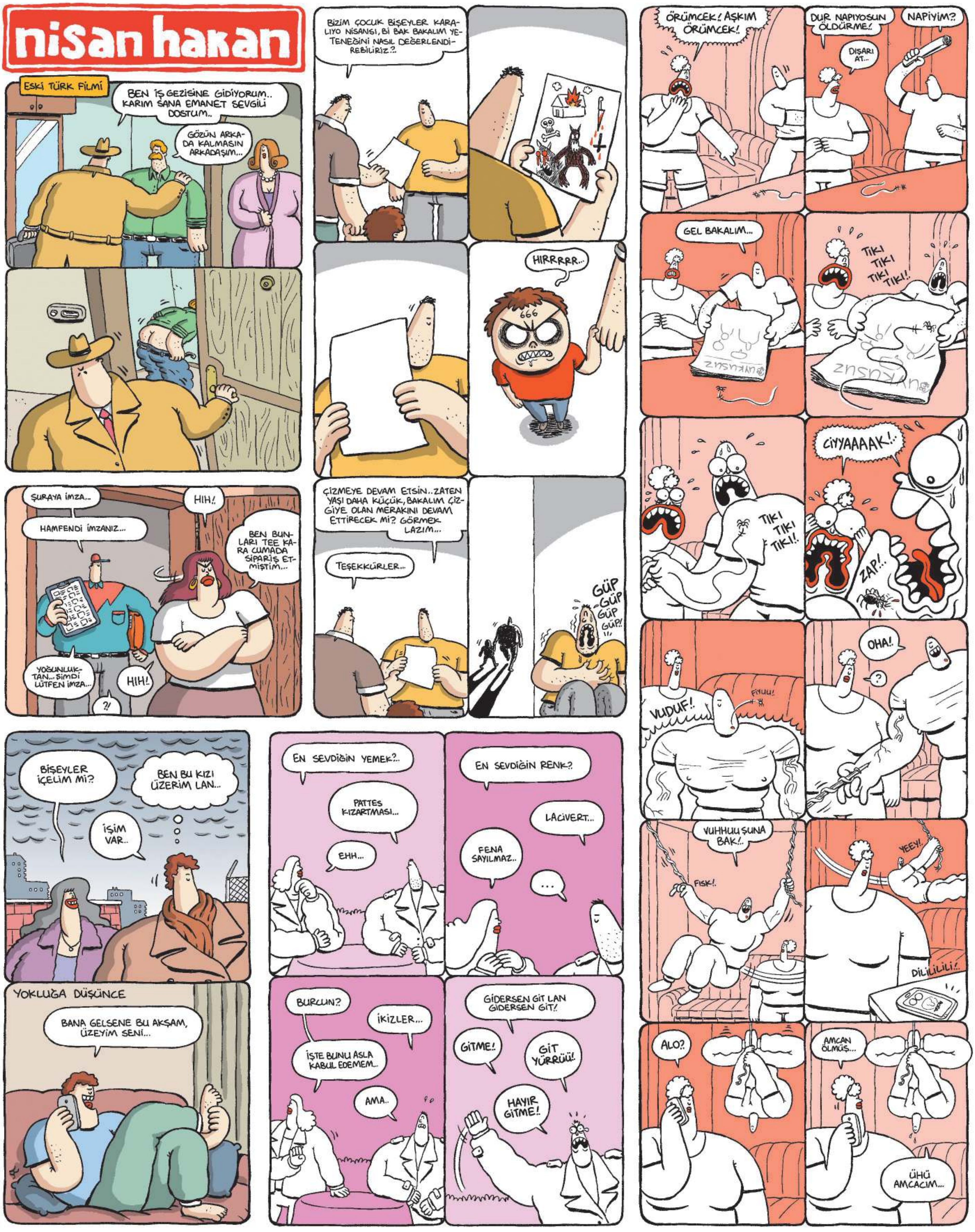
*Yeni yılda gençlerin daha da genç olmasını istiyorum. Daha heyecanlı, daha üretken, daha cesur, daha odaklı... Gençler düzelirse her şey düzelir. Geleceğin anahtarı boş kafalı, örümcek ağları bağlanmış nöronlarıyla iki kuruşluk zekasını savaşa ve ayrıma çalıştıran dedelerde değil, gençlerde. Dedeler de dedeliklerini bilsin artık. Geçsin köşeye çayını içsin... Hoş bizim dedeler çay bile içmiyor. Altından özel bilmemnen içer onlar. Onu bile bilemiyoruz. En pahalı çantalar, en görgüsüz kıyafetlerle ortalıkta kötü bir mobilya dükkanı gibi dolaşmayı bilirler ancak. Oysa gençler öyle mi? Saçı var, gözü var, aklı var, kalbi var. Gençler sevmeyi de bilir, kızmayı da... Gençler önce gençliklerini bilecek. Ülkede de gençlere çalışacak herkes. Sonra gerisi gelir.

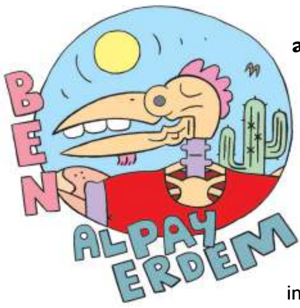
* Kendimden de bir sürü şey bekliyorum. Sevmediğim bir sürü huyum var. Tembelim mesela. Tembel olmasam artık diyorum kaç yaşına geldim. Bir sürü insan benim yaşıma gelmeden ölüp gidiyor. Kurt Cobain 27 yaşında gitti. Ben 43 oldum hala tık yok. Adam o yaşa kadar yapacağını yaptı. Biz anca tembel teneke...

* Artık ona buna laf etmek istemiyorum. Cahil zaten cahil, belli işte. Cahilin cahilliğine kızmak, deliyle dalga geçmek gibi geliyor artık. O yüzden iyi şeylere bakacağım, daha çok müze gezeceğim, daha çok ülke dolaşacağım... Tabii cepte para olması lazım. Bizim para artık pul oldu. 2010 yılında kazandığım paradan 1000 lira daha az kazanıyorum, ülkenin hali ortada. Hadi ben yine çalışıyorum, onca işsiz ne yapsın? İnsanların hayatı çok zor. Biz anca buradan ona buna laf edelim. Artık yok öyle. İnsanlara güzel şeyleri göstermek istiyorum. Güzel şeylere bakmak istiyorum, kötü insanlarla ilişkimi, ilgimi kesin, güzellikler içinde yaşamak istiyorum.

*Yeni yılda ilgi alanlarıma daha da ilgi göstermek istiyorum. Elimde telefon mal gibi Instagram'da Tivaytır'da dolaşacağıma, efendi gibi davulumu çalışacağım, müziğimi yapacağım. Daha çok yerde çalmak istiyorum, daha çok konser, daha çok müzik... Çalıştın mı oluyor. Bu sene mesela Mor ve Ötesi ile Açıkhava'da konsere çıktım. Hayal gibi bir şeydi. Elimde asma davul, ful dolu Açıkhava'da gümbede gümbede davul çaldım. Arkamda senfoni orkestrası ve 60 kişilik koro vardı. Öyle işler olmasa da kendi müziğimi, kendi seslerimi bulayım bu sene. Arkadaşlarla daha çok zaman geçirip daha çok müzik yapmak. Daha çok yazı yazmak, daha çok kedi sevmek, daha çok köpekle koşmak, daha çok kuşlara başmak, seslerini dinlemek, daha çok ormanların içinde kaybolmak, daha çok dolaşmak, daha çok yemek yapmak, daha çok erken kalkmak, daha çok hareket etmek, daha sağlıklı takılmak... Herkesin istediği her şey bu herhalde.

* Daha çok sevmek, daha çok sevinmek istiyorum. Umarım seneye kadar hepimiz hayatta kalırız, seneye de bu hedeflere ne kadar ulaştık, onlara bakarız. Herkese süpersonik bir 2020 diliyorum. Hiçbir şeye inanmasam bile diliyorum, çünkü niyet önemli.

nisan hakan
ESKİ TÜRK FİLMİ
BEN İŞ GEZİSİNE GİDİYORUM.. KARIM SANA EMANET SEVGİLİ DOSTUM..
GÖZÜN ARKADA KALMASIN ARKADAŞIM...
ŞURAYA İMZA..
HIH!
HAMFENDİ İMZANIZ...
BEN BUNLARI TEE KARA CUMADA SİPARİŞ ETMİŞTİM...
YOĞUNLUKTAN... ŞİMDİ LÜTFEN İMZA...
HIH!
?!
BİZİM ÇOCUK BİŞEYLER KARALIYO NİSANSI, Bİ BAK BAKALIM YETENEĞİNİ NASIL DEĞERLENDİREBİLİRİZ?..
HIRRRRR...
666
ÇİZMEYE DEVAM ETSİN.. ZATEN YAŞI DAHA KÜÇÜK, BAKALIM ÇİZGİYE OLAN MERAKINI DEVAM ETTİRECEK Mİ? GÖRMEK LAZIM...
TEŞEKKÜRLER...
GÜP GÜP GÜP GÜP!
ÖRÜMCEK! AŞKIM ÖRÜMCEK!
DUR NAPIYOSUN ÖLDÜRME!
NAPİYİM?
DIŞARI AT...
GEL BAKALIM...
UYKUSUZ
TIKI TIKI TIKI TIKI!
TIKI TIKI TIKI!
CİYYAAAAK!
ZAP!
VUDUF!
FİYUU!
OHA!
?
VUHHUU ŞUNA BAK!
FISK!
YEEY!
DİLİLİLİLİ!
ALO?
AMCAN ÖLMÜŞ...
ÜHÜ AMCACIM...
BİŞEYLER İÇELİM Mİ?
BEN BU KIZI ÜZERİM LAN...
İŞİM VAR..
YOKLUĞA DÜŞÜNCE
BANA GELSENE BU AKŞAM, ÜZEYİM SENİ...
EN SEVDİĞİN YEMEK?..
PATTES KIZARTMASI...
EHH...
EN SEVDİĞİN RENK?
LACİVERT...
FENA SAYILMAZ..
...
BURCUN?
İKİZLER...
İŞTE BUNU ASLA KABUL EDEMEM...
AMA..
GİDERSEN GİT LAN GİDERSEN GİT!
GİTME!
GİT YÜRRÜÜ!
HAYIR GİTME!

æ Merhaba.
æ O değil de Çiko beni ne seviyor be. Kedilerimizden biri olan Çiko. İki kedimiz var ya zaten bizim. Venüs'le Çiko. Venüs daha çok Özlem'e yakın. Çiko bana. Bundan daha önce de bahsetmiştim ama Çiko'nun bana duyduğu sevgiyi galiba öyle tam anlatmamıştım. Nasıl bir dev sevgi bu ama. Bence bir insanı bir şey bu kadar severse o insan mutlu olur. Bir kedi düşün ki, gözünün içine bakıyor. Bir gün değil, iki gün değil, hep bakıyor.

Deli oluyor benim için. Gözü benden başka hiç kimseyi, hiçbir şeyi görmüyor. Sürekli yanımda. Dertleşiyorum bazen onunla. "Sana ıslak mama alayım mı kızım" diyorum. "İstersen al ama almasan da fark etmez, ben seni yine ölümüne severim" diyor bana. "Şu hayatta en sevdiğim şey sensin" diyor bana. Daha da neler diyor bana. Yatıyorum yanımda, kalkıyorum yanımda, oturuyorum yanımda, yürüyorum yanımda. Sürekli yanımda. Bir uzvuum gibi. Bazen beni bu hayatta en çok seven canlının Çiko olduğunu düşünüyorum. Size şöyle söyleyeyim, eğer ben bir evin bir odasına aylarca girmeyeyim, o odaya o aylar boyunca Çiko'nun tek bir tüyü bile düşmez. Öyle uğramaz benim olmadığım bir yere. Onun odası da benim, dünyası da. Özlem'im hep diyordu, "sen kedini bulacaksın" diyordu. Bu kadarını o da beklemezdi, ben de. Bu kadarını bence kimse beklemezdi. Hesapsız seviyor ya beni. Bu o kadar güzel bir şey ki.

æ Yaşlılar neden kahverengi giyiyorlar hep acaba. Genellikle. Belli bir yaştan sonra sanki kahverengi ve tonlarının giyilmesi mecburiymiş gibi. Yaşlılar kahverenginin içinde kendilerini huzurlu ve güvende hissediyorlar belli ki. Belki de yaşlılığı kabullenmek, mutluluktur. Bir de kahverengi toprak rengi ya. Toprağa yakınlık mı artık, alışma mıdır acaba o sona, bilemiyorum. Bilsem zaten neden kahverengi giyiyorlar diye sormam. Nedenini söylerim. Bilemiyorum ki. Bilemiyorum işte. Bu arada, yaşlılara saygı denilen kavram, eskilerden gelen bir kavrammış. Yani şöyle bir durummuş. Antibiyotiğin icadından önce yaşlı insan pek olmazmış. Az olurmuş yani. Bıçak yarası aldın mesela, ölüyormuşsun. O yüzden yaşlı insanlara bakış açısı şuymuş. Yaşlı dediğim de, 42 yaşında haa, yanlış anlaşılma olmasın. "Bu adam hala ölmediğine göre kesin bilge biri, nasıl ölmez, herkes ölüyor, bu niye ölmüyor, kesin var bir bildiği, ayrı bir hüneri" diyerek, o insanın aslında, yaşlılığına değil, hayatta kalma becerisine saygı duyulurmuş. Zamanla evrilmiş bu duygu, yaşlıya saygı durumunu almış. Şimdi yaşlıya saygı duymanın pek bir numarası yok. Her gün yara alsa, her gün bunun ilacı var. Bir numarası yok yani yaşlanmanın artık. Biraz şanslıysan yaşıyorsun. Şimdi saygı duyulan yaşlı olmak çok zor. Çünkü yaşadığın her yıl, fazladan kirlendiğin bir yıl daha aslında. Zor, gerçekten çok zor. İnsan olarak pırıl pırıl kalmak gerçekten çok zor. Sen iyi olsan bile sana gelip çarpıyorlar. Bir sürü şey oluyor. Ne bileyim, durumlar hep böyle yani bence.

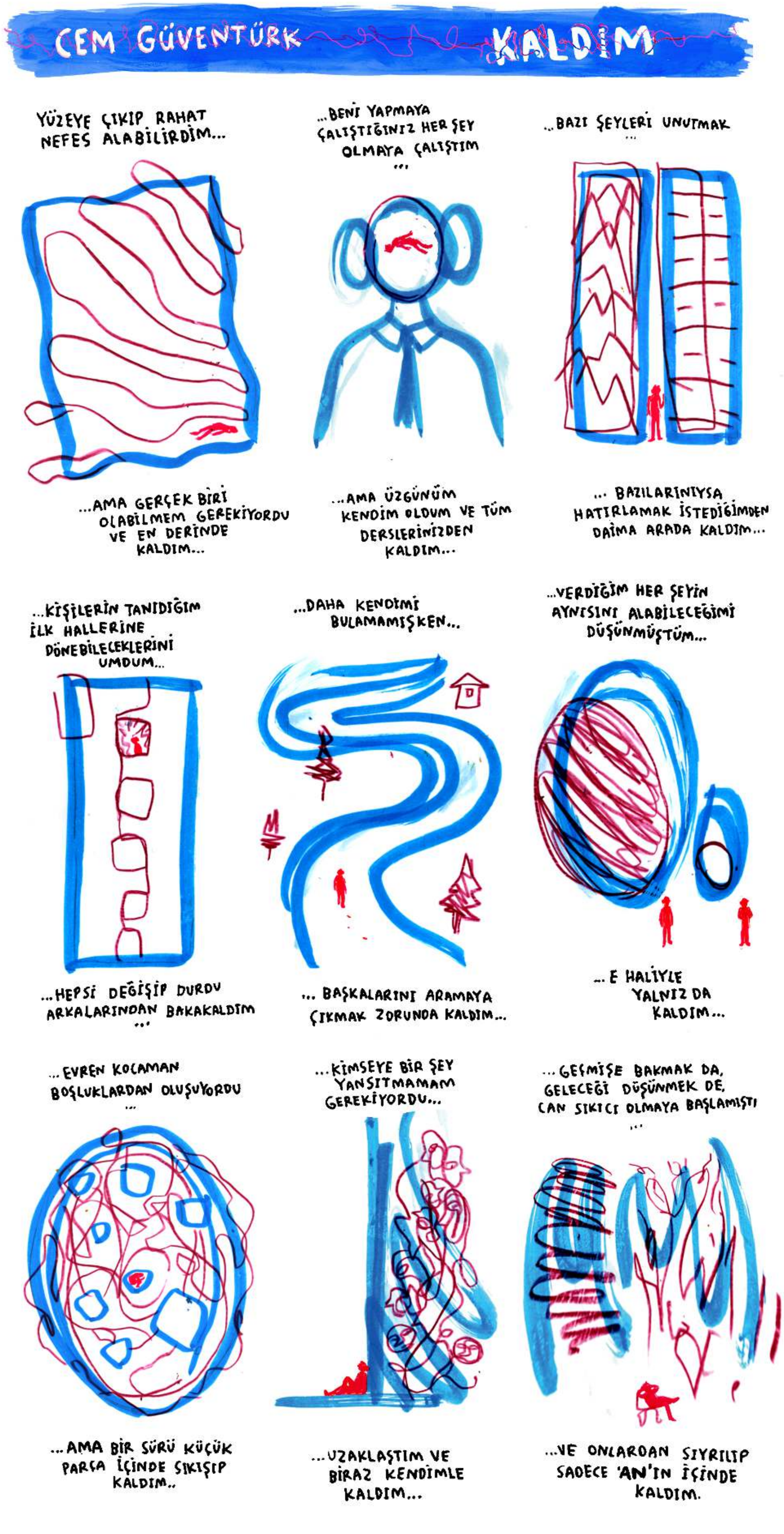

æ İnsan kusmuğunu afiyetle dumanı üzerindeyken yiyen leş kargası da gördü bu gözler Altunizade'de, o da oldu. Kusan kişi henüz ağzının kenarını siliyordu.

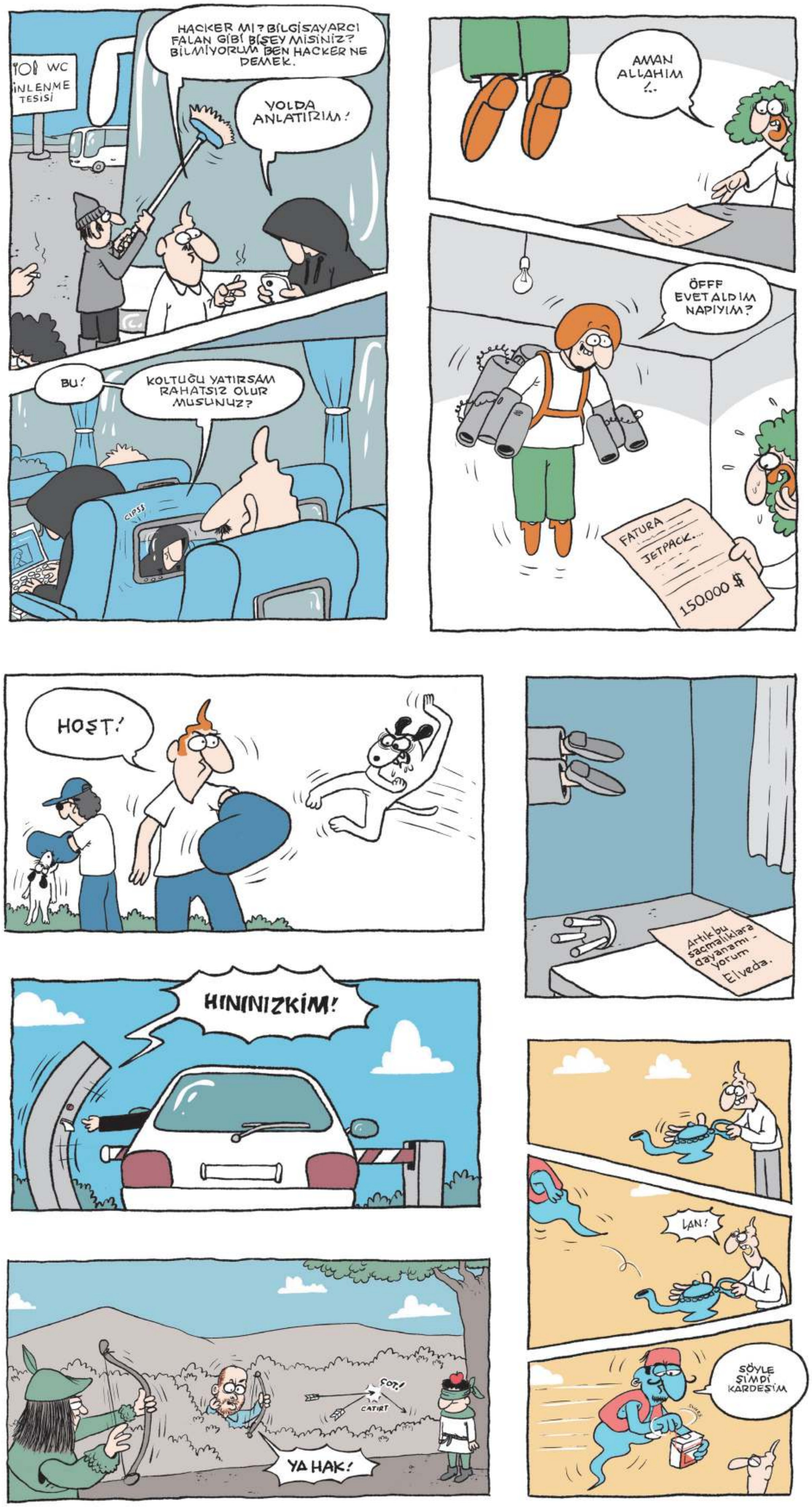
æ Peki hiç Turna Koşucusu diye bir şey duydunuz mu? Çok acayip değil mi. Turna Koşucusu diye bir şey var. Adamın işi bu. Yani bu hususta geliştirmiş kendisini. Aranan kişi. Yani "şimdi biz bilim insanları olarak bu turnaları halkalayacağız ama Turna Koşucusu lazım bize, çünkü yani Turna Koşucusu olmazsa kim koşacak da bu turnaları yakalayacak, ben yakalayamam, asla o kadar hızlı ve seri koşamam, manevra yapamam en önemlisi, turna bu, düz de koşmuyor, şaşırtmacalı koşuyor, mecburuz bir Turna Koşucusu çağıracağız, nereden bulsak acaba, senin var mı tanıdığın bir Turna Koşucusu, sen Mehmet, sen bir Turna Koşucusu'ndan bahsediyordun geçen, sende var mı numarası, arayalım da gelsin, bak turnanın mevsimi geçek üzere, sonra akademik camiada adımız çıkar, bu sene hiç turna halkalayamamışlar derler, vallaha çok üzülürüm. üzülürüz, çağırın şu Turna Koşucusunu, parası neyse verelim, koşsun ki yakalasın turnaları, turna lazım bize turnaaa!" Durumlar resmen bu. Ne acayip değil mi. Turnaların bilhassa yavrularını yakalamak için lazım Turna Koşucusu. Bunun zaten ana babasını hayatta yakalayamıyorsun da. Uçuyorlar çünkü. Fakat yavruları düz ovada, eğer çok hızlı koşarsan ve ayrı bir şuurla koşarsan, o şuur da ancak aylar yıllar süren disiplinli bir antrenman programı ile oluşuyor, yani öyle koşarsan ancak yakalayabiliyorsun turnaları bir Turna Koşucusu olarak. Başka da kimse yakalayamıyor. Dünyada ve ülkemizde çok önemli bir kişi Turna Koşucusu. Bugün bir Turna Koşucusu olmasın, bilimsel çalışmalar sekteye uğrar. Çünkü bilimde her şey, her şeye bağlıdır. Turna yoksa roket de yok. Bunu böyle düşünmek lazım. Her şey birbirine bağlıdır bilimde. Yani şöyle düşünün. Bugün eğer bir Turna Koşucusu yoksa, yarın uzaylar da yok, Mars da yok. Hiçbir şey de yok. Yani bilimde bir Turna Koşucusu'yla bir Uzay Bilimleri Uzmanı arasında hiçbir fark, üstünlük yok. Bilim, belki de tüm emekçilerinin eşit olduğu tek alan olabilir yeryüzünde. Böyle düşününce ne kadar da şahane bir şey değil mi bilim. Bence öyle.

æ Hoşça kal.

> **"KOP GEL GÜL GİT"**
> 4 Ocak Cumartesi / **Kadıköy Entropi Sahne** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 337 17 14

İLKER ALTUNGÖK

akıl fikir ofisi
Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Otomobil

Dünya tarihi boyunca her dönemin kendine has bir favori ürünü vardır. Bu ürünler kimi zaman kullanımları açısından kimi zaman da kolay saklanmaları, bozulmamaları gibi özellikleri yüzünden öne çıkarlar. Altın mesela hemen her daim önemi haiz bir arkadaş. Buna mukabil bildiğin karbondan ibaret, yani aslında bir tür kömür olan elmas ise o kadar da şey değil. Şimdi oturup sırasına bakacak değilim, uzun sürer ama örneğin tuz bir zamanların en önemli maddesi. Tuza hâkim olan dünyaya ya da ne bileyim şimdi dünyaya olmasa da bulunduğu ortama da hâkim oluyor. Orta Avrupa'daki Salzburg, Münih gibi şehirler, vakti zamanında tuz ve tuz ticareti üzerine kurdukları tekel sayesinde gelişmişler. Zaten tuz hemen her ülkede devlet tekelinde olmuş. Bizde de tuz üzerinde öyle dikkatli uygulanan vergiler var ki, bir yerden bir yere deri götürsen, "Ha bu deriyi tabaklarken iki kilo tuz kullanmışsın," diye hesap edip onun bile vergisini alıyorlar.

Tuz gibi önemli başka maddeler de var. Baharat yolu, bize marketteki baharat raflarının önünde aval aval bakınan bizim kuşağa yani hep tırto bir yol gibi gelmiştir ama netice itibariyle dönem dönem tarçın dönem dönem karabiber devletlerin hâkimiyet kurmalarının bir aracı olmuş, ticarette üstünlük sağlamak için şart olmuş. Tuzdu, biberdi derken bunları da mesela sanayi devriminden sonra kumaş takip etmiş, kumaş üretiminde öne geçen devletler dünyaya hâkim olmuşlar. Mısır Çarşısından İstanbul Manifaturacılar Çarşısı'na ilerleyen serüven, tahmin edebileceğiniz gibi on dokuzuncu yüzyıl sonundan itibaren otomobil ve petrokimyaya doğru yol almış. Dikkat ederseniz, bütün bu değişimlerde dünyaya hâkim olan ülke de değişiyor. Baharata doyuyorlar, hoop İngilizler kumaşı verip dünya hakimiyetini Venediklilerin elinden alıyor, "Yeter dayı her yanımız kumaş oldu," dendiğinde hoop Amerikalı veriyor otomobili, çeki çekiveriyor İngiliz'in elinden hakimiyeti. Bugün dünyada İngilizlerin ciddi bir rolü olduğuna inanan Boris Johnson ve Adnan Hoca'nın gariban müritlerinden başka kimse yok, adamlar sanayi devriminden çıkamamış. Bu arada hakikaten nedir bu Adnan Hoca müritlerinin internette buldukları her boşluğa eski sevgilisinin telefonunu tuvalete yazan hazımsız mal değneği gibi sürekli "İzleyin İngiliz Derin Devletinin Sırları! Bu Videoyu Yasaklanmadan İzleyin!" yazmalarının esbabı mucibesi? Oğlum sen Adnan Hoca müridisin, küçük düşün. Hatta her zaman olduğu gibi yap, düşünmeye çalışma, alışmadık kıçta don durmuyor, komik oluyorsun.

Her neyse, bu otomobil üretimi üzerinden hâkimiyet karışık bir iş tabii, bunun petrolü var, lastiği var, asfaltı var, var oğlu var. Bu süreçte tabii aradan kafayı uzatan da oluyor, biraz da Amerikalıların sevecen fatihlik stratejisi sayesinde Almanlar ve Japonlar da otomobil yapıyor. Bu arada Alman ve Japon otomobil yaparken bilgisayar teknolojisi gelişmiş durumda, ve ilginçtir Türkiye'ye dönersek Alman ve Japonların otomotivde yükseldiği dönemde biz de tekstilde yükselişe geçiyoruz. Resmen Amerikalı otomobili Alman'a Japon'a iteleyip kompiter yapıyor, diğerleri tekstili bize iteleyip otomobil yapmaya soyunuyor. Tabii bunun kokusu da sonradan ortaya çıkıyor ve elbette bu anlattığım kadar basit değil. Eloğlu bu dediklerimin özetini ciltlerce yazıyor da çok kalın kitaplar ya, şimdi onu okuyacağıma açar Nisan Hakan bu hafta ne çizmiş onu okurum. Ha bir faydası olmaz ama en azından kafam dağılır. Nedir yani.

Ha ama ne diyeyim, ben otomobilin o'sundan da, t'sinden de anlamam. Çocukken, cikletten çıkan otomobil resimleriyle arkadaşlarım hangi otomobil kaç beygir, hangisinin torku nasıl, azami sürati ne ezberlerken de anlamazdım. Büyüdüm, otomobilim oldu, ne yalan söyleyeyim yine anlamadım. Yavuz Saklı kullanmayı öğretti az buçuk, gaza bastım gitti, frene bastım durdu. Elbette ben de herkes gibi araba bozulduğunda inip ön kaputu açıp uzun uzun baktım Renault 9'un içindeki zamazingolara ama adettendir diye baktım, zerre kadar anlamam yani.

Ve aradan yıllar geçti, hâlâ da anlamam gerektiğini düşünmüyorum. Ama bir şekilde herkesin üzerinde bariz bir "Yerli otomobil hakkında ne düşünüyorsun? Görüşlerini açıkla!" baskısı var. Valla hiç o oltalara gelecek adam değilim, altını çize çize üzerine basa basa: Otomobilden anlamam. Tarçın severim, karabibere bayılırım ama bende sonrası yok. Ki mesele otomobil üretmek ya da üretmemek de değil. Almanya da İtalya da çok büyük iki otomotiv devi, aslını isterseniz İtalya da nereden baksanız Almanya kadar zengin ama İtalyan halkına o zenginlikten zırnık koklatmamışlar, mesele de bu. Mesele zaten hep buydu, her zaman da bu olacak. Yoksa sen yine yap otomobilini.

ve SİNEM o toplara girmiyor.

cihan kılıç.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Dünyada Araplar kadar güzel masal uyduran, Farslar kadar bu masalı güzel anlatan, Türkler kadar bu masala inanan ikinci bir millet yoktur."

Mirza Feth Ali Ahundzade

● 2020, savaşları bitirdiğimiz yıl olsun, barış getirelim dünyamıza. Çünkü bütün savaşlar, iç savaş... Aynı rakamın iki kere bulunduğu yıl, 101 yılda bir geliyor, 2121'e de şimdiden selam olsun...

● Coğrafyanın en güzeli, bize kader olmuş... Biz ise akıllı gibi dengesiyle oynayıp, kanal manal yaparak coğrafyaya keder oluyoruz...

● "Bir şeyi ancak ondan daha özlü olan tabirlerle izah edebiliriz" diyor ve ekliyor meşhur düşünür Sümnün: "Fakat aşktan daha özlü olan bir şey yoktur. Bu sebeple aşkı nasıl tarif edebiliriz ki?!"

● Ah! Keşke "uyuryazar" olsaydım, hem işlerim biterdi hem de uykumu alırdım...

● Tartışma, özünde faydalı mevhum, insan zihnini geliştiriyor inceden. Ve lakin bazı tartışmalar çileye dönüşüyor. Hele kadın-erkek dalaşması diye özetlenecek tartışmaların sıkıcı mesaiden farkı yok. Hiçbir sonuca ulaşmadan, zerre uzlaşmadan, görev gibi düzenli tartışmalar var. Var. Var. Tartışmada en sevmediğim şeylerden biri, kendince açıkladığın bir durumun tekrar soru olarak karşına çıkması. Yine aynı açıklamayı yapıyorsun, ardından aynı soru, aynı kalıpla tekrar karşında. Sussan kibre girer, konuşsan tekrara düşer. Sesin yükseliyor. Fazilet midir? Hayır. Bu kez karşındaki "Bağırma!" diye bağırıyor. Ses, söze darbe girişiminde bulunuyor. Tartışmada daha da sevmediğim şey, tam bitti sanıp, kadın içeri girip, sen sakinleşmek üzere tam sigara yaktığın anda, "KADININ GERİ GELMESİ." Ah, o ayak sesleri. Hani bitmişti geri gelen kadın? Ne olur gelme geri. Haklı da olsan konu kapanmıştır, enerjin tükenmiş ve bütün tersanelerine girilmiştir. Geçmiş olsun. Haa, yalnızlık daha mı iyi? Değil. Kendinle tartışmanın neresi iyi?

● Dikkat dağınıklığı iyidir, var ki dağılmış o dikkat.

● "Kahve, yetenek için iyidir ancak dahilik dua gerektirir" demiş Ralph Waldo Emerson. Beğendim. Ama tam anlayamadım. Peter Pan'da geçen "Peri tozu yetmez, kumaş boyası da lazım" cümlesine paralel bir durum var galiba. Sanırım. Ralph Waldo Emerson tam kimdir, vallahi onu da bilmiyorum. Güzel isim yapmış yalnız. Kahveyi de duayı da çok seviyorum. Su, çay, kahve içebildiğim için şükrediyorum. Tanımasam da Ralph Waldo iyi adam. Waldo'yu seviyorum. Kahveyi çok seviyorum. Duayı hepsinden daha çok seviyorum...

● Mevzu ne olursa olsun, "PEYDERPEY" diyen insan, canımın içidir...

● Batı: Full Metal Jacket... Doğu: Kul Ahmet'in Ceketi...

● Vizzo birine kefil olduğu için eskiden sahibi olduğu evde kiracı olarak oturan bir adamdan bahsetti annem. Roman başlıyor sandım bir an.

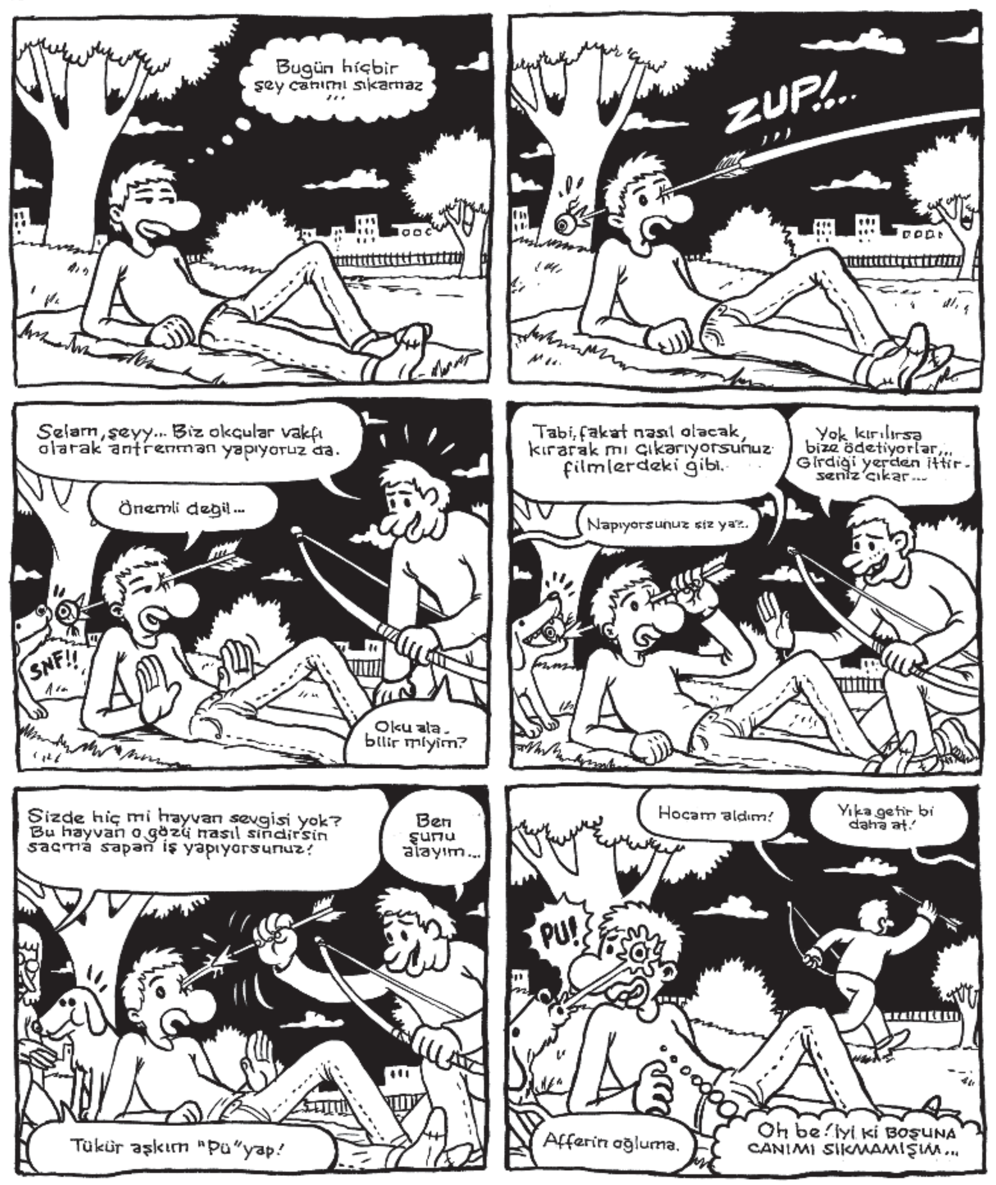
● Gündoğan'da 8 yaşındaki Caner'le tanıştım, top oynadık. Yanımda Türkan Şoray kartpostalı vardı. Gösterdim, "Tanıyor musun" diye sordum Caner'e, "Hayır" dedi! Türkan Şoray'ı tanımayan bir Türk'le ilk kez tanıştım. Şaşırdım. Birazcık da üzüldüm. Konuşmamızı duyan mekanın aşçısı "Ablam, Türkan Şoray'a çok benzer" dedi. Ablasının adını sordum, Çiçek'miş. Kartın arkasını Çiçek Hanım'a imzalayıp verdim. Caner'e de Türkan Şoray'a çalışma ödevi verdim, bırakmam peşini, takipteyim!

NOT: Yazıdan sonra baktım, Ralph Waldo Emerson (1803-1882), Amerikan düşünür ve yazar imiş. Amerikan transandantalizminin (deneyüstücülük) en önemli temsilcisiymiş. Ruha inanır mıydı bilmem, ruhu şad olsun.

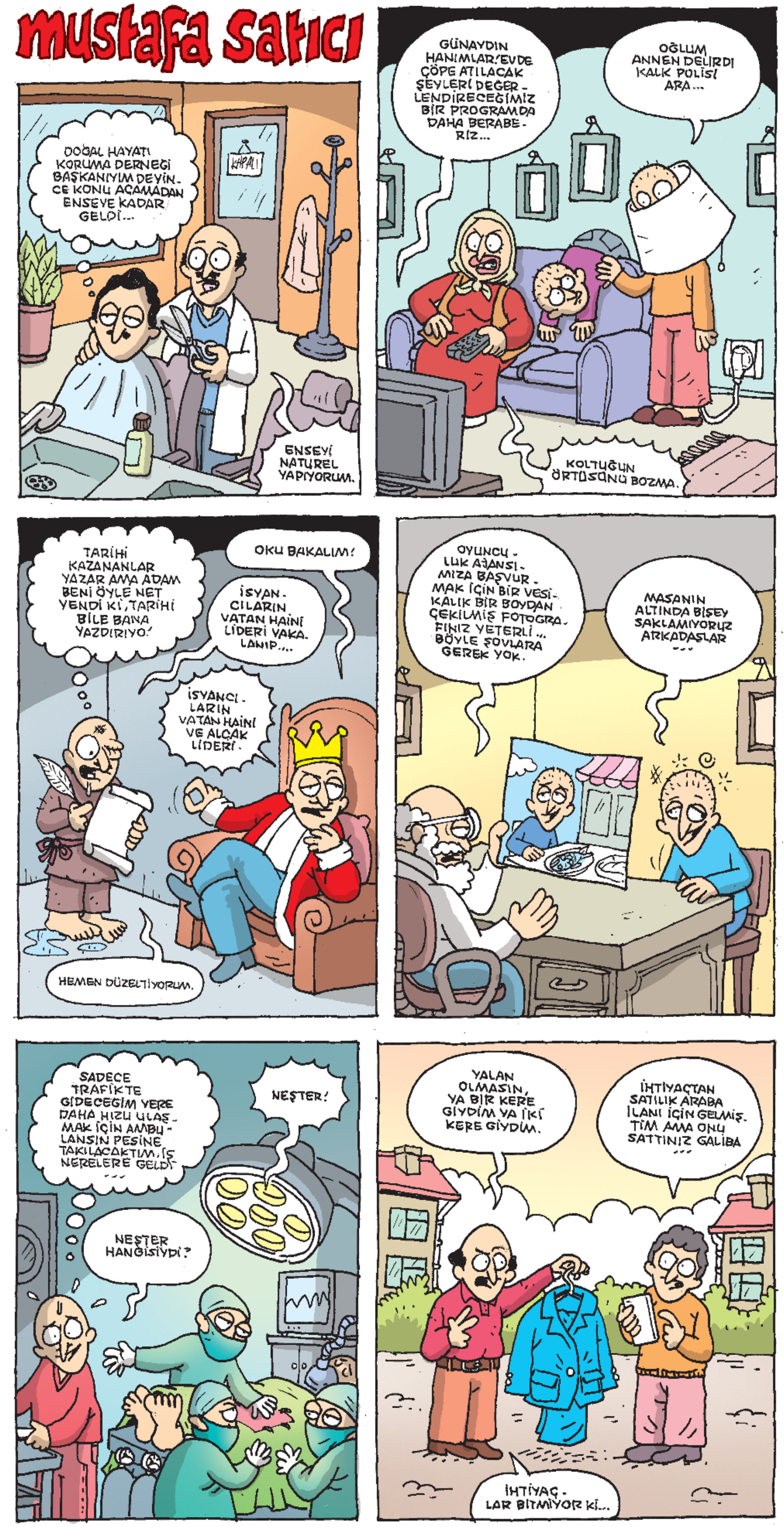
vedatozdemiro@gmail.com

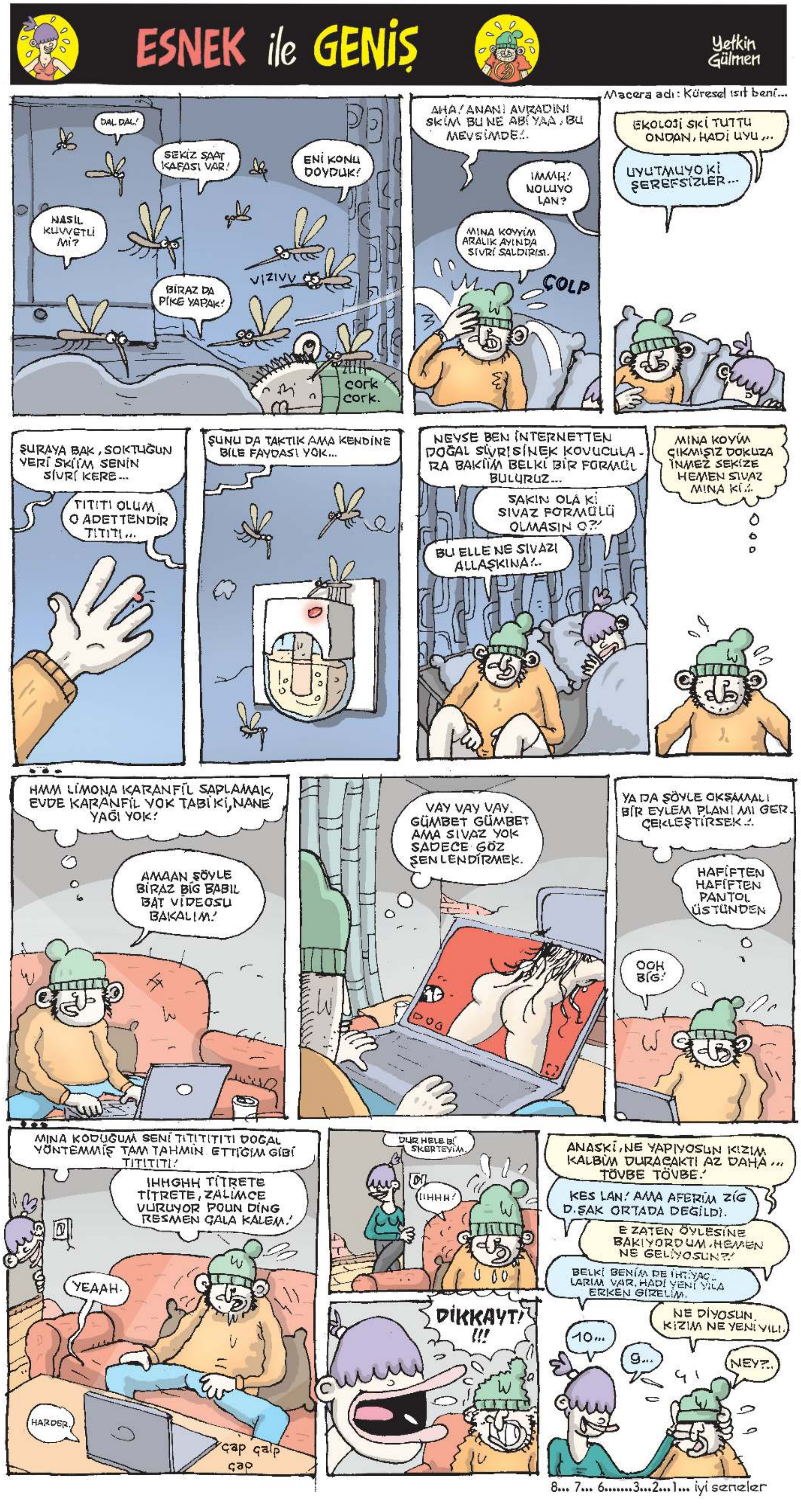
ama arkadaşlar iyidir

cihan kılıç

O SIRADA

ERMAN · ÇAĞLAR

Eski evim çok güzel yerdeydi. Mahalle kültürü yoktu, komşuluk yoktu, insanlık ölmüştü. Apartmanımızın duyuru panosunda "İnsan, ancak kendi ıstıraplarının, pişmalıklarının ve zayıflıklarının sorumluluğunu taşıyabildiği ölçüde bireydir. Ve en güzel ölüm, kimseye yük olmadığını ve geride aidat borcu bırakmadan öldüğünü bilerek göçen ruhların ölümüdür. Apartman sakinlerimizin dikkatine arz olunur" yazıyordu. Orada güzel günler geçirdim. İstanbul'un güzel semtleri dışındaki yerler, güzel semtlerde yaşamaya durumu olmayanların kaldırıldığı kömürlükten bozma depolardır. Rutubet, insan kakası, çimento artığı, kullanılmaktan boku çıkmış araba yıkama fırçası, havası sönmüş top, tavandan sarkan kablonun ucunda nursuz beyaz ışık saçan çıplak ampül ve siz sevgili komşularımız. En küçüğümüz de, en yaşlımız da kömürlüğe kapatıldığının farkındaydı. Kömürlükte komşuluk olmaz. Komşuluk güzel semtlerde oturan delüks insanların güzel semtin değeri düşmesin diye korkuyla birbirlerine sıkı sıkıya sarılmasıdır. Maddiyat aşkının, statü sevdasının en çirkin halidir. Komşuluk soylulaştırmadır, yabancı düşmanlığıdır.

Kömürlükte yaşarken böyle düşünüyordum. Güzel semtlerde oturan kazaklarını omuzlarına bağlamış yaşlı delikanlılara, ışıltılı kestane rengine boyadıkları saçlarını kabarta kabarta zararsız fakat fazla büyümüş bir tümör gibi kafalarının üstünde taşıyan geçkin hanımefendilere bakıp "peeh" çekiyor, "bir gün biriniz o değerli belediyenizin manyakça bir hevesle her yere döşediği yılbaşı süslerine takılacak, ışıl ışıl led ışıklar içinde "ne münasebet! terbiyesizlik! ne münasebet!" diye bağıra bağıra yılbaşı süsüne döneceksiniz. Arkanızdan ışıklar içinde uyu diye tam sayfa ilanlar verecekler. Yaşayın bu hayatı!" diye kinleniyordum. Şimdi ise İstanbul'un en güzide semtlerinden birinde yaşıyorum. Hayatın kestirilemez gelgitleri beni duvarına boklu bir midye gibi yapıştığım kömürlükten aldı ve nezihe doğru sürükledi. Bir şekilde burada kendimi sevdirdim de. Erman akıllı! Erman çok efendi! Erman bizim televizyonu ayarladı! Erman bize facebook açtı, onun sayesinde her gün torunu görüyoruz! Erman beni yerde buldu, hastaneye taşıdı, kalçamı kırmışım! Erman'a maşallah! Erman otuz beş yaşında, biriniz belki onu nüfusuna alır da mal mülk bırakır diye ıslak gündüz düşleri görüyor. Neyine maşallah? Yine de şunu söylememe izin verin: Yılbaşı yaklaşırken burada sokaktaki en osuruk ağacı bile led ışıklarla süslediler. Ağaç birden güzelleşti. O artık alelade bir ağaç değil, meyvesi sıcak sarı olan bir ışıklı ağaç. O meyveden bir kez tadınca artık bazı şeylerin geri dönüşü olmuyor.

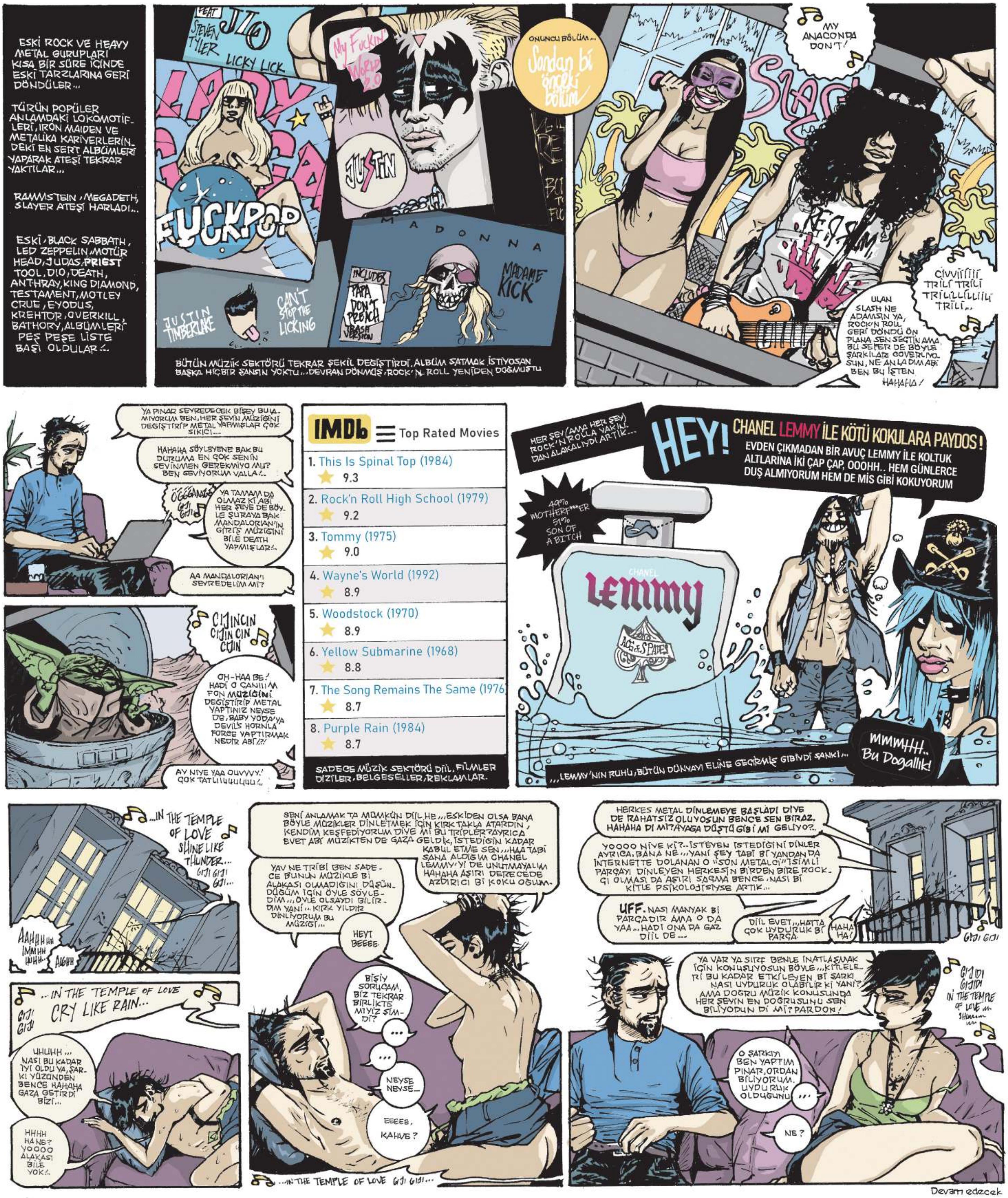

Şimdi izin verirseniz nezih mahallenin et reyonunda domuz da satılan migrosuna gidiyorum. Gördüğüm, bildiğim her şeyden daha güzel bu migros. Böyle bir şey olabilir mi? Bir insan markete bakıp ağlamamak için kendini tutabilir mi? Eski mahallemde dokuz tane migros vardı, hepsi de bizim gibiydi. Işıksız, nursuz, ilgisiz ve isteksiz. Mahallemizin doksan yaşında, yabancı düşmanı, paralarını çalarlar diye yabancı uyruklu bakıcılarına güvenmeyen, hala alışverişini kendi yapmakta ısrar eden yaşlılarını görmeye gidiyorum. Hepsi en büyük boy market arabalarından almışlar, ölümden daha yavaş hareket ediyorlar. Marketin girişinde üç dört yaşlı komşu aynı anda dev market arabalarıyla aynı anda içeri girmeye çalışıyor. Giremiyorlar. Birbirlerinin arabalarını itekliyorlar. Biraz sonra aralarından biri "Arapları buraya da doldurdular" diye şikayet edecek. İnsan böyle şeyleri seyretmeye doyamıyor, bir kere tadını aldıktan sonra bazı şeylerin geri dönüşü olmuyor.

SON METALCİ

Geçen bölümden: Bilinmeyenden gelip tekrar bilinmeyene dönen Supernature kuyrukluyıldızı, dünyanın etrafında tam bir tur atmış, rock müziğe dair ne varsa sıfırlamıştı.Rock müzik dinleyen kimse kalmamıştı. En sert heavy metal grupları bile pop, R&B, rap ne varsa ona buna bulaşmış, kökenlerini tamamen unutmuşlardı.
Kuyrukluyıldızın göründüğü gece, Black Sabbath'ın Paranoid'ini dinlediğinden midir nedir artık bilinmez, müziğe yapılan bu gizemli darbeden etkilenmeyen tek insan Savaş'tı.

Yazan Çizen OKY

Devam edecek

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

(“Gitme kal” var yok bilmez bir çocuk isteğidir/
Gitme aklına getir)

Arif Damar

Nihayet camları buğulu bir otobüs. İçi. Yeni yıl süslerinin yanıp sönen buzlu/bulanık kırmızı ışıkları. Tam da sileceklerin ritmiyle hipnotize olmaya ramak kalmışken; İniyorum. (durağı kaçırmadan) Ellerimde ağır naylon torbalar. *(“yağmur eve dönerken güzeldir”, öyle diyor, Çin atasözü)* Karla karışık yağmur. Tıpır tıpır saçaklarda. Yokuştaki sokak lambalarının ucunda sanki uçuşan bir şeyler… Kara mı dönüyor. Apartman girişinde durup kısa bir müddet; o köşeye; kedimizin olmayışına bakıyorum. Olmadığı yere. Daha önce olduğu o yer. O boşluğa.(anısına hürmeten) Artık yok. Apartmanımızın kedisi. Dünyanın en güzel kedisi. En tatlı. Tek gözü yarı kapalı.(yaralı) O mahzun/kırgın/vakur ifade. O kabarık tüyler. Prensesimiz. (Türkan Şoray’a benzetirdim--Ava Gardner’e de--) Artık yok. Ben burada yokken olmuş bitmiş. Ne yaptılar, gömdüler mi bilmiyorum. (Can dostu Orhan Veli gencecik yaşta düşüp öldüğünde: “Rumelihisarı’nda Orhan’ın mezarı / Ne gittim ne gördüm gitmek de istemem” diye yazmıştı Oktay Rifat--“kediyle insanı bir tutmuş, aa” demeyin, kınamayın lütfen; O.Veli de, O. Rifat da yadırgamazdı, başkaları olsa yazamam öyle)

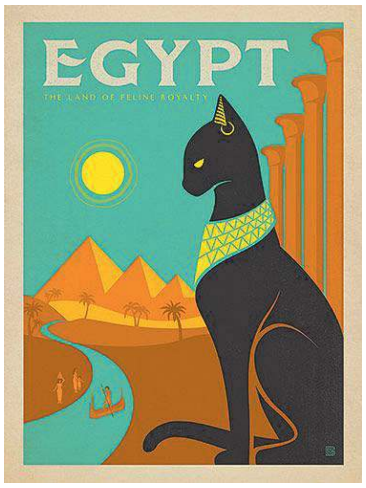
The Beatles Hindistan’da

İnsan tekrar görmek istiyor. Görebilmek. “Başka kedi alın” diyen; Olmuyor öyle; babası ölmüş birine “başka adam alın” demek gibi.

Nerede o? Ölmüş kediler nereye gider?
Kedilerinkini bilmiyorum. Bilemem. Ama, bizlere ait olanı muhtelif. Binlerce yıldır; çeşit çeşit. Her türlüsü. (henüz gidip de gelmiş olan yok; dönmüş olup da anlatan--“gelecekten gelen” o var ama, epey--)
Yeraltı dünyasının karanlığı içinde, sandalcı Kharon’un kayığında Hades’e doğru yavaşça süzülmek… Öldükten sonra. (O boz bulanık, bataklıkımsı Akharon nehri üzerinde--sandalcı ücretli çalışırdı yalnız, ölülerin dillerinin altına bir madeni metelik yerleştirilirmiş, Kharon için) Öyle anlatılıyordu. Öyle inanılıyordu. Kara köpek kafalı Anubis tutmuş da olabilirdi elimizden. Veya. O rehberlik edermiş ölülere eski Mısır’da. (orada kedilere de yer var bak-- mebzul miktarda kedi mumyası--) Ölüler Kitabı da mevcut antik Mısır’ın. Ama en gizemlisi: “Tibet Ölüler Kitabı” Ölümden sonra başımıza gelecekleri bir bir anlatıyor. Yazıldığından sonra, yazan kutsal kişi, kitabı insanlardan saklamaya karar vermiş.(tehlikeli bulmuş--hazır değilmişiz--)
Kitap tam beşyüzelli yıl saklı kaldıktan sonra, bir kişi (Karma Lingpa’ymış adı)kitabın gizlendiği yeri rüyasında görmüş. (Şifreliymiş kitap, sadece bulan çözebilirmiş.) Uzun arayışlardan sonra kitabı Himalaya dağlarında bulmuş Karma Lingpa. (1350’ler--Öyle anlatılıyor--) Kitap Hippiler arasında da çok yaygın ilgi görmüştü. Beatles’lar falan herkes Hindistan’a, Nepal’e, Tibet’e gidiyor… Herkesin elinde o kitap. (Tibet Budizmi’nin kutsal kitabı)
Yalnız çok tuhaf bir şey olmuştu; O kitapla ilgili. Yalan gibi.
Aşağıda, vapur iskelesine bitişik, bakımsız biraz harapça o ahşap evde oturuyorduk. Tam kıyıda. Eski zamanlar... O kitabı yeni almış, şöyle biraz karıştırmış ama henüz okumamıştım. (sahaflardan eskice, sararmış bir baskı) Bir gün eve geldim ki kitabın neredeyse yarısını fareler yemiş. Diş izleri, yerlerde kırpıntılar.(çok fare vardı, başa çıkmak imkânsızdı, ne yaparsan yap olmuyor; tahtaları kıtır kıtır kemirip…--altı lokanta--) Onca kitap arasında sadece onu. Çok şaşırmıştım.(ironik desen değil) Bir Tibet’li Rahip bulsam, anlatsam. Kim bilir ne anlamlar çıkartır. (sormam herhalde ama. Rastlasam da. Ne lüzumu var, dertsiz başıma…) Belki de yağlı ellerle okudum önsözünü falan. Olamaz mı?(belki rahip de öyle der--inşallah--) Kim bilebilir…(--Bu daha makul--Bu şekil inanmak isterim)
Herneyse,(“bunlar sırdır, bilemeyiz” demişti Orhan Gencebay bir şarkısında)
fareler mevzuya dâhil olunca, o ölülü mölülü, hazin hava iyice dağıldı sanki…
İyi de oldu…
Mecbur. Hayat devam ediyor…

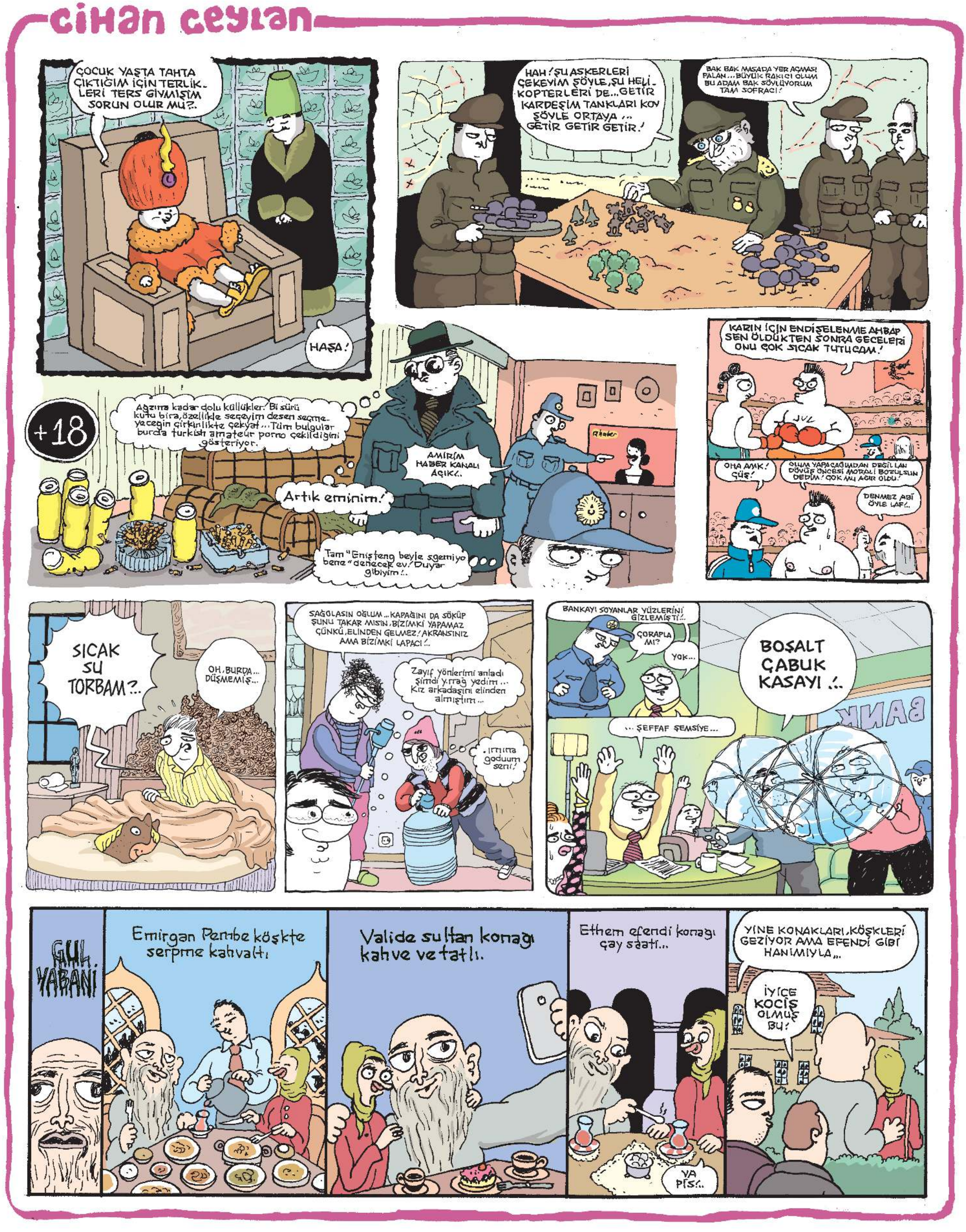

Tibet Ölüler Kitabı - “Bardo Thödol”

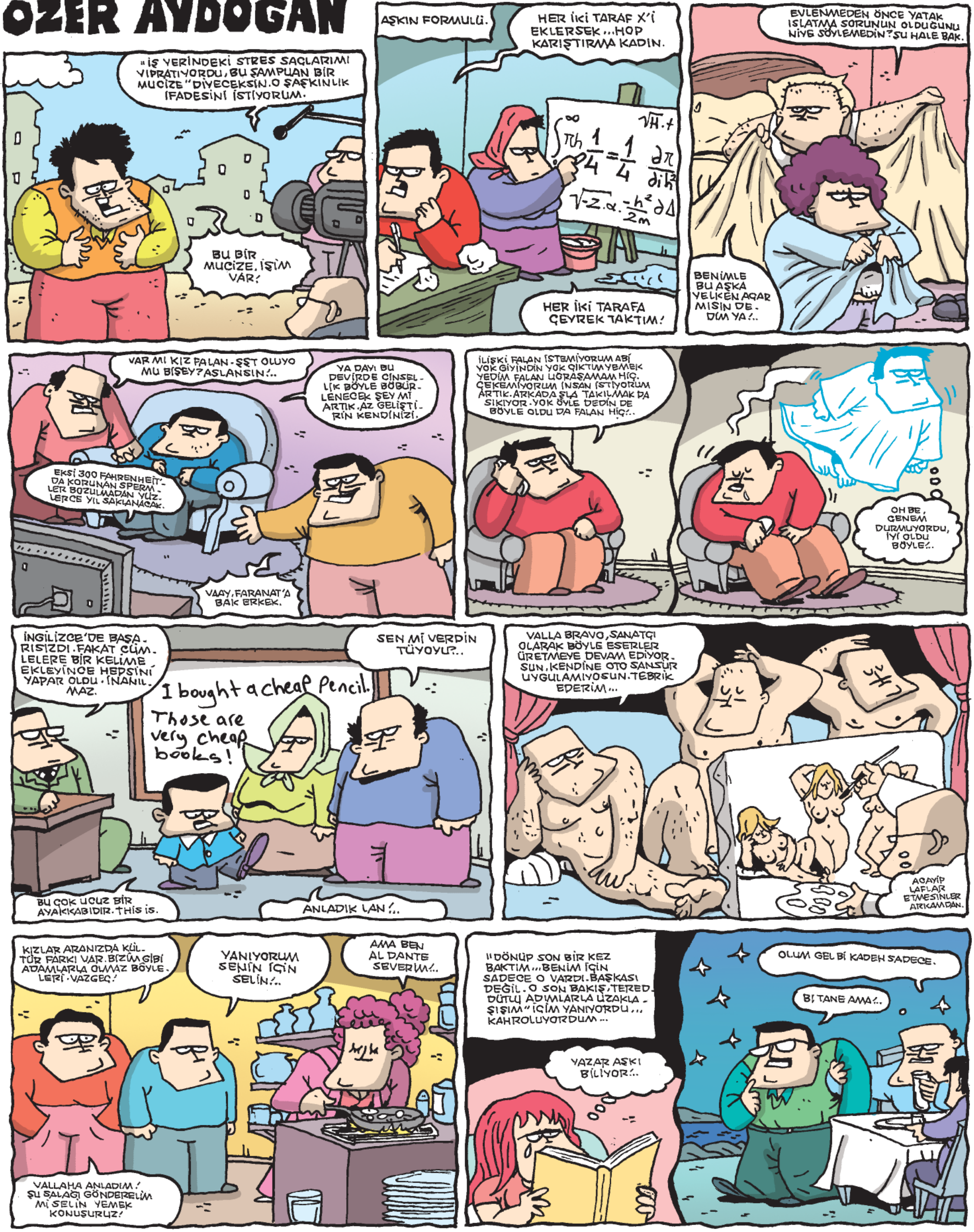

Hepinizin yeni yılını kutlarken, dostluk kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

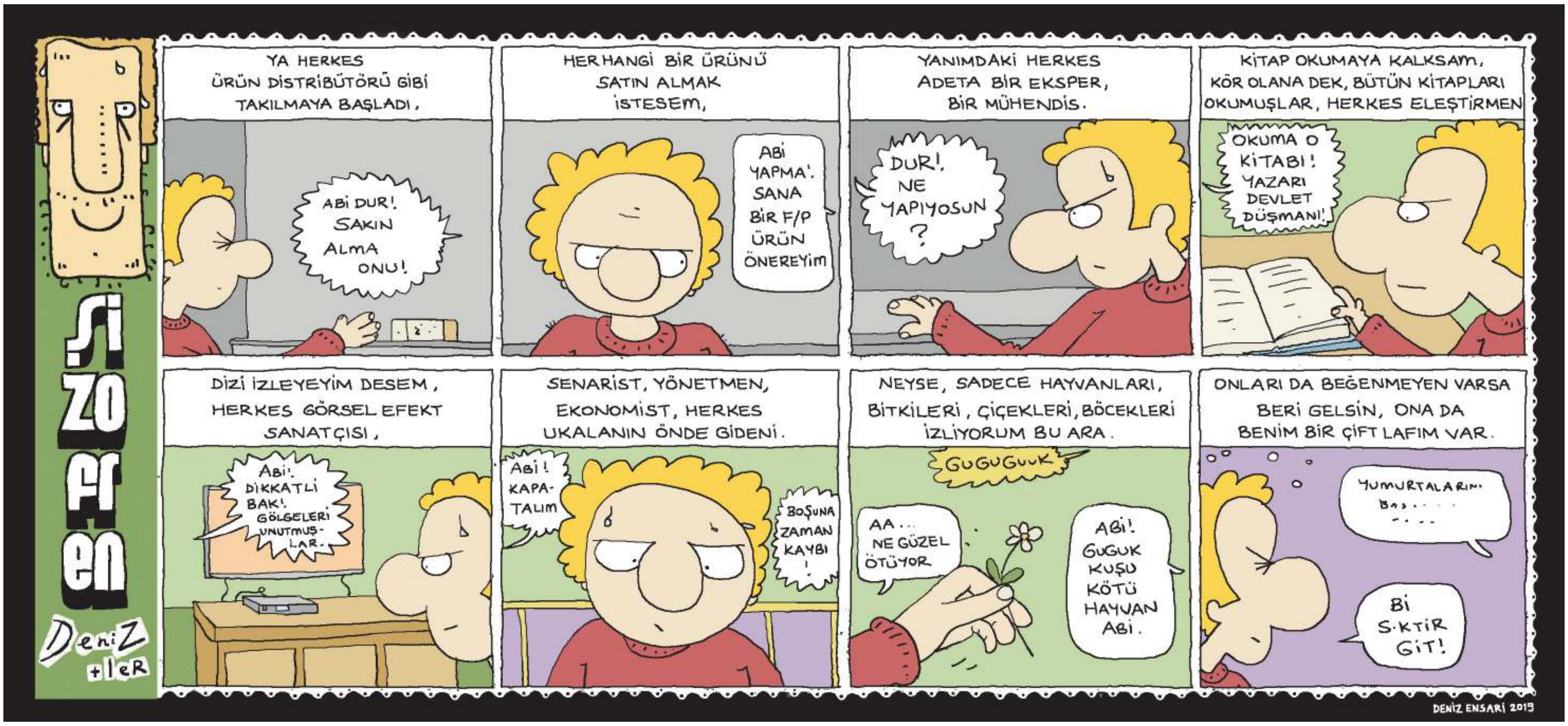
engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
ÇOCUK YAŞTA TAHTA ÇIKTIĞIM İÇİN TERLİKLERİ TERS GİYMİŞİM SORUN OLUR MU?..
HAŞA!
HAH! ŞU ASKERLERİ ÇEKEYİM ŞÖYLE, ŞU HELİKOPTERLERİ DE... GETİR KARDEŞİM TANKLARI KOY ŞÖYLE ORTAYA... GETİR GETİR GETİR!
BAK BAK MASADA YER AÇMASI FALAN... BÜYÜK RAKICI OLUM BU ADAM BAK SÖYLÜYORUM TAM SOFRACI!
+18
Ağzına kadar dolu küllükler! Bi sürü kutu bira, özellikle seçeyim desen seçmeyeceğin çirkinlikte çekyat... Tüm bulgular burda turkish amateur porno çekildiğini gösteriyor.
AMİRİM HABER KANALI AÇIK!..
Artık eminim!
Tam "Enişteng beyle sgemiyo bene" denecek ev! Duyar gibiyim!..
KARIN İÇİN ENDİŞELENME AHBAP SEN ÖLDÜKTEN SONRA GECELERİ ONU ÇOK SICAK TUTUCAM!
OHA AMK! ÇÜŞ!
OLUM YAPACAĞIMDAN DEĞİL LAN DÖVÜŞ ÖNCESİ MORALİ BOZULSUN DEDİM! ÇOK MU AĞIR OLDU!
DENMEZ ABİ ÖYLE LAF!..
SICAK SU TORBAM?..
OH, BURDA... DÜŞMEMİŞ...
SAĞOLASIN OĞLUM... KAPAĞINI DA SÖKÜP ŞUNU TAKAR MISIN, BİZİMKİ YAPAMAZ ÇÜNKÜ, ELİNDEN GELMEZ! AKRANSINIZ AMA BİZİMKİ LAPACI!..
Zayıf yönlerimi anladı şimdi y.rrağ yedim... Kız arkadaşını elinden almıştım...
.ımına goduum seni!
BANKAYI SOYANLAR YÜZLERİNİ GİZLEMİŞTİ!..
ÇORAPLA MI?
YOK...
...ŞEFFAF ŞEMSİYE...
BOŞALT ÇABUK KASAYI!..
BANK
GUL YABANİ
Emirgan Pembe köşkte serpme kahvaltı
Valide sultan konağı kahve ve tatlı.
Ethem efendi konağı çay saati...
YA PİS!..
YİNE KONAKLARI, KÖŞKLERİ GEZİYOR AMA EFENDİ GİBİ HANIMIYLA...
İYİCE KOCİŞ OLMUŞ BU!

ÖZER AYDOĞAN

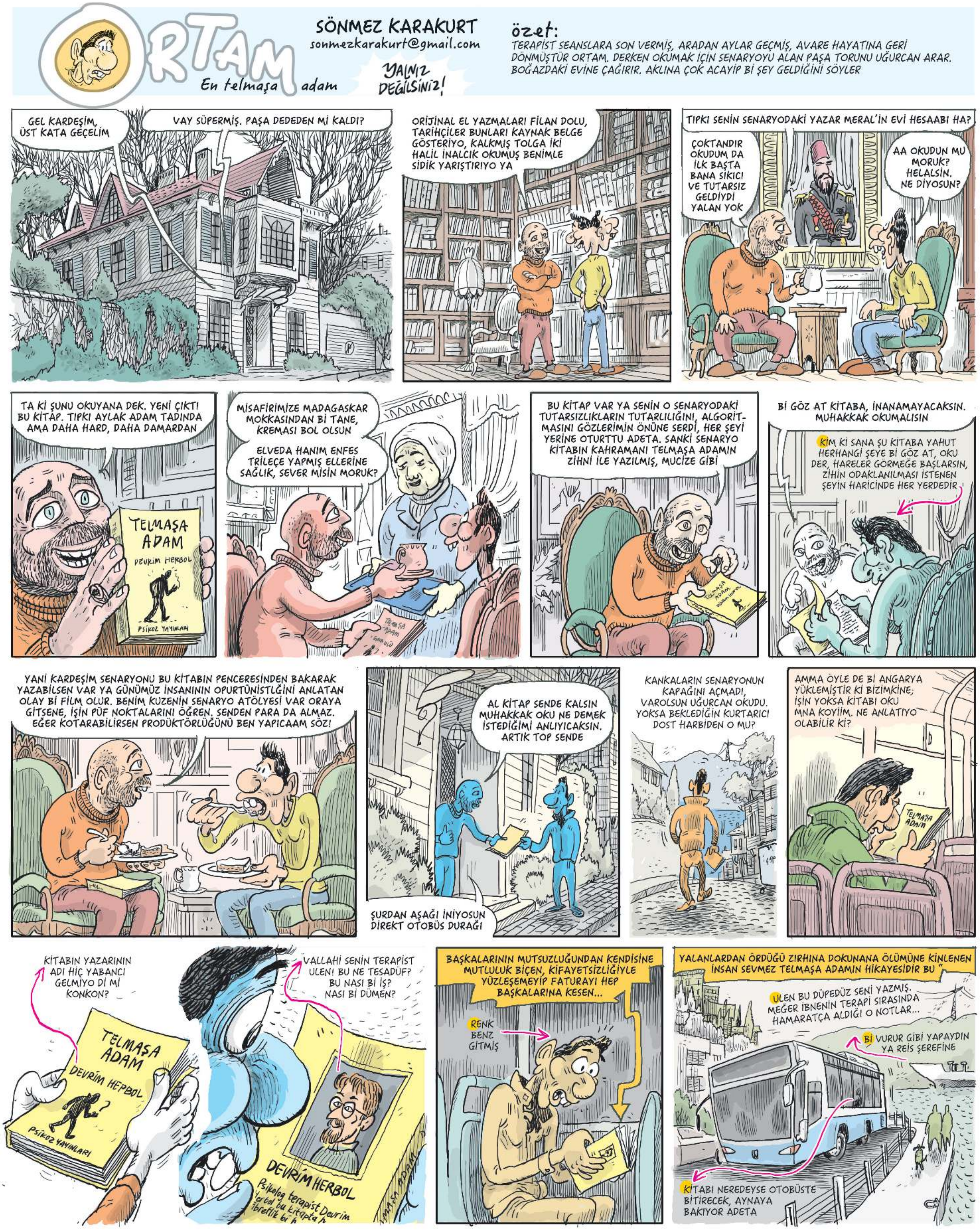
UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 1 Ocak 2019 | Sayı: 644

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 120 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
TERAPİST SEANSLARA SON VERMİŞ, ARADAN AYLAR GEÇMİŞ, AVARE HAYATINA GERİ DÖNMÜŞTÜR ORTAM. DERKEN OKUMAK İÇİN SENARYOYU ALAN PAŞA TORUNU UĞURCAN ARAR. BOĞAZDAKİ EVİNE ÇAĞIRIR. AKLINA ÇOK ACAYİP Bİ ŞEY GELDİĞİNİ SÖYLER
GEL KARDEŞİM, ÜST KATA GEÇELİM
VAY SÜPERMİŞ. PAŞA DEDEDEN Mİ KALDI?
ORİJİNAL EL YAZMALARI FİLAN DOLU, TARİHÇİLER BUNLARI KAYNAK BELGE GÖSTERİYO, KALKMIŞ TOLGA İKİ HALİL İNALCIK OKUMUŞ BENİMLE SİDİK YARIŞTIRIYO YA
TIPKI SENİN SENARYODAKİ YAZAR MERAL'İN EVİ HESABI HA?
ÇOKTANDIR OKUDUM DA İLK BAŞTA BANA SIKICI VE TUTARSIZ GELDİYDİ YALAN YOK
AA OKUDUN MU MORUK? HELALSİN. NE DİYOSUN?
TA Kİ ŞUNU OKUYANA DEK. YENİ ÇIKTI BU KİTAP. TIPKI AYLAK ADAM TADINDA AMA DAHA HARD, DAHA DAMARDAN
TELMAŞA ADAM
DEVRİM HERBOL
PSİKOZ YAYINLARI
MİSAFİRİMİZE MADAGASKAR MOKKASINDAN Bİ TANE, KREMASI BOL OLSUN
ELVEDA HANIM ENFES TRİLEÇE YAPMIŞ ELLERİNE SAĞLIK, SEVER MİSİN MORUK?
BU KİTAP VAR YA SENİN O SENARYODAKİ TUTARSIZLIKLARIN TUTARLILIĞINI, ALGORİTMASINI GÖZLERİMİN ÖNÜNE SERDİ, HER ŞEYİ YERİNE OTURTTU ADETA. SANKİ SENARYO KİTABIN KAHRAMANI TELMAŞA ADAMIN ZİHNİ İLE YAZILMIŞ, MUCİZE GİBİ
Bİ GÖZ AT KİTABA, İNANAMAYACAKSIN. MUHAKKAK OKUMALISIN
KİM Kİ SANA ŞU KİTABA YAHUT HERHANGİ ŞEYE Bİ GÖZ AT, OKU DER, HARELER GÖRMEĞE BAŞLARSIN, ZİHİN ODAKLANILMASI İSTENEN ŞEYİN HARİCİNDE HER YERDEDİR
YANİ KARDEŞİM SENARYONU BU KİTABIN PENCERESİNDEN BAKARAK YAZABİLSEN VAR YA GÜNÜMÜZ İNSANININ OPURTÜNİSTLİĞİNİ ANLATAN OLAY Bİ FİLM OLUR. BENİM KUZENİN SENARYO ATÖLYESİ VAR ORAYA GİTSENE, İŞİN PÜF NOKTALARINI ÖĞREN. SENDEN PARA DA ALMAZ. EĞER KOTARABİLİRSEN PRODÜKTÖRLÜĞÜNÜ BEN YAPICAAM SÖZ!
AL KİTAP SENDE KALSIN MUHAKKAK OKU NE DEMEK İSTEDİĞİMİ ANLIYICAKSIN. ARTIK TOP SENDE
ŞURDAN AŞAĞI İNİYOSUN DİREKT OTOBÜS DURAĞI
KANKALARIN SENARYONUN KAPAĞINI AÇMADI, VAROLSUN UĞURCAN OKUDU. YOKSA BEKLEDİĞİN KURTARICI DOST HARBİDEN O MU?
AMMA ÖYLE DE Bİ ANGARYA YÜKLEMİŞTİR Kİ BİZİMKİNE; İŞİN YOKSA KİTABI OKU MNA KOYİIM. NE ANLATIYO OLABİLİR Kİ?
TELMAŞA ADAM
KİTABIN YAZARININ ADI HİÇ YABANCI GELMİYO Dİ Mİ KONKON?
VALLAHİ SENİN TERAPİST ULEN! BU NE TESADÜF? BU NASI Bİ İŞ? NASI Bİ DÜMEN?
TELMAŞA ADAM
DEVRİM HEPBOL
PSİKOZ YAYINLARI
DEVRİM HERBOL
Psikolog terapist Devrim Herbol bu kitapta
BAŞKALARININ MUTSUZLUĞUNDAN KENDİSİNE MUTLULUK BİÇEN, KİFAYETSİZLİĞİYLE YÜZLEŞEMEYİP FATURAYI HEP BAŞKALARINA KESEN...
RENK BENZ GİTMİŞ
YALANLARDAN ÖRDÜĞÜ ZIRHINA DOKUNANA ÖLÜMÜNE KİNLENEN İNSAN SEVMEZ TELMAŞA ADAMIN HİKAYESİDİR BU"
ULEN BU DÜPEDÜZ SENİ YAZMIŞ. MEĞER İBNENİN TERAPİ SIRASINDA HAMARATÇA ALDIĞI O NOTLAR...
Bİ VURUR GİBİ YAPAYDIN YA REİS ŞEREFİNE
KİTABI NEREDEYSE OTOBÜSTE BİTİRECEK, AYNAYA BAKIYOR ADETA

UYKUSUZ

8 OCAK ÇARŞAMBA
SAYI: 2020/**02** No: **645**
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

İstanbul İl Sağlık Müdürlüğü tarafından sağlık kurumlarına gönderilen bir yazıda personelin giyeceği kıyafetlerin "edep, adap ve inanca göre uyarlanması" istendi

Dünya'ya Bakış
Avusturaluyalular bütünkıtayı yaktı (ikinci kez amk)
Petrole bulanmış karabatak
susuzluktan kavrulmuş Koala
zamanında bunlara üzüldük.. Ajans tarafından yapılmış kurgu çıktı.. (Körfez Savaşı..90'lar)
Ben bu amk koalası için niye üzülüyorum? Sebebi ne?!.. Skiim koalayı..
Amerika adam öldürdü
Trump
Google haritalardan buldum bi dane daha... Vurak mı?
Yandex'ten bulalım
PENTAGON
ŞEKER VAR MI KOMUTANIM
Ortadoğu'da dengeler Kuzey Afrika'ya kaydı...
Sktrin gidin lan!
Bazı yeni partiler mi kuruluyo? N'oluyo?
Babacan
Evde partilesek?. Hiç çıkmayalım bence yaa.. Hava y****k gibi..
Ne diyosun?. Hem paramız cebimizde kalır...
Petrollü karabatak, buzsuz kutup ayısı, susuz koala
Beni de ekibe alın.. Kayıyolar bana
Çok acayip..
Brezilya'da bi cins nehir balığı istismar ediliyor...
bueno
* mmomm.. mmobmm mmm..
*"Koalolar yine şanslı Bizim çilemiz daha büyük" diyor tahsiz balık..
Kanal istanbul antlaşması
Karadeniz
Turkey
Karşı
Türkiye
Üsküdar
Marmaralya
gemiler
1- Köprü geçişleri bedava olacaksa yapın..
2- montrö'yü deliyormuşsunuz..
*Montrö tüneli hayırlı olsun..
*Nereye bağlanacak tünel?
*Geçiş ücreti ne olacak?
*japonlar mı yapıyo Montrö tünelini?
3- Youtube kanalı da yapalım...
Basra Körfezinde yunusları alıştırmışlar.. Geleneksel..
* ekekekeke ekekekek..
*"Keşki Kovololar da suda yaşasa... Hem yangın çıkmıyo, hem de susuzluk yok" diyor neşeli yunus..
Kanada'da fokları sopayla kafasına vurarak öldürüyorlar.
KÜTÜNK
AH
Hava soğuk olmasa *kerim bile... Ama hava çok soğuk
İnek diyor ki;
*ÜMMÖÖĞ.. MÖÖMM..
*Ağaç faresinin o susuz halini görünce halime şükrettim.. Ve düşündüm... Dedim burada bi yangın çıksa n'aparım?.. Sütümü sıkıp ateşi söndürürüm... Ama toynaklarla nasıl sıkacam?..
Japonya'da balinaları tesbihe dizer gibi diziyolar..
30-40 kişi birleşip, öyle sevişiyoruz balinalarla.. çünkü çok tonlar...
Avustralyalılar Koala *kiyomuş
Yakın! Bütün Koğalolar çıksın dışarı!! Doya doya Koğola *kelim!!. Ver alevi ormana!! Yavrışlar gelince yeşerir zaten!.
Koola!
Sertleştim!

@kaansezyum

İşte bin gün

Yeni yıla yeni bir işe girdim. Sanki işim yokmuş gibi bi ajans daha patlattım. Reklamcılıktan kaçarken kendi ajansıma girmiştim en son, şimdi para yetmiyor diye bi ajansa daha girdim. Allah'a şükür tanıdık bir arkadaşım. Maaş yattıktan sonra kavga filan çıkartıp kaçarım diye düşünüyorum. İlk iş günü hava leş gibi. Zaten önceki pazar gecesi şuursuz bir biçimde alkol içmek zorunda kalmışım, salonda kanepede de haliyle sızma zeytinyağı gibi uyandım. Baktım leş gibi yağmur yağıyor. Ama leş gibi. Surata filan tükürüyor, arkandan küfür ediyor yağmur. Tabii elini yüzünü sevdiğim İstanbul'da taksi maksi yok. Zaten Uber gibi medeniyet uygulamalarını da çağ dışı yöneticilerimiz taksicilere şekil olsun diye yasakladı. Korsan taksi bile gerçek taksiden daha iyi hizmet veriyor ülkede. O da çok acayip, normalde bir şeyin korsanı dandik olur. Bizde normal taksi kavramı o kadar dandik ki, korsanı daha efendi, korsanı daha ucuz, korsanı daha güvenilir. İnanılmaz bir kalitesizlik senfonisi içindeyiz. Sadece vuvuzelalardan oluşuyor koro. Zzzaaaaaaa diye ötüyor her gün... Neyse taksi yok, Metrobüs yürümeye başladım. Benim evden 25 dakika filan sürüyor yol. Leş gibi yağmurdayım, Metrobüs'e gelmeden şemsiye elimde patladı. Bildiğin dobovvv diye patladı. Neyse ne emüryo diyerek Metrobüs'e bindim. Bi şekilde de en sevdiğim koltuğa çöktüm. En sevdiğim koltuk en arka kapının orada ters yöne bakan can kenarı. Mesela onun karşısında ikili bir ortam var onda ayaklar sığmıyor. Kürek gibi ayaklı abiler o koltuklarda karşı karşıya bayağı erotiş anlar yaşıyor. Ayak temaslı...

Neyse Metrobüs çıkışında yerde atılmış bi şemsiye buldum, ona çöktüm direkt. Oradan metroya kaynadım. Öyle bir yerde ki çalıştığım yer, iki metro durağına da eşit uzaklıkta. Şişli'nin leşli arka sokaklarında. Mekana gelirken yolda o şemsiye de patladı dobooov diye. Valla kimse kusura bakmasın moduna girdim, şemsiyenin kalan parçalarıyla kafamı kapattım mekana geldim. İşyeri iyice değişmiş. Eskiden kızlar filan olurdu artık herkes adam. Bildiğin Yıldız Makine Mühendisliği ortamı. Star Teknikıl Üniversiti...

İki gün önce de kendime ayakkabı alayım dedim. Lan güzel potinler, su geçirmeyen potinler o kadar pahalı ki, ben de tüm herkes gibi gittim malum spor mağazasına ucuzundan aldım potinlerimi. Ayaklarım şimdi sıcak valla, o da olmasa çok fenaydı.

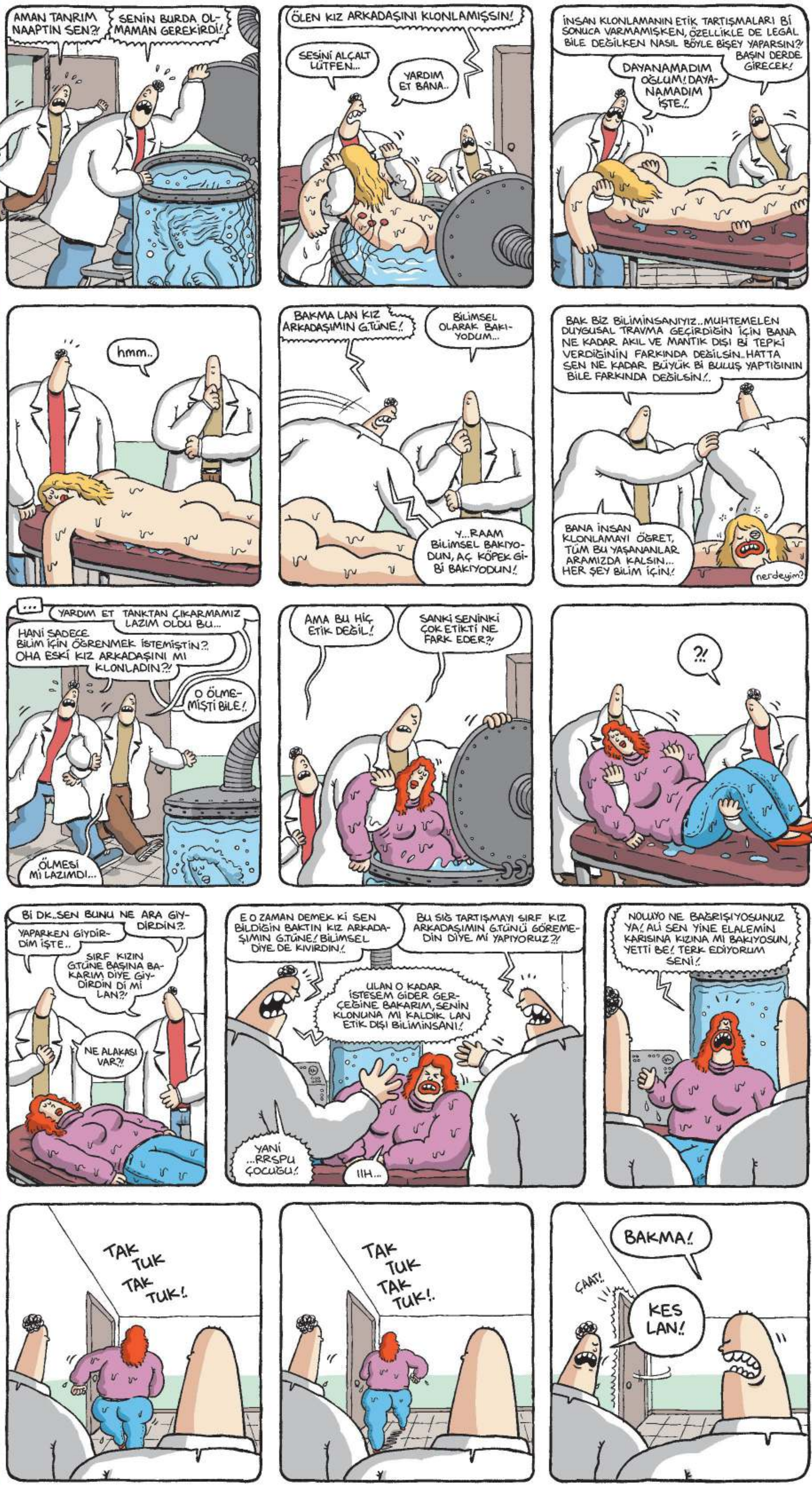
Herkes erkek dedim ya o da iyi oldu çünkü, o yol boyunca önceki günün alkolü malkolü sayesinde –biraz da yazı yazarken terlememin de etkisiyle- leşşş gibi kokmuşum. Ama öyle böyle değil, kokum ben koltuğumdan kalktıktan sonra da oturuyor bir süre. O derece. Leş gibiyim, dönüşte de Metrobüs'e binip kokmak istiyorum. Artık halk düşünsün. Nedir ya, bunca zaman kibar gibi takıldım, artık böyle. Yandaş olacağım, kaynakçılık yapacağım, sıra kural tanımayacağım, her türlü ahlaksızlığı, pisliği yapacağım. Yeter artık, kokuysa koku. Patrik Süskind beni görse var ya o kitabı yazmaz. Oysa ki sabah ayılmak için o kadar da duş yaptım. Şimdi mesai bitiyor, ben burada derginin yazısını yazıyorum. Çünkü reklam dünyayı kurtarmaz, reklam biz öldükten sonra da devam eder, reklamın inancı, ahlağı, etiği yoktur. Reklam doğruları değil, yalanları parlatır, reklamda gördüğünüz hiçbir şeye inanmayın. Çünkü onların hepsini ben ve benim gibi vasıfsızlar yazıyor. Nhahahahaha!

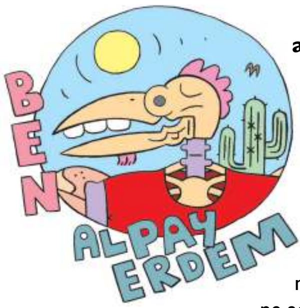
Neyse biraz daha çalışıyor gibi görünüp dolaptan birisinin şemsiyesini çalıp eve gideyim. Umarım kaliteli şemsiye vardır. Çünkü kalite tesadüf değildir. Böyle böyle zengin olunuyor. Orçoluk kazanacak, bir şeyi çalmakla başlayacak her şey.

nisan hakan

KLON

æ Merhaba.

æ Hazar da ilginç biri. Üç buçuk yaşına yeni girdi. Kreşe başladıktan sonra, o hiç konuşmayan, ya da az konuşan çocuk, fena açıldı. İki senedir gidiyor kreşe. Gözünü kreşte açtı çocuk. Hep diyorlardı zaten. Bir konuşmaya başlasın, eski konuşmadığı günleri özlersin diyorlardı. Özlemiyorum tabii eski konuşmadığı günleri ama dostların ne demek istediklerini de anlıyorum. Çocuk ne acayip bir şey. Sürekli yeni şeyler öğretiyor insana. Sürekli bir şeyleri anlıyorsunuz. Hımm, demek ki öyleymiş diyorsunuz. Diyorsunuz da diyorsunuz, diyorsunuz da diyorsunuz. Daha da neler diyorsunuz. Sürekli bir şeyler diyorsunuz. Ağzınız ağrıyor bir süre sonra demekten. Ten. En. Nen. Tenni tenni tennenni tenenen. Öyle bir şarkı vardı. Neyse, ne diyordum. Kendisince ilginç bir algoritma da geliştirdi konuşma olayında. Mesela bir şeyi direkt istemiyor, dolaylı yoldan şeyapıyo. Mesela ayped'in mi açılmasını istiyor, "Alpay" diyor mesela bana, bana çoğunlukla "Alpay" diyor, nadiren "baba" diyor, "Alpay" diyor mesela bana, "ben" diyor, "bunu açamıyor muyuuum?" Cümlelerinin sonunu da uzata uzata konuşuyor böyle. Soru sormuyor aslında burada. Aslında demek istediği şu, "ayped'i açar mısın babuş?" Bunu demek istiyor yani. Bir tek ayped'i açmayı bilmiyor zaten. Şifreyi bilemiyor yani. Onu da öğreteyim bir ara da. Ayped açıldıktan sonrası şov yalnız. Youtube'a da giriyor, reklamları da atlıyor, her şey yapıyor. Gerçekten ilginç biri. Şimdiki çocuklar için normal tabii. Biz bilgisayar mı gördük. Neyse, önemli değil, ne diyordum. Böyle yani. Bu şekil bir konuşma geliştirdi. Kendince nezaket mi gösteriyor acaba, bilemiyorum ki. Diyorsan doğrudan de, di mi. "Alpay, ben çikolatayı çok seviyorum, değil miii?" Bak ya. Bu arada böyle anlatınca da, çocuğu ne kötü yetiştiriyormuşuz gibi oldu di mi. Özgüveni yok, çikolata-ayped elinden düşmüyor. Yok yok, öyle değil. Ben Hazar'ın biraz şanslı bir çocuk olduğunu düşünüyorum. Çünkü ondan istediğimiz tek şey, tek bir yaşamı olduğunu bilmesi, ve bunun bilincinde olarak bu hayatı güzel yaşaması. Mutlu olması. Başka bir isteğimiz yok. Bu noktada da yapılması gereken ne varsa yapıyoruz. En azından yapılmaması gereken hiçbir şeyi yapmadık şimdiye kadar. Öyle işte. Ve bu arada Hazar'a yeni bir isim daha buldum, "Kekik". Hazar Kekik Erdem. Bence şahane. Kekik resmi değil ama olsun.

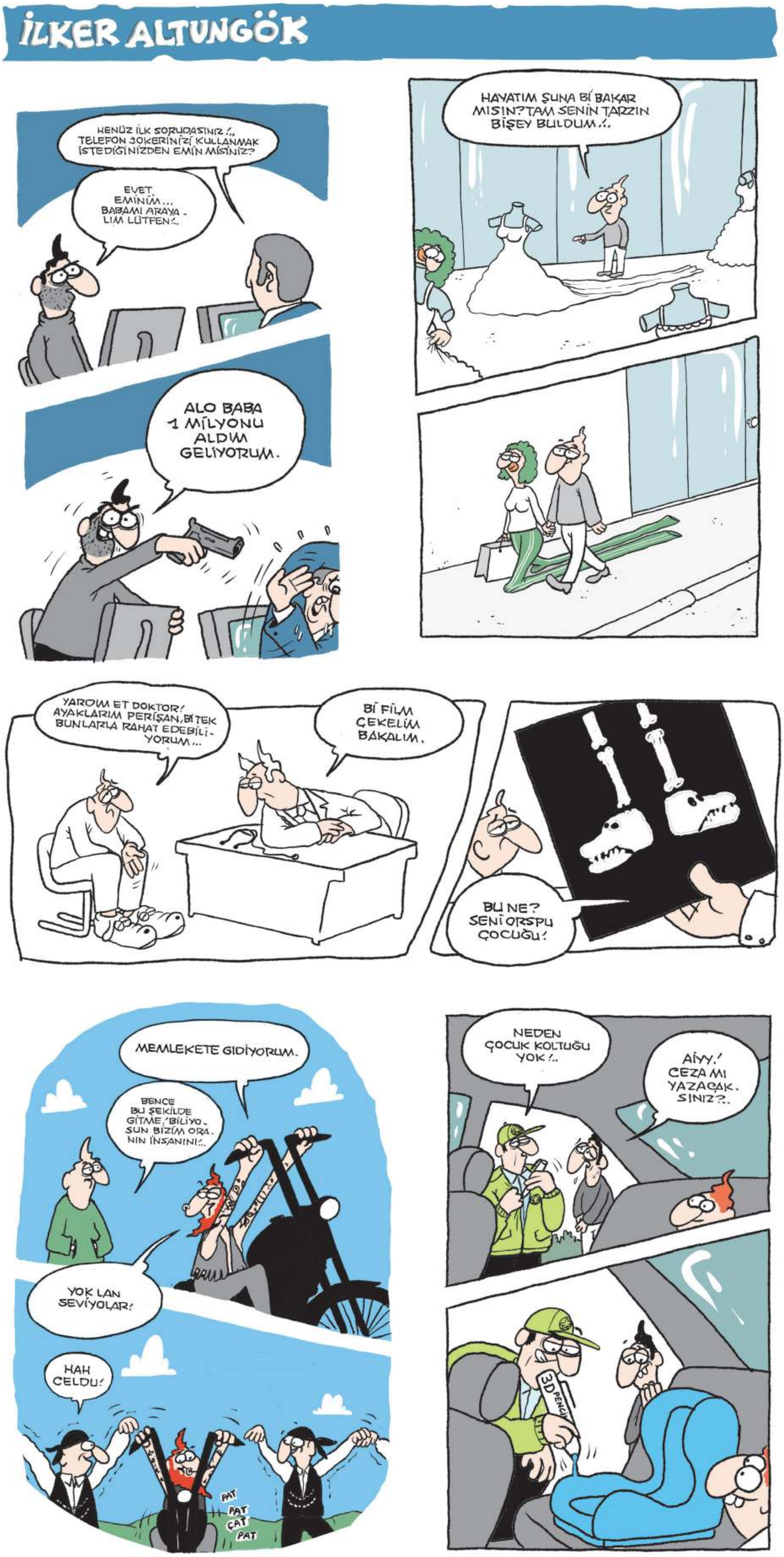
æ Bu arada bunca yıllık kuş severim, yeni bir şey daha keşfettim. Kuşlarla ilgili. Güldüm sonra halime. Ne bileyim, bana çok ilginç geldi. İlginç çünkü bence. Eğer misal bir kumru, kumru üzerinden ben bunu ele alayım, kumru gördüm geçen çünkü yolda öyle, eğer misal bir kumru, duruyorsa yolda öyle, gezinmiyorsa, nedense onu hasta zannediyor insan. Yani ben öyle zannettim bir an. Dedim nesi var ya bunun böyle. Yardıma koşarken rahatsız oldu benden, bir iki adım attı, uçtu sonra. Bu bana gerçekten çok ilginç geldi. Demek ki bu yaşıma gelmişim, öyle duran tek bir kumru görmemişim. Hep bir halleri varmış, hep bir telaşlılarmış. Günlerden bir gün bir kumru, Koşuyolu'nda, "durayım öyle biraz madem ya" demiş, ve o an ben çıkmışım karşısına. Durdurmamışım öyle duran kuşu. Bir daha da ne zaman durur. Bence hiç durmaz. Bir kez durdu belki de, onda da hemen rahatsız edildi çünkü. Vaylar vayı, heyler heyi. Öyle işte.

æ Biraz önce kuzenim geldi yine eve. "Ee" dedim. Hemen de "ee" dedim. "Ne o lan, selam sabah, hoş gel beş git yok mu" dedi. "Yok" dedim, "hemen anlat, hemen git" dedim. "Ne kadar az olursan o kadar iyi" dedim. "E iyi, anlatayım madem o zaman" dedi. "Anlat tabii" dedim. "Anlat ki kararsın içim" dedim. "Annem beni düğünümde dolandırdı, biliyor musun" dedi. "Oha" dedim, "o ne lan öyle" dedim. "İlgini çekti bakıyorum" dedi. "Vallahi çekti" dedim. "Bir insanın annesi tarafından dolandırılması ne demek, hem de kendi düğününde, Allah'ım bu tam alaturka entrika" dedim. "O ne lan" dedi. "Çok heyecanlı bir şey" dedim. "E iyi, öyle olsun madem" dedi, "anlatıyorum" dedi. Dedim "hızla anlat, hemen anlat". "Ağabey işte ben evleneceğim zaman biliyorsun, kuruyemişine kadar hep ben aldım, kınası olsun nişanı olsun, hep ben koşturdum, ailem olacak şerefsizlerin elleri bir kez bile ceplerine gitmedi, o zamanlar da biliyorsun biraz bir birikmişim vardı, öyle bir noktaya geldim ki, düğünü yapamayacak noktaya geldim, hayatımda ilk kez birinden borç aldım, düğünü öyle yaptım, ailem de düğünsüz olmaz dedi, e .mına koyiim olmazsa madem çıkma yap, düğün istemeyi biliyon y.rrak gibi, ben senin evladın değil miyim, sanki sadece ben evleniyorum, hani aslında aileler de evleniyordu, demek ki sadece ben evleniyormuşum baksana, neyse, yaptık düğünü, düğün sonrası takılanlar edilenlerle borcumu ödedim, annem geldi eve, dedi ki dayın dedi, düğün günü düğünde cüzdanını çaldırmış, bir sekiz yüz atar mısın dayına dedi, ben götürürüm dayına, memlekete dönecek dayın dedi, öyle benden para aldı, gitti" dedi. "Ee" dedim. "Sonra da aradan zaman geçti, ben de unuttum, dayıma zaten soramam, annem de bir daha hiç hatırlatmadı, olay öyle kapandı, bu olaydan tabii ki dayımın haberi yok, resmen annem beni dolandırdı" dedi. "Ulan" dedim "güleyim mi şu anda bilemedim" dedim. "Teyzemi tanıyorum, yapar çünkü" dedim. "Yaptı ağabey zaten" dedi, gitti. Biraz sustum arkasından, sonra da güldüm.

æ Hoşça kal.

"KOP GEL GÜL GİT"
18 Ocak Cumartesi / **Kadıköy Living Room** / Saat: 20.30 / bilgi: 0216 405 24 04

akıl fikir ofisi

baris.uygur@gmail.com
Barış UYGUR

Yemekhane

Eski Türkiye başka türlü bir ülkeydi. Belki biraz, beraberken illallah dediğiniz ama kıymetini sonradan anladığınız bir eski sevgili gibi. Tamam bizi sıkıyor ve çokluk paranoyakça davranıyordu ama eğri oturup doğru konuşalım; siyasi, dini ya da etnik kimliğimizi bilmiyorsa ya da bunu bilmesi için bir şeyler yapmıyorsak hepimize eşit şans verir, vermekle kalmaz üzerimize titrer, hakettiğimiz en iyi yere gelmemiz için elinden geleni yapardı.

Yeni Türkiye, şu anda "kimse kusura bakmasın" Eski Türkiye'nin sevmediğimiz bütün özelliklerini haiz. Canım cicim yılları sırasında eski sevgiliden kurtulmuş olmanın coşkusuyla şapşal âşık gibi Yeni Türkiye'yi süblimleştiren liberaller dışında herkes hemfikir sanırım. Ama üstüne bir de Eski Türkiye'nin o farkına varamadığımız özelliğini yok etmesi var:

Bugün hâlâ bürokrasinin önemli koltuklarında, üniversite kürsülerinde ve iş dünyasının orta kademe ve kimi zaman da en üst basamaklarında, annesi babası en fazla ilkokul mezunu, binlerce köylü çocuğunun bulunmasını bu özelliğe borçluyuz. Hani "Döverdi ama severdi de," denecek bir tavırla Eski Türkiye, Anadolu'nun en ücra köylerindeki yetenekli çocukları leyli meccani okuttu, üstünü başını aldı, karnını doyurdu, en yeteneklilerini yurt dışına gönderdi.

Elbette tam manasıyla bir fırsat eşitliği yoktu: Cizre Yeşilyurt'takiyle İstanbul Yeşilyurt'taki çocuk hiçbir zaman eşit olmadılar ama Eski Türkiye, Cizre'deki çocuğa da en iyi liselere, en iyi üniversitelere gidebilme şansı sundu. Tamam Cizre'deki çocuğun İstanbul'daki çocuktan iki kat fazla çabalaması gerekiyordu (önce Türkçe öğrenmek zorundaydı) ama bu imkan vardı. Parası bol olanlar çabalamadan da özel okullarda (tabii Robert vs. hariç) iyi eğitim alıyor, parasını bastırıp yurtdışında okuyordu ama Eski Türkiye, başarılı köylü çocuklarını zenginlerin tüm servetlerini yatırsalar giremeyecekleri lise ve üniversitelerde bedava ve yatılı okuttu.

İşte Yeni Türkiye, tüm yoksul, orta sınıf ve hatta üst orta sınıf ailelerin çocuklarından bu imkanı aldı. Hani artık loto oynamıyor piyango bileti alamıyorsunuz ya, onun gibi bir şey oldu. Bu çocukların girdiği sınavların soruları çalındı, bu çocukların girdiği en iyi okullar bilinçli olarak vasatlaştırıldı, gittikleri iyi üniversiteler kepaze edildi, çocuklar kaderlerine terk edildi.

Bugün Yeni Türkiye'nin Yeni Üniversiteleri, çoğu evinden uzakta başka bir şehirde okuyan öğrencilerinin okulda karınlarını doyurması için özel şirketlerin "catering servislerine" ödediklerinden fazla ücret talep etmeye cüret edebiliyor. Ve kimileri de, çocuklar ucuza yemek istedikleri için en aşağılık liberal diskurları çekmeye elbette hiç utanmıyorlar.

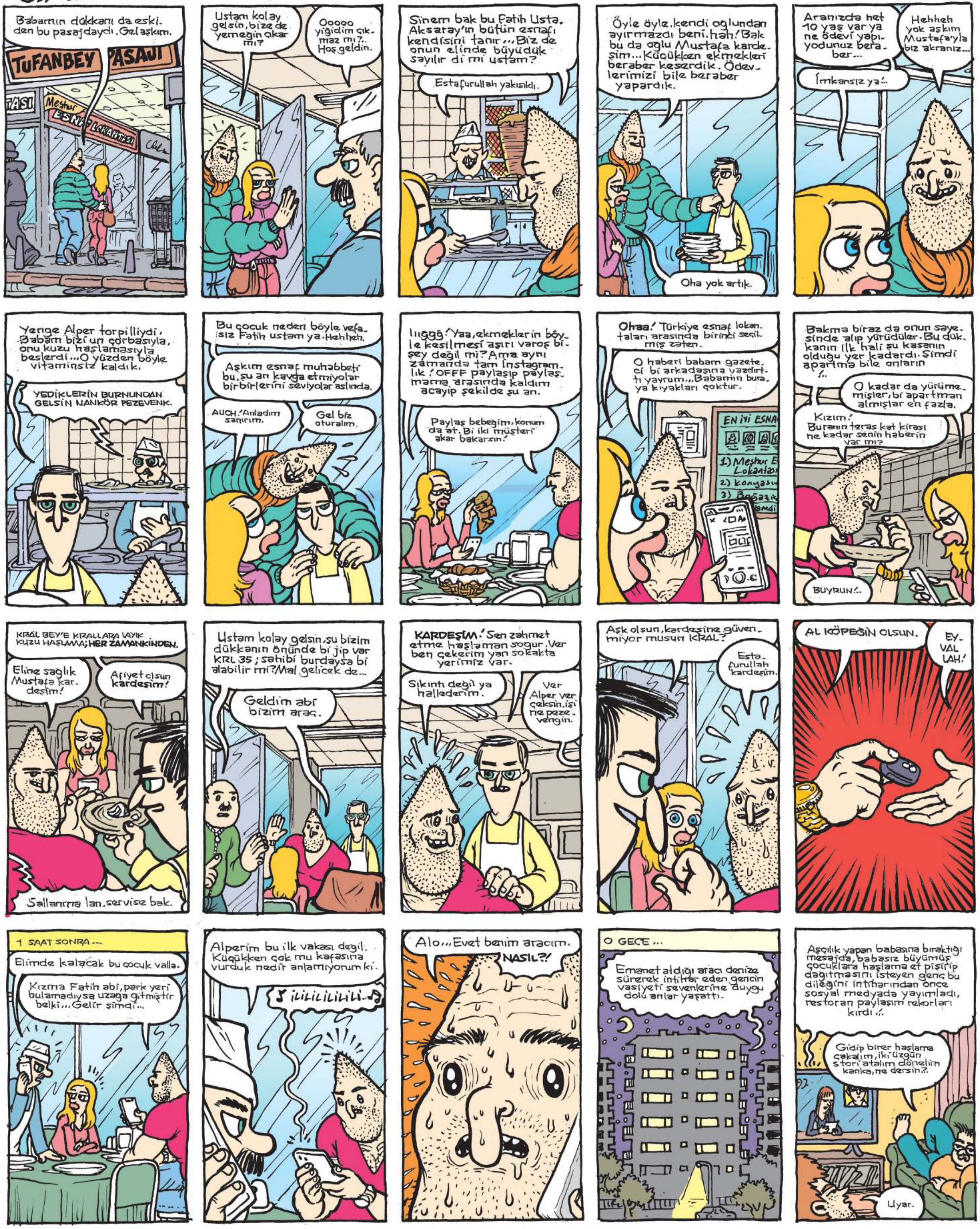
Bakın dünyadaki birkaç vahşi ülke dışında bütün makbul ülkelerde üniversite öğrencileri desteklenir. Örneğin Almanya'da en fazla haftada 10 saat çalışabilecekleri işlere girmelerine izin verilir (aksi takdirde her ay 750 euro civarında verilen ve mezuniyetten 5 yıl sonra, kendi istedikleri taksitlerde ve 20 yılda ödemeleri gereken BAföG bursunu eksik alırlar), üniversite yemekhanelerinde de piyasa fiyatının beşte birine varan fiyatlarla istedikleri gibi yemek yerler.

Ama bunlar bir yana; kendisine liberal diyen ve tarihin en baskıcı, en nepotist, en tutucu iktidarlarını destekleyenleri bile köşeye sıkıştıracak bir önerim var: Madem "Devlet öğrencinin karnını doyurmak zorunda değil," o zaman tüm üniversite yemekhanelerini öğrencilere devredin. Öğrenciler seçtikleri ve denetledikleri bir yönetimle yemekhaneleri devralsın ve yönetsinler. Kâr amacı gütmeyecek böyle bir oluşum, yemek fiyatlarını bugün olduğundan daha aşağıya çeker. Bu ayrıca üniversite öğrencilerine eşsiz bir tecrübe de kazandırır.

Hem böylece yemekhane ihalelerini verdiğiniz şirketlerden rüşvet aldığınız, devletten aldığınız destek ve öğrenciden aldığınız katkı paylarını şirketlerle kırışıp gününüzü gün ettiğiniz gibi son derece çirkin iddiaların da önünü almış olursunuz fena mı?

ve SİNEM smoothie tercih ediyor...

cihan kılıç

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

SİLSİLE

- Giyersin gecelerde!
diyerek verdi bana kahverengi kadife ceketini.

Oyuncu arkadaşım. Hak ettiğinden fazla seyredilen bir dizide oynuyor, iyi para kazanıyor, giysilerini tazelerken eskilerini çevresindekilere dağıtıyor.

Kahverengi ceket de bana düştü. Denedim, üstüme oturdu da valla. Kollar biraz uzun. Azıcık kıvırdım sağlı sollu. Bordo astar tebarüz etti.

- Daha güzel oldu!

dedi oyuncu arkadaşım.

Berk adı. Çok iyi çocuk. Herkese öyle mi bilmem, benim için iyi çocuk. Hep "Aslında çok okumak lazım" deyip, pek okumayan ve hatta hiç okumayan biri.

Durmadan benden okuma listeleri istiyor. Üç kere yazıp verdim, henüz başlayamayıp yeni listeler istedi.

Vermedim. Dedim ki:

- Sait Faik Abasıyanık, ne yazdıysa önce hepsini bi oku lan!

Konuyu değiştirmeğe çalışarak,

- Sen de benim dizimi hiç seyretmiyorsun!

dedi.

- Yengen çok seviyo sizin diziyi!

dedim.

- Her Perşembe bende toplanıp seyrediyoruz, bu hafta sen de gel.

dedi.

- Gelirim.

dedim, kolları kıvrık kahverengi kadife ceketin üstüne paltomu giyip çıktım.

Kumruların gurultusunu "Üsküdar'a gidelim" sesine benzetmiş kadim İstanbul ahalisi. Üsküdar'da indim motordan.

Bahriye makarna yapmış, limonlu beyin salata da var.

- Çayı da koyalım!

dedim.

- Çay yok!

dedi Bahriye.

Bakkalı aradım, kutu Rize çayı söyledim.

- Su da söyle!

diye seslendi Bahriye.

Esra Gülmen

Takıntılı adamım, ne güzel tek siparişle geçecektim, ikiletti hayat arkadaşım.

- Bi kutu çay, üç litrelik su, bi de Fiskobirlik fındık ezmesi!

dedim durduk yerde.

Bakkalın çırağı Cemal, getirdi siparişi. Ceplerimde para ararken, kahverengi ceketin yan cebinden iki adet tırtıklı prezervatif çıktı.

- Hayırdır?

dedi Bahriye.

- Öde parasını Cemal'e bi!

dedim. Ödedi. Cemal gitti.

- Berk'in ceketi o!

dedim.

- Ara Berk'i!

dedi.

Görüntülü aradım:

- Lan oğlum, bana verdiğin ceketin cebinden prezervatif çıktı, pusu kurar gibi ya!

dedim.

Kadraja kıvırcık, solaryum yanığı, hızmalı bir kadın girdi.

- Ne prezervatifi Berk, hani 72 günlük seks diyetindeydik!

diye bağırdı!

- Eskiden kalma yav!

diye bağırırken kapattı Berk.

O perşembe Bahriye'yle gittik Berk'in evine, diziyi seyretmeye. Ayrılmışlar hızmalıyla.

- İyi oldu abi, tütsü-meditasyon, diyet-perhiz, yaktı kafamı karı!

dedi Berk.

Aynı Berk reklam arasında

- Tolstoyevski'yi iki ayrı yazar sanıyodum, bugün sette öğrendim ki tek adammış!

dedi.

- Üsküdar'a gidelim...

dedim Bahriye'ye.

vedatozdemiro@gmail.com

O SIRADA
ERMAN · ÇAĞLAR

İhmal Etmişim.

Odama "napıyorsunuz lan burada!" diye bağırarak girdim. Odamdaki eşyalarla benim aramda eskilere dayanan fakat eskimeyen bir şakadır. Oda, bir aşk skandalı yüzünden bulunduğu kasabayı aniden terk etmek zorunda yaşlı bir kelin evin eşyalarını alelacele ve hoyratça doldurduğu nakliye kamyonunun kasasına dönmüş. "S.keyim facebookunu da mynet okeyini de... Selma hanım eliniz çok ballı, Yelda hanım sizin de cumhuriyet bayramınız kutlu olsun kırmızı beyaz elbise çok yakışmış derken yaktık kendimizi..." diye ağlaya ağlaya üst üste itelenmiş gibi eşyalar. Odayı ihmal etmişim. Hemen şu anda yapılabilecek bir şey yok, en fazla sempatimi bildirebilirim, olayların bu hale gelmesinde benim de payım olduğunu kabul edebilirim. "Arkadaşlar öncelikle rahatsız olmakta haklısınız, tatsız bir durum, bu konuda da herkesten çok kendimi suçluyorum, fahiş hatalar yapılmış, konuyla en kısa zamanda ilgileneceğim. Şimdi gidiyorum, keyfim kaçtı, dizi falan izleyeceğim. Siz moralinizi yüksek tutun, içinde bulunduğunuz koşulların kim olduğunuzu belirlemesine izin vermeyin ve hoşçakalın..." En iyi yaptığım şeydir sempati bildirip hata kabul etmek. Az önce buradaydı, empati yapıyordu, sempati dağıtıyordu, kendisinin de hataları olduğunu kabul ediyordu, sonra birden ortadan kayboldu. Sihir gibi, yere duman bombası atıp aniden yok olan hain bir ninja gibi.

Böyle olabilirdik.

Evin her yerinde insanlar başka işlerle meşgul oldukları için kaçamadım, mecburen çalışma masasında iteleye iteleye kendime yer açtım, bilgisayarın başına oturdum. Bilgisayarın masaüstünün çalışma masamın üstünden hiçbir farkı yok. Bazı belgeler var, belgeler klasörünün içine koyarsam kaybolur diye korkuyorum, gözden ırak gönülden de ırak olur diye korkuyorum, hiçbir yere yerleştiremiyorum. İlla masaüstünde dursun, birbirimizin gözlerinin içine bakalım, asla ayrılmayalım istiyorum. Hasan İnceler'le 2006 yılında çekildiğimiz bu fotonun 2020'yi idrak ettiğimiz şu günlerde masaüstümde ne işi var? Çünkü ayrılamıyorum. Ayrılmayı ihmal ediyorum. Oysa belgelerin içinde "hasan inceler ve ben, 2006 yılında bira içerken ve ikimizde şimdi olduğumuzdan daha zayıf olduğumuz halimizle" diye bir klasör açılması gerekir, o fotoğrafın o klasöre yerleştirilmesi gerekir. Hatta o fotoğrafın twitterda, facebookda, instagramda paylaşılması, o zamanlar saçın varmış yazan herkese cevap olarak evet yazılması gerekir. Oraları da ihmal ettik. Tanıyor olabileceğim kişileri ihmal ettim. Bundan büyük günah olabilir mi? Hepsinden tek tek özür dilemek için çok geç mi? Sizleri tanıyor olabilirdim. Her şey başka türlü olabilirdi. Ben Hasan'ı tanıyorum, akrabalarımı falan tanıyorum, üst kattaki yüz yaşındaki teyzeyi bile tanıyorum. Bana açıkçası bu kadarı bile fazla geliyor, daha fazla insan tanırsam tanıyışımın kalitesi düşer, tad alamazsınız, o kadar methini duymuştuk, erman çok iyi tanır demişlerdi ama övdükleri kadar değilmiş, abartılmış dersiniz diye korkarım. Tanıdıklarımı da ihmal ediyorum, sadece bayramlarda arıyorum. Sizleri tanırsam sizleri de ihmal etmekten korkarım. Çalışma masamın haline bir bakın. Bu biz olabilirdik, ilişkimiz bu halde olabilirdi. İyi ki öyle değil, biraz öyle düşünün.

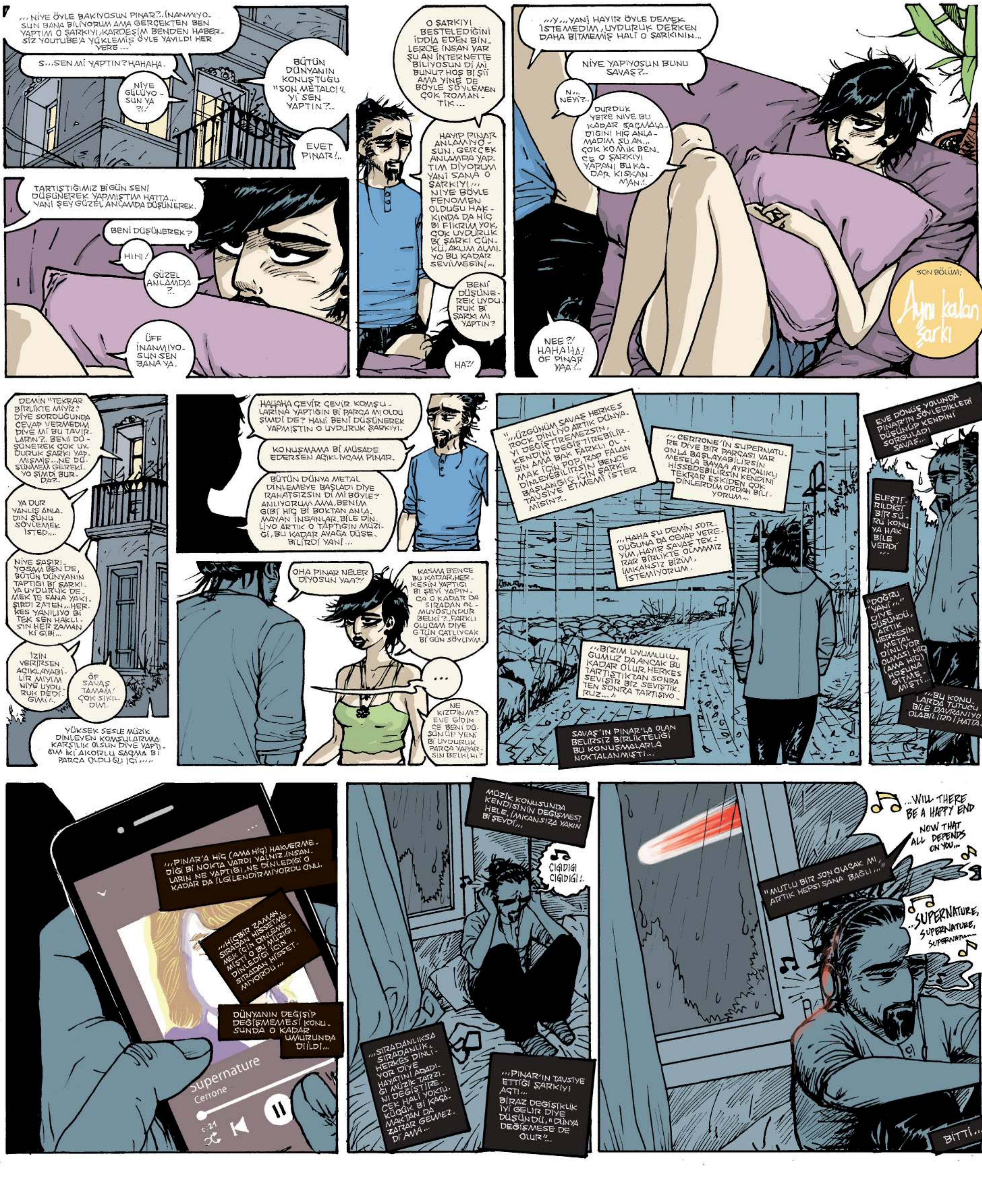
Sene 2009 falan olması lazım.

Sevgiler, Erman.

SON METALCİ

Geçen bölümden: Bilinmeyenden gelip tekrar bilinmeyene dönen Supernature kuyrukluyıldızı, dünyanın etrafında tam bir tur atmış, rock müziğe dair ne varsa sıfırlamıştı.Rock müzik dinleyen kimse kalmamıştı. En sert heavy metal grupları bile pop, R&B, rap ne varsa ona buna bulaşmış, kökenlerini tamamen unutmuşlardı.
Kuyrukluyıldızın göründüğü gece, Black Sabbath'ın Paranoid'ini dinlediğinden midir nedir artık bilinmez, müziğe yapılan bu gizemli darbeden etkilenmeyen tek insan Savaş'tı.

yazan çizen OKY

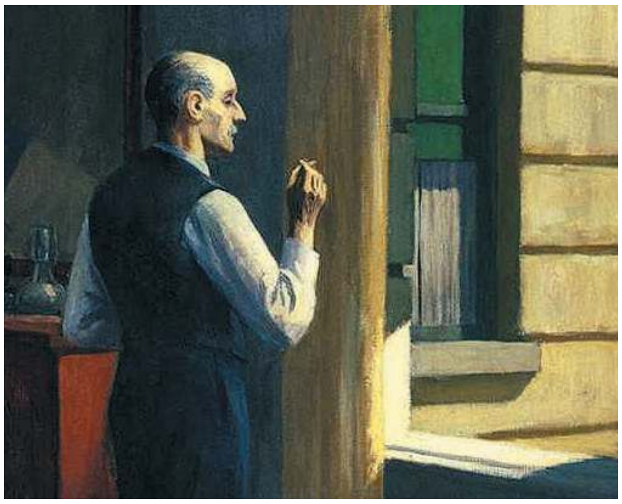
ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Bir küçük bavul elimde/ Kirli bir gece yarısı/ İpek oteline indim/ Mumyadan bir salepçi vardı karşı köşede/ Ölü bir kâtiple göz göze geldim"
Necati Cumalı

("ESKİ YIL"; ÇOK ESKİ…)
Yukarıya bir bölümünü aldığım şiiri bir İzmir otelini; eski; çok eski zamanların bir İzmir otelini anlatıyor. Necati Cumalı'nın. Vardı öyle.(Sirkeci'de, Tahtakale'de Anadolu'nun çeşitli yerlerinde de vardı benzerleri--hâlâ var mıdır--"Anayurt Oteli"nde de, yine o aynı; tarif edilemez yoğunlukta keder/hüzün/yalnızlık isleri/ tozları biriktirmiş o pencereler, tahtalar… o yağlıboya tavanlar… muşamba desenleri… neredeyse ele gelir hale gelmiş o "varoluş hüznü"; onu anlatmaya uğraşıyordu Yusuf Atılgan--"Zebercet" ; işte o da bir başka "ölü katip") Yetmişler'in hemen başında, Basmane'de, o türden eski, yarı ahşap bir otelde bir ay kadar kalmıştım. Kıştı. (Tek yıldızlı mıydı neydi. Belki o bile yok--sözünü ettiği çeşitten; tıpkı o; balmumundan olma bir salepçi köşede sabaha kadar öylece duruyordu--doğru söylüyor, vardı, şahidim--) *(Bir iş için gelmiştim, bir mekâna resimler yapacaktım. Yaptım da. Bitirdim; adam bir türlü paramı vermiyor. Sallıyor. Erteliyor, dönemiyorum)*

Edward Hopper 1882-1967

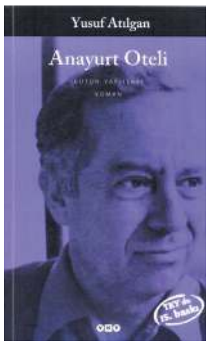
Dışarıda buzlu rüzgârlar esiyor. Yine böyle yılbaşıydı. Onu hatırladım. (Çeşit çeşit insan "ifrazat" ları, tahta, toz, küf, eski battaniye, sabun, sigara, kolonya, klor--girişte kâtibin kendine pişirdiği yemeklerin ağır kokularının da eklendiği; hepsinin karışımından olma o koku--) Elimde iri mandalinalar--o vakitlerin hoş İzmir mandalinaları-- Camda karşı otellerin neonları. Yağmur çiseliyor. Yandaki Pavyondan "Ay dooost" diye (haddinden fazla uzata uzata--aşırı dalgalandırarak da--) bar bar bağıran bir adam. (Cem Karaca'nın şarkıları zirvede "belimizde kılıcımız kirmani…") Otelin müdavimi iki büklüm, takım elbiseli amcalar, --elbiselerin yakaları parlıyor--ihtiyar düşmüş hayat kadınları. Ne iş yaptığı muamma gece insanları. Herkes ellerinde bir kesekağıdı (naylon poşet furyası henüz başlamamış) otele dönüp odasına kapanıyor.(bir kısmı sürekli orada yaşıyor) Hep çok eski bir şeyleri düşünüyormuş gibi dalgın ifadeler. Sabaha kadar çeşitli tonlarda öksürükler. Ahşap merdivenlerin gıcırtısı. Sessizce inip çıkanlar. Pavyondan gelen "eğlence"nin çıngırtıları. (--sesler dışarı verilmiş--her fırsatta şiddetli ataklar yapan bateri--Sahne alan sanatçı kadın konuşuyor--o, cılız, yetersiz alkışın telafisi için "cıs çıs çıs cıs" çılgınca zillere vuruyor) Amfiler vınlıyor. Çınlıyor. Dışarıda yeni yıla giriliyor. Rüzgâr uğultuları.

Necati Cumalı 1921-2001

Otel sessiz.(televizyon yok, odalarda--henüz hiçbir yerde yok zaten--)
Cansever;
" Ne de olsa herkes biraz ölüdür/ Otel müşterileri en önde gelir/ Kendileri soyar kendilerini kendileri giydirir) diye yazmıştı. Doğru. O da… Hepimiz kendi kendimizi giydirip soyuyoruz. (henüz 19 yaşındayım gerçi ben, epey hızlı giyiniyorum--oteldeki ağır dramı da bir seyirci gibi anlamaya çalışarak…--)
Gerçi Cumalı'nın ("İpek Oteli") şiiri mutlu sonla biter; (salepçinin mumyası çözülür, kâtip dirilir):" İyi ki seni tanıdım/ İyi ki seni sevdim/ Şimdi tıkır tıkır bir faytonda her gece/ İpek oteline dönerim./ Kâtiple dertleşirim, salep içerim."
"2020" YAZMAK
Bu yazılar için tuttuğum çeşit çeşit notların köşesinde tarih oluyor. (--karışmasın--) Geçen yıl; ilk bir kaç gün; 2019 yerine, dalıp 2018 yazmış, ardından son rakamı sekizden dokuza çevirmiştim. (Üstünden bastıra bastıra geçerek) İki üç gün... Hepsi o. O kadar. Sonra unutuyorsun. 2018 yazmayı. Alışıyorsun yeni olana. Hemen.(her yıl olurdu bu çeşit) Eskisi; sanki hiç olmamış. Hep "ikibinondokuz" muş. "Nisyan ile malul" denmiş insanoğlu/kızı'na. "Hafıza- i beşer" (Pis intibak--hâlbuki o sıska bir ihtiyar olarak çizilen, kapı dışarı edilen; sensin. Senin yitip gitmiş bir yılın, senin yıpranmış bir bölümün o amca. Hayatın o "yaşlı amcalar" ın toplamı--*yeni yıl/eski yıl çizimlerini diyorum–)* Bu sene o bile olmadı. Anında sattım ikibinondokuzu. İki yirmi yanyana çünkü. Yazması hoş. Yeni gelenin.(daha alımlı, oyunlu) Hemen yenisini yazdım. Şaşırmadan etmeden. Yanılmana bile izin vermiyor.

Rainer Maria Rilke 1875-1926

Bir başka şair: Rilke; "yeni yılı memnuniyet'le karşılıyoruz" diye yazmıştı, "…Hiç olmamış şeylerle dolu"
"Hiç olmamış şeyler" ; Doğru gibi; Dakika bir… hemmen ilk günlerinde; daha bismillah; "Üçüncü Dünya Savaşı" başlama ihtimali. *(ben yazıyı bitirirken, Trump, komutanı öldürmüş olmalarına karşılık verirlerse, önceden belirledikleri 52 hedefi bombalayacaklarını bildirdi–eh bol bombası var–başka tarafa bakıp sırıtman gerekiyor–)* Bu derece yakınlaştığımızı hatırlamıyorum. Evet; Rilke de haklı; "Hiç olmamış şeyler"; Doğru; "Üçüncü Dünya Savaşı" hiç olmamıştı.

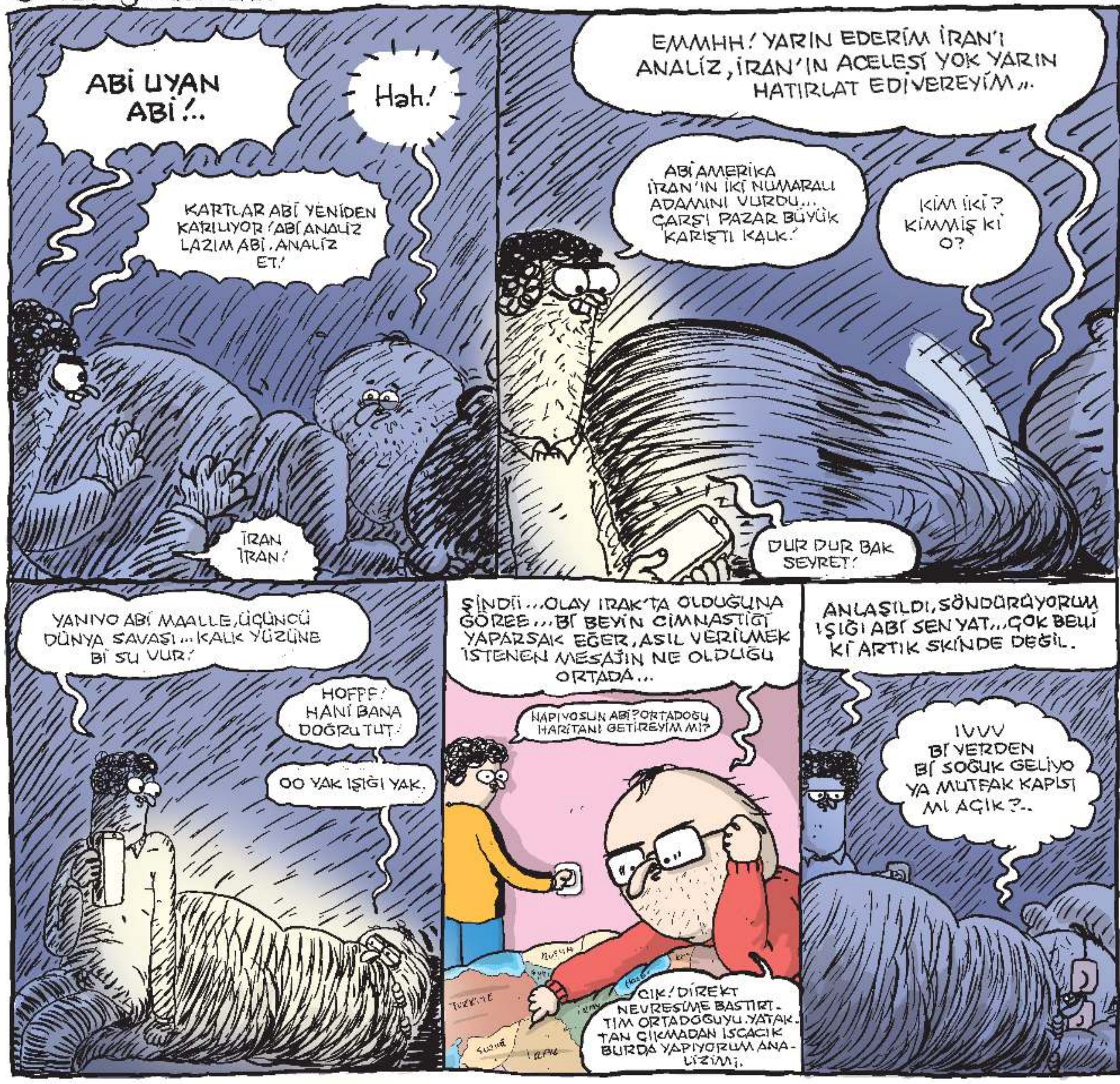
Yusuf Atılgan 1921-1989

Hepinize, dostluk, kardeşlik, muhabbet dolu, savaşsız günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

Ortadoğu uzmanı.

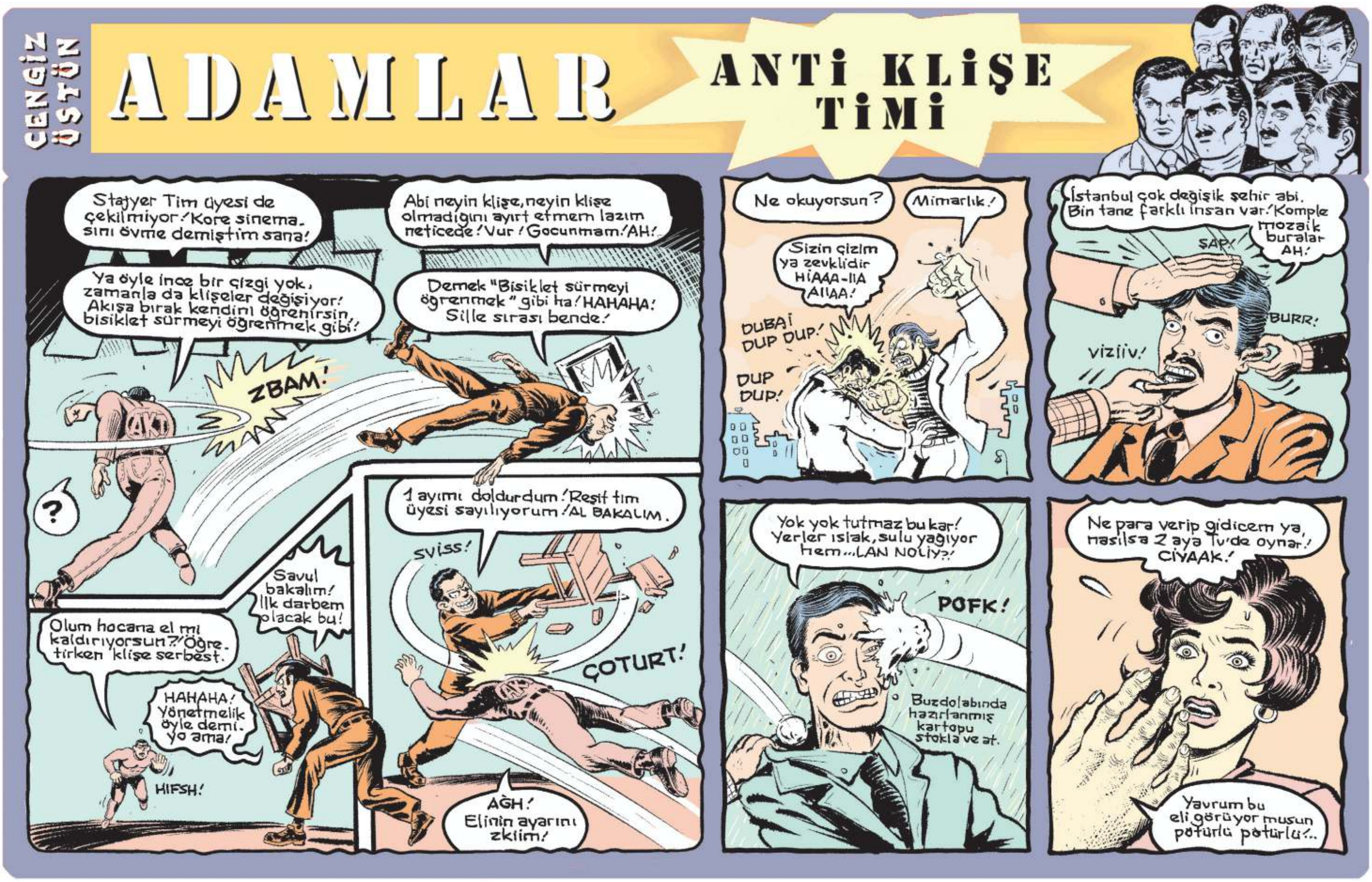

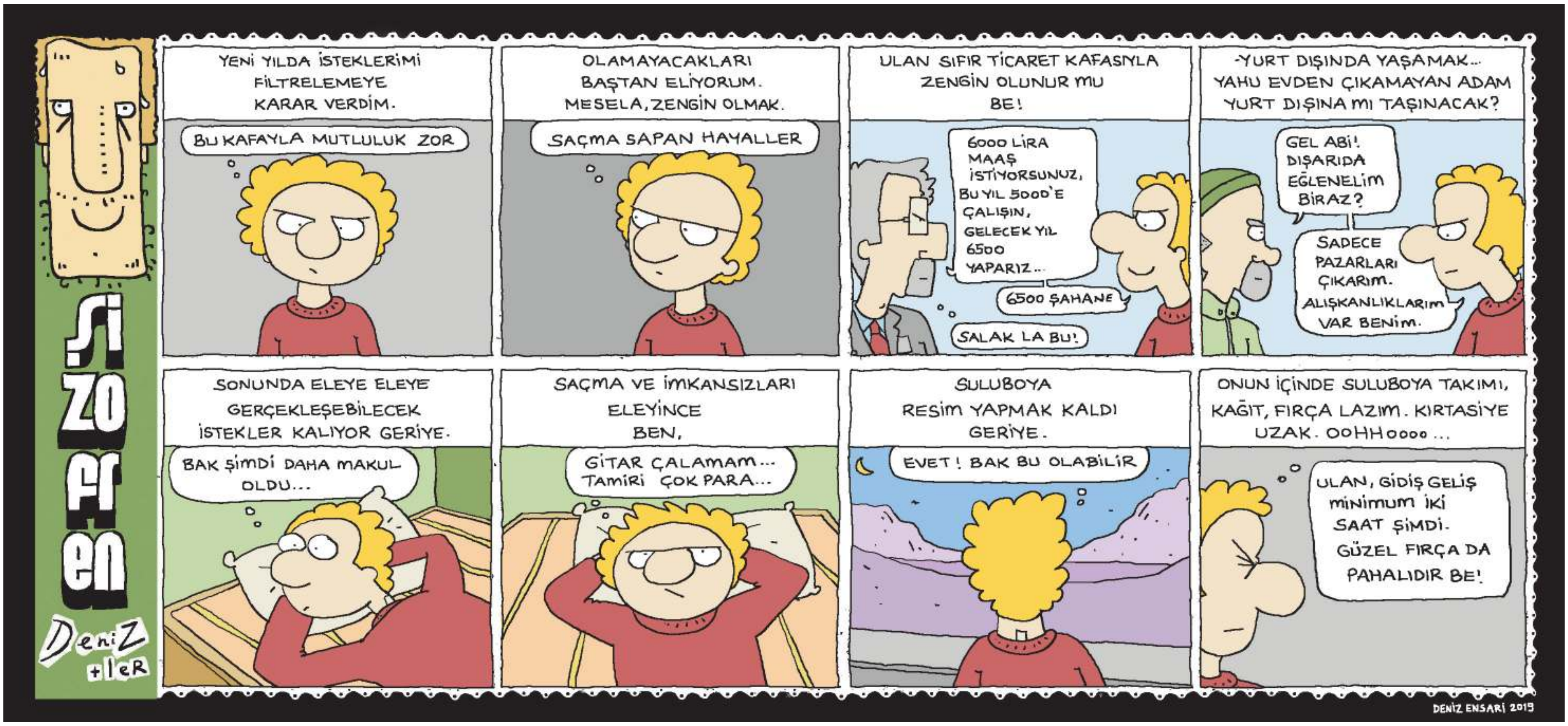
ANAFLAKSİ.

ÖZER AYDOĞAN
Bilimsel tartışma.
NE ALAKASI VAR BEYEFENDİ. NASA YÖRÜNGEYE BİR ARAÇ FIRLATTI DİYORUM.
TAMAM, BİZDE DE ZAMANINDA YAZARKASA FIRLATILMIŞTI.
TEKMEYİ VURMADI DİYOSUN YANİ?..
AKSİNE İYİ DİLEKLERLE AYRILDIK...
UMARIM HAKETTİĞİNİ BULURSUN.
SENİN AYAĞIN UĞURLUDUR.
İŞİN HALLOLSUN İSTİYOSAN İNSANLARA BİRAZ YALAKALIK YAPACAKSIN, ÖĞRENEMEDİN ŞUNU.
SENİ ÖVÜYOR...
KESTANE GÜRGEN PALAMUT, ALTI YAPRAK ÜSTÜ BULUT, ORMAN NE GÜZEL NE GÜZEL.
PROFESÖR BULDUK!
KOY KOY, PIRIL PIRIL YAPTIK!
KUSURA BAKMAYIN MASALARIMIZ DOLU!
Bİ DE BU YÖNTEMİ DENE. YELİM BAKALIM.
YERKEN ZAYIFLA
STRESTEN DAL GİBİ KALDIM. OLMAZ OLSUN BÖYLE ÖGÜN...
"PANDORA'NIN KUTUSU KAPANINCA İÇİNDE BİR TEK UMUT KAPALI KALIYOR VE"...
SEN ORDA ETLERİ Mİ GÖTÜRÜYOSUN. BİZE BIRAKMIŞSINDIR İNŞALLAH! KAPA ŞUNU!
FAZLA UMUTLANMAYIN!..
BU ALETLE BEYNİNE GİRİCEM YUSUF, HAZIR OL!..
GİT BAŞKA ERKEKLERE DADAN, ŞIRFINTI... UTANMIYO MUSUN EVLİ ADAMLARA YAZMAYA!
BEN HANIMA TÜM HESAPLARIN ŞİFRESİNİ VERİYORUM. SİZİ BAYAN SANDI PROFESÖR!
KOCAM! RAHAT BIRAK AĞZINA SIÇARIM SENİN!..
PRENS DE RAPUNZEL'E DEMİŞ Kİ NASIL TIRMANICAM ORAYA... EE SEN UYUMUYOSUN, KAÇINCI HİKAYE BU?..
YOKSEN DEVAM ET!
HASAAAN HADİ!..
GELİCEM DUR, PRENS DÜZ DUVARA BU ŞEKİLDE TIRMANARAK.
Bİ COŞTUN SEN?

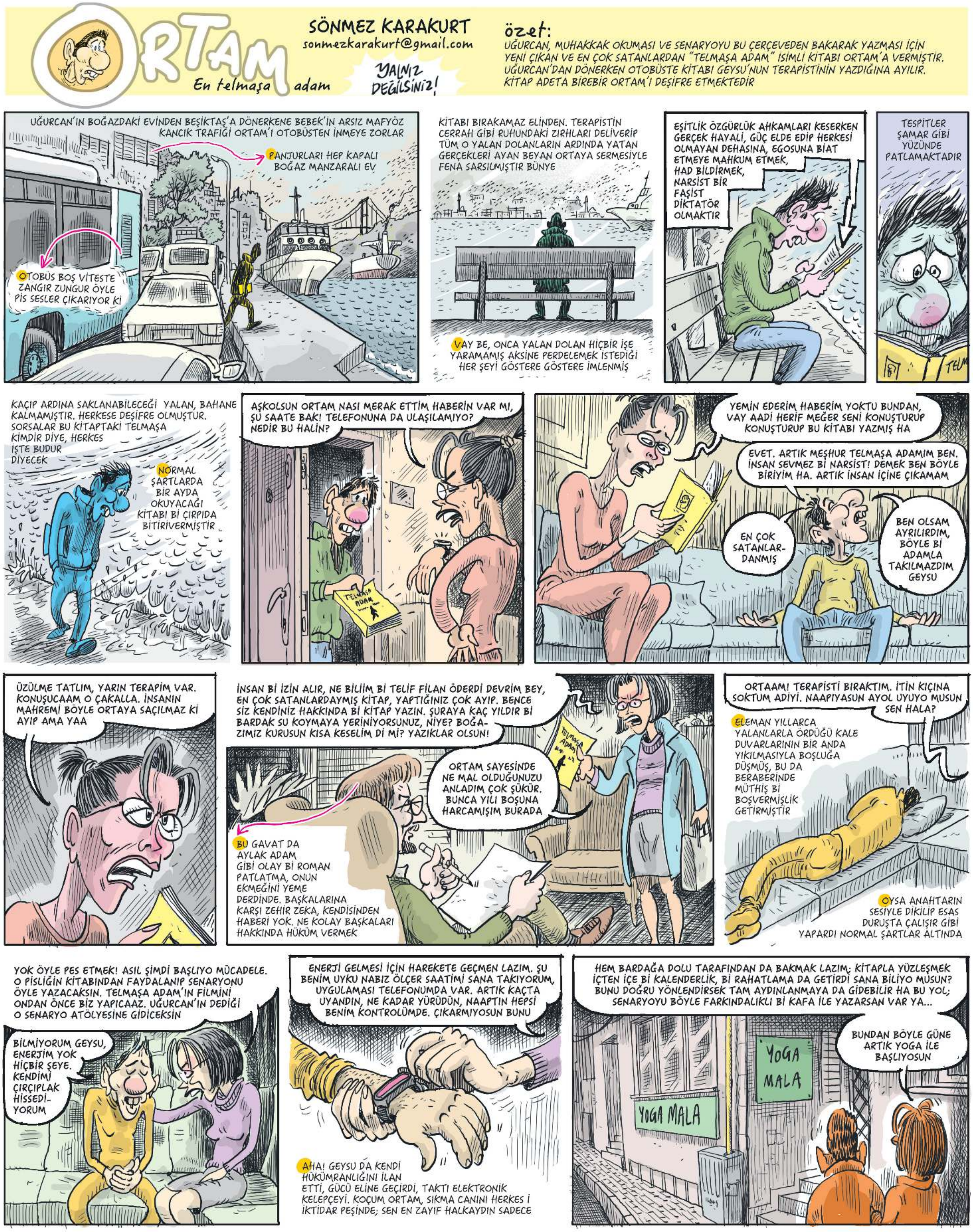
UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 8 Ocak 2019 | Sayı: 645

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 120 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

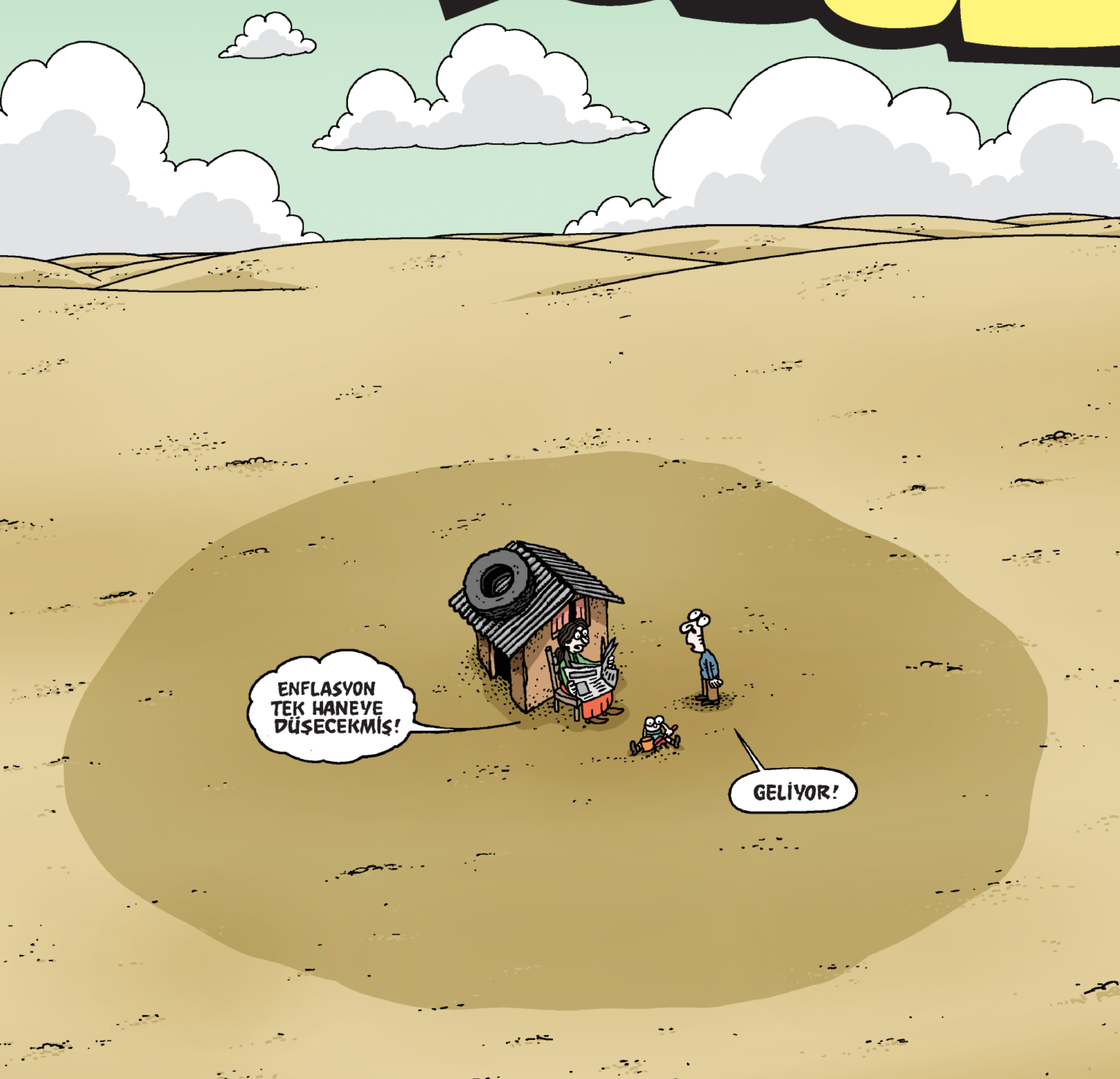
Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
UĞURCAN, MUHAKKAK OKUMASI VE SENARYOYU BU ÇERÇEVEDEN BAKARAK YAZMASI İÇİN YENİ ÇIKAN VE EN ÇOK SATANLARDAN "TELMAŞA ADAM" İSİMLİ KİTABI ORTAM'A VERMİŞTİR. UĞURCAN'DAN DÖNERKEN OTOBÜSTE KİTABI GEYSU'NUN TERAPİSTİNİN YAZDIĞINA AYILIR. KİTAP ADETA BİREBİR ORTAM'I DEŞİFRE ETMEKTEDİR
UĞURCAN'IN BOĞAZDAKİ EVİNDEN BEŞİKTAŞ'A DÖNERKENE BEBEK'İN ARSIZ MAFYÖZ KANCIK TRAFİĞİ ORTAM'I OTOBÜSTEN İNMEYE ZORLAR
PANJURLARI HEP KAPALI BOĞAZ MANZARALI EV
OTOBÜS BOŞ VİTESTE ZANGIR ZUNGUR ÖYLE PİS SESLER ÇIKARIYOR Kİ
KİTABI BIRAKAMAZ ELİNDEN. TERAPİSTİN CERRAH GİBİ RUHUNDAKİ ZIRHLARI DELİVERİP TÜM O YALAN DOLANLARIN ARDINDA YATAN GERÇEKLERİ AYAN BEYAN ORTAYA SERMESİYLE FENA SARSILMIŞTIR BÜNYE
VAY BE, ONCA YALAN DOLAN HİÇBİR İŞE YARAMAMIŞ AKSİNE PERDELEMEK İSTEDİĞİ HER ŞEYİ GÖSTERE GÖSTERE İMLENMİŞ
EŞİTLİK ÖZGÜRLÜK AHKAMLARI KESERKEN GERÇEK HAYALİ, GÜÇ ELDE EDİP HERKESİ OLMAYAN DEHASINA, EGOSUNA BİAT ETMEYE MAHKUM ETMEK, HAD BİLDİRMEK, NARSİST BİR FAŞİST DİKTATÖR OLMAKTIR
TESPİTLER ŞAMAR GİBİ YÜZÜNDE PATLAMAKTADIR
KAÇIP ARDINA SAKLANABİLECEĞİ YALAN, BAHANE KALMAMIŞTIR. HERKESE DEŞİFRE OLMUŞTUR. SORSALAR BU KİTAPTAKİ TELMAŞA KİMDİR DİYE, HERKES İŞTE BUDUR DİYECEK
NORMAL ŞARTLARDA BİR AYDA OKUYACAĞI KİTABI Bİ ÇIRPIDA BİTİRİVERMİŞTİR
AŞKOLSUN ORTAM NASI MERAK ETTİM HABERİN VAR MI, ŞU SAATE BAK! TELEFONUNA DA ULAŞILAMIYO? NEDİR BU HALİN?
TELMAŞA ADAM
YEMİN EDERİM HABERİM YOKTU BUNDAN, VAY AADİ HERİF MEĞER SENİ KONUŞTURUP KONUŞTURUP BU KİTABI YAZMIŞ HA
EVET. ARTIK MEŞHUR TELMAŞA ADAMIM BEN. İNSAN SEVMEZ Bİ NARSİST! DEMEK BEN BÖYLE BİRİYİM HA. ARTIK İNSAN İÇİNE ÇIKAMAM
EN ÇOK SATANLAR-DANMIŞ
BEN OLSAM AYRILIRDIM, BÖYLE Bİ ADAMLA TAKILMAZDIM GEYSU
ÜZÜLME TATLIM, YARIN TERAPİM VAR. KONUŞUCAAM O ÇAKALLA. İNSANIN MAHREMİ BÖYLE ORTAYA SAÇILMAZ Kİ AYIP AMA YAA
İNSAN Bİ İZİN ALIR, NE BİLİİM Bİ TELİF FİLAN ÖDERDİ DEVRİM BEY, EN ÇOK SATANLARDAYMIŞ KİTAP, YAPTIĞINIZ ÇOK AYIP. BENCE SİZ KENDİNİZ HAKKINDA Bİ KİTAP YAZIN. ŞURAYA KAÇ YILDIR Bİ BARDAK SU KOYMAYA YERİNİYORSUNUZ, NİYE? BOĞAZIMIZ KURUSUN KISA KESELİM Dİ Mİ? YAZIKLAR OLSUN!
TELMAŞA ADAM
ORTAM SAYESİNDE NE MAL OLDUĞUNUZU ANLADIM ÇOK ŞÜKÜR. BUNCA YILI BOŞUNA HARCAMIŞIM BURADA
BU GAVAT DA AYLAK ADAM GİBİ OLAY Bİ ROMAN PATLATMA, ONUN EKMEĞİNİ YEME DERDİNDE. BAŞKALARINA KARŞI ZEHİR ZEKA, KENDİSİNDEN HABERİ YOK. NE KOLAY BAŞKALARI HAKKINDA HÜKÜM VERMEK
ORTAAM! TERAPİSTİ BIRAKTIM. İTİN KIÇINA SOKTUM ADİYİ. NAAPIYASUN AYOL UYUYO MUSUN SEN HALA?
ELEMAN YILLARCA YALANLARLA ÖRDÜĞÜ KALE DUVARLARININ BİR ANDA YIKILMASIYLA BOŞLUĞA DÜŞMÜŞ, BU DA BERABERİNDE MÜTHİŞ Bİ BOŞVERMİŞLİK GETİRMİŞTİR
OYSA ANAHTARIN SESİYLE DİKİLİP ESAS DURUŞTA ÇALIŞIR GİBİ YAPARDI NORMAL ŞARTLAR ALTINDA
YOK ÖYLE PES ETMEK! ASIL ŞİMDİ BAŞLIYO MÜCADELE. O PİSLİĞİN KİTABINDAN FAYDALANIP SENARYONU ÖYLE YAZACAKSIN. TELMAŞA ADAM'IN FİLMİNİ ONDAN ÖNCE BİZ YAPICAAZ. UĞURCAN'IN DEDİĞİ O SENARYO ATÖLYESİNE GİDİCEKSİN
BİLMİYORUM GEYSU, ENERJİM YOK HİÇBİR ŞEYE. KENDİMİ ÇIRÇIPLAK HİSSEDİ-YORUM
ENERJİ GELMESİ İÇİN HAREKETE GEÇMEN LAZIM. ŞU BENİM UYKU NABIZ ÖLÇER SAATİMİ SANA TAKIYORUM, UYGULAMASI TELEFONUMDA VAR. ARTIK KAÇTA UYANDIN, NE KADAR YÜRÜDÜN, NAAPTIN HEPSİ BENİM KONTROLÜMDE. ÇIKARMIYOSUN BUNU
AHA! GEYSU DA KENDİ HÜKÜMRANLIĞINI İLAN ETTİ, GÜCÜ ELİNE GEÇİRDİ, TAKTI ELEKTRONİK KELEPÇEYİ. KOÇUM ORTAM, SIKMA CANINI HERKES İ İKTİDAR PEŞİNDE; SEN EN ZAYIF HALKAYDIN SADECE
HEM BARDAĞA DOLU TARAFINDAN DA BAKMAK LAZIM; KİTAPLA YÜZLEŞMEK İÇTEN İÇE Bİ KALENDERLİK, Bİ RAHATLAMA DA GETİRDİ SANA BİLİYO MUSUN? BUNU DOĞRU YÖNLENDİRSEK TAM AYDINLANMAYA DA GİDEBİLİR HA BU YOL; SENARYOYU BÖYLE FARKINDALIKLI Bİ KAFA İLE YAZARSAN VAR YA...
YOGA MALA
YOGA MALA
BUNDAN BÖYLE GÜNE ARTIK YOGA İLE BAŞLIYOSUN

UYKUSUZ

ISSN 1307-7619
15 OCAK ÇARŞAMBA
SAYI: 2020/03 No: 646
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.

O SIRADA — ERMAN ÇAĞLAR

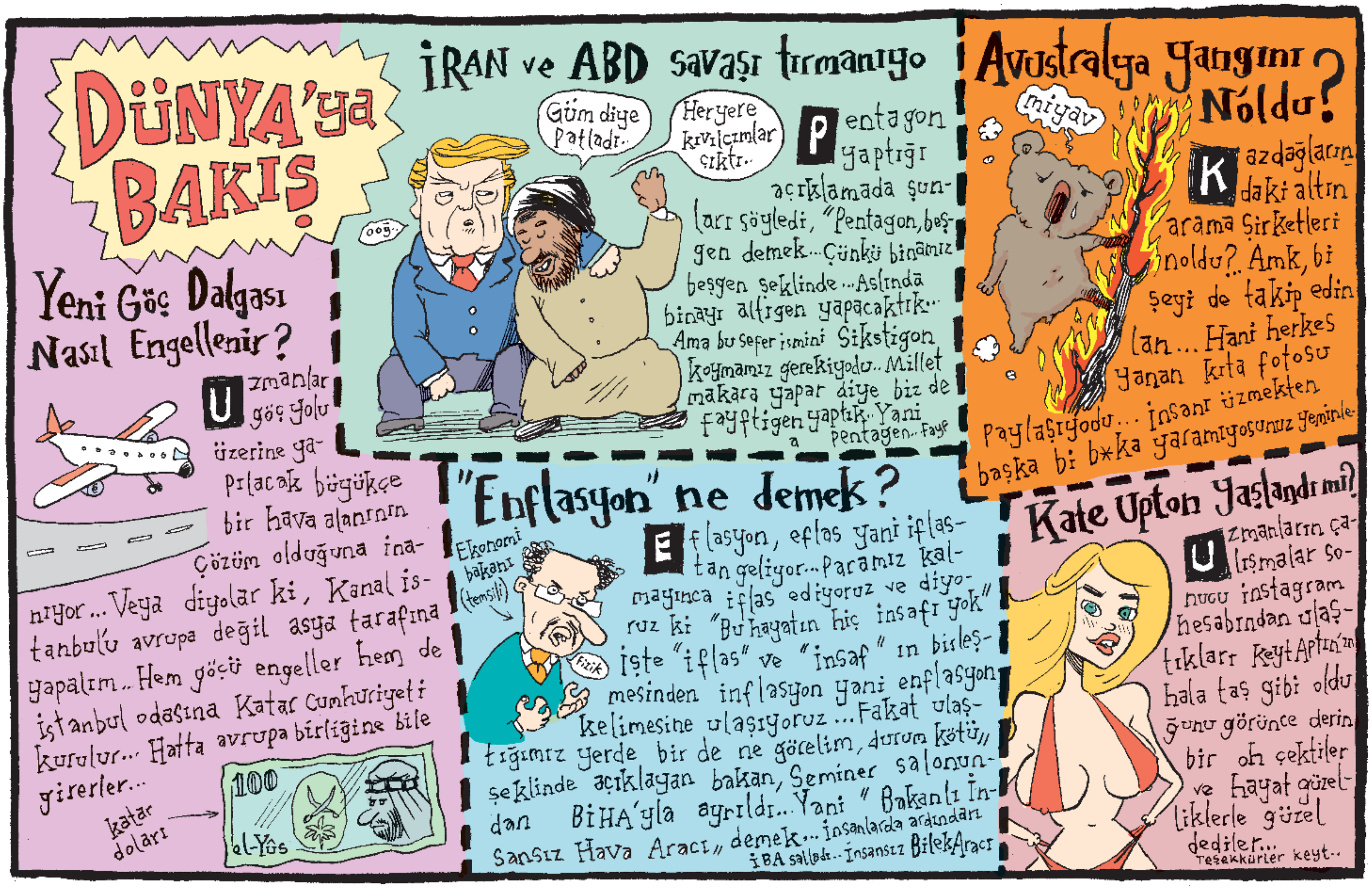
Yağmurlu gün.

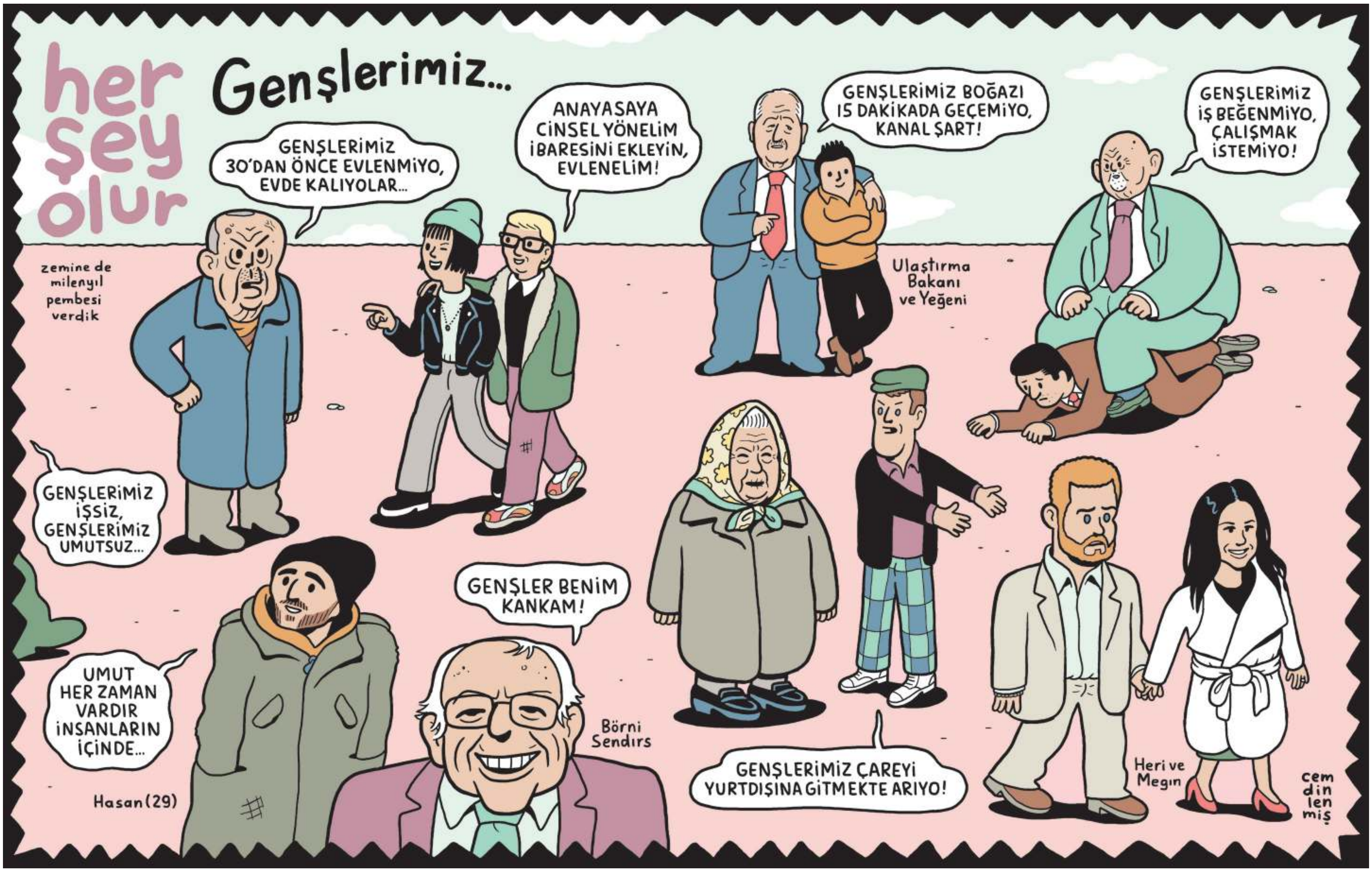
Bazen insan bir amacı olduğu hissiyle dolmuş taşmış şekilde uyanıyor. "Naber lan insanlar, nasılsınız? Önemli işleriniz var gibi hızlı hızlı dolaşıyor musunuz bu dünyanın üzerinde? Bir götlük yer açın, bugün ben de önemli işlerim var gibi hissediyorum. Aranızda karışacağım, yanınızda yürüyeceğim, "korkunç önemli işler ordusu"nda sizin saflarınızda savaşacağım." diye bağırarak üzerindeki yorganı hınçla bir tarafa fırlatıyor. Bazı günler insan kahvaltısını bile "hadi birader beni meşgul etmeyin" diye bağıra bağıra yiyor. Bugün öyle bir gün değil. Bugün yağmurlu bir gün. "Emin misiniz?" diye uyandım. Bu gece yatıp sabah kalkma işinden emin misiniz? Böyle şeyleri bebeğim iyi bilir. Bu konularda benden daha emindir. Yataktan kalktım, yüzümü yıkamadığım halde evin içinde bebeğimi buldum. Mutfakta ayaküstü kahvaltı ediyordu. Beni gördüğü gibi tereddütümü, şüphemi sezdi. Kadınlar böyle şeyleri hisseder. Kafamı yağlı reçelli ellerinin arasına aldı, "bugün temizlik var, ortalıkta dolaşma" diyerek kelimelere dökemediğim soruları olabilecek en sade, en duru şekilde yanıtladı. O zaman ben çıkıyorum. Gidip rüzgardan kırılmış dandik şemsiyelerin terkedildiği kenar köşelerde duracağım. Kendime kırılmış şemsiyelerden yeni bir yuva kuracağım. Pencerelerini şeffaf şemsiyelerle yapacağım, dışarıdayken dışarıyı izleyeceğim. Dramatik etkiyi arttırmak için belki zatürre de olurum.

Dışarıya çıktığım gibi bunların kötü fikirler olduğunu fark ettim. Dışarısı zatürre olmak için bile çok soğuk. Kırılmış, yamulmuş şemsiyeler ise bırakıldıkları noktada durmuyor, fırtınayla oraya buraya yuvarlanıyorlar. İşleri varmış gibi, verginin son günüymüş gibi acele hareketler içindeler. Bir yerlere girmem lazım. Coşkulu doğa olayının her şeyi sadeleştiren, berraklaştıran böyle bir etkisi var. Ne duygu kaldı, ne şüphe. Mağara arar gibi kafe arıyorum mahallede. Bütün mahalleyi tek bir iç mimar mı haraca bağlamış anlamadım. Moda evi de, mimarlık ofisi de, kuaförü de kafeye benziyor. Hiç mi korkmuyorsunuz yaşlı teyzelerin kafasını karıştırmaktan? Kapınızı zorlayan yaşlı teyze görüntüsü size korkutucu gelmiyor mu? Apartman kapılarını bile zorluyorlar "kahve dokunuyor, bana ıhlamur demleyin" diye. Kemikli ve benekli ellerle camlara vuruyorlar. Bu fırtınada bile dışarıya çıkıyorlar. Görünüşte sokakta satılan plastik şemsiyelerden daha kırılganlar, ama dayanıyorlar. Buldukları her yere altılı yedili gruplar halinde oturuyorlar, birbirlerine bakmadan, birbirlerinin omuzları üzerinden boşluklara bakarak duruyorlar. Altı kişi nasıl göz göze gelmez? Bütün kafeleri doldurmuşlar. Bir kapıdan diğerine seke seke dolaşıyorum mahallede. Oturmak isteyene tek seçenek altılı yaşlı kadın gruplarından birine dahil olup bu manyakça ritüellerine dahil olmak. Bilmediğin, anlamadığın, sonuçlarını tahayyül dahi edemediğin ritüellere sırf "evde temizlik var" diye dahil olursan elin ayağın ters döner, aklını kaybedersin. Sabahın onunda açılan berbat bir birahane biliyorum. Sıkı tutun, sağlam dur dandik şemsiyem. Yirmi dakika yürüme mesafesine gidiyoruz. Birbirimize sahip çıkacağız.

Klon Kaan – I

Of ya yeni bir hayata başlamak ne kadar zor geliyor. Yılın ilk ayını ortaladık ama bende hala yenilenmeye dair pek bir hareket yok. Tamam işe girdim, hatta iki işe birden girdim, borçları onu bunu paketliyor olacağım umarım bir süre sonra da yani sabahları hala uyanma, geceleri ise hala uyuma konusunda istediğim başarıyı gösteremedim.

Her sabah kalktığımda insanları yataklarından kaldırıp işlerine götüren, o kapkaranlık havada sokağa çıkıp da hala hayatta kalmak isteyip, işe gitme dürtüsünü yaratan o olayı anlamış değilim. Neyse işte, vapur, Metrobüs, metro filan derken işe geliyoruz bi şekilde hepimiz her gün.

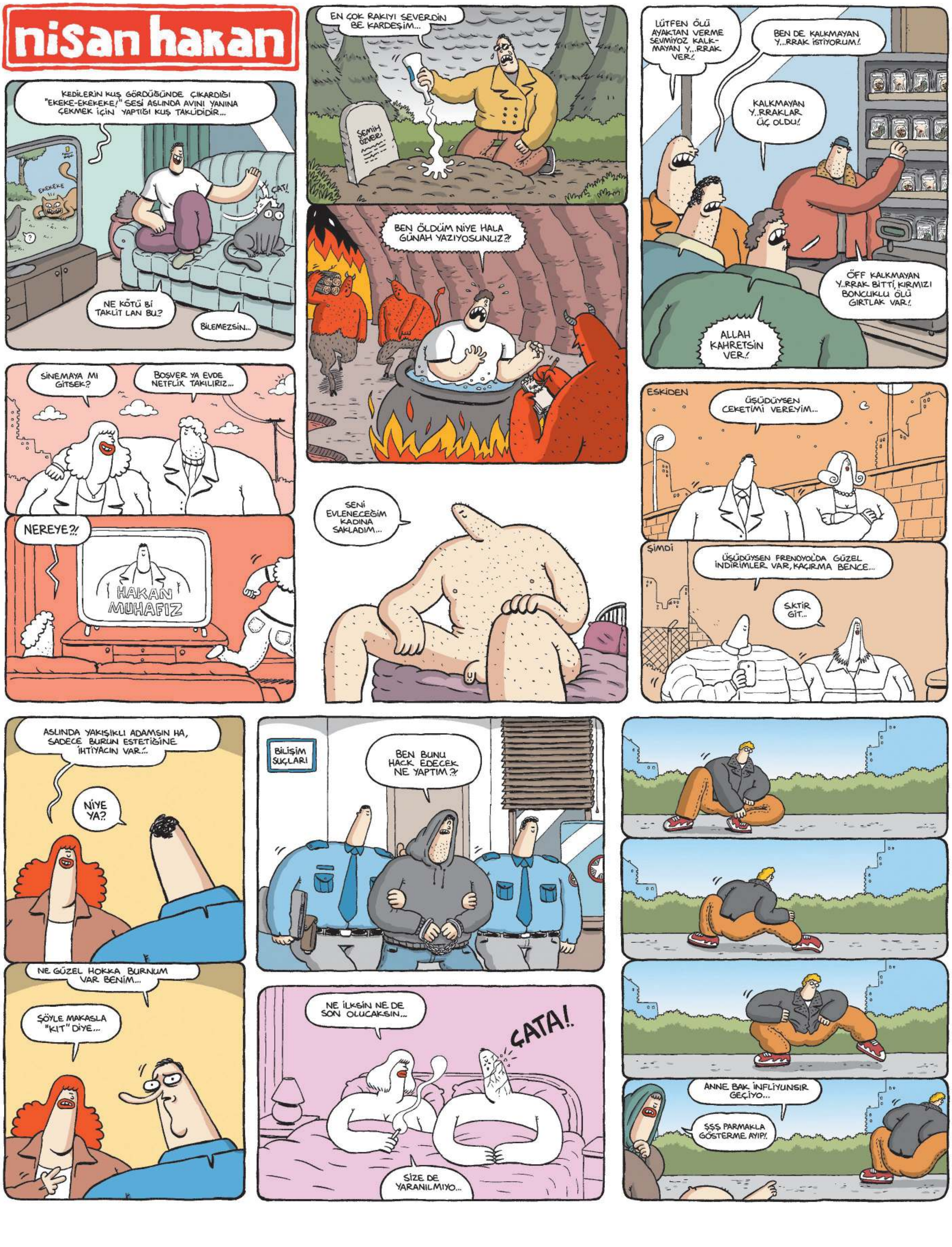
Evde oturdum klonumu yaptım ben de haliyle. Klon Kaan da tam benim gibi bir mal çıktı. Sabah bunu işe gitsin diye kaldırıyorum, bana surat yapıyor. Herife kahvaltı hazırlıyorum, hala mıymıy... Tam bir mal ya. Gelip bana 'Portakal suyu istediğim kadar soğuk değil' dedi. Lan olm, ben kendim içmiyorum, sen işe git, kafan çalışsın diye portakal almışım, suyunu sıkıyorum taze taze, sen bana tatava yapıyorsu. Vallahi dalıcam bu klon Kaan'a... İşin tuhafı o da benim kadar güçlü. Teke tek mevzu çıksa da sıkıntı. En azından benim kadar güçlü. İkimiz de kafayı gözü yararız. Bu denyoya arkadan odunla girmem lazım mevzuyu kazanmak için...

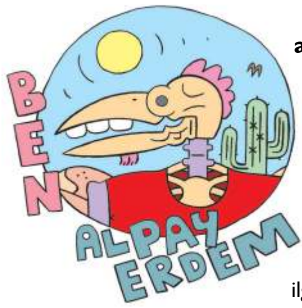
Klon Kaan üfleye püfleye birkaç gün işe gitti yavşak gibi. İşe geç gidiyor, patronla dalga geçiyor, ona buna laf ediyor. Gece eve geç geliyor, geçen gün yine bunu sokaktan topladım. Elinde bira, ona buna bira ısmarlatmış kendine. Sarhoş olmuş bir de kendi kendine kafası iyi Megadeth – Rust in Peace albümünden parçaları mırıldanıyor ağzıyla... Neyse aldım bunu, evde de dolaba dadandı. Kırk yılın başında peynir almıştım. Tulum, gouda, eski kaşar, ezine... Bu yavşak hepsini aldı. Bi de kendisi yerken kediye de yediriyor. Peynirleri kuruttu. Sonra geldi bana 'Kanzi ya soda moda bi şey var mı, mideyi biraz beeğğğğhhhppp' diye tısladı. Sonra gitti, 'Midenin yanmasını alır' diye evde kalan son beyaz leblebileri gömdü. O da yetmedi gitti buzdolabının önüne 'C vitamini lazım bana C' diye, alt çekmecelerden greyfurtları buldu. Sularını döke döke iki greyfurtu da gömünce. 'Abbe benim midem şey oldu' diye tuvalete gitti. Telefonumu da almış. Tuvalette ona buna mesaj, şaka maka yazıyor mal herif... Bir 20 dakika geçti, pis herif çıktı 'Abi acayip venomladım içeride, bi 20 dakika 18 yaşından küçükler lavaboya girmesin shshhshs' diye mal mal şakalar yaptı. Bu arada gerçekten de venomlamış. O kadar abur cuburu ye, sonrasında venom zaten kendisi geliyor...

Ulan bu pis heriften nasıl kurtulacağım. Eve de çöktü. Geçen gün 'Kaan, sen bu elektronik davulu çok kullanmıyorsun, bunu satıp zil filan mı alsak?' derken buldum bunu. Sonraki gün elinde bir çift zille geldi gecenin bir saati. Dut gibi sarhoş 'Abi bi arkadaşlar çalıyordu zillere çöktüm ehhehehe' deyip, elimdeki birayı da alıp dikti. Tam bir pislik. Elbiselerime de çöktü. Valla uykusunda boğazlayayım diyorum ama salonda yatıyor. Herifin uyumasını bekleyene kadar genelde benim de uykum geliyor. Sabah zaten kalkmıyor, cepten paraları filan da almış. Sabaha karşı kapı çalıyor, içki söylemiş marketten. Tam bir pislik. Neyse ki sigara içmiyor... Bu arada evdeki kediyi de kafaları, kendi kedim benim suratıma bakmaz oldu.

Geceleri iş çıkışında içip içip yanıma geliyor 'Ortamlara bi baksak mı yeaaa?' diyor. Ya ben de gitmek istiyorum, ben de dışarı çıkmak istiyorum ama pislik herif her yerde sürekli. Geceleri paso orada burada dj'lik yapmaya başladı. Evde tadım tuzum kalmadı. Zaten kazandığı paraları da eziyor, iyice zarar ziyan bir herif.

Önümüzdeki hafta klon Kaan'a büyük dalacağım, haberi yok.

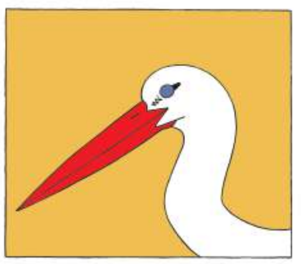

nisan hakan
KEDİLERİN KUŞ GÖRDÜĞÜNDE ÇIKARDIĞI "EKEKE-EKEKEKE!" SESİ ASLINDA AVINI YANINA ÇEKMEK İÇİN YAPTIĞI KUŞ TAKLİDİDİR...
EKEKEKE
ÇAT!
NE KÖTÜ Bİ TAKLİT LAN BU?
BİLEMEZSİN...
EN ÇOK RAKIYI SEVERDİN BE KARDEŞİM...
SEMİH ÖZVERİ
BEN ÖLDÜM NİYE HALA GÜNAH YAZIYOSUNUZ?!
LÜTFEN ÖLÜ AYAKTAN VERME SEVMİYOZ KALK-MAYAN Y...RRAK VER!
BEN DE KALKMAYAN Y...RRAK İSTİYORUM!
KALKMAYAN Y..RRAKLAR ÜÇ OLDU!
ÖFF KALKMAYAN Y..RRAK BİTTİ, KIRMIZI BONCUKLU ÖLÜ GIRTLAK VAR!
ALLAH KAHRETSİN VER!
SİNEMAYA MI GİTSEK?
BOŞVER YA EVDE NETFLİX TAKILIRIZ...
NEREYE?!
HAKAN MUHAFIZ
SENİ EVLENECEĞİM KADINA SAKLADIM...
ESKİDEN
ÜŞÜDÜYSEN CEKETİMİ VEREYİM...
ŞİMDİ
ÜŞÜDÜYSEN FRENOYOL'DA GÜZEL İNDİRİMLER VAR, KAÇIRMA BENCE...
S.KTİR GİT...
ASLINDA YAKIŞIKLI ADAMSIN HA, SADECE BURUN ESTETİĞİNE İHTİYACIN VAR...
NİYE YA?
NE GÜZEL HOKKA BURNUM VAR BENİM...
ŞÖYLE MAKASLA "KIT" DİYE...
BİLİŞİM SUÇLARI
BEN BUNU HACK EDECEK NE YAPTIM?!
NE İLKSİN NE DE SON OLUCAKSIN...
ÇATA!
SİZE DE YARANILMIYO...
ANNE BAK İNFLİYUNSIR GEÇİYO...
ŞŞŞ PARMAKLA GÖSTERME AYIP!

æ Merhaba.

æ "Onaylandı" ile "on line'dı" aynı şey.

æ İlk yazarlık denemelerim de ne acayipti. Bir kız arkadaşım vardı. Aslında hep onu etkilemek için yazıyordum. Çok da seviyordu yazılarımı. Bayağı böyle kağıda bir şeyler yazıp yazıp ona veriyordum. Deli çıkıyordu yazılarımı okumak için. O zamanlar anlamıştım, bu işte biraz ilgi çekici bir durumum vardı. Ama hiç de üzerine düşmemiştim. Yazıyordum işte. Sadece onun için yazıyordum. Her buluşmamızda yeni bir yazıyla gidiyordum yanına. Ne acayip di mi. Tıpkı sizlerle her hafta buluşmalarımız gibi. Her hafta yanınıza yeni bir yazıyla geliyorum ya şimdi de. Ne acayip di mi. Bence seviyorsunuz yazılarımı. Bazen gıcık da oluyorsunuz. Hiç sevmeyen de var. Ama önemli değil gerçekten. Çünkü beni hiç sevmeyen kız arkadaşlarım da oldu. Normal yani. Ne acayip di mi. Ta o zamandan başlamışım disiplinli bir şekilde yazmaya. Komiklik iddiası yoktu o yazıların fakat ilginçti hep. Şimdi birazcık olsun komiklik iddiam var ama bazen de yine hiç yok. İlginç olursa ben mutlu oluyorum. Neyse, ne diyordum. Benim ilk dergim galiba o kız arkadaşımdı. Böyle düşününce ne acayip değil mi. "Di mi" değil, "değil mi" bu defa. Ne diyordum. İlk okurum da o kız arkadaşımmış. İlk editörüm de. Bazen eleştirirdi çünkü. Genelde çok severdi ama bazen de gerçekten sağlam eleştirirdi. Acıması yoktu. "Bugüne kadar bütün yazdığın o güzel yazıları unutturacak kadar kötü bir yazı bu Alpay" derdi mesela. Gerçekten hiç acıması yoktu. Şimdi de hiç acıması olmayan okurlarım var, onlar gibiydi. Ama yine de genelde çok severdi yazılarımı. Bir süre sonra o kötü yazıyı unutur, yine güzel yazılarım kalırdı aklında. Sizin de öyle olsun. Öyle zaten galiba. Bazen yolda karşılaşıyoruz seninle. Hep güzelliklerden bahsediyorsun çünkü. "Şu yazına ne güldüm be birader" diyorsun. "O yazından çok etkilendim" diyorsun. Geçenlerde de ne acayip bir şey dedin yine öyle. "Üniversite yıllarımda sıkıntılı zamanlarımda intihar etmeyi düşünürken yazılarınla tutundum hayata" dedin. Aklım çıktı. Ne diyeceğimi bilemedim. Yazı dediğin yirmi dokuz harf. Yirmi dokuz harf mi kurtardı yani şimdi senin yaşamını. Ben bilmiyordum harflerin bu kadar büyük olabileceğini. Büyükmüş harfler. Küçük harf diye bir şey yokmuş, Harfler hep büyükmüş, bilememişim. Yani diyeceğim şu ki sevgili okur. Yazmaya başladığım o yıllardan bu yana pek bir şey değişmedi. Önceleri kız arkadaşımı mutlu etmek istiyordum, sonra da sizi mutlu etmek istedim hep. Ben sadece bunu istedim. Başka da hiçbir şey istemedim. Hiçç-bir-şey ama.

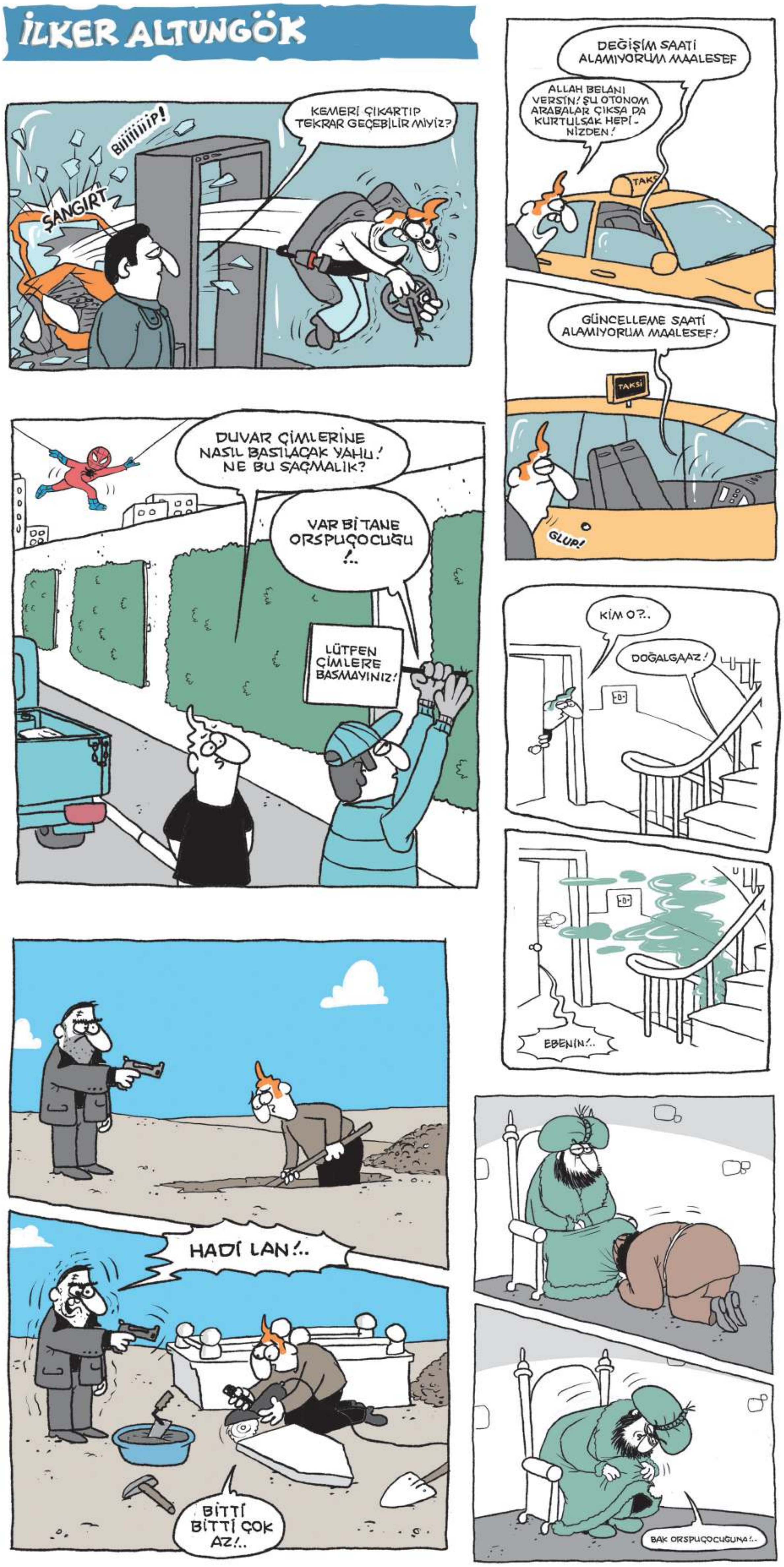

æ Bazen yeri geliyor, metro bile hayallerimizle oynuyor. Bizler kırılgan insanlarız, bize niye böyle yapıyorsunuz. Nuz. Uz Muz. Bazen böyle durakta metro bekliyoruz, bizler olarak, metronun da metro olduğu, en kalabalık saatler, derken bir metro geliyor, gözlerimize inanamıyoruz, bomboş, olabilir mi ya böyle bir şey, bu nasıl muazzam süper bir hizmet anlayışıdır, vay be, gözlerimiz yaşardı, büyükşehir çalışıyor, sonra o bomboş metro, önümüzden bööüüyle geçmeye başlıyor, geçiyor, geçiyor, durmuyor, "şimdi durur" diye bekliyoruz, durmuyor, "ön tarafa doğru gidelim, o yanda duracak galiba" diyoruz, orada da durmuyor, sonra bir bakıyoruz, hiç durmuyor, gidiyor. Bir Vahap gibi. Vahap diye bir arkadaşım var da, o a böyle. Çölde bir serap gibi, göründüğüyle kaybolduğu bir oluyor. Oynatmamak mümkün değil. Habersizce geliyor, öyle selam bile vermeden gidiyor. Manyak mıdır nedir acaba. Kalakalıyoruz öyle giden metronun ardından. Şu hayatta bir metronun ardından kalakalmamıştık çünkü, onu da kalakalıyoruz, o oluyor. Eksik mi kalacağıdık. Metronun da ardından kalakalmalardan eksik mi kalacağıdık. Bize bu duyguyu da yaşattığınız için size teşekkür etmek istiyoruz bizler. Siz bizleri bilmezsiniz. Bizler küçücük şeylerle mutlu olan, minicik şeylerle kahrolan insanlarız. Bizi niye kahrediyosunuz. Ey sizler, bizi niye üzüyorsunuz. Sizler kim olduğunuzu çok iyi biliyorsunuz. Bizlerle oyun oynuyorsunuz. Çünkü diyebilirsiniz de. "Gelecek olan boş metroyu görüp heveslenmeyin, o öyle geçip gidecek, bir işi var" diyebilirsiniz. Siz bize bunu deseniz biz size bir şey mi diyeceğiz. Siz bizleri çok iyi bilirsiniz. Bizler çok anlayışlı insanlarız. Her şeyi duyuruyorsunuz, bu boş metroyu niye söylemiyorsunuz. Niye ya, niye. Derdiniz ne sizin be adamlar. Sonra bir metro geliyor, "istifspor". Biniyoruz öyle çünkü mecburuz. "Buna binmeyelim, bundan sonra boş metro gelir belki, ona bineriz" de diyemiyoruz. Güvenmiyoruz artık. O da gider, yine kalakalırız öyle. Kusura bakmayın ama o kadar da değil yani. Biz bir gün içinde sadece bir kez kalakalabiliriz. Birkaç gün sonra yine gel, belki yine kalakalabiliriz ama bu gün değil. Bu gün bir kez kalakaldık çünkü, bir daha kalakalamayız. Biliyoruz zevk alıyosun kalakalmalarımızdan ama dediğim gibi, birkaç gün sonra gel, bakarız. Sonra bir de Sirkeci'den Yenikapı'ya giderken yine hiç haber vermeden, "laaps" diye fren sıkıyorsun, orada da bir komple sarsılıyoruz, bundan da keyif alıyorsun, biliyorum. Hastasın sen.

æ Hoşça kal.

"KOP GEL GÜL GİT"
18 Ocak Cumartesi / **Kadıköy Living Room** / Saat: 20.30 / bilgi: 0216 405 24 04

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

İlginç Arkadaşlarım

Tenis öğretmenliği yapan Rumen asıllı Macar vatandaşı taksici arkadaşım var. Üstelik herif San Fransisco'da yaşıyor o yüzden göremiyorum yıllardır. Daha da ilginci, 40 yaşında tenis dersi almak istedim, bir tenis hocası buldum, baktım adam Rumen, "A, benim bir tane tenis hocası Rumen arkadaşım vardı ama taksicilik yapıyordu," dedim, şaşırdı. Biraz daha konuştuk, benim arkadaşın kardeşi çıktı bu. Ama düz tenis hocası, taksiciliği yok. Zaten bir kaç ders sonra benden sıkıldı "Ya sen boşuna ders alma, kendi kendine oyna işte," dedi.

Hırsız arkadaşım vardı ne zamandır görmedim. Öyle kleptoman falan değil, kendisine ait olmayan şeyleri alma konusunda uzman. Kumkapı'da sarhoşlara yanlayıp "Abi sen var ya, ne manitalar yapmışsındır," diyerek pantolonlarının bellerini gevşetip cepten para cüzdan falan çaldığını anlatırdı. Yıllar sonra karşılaştığımda öğrenci yurdundaki Kazak öğrencileri kumar masasına alıştırdığını ve her akşam yolduğunu anlatmıştı, son karşılaşmamızda Kazak öğrenciler bunun hile yaptığını anlayıp çok kötü dövmüşlerdi herifi. İyi adamdı, romantik hırsızdı, benden bile bir şeyler çalmaya çalışırdı, bazen yakalardım bazen de yakalayamazdım herhâlde, insan emin olamıyor.

Yağlı güreşçi arkadaşım var. Yani yapmıyordur yağlı güreş artık herhâlde ama tanıdığımda pehlivandı. Mermer ocağında çalışıyordu, sonra tıbbi cihaz pazarlaması işine girdi. Ne zaman evine uğrasam ciddiyet içinde yağlı güreş VCD'leri izliyor olurdu. Bir de genelevlere çok meraklıydı, Türkiye'de gitmediği genelev yoktu. Ortak bir tanıdığımız anlattı, bununla beraber Bursa genelevine gitmişler, kapı önünde bekleyen kadınlardan biri buna adıyla seslenip "Ne zamandır gelmiyorsun, açtın arayı," diye bağırmış, bu da "Uğrayacağım abla, çok yoğunum," demiş.

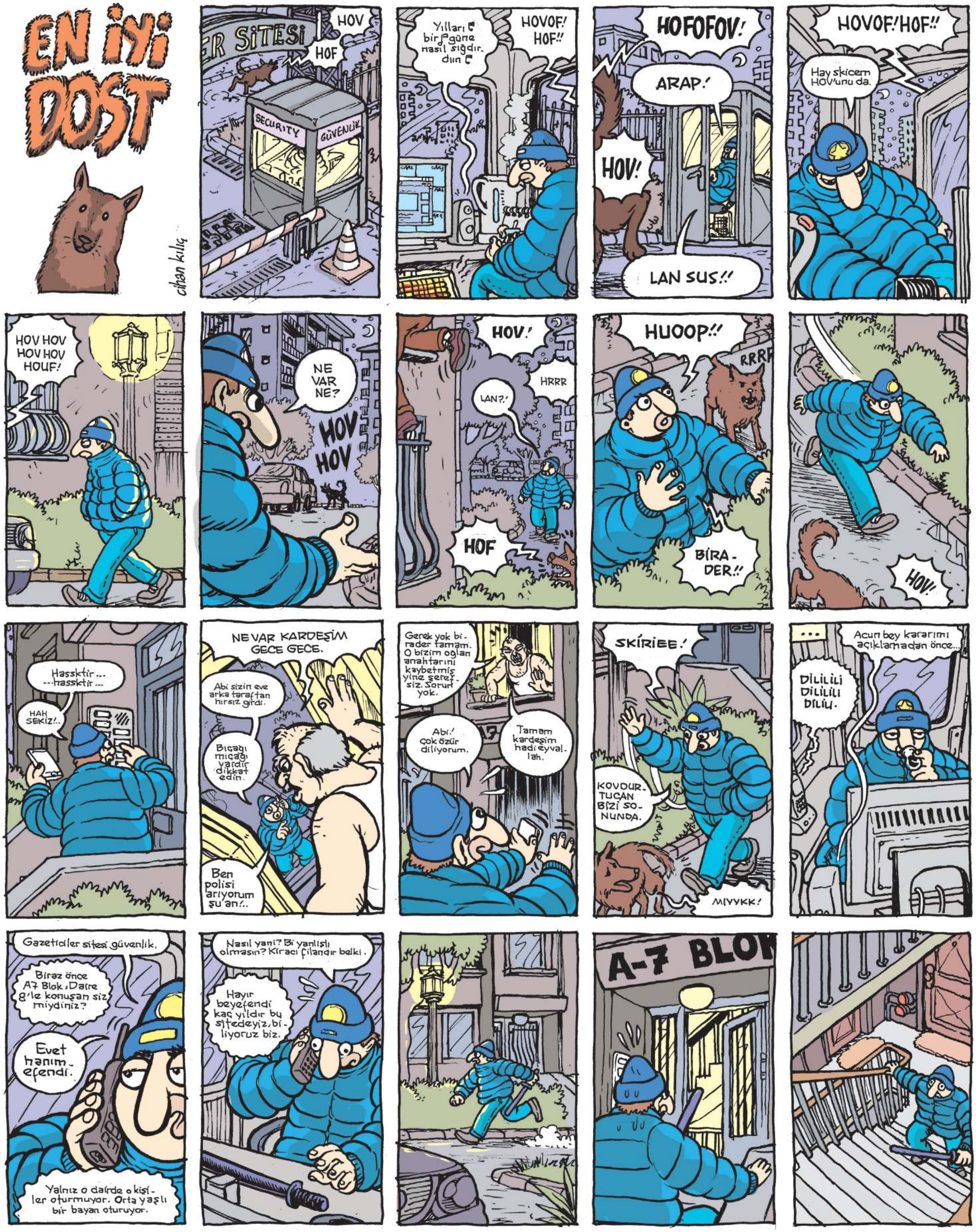
Toprak ağası arkadaşım var. Tanıdığımda ağa değildi, güzel sanatlar öğrencisi, metalden heykeller yapan James Dean gibi çocuktu, süper şekil oğlandı, saçlar briyantinli, dik yakalı ceketler falan. Sonra duyduk babası ölmüş, kalktı memleketine gitti, şalvarı çekti, yeleği giydi, yetmiyormuş gibi cep saati falan aldı. Ağalıkta da şekil yaptı, her gün ata binip geziyormuş yarıcıya verdiği toprakları.

Çevik kuvvet polisi arkadaşım vardı. Ama kazara polis olmuş. Beyoğlu'nda falan görev verdiklerinde bir punduna getirip arkadaşlarının yanından kaçar, gelip barda bizimle iki bira içerdi. O zamanlar kasklarda numara falan yok zaten, "Abi zaten iki yüz tane polis gönderiyorlar, ben olmayınca kim anlayacak biri eksik biri fazla?" derdi. Ulan acaba çevik kuvvet polisi kılığına girmiş sivil polis miydi, bak şimdi kıllandım.

Ama sivil polis arkadaşım da vardı. Narkotikte mi ne çalışıyordu, bizden de saklamazdı sivil polis olduğunu. Zaten biz bunu tanıdığımızda daha polis de olmamıştı, biliyorduk yani polis olacağını daha polis olmadan. O da sağlam içkici güzel bir kardeşimizdi. Sonradan yazdığım Süreyya Sami polisiyelerindeki kahramanın babasının zoruyla polis olduğu yaşam öyküsüne ilham verdi.

Kabadayı arkadaşım vardı. Büyük ama yaşı, cinayetten yirmi yıl yatmış çıkmış. O zamanlar küçümen bir kitapçı dükkânım vardı, bu bana gelir piknik tüpte tek demlikte cezaevi usulü çay demlerdi, beraber oturur içerdik "Barış, bu alem başka türlü, bizim bir namımız var, sen de benim kardeşimsin, sana yamuk yapan bana yapmış sayılır, biri sana bir yanlış yaparsa ilk benim haberim olacak ona göre!" derdi. O zamanlar daha liseyi bitirememiştim ama ona göre "okumuş çocuktum." Galiba bazı filmlerdeki namlı kabadayıların, mafya babalarının sağ kolu olan avukat vs. rolü biçmişti bana. Bir kaç yıl sonra gerçekten biri bana yamuk yaptı, ben de buna gittim "Abi," dedim "şu şahıs bana böyle yamuk yaptı." Çok üzüldü, "Yav Barışım şimdi o şahıs da sevdiğimiz bir kardeşimiz, arkası da sağlam, sen barışmanın bir yolunu ara," dedi. Sahte kabadayı çıktı adam.

"Bana arkadaşını söyle, sana kim olduğunu söyleyeyim," mi demiştiniz? Ya ben söylemesem daha mı iyi acaba.

devamı arkada...

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

YOLA ÇIK, YOL AÇIK

Rota oluşturuldu...

- 100 metre sonra 'hafifçe' sola dön!

dedi.

- CHP gibi mi?

dedim.

- Aynen!

dedi.

Haydaaa, konuşmayı aşmış, sohbet ediyor navigasyon.

Sola döndüm.

Hafifçe...

- 500 metre sonra Münir Özkul Sokağı'na doğru ilerle, dedi.

- Münir Özkul demişken, turşunun hası hakkaten de limonla yapılır!

dedim.

- Sirke!

dedi.

-Limon, dedim.

- Sirke! diye bağırdı.

- Kadın değil misiniz, hepiniz aynı. Siz aynılar, hep kadınsınız!

dedim.

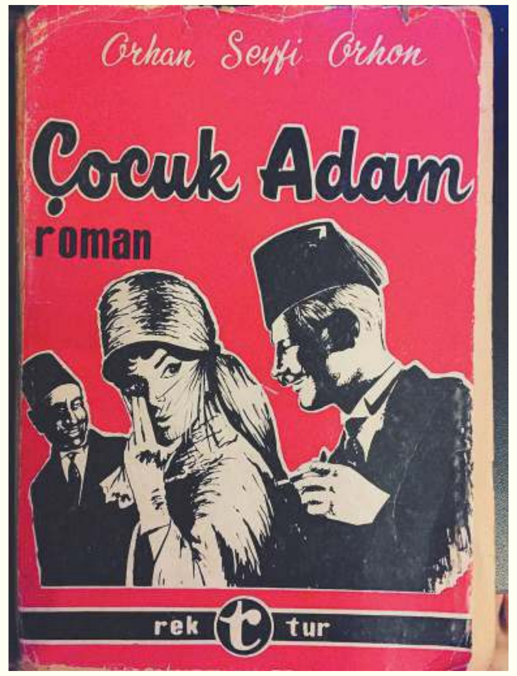
- Kadın sesi günah diye, erkek sesiyle yönlenenler var. Var!

dedi.

- Yok artık, dedim.

- Vallaha, dedi.

Kadın sesi günah. Kızdın günah, ses günah, günah zaten günah. O halde sırada 'helal navigasyon' var. "200 metre sonra kısmetse köprü yoluna gir!" Eyvallah... "400 metre sonra hedefe varacağız inşallah muhterem!" Diyelim ki öndeki kadın ani fren yaptı. "Hafifçe dövünüz!" Mazallah...

Yola devam ettim.

- Çukurcuma'ya dön!

dedi.

Cevap vermedim.

- Bak, burada da minicik Adile Naşit Sokağı var, dedi.

- Adile Teyze'nin kuzucukları dalıversinler uykuya, Münir Baba'nın keçilerine sabahlar olmasın ulan!

dedim.

- Dur, dedi, şu Asri Turşucu'da güzel bi turşu suyu iç!

Durdum, içtim. Sirkeli.

Kendimle çelişmeyi yeni huy çıkardım. Küfür için 'dil terörü' derdim, sigarayı bıraktığımdan beri ağız dolusu küfür ediyorum. Ama hakkedene ediyorum. Yalnız güzel ediyorum.

Kurnaz kolpacıya, Şam şeytanına, ıslak yandaşa edilen küfür de mi ayıptır?

Esasen ayıptır.

Tekmil yavşaklığı görmezler de seni küfürbaz sayarlar.

İtinayla delirtir ve sonra tıslaya tıslaya gülüp "Deli o" derler.

Yoksa niye "Paradan ziyade zekâya haset ederler, çünkü ona kavuşma imkanı yoktur" desin ki rahmetli Mektupçu Agâh?

Yola devam ettim.

- Galatasaray yoluna gir, dedi.

İçimden "Bi sus be" dedim.

- Küfür duadan çalar, şiirden çalar be gafil!

dedi. İçimden doğru dedim.

- Dinle, dedi, yavuklun ve sen, Bedri Rahmi'yle meslektaşsınız lâkin ikiniz meslektaş değilsiniz. Değerini bil, vasat seni aşağıya çekemesin artık!

Sustum, neredeyse ağladım.

- İnceden sağa dön, dedi.

Döndüm. Birden parladı.

- A oğlum, sen halinden, iskeletinden, ruhundan, kafandan, tabiatından memnun değil misin?

Kafamı salladım.

Dilin, dinin, cinsiyetin seni hoşnut etmiyor mu?

Kafamı salladım.

- Kâinatın en hayran olduğun şehrinde yaşamıyor musun a divane?

Gene salladım kafamı.

- Tamam, artık sus, dedim.

- Son, dedi; paranı, emeğini, formatını çaldılarsa n'olmuş, çalan ne zaman olursan o zaman üzül.

- Geldik, dedim.

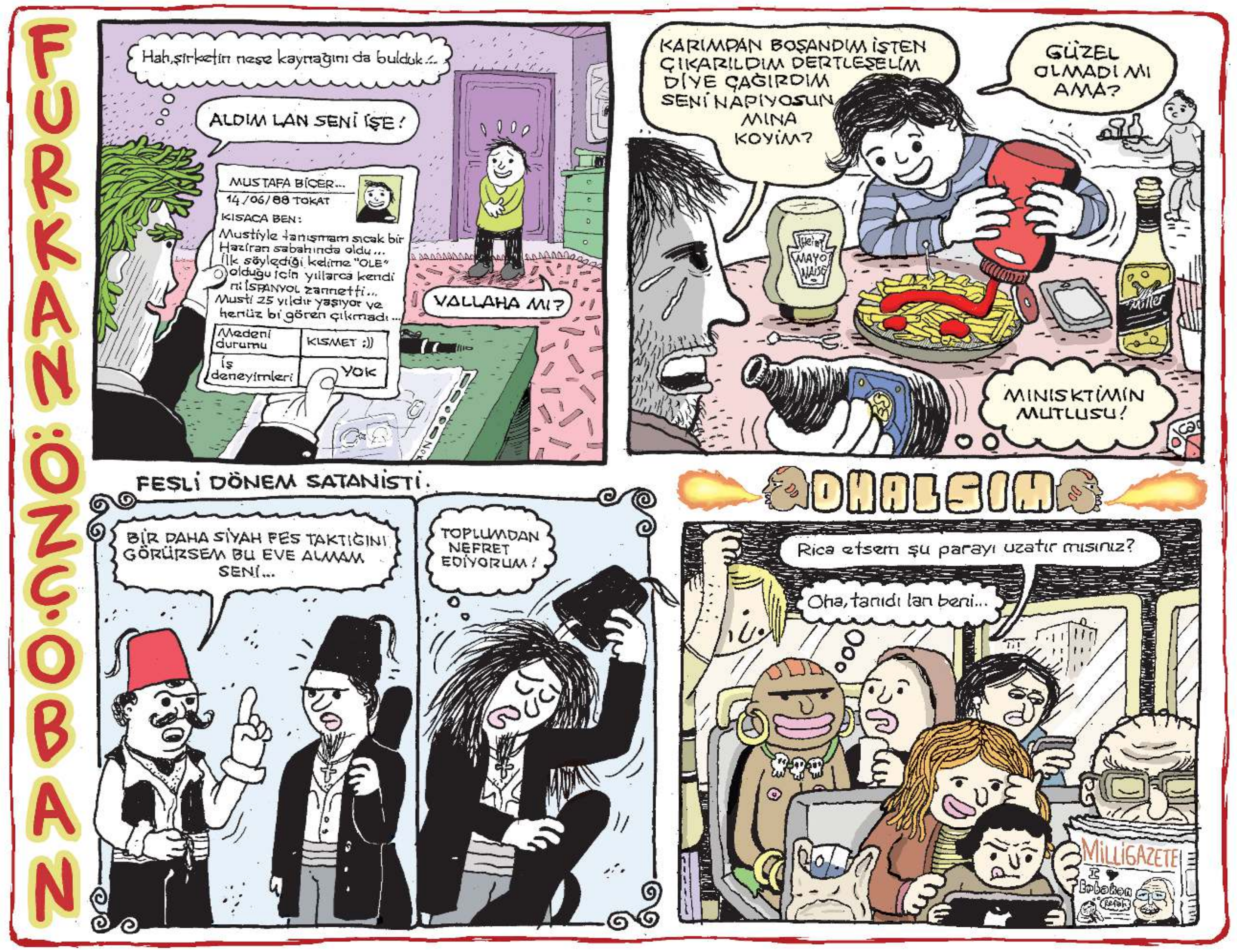
- Yürüyen adama navigasyon olmak zor mesai hakkaten!

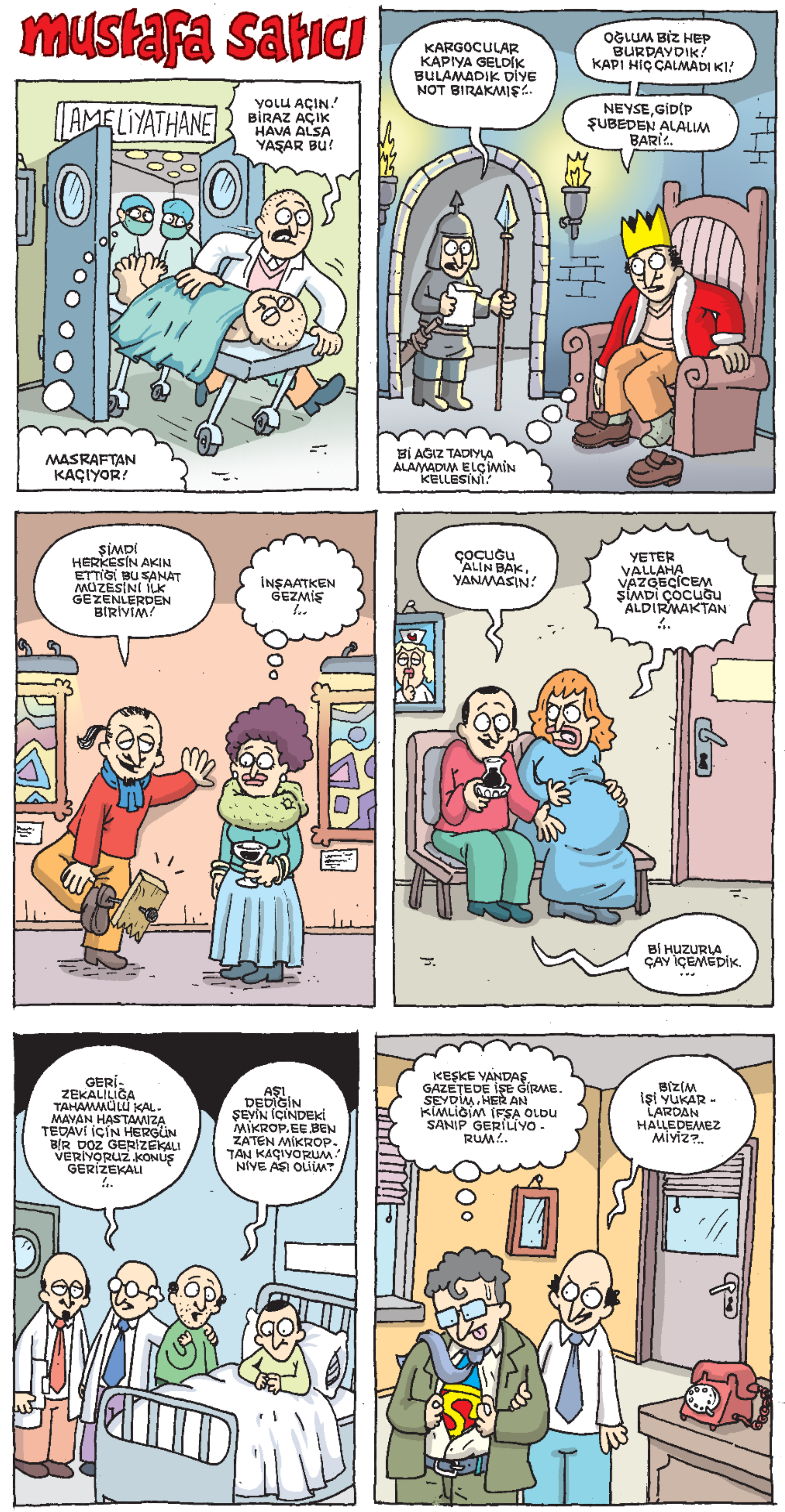
dedi.

Sonra da sustu.

Eyüboğlu'na bir dua okudum. Ali Muhittin Hacı Bekir'e girdim ve demirhindi şerbeti içtim. Rota yeniden oluşturuldu.

vedatozdemiro@gmail.com

7. Sayfadan devam

* Sokağımızı düzenli olarak ziyaret eden bir martı grubu var. Öyle zannediyorum ki her martı grubu kendine ait bölgede hüküm sürüyor ve farklı grupların girişine kesinlikle izin verilmiyor. Sokağa park eden araç sahiplerini sıkıştırıp zorla para isteyen martılar bunlar. Günün belli saatlerinde çöpleri dağıtıp ekmek kavgasına tutuşuyorlar. Ben içlerinden en çok gri ve küçük olanı seviyorum. Diğerlerine göre daha saygılı. Kimsenin ekmeğine karışmıyor, rızkına razı geliyor. Bir serseri gibi davranan ve mahallenin kabusu olan arkadaşlarını ''Etmeyin ağalar, nedir bu açgözlülük'' diye uyaracak kadar da olgun bir karakteri var. Uzun süre gözlemledikten sonra küçük gri martıyı beslemeye başladım. Birlikte doyuruyoruz karnımızı. Konuşabilse ''Saygısızlık olmasın, ceketimi çıkartabilir miyim'' diye sorup öyle oturacak. O kadar mahcup... Sokakları bıraktı. Kısa sürede düzene soktu hayatını. Artık çıkmıyor Üsküdar'dan. Sabah ben uyandırıyorum onu. Helva, ekmek, çay. Ona ben bakıyorum...

* İlk kavgamı hatırlıyorum da öyle hiç de hayal ettiğim gibi bir kavga değildi. Gerçek bir düello gibi ihtişamlı olsun isterdim. Yediğim ilk yumruğu hayatım boyunca saklayabilirdim böylece. Ben yerde kıvranırken etrafımızda çember oluşturmuş kalabalık üzerime eğilerek hakaretler etse ve beni aşağılasa daha büyük keyif alırdım diye düşünüyorum... Rakibim ayağa kalkmamı beklerken zıplayarak etrafımda tur atsaydı. Öyle olmadı maalesef. Düştüğüm gibi darbelerin ardı arkası kesilmedi. Bir aparkat ya da estetik bir kroşe ile devrilmek isterken, omzuma atılan zayıf bir yumrukla yıkıldım yere. Omza yumruk atılması da ne kadar saçma. İsterdim ki yerdeyken bir süre etrafı süzeyim, dizlerimin üzerinde birkaç saniye kalıp rakibimle göz göze geleyim ve çember oluşturmuş beyazların tezahüratları uğultulu bir şekilde kulaklarımda yankılansın... Bunların hiçbiri olmadı. Dümdüz dayak yedim. Bu yüzden yediğim ilk dayağın hiçbir kıymeti yoktur bende.

* Edebiyatla daha yakından ilgilenebilmek için maaşlı işi bırakıp Bağkur'u dışarıdan yatırmayı tercih eden Dostoyevski, yakın çevresinin ''Yazacaksan yine yaz ama işini de bırakma. Sabit bir gelirin olsun, sigortan yatsın'' şeklindeki uyarılarına aldırış etmemiş ve ilk romanı İnsancıklar'ı yazmış. Bu eser kısa sürede büyük ilgi görmüş fakat dönemin Rus Twitter kullanıcıları Dostoyevski'nin her paylaşımının altına ''Böyle düşüyor mu?'' şeklinde yorumlar yaparak bir linç ortamı yaratmışlar. Sözlük yazarlarının ''Dostoyevski kim amk'' tarzı entrileri de yazarı bir hayli üzmüş ve hastalığının ilerlemesine neden olmuştur.

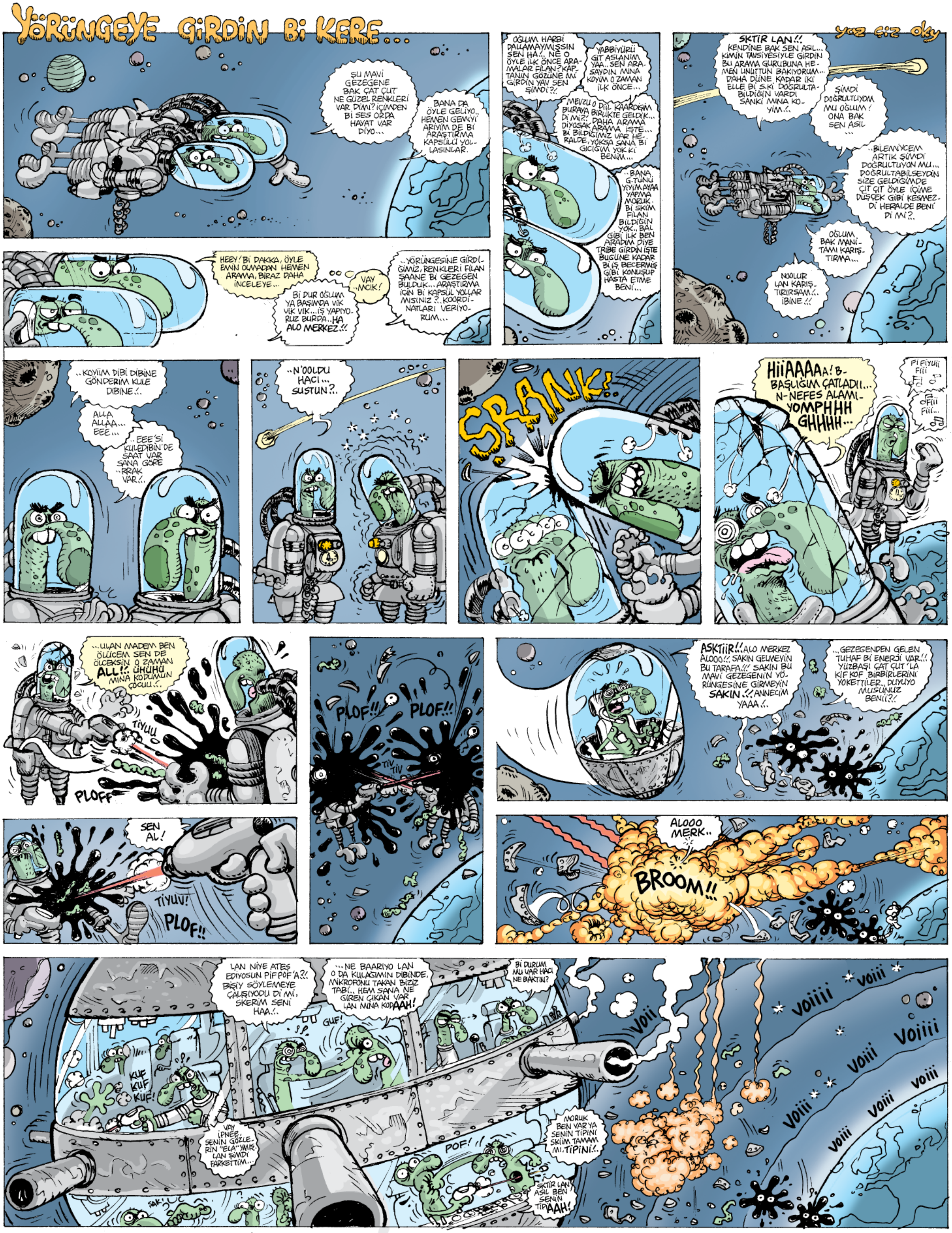
Doktorunun tavsiyesi ile seyahate çıkan yazar, İtalya, İngiltere ve Fransa gibi şehirleri ziyaret etmiş ve burada küçük notlar almıştır. Vlog çekip Adsense gelirinden köşeyi dönme fikri elbette oluşmuş zihninde ama sosyal medya linçlerinden korktuğu için pek yanaşmamış. Hastalığına ve yediği linçlere rağmen yazmayı hiçbir zaman bırakmadığını da hatırlatmak isterim. Yeraltından Notlar, Kumarbaz ve Suç ve Ceza gibi Dostoyevski'yi Dostoyevski yapan eserlere imza attıktan sonra maddi anlamda biraz olsun rahat ediyor fakat gelirinin büyük bir kısmını kumara ve karıya kıza harcadığı için yakın çevresi kazandığı paranın hayır getirmediğini söylüyor.

Çapkın bir adammış Dostoyevski. Dm'den cinsel içerikli sohbetler edip sanal seks yaptığı Polina Suslova ile görüşmek için üşenmemiş Almanyalara kadar gitmiş. Felekten bir gece çalmak için tuttuğu günlük kiralık apartı ise daha sonra anlatacağım.

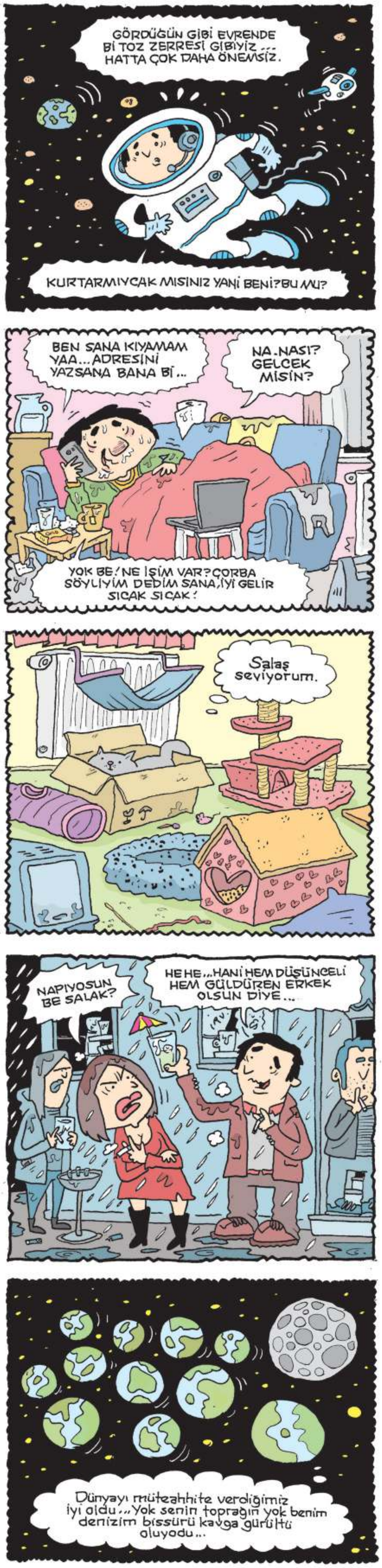
* Saatine 6 Dolar ödeyeceğim bir hizmet almak istiyorum. Bu hizmetin ne olduğu hiç önemli değil. Aldığım hizmet ile ilgili bir sorun yaşamak ve yetkili kişiyi arayıp ''Bu lanet olası şeyin saatine tamı tamına 6 Dolar ödüyorum. Mutlaka yapabileceğin bir şeyler olmalı'' diye hesap sormak çok havalı olurdu. Ben bugün İgdaş'a gidip lanet olsun diye başlayan bir cümle kuramam. Yazıklar olsun derim en fazla. O esnada etrafımı saran insanlar hemen sakinleştirir beni ve olay tatlıya bağlanır. Oysaki kasabanın şerifinin dahil olacağı ve büyükbabamın devreye girerek beni kodesten çıkartacağı bir lanet olsun çok daha keyifli olabilirdi.

* ''Kemiksiz'' olsun dedim. ''Çok güzel kemikli etim var'' diye karşılık verdi. Para ödeyip satın almak istediğim kemiksiz et için bir savaş vermem gerektiğini anlamıştım o an. Karşımda, çok güzel kemikli etini satabilmek için bu eti övmekten çekinmeyecek kurt bir kasap vardı. Tavsiyesine sözlü yanıt vermeyerek gülümsemekle yetindim ve bir süre sessizlik oldu. Ben bu sessizlikten rahatsızdım ama kasap gayet memnun görünüyor ve istediğim kemiksiz eti bir türlü vermeyip öylece yüzüme bakıyordu. ''Kemiksiz alayım'' diye tekrarladım. ''Çok şey kaçırıyorsun'' dedi. Bir insan kemikliyi tercih etmediği için ne kaçırabilirdi ki? Bence hiçbir şey. En fazla kemikli et yememiş olurdum. Bunu söylerken suratında sinirli de bir ifade vardı. Samimi bir tavsiyede bulunup onu dinlemediğim için mi sinirlenmişti yoksa elinde kalan son kemikli eti bir türlü elden çıkartamadığı için miydi bu sinir? Neyse ki bu çatışma uzun sürmedi ve üzerinde elinden bulaşan küçük et parçalarının da yer aldığı poşetle birlikte kemiksiz etimi uzattı. Ödemeyi yapıp ayrıldım dükkandan. Kaleyi fethedip şehri gezintiye çıkan bir komutanın heybeti vardı üzerimde. Elimdeki poşetle birlikte halkı selamlıyor ve zaferin tadını çıkartıyordum. O eti o akşam pişirecektim ancak zor kazanıldı kolay kaybedilmesin diye düşünüp ertesi güne sakladım.

* Sıramı emanet ettiğim kadın, tuvaletten döndüğümde ne yazık ki sıradan ayrılmıştı. Olmam gereken yere geçtiğimde homurdanmalar başlayacak ve kaynak yaptığım düşünülecekti. Kutsal bir görevim vardı artık. Kendime birkaç şahit bulup aslında uzun süredir sırada olduğumu, sadece tuvalete gidip geldiğimi ispat etmem gerekiyordu. Birkaç sıra arkamdaki insanlara ''Siz beni gördünüz değil mi, sıradaydım?'' diye sormak ve ''Vallahi ben yeni geldim, bilmiyorum'' yanıtını almak ne kadar kötü. Birileri çıkıp ''Evet delikanlı sen bu sıranın temelleri atılırken de buradaydın, buyur hakkın olan yere geç, orası sana ananın ak sütü gibi helaldir'' dese ve otağlarımıza geçip kımızlarımızı içseydik keşke... Bir Allah'ın kulu da sırada olduğuma inanmadı ve beni kurnazlıkla suçladılar. Yakınlarda bir yatak olsaydı eğer Hülya Koçyiğit gibi gözyaşları içerisinde çapraz atlardım yatağa ve sağ elimle döverdim o yatağı.

YÖRÜNGEYE GİRDİN Bİ KERE...
yaz çiz oky
ŞU MAVİ GEZEGENE BAK ÇAT ÇUT NE GÜZEL RENKLERİ VAR DİMİ? İÇİMDEN Bİ SES ORDA HAYAT VAR DİYO...
BANA DA ÖYLE GELİYO.. HEMEN GEMİYİ ARIYIM DE Bİ ARAŞTIRMA KAPSÜLÜ YOLLASINLAR.
HEEY! Bİ DAKKA, ÖYLE EMİN OLMADAN HEMEN ARAMA, BİRAZ DAHA İNCELEYE...
Bİ DUR OĞLUM YA BAŞIMDA VIK VIK VIK...İŞ YAPIYORUZ BURDA..HA ALO MERKEZ.!!
VAY ..MİNCİK!
..YÖRÜNGESİNE GİRDİĞİMİZ, RENKLERİ FİLAN ŞAANE Bİ GEZEGEN BULDUK... ARAŞTIRMA İÇİN Bİ KAPSÜL YOLLAR MISINIZ?..KOORDİNATLARI VERİYORUM...
OĞLUM HARBİ DALLAMAYMIŞSIN SEN HA.!.. NE O ÖYLE İLK ÖNCE ARAMALAR FİLAN? KAPTANIN GÖZÜNE Mİ GİRDİN YAV SEN ŞİMDİ?!
YABBİYÜRÜ GİT ASLANIM YAA.. SEN ARASAYDIN MINA KOYIM O ZAMAN İLK ÖNCE...
MEVZU O DİİL KAARDİŞİM BURAYA BİRLİKTE GELDİK... Dİ Mİ?! DAHA ARAMA DİYOSAK ARAMA İŞTE... Bİ BİLDİĞİMİZ VAR HERALDE, YOKSA SANA Bİ GICIĞIM YOK Kİ BENİM...
..BANA G.TÜNÜ YİYİMAYAA YAPMA MORUK. Bİ SKİM FİLAN BİLDİĞİN YOK.. BAL GİBİ İLK BEN ARADIM DİYE TRİBE GİRDİN İŞTE BUGÜNE KADAR Bİ İŞ BECERMİŞ GİBİ KONUŞUP HASTA ETME BENİ...
SKTİR LAN!! KENDİNE BAK SEN ASIL... KİMİN TAVSİYESİYLE GİRDİN BU ARAMA GURUBUNA HEMEN UNUTTUN BAKIYORUM... DAHA DÜNE KADAR İKİ ELLE Bİ S.Kİ DOĞRULTABİLDİĞİN VARDI SANKİ MINA KOYİM.!.
ŞİMDİ DOĞRULTUYOM MU OĞLUM! ONA BAK SEN ASIL ...
..BİLEMİYCEM ARTIK ŞİMDİ DOĞRULTUYON MU... DOĞRULTABİLSEYDİN SİZE GELDİĞİMDE ÇIT ÇIT ÖYLE İÇİME DÜŞÇEK GİBİ KESMEZDİ HERALDE BENİ Dİ Mİ?.
OĞLUM BAK MANİTAMI KARIŞTIRMA...
NOOLUR LAN KARIŞTIRIRSAM.!.. İBİNE.!!
..KOYİİM DİBİ DİBİNE GÖNDERİM KULE DİBİNE.!.
ALLA ALLAA... EEE...
..EEE'Sİ KULEDİBİN'DE SAAT VAR SANA GÖRE ..RRAK VAR.!.
..N'OOLDU HACI... SUSTUN?..
SRANK!
HİİAAAAA! B-BAŞLIĞIM ÇATLADII... N-NEFES ALAMI-YOMPHHH GHHHH...
Fİ FİYUİİ Fİİİ
Fİİİ Fİİİ...
...ULAN MADEM BEN ÖLÜCEM SEN DE ÖLCEKSİN O ZAMAN ALL!!.. ÜHÜHÜ MINA KODUMUN ÇOCUU.!.
TİYUU
PLOFF
PLOF!! PLOF!!
TİV TİV
ASKTİİR!! ALO MERKEZ ALOOO!!.. SAKIN GELMEYİN BU TARAFA!!! SAKIN BU MAVİ GEZEGENİN YÖRÜNGESİNE GİRMEYİN SAKIN.!!! ANNECİM YAAA.!.
...GEZEGENDEN GELEN TUHAF Bİ ENERJİ VAR!! YÜZBAŞI ÇAT ÇUT 'LA KİF KOF BİRBİRLERİNİ YOKETTİLER.. DUYUYO MUSUNUZ BENİİ?!
SEN AL!
TİYUU!
PLOF!!
ALOOO MERK..
BROOM!!
LAN NİYE ATEŞ EDİYOSUN PİF POF'A?!. BİŞİY SÖYLEMEYE ÇALIŞIYODU Dİ Mİ, SKERİM SENİ HAA.!.
...NE BAARIYO LAN O DA KULAĞIMIN DİBİNDE, MİKROFONU TAKAN BİZİZ TABİ.. HEM SANA NE GİREN ÇIKAN VAR LAN MINA KODAAH!
Bİ DURUM MU VAR HACI NE BAKTIN?
GUF!
KUF KUF KUF!
VAY İPNEE, SENİN GÖZLERİN "ELA" YMIŞ LAN ŞİMDİ FARKETTİM...
POF!
MORUK BEN VAR YA SENİN TİPİNİ SKİİM TAMAM MI.TİPİNİ.!.
SKTİR LAN ASIL BEN SENİN TİPİAAH!
SAK!
voii
voiiii voiii
Voiiii
Voiii
voiii
Voiii
Voiii
voiii

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Gece karanlık;/ Dalgalar ürkütüyor,/ Girdap korkunç!/ Ne bilir halimizi sahilde olanlar!
Sadi-i Şirazi

(“GELECEK”; GELİYOR)
“Gelecek Program”ları hep daha fazla severdim. Çocuktum. Az sonra başlayacak olan film birden önemini kaybederdi. (Öneminin “kısm- ı azam”ını.) Birden soğurdum. “Öff, keşke, (bu değil de) hemen, o oynasa” “kaç gün var çarşambaya?” hesap ederdim(gazozumdan bir yudum). (çarşambaları değişirdi) Hem saflığım; hem gelecekseverliğim. “Gelecek”e güvenim tam. Gelecek hemen gelsin. Lütfen! Acele etsin. (Çok çok daha hoş bir şeyler olacak--Bir de “Pek Yakında” vardı, ama o biraz uzak vaad, kim bilir ne zaman gelecek? “Belirsiz gelecek” pek ciddiye almazdım onu--bazen hiç gelmez, oynamaz, iptal olur, kaybolur gider--) “Fütüristler/ Gelecekçiler” Onlar da, bir nevi “Gelecek Programa” âşık kimselerdi. Benim gibi.(çocukluğumdaki ben)Nazım Hikmet: “trrrrum,/ trrrrum,/ trrrrum!/ trak tiki tak!/ Makinalaşmak/ istiyorum!” diye yazmıştı.” “… her dinamoyu altıma almak için çıldırıyorum!/ tükrüklü dilim bakır telleri yalıyor,” “… ve ben ancak bahtiyar olacağım/ karnıma bir türbin oturtup/ kuyruğuma çift uskuru taktığım gün” Teknolojik gelişmeler akıllarını başlarından alıyor,--Moskova’daydı şiiri yazdığında-- dünya baş döndürücü bir hızla değişiyor, o aralar (1923--devrim’in üzerinden henüz altı yıl--) Bir yazısında “Yüzyılın bu en büyük, dâhi şairi” diye andığı ve epey de etkilendiği arkadaşı Mayakovski ünlü bir bir Fütürist’ti) Başka türlü zamanlar. “Black Mirror’”arın, benzerlerinin “ yüksek teknolojili karanlık gelecek” atmosferiyle birlikte düşününce.

Hele bu yıl… (dünya savaşı çeşnili, bu uğursuz “yirmiyirmi”--2020--)“Gelecek” gelmesin. (“Halet-i ruhiye”m) Geçmiş yıl geri gelse… hatta ondan bir önceki… Çok daha önceleri… Onlar da olur…

SADİ- İ ŞİRAZİ
En yukarıya da, şiirinden bir parçasının aldığım büyük Fars şairi Sadi-i Şirazi, yaklaşık yediyüzyıl önce şöyle yazmıştı; “Adem oğulları aynı vücudun uzuvlarıdır. Çünkü aynı cevherden yaratılmışlardır. Felek bir uzva elem getirirse, öbürlerinin huzuru kalmaz. Ey başkalarının acısıyla kaygılanmayan, sana insan demek yakışık almaz.”

Sadi-i Şirazi 1210-1291

İran’ın başına gelenlere sevindirik olan, bütün dünya ülkelerin (Çin min, Rusya, AB falan dahil, hepsi) toplamından daha büyük bir silahlı güce sahip dev ABD ordusuyla sahici bir savaşa girişememesiyle alay eden divaneler; sizler için alıntıladım. Pek “Gülünç” mü buldunuz? Allah akıl fikir versin…

“ÂVÂRE SU”
“Başını daşdan daşa urup gezer âvâre su” Büyük şairimiz Fuzûlî’nin ünlü “Su” redifli, (her beyiti “su” “su” “su” diye biten yani) kasidesi, kafamda çınladı durdu. Geçen hafta. Evin her tarafından sular girdi. Balkondan, tavandan,(üstü teras) pencerelerden…” Tıp tıp tıp tıp!” bir oraya koştum bir buraya. Ta geceyarılarına… Ellerimde kovalar, bezler… Görülmemiş bir şiddette (İstanbul’a göre yani) bila fasıla yağmur. Kesintisiz. “Yağsın, hiç durmasın, daha fazla yağsın” der dururdum. Yalanmış. Yağmur’a duyduğum aşk. Rezillik. İlk cefa’da havlu attım. Hayatımda ilk kez bir yağmur dursun istedim. (önce utangaç iç fısıltılarıyla, sonra basbaya, aleni)

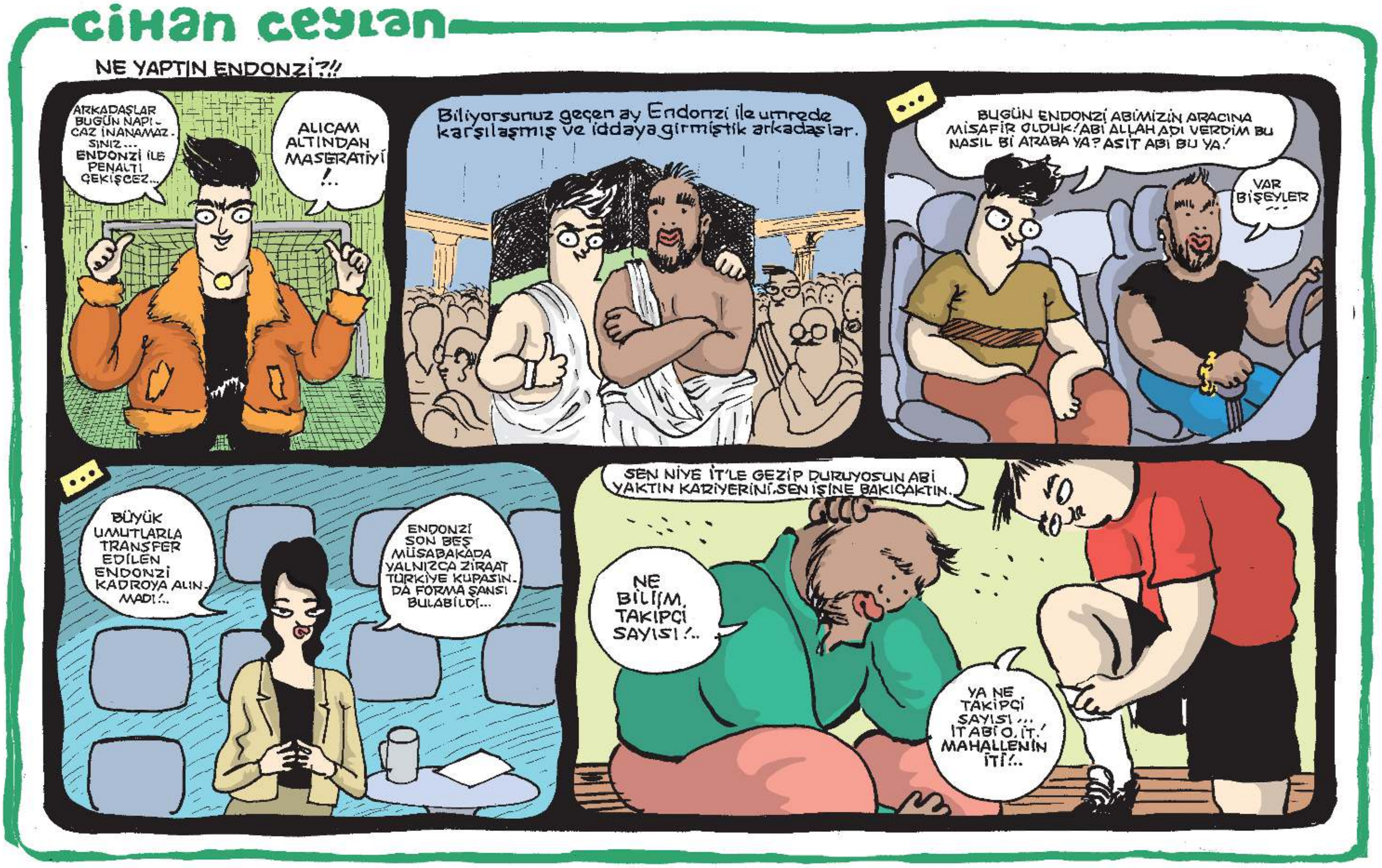
Yeni vizyona girmiş komedi filmlerinden biri; “Laz Kit” ; ilk üç günde 27 kişi izlemiş.(Box Office Türkiye) Güldürmek çok çok zor iş. Nakletmiştim. Hemingway; “Çok komik bir kitap yazmak için büyük eziyetler çekmek gerekir” diye yazmıştı bir mektubunda. Filmi görmedim, belki “büyük eziyet” çekmişlerdir, bilemiyorum--sırf “eziyet” de yetmez, bazen gene de olmayabilir, nasip işi--tenzih ederim--)

Will Rogers 1879-1935

Ağlatmaktan daha zor. Amerikalı oyuncu, mizahçı, düşünür Will Rogers (1930’ların en ünlü oyuncularından) şöyle demişti; “Bir soğan insanları ağlatabilir, ama insanları güldürebilecek bir sebze hiçbir zaman var olmadı.”
Haklı…
Yani ağır iş. “Komik”lere sevgi/saygı/hürmet… Yeniden…

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu, savaşsız günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

SOĞAN

Yılda iki defa annem bana geliyor. Denizli'den İstanbul'a. On beş gün kadar kalıyor. Bütün bu süre boyunca, evi benim hayatım boyunca beceremeyeceğim kadar derleyip toparlayacağına olan inancı, Büyük İskender'in sonu ölüme varan fetih coşkusuyla eşdeğer. Buna ben de inanıyorum. Kendi ölçülerime göre temiz sandığım evin iki ton daha açılabildiğine hayretle şahit oluyorum. Başlarda tertemiz günler yaşıyoruz. Sonra temizlik yetmemeye başlıyor anneme. İşteyken bana telefon açıp -genelde en sıkışık olduğum zamanlar konusunda şaşmaz bir isabetle- "Gelirken yoğurt, yumurta, süt al, ha bir de kahve kalmamış," diyor. Kahveyi neden gündelik listenin biraz dışında tutarak protokole alıyor bilmiyorum. Belki de temel ihtiyaç ürünleri dışında, hazla ilgili bir ilave yaparak sadece hizmet eden bir anne değil özel hayatı da olan bir birey olduğunu hatırlatmak istiyor. İşyerinde daha da sıkışık bir günümdeysem siparişini iyice belirgin hale getiriyor: "Gelirken soğan al." Sadece soğan! Böylelikle soğan, tek ve mutlak bir ihtiyaç olarak yoğurdun, yumurtanın, sütün çok üstünde ağır bir emre dönüşüyor. Annem, kendi dünyası dışında ne dönerse dönsün, kendi arzu nesnesini (soğan), savaşlardan, kitle hareketlerinden, küresel ısınmadan, Ortadoğu cehenneminden daha önemli bir olay gibi rahatça ortaya atabiliyor. Hayatta yaşadığım ikilemlerin anneme bakan tarafı sabit olduğundan karışık olan benim hayatım diyebiliriz:

Ağrıyan dişler ve SOĞAN
Vergiler ve SOĞAN
Sevgilimle kavga ve SOĞAN
Borçlar ve SOĞAN
Lan batıyorum galiba ve SOĞAN
Dergiye yazı yetiştirmem lazım AMA SOĞAN?

Neden bunu yapıyorsun anne? Seninle aramızda yıllar sonra araştırıldığında okuyanlar için ilgi çekici olabilecek bir öykü neden gelişmiyor? Charloette Sallambier'in *oğlu* Balzac'ı daha doğar doğmaz evden postaladığı o acımasız ilişkiyi düşün; Hüsniye Hanım'ın intihar denemeleriyle oğlu Sabahattin Ali'yi (yazarlığa çok yakışır bir biçimde) asosyalliğe mahkum ettiği o trajik ilişkiyi… Yahya Kemal'in annesi Nakiye Hanım'ı erken yaşta kaybetmesiyle yoğurduğu acı dolu şiirlerini… Schopenhauer'ın annesi Johanna Schopenhauer ile yaşadığı sonu gelmez şöhret çatışmalarını… Dev şair Baudelaire'in annesi Caroline ile yaşadığı sevgi-nefret ilişkisi yüzünden, Oidipus kompleksinin dipsiz kuyularında bütün kadınları boğmaya çalışmasını düşün. Biz soğanla mı geçeceğiz edebiyat tarihine? Elif Budacı'nın, oğlu Fırat Budacı'dan ısrarla istediği soğan bizi bu ağır listede nereye yerleştirecek? Soğanın ağlatan bir sebze olması tüm edebiyat tarihinin en kalitesiz ironisi olacaksa ben bu işte yokum.

Aslında öfkelenmem yersiz. Biz evlatlar, aşırı meşgul sanıp çok önemli gördüğümüz hayatlarımızda, başarısızlığı daha basit görünene yükleyerek şanımızdan ödün vermemeye çalışıyoruz. En kötüsü de küçümsediğimiz annelerimize şanlı hayatımızı göstererek onların gözünde yücelmeye çalışıyoruz. Tam bir paradoks! Bütün bu boktan karmaşaya karşın annem soğandan bir türlü ödün vermiyor. İşten geliyorum. Yemek yiyorum. Soğan yemeğin içinde erimiş. Demek arzu nesnesi filan değilmiş. Yemekten sonra televizyonda "Mucize Doktor"u seyrediyoruz. Benim yoğun ve önemli işim de soğan da önemsiz artık. Mucize Doktor, salonun tam ortasında gerçekten bir mucize varmış gibi bizi etkisi altına alıyor. Oysa mucize kadar kalitesiz bir varsayım yoktur şu hayatta. Akılsızın ekmeğidir mucize. Bütün bu bilgiçliğime rağmen dizinin bir sahnesinde gözüm doluyor. Akılsız! Annem de ben de akılsızız. Dizi izleyip mucize bekliyoruz. Annem, duygusal sahnenin ağırlığından kurtulmak için olacak bir anda yarın gelirken almam gerekenleri sıralıyor: "Yarın gelirken patlıcan, domates, yeşil biber, yarım kilo da kıyma al, soğan var alma…" Güzel cümle, kafiyesi bile var. "Ne yapacaksın?" diye soruyorum. "Karnıyarık" diyor. Çok iyi! Yanlış hatırlamıyorsam, Yusuf Atılgan'ın "Aylak Adam"ında geçiyordu karnıyarık. Karnıyarık üzerinden orta sınıf hayata laf sokuyordu büyük yazar. Aklımdan, *"Eve geldiğimde daha beni kapıda sarıp sarmalayan karnıyarığın kokusunu içime çeker, o nefis kıymalı karışımı büyük bir ustalıkla patlıcanın kabuğundan sıyıracağım anı hayal ederken, yanında çok iyi pişmesine rağmen direngenliğini korumayı başarmış pirinç pilavının heyecanıyla masaya doğru seyirtirdim,"* gibi bir cümle kuruyorum. Annemle edebi ilişkimiz hızla gelişiyor. Kutlamak için gidip dolaptan bir bira alıyorum. "Şaşırdın sen! Bu saatte ne içkisi bu?" diyor annem, "Nolcak ya bira bu," diye karşılık verip şişeyi sehpaya koyar koymaz şu hayattaki asıl meselesine geri dönüyor: "Altına bi şey koy onun, avlak avlak iz edip durma her yeri, sen ne pis çocuksun ya, pis!" Çok iyi anne, ilişkimizin edebi bir kimliğe bürünmesi için işte aynen böyle davranmalısın. Çok iyi gidiyoruz. İntiharlar, Oidipus kompleksleri filan bize çok uzak ama edebiyat tarihinde bizim ilişkimize benzeyen bir örnek bile var: 1901'de Polonyalı asıllı bir kadın olan Angelika Kostrowicka, oğlu Fransız şair Apollinaire'e gönderdiği bir mektupta, *pahalı ayakkabılar almaması, paralarını kendisinden daha kurnaz olan yankesicilere kaptırmaması, zarfa yapıştıracağı pulu iyice yalaması, şarabı-birayı-sütü masada içmesi, yatak çarşaflarını değiştirmesi, aptal mektuplar yazmamasını* tembihliyor. Oldu bu iş anne. Kapat Mucize'yi. Yerimizi alıyoruz.

ÖZER AYDOĞAN

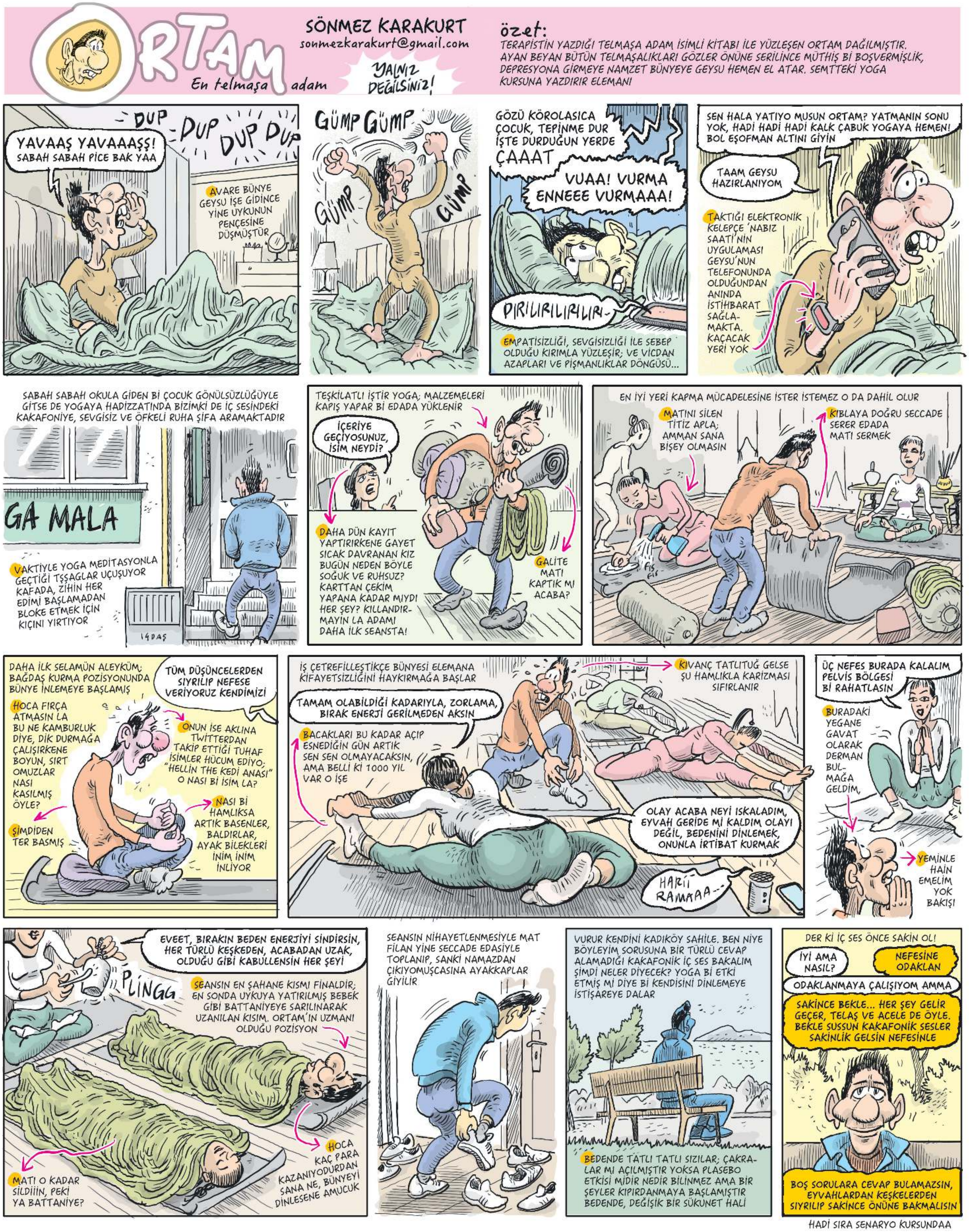
UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 15 Ocak 2019 | Sayı: 646

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 120 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

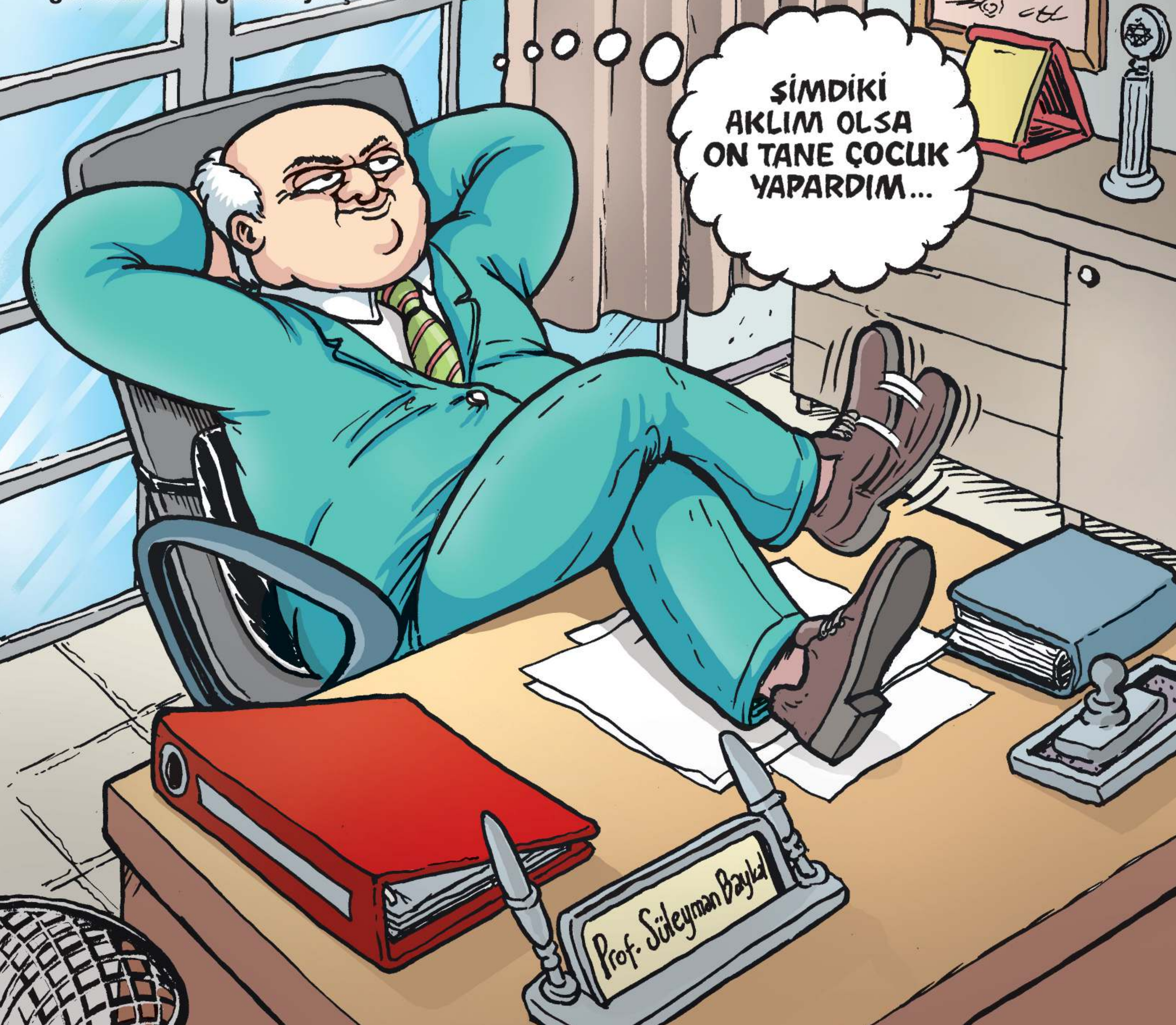
Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
TERAPİSTİN YAZDIĞI TELMAŞA ADAM İSİMLİ KİTABI İLE YÜZLEŞEN ORTAM DAĞILMIŞTIR. AYAN BEYAN BÜTÜN TELMAŞALIKLARI GÖZLER ÖNÜNE SERİLİNCE MÜTHİŞ Bİ BOŞVERMİŞLİK, DEPRESYONA GİRMEYE NAMZET BÜNYEYE GEYSU HEMEN EL ATAR. SEMTTEKİ YOGA KURSUNA YAZDIRIR ELEMANI
DUP DUP DUP DUP
YAVAAŞ YAVAAAŞŞ! SABAH SABAH PİCE BAK YAA
AVARE BÜNYE GEYSU İŞE GİDİNCE YİNE UYKUNUN PENÇESİNE DÜŞMÜŞTÜR
GÜMP GÜMP
GÜMP
GÜMP
GÖZÜ KÖROLASICA ÇOCUK, TEPİNME DUR İŞTE DURDUĞUN YERDE
ÇAAAT
VUAA! VURMA ENNEEE VURMAAA!
PIRILIRILIRILIR
EMPATİSİZLİĞİ, SEVGİSİZLİĞİ İLE SEBEP OLDUĞU KIRIMLA YÜZLEŞİR; VE VİCDAN AZAPLARI VE PİŞMANLIKLAR DÖNGÜSÜ...
SEN HALA YATIYO MUSUN ORTAM? YATMANIN SONU YOK, HADİ HADİ HADİ KALK ÇABUK YOGAYA HEMEN! BOL EŞOFMAN ALTINI GİYİN
TAAM GEYSU HAZIRLANIYOM
TAKTIĞI ELEKTRONİK KELEPÇE 'NABIZ SAATİ'NİN UYGULAMASI GEYSU'NUN TELEFONUNDA OLDUĞUNDAN ANINDA İSTİHBARAT SAĞLAMAKTA. KAÇACAK YERİ YOK
SABAH SABAH OKULA GİDEN Bİ ÇOCUK GÖNÜLSÜZLÜĞÜYLE GİTSE DE YOGAYA HADİZZATINDA BİZİMKİ DE İÇ SESİNDEKİ KAKAFONİYE, SEVGİSİZ VE ÖFKELİ RUHA ŞİFA ARAMAKTADIR
GA MALA
VAKTİYLE YOGA MEDİTASYONLA GEÇTİĞİ TŞSAGLAR UÇUŞUYOR KAFADA, ZİHİN HER EDİMİ BAŞLAMADAN BLOKE ETMEK İÇİN KIÇINI YIRTIYOR
TEŞKİLATLI İŞTİR YOGA; MALZEMELERİ KAPIŞ YAPAR Bİ EDADA YÜKLENİR
İÇERİYE GEÇİYOSUNUZ, İSİM NEYDİ?
DAHA DÜN KAYIT YAPTIRIRKENE GAYET SICAK DAVRANAN KIZ BUGÜN NEDEN BÖYLE SOĞUK VE RUHSUZ? KARTTAN ÇEKİM YAPANA KADAR MIYDI HER ŞEY? KILLANDIRMAYIN LA ADAM! DAHA İLK SEANSTA!
GALİTE MATI KAPTIK MI ACABA?
EN İYİ YERİ KAPMA MÜCADELESİNE İSTER İSTEMEZ O DA DAHİL OLUR
MATINI SİLEN TİTİZ APLA; AMMAN SANA BİŞEY OLMASIN
KIBLAYA DOĞRU SECCADE SERER EDADA MATI SERMEK
FIS FIS
DAHA İLK SELAMÜN ALEYKÜM; BAĞDAŞ KURMA POZİSYONUNDA BÜNYE İNLEMEYE BAŞLAMIŞ
TÜM DÜŞÜNCELERDEN SIYRILIP NEFESE VERİYORUZ KENDİMİZİ
HOCA FIRÇA ATMASIN LA BU NE KAMBURLUK DİYE, DİK DURMAĞA ÇALIŞIRKENE BOYUN, SIRT OMUZLAR NASI KASILMIŞ ÖYLE?
ONUN İSE AKLINA TWITTERDAN TAKİP ETTİĞİ TUHAF İSİMLER HÜCUM EDİYO; "HELLİN THE KEDİ ANASI" O NASI Bİ İSİM LA?
ŞİMDİDEN TER BASMIŞ
NASI Bİ HAMLIKSA ARTIK BASENLER, BALDIRLAR, AYAK BİLEKLERİ İNİM İNİM İNLİYOR
İŞ ÇETREFİLLEŞTİKÇE BÜNYESİ ELEMANA KİFAYETSİZLİĞİNİ HAYKIRMAĞA BAŞLAR
KIVANÇ TATLITUĞ GELSE ŞU HAMLIKLA KARİZMASI SIFIRLANIR
TAMAM OLABİLDİĞİ KADARIYLA, ZORLAMA, BIRAK ENERJİ GERİLMEDEN AKSIN
BACAKLARI BU KADAR AÇIP ESNEDİĞİN GÜN ARTIK SEN SEN OLMAYACAKSIN, AMA BELLİ Kİ 1000 YIL VAR O İŞE
OLAY ACABA NEYİ ISKALADIM, EYVAH GERİDE Mİ KALDIM OLAYI DEĞİL, BEDENİNİ DİNLEMEK, ONUNLA İRTİBAT KURMAK
HARİ RAMAAA...
ÜÇ NEFES BURADA KALALIM PELVİS BÖLGESİ Bİ RAHATLASIN
BURADAKİ YEGANE GAVAT OLARAK DERMAN BULMAĞA GELDİM,
YEMİNLE HAİN EMELİM YOK BAKIŞI
EVEET, BIRAKIN BEDEN ENERJİYİ SİNDİRSİN, HER TÜRLÜ KEŞKEDEN, ACABADAN UZAK, OLDUĞU GİBİ KABULLENSİN HER ŞEYİ
PLİNGG
SEANSIN EN ŞAHANE KISMI FİNALDİR; EN SONDA UYKUYA YATIRILMIŞ BEBEK GİBİ BATTANİYEYE SARILINARAK UZANILAN KISIM. ORTAM'IN UZMANI OLDUĞU POZİSYON
MATI O KADAR SİLDİİİN, PEKİ YA BATTANİYE?
HOCA KAÇ PARA KAZANIYODURDAN SANA NE, BÜNYEYİ DİNLESENE AMUCUK
SEANSIN NİHAYETLENMESİYLE MAT FİLAN YİNE SECCADE EDASIYLE TOPLANIP, SANKİ NAMAZDAN ÇIKIYOMUŞCASINA AYAKKAPLAR GİYİLİR
VURUR KENDİNİ KADIKÖY SAHİLE. BEN NİYE BÖYLEYİM SORUSUNA BİR TÜRLÜ CEVAP ALAMADIĞI KAKAFONİK İÇ SES BAKALIM ŞİMDİ NELER DİYECEK? YOGA Bİ ETKİ ETMİŞ Mİ DİYE Bİ KENDİSİNİ DİNLEMEYE İSTİŞAREYE DALAR
BEDENDE TATLI TATLI SIZILAR; ÇAKRALAR MI AÇILMIŞTIR YOKSA PLASEBO ETKİSİ MİDİR NEDİR BİLİNMEZ AMA BİR ŞEYLER KIPIRDANMAYA BAŞLAMIŞTIR BEDENDE, DEĞİŞİK BİR SÜKUNET HALİ
DER Kİ İÇ SES ÖNCE SAKİN OL!
İYİ AMA NASIL?
NEFESİNE ODAKLAN
ODAKLANMAYA ÇALIŞIYOM AMMA
SAKİNCE BEKLE... HER ŞEY GELİR GEÇER, TELAŞ VE ACELE DE ÖYLE. BEKLE SUSSUN KAKAFONİK SESLER SAKİNLİK GELSİN NEFESİNLE
BOŞ SORULARA CEVAP BULAMAZSIN, EYVAHLARDAN KEŞKELERDEN SIYRILIP SAKİNCE ÖNÜNE BAKMALISIN
HADİ SIRA SENARYO KURSUNDAA

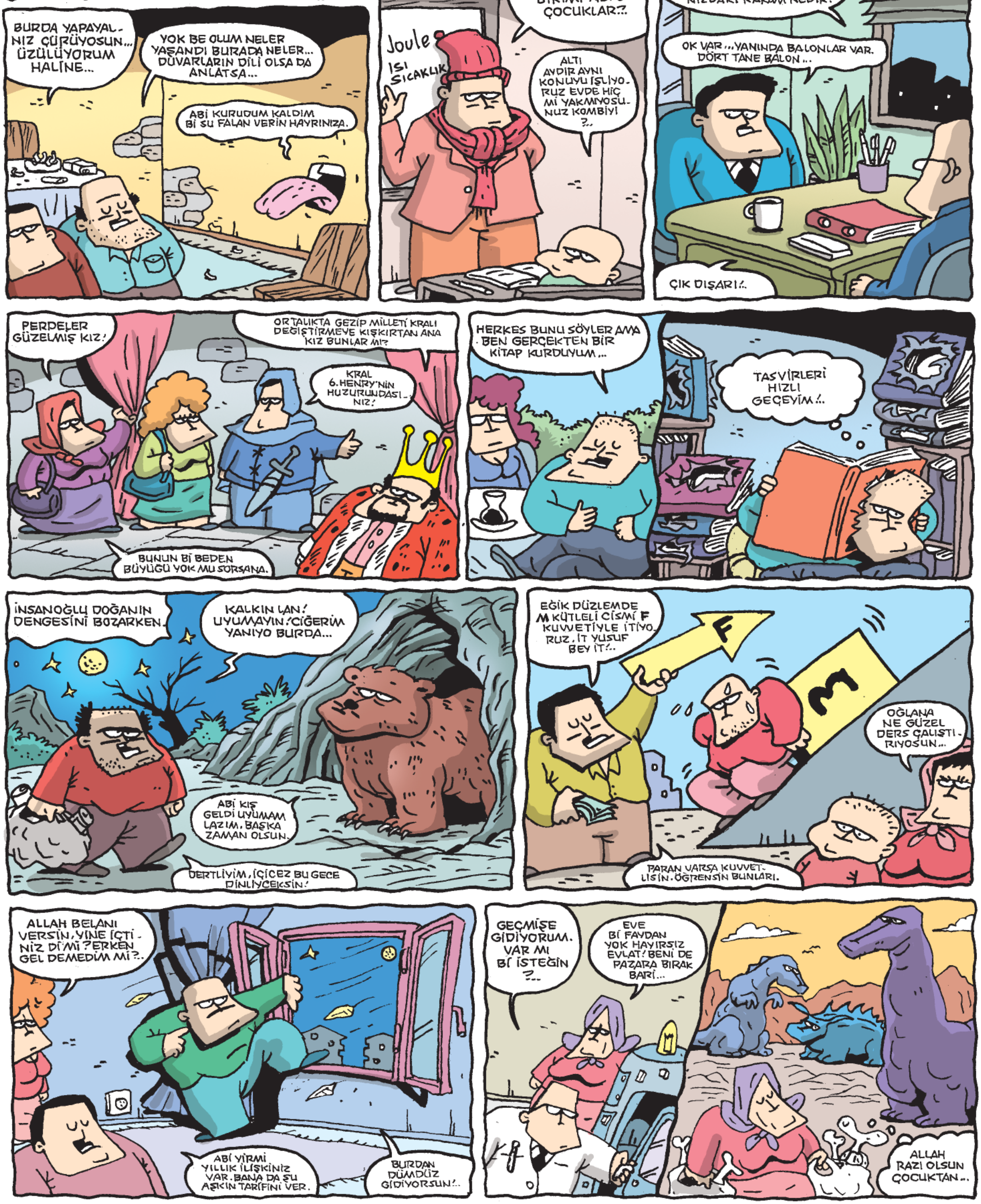
UYKUSUZ

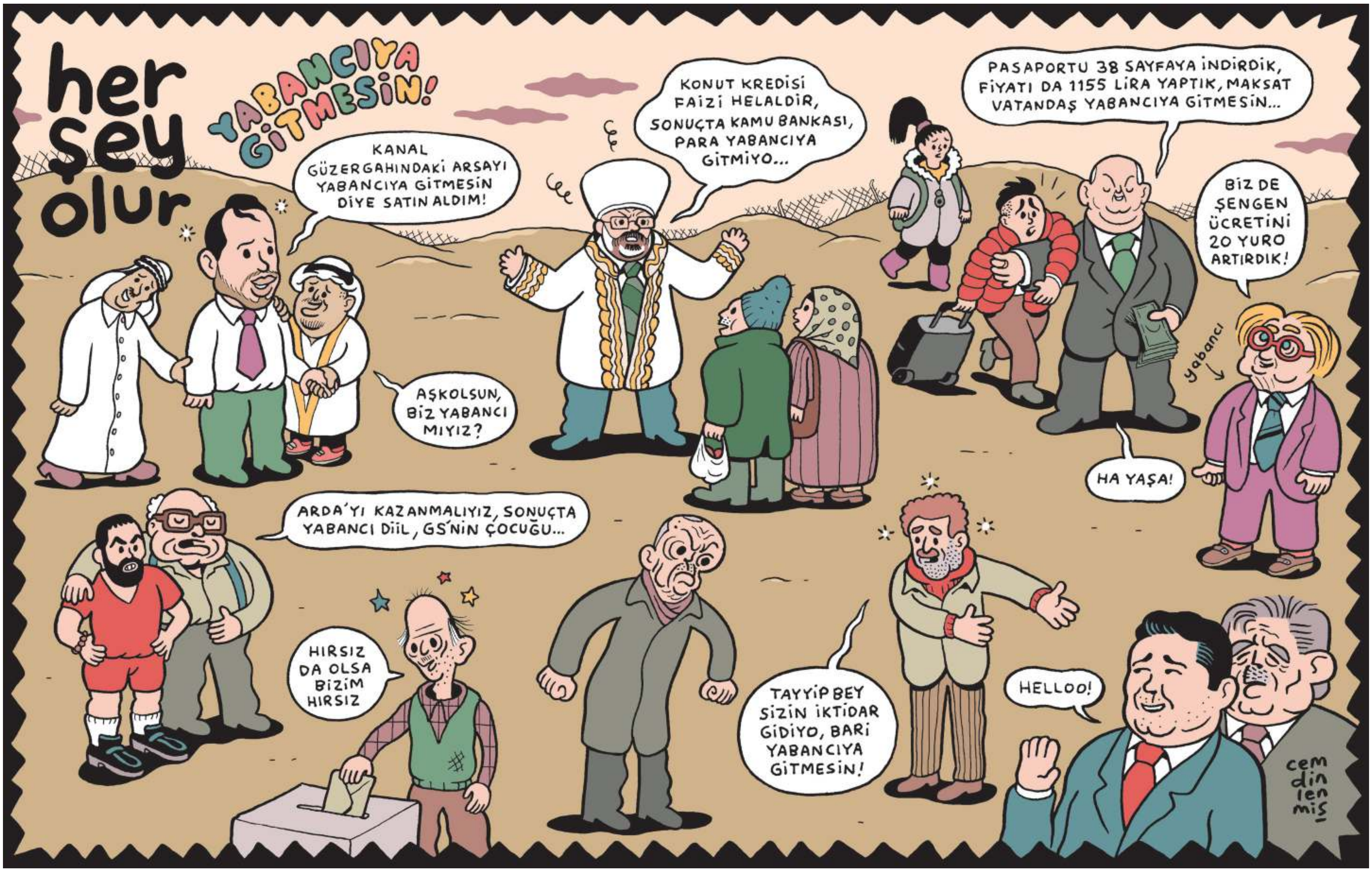
22 OCAK ÇARŞAMBA
SAYI: 2020/04 №: 647
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619
9 771307 761000

KTÜ rektörünün, üç kızı ile iki damadının aynı üniversitede öğretim görevlisi olduğu ortaya çıktı

ÖZER AYDOĞAN

@kaansezyum

Klon Kaan 2 (Acıma klona...)

Evde bir şekilde artık klonumla takılıyoruz. Klonum dedim ama kendimden iğrenir hale geldim bu yavşağı gördükçe. Yani diyorum ben bu kadar rezil miyim nedir? Salonun ortasında uyuyor geceleri zaten. Ne tadım kaldı ne tuzum. Zaten uyumayı da bilmiyor, kalkmayı da bilmiyor. Gece sabaha kadar Moda'da ne kadar mekan varsa gidiyor kapılarına orada çalışanları darlıyor... Bir gece niyet ettim, peşinden çıktım şeref yoksununun... Zaten bir şekilde yolunu da bulmuş. Gitmiş milletle muhabbet edip kendini sevdirmiş. Mekan mekan dolaşıyor sabaha kadar. Her mekanda bi tane bedava içkisi garanti zaten. Onu emikleyip başka mekana geçiyor. 4 mekan dolaştık, ben de onu takip ederken bi iki bira içmek zorunda kaldım zaten. Herif bildiğin sokak köpeği olmuş. Her mekanda birilerini buluyor, iki sohbet muhabbet derken zaten bira geliyor. Bi de milletin elindeki sigaraya da tebelleş oluyor. Hayatta da sigaraya para verecek bi tip değil zaten. Hani mümkün olsa reyizin vatandaştan topladığı sigaralara çökerdi. O sigaralara zaten birileri çöktüğü için onu da yapamıyor. Bu da bireysel dallıyor kendini. Arada sohbet iyiyse karşısındakilerin sarhoşluklarını da kullanıp 'Bi yağer bağla be abbbiiee' diye yanlıyor. Yagerleri de içti orça... Yılan gibi takılıyor valla bu adam zararın kelime anlamı olmalı. Peşinden dolaşa dolaşa aptala döndüm valla o gece. Eve geri döndüğümde salonda beni bekliyordu. Kucağına da kediyi almış 'Hayırdır gecelerin yargıcı, operasyona mı gittin telsiz kapatmalı zıhızıhızıhı' diye münasebetsiz bir şaka yaptı. Zaten alkollüyüm, 'Lan torreks kafası 43 yaşına kadar kimseye dalmadım, 43 yaşında ilk kavgamın kendimle olacağını tahmin etmezdim, salavat getir köpek!' demek suretiyle bunun çenesine sağ avucumun içiyle ekledim bi tane. Zaten Hint fakiri gibi zayıf, çelimsiz bir tip. Avucumdaki gombiğin yarısı boşa gitti. Klonu tek hareketimle bayıltmıştım... İçime bir rahatlama geldi, gittim duş yaptım ve uyudum...

O hafta dayağı yiyen yavşak klon Kaan, bi efendiye bağladı. Sabahları 'Günaydın adaş, sana kahve yaptım' diyor, kahvemi kahvaltımı hazırlıyor, benimle birlikte yiyip, işe gidiyor. İşyerinden de başka iş filan ayarlıyor. Cebimize para giriyor yani inceden... Tabii bütün bunların bu yavşağın huyunu bir anda değiştireceğini sanacak kadar kekoydum. Klon Kaan beni adeta Çiftlikbank ya da Jet Fadıl mağduru keko bir vatandaş gibi kerizlemişti... İşin rengi Cuma günü ortaya çıktı. Bu sabah işe giderken 'Kaancım ya senden bi ricam var, acaba bu akşam Ayyuka konserine senin yerine ben gitsem olur mu babacan?' deyip, ellerini Killa Hakan gibi yumruk yaptı. Yavşak Kaan, Killa Hakan'ı çok sevdiğimi bildiğinden böyle kaypaks hareketler yapıyordu. O gün de keyfim yerindeydi 'Tamam lan git, ama bak maksimum harcaman için dönüş taksi parası ve 20 lira verebilirim' dedim... Bi de İstanbulkart verdim, içinde 18 lira var, en kötü ihtimal Metrobüs sabaha kadar, atlasın gelsin...

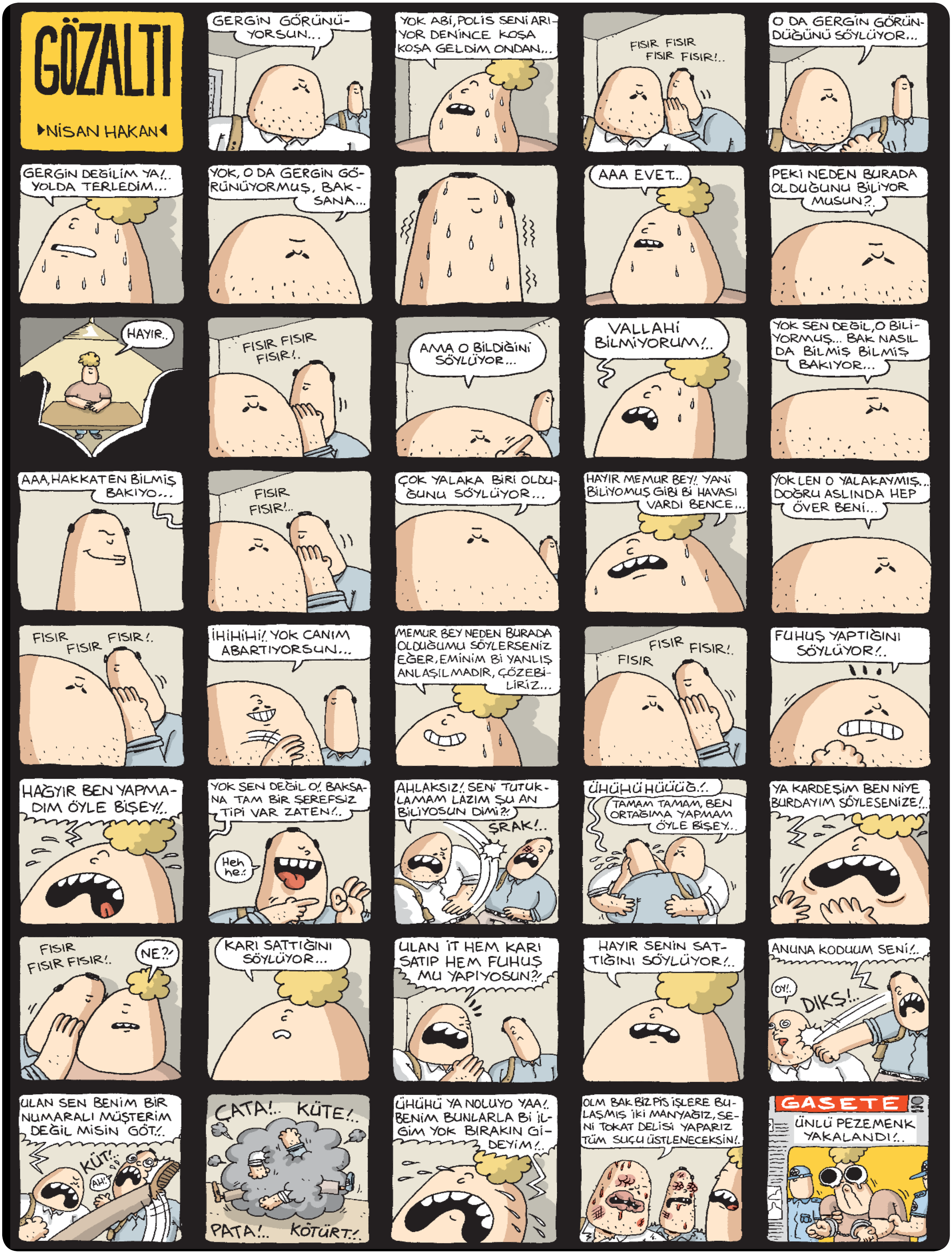
Sonraki gecenin hikayesini bundan ve bunu ben sanan arkadaşlarımdan dinledim. Bir kere zaten eve geldiği saati söylüyorum. Sabah 10.50... 'Vay anam vay, sen naaptın?' diyorum bunun kafası düşüyor sarhoşluktan. Leşşşş gibi de sigara kokuyor ama öyle böyle değil. Sanki arada bir ganyan bayisine girip en stresli yarışlarda 3 saat geçirmiş gibi... Öyle böyle değil. Elinde iki tane bira var. 'Sigaram nerde yaa?' dedi, evde bir süre paket aradı. Sonra bana dönüp 'Lan olm sigaralarıma mı çöküyorsun çakal?' dedi... Ama gözler filan kaymış. Ağzı desen 3 gün tarlada güneş altında kalmış ölü köpek karnı gibi kokuyor. Oturdu, bilgisayarı aldı Youtube'dan '4. Boyut ve sicim teorisi' videosu açtı. Ehmmm mehmm diye kendi kendine konuşuyor.

'Naaptın lan bütün gece denyolamokaçi?' dedim, bana dönüp 'Fakir raksıtar gibi takıldım, ama acccayip ortamlara girdim, öyle böyle değil, alemin kıralı gibi takıldım ve sadece 20 lira harcadım. En son bir ara elimde bir şişe mescal vardı, onu millete içiriyordum' dedi...

- Mescal mi? La şu Güney Amerika'da milletin içtiği tekila gibi olan şey mi?
- Evet koçummm, gel de ortamları anlatayım, gel...

Dedi ve ortamları anlatmaya başladı. Ortamlar da haftaya artık.

Klon Kaan'ın çok selamı var.

GÖZALTI
NİSAN HAKAN
GERGİN GÖRÜNÜYORSUN...
YOK ABİ, POLİS SENİ ARIYOR DENİNCE KOŞA KOŞA GELDİM ONDAN...
FISIR FISIR FISIR FISIR!..
O DA GERGİN GÖRÜNDÜĞÜNÜ SÖYLÜYOR...
GERGİN DEĞİLİM YA!.. YOLDA TERLEDİM...
YOK, O DA GERGİN GÖRÜNÜYORMUŞ, BAKSANA...
AAA EVET..
PEKİ NEDEN BURADA OLDUĞUNU BİLİYOR MUSUN?..
HAYIR..
FISIR FISIR FISIR!..
AMA O BİLDİĞİNİ SÖYLÜYOR...
VALLAHİ BİLMİYORUM!..
YOK SEN DEĞİL, O BİLİYORMUŞ... BAK NASIL DA BİLMİŞ BİLMİŞ BAKIYOR...
AAA, HAKKATEN BİLMİŞ BAKIYO...
FISIR FISIR!..
ÇOK YALAKA BİRİ OLDUĞUNU SÖYLÜYOR...
HAYIR MEMUR BEY! YANİ BİLİYOMUŞ GİBİ Bİ HAVASI VARDI BENCE...
YOK LEN O YALAKAYMIŞ... DOĞRU ASLINDA HEP ÖVER BENİ...
FISIR FISIR FISIR!..
İHİHİHİ! YOK CANIM ABARTIYORSUN...
MEMUR BEY NEDEN BURADA OLDUĞUMU SÖYLERSENİZ EĞER, EMİNİM Bİ YANLIŞ ANLAŞILMADIR, ÇÖZEBİLİRİZ...
FISIR FISIR FISIR!..
FUHUŞ YAPTIĞINI SÖYLÜYOR!..
HAĞYIR BEN YAPMADIM ÖYLE BİŞEY!..
YOK SEN DEĞİL O! BAKSANA TAM BİR ŞEREFSİZ TİPİ VAR ZATEN!..
Heh he..
AHLAKSIZ! SENİ TUTUKLAMAM LAZIM ŞU AN BİLİYOSUN DİMİ?!
ŞRAK!..
ÜHÜHÜ HÜÜÜĞ!..
TAMAM TAMAM, BEN ORTAĞIMA YAPMAM ÖYLE BİŞEY..
YA KARDEŞİM BEN NİYE BURDAYIM SÖYLESENİZE!..
FISIR FISIR FISIR!..
NE?!
KARI SATTIĞINI SÖYLÜYOR...
ULAN İT HEM KARI SATIP HEM FUHUŞ MU YAPIYOSUN?!
HAYIR SENİN SATTIĞINI SÖYLÜYOR!..
ANUNA KODUUM SENİ!..
OY!..
DIKŞ!..
ULAN SEN BENİM BİR NUMARALI MÜŞTERİM DEĞİL MİSİN GÖT!..
KÜT!..
AH!
ÇATA!.. KÜTE!..
PATA!.. KÖTÜRT!..
ÜHÜHÜ YA NOLUYO YAA!.. BENİM BUNLARLA Bİ İLGİM YOK BIRAKIN GİDEYİM!..
OLM BAK BİZ PİS İŞLERE BULAŞMIŞ İKİ MANYAĞIZ, SENİ TOKAT DELİSİ YAPARIZ TÜM SUÇU ÜSTLENECEKSİN!..
GASETE
ÜNLÜ PEZEMENK YAKALANDI!..

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ "Işıklar içinde uyu" da nasıl bir bedduaysa aslında bir yandan da. Çünkü yani normalde ışıklar içinde uyunmaz. Karanlıklar içinde uyunur. Biz boşuna mı söndürüyoruz yatmadan önce ışıkları. Niye söndürüyoruz yatmadan önce ışıkları. Rahatça uyuyalım diye söndürüyoruz ışıkları. Yoksa biz manyak mıyız, söndürelim ışıkları. Uyuruz ışıklar içinde, o olur. Ama işte ışıklar içinde de uyunmuyor ki. Uyunsa uyuruz ışıklar içinde ama uyunmuyor. Uyunmuyor anam uyunmuyor. Uyunn-muyor. Insomnia diye bir film vardı. Orada adam altı ay gündüzlü yerde ne çileler çekiyordu. Kafayı yemişti artık uyuyamamaktan. Hey yavrum hey. Biz aslında karanlıkların kıymetini bilmiyoruz, o var. Ne güzel karanlıklarımız var. Günün gecesi resmen karanlık. Ya bu günlerin gecesi de aydınlık olaydı. Bunu hiç düşünmüyoruz. Resmen şahane karanlıklarımıza değer biçilemez aslında, ben size öyle söyleyeyim. Bir de ağabey, çok acayip bir şey daha söyleyeceğim, şimdi öbür taraf üç günlük beş günlük bir olay da değil. Sonsuz yıllardan bahsediyorum. Öbür taraf sonsuz yıllar. Düşünsenize, aradan milyon yıllar geçmiş, gram uyku uyuyamamışsınız. Niye, çünkü ışıklar içindesiniz. Ha derseniz ki, "yine de bir şekil uyunur yeaa" derseniz, ben de size derim ki, "bunu kaliteli bir şekilde uyuyamadıktan sonra hiç uyuma daha iyi" derim. Uyku dediğin kaliteli uyunacak aga. Yoksa bunu hiç uyuma. Vallahi bak. Sonsuz yıllardan bahsediyorum. İnsan bir yerden sonra da isyan eder. "Ne yaptık, ekmeğe tekme mi attık bu kadar eziyet çekecek kadar" der. Eziyetlerin en büyüğü uyuyamamak. Bir de bence ışıklar içinde uyuyamamanın, olursa en kötü tarafı şu olur. Ümitlenmek. Ümitlenme olur yani. Bu ışığın bir gün söneceği hususunda bir ümitlenmek. İşte asıl o insanı yer bitirir. "Üç milyon yıldır ışıklar içindeyim, belki de birazdan sönecek ışık, yemin ediyorum bir uyuyacağım var ya, altı ay kimse uyandıramaz beni, öyle bir uyuyacağım, öyle bir uyuyamadım ki çünkü, öyle bir uyuyamadım, öyle bir uyuyamadıktan sonra öyle bir uyuyacağım ki, yemin ediyorum öyle bir uyuyacağım, çok büyük uyuyacağım, o olacak, ışıklar içinde uyu'ymuş, uyuyamadım ki arkadaşım ben ışıklar içinde, aha sönüyor galiba ışık, yok sönmedi, yarın söner belki o zaman, bence kesin bir gün sönecek belki bu ışıklar ama acaba ne zaman sönecek bu ışıklar, bir hafta içinde kesin söner bence", insan bu noktaya gelirse işte o zaman tamamen tozutur, o olur. Büyük eziyet. "Işıklar içinde uyu." Yani "uyuyama, dön dön dön, bir o yana dön, bir bu yana dön, uyuyama." Bu budur yani.

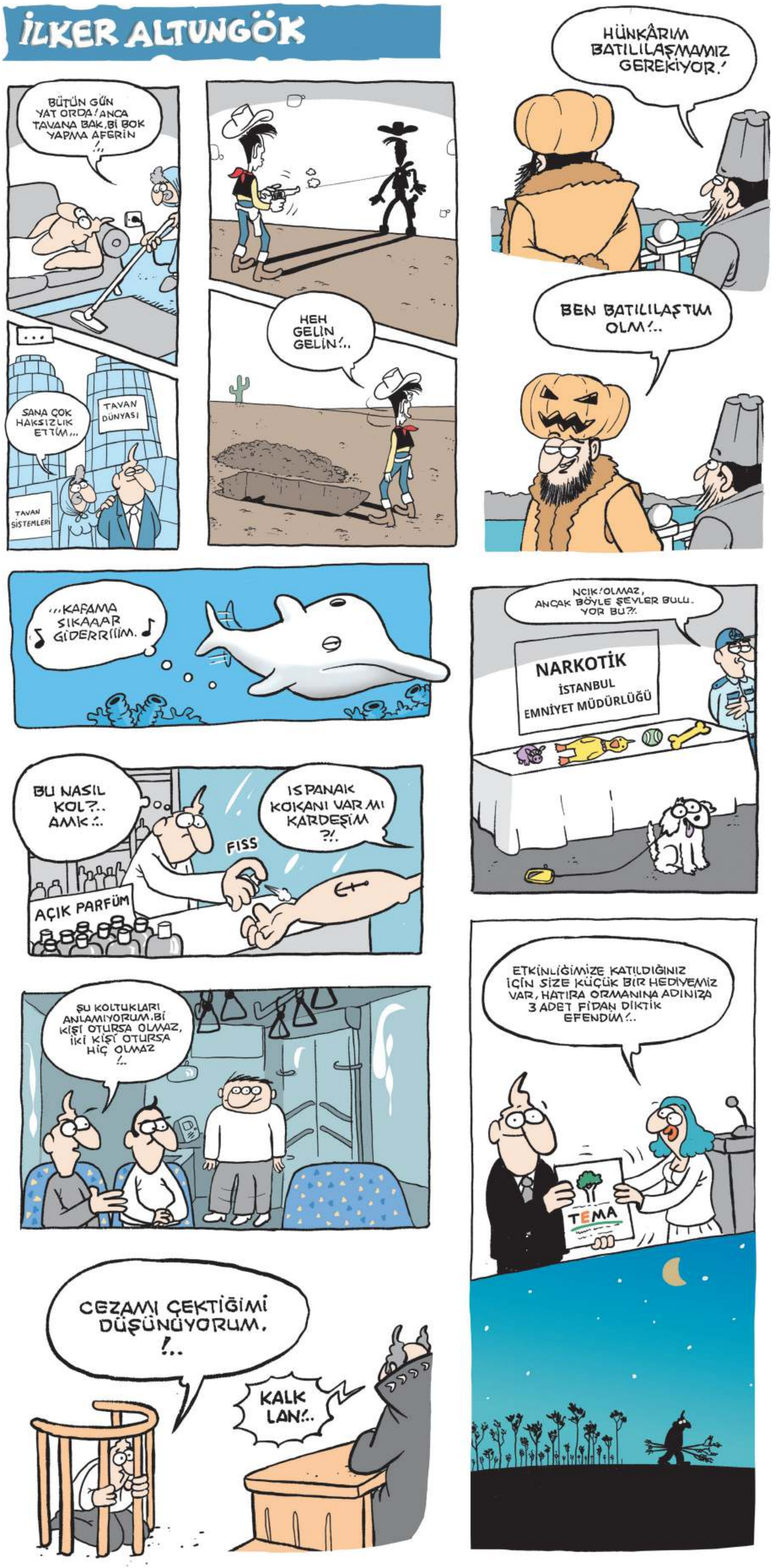
æ Bir arkadaşım anlattı. Bana komik geldi. Birgün çok güzel içiyor, güzel sarhoş oluyor. Aradan iki gün geçiyor, iki gün sonra saçının içinde bir dilim elma parçası buluyor. İki gün fark etmiyor. Bu arada yıkanıyor, ne bileyim, saçlarını tarıyor, fakat işte o gün nasıl içildi ve ne olduysa o bir dilim elma parçası o saça yapışıyor, ve türlü de badireler atlatıp o saçta iki gün boyunca kalabiliyor. Bana komik gelen şu aslında. Vücudumuza yerleşen hariciler bana hep çok komik geliyor. Bana da oldu öyle bir kere. O da komik bence. Diş hekimine gittim bundan yıllar önce. En son yıllar önce gitmedim tabii, yıllar önce de bir gün gitmiştim yani öyle yine. Yine. Doktor öyle dişlerime bakıyor, "bu ne ki" dedi, diş etimden, diş etime yapışmış olan bir şeyi aldı öyle, onların kendi süpersonik aletleri oluyor ya, o aletlerden biriyle öyle. Güzel cümle oldu. "Bu ne ki" dedi, bana gösteriyor. Dedim "ben bilmiyorum, bir yakından bakayım" dedim. Yakından baktım, aklıma inanamadım. Yauv bir hafta önce bir mısır patlağı yemiştim sinemada film izlerken. O mısır patlağının o içindeki kabuklu kısım sen yapış diş etime, bir de vakum yap, hiçbir kuvvet seni oradan düşüremeyecek noktaya gel, bu arada da bir hafta boyunca dişler özenle fırçalansın her sabah her akşam ve bazen öğleleri de, diş ipi hep kullanılsın, fakat sen mısır patlağı o parça sen öyle hayata tutunur gibi tutun tüm engellemelere rağmen diş etime etime diye. Vücutta kalan hariciler bana hep çok komik geliyor. Yıllar önce de Ersin Karabulut, Penguen'de Uğur Gürsoy'un sırtında kalan poşet çayı çizmişti, ona da çok gülmüştüm. Bak hala unutmamışım mesela. Unutur muyum hiç öyle komiklikleri. Asla unutmam. Hatta senin de varsa böyle hikayelerin sevgili okur, vallahi gönder okuyayım. Duruma göre buradan paylaşılır da. (**benalpayerdem@gmail.com**'a gönder, o olsun)

æ Geçende de Kadıköy'de bir konserdeyim, telefonuma görüntülü mesaj geldi. Görüntüde dünyanın en güzel bir güvercini vardı. Karamellerin en alası. Aklım çıktı. Kadıköy'de arkadaşımın barına girmiş öyle yürüye yürüye. Manyak işte. Dedim "hemen geliyorum almaya." Konserden hızla çıkıp bara gittim. Orada öyle kutuda duruyordu. Aç kalmış açıkta kalmış zavallıcık resmen. Eve götürdüm tabii ki hemen. Erkek Baska türü güvercin. Bende de dişi siyah Baska vardı, arasam bu kadar olmazdı. Çift oldular işte öyle. Su sıralar bakımını yapıyorum, yaza yavrularımız var dostlarım. İnanılmaz mutluyum şimdi güvercinlerimle öyle. Bir de Baska'lar başkadır. Her güvercin çok güzeldir tabii ama Baskalar her zaman için bir başkadır. Bilen bilir. Evet resmen öyledir.

æ Hoşça kal.

"KOP GEL GÜL GİT"
24 Ocak Cuma / **Kadıköy Entropi Sahne** / Saat: 21.30 / bilgi: 0216 337 17 14
25 Ocak Cumartesi / **BKM Mutfak Çarşı** / Saat: 19.00 / bilgi: 0212 327 72 00

akıl fikir ofisi
Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Oktay

Anladım ki izleyerek bir şey öğrenmek mümkün değil. Bazı insanlarda çok nadiren izlediklerinden öğrenme özelliği olabiliyor, bizim Alpaslan böyle mesela, adam izlediği belgesellerde anlatılanları gerçekten öğreniyor, Komodo Ejderi olsun, kertenkelelerin dolaşım sistemi olsun artık nasıl bir kafaysa izliyor ve öğreniyor. Ama şimdi biz geri kalan normal insanlar için eğri oturalım doğru konuşalım, izlediğimiz belgesellerden bir süre sonra bize sadece o belgeseli izlemiş olma bilgisinin dışında hiçbir şey kalmıyor.

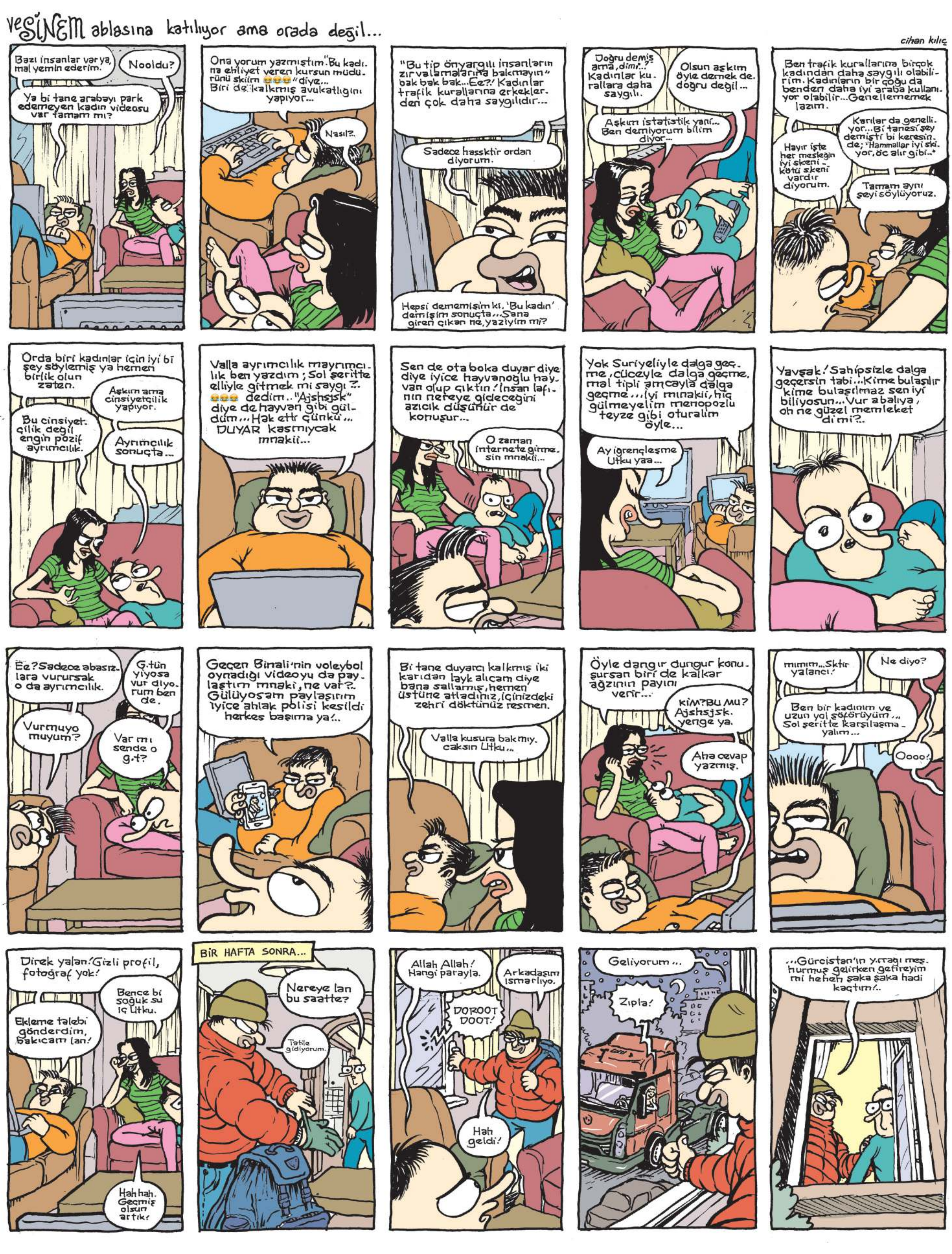
Yani ne bileyim, çocukluğumuz Kaptan Kusto belgeselleriyle geçti ama aramızdan bırakın oşinograf olmayı, adamın anlattıklarının ellide birini hatırlayan çıkmadı. Çoğumuz bis astrofizik öğrencisinin aldığı dersten fazla evren belgeseli izledik ama wikipedia'ya bakmadan evrenin genişlemesinin falan ne olduğunu tam anlatamıyoruz. Sadece başlık biliyoruz, "Evrenin genişlemesi," "mitokondrinin evrimi," "membranın uyarılması." E ne bunlar? Valla membranın uyarılmasında endoksigenaz, mitoksigenaz gibi bir şeyler mi oluyordu, bakın aklımda başlık kalmış, size karşı dürüst olmak adına internete de bakmıyorum ama zaten baksam ne olacak, membranın uyarılması nedir, hatta membran nedir onu da bilmiyorum ki? Bir yandan biyolojiyle ilgili olduğuna emin gibiyim diğer yandan da inşaatta falan da membran kaplama oluyordu diye hatırlıyorum. Ne oldu? Belgesel izledim. Aferin bana, gerçek bir mal değneği gibi konu başlıklarının dışında hiçbir bilgim yok.

Ya bizim kuşak hep beraber Fransız yapımı insan bedenindeki alyuvarlar, akyuvarlar falan adım adım bedenimizin nasıl çalıştığını, hangi organımızın ne işe yaradığını, kan dolaşımı sistemini falan filan anlatan bir çizgifilm izledik onlarca bölüm, ÖYS'de biyoloji neti ortalamamız 3 ulan, 3. Düşünürsen müfredatın yarısını çizgifilm olarak her gün heyecanla izledik, bugün alyuvarlar ne yapacak, bugün sindirim sistemini anlatacaklarmış, bakalım ne kuntizlikler olacak diye Keeping Up With Kardashians izler gibi izledik. E netice? ÖYS'de ortalama 3 biyoloji neti. Şimdi ben burada Ertuğrul Özkök metoduyla kendi denyoluğumu genele yayıp normalleştirmek istemiyorum ama "Gelin itiraf edelim," biz o izlediğimiz çizgifilmden bir bok öğrenmedik.

Diğer yandan "belgesel" bir zamanlar "Anne, baba bana bilgisayar alın, hem derslerimi de bilgisayarla çalışırım," diyen ergenin ders çalışma vaadi gibi, televizyon başında geçirdiğimiz zamanın da bir bahanesi. Herkes "belgesel izliyorum" dediği için yatırımcılar gaza geldi, bir sürü belgesel kanalı açıldı. E bakıyorsun, yarısı bildiğin düz reality show, yok rehinci dükkânındaki maceralar, yok ördek düdüğü yapanların hayatı falan. E kalan yarısı antik uzaylılar, afacan periler, sinirli hayaletler gibi doğrudan zekâ düşmanı programlar. Neyin belgeseli arkadaş, anlamadım ki?

Aktif konuma geçmeden, yani okuyup okuduğunu not almadan ve bir de galiba bu okuyup anladıkların üzerine birileriyle tartışmadan öğrenmek mümkün olmuyor galiba. Yani ne bileyim en basitinden hepimizin elli kere seyrettiği Aile Şerefi filmini ve filmdeki Oktay'ı düşünün. Biliyorsunuz babası Oktay'ın üzerine titriyor, kuracağı fabrikanın üreteceği buzdolaplarının markasının Oktay olmasını falan şart koşuyordu. Oktay ne bok yese kapaklamaya çalışıyor, Oktay ne istese yerine getiriyordu. Oktay arabasıyla içki içip hız yaparken çocuğa mı çarptı? Hiç öyle Oktay cezasını çeksin akıllansın demek yok, hemen kazayı kapaklamak, para verip mağduru susturmak. Oktay bir kızı mı beğendi? Kız istemiş istememiş önemi yok hemen gidip kızı Oktay'a almaya kalkmalar. Oktay kızın ırzına geçmeye mi kalktı? Hemen Oktay'ı beladan kurtarmaya çalışmak. E ne oldu sonra? Münir Özkul çekti vurdu Oktay'ı. Tam bir mal gibi Oktay'ı kanundan, hukuktan sakladın, polisi hâkimi satın aldın ama kısa çöp geldi uzun çöpten hakkını aldı işte.

E şimdi bir etrafınıza bakın? Özellikle benim kuşağım ve sonrası, her biri birer Oktay olmaya namzet çocuklar yetiştirmiyor muyuz? "Biz çektik onlar çekmesin, bizi okulda azarlarlardı onu azarlamasınlar, biz ceza alırdık o almasın," diye diye küçük birer Oktay'lar yetiştiriyor, onları hiçbir hayâl kırıklığıyla, hiçbir reddedilmeyle, hiçbir başarısızlıkla başa çıkamayacak, kendi ayaklarının üzerinde duramayacak Oktay'lar olarak hayata salıyoruz. Sağolsun devletimiz de sınıfta kalmayı kaldırıp, öğretmenlerin elini kolunu bağlayıp, eskinin "eti senin kemiği benim" diyen velilerinin yerine, üste bir de öğretmenin etini kemiğini talep etmeye kalkan veliler yarattığı için işleri daha da berbat etti. Yani basbayağı elli kere seyrettiğimiz, mesajını da kör gözün parmağına veren Aile Şerefi filminden bile bir bok öğrenmemişiz.

Ve SİNEM ablasına katılıyor ama orada değil...
cihan kılıç
Bazı insanlar var ya, mal yemin ederim.
Nooldu?
Ya bi tane arabayı park edemeyen kadın videosu var tamam mı?
Ona yorum yazmıştım."Bu kadına ehliyet veren kursun müdürünü skiim 😂😂😂" diye... Biri de kalkmış avukatlığını yapıyor...
Nasıl?..
"Bu tip önyargılı insanların zırvalamalarına bakmayın" bak bak bak...Ee?! Kadınlar trafik kurallarına erkeklerden çok daha saygılıdır...
Sadece hassktir ordan diyorum.
Hepsi dememişim ki. 'Bu kadın' demişim sonuçta... Sana giren çıkan ne, yazıyım mı?
Doğru demiş ama, dimi..? Kadınlar kurallara daha saygılı.
Olsun aşkım öyle demek de doğru değil...
Aşkım istatistik yani... Ben demiyorum bilim diyor...
Ben trafik kurallarına birçok kadından daha saygılı olabilirim. Kadınların bir çoğu da benden daha iyi araba kullanıyor olabilir...Genellememek lazım.
Hayır işte her mesleğin iyi skeni - kötü skeni vardır diyorum.
Karılar da genelliyor...Bi tanesi şey demişti bi keresinde; "Hammallar iyi sikiyor, öc alır gibi.."
Tamam aynı şeyi söylüyoruz.
Orda biri kadınlar için iyi bi şey söylemiş ya hemen birlik olun zaten.
Aşkım ama cinsiyetçilik yapıyor.
Bu cinsiyetçilik değil engin pozif ayrımcılık.
Ayrımcılık sonuçta...
Valla ayrımcılık mayrımcılık ben yazdım; Sol şeritte elliyle gitmek mi saygı ?.. 😂😂😂 dedim.."Ajshsjsk" diye de hayvan gibi güldüm... Hak ettı çünkü... DUYAR kasmıycak mnakii...
Sen de ota boka duyar diye diye iyice hayvanoğlu hayvan olup çıktın! İnsan lafının nereye gideceğini azıcık düşünür de konuşur...
O zaman internete girmesin mnakii...
Yok Suriyeliyle dalga geçme, cüceyle dalga geçme, mal tipli amcayla dalga geçme... İyi mınakii, hiç gülmeyelim menopozlu teyze gibi oturalım öyle...
Ay iğrençleşme Utku yaa...
Yavşak! Sahipsizle dalga geçersin tabi...Kime bulaşılır kime bulaşılmaz sen iyi biliyosun... Vur abalıya, oh ne güzel memleket di mi?..
Ee? Sadece abasızlara vurursak o da ayrımcılık.
G.tün yiyosa vur diyorum ben de.
Vurmuyo muyum?
Var mı sende o g.t?
Geçen Binali'nin voleybol oynadığı videoyu da paylaştım mnaki, ne var?.. Gülüyosam paylaşırım İyice ahlak polisi kesildi herkes başıma ya!..
Bi tane duyarcı kalkmış iki karıdan layk alıcam diye bana sallamış, hemen üstüne atladınız, içinizdeki zehri döktünüz resmen.
Valla kusura bakmıycaksın Utku...
Öyle dangır dungur konuşursan biri de kalkar ağzının payını verir...
KİM? BU MU? Ajshsjsk. yenge ya.
Aha cevap yazmış.
mımım... Sktir yalancı!
Ne diyo?
Ben bir kadınım ve uzun yol şoförüyüm... Sol şeritte karşılaşmayalım...
Oooo!
Direk yalan! Gizli profil, fotoğraf yok!
Bence bi soğuk su iç Utku.
Ekleme talebi gönderdim, bakıcam lan!
Hah hah. Geçmiş olsun artık!
BİR HAFTA SONRA...
Nereye lan bu saatte?
Tatile gidiyorum.
Allah Allah! Hangi parayla.
Arkadaşım ısmarlıyo.
DOROOT DOOT!
Hah geldi!
Geliyorum...
Zıpla!
...Gürcistan'ın y.rrağı meşhurmuş gelirken getireyim mi heheh şaka şaka hadi kaçtım!..

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

DOĞRUYU GÖTÜRMEĞE YANLIŞLARIN GÜCÜ YETMEZ!

1. Louis Aragon'un ölümsüz aşkı Elsa'nın ablası Lili Brik, aşağıdaki rus edebiyatçılarından hangisinin sevgilisidir?
a) Gorki
b) Gogol
c) Mayakovski
ç) Gonçarov

2. Charles Pierre Baudelaire, 6 yaşındayken 66 yaşındaki babasını kaybeder. 32 yaşındaki annesi kısa bir süre sonra General Aupick'le evlenir. Küçük Baudelaire'in bu evlilik için yorumu ne olmuştur?
a) Kahrolsun üniforma!
b) Benim gibi bir oğlu olan kadın bir daha evlenmemeliydi!
c) Üvey babadan gelecek güzellik gelmesin!
ç) Yaşıtımla evleneceğime söz veriyorum hacım!t

3. Ludwig van Beethoven, saçlarından bir tutam kesip vermesini isteyen kadın hayranına ne vermiştir?
a) Bir keçinin sakalından kestiği bir tutam kılı
b) Eski bir içliğini
c) Sağ ayak başparmağının tırnağını
ç) Leipzig şehrinin altın anahtarını

4. Yahya Kemal Beyatlı, rakı için aşağıdaki cümlelerden hangisini söylemiştir?
a) Rakı beyazında tüm renkler vardır!
b) Rakı, sis basmış İstanbul'a benzer!
c) Rakı, aslan değil, kaplan sütüdür!
ç) Rakı, geceyi aydınlatır fakat sabahı yakar!

5. Elias Canetti'nin Bertolt Brecht yorumu aşağıdakilerden hangisidir?
a) Brecht, sosyalistlerin en çapkınıdır.
b) Brecht, arabasına gösterdiği şefkati başka hiç kimseye göstermez.
c) Brecht, oyunlarının son perdelerini ormanda yazardı!
ç) Brecht, daha Doğu Almanya yokken doğu almandı!

6. Charlie Chaplin, sahneye ilk kez kaç yaşında ve hangi gösteriyle çıktı?
a) 8 yaşında - Sekiz Lancasshirelı Delikanlı
b) 9 yaşında - Liverpoollu Paul Destanı
c) 10 yaşında - Altı Kişi Yazarını Arıyor
ç) 11 yaşında - Yorgo ile Mavi Sakal'ın Dansı

7. 1849'da Paris'te ölen Chopin'in yerine getirilen vasiyeti aşağıdakilerden hangisidir?
a) Mozart'ın yanına gömülmek
b) Bestelerinin yakılıp okyanusa atılması
c) Tabutunun piyano şeklinde yapılması
ç) Kalbinin çıkarılıp Polonya'ya gönderilmesi

8. Salvador Dali, büyük aşkı Gala ile ilişkisinin başlangıcını nasıl tarif eder?
a) Ruh ikizini bulmanın ferahlığı
b) Yıldırımı çarpacak kadar elektriklenmek
c) Psikopatolojik semptomlarla belirlenmiş hastalıklı bir anormallik
ç) İlk görüşte seks

9. Henri Troyat'a göre kumarın Dostoyevski için anlamı neydi?
a) Parayı bulma çabası
b) Hobi
c) Edebiyattan uzaklaşma seansı
ç) Fiziksel dünyada ilk özgürlük denemesi

10. Dante'ye göre insana her zaman değer katan üç temel şey nedir?
a) Tutku - Heyecan - Hırs
b) Merhamet - Sabır - Kulluk
c) Zeka - Yetenek - Hoşgörü
ç) Kulak - Burun - Boğaz

11. Aşağıdakilerden hangisi Albert Einstein'in karısı Mileva'ya yazdığı bir cümledir?
a) Aşk, göreceli bir kavramdır.
b) Evreni çözdüm, seni çözemedim gitti.
c) İlk hangisi son bulacak, savaş mı bizim boşanmamız mı?
ç) Dilimi çıkararak poz vermek istiyorum, ne dersin?

12. Sigmund Freud'un annesi Amelia, 95 yaşındayken gazetede çıkan bir fotoğrafı için hangi yorumu yapmıştı?
a) Kötü bir baskı, beni 100 yaşındaymışım gibi gösteriyor.
b) Bizim gençliğimizde gazete falan yoktu.
c) Oğlum bu fotoğrafı çerçeveletip kliniğine assın.
ç) Acaba günün birinde bulmacada sorarlar mı beni?

13. Che Guevara, devrimden sonra Küba Merkez Bankası'nın başına geçtiğinde, bir yabancı gazetecinin ''Ekonomist misiniz?'' sorusuna hangi cevabı vermiştir?
a) Hayır, ekonomiyim.
b) Hayır, serbest çalışanım.
c) Hayır, maceraperestim.
ç) Hayır, komünistim.

14. Simone de Beauvoir, tanışmalarından sonra Jean Paul Sartre'ı kızkardeşi Poupett'e nasıl tarif etmiştir?
a) Pipo manyağı bir adam
b) Gözlüklü çirkin bir adam
c) Habire düşünen bir adam
ç) Filozof gibi, değil gibi bir adam

15. Vincent van Gogh, bir mektubunda çocukluğundan nasıl bahseder?
a) Neşeli, hızlı ve kahkahalı
b) Sakin, durgun ve hareketsiz
c) Kasvetli, soğuk ve kısır
ç) Hiçbiri, hiçbiri ve hiçbiri

16. Nazım Hikmet'in Memleketimden İnsan Manzaraları yapıtına koymayı düşündüğü ilk isim, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Meşhur Adamlar Ansiklopedisi
b) Gezegenimden İnsan Manzaraları
c) Yurttan Sesler Korosu
ç) Türkiye Hatırası

17. Wolfgang von Goethe, 71 yaşındayken evlenmek istediği ve evlenemediği kadın kimdir?
a) 62 yaşındaki Kontes Cartoonpierre
b) 54 yaşındaki Katherina Schwazkoft
c) 33 yaşındaki Hemşire Ladineallia
ç) 17 yaşındaki Ulrike von Levetzow

18. Franz Kafka'nın soyunun gerçek soyadı ve anlamı, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Kaftor - Mor renkli papatya
b) Kavka - Alakarga cinsinden bir kuş
c) Kafa - Aylık bir mecmua
ç) Kafika - Kaçırdığınız filmler kahvesi

19. Aşağıdakilerden hangisi, Engels'in Marx için söylediği bir cümle değildir?
a) Marx bensiz de gerçekleştirebilirdi ama onun yaptığını ben yapamazdım.
b) Marx hepimizi aşıyordu, hepimizden daha uzağı daha geniş ve daha çabuk görüyordu.
c) Marx'a çok söyledim sakalını az kes diye ama dinlemedi beni.
ç) Marx bir deha idi, biz ötekiler ise olsa olsa yetenekli kişiler.

20. William Shakespeare'nin ailesine aldığı arma, hangi sembolü içerir?
a) Eli mızraklı bir kartal
b) Kükreyen bir leopar
c) Koklaşan iki karaca
ç) Eli cebinde bir kanguru

21. Elvis Presley, şarkıcılıktan önce hangi şirkette ne işi yapıyordu?
a) Alfa Elektric şirketinde muhasebeci
b) Fox Electric şirketinde sekreter
c) Crown Electric şirketinde şoför
ç) General Electric şirketinde ceo

22. Frida Kahlo'nun Meksika Devrimi için yaptığı tanım, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Devrim doğru, yeri yanlış.
b) Devrim bizim süt annemiz.
c) Devrim bizim kuşağa kayıtsız.
ç) Devrim başka, resim başka.

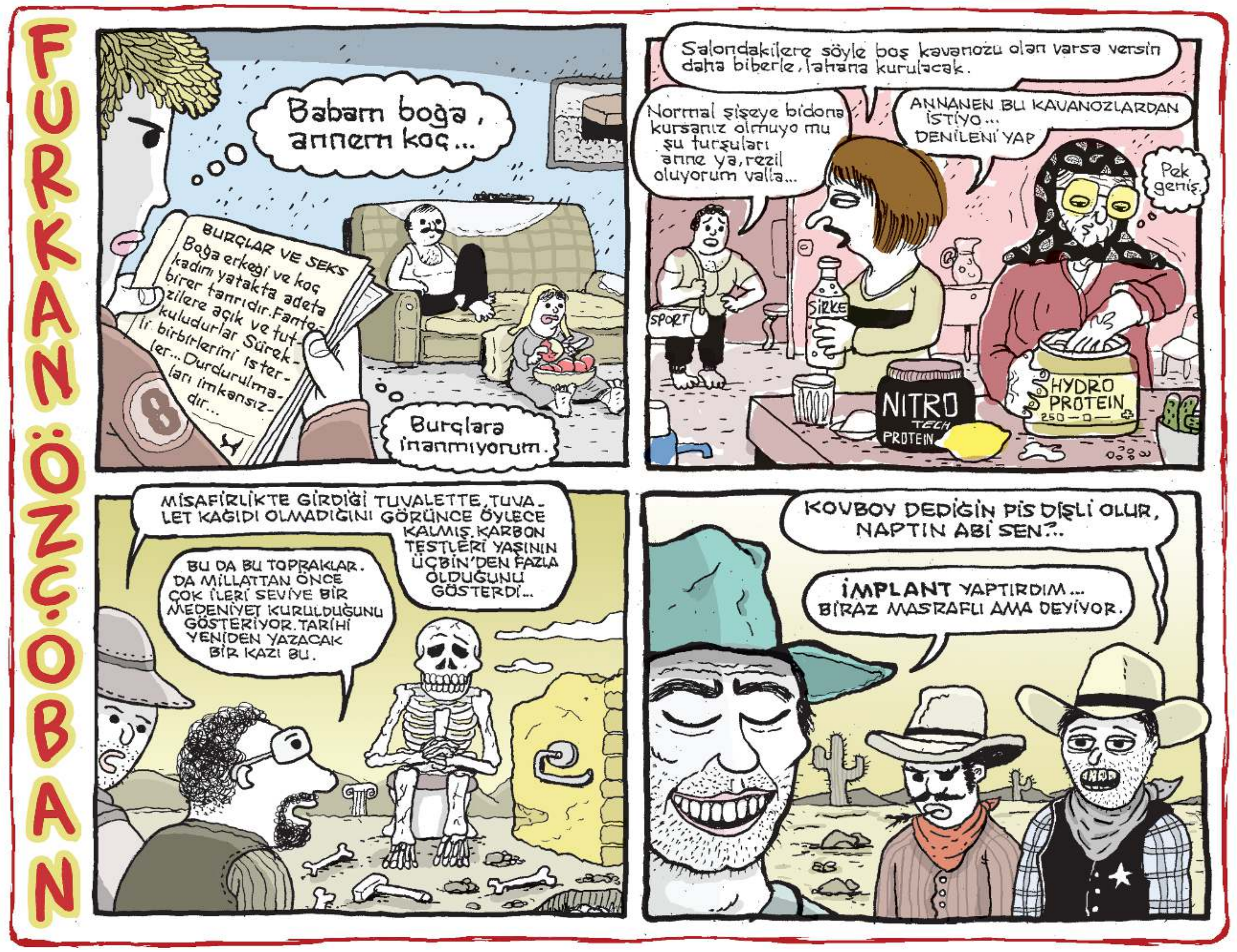
23. Arthur Miller, evlilik yüzüğünün içine ne yazdırmıştır?
a) Zararın neresinden dönersen kardır.
b) Boşanmayı unutma.
c) Yazar, daktilosuyla evlidir.
ç) Şimdi, sonsuzdur.

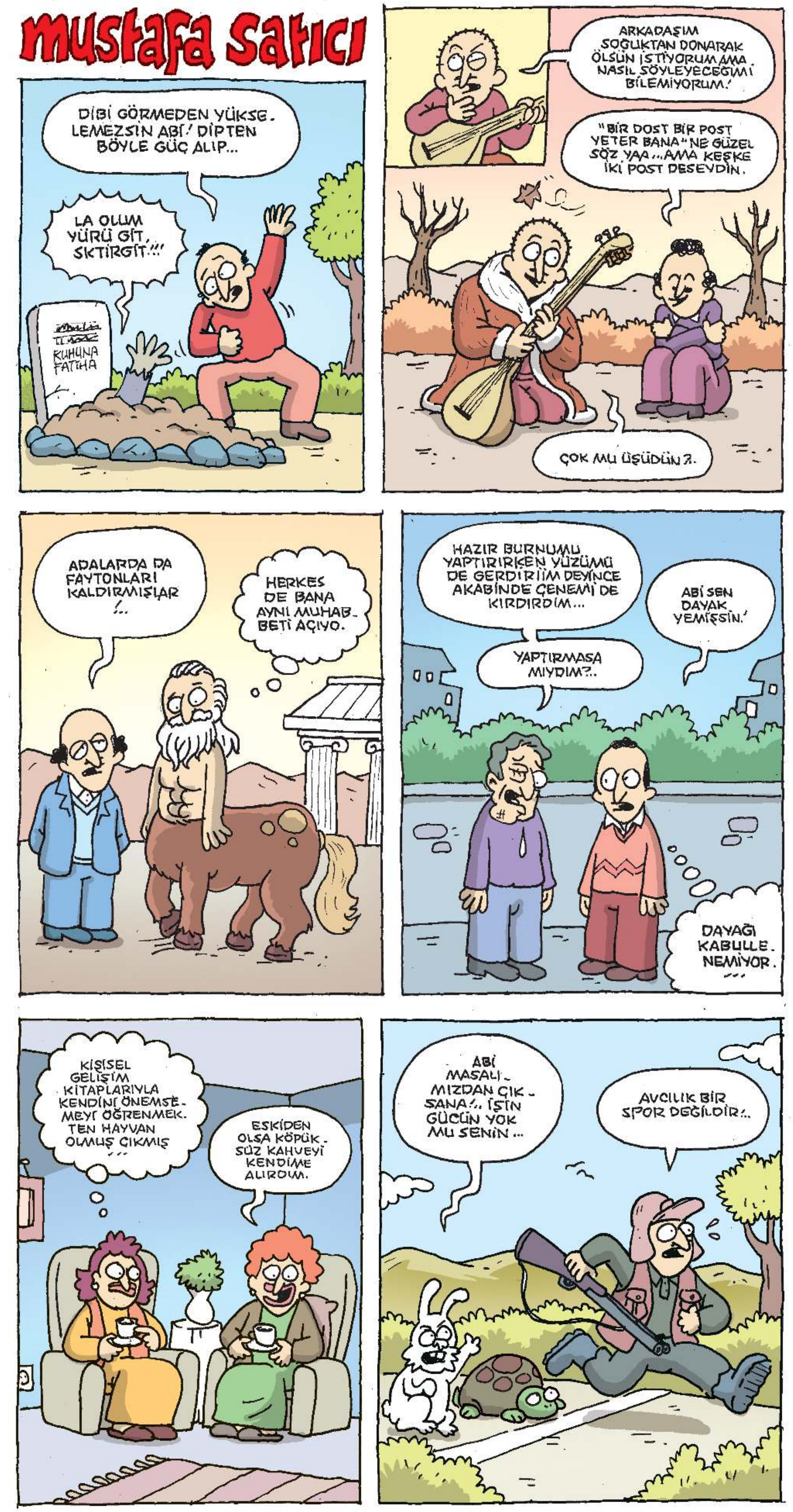
24. Aşağıdakilerden hangisi, Marilyn Monreo'nun bir lafıdır?
a) Benim için bir gelecek olduğunu biliyorum ama ben onu bekleyemem.
b) Hayatta en sevmediğim üç şeyden ikisi kafa karışıklığı.
c) Tarihe geçtim ama coğrafyaya geçemedim.
ç) Limited şirketi, şahıs şirketine yeğlerim.

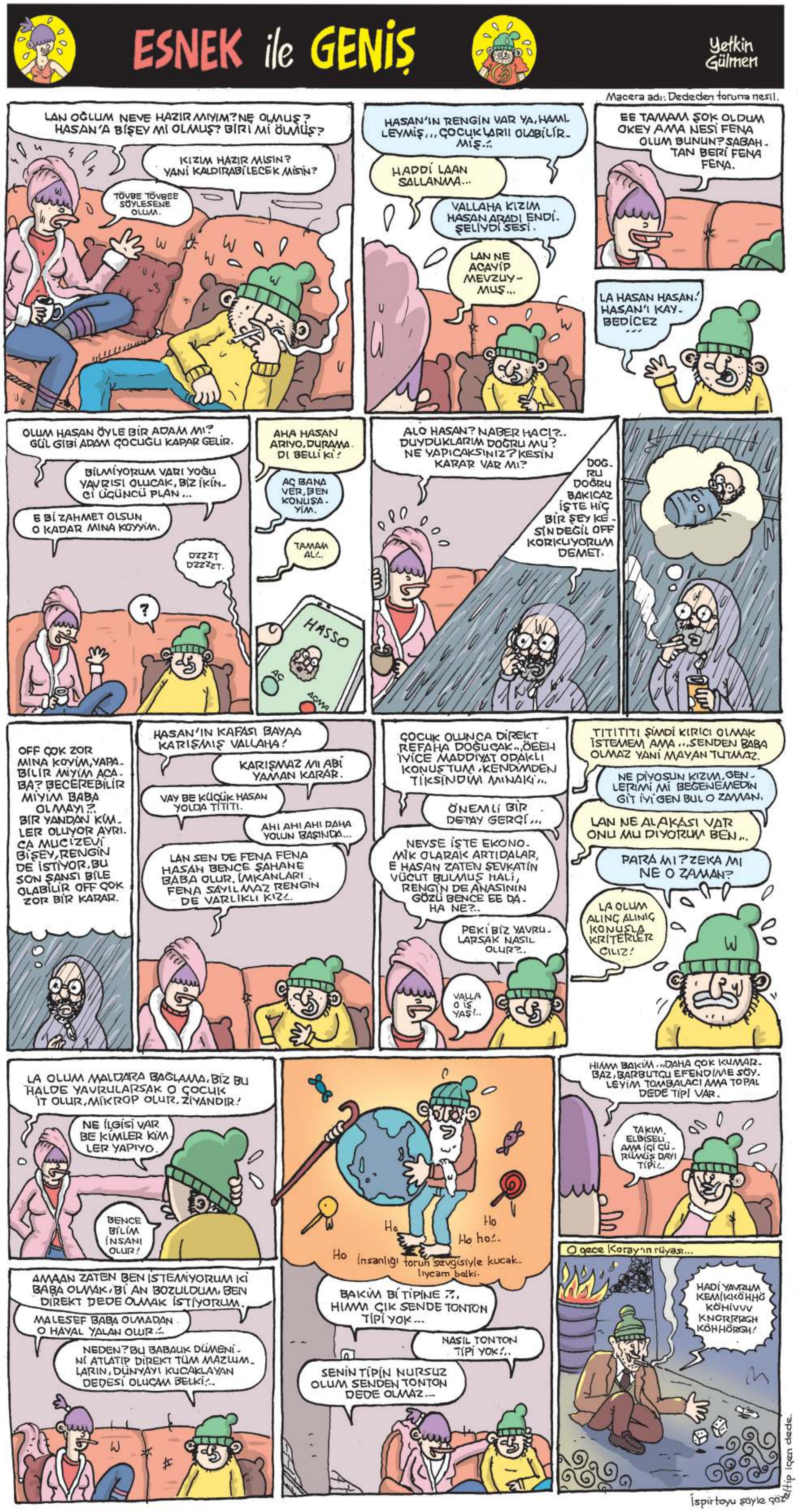
25. Wolfgang Amadeus Mozart, ilerde karısı olacak Constanze Weber'den babasına yazdığı mektupta nasıl bahseder?
a) Çirkin değil ancak güzel de sayılmaz.
b) Kulakları kepçe ama müzik kulağı iyi.
c) Delişmen ve uçarı bir kızcağız.
ç) Beni taşıyacak kadını buldum babacığım.

(Cevaplar: 1.c 2.b 3.a 4.ç 5.b 6.a 7.ç 8.c 9.ç 10.b 11.c 12.a 13.ç 14.b 15.c 16.a 17.ç 18.b 19.c 20.a 21.c 22.b 23.ç 24.a 25.a)

vedatozdemiro@gmail.com

O SIRADA

ERMAN · ÇAĞLAR

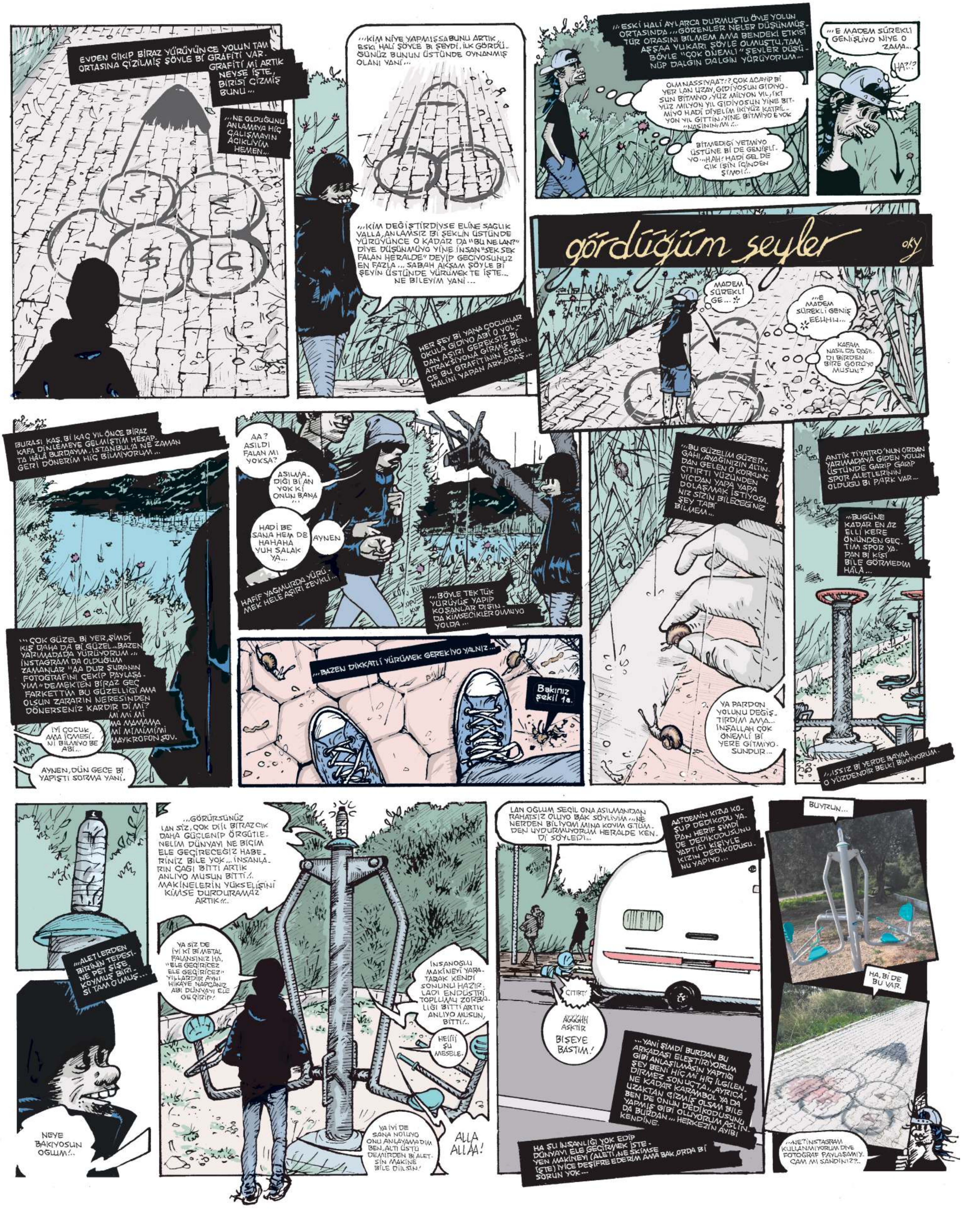
İş yerinin üzerime zimmetlediği bilgisayarı yattığım yerde vücudumun üstüne, ağzıma çok yakın bir noktaya yerleştirdim. Zimmeti hissetmek, adeta içime çekmek ister gibi... Oh, zimmet... Çok yenisin, son modelsin. Metin yazarına neden en son model bilgisayar verirler? Biraz yanlarını okşadım. Çok pürüzsüz, adeta gelecekten gelmiş gibi. Zimmetli bilgisayarla bu ilk gecem. İş yerinde kimseye "ben bunu eve götürüyorum, eve götüreyim mi?" diye sormadım. Belki sorarsam otuz yaşındaki adamın heyecanına üzülürler, acırlar, kafamı okşayıp "n'apıcaksın gece bilgisayarla sen? İnternete mi gireceksin? Abisi, bak bu bilgisayarı eve götürmek istiyormuş... İnternete girecekmiş... Götür hadi... Ama üstünde yemek yemek yok tamam mı? Yemeyecek abisi. Akıllı bu, bilgisayara çok meraklı, maşallah." derler diye çekindim. Belki de hayır derler diye korktum. Sadece bilgisayarı çantama yerleştirirken çok yavaş davrandım. Benden uzun süredir ajansta çalışan herkesle tek tek göz göze gelmeye çalıştım. Eğer bilgisayarlar eve götürülmüyorsa birisi çıkar, "bilgisayarlar eve götürülmüyor yalnız" der diye düşündüm. İnsanlar tedirgin oldular ya. Haklı olarak. Büyük ihtimalle "yeni çocuk üzerimizde üstünlük kurmaya çalışıyor, güç oyunları oynuyor" diye düşündüler. Büyük ihtimalle kaç para maaşla başladığımı merak ettiler ve onlardan fazla maaş aldığımı hayal ederek öfkeyle doldular. "Ben beş yıldır bu ajanstayım ya!" diye bağırdı beş yılda on beş yıl yaşlanmış olan yazar çocuk, içinden içine doğru.

Ofise geldiğimden beri çocuğa abi çekiyorum, günün sonunda beni yanında işe aldıran sanat yönetmeni uyandırdı "olm o çocuk yirmi beş yaşında" diye. Ne bileyim ben ya; dişleri sararmış, tırnakları sararmış, saçları tel tel olmuş, internete dümdüz "ödüllü reklam" yazıp aratıyor. Otuzlarının sonundaki bir insanın fizyolojisine ve zihin yapısına sahip. Ben gelmeden önce sucuk markasıyla o ilgileniyormuş, ben gelince sucuğu bana verdiler. Öğle arasında yanıma geldi, sarı tırnaklı ellerini omuzuma koyup "sucuğu sana mı verdiler ya... Geçmiş olsun kardeşim, çok sıkıntılı müşteri sucuk. Biz çok çektik, çok sabahladık, ne diyeyim allah sabır versin" dedi. Sucuğun nesi zor olabilir ya?

Öğleden sonra sucuk markasından "öğretmenler günü için bir sosyal medya postu girmek isterler" diye iş geldi. "Sucuk markası tüm öğretmenlerimizin öğretmenler gününü kutlar" yazıp yolladım. "Biraz daha değişik bir şey olabilir mi, diğer markalar da öğretmenler gününü kutluyor çünkü, sucuk markası bu paylaşımla diğer markaların arasından sıyrılmak isterler" diye mail geldi. "Bize acıyı tatlı bir çok şeyi öğreten öğretmenlerimizin öğretmenler gününü kutlarız" yazdım, altına da sucuk firmasının acılı ve acısız sucuklarının görselinin konulacağı notunu düştüm. Ben öğretmen olarak böyle bir reklam görsem hoşuma gider, karıma gösteririm "bak ne yapmışlar" derim diye düşündüm. Beş dakika sonra "sucuk firması postu çok beğendiler, bunu sosyal medya gönderisi olarak değil gazete ilanı olarak çıkmak istiyorlar. Yalnız bir ricaları var, yeni bir ürünleri var sucuk olarak, çalışan kesime yönelik kokusuz sucuk piyasaya sürüyorlar inovasyon olarak, bunu da bir şekilde geçirebilir miyiz diye sorarlar" diye mail geldi. Beni işe alan ajans başkanı gibi bir adam var, bu olaya çok sevindi, çok heyecanlandı. Yanıma geldi, "sen güzel bir şey yaz, ben sanat yönetmenlerine sucuk çizdiriyorum, güzel bir şey çıkarsa reklam yarışmasına yollarız bunu" dedi. İlk günden ne coşuldu ya. Evde bu isteğinize çalışacağım, zimmetli bilgisayarımla çalışacağım. Zimmetli bilgisayardan başka hiçbir şey umurumda değil.

gördüğüm şeyler
oky
EVDEN ÇIKIP BİRAZ YÜRÜYÜNCE YOLUN TAM ORTASINA ÇİZİLMİŞ ŞÖYLE Bİ GRAFİTİ VAR.
GRAFİTİ Mİ ARTIK NEYSE İŞTE, BİRİSİ ÇİZMİŞ BUNU...
...NE OLDUĞUNU ANLAMAYA HİÇ ÇALIŞMAYIN AÇIKLIYIM HEMEN...
...KİM NİYE YAPMIŞSA BUNU ARTIK, ESKİ HALİ ŞÖYLE Bİ ŞEYDİ. İLK GÖRDÜĞÜNÜZ BUNUN ÜSTÜNDE OYNANMIŞ OLANI YANİ...
...KİM DEĞİŞTİRDİYSE ELİNE SAĞLIK VALLA, ANLAMSIZ Bİ ŞEKLİN ÜSTÜNDE YÜRÜYÜNCE O KADAR DA "BU NE LAN?" DİYE DÜŞÜNMÜYO YİNE İNSAN "SEK SEK FALAN HERALDE" DEYİP GEÇİYOSUNUZ EN FAZLA... SABAH AKŞAM ŞÖYLE Bİ ŞEYİN ÜSTÜNDE YÜRÜMEK TE İŞTE... NE BİLEYİM YANİ...
HER ŞEY Bİ YANA ÇOCUKLAR OKULA GİDİYO ABİ O YOLDAN AŞIRI GEREKSİZ Bİ ATRAKSİYONA GİRMİŞ BENCE BU GRAFİTİNİN ESKİ HALİNİ YAPAN ARKADAŞ...
...ESKİ HALİ AYLARCA DURMUŞTU ÖYLE YOLUN ORTASINDA... GÖRENLER NELER DÜŞÜNMÜŞTÜR ORASINI BİLMEM AMA BENDEKİ ETKİSİ AŞŞAA YUKARI ŞÖYLE OLMUŞTU, TAM BÖYLE "ÇOK ÖNEMLİ" ŞEYLER DÜŞÜNÜP DALGIN DALGIN YÜRÜYORUM...
OLMNASSIYAAT?!? ÇOK ACAYİP Bİ YER LAN UZAY, GİDİYOSUN GİDİYOSUN BİTMİYO, YÜZ MİLYON YIL, İKİ YÜZ MİLYON YIL GİDİYOSUN YİNE BİTMİYO HADİ DİYELİM İKİYÜZ KATRİLYON YIL GİTTİN, YİNE BİTMİYO E YOK "NASININ MI"...
BİTMEDİĞİ YETMİYO ÜSTÜNE Bİ DE GENİŞLİYO... HAH! HADİ GEL DE ÇIK İŞİN İÇİNDEN ŞİMDİ!...
...E MADEM SÜREKLİ GENİŞLİYO NİYE O ZAMA...
HA?!?
MADEM SÜREKLİ GE...
...E MADEM SÜREKLİ GENİŞ EEHHH...
KAFAM NASIL DA DÖĞÜDI BİRDEN BİRE GÖRÜYO MUSUN?
BURASI KAŞ. Bİ KAÇ YIL ÖNCE BİRAZ KAFA DİNLEMEYE GELMİŞTİM HESAP. TA HÂLÂ BURDAYIM. İSTANBUL'A NE ZAMAN GERİ DÖNERİM HİÇ BİLMİYORUM...
...ÇOK GÜZEL Bİ YER, ŞİMDİ KIŞ DAHA DA Bİ GÜZEL... BAZEN YARIMADADA YÜRÜYORUM... İNSTAGRAM DA OLDUĞUM ZAMANLAR "AA DUR ŞURANIN FOTOĞRAFINI ÇEKİP PAYLAŞAYIM" DEMEKTEN BİRAZ GEÇ FARKETTİM BU GÜZELLİĞİ AMA OLSUN ZARARIN NERESİNDEN DÖNERSENİZ KARDIR Dİ Mİ?
Mİ Mİ Mİ MA MAMAMA Mİ MİMİMİMİ MAYKROFON ŞOV.
KÜP KÜP KÜP
İYİ ÇOCUK AMA İÇMESİNİ BİLMİYO BE ABİ...
AYNEN, DÜN GECE Bİ YAPIŞTI SORMA YANİ.
AA? ASILDI FALAN MI YOKSA?
ASILMADIĞI Bİ AN YOK Kİ ONUN BANA...
HADİ BE SANA HEM DE HAHAHA YUH SALAK YA...
AYNEN
HAFİF YAĞMURDA YÜRÜMEK HELE AŞIRI ZEVKLİ...
...BÖYLE TEK TÜK YÜRÜYÜŞ YAPIP KOŞANLAR DIŞINDA KİMSECİKLER OLMUYO YOLDA...
...BAZEN DİKKATLİ YÜRÜMEK GEREKİYO YALNIZ...
Bakınız şekil 1a.
...BU GÜZELİM GÜZERGAHI, AYAĞINIZIN ALTINDAN GELEN O KORKUNÇ ÇITIRTI YÜZÜNDEN VİCDAN YAPA YAPA DOLAŞMAK İSTİYOSANIZ SİZİN BİLECEĞİNİZ ŞEY TABİ BİLMEM...
YA PARDON YOLUNU DEĞİŞTİRDİM AMA... İNŞALLAH ÇOK ÖNEMLİ Bİ YERE GİTMİYO. SUNDUR...
ANTİK TİYATRO'NUN ORDAN YARIMADAYA GİDEN YOLUN ÜSTÜNDE GARİP GARİP SPOR ALETLERİNİN OLDUĞU Bİ PARK VAR...
...BUGÜNE KADAR EN AZ ELLİ KERE ÖNÜNDEN GEÇTİM SPOR YAPAN Bİ KİŞİ BİLE GÖRMEDİM HÂLÂ...
...ISSIZ Bİ YERDE BAYAA O YÜZDENDİR BELKİ BİLMİYORUM.
...ALETLERDEN BİRİNİN TEPESİNE PET ŞİŞE KOYMUŞ BİRİSİ TAM O'LMUŞ...
NEYE BAKIYOSUN OĞLUM!..
...GÖRÜRSÜNÜZ LAN SİZ, ÇOK DİİL BİRAZCIK DAHA GÜÇLENİP ÖRGÜTLENELİM DÜNYAYI NE BİÇİM ELE GEÇİRECEĞİZ HABERİNİZ BİLE YOK... İNSANLARIN ÇAĞI BİTTİ ARTIK ANLIYO MUSUN BİTTİ!.. MAKİNELERİN YÜKSELİŞİNİ KİMSE DURDURAMAZ ARTIK!!..
YA SİZ DE İYİ Kİ Bİ METAL FALANSINIZ HA, "ELE GEÇİRİCEZ ELE GEÇİRİCEZ" YILLARDIR AYNI HİKAYE NAPCANIZ ABI DÜNYAYI ELE GEÇİRİP!
İNSANOĞLU MAKİNEYİ YARATARAK KENDİ SONUNU HAZIRLADI ENDÜSTRİ TOPLUMU ZORBALIĞI BİTTİ ARTIK ANLIYO MUSUN, BİTTİ!..
HEIIII ŞU MESELE.
YA İYİ DE SANA NOLUYO ONU ANLAYAMADIM BEN, ALTI ÜSTÜ DEMİRDEN Bİ ALETSİN MAKİNE BİLE DİİLSİN!
ALLA ALLAA!
LAN OĞLUM SEÇİL ONA ASILMANDAN RAHATSIZ OLUYO BAK SÖYLİYİM... NE NERDEN BİLİYOM MINA KOYIM G.TÜMDEN UYDURMUYORUM HERALDE KENDİ SÖYLEDİ...
AA? DEMİN KIZA KOŞUP DEDİKODU YAPAN HERİF ŞİMDİ DE DEDİKODUSUNU YAPTIĞI KİŞİYLE KIZIN DEDİKODUSUNU YAPIYO...
ÇITIRT!
AGGGHH ASKTİR BİŞEYE BASTIM!
...YANİ ŞİMDİ BURDAN BU ARKADAŞI ELEŞTİRİYORUM GİBİ ANLAŞILMASIN YAPTIĞI ŞEY BENİ HİÇ Mİ HİÇ İLGİLENDİRMEZ SONUÇTA... AYRICA, NE KADAR KARAMBOL YA DA UZAKTAN ÇİZMİŞ OLSAM BİLE BEN DE ONUN DEDİKODUSUNU YAPMIŞ GİBİ OLUYORUM ASLINDA BURDAN... HERKEZİN AYIBI KENDİNE.
HA ŞU İNSANLIĞI YOK EDİP DÜNYAYI ELE GEÇİRMEK İSTEYEN MAKİNEYİ (ALETİ, NE SKİMSE İŞTE) İYİCE DEŞİFRE EDERİM AMA BAK ORDA Bİ SORUN YOK...
BUYRUN...
HA, Bİ DE BU VAR.
...NE? İNSTAGRAM KULLANMIYORUM DİYE FOTOĞRAF PAYLAŞAMIY. CAM MI SANDINIZ?..

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Zaman içinde böyle darmadağın/ Ne mutluluğum belli ne mutsuzluğum/ Bir düşteymiş gibi hafif/ Sis dağlarından yuvarlanıyorum"

Nahit Ulvi Akgün

OCAK SICAKLARI

Kar bir sıra öne ilerlemiş. Pencerede birbirlerinin arasından uçları görünen sıra sıra dağlar. (Antalya) (Paramounth logosundaki o dağdan çok daha karlı) Epey yakına geldi. Karlı buzlu yarlar vadiler yamaçlar. Işıl ışıl. Bembeyaz. Net. Gerçi günlük güneşlik hem de ortalık… Rengarenk yapraklarının neredeyse tamamı üzerinde sonbahar ağaçları. Onlar da parıldıyor. Hâlâ. Neredeyse ocak bitecek. Sararmış yapraklarının arasından pembe pembe bahar çiçekleri uç verirse şaşırmam. Artık herşey mümkün. Yetersiz bir soğuk. (her neye yetecekse--Belki "küresel ısınma diye bir şey yok, şişiriyorlar" diye rahatlamamıza--) İlk defa bu derece "soğuk olmayan" bir ocak ayı. *(–kimi günler yirmi derece, ondokuz derece–26 yıldır buralardayım, ilk defa–)* Soğuktan hiç hazzetmem.(ama onun bana tek taraflı bir ilgisi) Boş bulunup sevinecek gibi olduğumda birden içim burkuluyor. Basbaya yangından elini ısıtmak gibi. Artık mecaz dahi değil; diğer tarafta ormanlarda hayvanlar kavruluyor.(Avustralya için bahar aylarıymış, ona rağmen sıcaklık şimdiden elli derecelere…) Ünlü felaket filmleri yönetmeni Roland Emmerich'in o filmleri tek tek gerçek oluyor sanki.(gerçi birinde soğuk dalgası, heryeri buz ede ede hızla yaklaşıyor, adam koşa koşa son anda kiliseye sığınıyordu, şak diye kapatıyordu kapıyı soğuğun yüzüne--inşallah öyle köpek gibi kovalamaz peşimizden buzlanma, muzlanma--aynı filmin başındaki büyük büyük dolular; o oldu bile--) *(yer yer rastlanan aşırı soğuk dalgalarının da;–çeşitli"iklimsel aşırılıklar"ın– nedeni yine:"küresel ısınma"ymış, öyle yazıyor, kimi bilim insanları–karışık işler–)*

Yalnız şundan artık emin gibiyim, Emmerich'in o ünlü felaket filmlerinden diğeri; hani uzaylılar dev uçan dairelerle dünyayı istila ediyorlardı ya ; o film; işte o hiç olmayacak. Orada anlatılan. O işgal. En azından ondan eminim. İçinizi ferah tutun. Diğerleri için bir şey diyemem. Bu yıl itibariyle (yirmi gündür) meseleyi anlar gibi olmuş bulunuyorum.

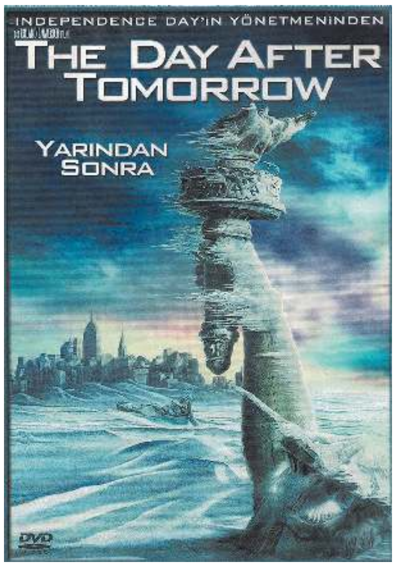
Orhan Veli Kanık 1914-1950

Dünya savaşına sürekli gel gel yapan hareketleri, kışkırtmaları, suikastları, küfürleri müfürleri… Trump'un…("Kültürel hedefler!!") Demek ki üç aşşa beş yukarı bizimkine benzeyen bir uygarlık geliştirmiş her uzak gezegen ahalisi bir nevi kendi (uzun sivri kulaklı mı, mavimsi derili mi… artık her nasılsa)Trump'larına (bir muadiline) kadar ulaştıktan sonra herşeyi imha edip başa dönüyorlar. Oraya kadar. (uygarlık gelişme şemaları herhalde evrenin her yerinde üç aşşa beş yukarı aynı; büyük ihtimal) Başka güneş sistemlerine yolculuk yapabilmelerini mümkün kılabilecek düzeyde bir teknoloji; öncesinde kendi kendilerini tamamen imha edebilmelerini de mümkün kılabilecek (o ihtimali de içeren) bir teknolojik aşamaya ulaşıp geçmiş olmalarını gerektiriyor. Rekabet hırs mırs falan fıstık derken demek anca oraya kadar…Bu işler. Rakiplerimi, muhtemel rakiplerimi yok edeyim, hepsi benim olsun, daha fazla daha fazla… Derken kendileri de yok oluyor. Öyleymiş yani… Anlaşılıyor. ("milyarlarca gezegen var, niye hiçbir canlı ziyaretimize gelmiyor?" sorulur ya hep hani) Nükleer'den önce işler daha kolay; belki oralarda da birkaç, toplu tüfekli "dünya savaşları" oluyordur. Olmuştur. Öncesinde. Bu tamah, hırs, bencillik, "nükleer"le birlikte ancak o kadarına yetebiliyor. Gelişme bir yere kadar. Uzak gezegenler arası yolculuk falan; O hayal… Şansları varsa yeni baştan başlıyorlardır. Bin yıl süren nükleer etki ortadan kalktıktan sonra. Sil baştan. Sıfırdan. Demek. Anca bu kadarı mümkün. Kimse gelmez, gelemez enseyi karartmayın. Dev uçan daireler gökdelenlerin tepesinde öylece asılı duruyor, dev gölge şehri karartmış falan filan… ; o olmaz. Burası böyle. Bu kâinat. Kimse gelmez. Rahat olun. Demek ki. Kurallar böyle. Başka paralel evrenler varsa onları bilemem. Ağaçlar bile rakip ağaçları öldürmek için köklerinden zehirli maddeler salgılıyorlarmış. (Öğrenmez olaydım) Herneyse bu aralar bu şekillerdeyim. Şimdilik görüşüm bu. Çok mu karamsar? *(henüz "su içtikleri"sebebiyle öldürülmesi planlanan binlerce deveden söz etmedim–su kıtlığı mı?emin olun zenginlerin havuzları hiç boş kalmaz–)* Olsun. Belki yarın güzel bir şey olur ("şehre bir film gelir") başka türlü düşünürüm. Herşey mümkün. İnsanız; yanar döneriz. Belli olmaz… Ne demişti Orhan Veli;"Şimdi evime girsem bile/ Biraz sonra çıkabilirim"

Hayırlısı…

Nahit Ulvi Akgün 1918-1996

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

CİHAN CEYLAN
Esnaf lokantasındaki şeffaf ekmek kutusuna SİYEZ EKMEĞİ doğradım, anında normal ekmeğe çevirdi! Ne var bu şeffaf kutuda böyle, ne koysam normal beyaz ekmeğe çeviriyor...
İŞLER NASI ABİ?..
HAMDOLSUN!
MADEM KAÇIRDINIZ O HALDE UÇAK MODUNA ALA... LAN! ULAN SİZDEN KORKULUR HA! VALLAHA KORKULUR!..
Bluetooth
UFO MODU
AZ BİŞEY YAKTIK 400 GELMİŞ, NE YAKTIK Kİ?..
NE DİYOSUN?
NE BİLİİM?!
NO DOM DOM
BİZ BARIŞÇIL OZANLAR OLARAK TÜRKÜLERİMİZDEKİ SİLAHLANMAYA SONUNA KADAR KARŞIYIZ! DOM DOM KURŞUNU OLSUN, AT MARTİNİ BRE HASAN OLSUN... BUNLAR...
ŞŞŞ! TAMAM LAN HADİ, SAÇMA SAPAN!
HOOP! BASIN AÇIKLAMAMIZI YAPIP DAĞILICAZ SORUN ÇIKMASIN!..
MERAK ETME YAŞIYCAKSIN! ŞİMDİ YARANA TAMPON YAPICAZ, HEY!.. ÇABUK ŞU KAFANDAKİ BEZİ VER! LASTİĞİ DE!..
O OLMASA YA, IYY NE BİÇİM?!
AYIP EDİYON HA!..
Kamalı da zeybek vurulduu yaar fidan boylumm...
KAMALI!!!
Off eski sevgiliden kötü haber almak... Bilirim...
İZMİR YUTUBIRI VS. KAYSERİ YUTUBIRI.
BUGÜN ÇOK DEĞİŞİK BİR SORU SORUYORUZ ARKADAŞLAR; SEVGİLİNİZLE YER OLARAK EN ENTERESAN NERDE SEVİŞTİNİZ?
VOOOV!..
HMM ONUN OFİSİNDE!
KEBAP YERDE YAPIYORSUN LAN YUTUBIRLIĞI! SORARSIN TABİ BU SORULARI, BİZ NAPALIM BURDA?!!

SUBDOLO*

Bugün, havayolu şirketlerinin seyahatin gerçekleşeceği tarihten aylar önce "kampanya" adı altında bilet satmasının, çoğu tüketiciyi memnun etse de bir kısım insanı mağdur ettiği biliniyor. Bunlar, bileti büyük bir sevinçle kapan, fakat seyahat tarihi gelmeden ayrılarak hevesleri Avrupa'da, elleri böğürlerinde kalan bahtsız sevgililer. Tam sayı bilinmiyor, ama şirketlerin bu tür kampanyalara yaklaşık 3 milyon koltuk ayırdığı düşünülürse, bir dernek kuracak sayıda mağdur vatandaşın olduğu tahmin ediliyor. İşin psikolojik boyutu daha da korkunç, zira ayrılmak isteyip de sırf yurtdışı uğruna ilişkiyi idare eden insanlar olduğu düşünülüyor. Kampanyalar, aşkı ve insanlık onurunu ayaklar altına alıyor. Aşağıda böyle bir kampanyanın kurbanı olan zavallı Budacı'nın hikayesini okuyacaksınız. Onun çektikleri siz kampanya avcılarına ders olsun, büyük coşkulara kapılıp dünyayı aşk ile ucuza fethetmeye heveslenenleriniz varsa bu öykü size yol göstersin.

Tam beş ay önce almıştım. Havayolu şirketinin saat tam 00.01'de başlayan kampanyasından -iki kişi İtalya'ya gidiş-dönüş- 750 liraya kapmıştım biletleri. Bu meblağı derhal önce ikiye (git-gel), sonra tekrar ikiye (ben-sevgilim) bölmüş, çıkan rakamı bir zafer çığlığı gibi haykırmıştım telefonda sevgilime: "187.5 lira! Çok iyi yaa!" Kendimi havayolu şirketine gol atmış gibi hissediyordum. Avantajlar dünyasının zekayı düşürdüğünü biliyordum, ama avantajı kendim yakalayınca bütün bilgeliğim uçup gitmişti. Şirketlerin kendilerine gol atması için, tüketiciye gol pasını yine kendilerinin verdiğini göremeyecek kadar geri zekalı bir sevinçti yaşadığım. Sevgilim de mutluydu bu ucuzluktan, gece yarıları fırsatları kaçırmayan bir erkeği olduğu için benimle gurur duyuyordu. İlişkimiz ucuz biletin verdiği hazla en tepe noktalarından birini yaşıyordu. Dünya'da pahalı bilet alan (geri zekalı) herkese, bütün havayolu şirketlerine büyük bir tokat atmıştık. Tam beş ay sonra İtalya'da dünyanın en akıllı çiftlerinden biri olarak boy gösterecek, pizzalardan makarnalara atlarken şaraplara yol verecek, neden bu kadar soğuk bir mevsimde gittiğimizi hiç düşünmeden tarihin, estetiğin ve hazzın peşinde götümüz dona dona dolanacaktık.

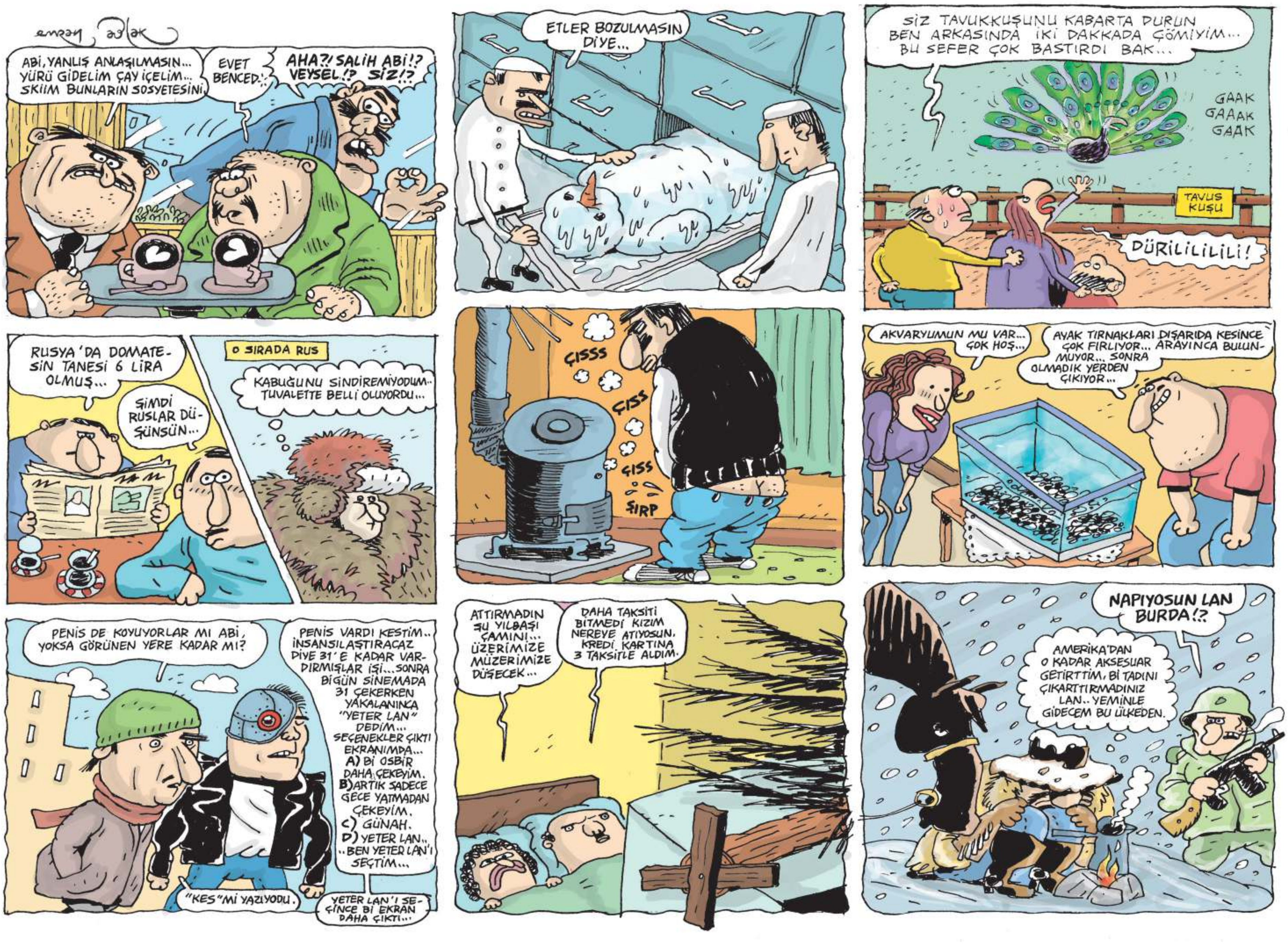
Biletleri aldıktan yaklaşık iki ay sonra, zaten var olan bazı sorunlarımız iyice belirginleşmeye başladı. Bana ayrılığı düşündüren ilk büyük kavga sırasında aklıma gelmemişti, ama ertesi gün aramızdaki soğukluk devam edince, bu ilişkinin istikbaliyle ilgili kaygılarımın arasından bir Akdeniz güneşi kendini belli etti: İTALYA! Ayrılırsak bileti alınmış, oteli ayarlanmış İtalya seyahati ne olacaktı? Bilet kampanyasıyla avantajı boğazından yakalayan, Tripadvisor ile oteli merkeze yakın yerden ucuza ayarlayan, blog blog araştırarak inanılmaz lezzetleri, gezilecek yerleri sıralayan ve Schengen vizesiyle mührünü basan bu tatilin akıbeti ne olacaktı? Elbette saçma! Ne ilgisi var? Söz konusu olan bütün tarihiyle bir aşkın bitişiyse basit bir seyahatin ne önemi var? Lafı bile olmaz! Yansın İtalya!

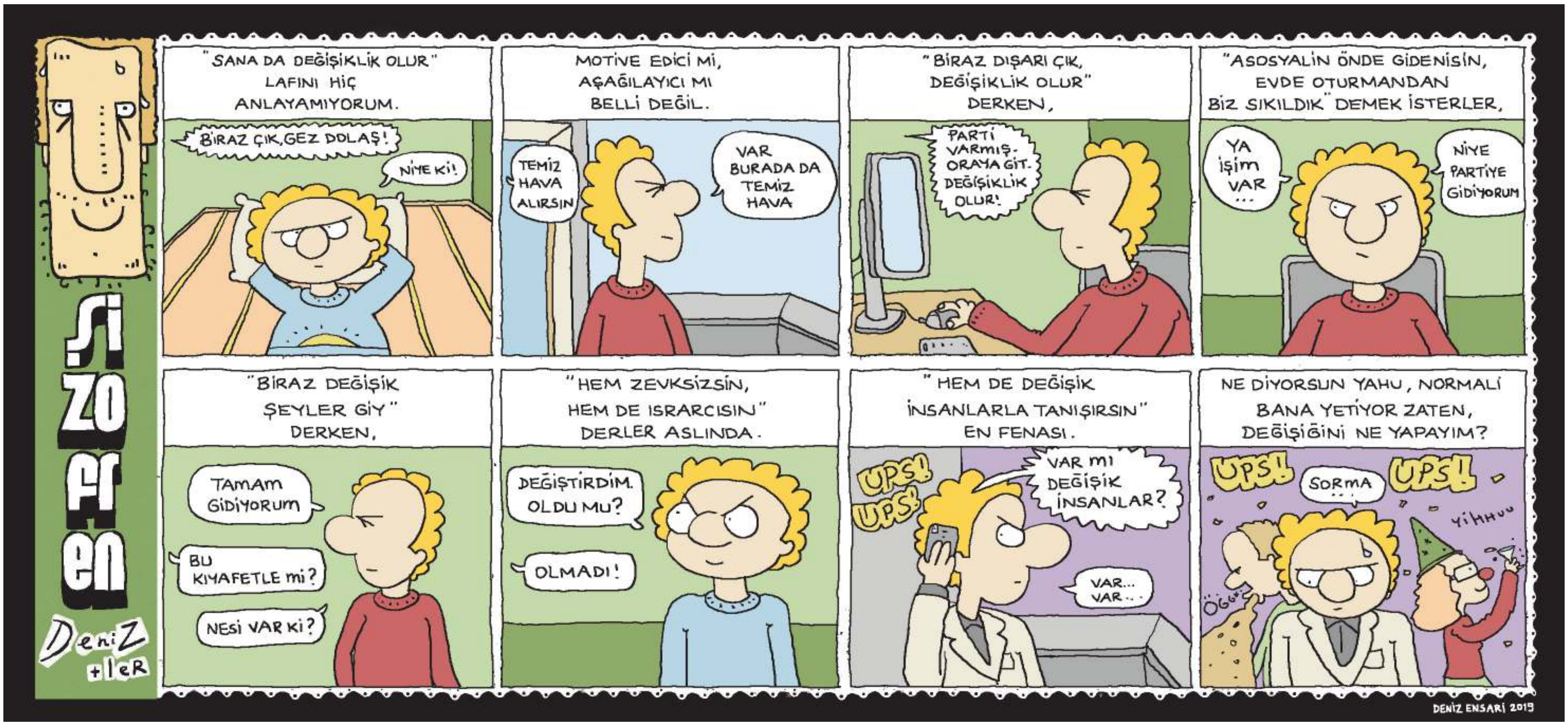
Tam da böyle düşünüyordum. Öfkenin beslediği gururum sinsi hesaplara geçit vermiyordu. Eğer karşımdaki insan böylesine küçük hesaplar peşindeyse bu benim için daha da büyük bir zafer olacaktı. Gemileri yakan dev gururum karşısında minik bir filikayla çırpınan bu zavallıyı acı bir tebessümle izleyecektim. İnsan evladı böyledir, olaylar sıcakken üzerine giydiği büyük duyguların gerçek kişiliğine bol geldiğini, olaylar yatışıp mantık devreye girdiğinde fark eder. Kavgalarımızın ardı arkası kesilmedi. İtalya'ya yaklaşık bir ay kala ayrıldık. "Sokarım İtalya'ya"dan, "Abi sonuçta o kadar para verdim, bilet, otel, vize…"ye geçişim çok hızlı oldu. İtalya, artık ilişkinin akıbetinden daha önemliydi sanki, Orta Avrupa'nın bu gelişmiş ülkesi Türkiye'nin bir türlü gelişemeyen ilişkisine nota veriyordu. Koca İtalya, "Oğlum boş ver, ne düşünülürse düşünülsün, bir daha ne zaman görecen beni, gel sen gel…" diyordu adeta. Ayı değilim, gidersem elbet üzülecektim. Belki otel odasında yalnız kalmanın kederiyle sigara üstüne sigara yakacaktım, belki tamamını yiyemediğim bir pizzaya hüzünle bakacaktım, belki Davut heykeline bakıp bakıp ağlayacaktım, belki de şarabın verdiği esriklikle onulmaz şiirler yazacaktım: *Neptün çeşmesi ağlıyor / Yarım pizzalar bungun / Açık şaraplar oluk oluk kanıyor…* Ama bunları yaşamak için bile gitmem gerekiyordu, her şeyi ayarlanmış bir seyahati, fiziki olarak bitmiş bir ilişki uğruna kaçırmak gerçekten büyük aptallıktı. Seyahate üç gün kala bazı arkadaşlarımın da onayıyla kesin olarak gitmeye karar verdim. Sadece ufak bir sorunum vardı. Ya o da gitmeye karar verdiyse…

Ayrılıktan hemen önce, kavgalarımızın sıklaştığı sıralarda bazı nahoş hislere kapılmıştım. Gündelik konuşmalarımızın arasına durduk yere pasaport, vize ya da İtalya ile ilgili bir şeyler sıkışıyordu. Normalde asla affetmeyeceği çıkışlarımı alttan alıyor, hemen akabinde seyahatle ilgili bir şeyler söylüyordu. Bir gece büyük bir tartışmanın hemen ertesinde (normalde bunu asla yapmaz) yumuşama belirtisi sayılan üzgün surat emojisi aldığımda o büyük soru düşmüştü aklıma: Lan yoksa beni İtalya için idare mi ediyor? "Hele bir gidip gelelim de gerekirse sonra ayrılırım" diye mi düşünüyor. Taksiyle havaalanına giderken bunları düşünüyordum. Eski sevgilimin benden daha kurnaz olduğu kesindi, giriş kapısına yaklaşırken bu kurnaz insanın bugün burada valiziyle hazır bulunma ihtimali beni korkuttu. Etrafı kolaçan ederek ilerledim. Onu görürsem ne yapacağımla ilgili herhangi bir planım yoktu. A kontuarlarının olduğu sırayı geçtiğim anda gördüm onu. Sıraya girmişti, sinsi gibi etrafı kolaçan ediyordu. Vay sinsi vay! Guarda che subdolo! Demek senin biten bir aşka saygın bu kadarmış. Demek aşkımız avantajlar dünyasında bir kampanyaymış. Uçak düşse kendi maskemi sana takardım kızım ben, şu hale bak büyük valiz hazırlamış bir de, etiketi pahalı hissi veren ucuz şarap mı getireceksin arkadaşlarına, şu yitip giden sevdada tek planın bu mu? Aşk olsun ya aşk olsun! Gördü beni. Bir an ne yapacağımı bilemediğimden, "Bravo" diye mırıldanarak elimle alkış hareketi yaptım. Saçmalıyordum, belki valizim İtalya bayrağı gibi yanımda olmasa, "Sırf şu halini göreyim diye geldim…" gibi bir şeyler sallardım. Uzaktan yaptığım alkış hareketine haklı olarak valizimi işaret edip, "o ne anlamında" anlamında bir el hareketiyle karşılık verdi. Kafamı çevirdim. Dönüp gitmek saçmaydı, yürümeye başladım. Devam edip sanki başka bir yere gidiyormuş havası vermek de bir seçenekti, ama bu kadar tesadüfi bir kurgunun yıllarca anlatılacak bir komedi şovuna dönüşeceği kesindi. Sıraya girdim. Bana dönüp güldü. Gülmedim. Oldukça ciddi şeyler düşünüyordum: "Bana ne ya, istiyorsa aynı odada kalırız, istiyorsa başka otele geçer, ya da ben geçerim, fark etmez…"

*Sinsi

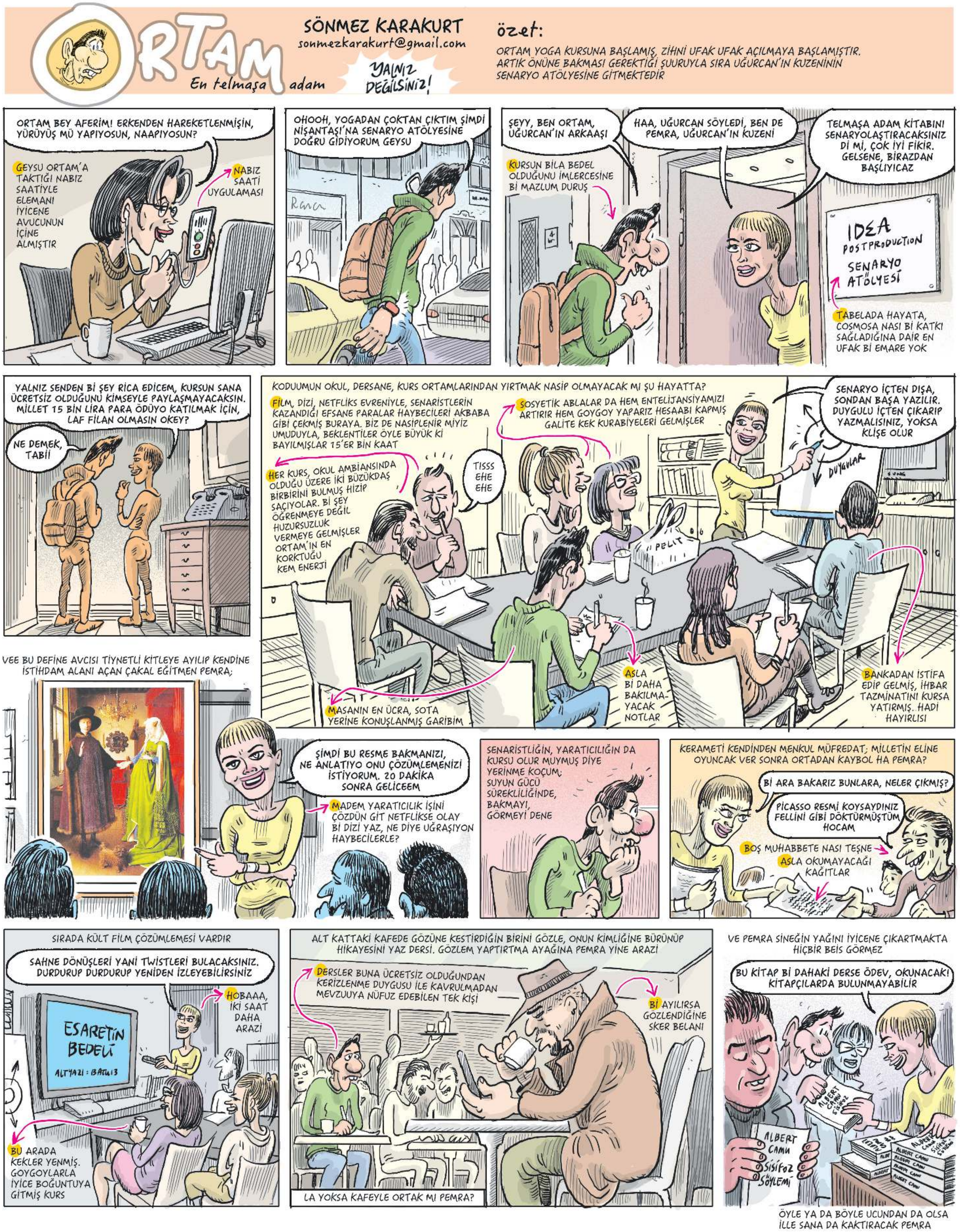

Haftalık Mizah Dergisi | 22 Ocak 2019 | Sayı: 647
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar
Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 120 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
ORTAM YOGA KURSUNA BAŞLAMIŞ, ZİHNİ UFAK UFAK AÇILMAYA BAŞLAMIŞTIR. ARTIK ÖNÜNE BAKMASI GEREKTİĞİ ŞUURUYLA SIRA UĞURCAN'IN KUZENİNİN SENARYO ATÖLYESİNE GİTMEKTEDİR
ORTAM BEY AFERİM! ERKENDEN HAREKETLENMİŞİN, YÜRÜYÜŞ MÜ YAPIYOSUN, NAAPIYOSUN?
GEYSU ORTAM'A TAKTIĞI NABIZ SAATİYLE ELEMANI İYİCENE AVUCUNUN İÇİNE ALMIŞTIR
NABIZ SAATİ UYGULAMASI
OHOOH, YOGADAN ÇOKTAN ÇIKTIM ŞİMDİ NİŞANTAŞI'NA SENARYO ATÖLYESİNE DOĞRU GİDİYORUM GEYSU
ŞEYY, BEN ORTAM, UĞURCAN'IN ARKAAŞI
HAA, UĞURCAN SÖYLEDİ, BEN DE PEMRA, UĞURCAN'IN KUZENİ
TELMAŞA ADAM KİTABINI SENARYOLAŞTIRACAKSINIZ Dİ Mİ, ÇOK İYİ FİKİR. GELSENE, BİRAZDAN BAŞLIYICAZ
KURSUN BİLA BEDEL OLDUĞUNU İMLERCESİNE Bİ MAZLUM DURUŞ
IDEA POSTPRODUCTION SENARYO ATÖLYESİ
TABELADA HAYATA, COSMOSA NASI Bİ KATKI SAĞLADIĞINA DAİR EN UFAK Bİ EMARE YOK
YALNIZ SENDEN Bİ ŞEY RİCA EDİCEM, KURSUN SANA ÜCRETSİZ OLDUĞUNU KİMSEYLE PAYLAŞMAYACAKSIN. MİLLET 15 BİN LİRA PARA ÖDÜYO KATILMAK İÇİN, LAF FİLAN OLMASIN OKEY?
NE DEMEK, TABİİ
KODUUMUN OKUL, DERSANE, KURS ORTAMLARINDAN YIRTMAK NASİP OLMAYACAK MI ŞU HAYATTA?
FİLM, DİZİ, NETFLİKS EVRENİYLE, SENARİSTLERİN KAZANDIĞI EFSANE PARALAR HAYBECİLERİ AKBABA GİBİ ÇEKMİŞ BURAYA. BİZ DE NASİPLENİR MİYİZ UMUDUYLA, BEKLENTİLER ÖYLE BÜYÜK Kİ BAYILMIŞLAR 15'ER BİN KAAT
SOSYETİK ABLALAR DA HEM ENTELİJANSİYAMIZI ARTIRIR HEM GOYGOY YAPARIZ HESAABI KAPMIŞ GALİTE KEK KURABİYELERİ GELMİŞLER
SENARYO İÇTEN DIŞA, SONDAN BAŞA YAZILIR. DUYGULU İÇTEN ÇIKARIP YAZMALISINIZ, YOKSA KLİŞE OLUR
DUYGULAR
HER KURS, OKUL AMBİANSINDA OLDUĞU ÜZERE İKİ BÜZÜKDAŞ BİRBİRİNİ BULMUŞ HİZİP SAÇIYOLAR. Bİ ŞEY ÖĞRENMEYE DEĞİL HUZURSUZLUK VERMEYE GELMİŞLER ORTAM'IN EN KORKTUĞU KEM ENERJİ
TISSS EHE EHE
PELİT
MASANIN EN ÜCRA, SOTA YERİNE KONUŞLANMIŞ GARİBİM
ASLA Bİ DAHA BAKILMAYACAK NOTLAR
BANKADAN İSTİFA EDİP GELMİŞ, İHBAR TAZMİNATINI KURSA YATIRMIŞ. HADİ HAYIRLISI
VEE BU DEFİNE AVCISI TİYNETLİ KİTLEYE AYILIP KENDİNE İSTİHDAM ALANI AÇAN ÇAKAL EĞİTMEN PEMRA;
ŞİMDİ BU RESME BAKMANIZI, NE ANLATIYO ONU ÇÖZÜMLEMENİZİ İSTİYORUM. 20 DAKİKA SONRA GELİCEEM
MADEM YARATICILIK İŞİNİ ÇÖZDÜN GİT NETFLİKSE OLAY Bİ DİZİ YAZ, NE DİYE UĞRAŞIYON HAYBECİLERLE?
SENARİSTLİĞİN, YARATICILIĞIN DA KURSU OLUR MUYMUŞ DİYE YERİNME KOÇUM; SUYUN GÜCÜ SÜREKLİLİĞİNDE, BAKMAYI, GÖRMEYİ DENE
KERAMETİ KENDİNDEN MENKUL MÜFREDAT; MİLLETİN ELİNE OYUNCAK VER SONRA ORTADAN KAYBOL HA PEMRA?
Bİ ARA BAKARIZ BUNLARA, NELER ÇIKMIŞ?
PİCASSO RESMİ KOYSAYDINIZ FELLİNİ GİBİ DÖKTÜRMÜŞTÜM HOCAM
BOŞ MUHABBETE NASI TEŞNE
ASLA OKUMAYACAĞI KAĞITLAR
SIRADA KÜLT FİLM ÇÖZÜMLEMESİ VARDIR
SAHNE DÖNÜŞLERİ YANİ TWİSTLERİ BULACAKSINIZ. DURDURUP DURDURUP YENİDEN İZLEYEBİLİRSİNİZ
HOBAAA, İKİ SAAT DAHA ARAZİ
ESARETİN BEDELİ
ALTYAZI : BATU13
BU ARADA KEKLER YENMİŞ. GOYGOYLARLA İYİCE BOĞUNTUYA GİTMİŞ KURS
ALT KATTAKİ KAFEDE GÖZÜNE KESTİRDİĞİN BİRİNİ GÖZLE, ONUN KİMLİĞİNE BÜRÜNÜP HİKAYESİNİ YAZ DERSİ. GÖZLEM YAPTIRTMA AYAĞINA PEMRA YİNE ARAZİ
DERSLER BUNA ÜCRETSİZ OLDUĞUNDAN KERİZLENME DUYGUSU İLE KAVRULMADAN MEVZUUYA NÜFUZ EDEBİLEN TEK KİŞİ
Bİ AYILIRSA GÖZLENDİĞİNE SKER BELANI
LA YOKSA KAFEYLE ORTAK MI PEMRA?
VE PEMRA SİNEĞİN YAĞINI İYİCENE ÇIKARTMAKTA HİÇBİR BEİS GÖRMEZ
BU KİTAP Bİ DAHAKİ DERSE ÖDEV, OKUNACAK! KİTAPÇILARDA BULUNMAYABİLİR
ALBERT CAMU SİSİFOZ SÖYLEMİ
ÖYLE YA DA BÖYLE UCUNDAN DA OLSA İLLE SANA DA KAKTIRACAK PEMRA

29 OCAK ÇARŞAMBA
SAYI: 2020/05 No: 648
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

UYKUSUZ

Elazığ depremi sonrası bölgede çekim yapan CNN Türk muhabiri, evleri yıkılan ve soğuk havada dışarıda çadırda kalan vatandaşlara defalarca aynı soruyu sordu:"Mutlusunuz değil mi?"

O SIRADA
ERMAN ÇAĞLAR

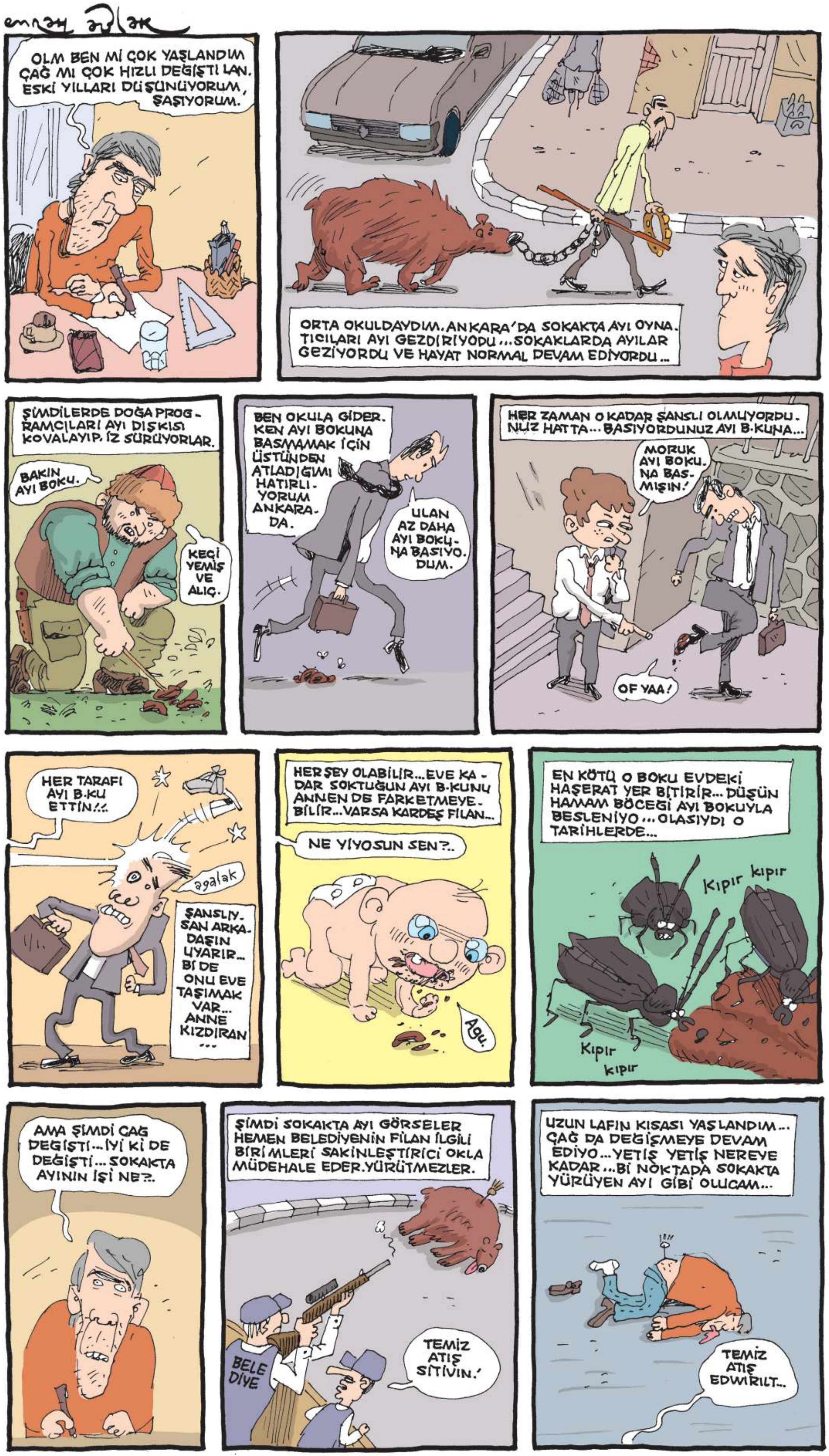
Flüt sanatçısı enstrümanının iyice diplerine girmiş, kafasını sağa sola sallayarak incecik sesler çıkartıyordu. Büyülü diyarlardayız, onu anlatıyor. Flütçüyü ve oda orkestrasındaki diğer sanatçıları ve konseri izlemeye gelmiş müzik aşıklarını kırmadan flütü susturmanın bir yolu olsaydı... Bir şekilde adamın sağa sola allanan kafasını tutup, diğer elimle de flütünün hava çıkışı sağlanan noktasını tıkayarak "birader, tamam... Yeter... Lütfen... Büyülü diyarlardayız, bunu çok güzel anlattın. Ama yeter... Büyülü diyarları anlatmanın tek yolu flütü çok ince notalarda çalmak olamaz... Senin de suçun yok, sen emir kulusun. Önüne hangi nota konulursa onları çalmakla mesulsün. Ben bunu tamamen anlıyorum. Besteci olacak vizyonsuzun elinde oyuncak olduk ikimiz de. Görkemli olunca kontrbas, büyülü olunca ince flüt... Hemen ilk aklına geleni yazmış, basmış geçmiş. Senin zoruna gitmiyor mu böyle? Orman cini gibi devamlı sevimli neşeli sesler çıkarmak? Şu kalan otuz kırk sayfayı çalma. Kimse sana neden çalmadın demez, kimse seni bir yerlere şikayet etmez. Kim, nereye şikayet edebilir? Beyaz Masa'ya mı şikayet edecekler? Kimsenin anlayacağını zannetmiyorum zaten. Herkes eski kiliseye girdiği için çok mutlu, sırf tavana falan bakıyorlar. Onların da allahı böyle demek ki ne güzel diye düşünüyorlar. Güzel giyindikleri için mutlular. Ben bile kumaş pantolonla geldim. Düğün kategorisinde bir okazyon olarak değerlendirildi kiliseye girmek. Fazla coşmuş olabilir miyiz? Bizleri tarih yargılayacaktır. Senden ricam flütünü çalmaman. Teşekkür ederim." demenin bir yolu olsaydı...

Yeter dayı...

Bebeğim "klasik müzik konseri var, gidelim" dediğinde olur demiştim. "Eski bir kilisedeymiş, kilisenin orgunu da çalacaklarmış" dediğinde de tamam demiştim. "Akşamları hiç birlikte bir şey yapmıyoruz, sen hep arkadaşlarınlasın, ben evde televizyon izliyorum, biraz değişiklik olur" dediğinde de tamam gidelim dedim. "Sen dışarı çıktığında illa bira içmek istiyorsun, benim kafam öyle eğlenceyi kaldırmıyor ama sırf bira içmiyorum diye de birlikte sosyalleşemememiz sence saçma değil mi? Mesela böyle konserlere gidemez miyiz?" dediğinde de "tamam, evet, bu konsere gidelim" dedim. "Böyle organizasyonları hep ben yapıyorum, sen ancak ben bir şey yapalım, bir yerlere gidelim dediğimde tamam diyorsun" dedi, "tamam?" dedim. Kurbanlık koyun gibi tatlı tatlı konuşa konuşa bir yerlere götürüyordu beni ama anlamıyordum. Konsere gitmeyi sekiz kere falan kabul ettim. Neyse ki sonunda yanlış bir laf ettim de kavga çıktı, enine boyuna medeni bir şekilde sesimizi yükselttik. "Sen kilise orgu dinledin mi hiç, ben dinledim, kilise orgu kadar bayıltıcı enstrüman bulamazsın, öğretmenlikten emekli olup emlakçılığa başlamış dayı gibi sesi vardır kilise orgunun ve hiç susmaz. Hep aynı şeyleri hep aynı ses tonuyla anlatır durur. Paçasından boruyla hava üflenen kurbanlık koyun gibi şişirecekler yarın akşam bizi tarihi kilisede..." diye bağırdım. Bundan yirmi yıl önce, henüz kızlarla takılmaya başlamamışken ileride kızlarla takılacaksın, kavgalar edeceksiniz, kavgada kilise orguyla ilgili akıl almaz itham ve iftiralarda bulunacaksın deseler, "mümkündür, hayat bu, neyin ne olacağı belli olmaz..." derdim.

@kaansezyum

Klon Kaan 3
Yavşaklığın Evrensel Tarihi

Çıkan kısmın özeti: Evde işten kaytarmak için kendi klonumu yaptım. Fakat klonum da benim kadar yavşak olduğu için işler karıştı. Pis herif sabahtan akşama pislik peşinde koşuyor. İşin ilginci bir şekilde sabahları filan da işe gidebiliyor, kızamıyorum kendisine ama bir yandan da acayip kıl oluyorum. Geçtiğimiz hafta kaldığımız yerde bu sığır Ayyuka konserine gitmiş, sonra da iki tane tefeci ve dolandırıcı arkadaşıyla ortamlara akmış... Şu anda eve geldi, kafası pilav gibi. Yanıma oturttum, leş gibi sigara içiyor, beni de hasta ediyor...

-Naaptın lan pislik herif? Onun bunun ırzına mı talip oldun mekanlarda?
-Yok be olllm, öyle güzel bir gece geçirdim.
-Lan ne gecesi, saat Cumartesi sabahı 11.30... Sen kaçta ayrıldın mekandan?
-Ya saat 9.50 gibi galiba taksiye bindim... Ama var ya, 20 lira ve taksi parası dışında gram para harcamadım gram.
-E iyi b*k yedin, maşallah. Bu mu yani becerin?
-Lan konuşturma beni. Sabahtan akşama 'Para yok' diye ona buna ağlayan sen değil misin? Al işte, hem ortamlarda estim, hem de para harcamadıüüüüğppppphhh (pis pis geğirdi. Kendini Rick sanıyor gerzomat)
-Naaptın olm anlatsana?
-Gel anlatayım.... (Eliyle nah hareketi yaptı) SLAPPPPS. Al bunu yaptım bunu zeneehehehehhe!
-Ya sen nasıl bir yavşak çıktın ya?
-Sensin olm yavşak, ben senim zaten gerizekalı. Herkese anlatıcam, sana anlatmıycam neler yaptım. Çıldır, kudur, ağla!
-Lan olm, sokağa çıkıcam, insan içinde dolaşacağım, beni dövdürecek bi haltlar mı yedin naaptın?
-Eğlendim be ollllmmmm. Raad ol, senlik bi şey yok. Bu arada kimseyi rahatsız da etmedim ama süper eğlendim. Onu da sana anlatmayacağım.

Yavşak bana gelmiş şekil yapıyor. Yanımda leş gibi de kokuyor, hem de sarhoş. Şimdi tam zamanıdır, 'Baskın basanındır' diye düşünüp, buna bi daldım. El ayak, dil, diş, ne varsa asılıyorum maltofona. Saldırı iyi bir taktik çıktı gerçekten de. Mal ve sarhoş halde saldırıma yakalanan Klon Kaan, dayağı yiyince hemen ağlamaya başladı... Ben senin ciğerini biliyorum lan! Ciğerini...

-Vurma abi vurma!
-Abi mi çekiyorsun lan kendine gerrrrrizekalı!
-Abi vurma yeter ya anlatıcam, gel bi kaldır beni, baksana yerdeyim ya.
-Dur ben senin şimdi ilacını vericem.

Gittim kediye bile vermediğim kalitesiz market ıslak mamasından elimle bir parça aldım. Bunun ağzına soktum...

-Konuş lan, şimdi konuş. Hareket çekiyordun, MİT'tenim diyordun. Belgem var diyordun, gösterir misin belgeni?
-Abi yapma ya ühühühü. Duygusalım lan ben!
-Nereme duygusalsın lan şerefsiz. Her türlü pislik sende. Ona buna yan gözle bakma, sabahlara kadar onunla bununla yatıp kalkma sende. Milletin içkisine, eşyasına, enstrümanına çökme sende. Beleşçilik sende, avantacılık sende, eşinde dostuna var ya gram faydan yok gram!

Diyerek, hazır yerdeyken bir iki tane de tekme attım pisliğe. Hep yerde yatan birine tekme atmak istemişimdir. Bizlere böyle görüntüler gösterip bizi imrendiriyorlar sonuçta...

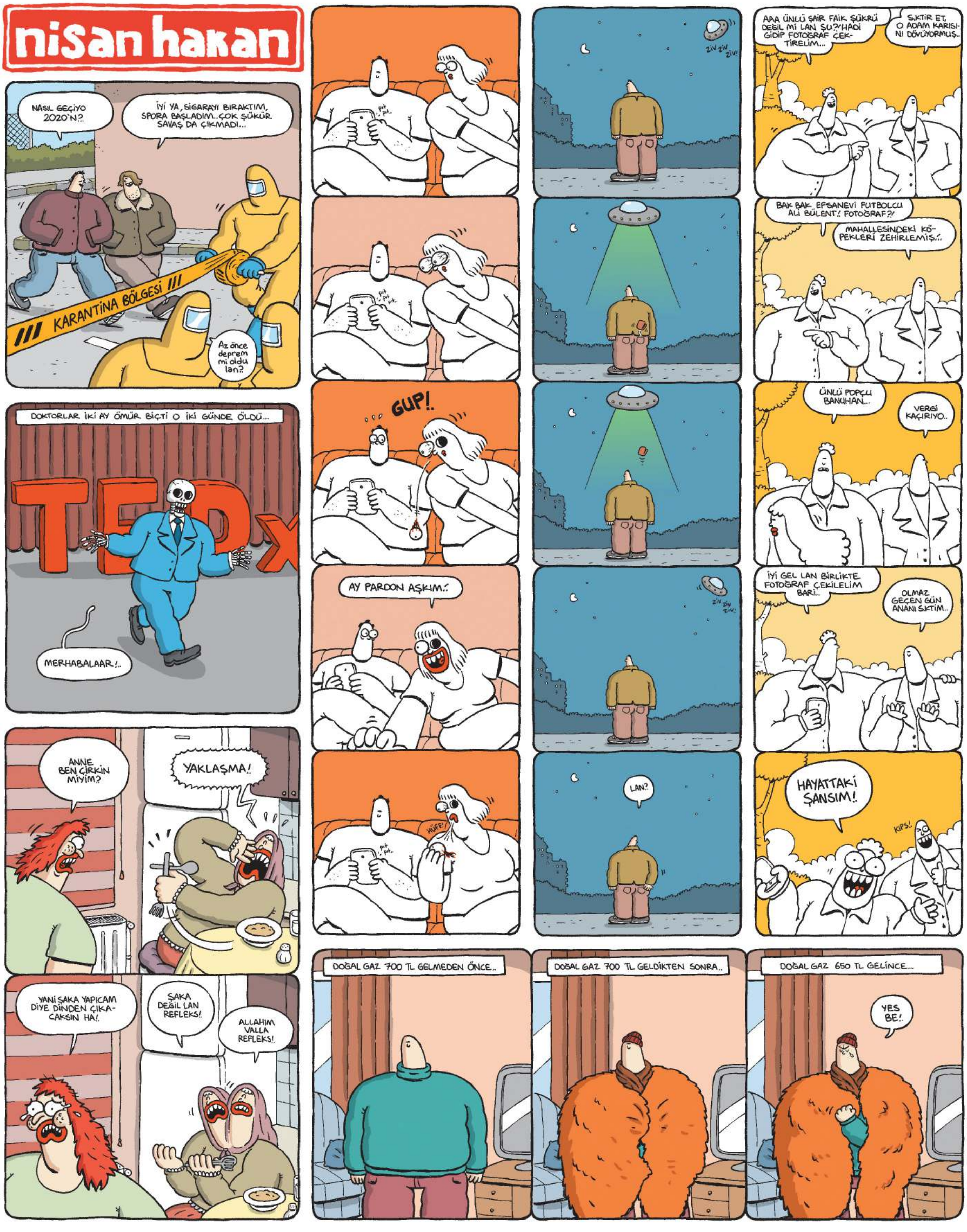
-Üüüüüüüü Kejman, bana küfür etti.

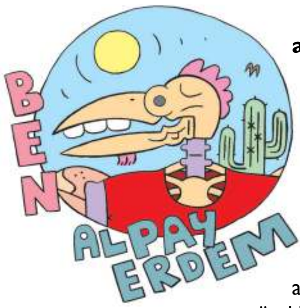
Gibi saçma sapan bir şey söyledi. Bi iki tane daha vurur gibi ayağımla korkuttum pisliği.

-Bundan sonra insan gibi takılacaksın tamam mı? Erken kalkacaksın, çalışkan olacaksın, eşyaların elbiselerin tertemiz olacak. Sağda solda tinerci gibi dolaşmak yok. İstanbulkartın da dolu olacak. Efendi gibi müzikler dinleyeceksin, efendi gibi davranacaksın sevdiğin insanlara. Milleti kandırma, yalan dolan söyleme ve şimdi aklıma gelen gelmeyen tüm saçma sapan hareketlerini yasaklıyorum. Yoksa büyük döverim.

-Üüüüüüü Kezzzman. Ar yu player?
-Ne diyorsun lan? Hasta etme beni. Anlamadığım bir gönderme yapıp beni mi aşağılıyorsun.
-Üüüüüüüüüü.

Evet bu hafta da böyle bitmişti. Bakalım önümüzdeki günlerde yavşak Klon Kaan'ı adam edebilecek miyim?

nisan hakan
NASIL GEÇİYO 2020'N?..
İYİ YA, SİGARAYI BIRAKTIM, SPORA BAŞLADIM..ÇOK ŞÜKÜR SAVAŞ DA ÇIKMADI...
KARANTİNA BÖLGESİ
Az önce deprem mi oldu lan?
DOKTORLAR İKİ AY ÖMÜR BİÇTİ O İKİ GÜNDE ÖLDÜ...
MERHABALAAR!..
ANNE BEN ÇİRKİN MİYİM?
YAKLAŞMA!
YANİ ŞAKA YAPICAM DİYE DİNDEN ÇIKACAKSIN HA!.
ŞAKA DEĞİL LAN REFLEKS!
ALLAHIM VALLA REFLEKS!
GUP!.
AY PARDON AŞKIM.!
ZIV ZIV ZIV!
LAN?
AAA ÜNLÜ ŞAİR FAİK ŞÜKRÜ DEĞİL Mİ LAN ŞU?! HADİ GİDİP FOTOĞRAF ÇEKTİRELİM...
S.KTIR ET, O ADAM KARISINI DÖVÜYORMUŞ..
BAK BAK EFSANEVİ FUTBOLCU ALİ BÜLENT!. FOTOĞRAF?!
MAHALLESİNDEKİ KÖPEKLERİ ZEHİRLEMİŞ.!..
ÜNLÜ POPÇU BANUHAN...
VERGİ KAÇIRIYO..
İYİ GEL LAN BİRLİKTE FOTOĞRAF ÇEKİLELİM BARİ..
OLMAZ GEÇEN GÜN ANANI S.KTİM..
HAYATTAKİ ŞANSIM!
KIPS!
DOĞAL GAZ 700 TL GELMEDEN ÖNCE..
DOĞAL GAZ 700 TL GELDİKTEN SONRA..
DOĞAL GAZ 650 TL GELİNCE...
YES BE!.

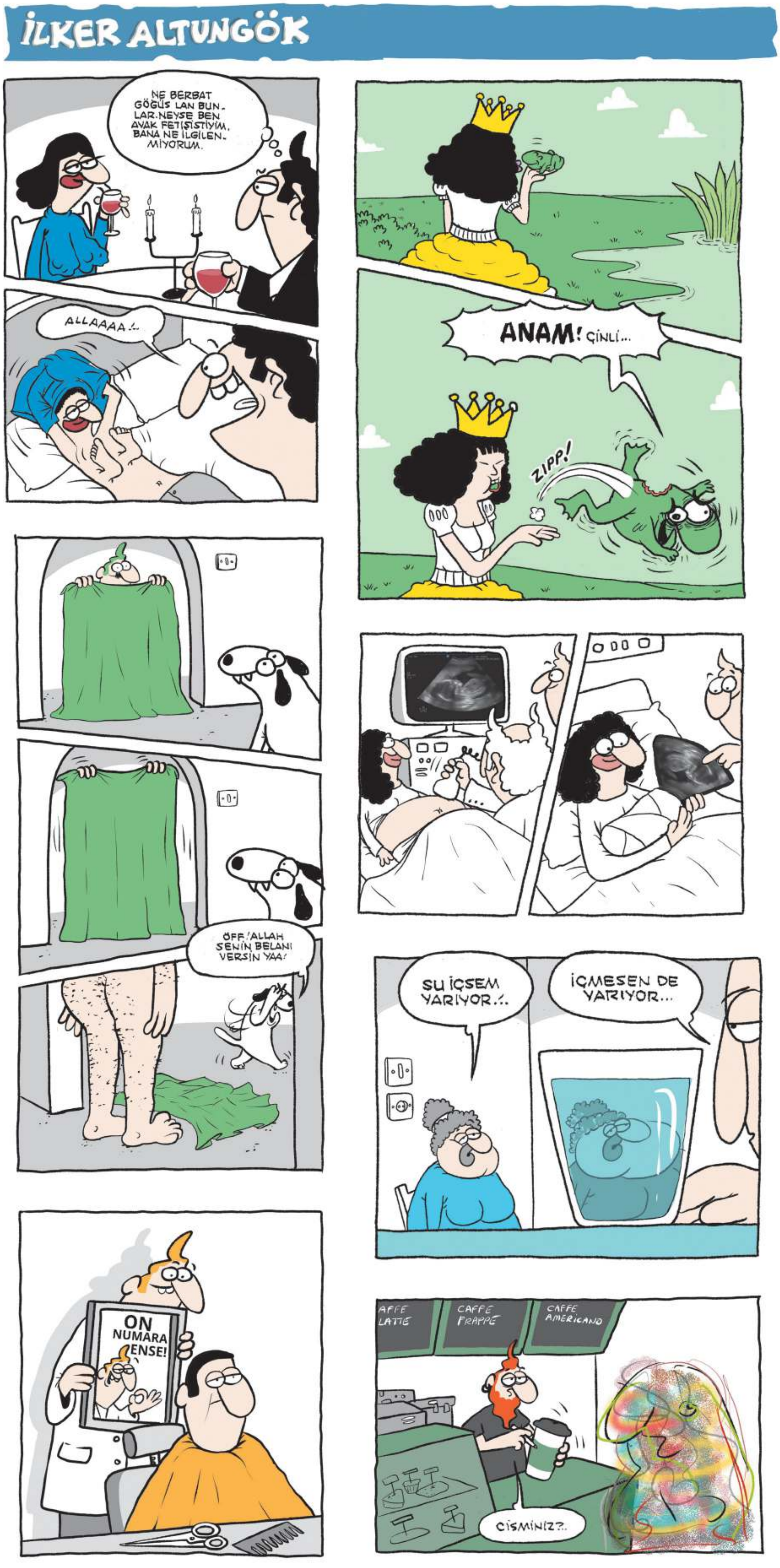
æ Merhaba.
æ Biraz önce kuzenim geldi yine eve. “Geçen” dedi “annemin, düğün sonrası beni nasıl dolandırdığını anlatmıştım” dedi. “Evet” dedim, “kalite bir olaydı gerçekten” dedim. “Ağabey işte aslında bizim sülale olarak mayamız bozuk” dedi. Dedim “beni bizi ayrı tut, biz sizi sevmiyoruz” dedim. “Ben de sevmiyorum ağabey bizi” dedi. “Sevsem orada dururum, sürekli buraya geliyorum baksana” dedi. “Bilme mi” dedim, “derdimsin, başıma gelensin, çekiyorum işte seni” dedim. “Bak mesela Palu Ailesi vardı” dedim. “Evlerden ırak bir aileydi ama birbirlerine sıkı sıkıya bağlılardı, siz niye öyle değilsiniz acaba” dedim. “Onların beyni yenmiş” dedi. “Sizin yenmemiş yani” dedim. “O kadar yenmemiş bence” dedi. “E iyi, öyle olsun madem” dedim. “Öyle diyorsan öyle olsun madem” dedim. “Ee” dedim. “Bizim sülalede ben sana şöyle söyleyeyim, aslında herkes herkesi dolandırıyor, nasıl bir manyak sülaleysek biz aslında” dedi. “Palu Ailesi’ni beğenmiyorsun bir de” dedim. “Sen de taktın haa Palu Ailesi’ne” dedi, “bir şey anlatıyoruz burada” dedi. “Anlat anlat” dedim. “Dinleyeyim bari” dedim. Anlatmaya başladı. İşte bunun bir kuzeni varmış da, ross-pu çocuğunun önde gideniymiş de, bir akşam Alamancı, Almancı da değil, Alamancı, Alamancı amcasıyla aynı evde kalıyormuş da, gece kalkmış amcasının cüzdanından sekiz yüz yüro yürütmüş, lira da değil, yüro, hey yavrum hey, sonra tabii sabah amca olayın farkına varmış ama bir şey de diyememiş, oturmuşlar karşılıklı kahvaltı masasına, çay içmişler, besinleri yemişler, sonra yıllar sonra bu amca bu olayı kendi içinde unutup, yeğenini affedip, ama bir şey de demeyip, Türkiye’ye yerleştikten sonra Antalya’da elektrikçi dükkanı açmış, hırsız yeğenini yanına çağırmış, gel beraber yürütelim şu dükkanı diyerek, ilk başlarda her şey çok güzelmiş, yeğen az çalıyormuş ama çok çalışıyormuş, o yüzden amca bir şey demiyormuş, böyle öküz gibi çalışsın, az az da çalsın diyormuş, fakat daha sonra az çalışıp çok çalmaya başlayınca, senin demiş ananı s.kerim artık .rospu evladı, cüzdanımdan çaldığın sekiz yüz yüro’yu da ver, s.ktir ol git bu dükkandan, Antalya’yı terk et lan demiş, yeğen de demiş ki, aga demiş ben nasıl terk edeyim Antalya’yı, biliyorsun hanımı da aldırdık yanımıza, şu anda otelde çalışıyor, e çocuk büyüyor, kusura bakma demiş, sen terk et Antalya’yı, s.kerler demiş, bunlar saç saça baş başa birbirlerine girmişler, çok saçları da yokmuş aslında ama artık olduğu kadar, derken yeğenin hanımı gelmiş dükkana, yeni uyanmış ama, gündüzün öğleden sonrası dördü, bu ikisi kavga ederken aynen şöyle bir cümle kurmuş, dün gece barlar sokağında bir içmiş bir içmişim, yemin ediyorum yerlerden kazıdılar beni demiş, o ara çocuk gelmiş, anaa, ekmaama yağ çal demiş, amca başlamış hüngür hüngür ağlamaya, ben nasıl bir hata yaptım, ben nasıl insanların eline düştüm böyle diyerek, kendini yerlerden yerlere vurdurmalı ağlamış hep, sonra da dükkan yeğene kalmış, amca da bir dağ evine yerleşip insan görmeksizin bir hayat yaşamaya başlamış. Bayağı bu hikayeyi anlattı. Ben kısa kestim, o uzun uzun öyle bir lezzetli anlattı ki, aklım çıktı. “Oha” dedim, “Palu Ailesi’nden betermiş lan” dedim. “Hay Palu Ailesi kadar” dedi “ya, neyse ben gidiyorum” dedi, gitti. Güldüğümle kaldım. O amcayı aramak istedim, ama şimdi telefonu da yoktur diye düşündüm. Boşver zaten arama dedim kendi kendime. Adamın kimyasını bozmayayım şimdi durduk yere dedim. Hep böyle şeyler düşündüm. Sonra da dizi izledim biraz, Sonra da biraz kitap okudum, iyi geldi.

æ “Bi çay!” Sen ne de güzel bir şeysin öyle “bi çay!” Kullandığımız o anda bize farkında olmadan, anlık da olsa mutluluk verensin, ah ne de güzel bir şeysin. Kimseler de bilmiyor senin bu anlık bu güzelliğini. Bilemedim.
æ Her şey bitti, “şu bisiklet” bir bitmedi ya, ben de buna hala çok sinir oluyorum. “Şu bisiklet!” Hay “şu bisiklet” girsin senin g.tüne artık ya. Bir alışın artık şu “bisiklet” olayına. “Şu” değil kardeşim, “yaşam tarzı”. “Şu” değil kardeşim, “bir güzellik, bir neşe”. “Şu” değil kardeşim, “her şey”. Bir alışın artık. Yetti ya. Herkes eğitiliyor, siz eğitilemiyorsunuz, neden acaba. Senin “şu” dediğin şey, benim ekmeğim suyum. Bazen düşünüyorum da, “şu” denilen şeylerin üzerine bir hayat kurmuşum, senin gözünden bakarsak ne kadar da tırtım. Ben “karikatür” diyorum, sen ona “şu” diyorsun. Ben “sahne” diyorum, sen ona “şu” diyorsun. Ne bileyim, neyim varsa küçümsüyorsun. Ben de bir yerde patlıyorum işte. Yoksa hiç sevmem böyle gergin halleri. Hiç ama. Amaaan, neyse ne ya da ya artık. Vallahi ben de şiştim.
æ Yalnız kalındığında gür sesleri ile apartmanları zelzeleye sebebiyet veren arkadaşların bir topluluk içinde süper kısık sesle konuşmalarını da hiç anlamıyorum. Duyamıyorum bayağı. “Ne dedin, şimdi ne dedin” diyorum sürekli. Hep böyle olsan anlarım. Hep böyle olsan zaten seninle arkadaş kalamam, o ayrı da. Sürekli seni mi duymaya çalışacağım ben a eşşek. Bu nedir ya, böyle bir çile olamaz. Hayır kimden neden çekiniyorsun. Biz çaycıda oturuyoruz ya, normal insan hep bu insanlar, kimden çekiniyorsun. Amaan, neyse ne ya artık, vallahi ben de şiştim.
æ Hoşça kal.

“KOP GEL GÜL GİT!”
1 Şubat Cumartesi / Kadıköy Kılçık Sahne / Saat: 20.00 / bilgi: 0538 399 39 12

akıl fikir ofisi
Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Deprem

17 Ağustos 1999 depreminden aklımda kalan çok başka bir şey var. Depremin hemen ardından, daha 17 Ağustos sabahından itibaren yani, bütün İstanbul sanırım tarihinin en kibar, en hoşgörülü günlerini yaşadı. Elimde bir istatistik yok, olsa da muhtemelen söylediklerimi doğrular ama 17 Ağustos haftasında ufak tefek bir iş için karakola gitmemiştir kimse herhâlde.

İstanbul'da trafikte birbirine yol veren (o kadar unutulmuş ki trafik kuralları, geçiş üstünlüğü falan, doğrudan herkes herkese yol vermek istiyordu) bu kadar çok otomobili, taksiyi, dolmuşu ilk kez gördüm. Depremin, çok uzun sürmese de, tek pozitif etkisi, trafikte kimsenin birbirine küfretmediği, herkesin birbirine alabildiğine hoşgörülü davrandığı bir İstanbul olmuştu. Yolda yürürken birine omzunuz mu çarptı, hemen karşılıklı özür diliyordunuz. Geride bıraktığımız son otuz yılda kullanılmayan bütün "Pardon, afedersiniz, teşekkür ederim," gibi nezaket sözleri, sandıktan çıkartılıp sokağa salınmış gibiydi. Ve o kadar olağan, o kadar kendiliğindendi ki bu kısa dönem, sanırım bir spor yazarından başka kimsenin dikkatini çekmemişti. (TMSF el koyduğu gazetelerin arşivlerini de internetten sildiği için o yazarın kim olduğunu ancak milli kütüphaneye giderek bulabilirim.)

İnsanların en az kavga ettiği, birbirlerini en az şikayet ettikleri, sokakta, işyerlerinde, trafikte en az sürtüşmenin yaşandığı günler, işte 17 Ağustos depreminin sonrasındaki birkaç haftaydı.

Sanki başa çıkamayacağı birinden hep beraber çok büyük bir dayak yemiş ve bu dayağı kabullenmek zorunda kalarak birbirine sarılmış insanlardık hepimiz. Kardeşlerimiz ölmüş, yaralanmış, öksüz, yetim ve evsiz kalmıştı. Hiçbir milli maç, hiçbir Avrupa Kupası başarısı, hiçbir siyasi zafer, hiçbir uluslararası başarı bizi bu kadar kenetlememiş, bizi bu kadar birbirinin farkında, birbirine saygılı ve güleryüzlü insanlar hâline getirmemişti. Kral FM, (Radyolar en önemli iletişim kanalıydı ve Kral FM en çok dinlenen radyoydu) "Arkadaşlar deprem bölgesinde yardıma ihtiyaç var," dediğinde, Kral FM'in yayın yaptığı binanın önünde kamyoncular kuyruk olmuştu. Hepimiz kardeştik. Bir süreliğine de olsa…

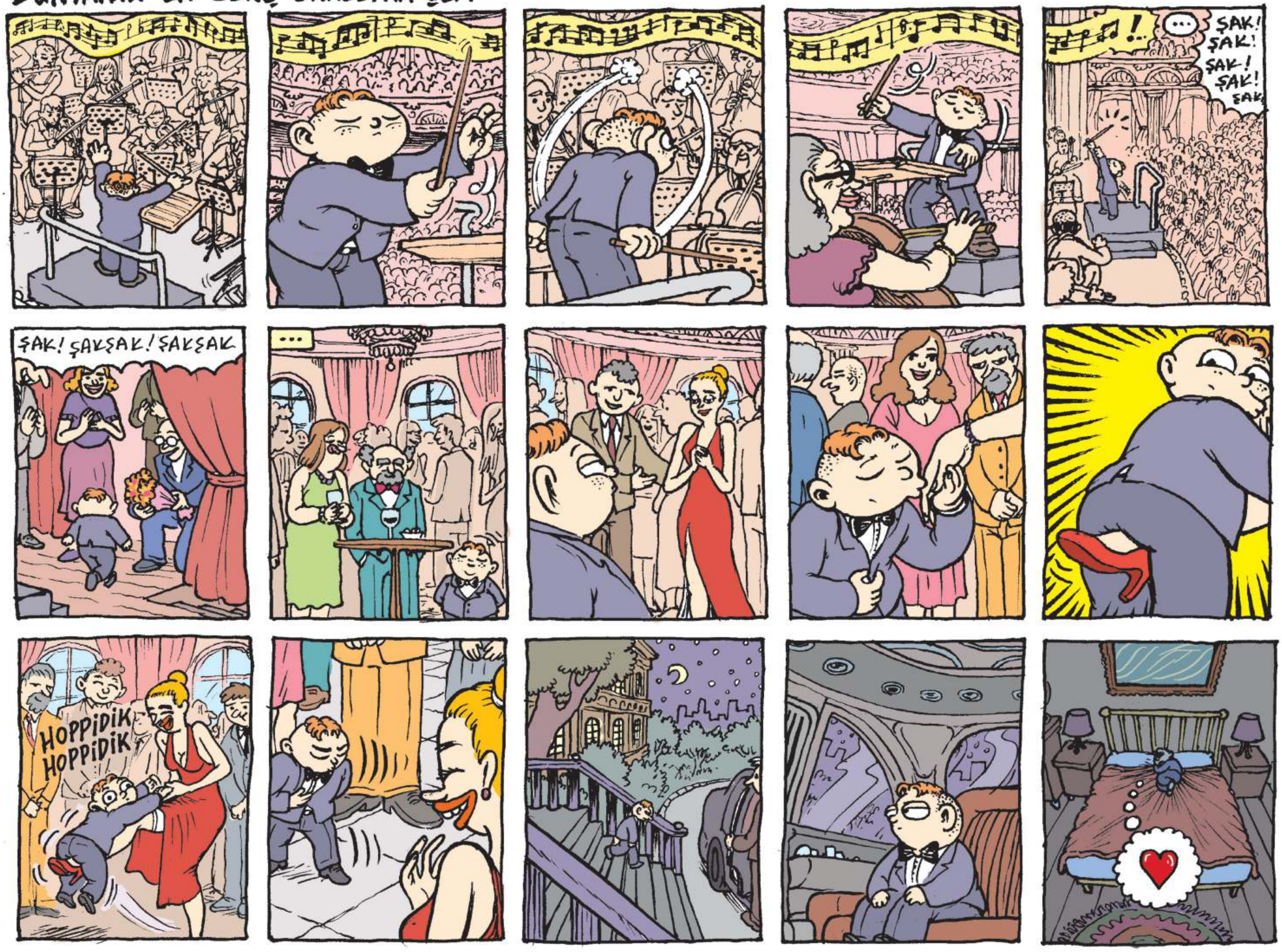
Koalisyon hükümeti zamanıydı. Ortalıkta toplanmış bir deprem vergisi falan yoktu. Ve halk, tamam belki biraz da hükümeti köşeye sıkıştırıp istediği başka şeyleri almak isteyen bazı medya patronlarının da alevlendirmesiyle, hükümetten de, devletten de cayır cayır hesap sordu. Kızılay'ın işlevsizliği günlerce haber bültenlerinde işlendi, Kızılay'ın o dönemki yöneticilerinin, daha önce düzenlenmiş bir kutlama gecesinden eğlenirken görüntüleri, "İşte Kızılay'ın paralarını böyle çar çur ettiler," diye defalarca yayınlanarak beynimize kazındı. (Öyle boş yere her ay binlerce dolar kira ödenen yalılar değil, "çılgınca," desek İzzet Çapa'nın bıyık altından güleceği tipte sıradan bir eğlenceydi söz konusu olan.)

Birbirimize karşı eşsiz nezaketimiz, iş sorumlulardan hesap sormaya gelince hiç yoktu. Depremden bir süre sonra, televizyonlarda "Hükümet uyuyor mu!" videoları dönmeye başladı. Dönemin bakanlarından bürokratlarına eleştiri oklarının hedefi olmayan hiç kimse kalmadı. O kadar ki, depremden geriye AKUT gibi tamamen sivil oluşumların ismi kaldı. Herkes atanmış ve seçilmiş yetkililere AKUT'u örnek göstererek hesap sordu. Elbette depremi fırsata çevirmek isteyen ve "7.4 yetmedi mi" dövizleriyle sokaklara dökülen siyasal islamcılar vardı ama ona yapacak bir şey yok.

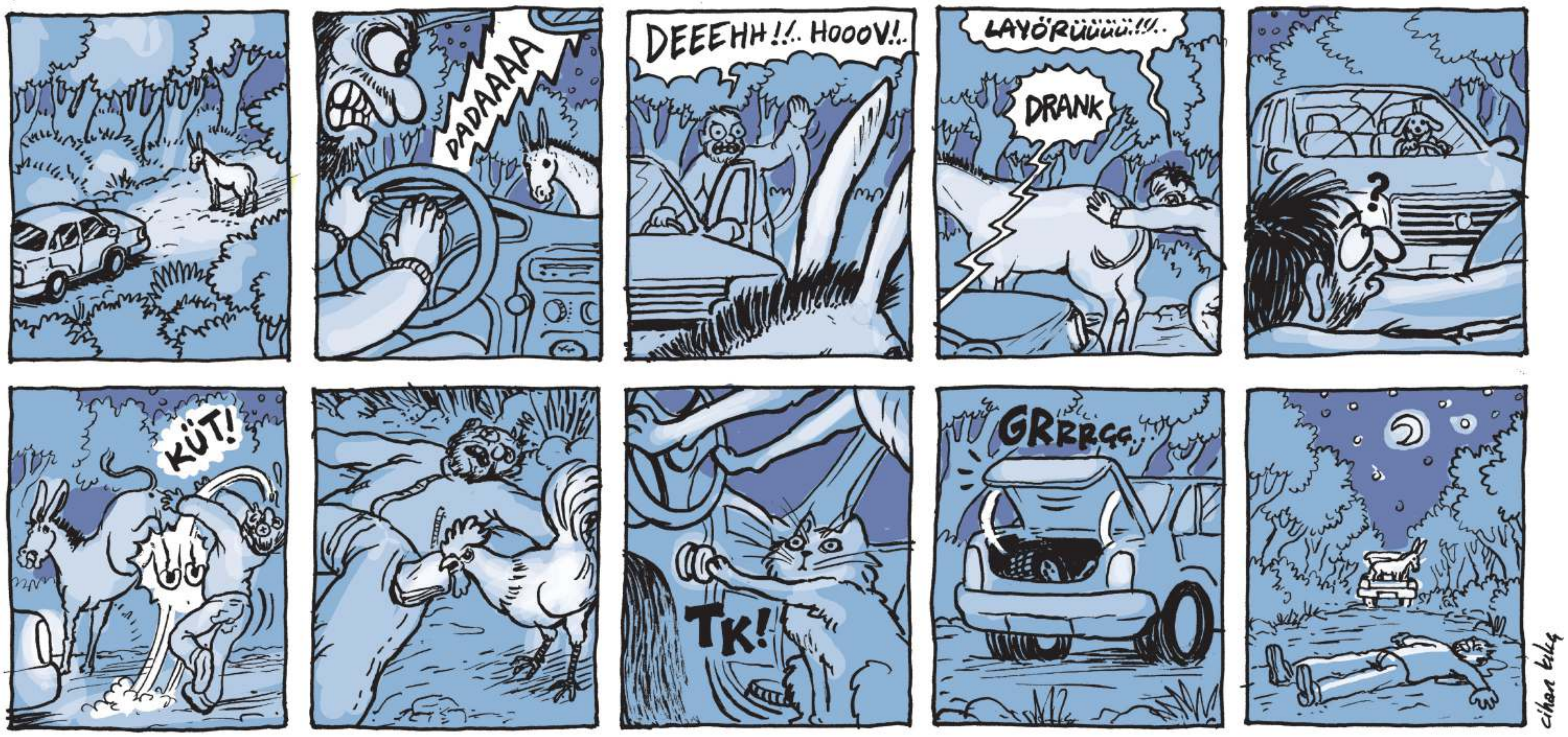
Elazığ depreminin ardından bir şeyler yazacak oldum… Yazamadım. Sadece, Twitter'da, Facebook'ta dolaşan zehirli cümlelerin, sorumlulara sorumluluklarını hatırlatmaya kalkanlara yönelik hakaret kampanyaları düzenleyenlerin, yıllardır verdiği deprem vergisinin nereye gittiğini soranlara küfredenlerin, topladığı paralarla yalılar kiralayıp depremden sonra avuçlarını sıvazlarcasına para toplamaya girişenlerin 17 Ağustos 1999'da birkaç haftalığına da olsa birbirine kenetlenmiş insanlar arasındaki yerini merak ettim. Aklıma, alçakça komplo teorileri üretip elindeki dövize "7.4 yetmedi mi?" yazanlardan başkası gelmedi. Ve bizi bugüne getiren sürecin kareleri gözümün önünden bir film şeridi gibi geçti: Enkaz altındaki bebelerin fotoğraflarını armağan edenler, maden kazasında ölenlerin yakınlarını tekmeleyenler, televizyonlardan Van depreminde ölen, yaralanan insanlara hakaret edenler...

Sonra neden şaşırdığımı merak ettim.

DÜNYANIN EN GENÇ ORKESTRA ŞEFİ

BİR GECE ORMANDA BİR BAŞINA...

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Soru işaretlerine ve ünlem işaretçilerine dikkat ediniz!

1. Mısırlı yazar Necip Mahfuz, Nobel Ödülü'nü kazanınca El Ahram gazetesi hangi manşeti atmıştır?
a) Yaşasın, Artık Batılıyız!
b) Yazarlık Bizim İşimiz!
c) Pes be Necip!
ç) Nobel, Mahfuz'u Kazandı!

2. Efsaneye göre, Nuh'un Gemisi'ne ilk ve son olarak binen hayvanlar, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Kelebekler - Sırtlanlar
b) Karıncalar - Eşekler
c) Arılar - Ejderler
ç) Sinekler - Mandalar

3. Yeryüzünde bilinen tek Roman Atasözü, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Düğünde hesap olmaz!
b) Evde kalan ölür!
c) Gelin güzel, düşün güzel!
ç) Delinin dayısı da delidir!

4. 'Yumruk' kelimesinin Kıbrıs Türkçesi'ndeki karşılığı, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Manço
b) Punyo
c) Yumba
ç) Honga

5. Avrupa futbol liglerinde en uzun süre yenilmezlik rekoru, kaç maçla hangi takıma aittir?
a) 68 maç - Dinamo Kiev
b) 106 maç - Steau Bükreş
c) 242 maç - Ajax
ç) 333 maç - Beşiktaş

6. Aşağıdaki sokak isimlerinden, hangisi gerçek dışıdır?
a) Tatlı Çıkış Çıkmazı
b) Balık Tutan Şaşı Kedi Sokağı
c) Ateş Yutan Sekreter Sokağı
ç) Süslü Saksı Sokağı

7. Efsaneye göre, Şarap Tanrısı Dionysos, kendisini kaçıran korsan denizcileri aşağıdakilerden hangisine dönüştürmüştür?
a) Kırmızı bibere
b) Stajyer reklamcıya
c) Yunus balığına
ç) Yeminli notere

8. Aşağıdakilerden hangisi, bir Yahudi Atasözü'dür?
a) Hesabı kim öderse, şarkıyı o söyler!
b) Yağmur bereket diye fırtına alkışlanmaz!
c) Bir yoksul tavuk yiyorsa, ya yoksul hastadır ya da tavuk!
ç) Kara para, kara gün içindir!

9. Kıbrıs Türkçesi'nde 'Ornihari' kelimesinin anlamı, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Sarhoş damat
b) Yumuşak peynir
c) Korkak tavuk
ç) Peşin para

10. Dünya Kupası maçlarından birinde, hakem maçtan önce para atışı yapmış ve sözkonusu para, kaptanlardan birinin gözüne çarparak oyuncuyu sakatlamış ve oyuncu değişikliği yapılmıştır; mevzubahis oyuncunun takımı solda olmak üzere, bu maç hangi takımlar arasında oynanmıştır?
a) Fransa - İtalya
b) Uruguay - Paraguay
c) Güney Kore - Kuzey Kore
ç) Fildişi Sahilleri - Burkina Faso

11. Aşağıdakilerden hangisi gerçek bir yemek adıdır?
a) Buğulu timsah gözü
b) Sislenmiş ahtapot bacağı
c) Puslanmış fil ensesi
ç) Dumanlı dana damağı

12. Yunan mitolojisine göre, Zeus'un gönderdiği yıldırım demetiyle yanan Asklepios'un elindeki ilaç formülü yanmaz lakin yağmurla birlikte üzerindeki mürekkep eriyip toprağa karışır ve bir süre sonra burada bir bitki yeşerir; bu bitki, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Sarmısak
b) Ebegümeci
c) Deligonca
ç) Papazeriği

13. Aşağıdakilerden hangisi, bir İsviçre Atasözü'dür?
a) Banka yoksa bankacı da yok!
b) Dostuna borç vereceğine düşmanından alacaklı ol!
c) Her tütün işçisi sigara içseydi, tütüncülük olmaz idi!
ç) Dikkat, porselen sandığının annesidir!

14. Kıbrıs Türkçesi'nde 'Hahamura' sözcüğünün anlamı, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Hamur yemeklerini saven
b) Seri sırt sıvazlayan
c) Duran toplara iyi vuran
ç) Kahkaha atan, çok gülen

15. Kastamonu ilinin futbol takımının tam adı, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Kastamonu United
b) Kastamonu Rangers
c) Kastamonu İdman Ovası
ç) Kastamonu 1966

16. Aşağıdakilerden hangisi, bir gerçek kişi olmayıp sadece deyimdir?
a) Sıkıntılı Raziye
b) Sivaslı Cindy
c) Romalı Perihan
ç) Kadırgalı Aysel

17. 'Amazon' kelimesinin anlamı, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Dansöz
b) Feminist
c) Duyarlı
ç) Memesiz

18. 'İlginç günler dilerim!' şeklindeki atasözü, aşağıdaki ülkelerden hangisine aittir?
a) Çin Halk Cumhuriyeti
b) Milliyetçi Çin
c) Hong Kong
ç) Moğolistan

19. Kıbrıs Türkçesi'ne göre 'Virago' ve 'Viraguna' kelimelerinin anlamları, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Damat - Gelin
b) Kirli sakal - Top sakal
c) Dev yaratık - Dev anası
ç) Bayan - Bayan yanı

20. Trabzonspor'un eski futbolcularından Dobi Hasan'ın lakabı, nereden gelmektedir?
a) Dobizadeler sülalesinden geldiği için
b) Babası müzikte bir do'nun yeterli olduğunu savunan bir müzisyen olduğu için
c) Çocukluğunda 'Topu bana at' yerine 'Dobi bağa at' dediği için
ç) Irmak debilerini ölçmeye çok meraklı olduğu için

21. Aşağıdaki müzik grubu isimleinden hangisi gerçek dışıdır?
a) Sekerse Tehlike
b) Şekersiz Sütsüz
c) Son Feci Bisiklet
ç) Yok Öyle Kararlı Şeyler

22. Mitolojiye göre hep sarhoş dolaşan, kısa boylu, tıknaz, tüylü, koca göbekli, çirkin ve komik yaratıkların adı, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Hırpantiler
b) Dandikasyonlar
c) Trangoslar
ç) Silenoslar

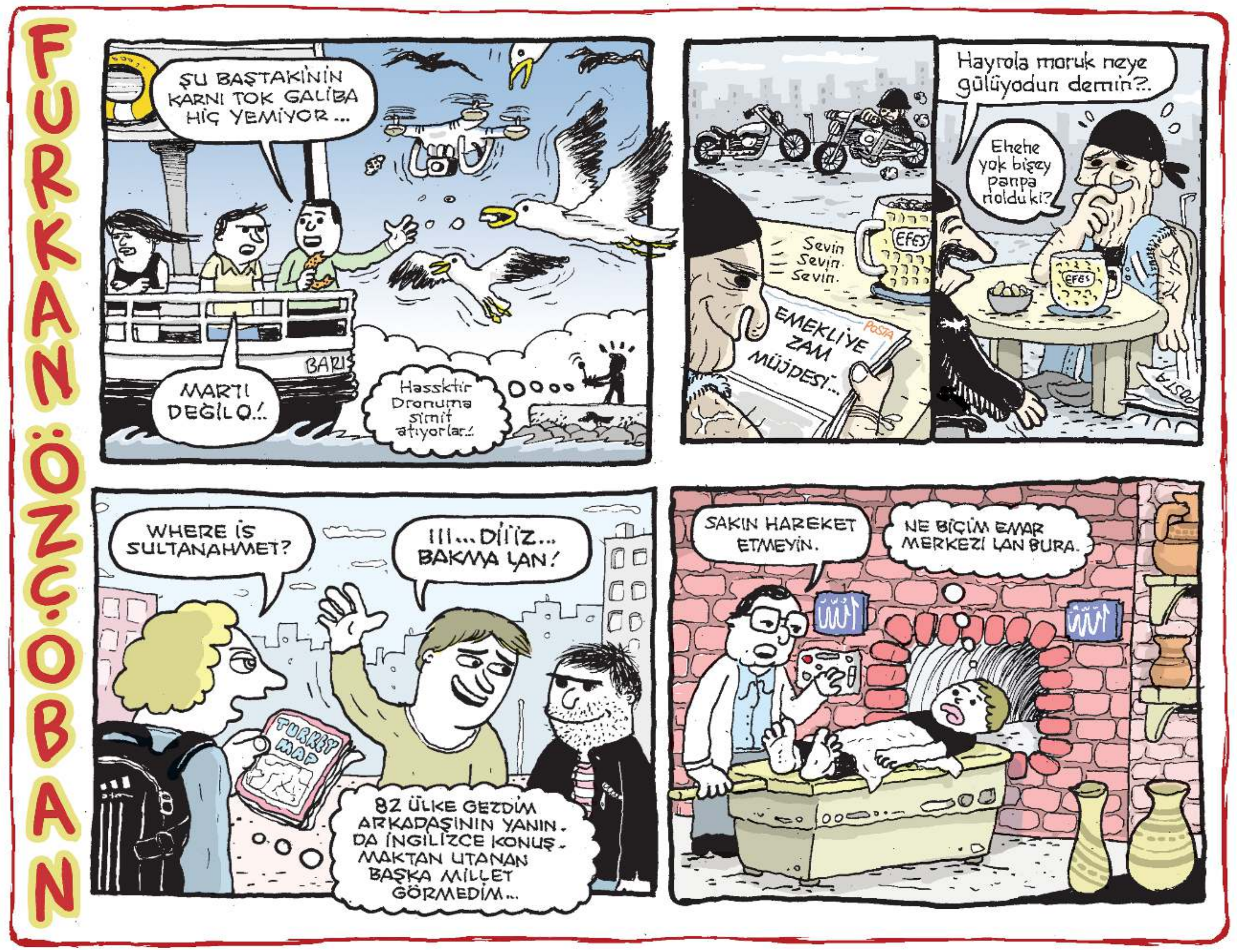
23. Aşağıdakilerden hangisi, yeryüzünde bilinen tek Pigme Atasözü'dür?
a) Bir insan yarısına kadar bataklığa girdiyse, tamamen de girebilir!
b) Su olmazsa yaşanmaz, sel olursa da yaşanmaz!
c) Çok söz söyleyen, az iş yapar!
ç) Yorgun boksör sarılır!

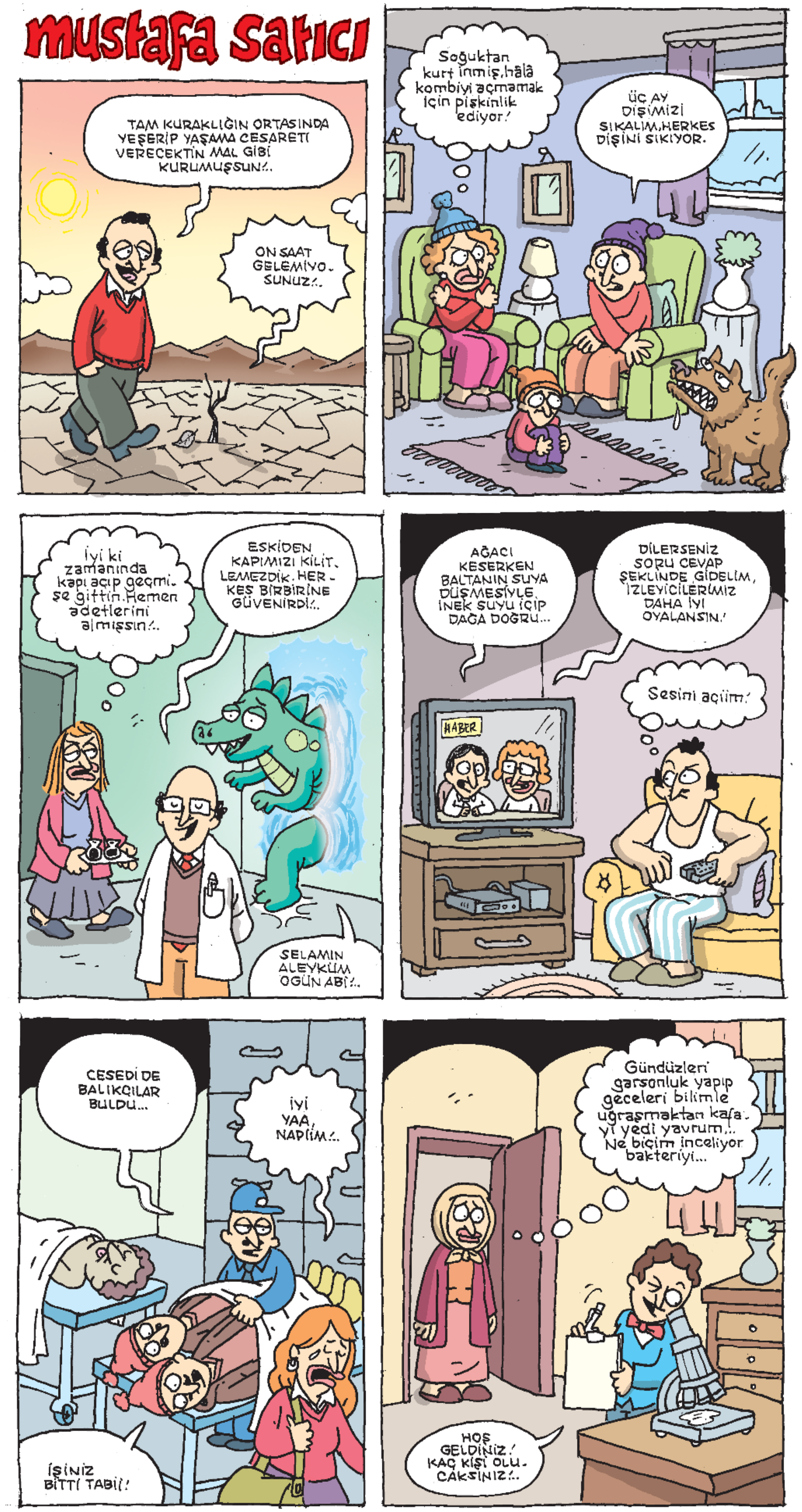
24. 'Uğur böceği'nin Kıbrıs Türkçesi'ndeki karşılığı, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Babavura
b) Hadeyuça
c) Şakamaka
ç) Dayızula

25. Beşiktaş Jimnastik Kulübü'nün ilk adı, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Şampiyon Beşiktaş Kulübü
b) Dikilitaş Atletizm Kulübü
c) Terazi Lastik Jimnastik Kulübü
ç) Bereketiko Jimnastiko Kulübü

CEVAPLAR
1-ç, 2-b, 3-b, 4-b, 5-b, 6-c, 7-c, 8-c, 9-c, 10-a, 11-b, 12-a, 13-ç, 14-ç, 15-ç, 16-a, 17-ç, 18-a, 19-c, 20-c, 21-b, 22-ç, 23-a, 24-a, 25-ç

vedatozdemiro@gmail.com

● Odama kapanıp online mezatlara katılıyor ve saçma sapan ürünler satın alıyorum. Bu bir bağımlılığa dönüştü ve satın aldığım ürünler her ne kadar ucuz olsa da beni zengin hissettiriyor. Takım elbisemi giyip bacak bacak üstüne atıyor ve pey veriyorum. Kazandığım takdirde arkamı dönüp düşük fiyat veren alıcıyla göz göze gelir ve sinsi bir gülüş fırlatırım. Kaybettiğim mezatlarda ise tuvalete koşup yüzüme su çarpıyor ve iki elimle lavaboya tutunup aynada uzun süre kendime bakıyorum. Yeni başlayacak her mezata farklı bir kadınla gidiyorum ve onun istediği ürünü satın alabilmek için peyi sürekli olarak arttırıyorum. O anlarda bir havayolu şirketi sahibiyim ya da restoran zincirleri olan üst düzey bir işletmeci. Aldığım ürün de kehribar tesbih. Ucuz tesbih satın al yazıp aratsam yüzlerce alış veriş sitesi çıkar karşıma ama benim niyetim ürün almak değil, mezata katılıp farklı bir kimliğe bürünmek. Kendimi böyle tatmin etmeyi seviyorum.

● ''1 Türk Kahvesi fincanı arpa şehriye'' yazıyor tarifte. Bunu göz ardı edip çay bardağı kullanıyor ve muhtemelen ölçüsünü tutturamayacağım bir yemeğe başlıyorum. Bu şekilde hareket ederek tarifi veren kişinin hassasiyetini, emeğini hiçe sayıyorum aslında. Bu insan hiç tanımadığı birini, beni ve benim gibileri düşünüp özellikle Türk Kahvesi fincanı diye belirtmiş. ''Arpa şehriye atın'' da diyebilirdi ve biz tarif tutkunları, ne kadar arpa şehriyesi atacağımızı bilemeyip dertlenirdik. Elimiz ayağımız birbirine dolaşırdı. Fakat bir süre sonra bu hassasiyeti hak etmediğimizi düşünmüş olacak ki ''İsteğe göre tuz'' diyor. Atarsanız da kendinize atmazsanız da kendinize der gibi. Atacağım tuz miktarını kendi hür irademle belirleyecek olmak hoşuma gitse de bir miktar üzülüyorum ancak ne kadar üzüldüğüm konusunda ben de net bir ölçü vermiyorum. Tarif sahibi ile bu tür tatlı sürtüşmeler yaşamak hoşuma gidiyor.

● Yaklaşık 5 yıldır kahrımı çeken ve yaşa takıldığı için bir süre daha hizmet vermek zorunda olan eski bilgisayarımı nihayet emekli ettim. Uzun süre ne remini ne ekran kartını yükselttim ve her seferinde tam performans bekledim. Sesini çıkartacak olduğunda ise birçok teknolojik ürünün zamanında ram kuyruğunda sıra beklediğini hatırlatıp sindirmeye çalıştım. İşe de yaradı. Mutlu olması için format atmam yetiyordu ve buna da şükür diyerek avutuyordu kendini. Şimdilerde yurt dışından getirttiğim nazlı bir bilgisayarım var ve ona gözüm gibi bakıyorum. Aldığım gibi remini yükselttim mesela. Eski bilgisayarım sayesinde kazandığım paraları yeni bilgisayarıma harcıyorum. Yakın zamanda ips ekran taktırıcam. İstiyorum ki daha iyi şartlarda çalışsın.

● İş Eğitimi ve Ev Ekonomisi dersimize branşı Türkçe olan Nurten Hoca giriyordu. Bu tür derslere genellikle Bedenciler girerdi ama Nurten Hanım ev ekonomisi konusunda nasıl bir nam saldıysa bu göreve daha uygun görülmüştü. Bedenci yıllardır kirada oturuyor, Nurten Hanım evlendikten 1 sene sonra ev aldı gibi bir kıyas yapılarak mı karar veriliyordu acaba buna? Ya da Nurten Hanım her ay kenara daha fazla para atıyordu da bu mu etkili olmuştu? Şöyle bir gerçekten bahsedeyim ve Nurten Hoca'nın neden bu göreve getirildiğini daha iyi anlayalım. Biz bu ders için evlerimizden malzeme getiriyor, yemek yapıyor ve devamında da yaptığımız yemeği yiyerek dersi bitiriyorduk. Kalan malzemeleri de ''Ziyan olmasın'' diyerek Nurten Hoca evine götürüyordu. Kalan yemekleri de tabi. Şimdi anlıyor musunuz bu dersi en çok hak edenin neden Nurten Hoca olduğunu?

● Bilirsiniz söylemesi keyif veren bazı futbolcu ve basketbolcu isimleri var. Bir Türk vatandaşı olarak benim listemde hep yabancılar yer alıyor. Atıf Şeyşu bunun en güzel örneğidir. Groyskroyz da var ve uzar gider… Pürömiyer Lig demek de mutlu ediyor beni. Peki İtalya'daki bir Cesena taraftarı da aynı şeyleri düşünüyor mu? Süper Lig Cemil Usta sezonu onda aynı hissi uyandırıyor mu? Ya da Necip Uysal ismini sık sık tekrar ediyor mu içinden? Daktır Cey etkisini Barış Hersek ile yaratabiliyor muyuz yoksa bu keyiflenme yalnızca bize özgü bir şey mi?

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

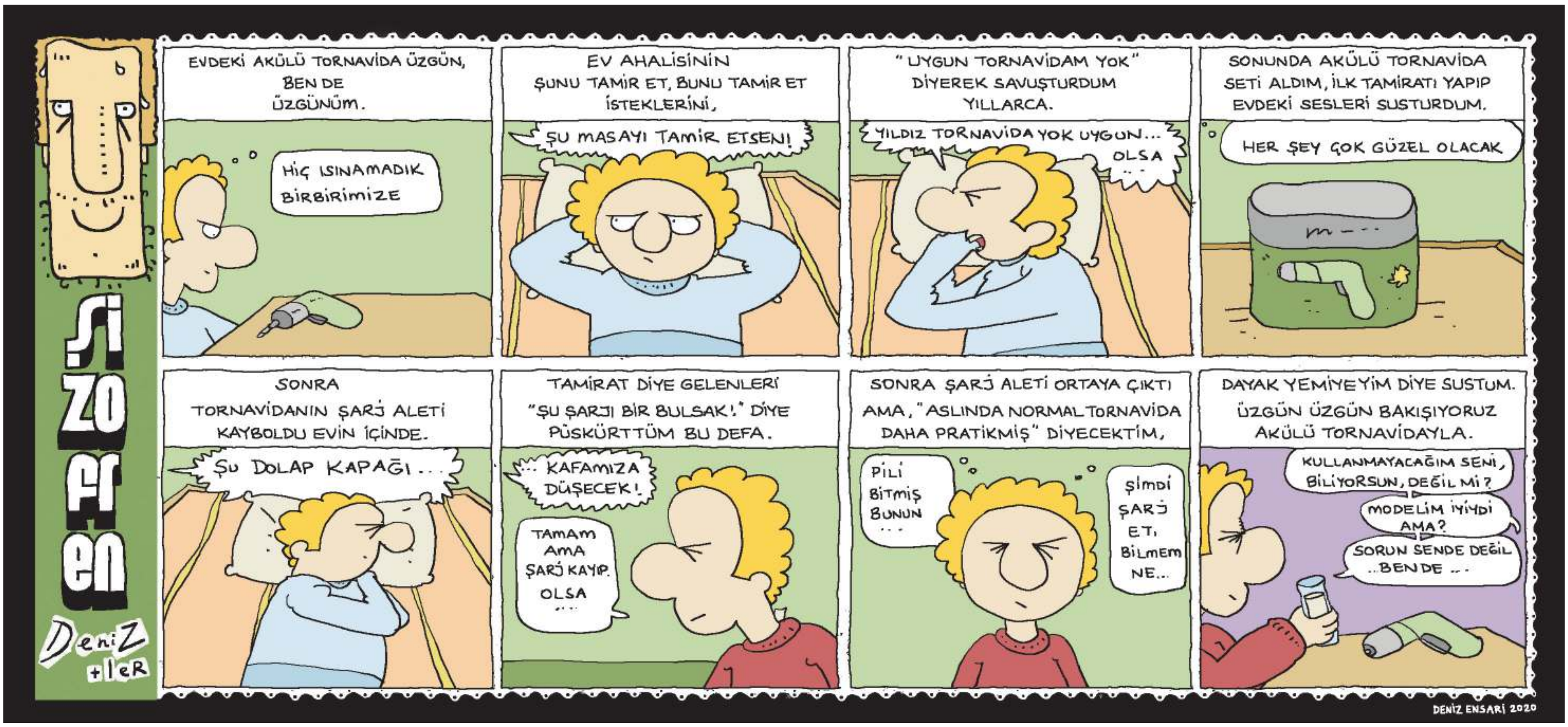

SON

100 daireden oluşan, içinde spor salonu, sauna, kapalı yüzme havuzu, AVM tipi dev bir garaj barındıran ve orta avlusunda büyük bir bahçeye sahip oldukça lüks bir rezidansta yöneticilik yapıyorum. Rezidans yöneticiliği bildiğiniz klasik apartman yöneticiliğine pek benzemez. Klasik apartman yöneticileri, 60'lı yaşlarına kadar genelde manasız geçen hayatlarına yönetici olduklarından itibaren bir mana katarak, bu manayı bodrum katı, apartman merdivenleri, doğal gaz borusu, asansör kapısı yayı, aidat makbuzu koçanı kılığında tüm apartmana yayarlar. Yaver pozisyonundaki kapıcılarını da yanlarına katıp sürekli ikaz ve uyarı yayarak apartman sakinlerini yıpratmaya gayret ederler. Benim durumum ise tamamen farklı, bir kere maaşlı çalışıyorum ve klasik bir yönetici gibi hegemonyamı ilan etmek şöyle dursun neredeyse her Allah'ın günü azar işitiyorum. 47 yaşındayım. Yönetim kurulu tarafından işe alınan bir tür memurum. Yönetmeye çalıştığım insanların çoğu 30'lu yaşlarını yaşıyor. Hemen hepsi üst düzey (daha çok bilişim-reklam sektörü gibi) kademelerde çalışıyor. Aidat ödemleri bir aplikasyon üzerinden yapılıyor, duyurularımız ise bir yerlere asılan komik A-4 kağıtlarla değil mail ya da "Terrace Resi" isimli WhatsApp grubu aracılığıyla yapılıyor. İşte beni yakan da sanırım bu grup oldu. Kendi doğrularının dışındaki bütün fikirleri kibir ve ukalalıkla ezmeye çalışan, kendini merkeze koymaktan başka bir hayat tarzı tanımayan bu grup, gece gündüz demeden attıkları mesajlarla beni vahim sonuma doğru adım adım sürükledi. Bu şımarık topluluk karşısında tam iki yıl iyi idare ettim. Fakat son dönemlerde iyice zorlanmaya başlamıştım. Rezidanstan çok bağıra bağıra kapıları çarpan bir ergen topluluğunu idare etmeye çalışıyor gibiydim. En ufak bir sorunun had bildirme derecesinde önemsenmesi, mesela basit bir asansör arızasının bile sanki Ampute Rezidansta ikamet ediliyormuş gibi bir skandal olarak algılanmasından yorulmuştum. İçimden, "Asansör bu a.ınakoyim bozulacak tabi!" derken, gruba, "Sayın B blok sakinleri, saat 10 ve 14 olmak üzere Schindler servisi iki kez aranmış, arıza saat 16.30 itibariyle giderilmiştir," yazıyor olmak canımı sıkmaya başlamıştı. Pis su borusunun patladığı gün sabahın köründe attığım, "Yönetim kurulumuzun dün gece saat ikiye kadar konu üzerindeki çabası ve hızlı karar vermeleri ile birlikte sabah erkenden aksiyon aldık…" mesajına karşılık, B-13'den gelen "Eee sonuç?" mesajını aldığımda paçalarımın bok içinde olduğunu hatırlıyorum. Aslında niye bilmiyorum, ama bu mesajdan çok A-11'den gelen "Otele yerleşmek üzere çıkmıştım geri dönüyorum, harika zamanlama…" mesajı beni daha çok öfkelendirmişti. Belki de boklu paçayla bu mesaja, "👍" diye cevap vermek zorunda kalmam yüzündendir, tam bilmiyorum. Uzatmak istemiyorum, sizlere bu iki yıl içinde yaşadığım bunlara benzer yüzlerce örnek verebilirim. Hiçbir olayda terbiyemi bozduğumu hatırlamıyorum, ama artık gösterdiğim bunca tahammülün ardından cinnete yaklaşmış olmanın affına sığınarak şunu rahatlıkla söyleyebiliyorum: Or.spu çocukları!

Yönetim kurulu tarafından kovulmadan önceki gün grupta o ilginç fotoğrafı gördüğümde evde içiyordum. Gece saat 22.30 civarıydı. Olağanüstü genel kurul toplantısı duyurumun altına, "Bu aralar evinde sıkça bok böceği gören var mı?" mesajı eşliğinde koltukta duran bir böcek fotoğrafı göndermişti B-16. Görür görmez gözlerimi kısarak içimden, "Sıkça bok böceği mi?" dediğimi hatırlıyorum. Yaklaşık iki dakika içinde inanılmaz bir hızla mesajlar yağmaya başladı. Herkes bu böcekten bahsediyordu: "Evet ben cam kenarlarına ilaç koydum" diyen; "Kendilerini kağıt gibi inceltip diledikleri yerden girebiliyorlar, bilginize" diye uyaran; "Lavabolardan çıkıyorlar değil mi?" diye soran; "İyi oldu bu bilgiler" diye memnuniyetini belirten; "Ben hiç görmedim ama şu an detektif gibi talan ediyorum evi" dedikten sonra, elinde pompalı varmış gibi, "nereden girerler?" diye soran; "Ben Roma'da sıkça rastlıyorum bu böceğe" diyerek sorunu global bir platforma çeken ve sadece 😮 emojisiyle şaşırıp kalan… Onlarca saçma sapan mesaj… Okudukça öfkem arttı, sanki bu rezidansta doğmuş ve hiç dışarı çıkmamışlar gibi inanılmaz şeyler yazıyordu bu cahiller ordusu. Bir kere üzerine konuştukları böcek bok böceği filan değildi, her yerde sıkça rastlanan, ezildiğinde koku salan bir çeşit osurgan böceğiydi ve bahçesi olan bir yapıda bulunmasından daha doğal bir durum olamazdı. Hiç cevap vermeden biramı içe içe okumaya devam ettim. Sinirlerim bozulmuştu. Normal olanı nasıl bu kadar anormal algılıyorlardı? İnanılmaz bir biçimde toplu halde evde böcek arıyorlar, bu deccal gibi aniden beliren yaratığın nerelerden giriş yaptığı üzerine tartışıyorlardı. Yaklaşık beş dakika sonra, böceğin nerelerden giriş yapabileceğiyle ilgili tartışmalar devam ederken, bir an, "Kuzey batıdan koloni halinde giriş yaptılar…" yazıp gönderiverdim. Ardından hatasını telaşla düzeltmeye çalışanların yaptığı kaçınılmaz ikinci hata geldi: "Sayın site sakinleri anlaşma istiyorlar, sauna karşılığı evlerden çekilecekler…" Yazışmalar bıçak gibi kesilmişti. Telaşa kapıldım, yazdıklarım yüzünden mantığım pişmanlık üretiyordu, ama bir yandan (şu an baktığımda kötü espriler gibi dursa da) sarhoşluğumun etkisiyle durumdan garip bir haz da alıyordum. Belki şaka olarak algılarlar diye bekledim ama cevap gelmedi. Bütün iletileri "Sayın site sakinleri…" diye başlayan birinin aniden böyle şeyler yazmaya başlaması şaka olarak algılanmıyordu. Evlere giren böcek bendim. Haklılardı, yuvarladığı boku kum tepesine çıkarırken kaçıran ve dönüp yeniden yuvarlamaya başlayan zavallı bir bok böceğine benziyordum. Sonunda, "Siz dalga mı geçiyorsunuz?" yazdı B-16. Hemen karşılık veremedim, sonrasında durumu kurtarmaya çalışan bir şeyler yazıp yazıp silmeye başladım. İzleniyordum, koku salmaya başlamıştım. Ekranın tepesinde sürekli görünen "yazıyor" sinyalinin bir türlü mesaja dönüşememesi beni iyice germişti. "Destan mı yazıyorsunuz?" diye devam etti B-16. Beni içinde bulunduğum bok çukurundan çıkaran da bu mesaj oldu. O an yazmaya çalıştığım mesajı silerek bir çırpıda yazdım cevabımı: "Destanı siz yazıyorsunuz, böcek destanı, eve böcek girmiş amk. at girmiş gibi napıyosunuz ya!" Ortalık yeniden sessizliğe büründü. Cevap, sabah erken saatlerde yönetim kurulundan gelecekti. Bok böceği gibi ezilecektim.

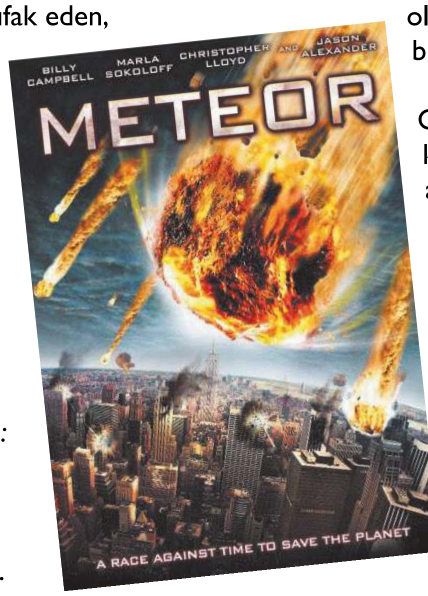

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

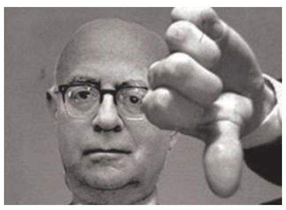
"Kainatta bir zerreyim/ Ben kendimi bilmez miyim"

Aşık Daimi

İnsanoğlunun (hayvanatın da, hakeza) bir belayla karşılaşır karşılaşmaz koşup/kaçıp sığınacağı; İni/mağarası/evi. Derinleri. Kuytuları. (Gider gider, en diplere; hatta yorgan altına girersin. Gerekirse) Ama işte ; o sallanmaya başladığında… Bu sefer; Evin. O korkunç duygu…(geceyse hele hele) Güven duygunu tamamen un ufak eden, içini rendeleyen o sallantı. Elâzığ'da, Malatya'da ölenlere Allahtan rahmet, kalanlara sabır, yaralılara acil şifalar dileyerek başlamak varmış yazıya…

"Yirmiyirmi" durmak bilmiyor. *("2020"–Fransızların öyle "yirmiyirmi" giden bir sayı sistemi var. "Seksen" yok; "dörtyirmi" diyorlar–"doksan" ise: "dörtyirmion"–oradan takılıyor herhalde dilime, dört yılım geçti oralarda–)*
Dünya çapında bir virüs salgını. Büyüyor.(dev meteor ne zaman yaklaşacak?)
Hind masal/öğüt kitabı (2000 yıllık)"Kelile ve Dimne" de; uçup gitmeye; dünyayı, tuhaf şeyleri görmeye karar veren "Bazende" isimli güvercin. (yuvada oturmaktan sıkılmıştır--dostu "Nevazende"; "gitme, tehlikeli" der durur) Dolaştığı diyarların birinde; üzerinde süzülen koca bir şahinin pençelerinden, birden ortalıkta beliren (daha büyük bir tehlike) bir kartal sayesinde kurtuluyordu. Şahinle kartal (o da Bazende'ye göz koymuştur) birbirlerine giriyorlar, bizim "Bazende" o arada kaçıp bir kovuğa sığınıyordu.
Başımızda sallanıp duran muhtemel belalar/felaketler arası çelişkiler/çatışmalardan bile bir medet? Var mıdır? *(mesela,virüs salgını, dünya savaşı ihtimalini azaltır, ya da geciktirir mi?)*
Herneyse…
Karşı dağların ucundaki karlar hafiften erimeye başladı. Hayret. *(Bana mı öyle geliyor diye düşündüm ama oraları daha yakından görmekte olan bir ilçede oturan arkadaşım daha ben sormadan "dağdaki karlar eriyor" deyince telefonda–aylardan ocak?–)*
Kumru balkonun parmaklıkları üzerinde. Tıpır tıpır. Gene geldi. (--sanki biraz şişmanlamış -- "Nevazende" mi koysam adını-- "Bazende"olmaz, çok sıkıntılı o--) Gel gör ki tuhaf bir aşk bizimkisi. (kumruyla aramızda) Sevgili geliyor, "Vuslat" tamam. Ama hiçbir zaman tam emin olamıyorsun. Tam sevinemiyorsun. Acaba o mu? Gelen. Aynısı mı, yoksa bir başkası mı bu? Hep şüphedesin. Böyle aşk mı olur. İnsanlar arasında geçse bu tarz bir hikâye; bu çeşit bir tema; hoş olabilirmiş.("aynı kız mı?"--adam belki bir bilinç bulanıklığı içinde)

Theodor W. Adorno 1903-1969

Aşık Daimi 1932-1983

Caddeden yüzü maskeli bir Çinli kadın. Hızlı hızlı geçiyor. Hemen ardında kendini çeke çeke yürüyen bir genç kız. Nazım'ın "Makinalaşmak İstiyorum" şiirini alıntılamıştım. Yakınlarda. Sanayi (ikinci sanayi) devrimi insanıydı o. Sanki "fotoğraflaşmak" ister gibiyiz. Bizler. Dijital çağın insanları. Bir dijital görüntüye dönüşüp yayılmak. Dört bir yana. Piksel piksel. Dağılmak. "Trumm tiki tak" Sesi bile yok bunun. Sessiz bir dokunuş ekrana. "Gönderildi"

Kelile ve Dimne'den bir sayfa

"Kötü bir hayatta iyi bir hayat sürmek mümkün müdür?"
Bu müthiş soru Judith Butler'den. (ünlü filozof) O da Adorno'nun ("Yanlış yaşam, doğru yaşanmaz") ından yola çıkarak soruyor o soruyu.(ahlaki açıdan "iyi bir hayat" mümkün müdür yani) Kendisine verilen Adorno ödülünü alırken yaptığı konuşmada;"… Adorno, eşitsizlik, sömürü ve silinme biçimleriyle yapılandırılmış daha geniş bir dünya bağlamında, kişinin kendisi için, kendisi olarak iyi bir hayat sürdürmenin bir yolunu bulmasının ne kadar zor olduğunun altını çizmişti." Diyor.
Bu müthiş konuşmanın tamamını okumanızı öneririm. *(Başak Ertür/Can Semercioğlu çevirmiş)*
"Kötü bir hayat" tanımı zikredildiğinde; Lorca'nın :
"Baştan sona sefalet ve haksızlıklarla dolu bir dünyada, her sabah uyanır uyanmaz yapılacak iş çığlık atmak olmalı" O söz. Onu da eklemek istiyorum buraya.

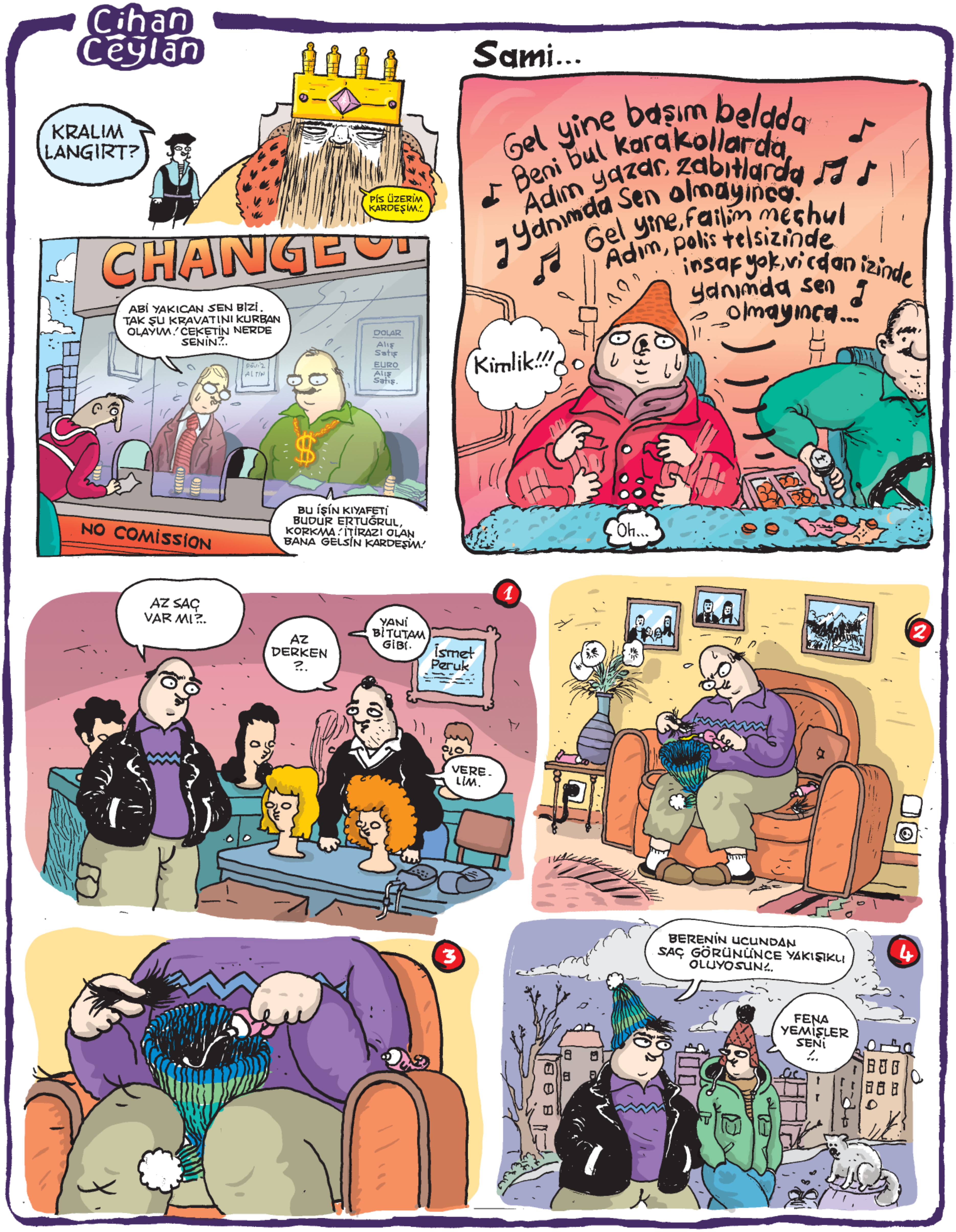
Judith Butler-Doğumu 1956

Hepinize, ("iyi bir hayat" içinde, "iyi bir hayat" sürebilme umudunu canlı tutabilmeyi de mümkün kılan) dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

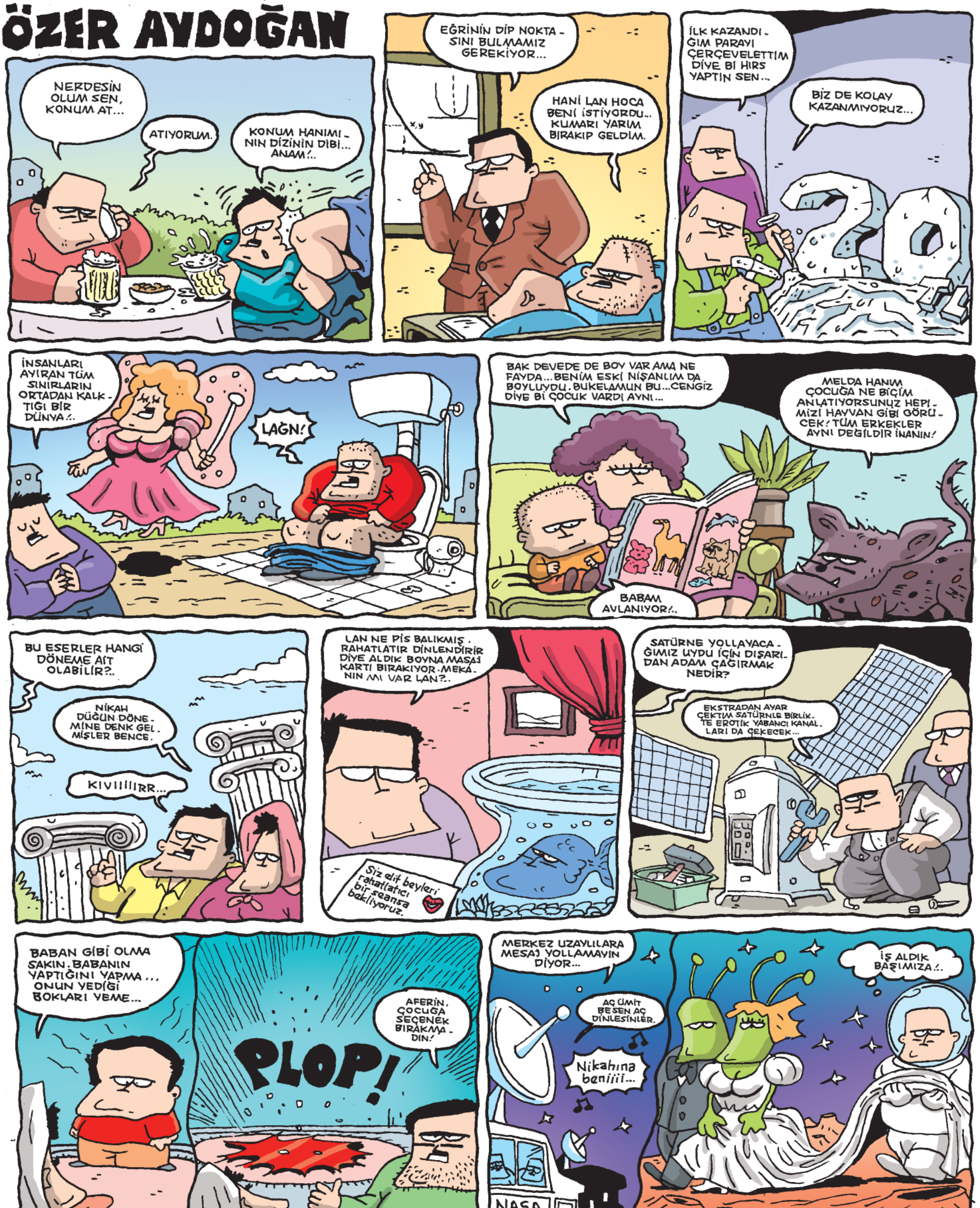

Federico García Lorca 1898-1936

engin.ergonultas@gmail.com

Cihan Ceylan
KRALIM LANGIRT?
PİS ÜZERİM KARDEŞİM!..
CHANGE
ABİ YAKICAN SEN BİZİ. TAK ŞU KRAVATINI KURBAN OLAYIM! CEKETİN NERDE SENİN?..
DOLAR Alış Satış EURO Alış Satış.
NO COMISSION
BU İŞİN KIYAFETİ BUDUR ERTUĞRUL, KORKMA! İTİRAZI OLAN BANA GELSİN KARDEŞİM!
Sami...
Gel yine başım belada
Beni bul karakollarda,
Adım yazar, zabıtlarda
Yanımda Sen olmayınca.
Gel yine, failim meçhul
Adım, polis telsizinde
insaf yok, vicdan izinde
yanımda sen
olmayınca...
Kimlik!!!
Oh...
AZ SAÇ VAR MI?..
AZ DERKEN ?..
YANİ BİTUTAM GİBİ.
İsmet Peruk
VERELİM.
BERENİN UCUNDAN SAÇ GÖRÜNÜNCE YAKIŞIKLI OLUYOSUN!..
FENA YEMİŞLER SENİ!..

ÖZER AYDOĞAN

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 29 Ocak 2019 | Sayı: 648

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: **Yurtiçi:** PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı:** **Avrupa** 120 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM

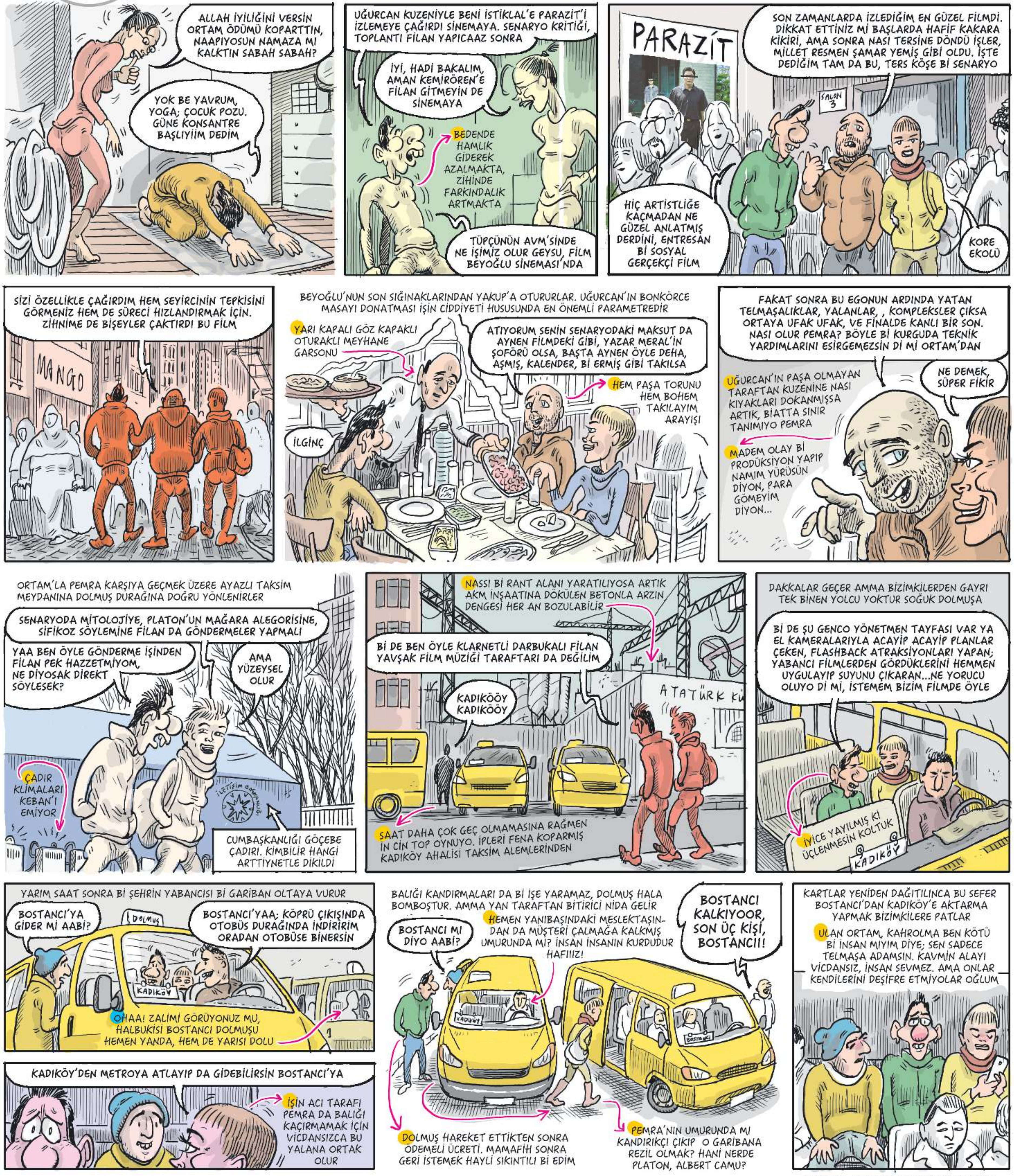
En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

özet:

ORTAM HEM YOGA'YA HEM UĞURCAN'IN KUZENİNİN SENARYO ATÖLYESİNE BAŞLAMIŞ, BEDENİ VE ZİHNİ AÇILMAYA BAŞLAMIŞTIR

TELMAŞA ADAM TÜM İNSANLIĞIN İPLİĞİNİ PAZARA ÇIKARACAK

UYKUSUZ

5 ŞUBAT ÇARŞAMBA
SAYI: 2020/**06** No: **649**
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

Başkentgaz'ın, Kızılay üzerinden Ensar Vakfı'na 8 milyon dolar bağış yaparak vergi avantajı elde ettiği ortaya çıktı.

O SIRADA
ERMAN ÇAĞLAR

Dolmuşta oturmuş kolumu kokluyorum. Kolum kokuyor. Baş parmağım ağrıyor şikayetiyle gittiğim araştırma hastanesinden dev bir cırt cırtlı atel ve "allah başka dert vermesin, o çocuğa ne yapmışlar öyle ağzına kadar alçıya almışlar çocuğu, inşallah bir an önce düzelir de ailesine dünya üzerinde cehennemi yaşatmaya devam eder" temennileriyle ayrıldım. Önce biraz çocuğu anlatmak isterim. Çocukla ortopedi ve travmatoloji servisinin bekleme salonunda tanıştım. On yaşında ve iki kolu da alçıda bir insana göre fazla çevik, fazla hayat dolu. Sıramı beklerken her çağdaş insan gibi elektronik kitap okuyucumdan kitap okuyordum, ona geldi. Hometech ya da premier ya da sunny ya da başka dandik bir marka tablet zannetti sanırım. "Ahahahahah" diye güldüm içimden. Hayır, bu elektronik kitap okuyucu ve normal insanlara bulaşan hastalıklar beni elimde bununla gördüklerinde "ooo bu düz insan değil, belli ki soylu gibi lord gibi bir şey, buna bulaşılmaz ayıp olur" diyerek benden uzak duruyorlar. Çocuk tamamen alçıyla kaplı olduğu için çeşmelerin etrafına süs olarak dizilen küçük melek heykellerine benziyordu. "Oyun var mı onda?" diye lafı dolaştırmadan direk sohbete girdi. Var küçük dostum, hem de oyunların en güzeli, yani edebiyat var... Dedim ve ellerini kullanamamasının verdiği avantajla kafasını okşadım. Oyun olmadığını öğrenince koridorda koşmak üzere yanımdan ayrıldı.

Oğluşum için...

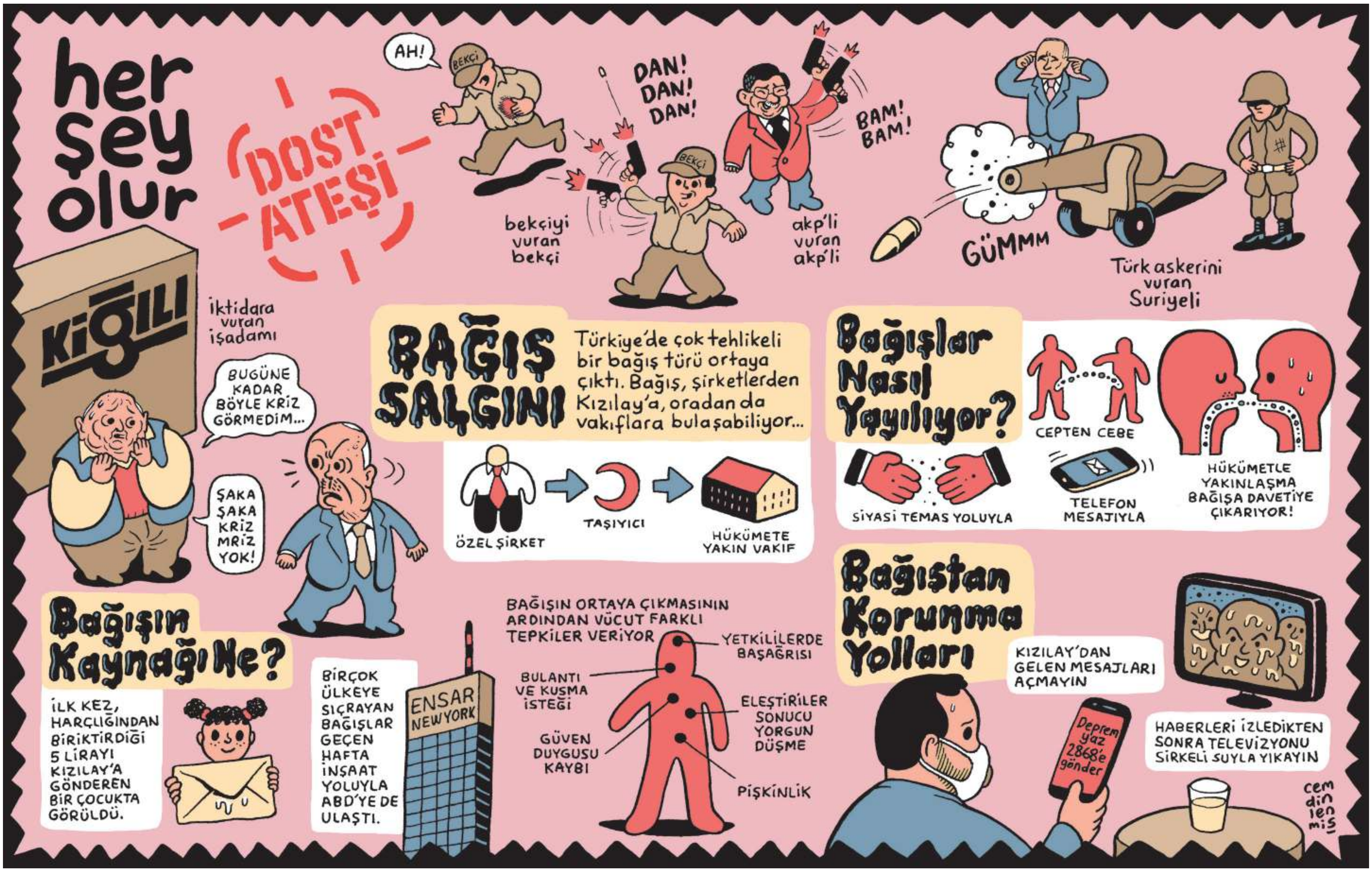
Yanımda oturan beyefendi babasıymış, "çok seviyor oyun, kolları kırık olduğu için oynayamıyor, iyice delirdi o yüzden. Annesine ablasına sabahtan akşama tablette oyun oynatıyor, iyi oynamazlarsa bağırıyor, tükürüyor, vurmaya çalışıyor... Biz şaşırdık bu çocukla ne yapacağız valla" dedi. Alçıpan bebeğe bak sen ya. Büyük ihtimalle fortnite ya da pubg gibi bir şeyler oynatmaya çalışıyor dertli anasına, günahsız ablasına. Bunlar insanların birbirlerine ateş açtıkları, el bombası fırlattıkları oyunlar. Bu yaşına kadar eşin dostun, bütün akrabanın iyiliğini gözetmiş, kimsenin kalbi kırılmasın, kimsenin canı sıkılmasın diye çabalamış, "tadımız kaçmasın" diye hep içine atmış olan anası elinde pompalı tüfekle oyun içinde on üç on dört yaşında ergenleri mi kovalıyor? Alçılar içindeki oğluşu mutlu olsun diye "kusura bakma küçük keriz, böyle olsun istemezdim, ama oğluşumdan kıymetli değilsin ve şimdi diğer oğlumla tanışma zamanı: Barret M82 sniper rifle..." diyerek diğer çocukları avcı tüfeğinin dürbününden mi izliyor? "Geçmiş olsun kolları nasıl kırdı?" diye sordum. İnşaatın ikinci katından çimento karmak için yığılan kum tepesine atlamış. Çocukken ben de atladım kum tepesine ama yaşlarda bile makul bir insan olduğum için birinci kattan atladım. İkinci kattan atlamak ise bu işin olimpiyatıdır, aylar süren bir hazırlık süreci ve planlama gerektirir. Çocukluğumda bir çok mahalle arkadaşım kolunu bacağını kırdı ikinci katın şanına kanıp.

Diğer oğluşum...

Ben ise sadece bir kere bileğimi yamultmuştum inşaatların birinci katlarından atlarken. Babam hem sinirlenmiş, hem de biraz sevinmişti "iyi lan iyice saksı gibi çocuk değil, inşaatlara falan giriyor, risk alıyor" diye. Bir ay kolumda atelle dolaşmıştım, mahallede statüm "keriz"den "yarı-havalı"ya çevrilmişti. O bir ayın sonunda devamlı kolumda duran atelin merhem, ter ve sentetik karışımı kokusuna bağımlı haline gelmiştim, durmadan kolumu kokluyordum. İşte şimdi doya doya içime çektiğim bu koku, o kokudur. Umarım eş dost görmez kolumu koklarken. Duramıyorum, durduramıyorum, seviyorum.

@kaansezyum

Bi gecede geçen

Seksen bilmem kaç haftadır yazıyorum dergide. Bir kere bile gitmedim. Normalde üşenirim. Zaten yazımı yazmak için bir yerde olmama gerek yok. O yüzden neden bir de Pazartesi geceleri dergiye gidip orada durayım? Ama işte bu hafta Cem Dinlenmiş mesaj attı. Uykusuz mekan değiştiriyor, bu binada son sabahlama gibi bi şey dedi. Ben de direkt 'Lan nooluyor olm?' diyerek, dergiye gelmeye karar verdim. Az insan var. Çizer odasında Emrah Ablak var, Uğur Gürsoy var, Cihan Kılıç bir ara geliyor. Bir de ben varım... Odada aniden çözemediğimiz bir yerden bir geyik fırtınası başlıyor. Daha önce çok mizah dergisinde sabahlamadım ama sabahlamanın bi kafası var. Herkesin kontak atıyor. Konudan konuya zıplanıyor. Ve aniden...

Balık yeme, yememe muhabbetinden vejetaryenlikten konu açıldı ve sonunda şuraya bağlandı: 'Güçlü yiyen et yiyen adamdır' dedi Emrah... Emrah buna inanıyordu. O sırada ona itiraz karşı masadan geldi. 'Öküz gibi herif var, mercimekle kas yapmış olm hayvan gibi' diyor Uğut. Et yemeden de badi yapılabileceğine işaret ediyordu. 'Abicim mercimekten o proteini almak için üç kazan yemen gerekiyor' diye isyanını sürdüdü Emrah... Uğur'dan da 'Olm alıyor herifler. Öküz gibi de kaldırıyorlar' ısrarı gelince Emrah iyice ayar oldu mevzuya...

Emrah, koltuğuna yaslandı. Sinirlenip elindeki telefonun ekranındaki hayvan gibi bir badici fotoğrafını göstererek 'Abi bu hefi bu vücudu mercimekle yapmışsa ben de s*ksinler' diye çıldırdı... Kısa bir sessizlik oldu. Acaba herif mercimekle mi yapmıştı o vücudu. Ya da Emrah gizli bir mesaj mı veriyordu anlamaya çalıştık.

Umut bu durumun üzerine 'Peki goriller nasıl yapmış o kasları sadece yaprak yiyerek. Hayvan gibi olmuşlar' gibisinden çok da bilgiye dayanmayan ama çok sağlam bir argüman öne sürdü.

Emrah sinirlendi. Telefonuna gömüldü... 'Eti de sütü de yiyeceksin abi ama kararında' diyerek kaypak bir orta yol bulma hareketine girdiğim sırada sanki aklından muhabbetin en başından beri tantuni geçiyormuşçasına 'Vegan tantuuuuni!' diye ulumaya başladı. Sonra da bize dönüp 'Vegan tantuuuni de var' dedi... Nedense u'yu uzatıyordu. Bu da yemeğe daha ulvi bir hava kattı.

Benim arkadaşım var Tahran'da tek hayali var Antalya'ya gelmek. Geldiği zaman büyük viski şişeleriyle fotoğraf çektiriyor. En sevdiği şey o beş kiloluk viski şişeleri. 'Cennette yaşıyorsun kardeşim' diye arada bana mesaj atıyor... diye İranlı arkadaşının durumunu ve Türkiye'ye hayranlığını anlatıyor Uğur.

'İnsanlar mutsuz' diye tadımızı kaçırıyor Cem Dinlenmiş.

Nedense birden herkes hep bir anda 'Yaşasın halkların kardeşliği' diyor sessizce.

Şimdi biraz sessizlik oluyor. Ben yavşak gibi gidip Cem'in ne çizdiğine bakıyorum. Emrah telefonundan İran'da ölüm cezası almış olduğu için memleketine dönemeyen repçinin dövmeli suratını arıyor.

Cem'in yanına gidip çizdiklerine baktım. 'Nasıl olacak bu hafta köşe?' dedim. Bana dönüp 'Bu hafta rahat bir şeyler yapmak istiyorum' dedi. Ama nasıl olacak bilmiyorum...

Sustuk...

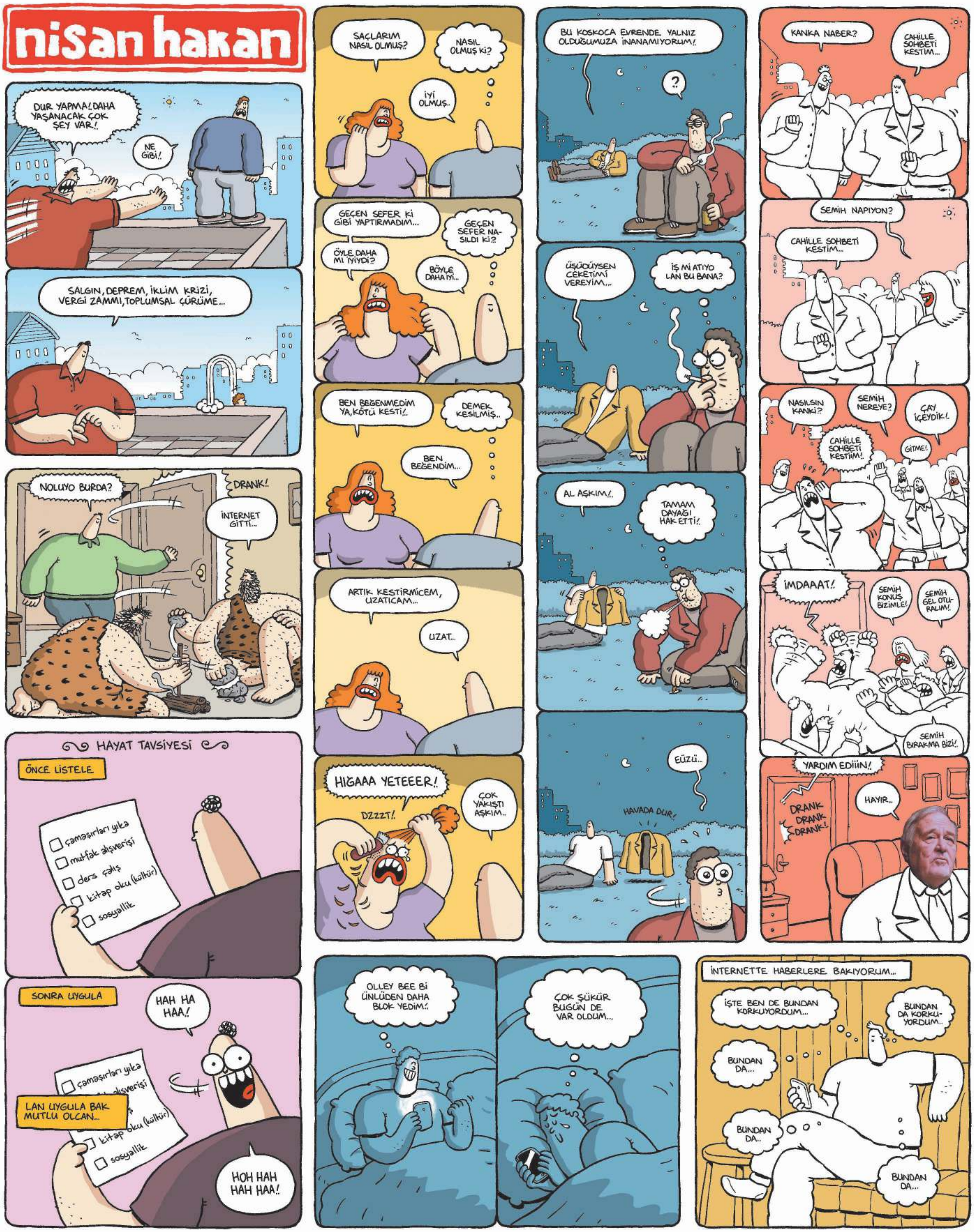
'Bugün o çorba var ya çorba içmek isteyen adamın arkadaşıyla tanıştım dedi Emrah. O adam kamyoncu değil biliyor musunuz? Onun mesleği ne biliyor musunuz? Herif piyano akortçusuymuş. Ülkede akortçu çok az olduğu için her yere kamyonla gidiyor', diye saydırdı Emrah.

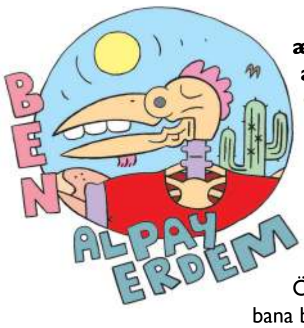
Sonrasında ben uzun uzun piyano akordunun nasıl zor bir şey olduğunu övdüm.

Benim arada sağ elim kaşındı. Ya sağ elim kaşınınca ne oluyor? Diye soruyorum.

Umut 'Para gelecek' dedi. Ben ise 'Solağım ben' diye ekledim... Emrah 'Hangi elinle asılıyorsun?' diye aniden sorunca ben de 'Sağ artık' dedim. Ekledim, 'Para gelecekse hiç sorun yok'...

Birden Cem 'Ozzbir zor bir şey değil' diye bağırdı. İki elle de olabildiği hakkında uzun olmasa da garip bir miktar konuştu... Sonra bir sessizlik oldu. Bir süre herkes işine gömüldü. Benim şaraptan biraz kafam dönmeye başlamıştı. Aniden arkada Marina Abramoviç muhabbeti başladı... Aniden olay Superbowl'da Şakira'yla Cenifır Lopez'in performanslarını izlememize döndü. Bence Şakiranınki daha iyiydi... Adamlar zaten acayip. Amerika ful tüketim. Tüketim festivali gibi her şey. Bu Superbowl da benim gözümde eğlence bayramı gibi bir şey. Bu adamlarda ondan çok var. Gösteriş, büyüklük, ne işe yaradığı belli olmayan ama etkileyici görsellik. Masraf ama çok çalışma, kazanç ama açgözlülük, işte öyle karışık bir şey. Bir yandan beğeniyorum, bir yandan çok gereksiz büyük geliyor. İmkanı olan yapsın bari. Bir gece de böyle gitti.

nisan hakan
DUR YAPMA! DAHA YAŞANACAK ÇOK ŞEY VAR!
NE GİBİ!
SALGIN, DEPREM, İKLİM KRİZİ, VERGİ ZAMMI, TOPLUMSAL ÇÜRÜME...
NOLUYO BURDA?
DRANK!
İNTERNET GİTTİ...
HAYAT TAVSİYESİ
ÖNCE LİSTELE
çamaşırları yıka
mutfak alışverişi
ders çalış
kitap oku (kültür)
sosyallik
SONRA UYGULA
HAH HA HAA!
LAN UYGULA BAK MUTLU OLCAN...
HOH HAH HAH HAA!
SAÇLARIM NASIL OLMUŞ?
NASIL OLMUŞ Kİ?
İYİ OLMUŞ...
GEÇEN SEFER Kİ GİBİ YAPTIRMADIM...
GEÇEN SEFER NASILDI Kİ?
ÖYLE DAHA MI İYİYDİ?
BÖYLE DAHA İYİ...
BEN BEĞENMEDİM YA, KÖTÜ KESTİ!
DEMEK KESİLMİŞ...
BEN BEĞENDİM...
ARTIK KESTİRMİCEM, UZATICAM...
UZAT...
HIĞAAA YETEEER!
DZZZT!
ÇOK YAKIŞTI AŞKIM...
BU KOSKOCA EVRENDE YALNIZ OLDUĞUMUZA İNANAMIYORUM!
?
ÜŞÜDÜYSEN CEKETİMİ VEREYİM...
İŞ Mİ ATIYO LAN BU BANA?
AL AŞKIM!
TAMAM DAYAĞI HAK ETTİ!
EÜZÜ...
HAVADA DUR!
KANKA NABER?
CAHİLLE SOHBETİ KESTİM...
SEMİH NAPIYON?
CAHİLLE SOHBETİ KESTİM...
NASILSIN KANKİ?
SEMİH NEREYE?
ÇAY İÇEYDİK!
CAHİLLE SOHBETİ KESTİM!
GİTME!
İMDAAAT!
SEMİH KONUŞ BİZİMLE!
SEMİH GEL OTURALIM!
SEMİH BIRAKMA BİZİ!
YARDIM EDİİİN!
DRANK DRANK DRANK!
HAYIR...
OLLEY BEE Bİ ÜNLÜDEN DAHA BLOK YEDİM!
ÇOK ŞÜKÜR BUGÜN DE VAR OLDUM...
İNTERNETTE HABERLERE BAKIYORUM...
İŞTE BEN DE BUNDAN KORKUYORDUM...
BUNDAN DA KORKUYORDUM...
BUNDAN DA...
BUNDAN DA...
BUNDAN DA...

æ Merhaba.
æ Önemli önemli. Enerji çok önemli. Önce enerji olacak, sonra gerisi gelir. Bazen insanın yerden çöp alası bile gelmiyor, sonra birgün bir bakıyorsun bir anda bin tane iş yapmaya başlıyorsun ve yapıyorsun da zaten. O yüzden enerji önemli. Diyeceğim budur. Bu yüzden de pide yemeye geldim Beylerbeyi'ne, o oldu. Önce pidemi yiyecem aga. Ondan sonra bana bir enerji gelecek, bak neler ediyorum ben aga. Aga. Ah aga ah seni.

æ Peki el bebek gül bebek büyüttüğümüz Hazar Beyefendi'nin manyak manyak laflarına ne demeli acaba. Dexter yetişiyor desem yeri. Ben hayvan sevgisiyle büyüsün istedim hep. O yüzden kedilerle kuşlarla büyüyor. Başka türlü anlatamazsın zaten. Yaşayacak onu o. Ben hep böyle düşündüm. Fakat bir gün kedilerimizden Venüs'ü kucağında gördüm. Bunda sorun yok. Hep gördüğümüz şey. Fakat Venüs'e şöyle bir şey derken de duydum, aklım çıktı, "seni üzeceğim." Dedim "herhalde ben yanlış duydum." Çünkü böyle bir şey doğru duyulmaz. Dedim "ne dedin ya sen öyle Venüs'e?". "Üzeceğim dedim" dedi. Bir de bak. Alla Alla. "Ne demek ya o öyle" dedim. "Niye üzüyorsun ya hayvanı, değişik misin sen acaba" dedim. Argümanı da şu, "kaçıyor çünkü benden." Çılgın çıkacağım, o olacak. Hadi bu münferit bir olaydır diyeceğim, geçeceğim, bir şakadır diyeceğim, henüz yaşı üç buçuk, o da bu tarz şakalar yapabiliyor demek ki diyeceğim, geçeceğim, ama galiba geçemeyeceğim. Çünkü geçende de ben evde yokken, annesine, "okuldaki arkadaşlarımı üzeceğim" demiş. Oha. Noluyor ya. Bu çocuk bizi de uykumuzda üzer. "Peki niye üzeceksin" diye sormuş annesi de dehşet içinde bir sakinlikle. "Çünkü benimle oyun oynamıyorlar" demiş. Oh ne güzel ya, oyun oynamadı, üz, sana yanaşmadı, üz. Hayır bu çocuğa okuldan karne de verdiler. Bütün davranışları beşli pekiyili. Bizimle mi oyun oynuyor acaba bu çocuk. Hayır tüm arkadaşları öğretmenleri de çok seviyor, tam bir hayvan hastası. Allah'ım noluyor acaba. Lütfen ama. Bir yanlışlık olmasın bak sonra.

æ O değil de bazen böyle, birini arıyorsun da telefonda, çalıyor çalıyor birkaç kez, sonra kulağından uzaklaştırıp şöyle bir bakıyorsun telefona, sonra tekrar kulağına dayadığında, tekrar çalma sesini duyana kadar, aradan bir zaman geçiyor, Allah Allah demiyor musun, yani öyle bir zaman geçmiyor mu. Ne olduğunu anlayamıyorsun, çalmıyor mu acaba artık diyorsun, ya da açtı mı acaba diyorsun, alo alo diyorsun, derken tam aradan asırlar geçmiş gibiyken tekrar çalıyor. Bu nasıl oluyor ya, biri bana açıklasın. Yemin ediyorum çılgın çıkacağım. İlla Aynştayn mı olalım yani. Gerçekten çok acayip. Normalde iki çalma arası süresi bellidir değil mi. Yemin ediyorum size, en az iki katı en az üç katı bir zaman giriyor araya. Olamaz böyle bir şey. Ama oluyor işte. Zihinlerimiz resmen bize oyunlar oynuyor, o oluyor.

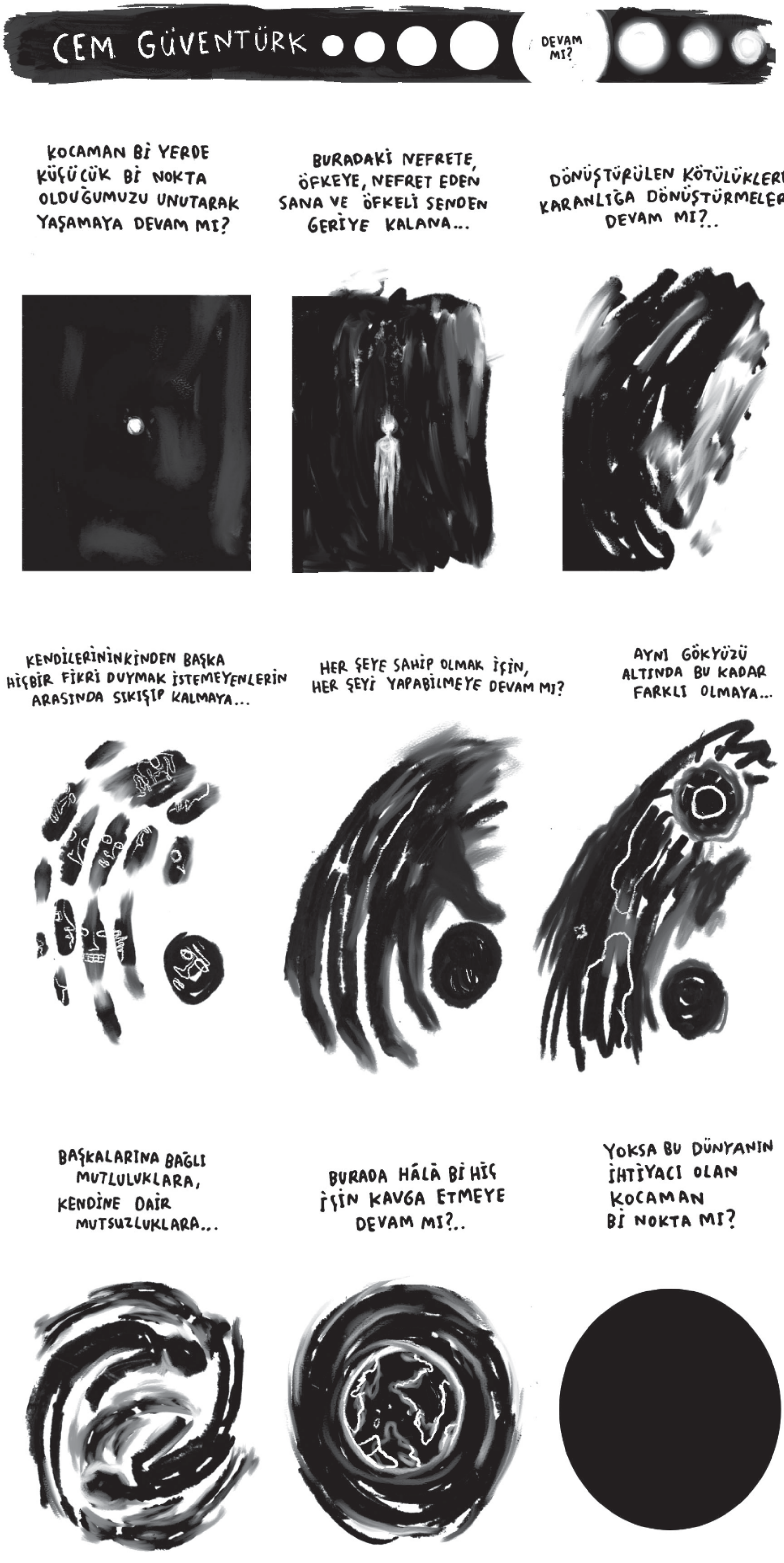
æ Kuşlarla ilgili sıkıntım da şu. Güvercinlerim mesela. Bir çift baska'm var. Bence zaten güvercin baska'dır, o ayrı da. Adları da Karamel ve Başka. Neyse, Başka dişi. Yumurtluyor aga. Yumurtaya yatmıyor. Çılgın çıkacağım. O noktada da senin bir insan olarak elinden hiçbir şey gelmiyor. Zorla yatıramazsın çünkü. Kendim benim yatacak halim yok yumurtaya. Vaktim olsa yatarım da vaktim yok. E kendim yattıktan sonra kendim de beslemem gerek iyice büyüyene kadar. Benim üç ayım uçtu demektir. Peki bu üç ayda ben nasıl para kazanacağım. Taş mı yiyelim, duvarları mı yiyelim. Çılgın çıkacağım. Çılgın çıkmayı da ne sevdim be bu hafta, resmen o oldu. O oldu da oldu, o oldu da o oldu. O oldu. Papağanlarım da mesela. Onlar da ayrı acayip. Son güne kadar yatıyorlar yumurtaya, son günde kalkıyorlar üzerinden. Yine hiçbir şey yapamadan kalakalıyorum öyle. Ne yapayım aga, yumurtayı mı kırayım. Hayvanı erken mi doğdurttırayım. Off yaa off. Galiba yine en iyisi bir çift Hint Bülbülü edinmek. Galiba. Yine. Çünkü Hint Bülbülü nettir. İki ayda bir dört yavrun garantidir. Afra tafra yapmaz. Hint Bülbülü öyle bir kuştur ki, beraber yola çıkabileceğin bir kuştur Hint Bülbülü. Hey yavrum heyime derler bizim "orlarda" Hint Bülbülü için. Hey yavrum hey. O olacak sonunda, o olacak.

æ İnsan da öyle ya bir de. İnsana da bazen hiçbir şey yapamıyorsun. Altına yumurtayı koyuyorsun olmuyor, altından yumurtayı alıyorsun, o hiç olmuyor. Olmuyor anam olmuyor. İnsanın olmayanına denk gelince o hiç olmuyor.

æ Budakçılık diye bir iş var. Yani iş olarak ağaç budamak. Yalnız öyle budakçılığı da öyle herkes yapamıyor. Çok özel bir yetenek, iş ahlakı, titizlik, göz, dikkat isteyen bir iş. Mesela her köyün nam salmış bir budakçısı olur. Mevsim geldiğinde budakçı olarak herkeşler de önce ona başvurur. Düşününce ne güzel değil mi. İşini iyi yapınca her yerde her zaman kıymetin var işte. Biliyorsun ki iyi bir budakçısın ve insanlar bu iş için sana geliyor. Bu bence çok güzel bir şey. Bir belgeselde görmüştüm. Adam babasından bahsediyordu. Çok iyi bir budakçı olduğundan bahsediyordu babasının. Gurur duyuyordu babasıyla. Çok güzel bir şey.

æ Hoşça kal.

"KOP GEL GÜL GİT!"
8 Şubat Cumartesi / **Kadıköy Entropi Sahne** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 337 17 14

akıl fikir ofisi

baris.uygur@gmail.com
Barış UYGUR

Aramıza Girenler

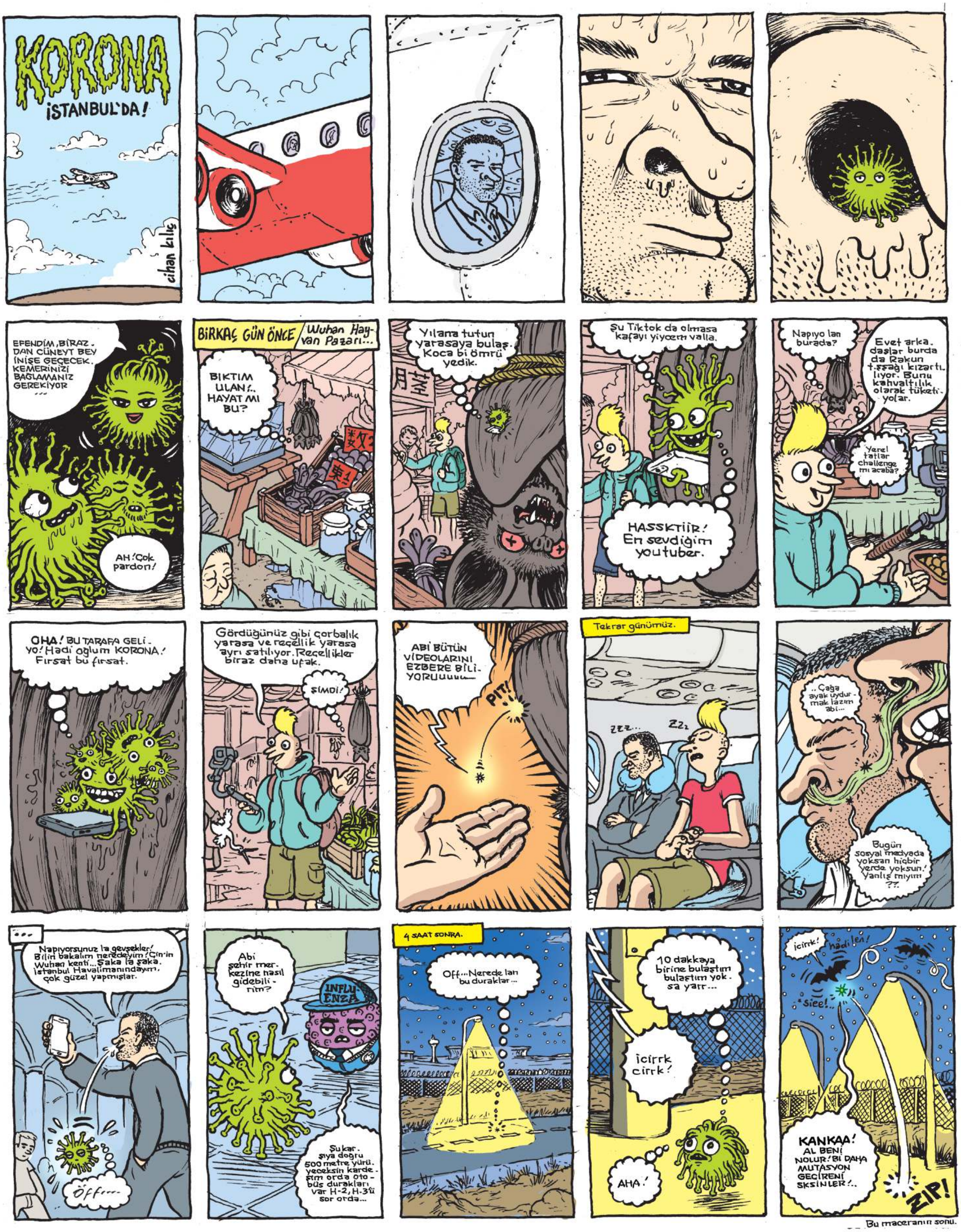
Yıllarca internetin aracıları yok edeceğini, kullanıcı ve üretici arasına artık dağıtımcı, pazarlamacı, dilenci giremeyeceğini anlattılar. Internet, sanırsın ki insanlığın asırlardır beklediği halaskârdı. Ama ben bu "aracılara" yönelik öfkeyi anlamıyorum. Tamam, emlakçıları sevmiyoruz ama kiracı ve evsahibine karşı yasal olarak tanımlanmış sorumlulukları ve yükümlülükleri olan bir kurum aslında herkes için faydalı. Neticede her gün ev kiralayıp satmıyoruz. Bunu sürekli yapan birinin, bizden daha çabuk ve daha kolay yapması, bizi çatışmalardan kurtarması gayet iyi. Ha diyecekseniz ki ülkede emlakçılık böyle değil, e o zaman emlakçılığı düzeltiriz. **Ama biliyorsunuz Türkiye'de yolunda gitmeyen şeyleri (emlakçılık, taksicilik, faytonculuk, hallaçlık) düzeltmek, bunlara ilişkin düzenleme getirip (bir şey de yok, yönetmelik çıkartmak bir dakika) o yönetmeliği düzgün uygulamak (işte o bir ömür sürer) düşünülmez. Bir şey yolunda gitmiyor mu? Kaldır gitsin. Kim uğraşacak düzeltmekle, değil mi ama?** Kaldı ki, al internet geldi ama evi internetten de bulsan, sitenin tepesinde "sahibinden," de yazsa arada yine emlakçı var. İnternetin kendisi yeni bir aracı olarak beliriyor.

Başka örnek: Eskiden yemek söylemek istediğimizde arıyorduk Şahin Lokantasını "Abi ne var, dönerin kaldı mı? İzmir köfte gönder o zaman," diyor kapatıyorduk (Çünkü döner haftada bir gün çıkıyor ve çıkar çıkmaz da bitiyordu). Yarım saat sonra yemeğimiz kapımıza geliyordu. Şimdi internete girip iki yüz lokanta arasında seçiyoruz, siparişi veriyoruz, ödemeyi de online yapıyoruz. Bir saniye. Şahin Lokantası hâlâ orada, yine oradan söylüyoruz (çünkü allah aşkına, Şahin varken başka yerden niye söyleyelim?) Ama site ve kart şirketi şeklinde fazladan iki aracı peydahlandı. Şahin bana on liraya İzmir köfte satıyor, kasasına koyuyordu, şimdi üçünü web sitesine, elli kuruşunu banka komisyonuna verdi, Şahin'e altı buçuk kaldı. E şimdi Şahin yapmaz (ki Şahin internette yok sanırım, hâlâ mönü fakslayan bir müessese, faksa bakıp söylüyorsun ve döner yine anında bitiyor). Ama misal Bıcırık Büfe, ona sattığını altı buçuğa vermek zorunda kalınca, ya az kazanmayı sineye çekecek ya porsiyonları küçültecek ya da malzemenin kötüsünü dayayacak, sucuklu tostunuz Veliefendi tecrübeli olacak. Ne güzel oldu değil mi? Internet geldi, aracılar bitti.

Yayıncılıkta da var. Kitap, dergi dijital olunca matbaacı, dağıtımcı, bayii kalkıyor sanılıyor. Ama dijitalleşmenin matbaa kadar masrafı var, dağıtımcı da Amazon, Google, Apple; kol gibi %30 komisyon geçiriyorlar. Bayiide her şey az çok görünürdü, internette bunu okura göstermek için bir de düzenli reklam masrafı var. KDV'si %1 değil %18. Yetmedi her işlemden %5'e varan komisyon alan kart şirketi, paypal'ı var. Eline fiziksel bir şey geçmiyor ama maliyeti daha yüksek işte? Hani satışın milyonlarca olacak da, o zaman basılıdan ucuza gelecek ki o da çok ucuza gelmeyecek.

Tabii dijital devrime örnek hep Spotify, Netflix gibi küçük bir ücretle dev kütüphane sunanlar örnek gösteriliyor. Spotify her yıl milyar dolar zarar ediyor, Netflix'in borcu Türkiye'nin dış borcuna yaklaşmış ama dinleyen kim? Hadi bunlar zararına çalışıp zararlarını hisse senedi satarak kapatıyor, e bunu Cincirik Yayınları nasıl yapacak ağam babam? Cincirik Nasdaq'a mı kote olacak, Dow Jones'a mı? Zaten önce ilk tur sonra ikinci tur yatırımcı toplayacak... (Bunun anlamlı bir şey olduğunu da sanmıyorum: Yatırımcılar, az çok kâr eden şirketlere "Bunun ettiği edeceği zaten bu," diye para yatırmıyor, hayvan gibi zarar eden şirketlere "Aa bak geleceğin yıldızı," diyerek boca ediyor parayı. Böyle de boktan bir yatırım anlayışı.) Ha onlar yatırımcı parası yiyor ama yatırımcılar kaybettikleri parayı bizden çıkarmanın yolunu da buluyor.

Zarar ederek kazanmak bir anlamda eski bir taktik: Misal şehrinize bir market açıldı, aynı malları yarı fiyatına satıyor. Zarar mı ediyor? Etsin. Bunu karşılayacak gücü var. Bu zarar ederken, zarar edecek sermayesi olmayanlar batıyor. En sonunda o yeni market tek kalıyor. E ne güzel? Artık her şey yarı fiyatına. Bok yarı fiyatına. Market tekeli tesis ettikten sonra geçiriveriyor normal fiyatların iki katını. Serbest piyasacılar hemen "O zaman başka biri daha dükkan açar," diyecek ama o da nah açar. Zira bu yeni market bölgedeki bütün tedarikçilere de "yalnız bana, hem de bu fiyattan satacaksınız!" diye anlaşma imzalatmış. Başkası girse, kimden mal alıp satacak? Ne de sevinmiştik o market bol balonlu açılışını yaptığında. İşte bu yüzden, Amerika'da dünyanın en dandik, ayı gibi şeker basılmış tost ekmeği 4 dolar. Ne güzel tezgâh değil mi? Önüne geçmenin imkânı da yok. Ucuz olan, ileride sizden fazlasıyla alacağını bilseniz bile kısa vadede çok cazip. Sonra hep beraber homurdanırız. Uzun vadede homurdanmaktan başka bir getirisi yok çünkü kısa vadedeki rahatlığın ve ucuzluğun.

Bu maceranın sonu.

BEBEK KAFASI
VEDAT ÖZDEMİROĞLU

ÖĞRETİM YILININ İLK SINAVI

1. Aşağıdakilerden hangisi, Dostoyevski'nin ''İnansa inandığına inanmaz, inanmazsa inanmadığına inanmaz'' diye tanımladığı bir roman kahramanıdır?

a Alyoşa - Karamazov Kardeşler
b Aleksey Ivanoviç - Kumarbaz
c Stavrogin - Cinler
ç Razumihin - Suç ve Ceza

2. 2012 yılının başlangıcına doğru Keşan Müftüsü, aşağıdaki cümlelerden hangisini sarfetmiştir?

a Yeni yıla kırmızı çerçeveli gözlükle girmek mekruhtur!
b Kimseden hediye beklemeyin çocuklar, parayı veren düdüğü çalar!
c Yeni yılı överken eski yılları harcamayın, 1012 de güzel yıldı!
ç Noel Baba düzgün biri olsaydı, eve bacadan girmezdi!

3.''Çırpınmazsan yüzeye çıkarsın!'' cümlesi, nerede yazılıdır?

a İmrahor'da bir türbe duvarıda.
b Şirin Soysal'ın ''Bir Şeyler Var'' adlı cd'sinin kapağında.
c Kızkulesi'nde bir kayanın üzerinde.
ç Şilili bir kalecinin ensesinde.

4.Aşağıdakilerden hangisi, Nesin Vakfı İlkeleri arasında yer almaktadır?

a Çocukların şımarma hakkı...
b Çocukların her şeyi kırıp dökme hakkı...
c Çocukların her söyleneni tekrar etme hakkı...
ç Çocukların büyümeme hakkı...

5.Aşağıdaki cümlelerden hangisi, Irwin D. Yalom'a aittir?

a Hayatı bir roman kahramanı gibi yaşayacaksın, roman yazarı gibi değil!
b İç bade, güzel sev, var ise akl-ı şuurun!
c Hayat ne kadar yaşanmamışsa, ölümden o kadar korkarız!
ç Seninle cehennem ödüldür bana, sensiz cennet bile sürgün sayılır!

6.Esterabim nedir?

a Çapraz bulmacanın diğer adıdır.
b Esmeralda'nın erkek kardeşidir.
c Çerkezce'de 'Eşber Abim' anlamına gelir.
ç İki sigara dönen ortamda, ikisinin aynı insana gelmesine denir.

7. Aşağıdakilerden hangisi bir erotik film adıdır?

a İgor'un Rüyası
b Senden Başka Herkesle
c Pamuk Prens ve Yedi Yüceler
ç Gizli Sırlar

8. ''Saçlarımı tarıyorum, keşke derimi de tarayabilseydim!'' cümlesi kime aittir?

a Samuel Beckett
b Vladimir Putin
c Donald Trump
ç Woody Alle

9.Aşağıdaki akrabalıklardan hangisi, tarihte öne sürülmüştür?

a Hadise - Marie Antoniette akrabalığı
b Erol Köse - Makyevelli akrabalığı
c Gülşen - Madam Curie akrabalığı
ç Küçük İbo - Einstein akrabalığı

10.Beşiktaşlı Vedat Okyar, rakibine tekme attığını hakeme itiraf eder ve kırmızı kart görür. Okyar'ın 'Niye söyledin?' sorusuna yanıtı, aşağıdakilerden hangisidir?

a Üzerinde bu forma varken yalan söyleyemiyorsun ki!
b Hakem, dayımın oğlu!
c Kırmızı görmenin de bir keyfi var!
ç Önümüze gelene bin tekme!

11. Alp Tamer Ulukılıç'a göre, 'ulusal geliri tabana yaymak' aşağıdakilerden hangisidir?

a Halkçılık
b Yayılmacılık
c Rüşvet
ç Bürokrasi

12. ''Kadınlar güldüren erkekleri severler ama ağlatan erkeklerle evlenirler'' sözü kime aittir?

a Ömür Gedik
b Bernard Shaw
c Hıncal Uluç
ç Sokrates

13. Aşağıdaki özdeyişlerden hangisi yalandır?

a Para, para, para! - Napolyon
b Geldim, gördüm, yendim! - Sezar
c Hamdım, piştim, yandım! - Mevlana
ç At, avrat, silah! - Cüneyt Arkın

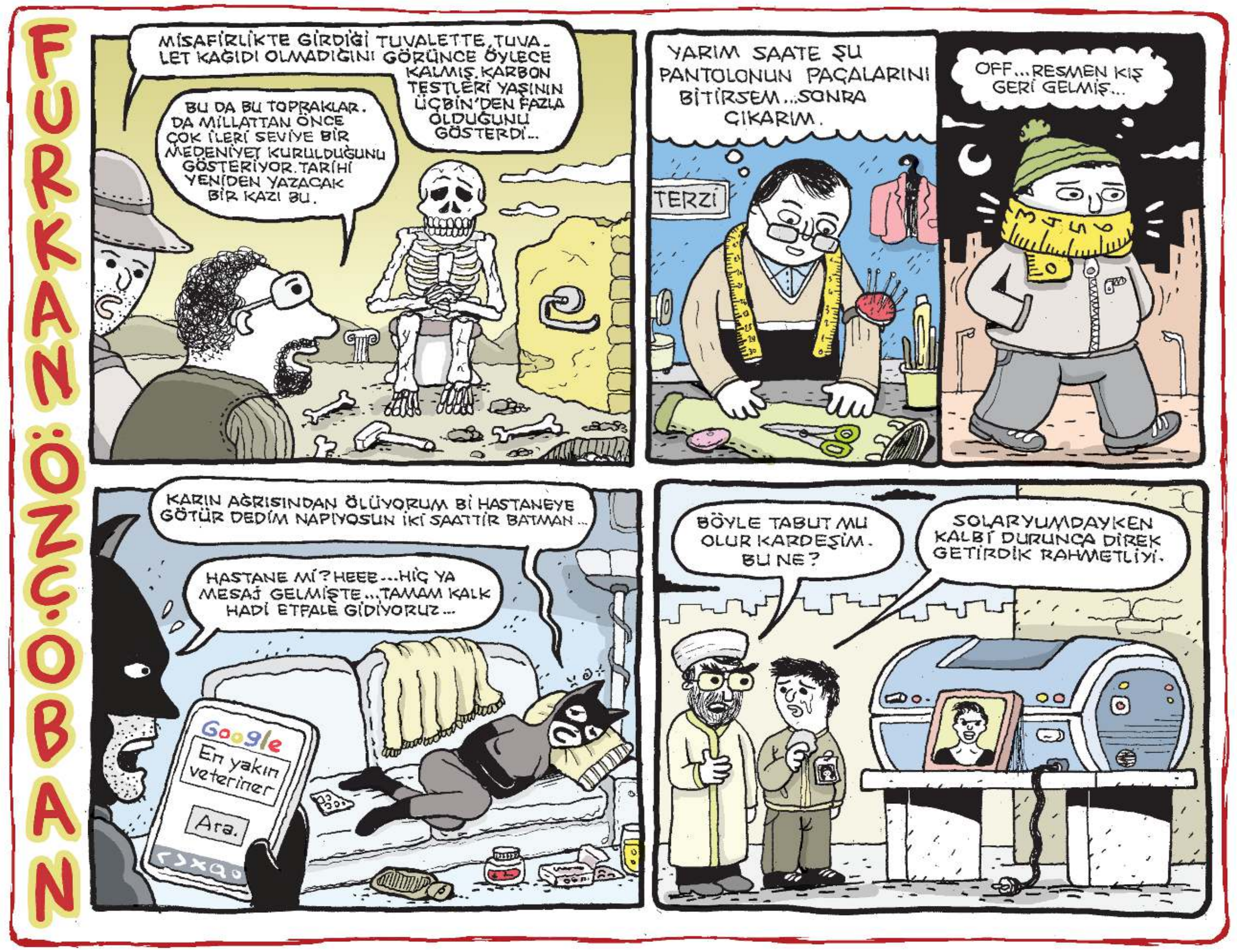
CEVAPLAR
1-c, 2-ç, 3-b, 4-a, 5-c, 6-ç, 7-b, 8-a, 9-d, 10-a, 11-c, 12-b, 13-ç

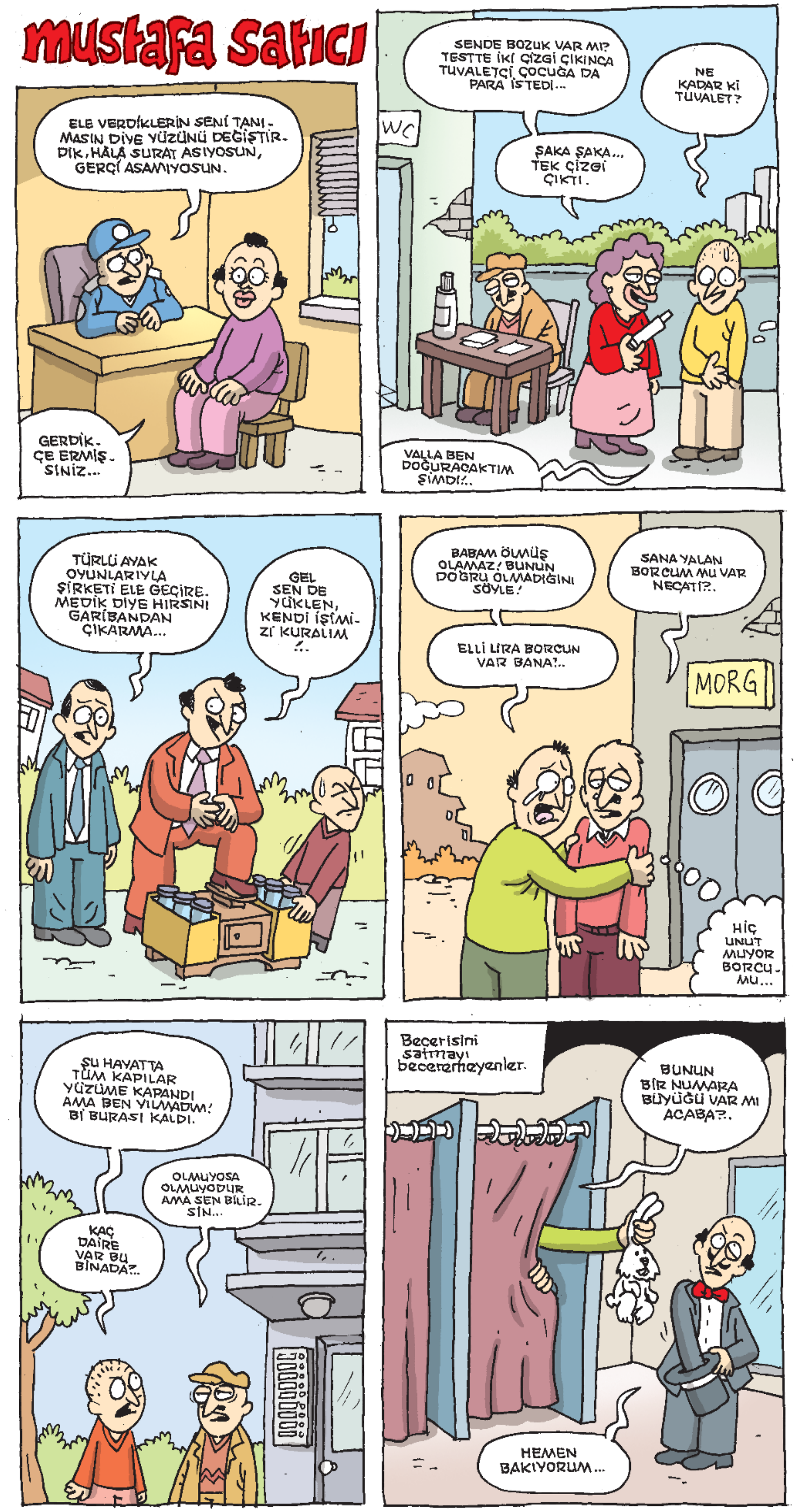
KIZILORDU SOLOSU (DELİRMİŞ BİREYLER)

Acaip ama ÇOK acaip bir adamdan bahsedeceğim size... Fransız Eugene François Vidocq, dünyanın ilk özel dedektifi! 1775'te Arras'ta doğan Vidocq, daha öğrencilik yıllarında hapishaneyle tanışmış. Sebep: TAKMA DİŞ ÇALMAK! Banders adlı bu hapishane, aynı zamandadelilerin tedavi edildiği bir bakımevi niteliğindeymiş. Cezasını bitiren Vidocq, Fransız Ordusu'na girmiş. Ama çok geçmeden birliğinden kaçarak o zaman FRANSA'NIN CAN DÜŞMANI OLAN AVUSTURYA ORDUSU'nun SAFLARINA KATILMIŞ. Bir süre sonra oradan da sıkılmış ve düşman ordusundan firar etmiş! Birkaç gün sonra kendini yeniden cezaevinde bulmuş: Lille Goal Hapishanesi'ni basarak suçluların serbest bırakılmasını sağlamaya çalışırken yakayı ele vermiş ve Brest Cezaevi'ne tıkılmış. Vidocq, bu cezaevinden üç kez kaçmış. İkisinde zincire vurulmuş olarak geri getirilmiş. Üçüncü yakalanışında, Paris polisinin önde gelen isimlerinden M.Henry'ye yaklaşarak, Brest'e atılmamak koşuluyla polis hesabına çalışmayı ve muhbirlik yapmayı önermiş. Yeraltı dünyasını Vidocq kadar tanıyan çok az insan olduğunu bilen M.Henry, gerekli emirleri vermiş ve Vidocq'un Brest yerine La Force Gaol'e gönderilmesini sağlamış. Vidocq, cezasının geri kalanını burada mahkumların kaçış planlarını ilgililere bildirerek tamamlamış. Cezaevinden çoktıktan sonra da polis hesabına çalışmaya devam etmiş. O dönemde polise casusluk yapan karanlık insanlar, bu hüzmetlerinin karşılığında kendi çevirdikleri işlerin görmezlikten gelinmesini isterlermiş. VIDOCQ İSE TAMAMEN TERSİNE HİÇBİR PİS İŞE BULAŞMAMAYA VE ADININ TEMİZ KALMASINA özen gösteriyormuş. Sonunda yeraltındaki dostları, bu özelliği nedeniyle Vidocq'un polisin adamı olmasından kuşkulanmışlar, bu da onun çalışmalarının sonu demekmiş. Lakin M.Henry, böylesine bir yardımcıyı kaybetmek istememiş. 1812 yılında cesur bir adım atarak, poliste suçların önceden önlenmesi için yeni bir şube kurmuş ve 'Surete' adı verilen bu örgütün başına Vidocq'u getirmiş. Böylece eski hırsız, asker ve cezaevi kaçağı, para karşılığında tüm mesaisini suçluların yakalanmasına ve suçların önlenmesine ayıran ilk polis müfettişi olmuş! (Polisken hırsız olanı duyduyduk da, tersi de olmuş demek ki dünyada.) Teşkilatta dört personel varmış, tamamı Vidocq'un cezaevi arkadaşlarıymış. Hususi seçmiş onları. Küçük ofis tutmuşlar, burada tuttukları ''sahtekarlar dosyası'' sayesinde başarıya ulaşıp suçu azaltmışlar. Başarıdan coşan Vidocq, enekli olduğu müfettişlik başarısına güvenip ilk özel dedektiflik bürosunu 1833'te kurmuş. ÖNCELERİ İYİ GİDEN İŞLER, Vidocq'un mişterilerden birine saldırıp, 50 FRANK MANEVİ, 60 FRANK DA MADDİ tazminat ödemeye mahkum edilmesiyle bozulmuş.Birkaç yıl sonra büro, hükümetin yoğun baskısıyla kapatılmış, Vidocq zamanla yoksulluğun kucağına düşmüş ve 1855'te bir fakirler evinde hayata veda etmiş... ''Bir suçlunun yüzünü tümüyle görmeme gerek yok,'' dermiş bu Vidocq, ''gözlerine bakayım yeter!'' Eee, ömrün geçmiş kriminalde, YA NE OLACAĞIDI VİDOK!!?

vedatozdemiro@gmail.com

● 31 Aralık sabahı kapıyı açtığımda ''Yeni yılda en güzeli, en iyisi sizin olsun'' yazılı bir not buldum. Yanına da küçük bir hediye eklenmiş. 12 numaradaki Aliye Hanım. Üzerinden 1 ay geçti ve ben hala çıkıp bir teşekkür etmedim. Geri dönüş alamadığı için Aliye Hanım'ın şu an insanlığa dair küçük de olsa bir umudunun kalmadığını düşünüyorum. Muhtemelen bizi ''Ruhsuz herifler'' olarak tanımlıyor kendi içinde. Kendisini bir sokak röportajı için durdurup sorduklarında ''İnsanlar mutsuz kardeşim'' diye isyan edecek. Yaşama sevincimizi kaybettiğimizi ve günden güne duyarsızlaştığımızı anlatacak ve alamadığı geri dönüşten bahsedecek. Hayata sıkı sıkıya bağlı, neşe dolu bir kadını hayattan soğuttum bence. Enerjisini emdim. Sırf üşengeçliğimden. Merdiven çıkmak zor geldiğinden. Emekli öğretmen olduğunu tahmin ettiğim Aliye Hanım, utanacağımı bilse yüzüme tükürmek isterdi ama eminim ben ondan da anlamazdım. En kısa süre içerisinde gönlünü almak için bir şeyler yapmam gerekiyor.

● Kira sonrası cebimizde doğru düzgün para kalmıyor. Karnımız acıktığında tencereye biraz su koyup içine de taş atıyor ve ocağın altını yakıp karıştırıyorum. Az sonra bir kartal tarafından kaçırılacak olan ev arkadaşımı bu şekilde teselli ediyorum.

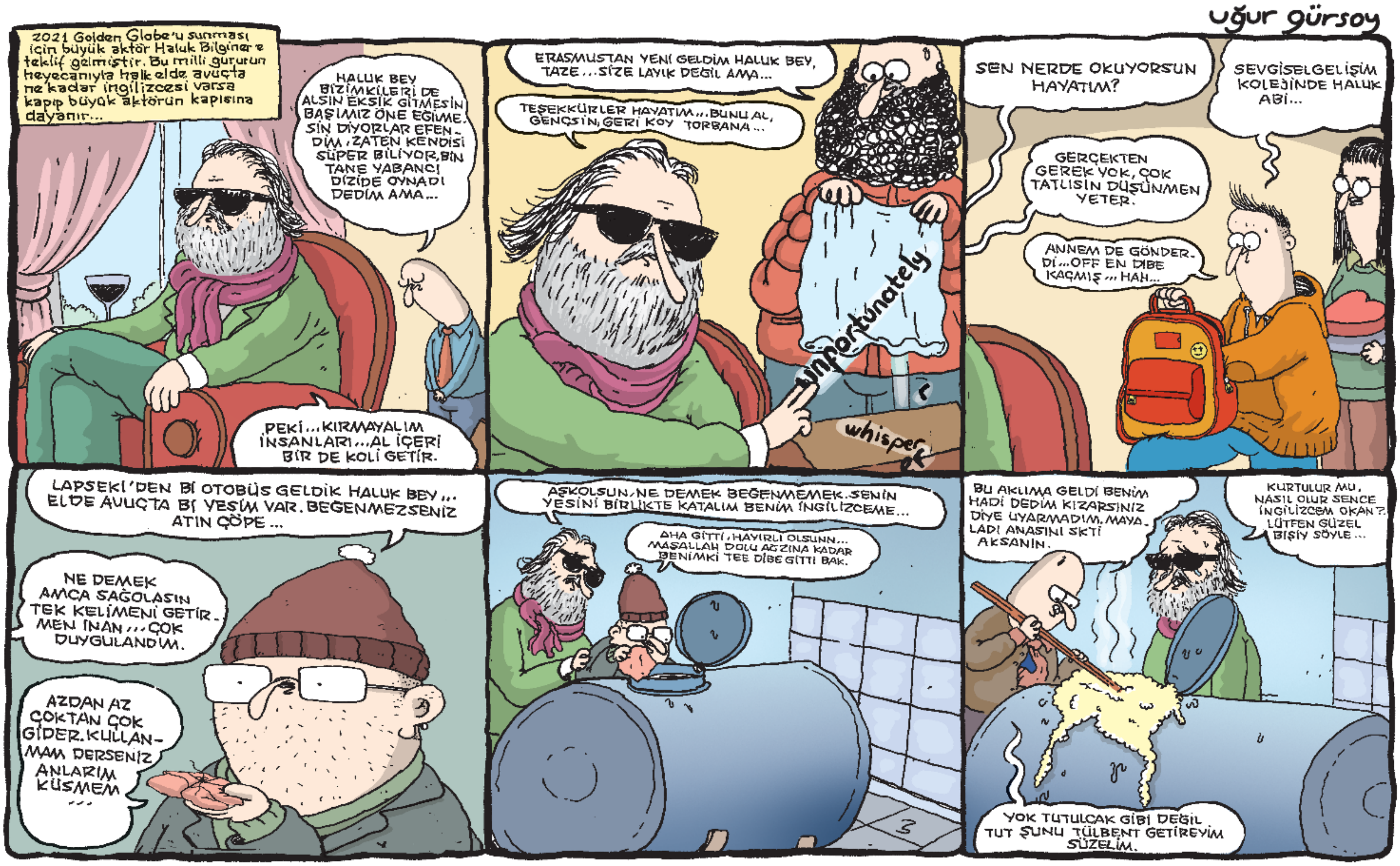
● Bulgur pilavının kendini yeteri kadar ifade edemediğini düşünüyorum. Nohut ve fasulyenin yanına en az pirinç pilavı kadar yakışıyor ama menülerde hiç göremiyorum onu. PR'ı düzgün yapılmıyor olabilir ve az da olsa bir vizyonsuzluk söz konusu. Pirinç, köyünden çıkıp risk almış ve popüler yiyecekler ile iş birliği yaparak ününe ün katmış. Bulgur ise yıllardır köyde ailesiyle yaşıyor. Azıcık aşım kaygısız başım mantığı ile hareket ediyor muhtemelen. Kapağı devlete atıp hayatını garantiye almak isteyen bir gıda gibi geliyor bana. Kendimi geliştireyim, kariyer basamaklarını tek tek tırmanıp zirvede yer alayım gibi bir niyeti yok. Cesaret edip çıksa köyünden eminim daha iyi yerlere gelecektir ama hem mahalle baskısı hem de yetiştirilme tarzı, onu sıradan bir yemeğe dönüştürüyor ve ben buna çok üzülüyorum.

● Ölüm şeklimizi seçebiliyor olsaydık eğer ben göğsüme isabet edecek bir ok ile ölmek isterdim. Okun ucunu kırıp bir süre sendelemek ve sonunda dizlerimin üzerine çökecek olmak nedense heyecanlandırıyor beni.

● Yıllardır güvenemediğim bir şey varsa o da peştamaldır. Ne kadar sıkı bağlarsam bağlayayım düşme ihtimali hep tedirgin eder beni. Devasa göbeği ile hamamda volta atan ve peştamalına duyduğu güveni dosta düşmana nispet yapar gibi gösteren adamlara hayran kalıyorum. Nasıl kusursuz bağladıysa hiçbir şekilde düşmüyor. Kemerle sıkılan bir kota güvenir gibi güveniyor peştamalına. Ben güvenemediğim için altına bir şeyler giyiyorum ama eminim bu adam, peştamalın altına bir şeyler giymeyi peştamala yapılan bir hakaret olarak yorumlayacaktır. İkili arasında büyük bir saygı ve güçlü bir bağ var.

● ''Bu maçlar yurt dışından geliyor'' dedi ve bunu söylerken yüzünde inanmış bir ifade vardı. İtalya'da küçük bir kasabada hüküm süren yasa dışı bahis mafyası, Türkiye'deki dostuna maç gönderiyor ve bunu 50 Türk Lirası karşılığında yapıyor. Bu alış verişi de Facebook'ta kurdukları kapalı grup üzerinden büyük bir gizlilikle(!) gerçekleştiriyorlar. Böyle bir şey mümkün olabilir mi? Kumarbaz arkadaşıma göre evet.

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

CORONA

Kaygı, kendi yaratıcısıyla beslenen arsız bir hastalıktır oğlum. Amacı üremek ve bir virüs gibi bedeni ele geçirmektir. Küçücük bir kaygı, düşündüre düşündüre devasa boyutlara ulaşıp yaratıcısını yiyebilir. Elbette Korona virüsünü küçümsemiyorum. Ben de tıpkı senin gibi belirsizlik yaratan ve yarattığı belirsizlikle insanı kaygıdan kaygıya sürükleyen her şeyden korkuyorum. Korona salgınının bize ulaşıp ulaşmayacağıyla ilgili sorunu, uzaklığı rahatlık olarak algılayan bir cahil gibi, "Bize gelmez oğlum, rahat ol" diye cevaplamamı, bir babanın telaşlı bir oğula verebileceği en iyi cevaplardan biri olarak kabul etmelisin. Bir baba, oğluna bu tip durumlarda, "Perşembe bana geçse, cuma zaten sende, cumartesi tatil, yatar dinleniriz" diye cevap veremiyor. Buna gerçekleri saklamak değil, "olayları çizgi film kurgusunda ilerleterek hatları keskinleşen çocukları yumuşatma ve hayata geri iade etme" diye adlandırabiliriz

Sevgili oğlum, son günlerde yaşadığın deprem kaygısının ardından Korona virüsünü de bütün gündelik hayatının ortasına yerleştirmen, her ne kadar anlayışlı bir baba olsam da beni öfkelendirmeye başlamıştı. Her haberde dozunu gittikçe arttıran korkun bütün çabalarıma rağmen dinmiyor, virüsü adeta birazdan kapıyı çalacak alt kat komşumuz olarak algılaman beni çaresizlik içinde çileden çıkarıyordu. Aslında tahammülsüzlüğüm, virüsle ilgili yaşadığın bu hassasiyetten çok, kaygılı bir kişilik olarak büyümene olan üzüntümden kaynaklanıyordu. Sana öfkeleniyordum, çünkü tıpkı ben de senin gibi kaygılı (o yıllar timtirik deniyordu) bir çocuktum. Durum çok basitti; olur olmaz kaygı büyüten suratında kendi geçmişimi görüyordum. Kendi geçmişimi hatırlayıp o geçmişin yarattığı şimdimi beğenmediğimden, ilerde bana benzeyeceğin korkusuyla öfkeleniyordum. Çocukluğumdaki korkaklığın beslediği bugünkü (asosyal, fobik, kararsız, huzursuz, huysuz…) karakterimin senin geleceğine de sızmasından ölesiye korkuyordum. İnsanlar böyledir oğlum, kendi korkularını hatırlatan şeylere öfkelenecek kadar ikiyüzlüdür. Şu ana kadar düzgün cevaplar vermediğim ve çocuk olduğunu unutarak öfkelendiğim için senden özür diliyorum. Artık yanındayım ve salgın hastalıklar konusunda sana yardımcı olmaya hazırım. Şunu unutma, geç de olsa her zaman babanım. Hazırsan başlayalım:

Olay şöyle gelişiyor oğlum, Wuhan'da bir balık pazarı var. Çinliler, kültürel alışkanları yüzünden yarasa, akrep, örümcek gibi hayvanları yerken sıkıntı duymayan sıkışık bir millet. Korona ise normalde biz insanlara bulaştığında burnumuzu akıtmaktan gayrı bir niyeti olmayan önemsiz bir virüs. Fakat kendisi geçen aralık ayında mutasyona uğrayıp Çinlilerin sofrasında yarasa donunda belirince işler değişiyor. Burada Çinlilerin bir suçu yok. Sen de yarasa hastası bir Çinli olsan, önüne konan çorbanın tarifine mutasyon ilave edildiğini fark etmez ve kaseyi dibine kadar kaşıklayabilirsin (virüsler tat değişikliğine yol açmıyor). Sonrası, Çinlilerin sadece balık pazarlarında değil, aklına gelebilecek her yerde çok sıkışık yaşamalarıyla ilgili. Kültürel ve fiziksel olarak çok sayıda özellikleriyle anılsalar da, "maskeli millet" olarak tarihsel hafızlarda yer edinmeleri de bu korkutucu sıkışıklıktan kaynaklanıyor. İşte bu sıkışıklık, Korona'nın tıpkı Süper Mario gibi seke seke rahatça yayılmasına yol açıyor. "Çin üretimi olan her şey viral bir hızla yayılır oğlum" diye devam etmem ise, bir konuyu anlatırken alakasız benzetmeler ve tespitlerle evlatlarına hava atmaya çalışan babalara özgü bir hastalık olarak aklında kalsın. Bizler maalesef böyleyiz oğlum.

Yarasa çorbasını içip gelmiş bir Çinliyle aynı odada bulunsan ve Çinli yüzüne hapşırsa Korona virüsünün sana geçme ihtimali yüzde 20. Bu oran, benim sana sabahları kahvaltı hazırlamayı ihmal etmemle, uyanamayıp seni okula geç bırakmamla, akşamları yemek yapmaya üşenip sağlıklı beslenme dünyasının tam ortasında pizza büyüklüğünde bir delik açmamla ya da telefona dalıp uyku saatini ihmal etmemle neredeyse aynı oran. Gördüğün gibi hayat şartları düşünüldüğünde baban da aynı oranda sana zarar verebiliyor. Yarasa yiyip gelmiş bir Çinlinin senin bulunduğun odaya dalma ihtimali ise yüzde 0 sevgili oğlum. Söylediklerim elbette bilimsel değil, ama baban olarak -kötü de olsa- virüslere karşı ironi silahımı kullanmaktan başka şansım yok. İzin verirsen salgın sonrası, ironi benim silahım mı yoksa maskem mi bir düşünelim derim. Bu son yazdığım, aklıma babalarından özlü söz alıntılayan insanları getirdi: *"Babam her zaman derdi ki, ironi insanların maskelerini düşüren en büyük silahtır"* özlü sözü nasıl? Senin için uygun mu? İşini görür mü?

Sevgili oğlum, türlü hastalıklarla dolu şu dünyada Korona denilen bu virüsün insanı öldürme olasılığı oldukça düşük. Geçenlerde, İnstagram'da Corona birası fotoğrafının üzerine "Marketlerde virüslü bira satılıyor. Uyarmadı demeyin!" yazısı eklenmiş bir hikaye gördüm. Virüs olan Korona'nın insanı öldürme olasılığı yüzde 3 ise, bu tür mizahın bulaşma ve insanı öldürme oranı emin ol yüzde 100 oğlum. Tehlike her yerden gelebilir. Bizler, bizim dışımızda gelişen olayların kaygısını bir yere kadar taşıyabiliriz. Amacımız hastalık korkusunu yok etmek değil, tedbirlerimizi alarak bir şekilde normalleştirmek olmalı. Doğal afetler, savaşlar ve virüsler, türlü biçimlerde ve her yerde oğlum. Buna alışacağız. Ama elbette gidip yarasa çorbası filan içmeyeceğiz. Öyle çorba mı olur?

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Mecnun'a dönmüşüm bilmem gezdiğim/ Dağlar mıdır sahra mıdır yol mudur"

Gevheri

"SARI ALARM"

"Yarısı burdaysa kalbimin/ yarısı Çin'dedir, doktor."
Diye yazmıştı büyük şairimiz Nazım Hikmet; "Şair Baba" Hapishane doktoruna hitaben: "Angina Pektoris" adlı o şiirde (--kalbe az kan gitmesi sebebiyle, oluşan o kalp hastalığı; ondan mustaripti üstad--bir tür kalp sızısı--) Bugünlerde sık sık hatırlıyorum o dizeleri. Aynı çeşit hissiyatlarla uykularım bölünüyor. Kalbim o şehirlerde; benim de. Evlere kapanmak zorunda kalmış Çinlilerle. O maskelerle kaplı yüzler. İnşallah bunu da atlatacaklar. Neler atlatmadılar ki. Dünyanın en eski, en renkli/teferruatlı, en büyük kültürüne sahip o müthiş halkın başına gelenler. Biraz zayıf düştüklerinde hemen çakal sürüsü gibi başlarına çöreklendi sömürgeciler. (1840'lar) Fransızlar, İngilizler, Japonlar, Amerikalılar. Halbuki barutu onlar bulmuşlardı. Ama İngilizlerin topları daha uzun menzilliydi işte. Uzaktan Çin limanlarını bombalıyor ama kendileri menzil dışında kalıyorlardı.
İtalya'da bağırıyorlar gördüm videoda, Çinli turistlere "gidin kendi memleketinize bulaştırın virüslerinizi"
Kendi memleketleri.
Kendi memleketlerinde şık lokantaların kapısına "Çinliler ve köpekler giremez" tabelaları asmışlardı. O yıllarda.
Çin'de oluyor bu tekrar yazmak lazım. (Hangi halkın başına geldi bu derecesi) O yarı sömürge durumuna düşürüldükleri yıllar. Her bir çakal bir bölgeye çöreklenmiş. Parsellemişler. Yabancıların oturdukları semtlere taşınmaları da yasaktı. Çin'de Çinli istemiyorlar! İngilizler diğer sömürgeleri Hindistan'da ürettikleri afyonu Çin'de ucuza dağıtıp yaygınlaştırıyorlardı. Uyuşsunlar. İsyan edemesinler. (kendi ülkelerinde ise yasaktı afyon) Hong Kong'da her üç kişiden ikisi afyon bağımlısı haline getirilmişti o dönemde. Sabahları sokaklardan aç, işsiz insan ölülerini topluyorlardı belediyeler. İşte o günlerden milyarı aşkın insana bedava eğitim bedava sağlık hizmetleri verebilen bir topluma ulaştılar. Dünyanın ikinci büyük ekonomisine. (nelere mal oldu?; uzaktan davulun sesi hoş)
On günde bin kişilik hastane. Fransız gazetesi maskeli kocaman bir Çinli fotoğrafıyla birlikte; ırkçı "Sarı Alarm" manşetini attı. Heryerde sarı ırk mensuplarına sataşılıyormuş. Oralarda. Metrolarda, duraklarda… Fransız vatandaşı Çinliler "Ben Bir Virüs Değilim/

Gevherî 17.yy-1737

JeNeSuisPasUnVirus" hashtagiyle bir kampanya başlattılar. Onlar kimseye bilerek isteyerek virüs bulaştırmadı; yok öyle bir vak'a. Tarihte. Olmadı. Ama ikinci dünya savaşı yıllarında veba mikrobu taşıyan pireler atıldı onlara. Uçaklarla. Çine. Bu oldu. Japonlar yaptı. Uçaklardan Veba mikroplu pirinçler serptiler tarlalara. Fareler yesin ve taşıyıcı hale gelsin. Çinin onbir farklı şehrinde veba, kolera, tifo salgınları oluşturdukları malum. *(İngilizler de Amerika'da Kızılderililere çiçek virüsü bulaştırılmış battaniyeler hediye etmişlerdi; direnemesinler--eski meseleler--)*
Buralarda defaatle belirttiğim Çin şiiri, resmi, heykeli, mimarisi hayranlığım… Beni büyülüyorlar. *(o kırmızı kağıt fenerler, ejderhalar, ucu kıvrık sivri damlar, bahar dalları, heykeller, kırmızılar maviler, kademe kademe sisli tepeler falanlar filanlar… bütün o eşsiz benzersiz nakışlar)*Yaşadığım odalarda o müthiş estetik zirve'den bir parça görmeden edemem. (Yan gözle de olsa) Ya bir eşya, bir Çin estampı, vazosu tabağı mabağı görmem lazım. Masamda bir Çin fincanı. Renklerin biçimlerin o olağanüstü uyumu/ ahengi. Hipnotize oluyorum. Binlerce yıldan süzülüp gelmiş o biçimler, renkler. (Hele o kaligrafi) Evimde üç beş parça eşya da mevcut. (ayıp mıdır söylemesi?) Herbiri müthiş ayrıntılı oymalarla el emeği ile imal edilmiş. Sandık, küçük dolap, sehpa… (İpek üzerine elle işlenmiş kalabalık sahneler--oynayan çocuklar--) Üç otuz paraya; hakkettiklerinin belki otuzda, kırkta biri miktarında komik bir parayla alınmış o olağanüstü eserler. Ben hile yaptığım için değil, onlar mecbur kaldıkları için. (o kadar insanı besleyecekler) Bütün dünyaya o akıl almaz fiyatlarla sattılar. Eğer; o derece yüksek estetik seviyede ve yoğunlukta bir sanat işçiliği barındıran; eşdeğer bir (el emeği) ürünü batılılar yapmış olsaydı; onun otuz katı kadar falan bir fiyatı olurdu. Üzerinde. Belki kırk. Günde 14 saat çalışa çalışa bu günlere geldiler. O cefakâr yetenekli halk. Öyle laf kalabalığıyla olacak işler değil. Ben kendi adıma borçlu hissediyorum. Sanki zor durumda kalmış birinden değerinin çok çok altında bir şey almış bir fırsatçı gibi. Haklarını helal etsinler. Kalbim Çin'de. Ölenlerine kendi inançları kavlince rahmet, hastalarına da acil şifalar temenni ediyorum…

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

Eski Çin'de bir afyonhane

Courrier picard
Le RIC s'invite aux élections
CORONAVIRUS CHINOIS
ALERTE JAUNE
L'ASBO retrouve la bonne carburation face au Touquet
ROUTIERS AU FÉMININ CHEZ IMMO OUEST
PORTES OUVERTES

"Alerte jaune/Sarı alarm"

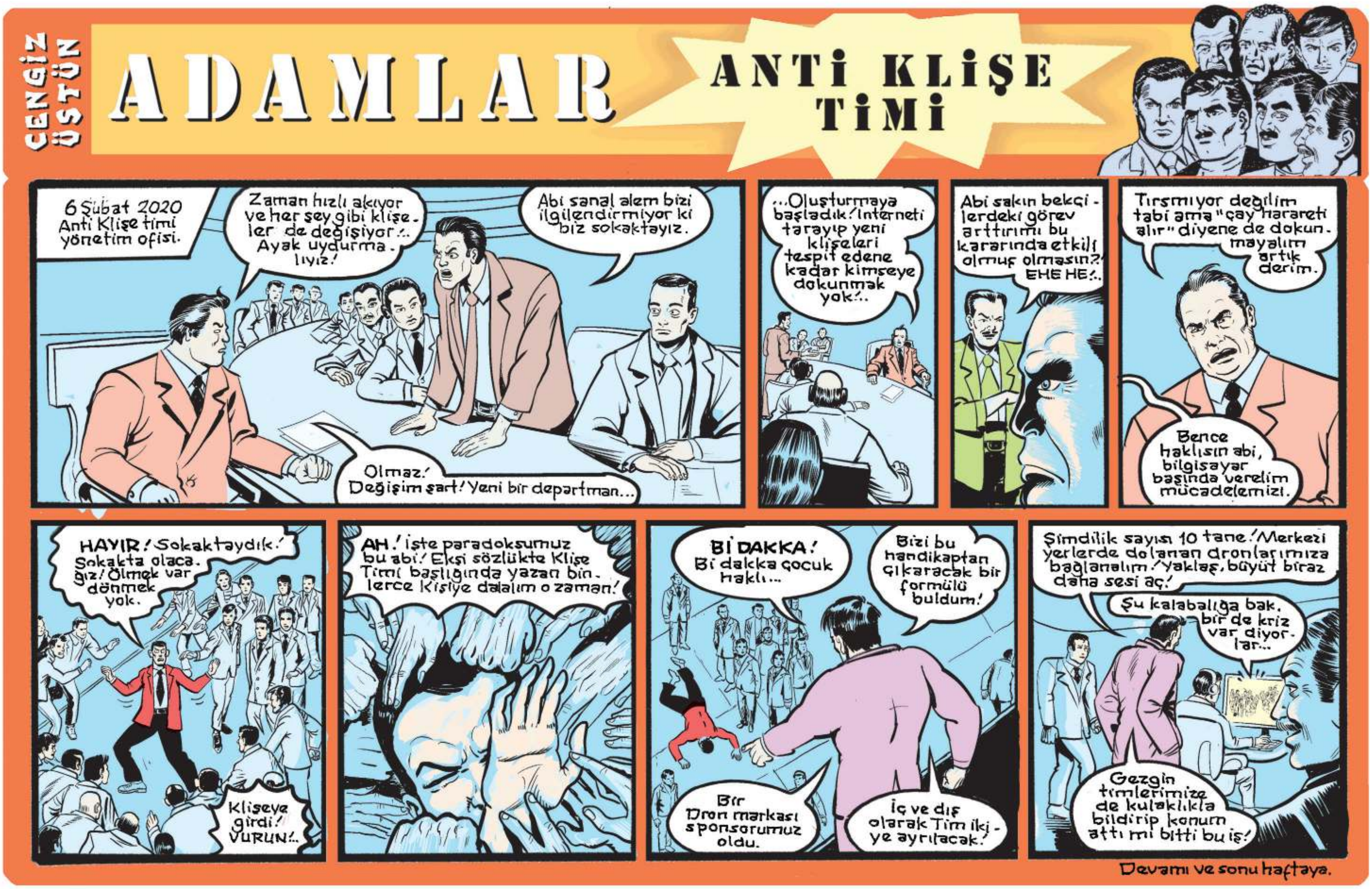
Nâzım Hikmet 1902-1963

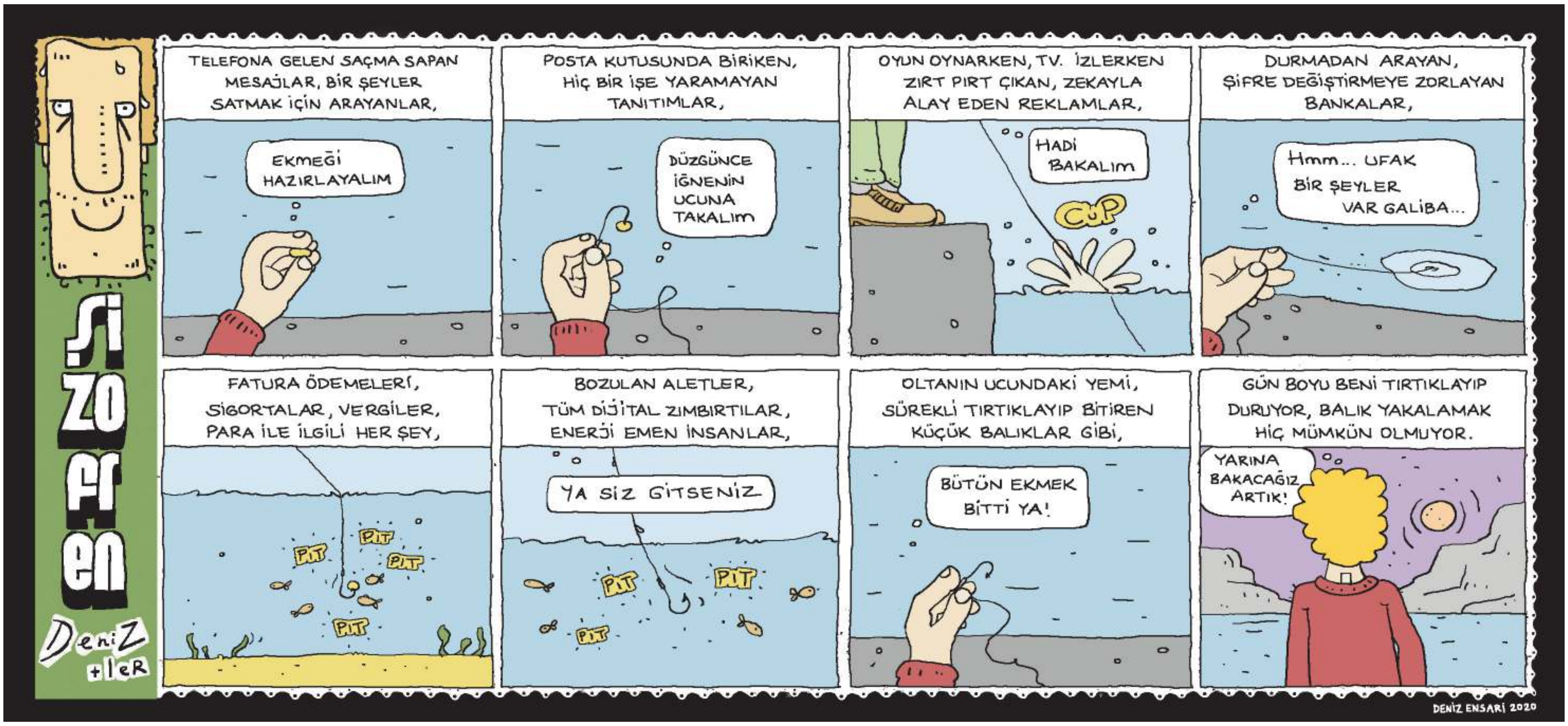
engin.ergonultas@gmail.com

Cihan Ceylan
BAŞTA DALGA GEÇMİŞTİM BÖYLE KAFE İSMİ Mİ OLUR DİYE AMA ŞİMDİ...
GÜZEL SÇILAN CAFE
(Eviniz gibi)
ÇOK GİRMEK İSTİYOSUN Dİ Mİ?.. DEMİŞTİM SANA MEMET ALİ, Bİ KAFENIN EN BÜYÜK ALBENİSİ BUDUR
O ZAMAN BEN İÇERDE Bİ ÇAY...
VALLA YER YOK BE GÜZELİM TÜM MASALAR FULL!..
Köpegime insan içinde seslenirken çok utanıyorum. Halbuki adını da ben koymuştum,,, AHH bak gidiyo ya, sçtık şimdi!
ALFRED! HAYIR DEDİM SANA..
Öff çok kötü oldum...
KRAL ÇIPLAK! KRAL ÇIPLAK!
Oysa ki kral o gün krallığın kaldırılıp demokrasiye geçileceğini söyleyecekti fakat bu g.t çocuk mani oldu belki de...
GAYBANA GECELERDE KURT ADAM OLUYORUM!!!
Bİ ETKİLENMEDİM YA...
TEBRİK EDİYORUM EDWARD MUNCH ÇIĞLIK 2 HARİKA OLMUŞ! GENELDE DEVAM FİLMLERİ TIRT OLUR AMA...
NE DEVAM FİLMİ, NE ÇIĞLIK 2'Sİ KARDEŞİM! ANKİSEYETE BU TABLONUN ADI!..
NASI YA? ÇIĞLIK 2 ABİ BU. AYNISI İŞTE, DEVAMI?..
ŞU GÖK GÖZLÜYÜ Bİ ELİME GEÇİRSEM GÖZÜNÜ OYUCAM, ÖYLE HAYIN Kİ..., ŞU BAK, ŞU ŞU ŞU!..GÖZE BAK GÖZE!.. ALLAH VERME YARAPPİ!!!
Gerçek bir sinefil...

ÖZER AYDOĞAN
SANAYİDE İŞ BUL ÇALIŞ DİYOSUN DA DOĞA ARTIK ONU SÖMÜRMEMİZİ İSTEMİYOR, GÖRMÜYOR MUSUN BABA?.. DOĞA KURTULMAK İSTİYOR ARTIK BİZDEN...
SENİ O KADAR İYİ ANLIYORUM Kİ DOĞA!
BU DEVİRDE HESABINI YAPMADAN ADIM ATMIYACAKSIN. HAYAT PAHALI... ŞURDAN DİKME İNDİRSEK!..
cos 60
LAN ALT TARAFI YASAK Bİ AŞK ÜÇGENİ YAŞIYORSUN!
Mutsuzlar ülkesi...
"VE POLYANNA TÜM BU SIKINTILARA RAĞMEN ÜMİDİNİ HİÇ YİTİRMEMİŞ..."
BİZİM ÇEKTİKLERİMİZİN ON KATINI ÇEKER DE BURNU SÜRTER İNŞALLAH.
İNŞALLAH YAVRUM!..
EVET, MEVSİMLERİ ANLATIYORDUK. DÜNYA GÜNEŞİN ETRAFINDA BİR YILLIK TURUNU TAMAMLADIĞINDA... EVLADIM NAPIYOSUN.
GÖRÜYORUM VE ARTTIRIYORUM...
OĞLAN SANA ÇEKMİŞ, MASA GÖRDÜMÜ OYUNA BAŞLIYOR!..
SUS Bİ ÇOCUK KAZANIYOR!
ZAMAN MAKİNESİNİ HİÇ İCAT ETMİYECEKTİM. ZAMANLAR ARASI BİR SARMALIN İÇİNE SOKTU BİZİ...
TÜTÜN SARMA APARATI OLARAK KULLANIRIZ...
KÖPEĞİN DUASI KABUL OLSA.
HADİ YAVRUM KEMİK!..
YAZIYI BULUYORDUN ORDA TAKILDIN KALDIN, HAYIRDIR...
BİŞEY ARATIYORUM.
ARATMAK?
ABCD
F
G Noktası Neresi?
NEWTON DÜŞÜYO MU BÖYLE... EHEHE... DÜŞÜYOR MU?..
ABİ DUR Bİ, FORMÜLÜ BULSUN!
İKTİSATI BULDUĞUMUZA GÖRE ENFLASYON SEPETİNİ OLUŞTURABİLİRİZ. BUNA BAKARAK FİYAT ARTIŞLARINI GÖRÜCEZ.
BARİ DİYOJEN'İ ÇIKARSAYDIK SEPETTEN...
KALSIN, RAKAMI DÜŞÜK GÖSTERİYOR...
NE DÖNÜYOR?..
BALİNALAR GİZEMLİ SESLERLE ANLAŞIRLAR. YILLARCA ONLARLA ÇALIŞA ÇALIŞA DİLLERİNİ ÇÖZDÜM. BAMBAŞKA BİR DÜNYALARI VAR!..
SEDAT KIZI AKŞAM BAHRİ ABİNİN EVE ATABİLİRSİN, ANAHTARI BANA BIRAKTI... GEL ÇAKTIRMADAN VEREYİM...
AHAHA! ÇOK TATLI! NE DİYOR?..

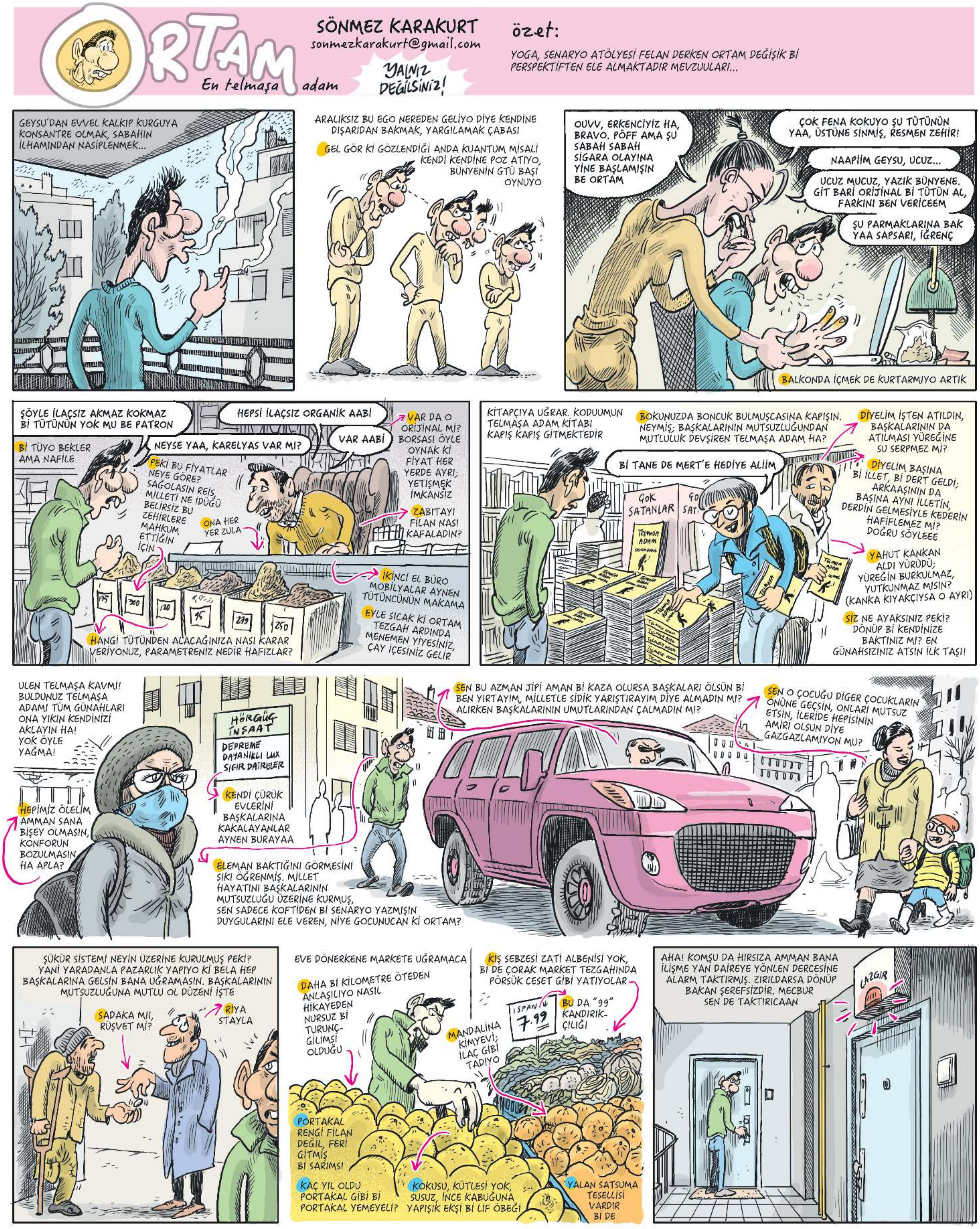
UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 5 Şubat 2020 | Sayı: 649

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 120 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
YOGA, SENARYO ATÖLYESİ FELAN DERKEN ORTAM DEĞİŞİK Bİ PERSPEKTİFTEN ELE ALMAKTADIR MEVZUULARI...
GEYSU'DAN EVVEL KALKIP KURGUYA KONSANTRE OLMAK, SABAHIN İLHAMINDAN NASİPLENMEK...
ARALIKSIZ BU EGO NEREDEN GELİYO DİYE KENDİNE DIŞARIDAN BAKMAK, YARGILAMAK ÇABASI
GEL GÖR Kİ GÖZLENDİĞİ ANDA KUANTUM MİSALİ KENDİ KENDİNE POZ ATIYO, BÜNYENİN GTÜ BAŞI OYNUYO
OUVV, ERKENCİYİZ HA, BRAVO. PÖFF AMA ŞU SABAH SABAH SİGARA OLAYINA YİNE BAŞLAMIŞIN BE ORTAM
ÇOK FENA KOKUYO ŞU TÜTÜNÜN YAA, ÜSTÜNE SİNMİŞ, RESMEN ZEHİR!
NAAPİİM GEYSU, UCUZ...
UCUZ MUCUZ, YAZIK BÜNYENE. GİT BARİ ORİJİNAL Bİ TÜTÜN AL, FARKINI BEN VERİCEEM
ŞU PARMAKLARINA BAK YAA SAPSARI, İĞRENÇ
BALKONDA İÇMEK DE KURTARMIYO ARTIK
ŞÖYLE İLAÇSIZ AKMAZ KOKMAZ Bİ TÜTÜNÜN YOK MU BE PATRON
HEPSİ İLAÇSIZ ORGANİK AABİ
Bİ TÜYO BEKLER AMA NAFİLE
NEYSE YAA, KARELYAS VAR MI?
VAR AABİ
VAR DA O ORİJİNAL Mİ? BORSASI ÖYLE OYNAK Kİ FİYAT HER YERDE AYRI; YETİŞMEK İMKANSIZ
PEKİ BU FİYATLAR NEYE GÖRE? SAĞOLASIN REİS, MİLLETİ NE İDÜĞÜ BELİRSİZ BU ZEHİRLERE MAHKUM ETTİĞİN İÇİN
ONA HER YER ZULA
ZABITAYI FİLAN NASI KAFALADIN?
İKİNCİ EL BÜRO MOBİLYALAR AYNEN TÜTÜNCÜNÜN MAKAMA
EYLE SICAK Kİ ORTAM TEZGAH ARDINDA MENEMEN YİYESİNİZ, ÇAY İÇESİNİZ GELİR
HANGİ TÜTÜNDEN ALACAĞINIZA NASI KARAR VERİYONUZ, PARAMETRENİZ NEDİR HAFIZLAR?
KİTAPÇIYA UĞRAR. KODUUMUN TELMAŞA ADAM KİTABI KAPIŞ KAPIŞ GİTMEKTEDİR
BOKUNUZDA BONCUK BULMUŞCASINA KAPIŞIN. NEYMİŞ; BAŞKALARININ MUTSUZLUĞUNDAN MUTLULUK DEVŞİREN TELMAŞA ADAM HA?
Bİ TANE DE MERT'E HEDİYE ALİİM
ÇOK SATANLAR
DİYELİM İŞTEN ATILDIN, BAŞKALARININ DA ATILMASI YÜREĞİNE SU SERPMEZ Mİ?
DİYELİM BAŞINA Bİ İLLET, Bİ DERT GELDİ; ARKAAŞININ DA BAŞINA AYNI İLLETİN, DERDİN GELMESİYLE KEDERİN HAFİFLEMEZ Mİ? DOĞRU SÖYLEEE
YAHUT KANKAN ALDI YÜRÜDÜ; YÜREĞİN BURKULMAZ, YUTKUNMAZ MISIN? (KANKA KIYAKÇIYSA O AYRI)
SİZ NE AYAKSINIZ PEKİ? DÖNÜP Bİ KENDİNİZE BAKTINIZ MI? EN GÜNAHSIZINIZ ATSIN İLK TAŞI!
ULEN TELMAŞA KAVMİ! BULDUNUZ TELMAŞA ADAMI TÜM GÜNAHLARI ONA YIKIN KENDİNİZİ AKLAYIN HA! YOK ÖYLE YAĞMA!
HEPİMİZ ÖLELİM AMMAN SANA BİŞEY OLMASIN, KONFORUN BOZULMASIN HA APLA?
HÖRGÜÇ İNŞAAT
DEPREME DAYANIKLI LUX SIFIR DAİRELER
KENDİ ÇÜRÜK EVLERİNİ BAŞKALARINA KAKALAYANLAR AYNEN BURAYAA
ELEMAN BAKTIĞINI GÖRMESİNİ SIKI ÖĞRENMİŞ. MİLLET HAYATINI BAŞKALARININ MUTSUZLUĞU ÜZERİNE KURMUŞ, SEN SADECE KOFTİDEN Bİ SENARYO YAZMIŞIN DUYGULARINI ELE VEREN, NİYE GOCUNUCAN Kİ ORTAM?
SEN BU AZMAN JİPİ AMAN Bİ KAZA OLURSA BAŞKALARI ÖLSÜN Bİ BEN YIRTAYIM, MİLLETLE SİDİK YARIŞTIRAYIM DİYE ALMADIN MI? ALIRKEN BAŞKALARININ UMUTLARINDAN ÇALMADIN MI?
SEN O ÇOCUĞU DİGER ÇOCUKLARIN ÖNÜNE GEÇSİN, ONLARI MUTSUZ ETSİN, İLERİDE HEPİSİNİN AMİRİ OLSUN DİYE GAZGAZLAMIYON MU?
ŞÜKÜR SİSTEMİ NEYİN ÜZERİNE KURULMUŞ PEKİ? YANİ YARADANLA PAZARLIK YAPIYO Kİ BELA HEP BAŞKALARINA GELSİN BANA UĞRAMASIN. BAŞKALARININ MUTSUZLUĞUNA MUTLU OL DÜZENİ İŞTE
SADAKA MII, RÜŞVET Mİ?
RİYA STAYLA
EVE DÖNERKENE MARKETE UĞRAMACA
DAHA Bİ KİLOMETRE ÖTEDEN ANLAŞILIYO NASIL HİKAYEDEN NURSUZ Bİ TURUNÇGİLİMSİ OLDUĞU
PORTAKAL RENGİ FİLAN DEĞİL, FERİ GİTMİŞ Bİ SARIMSI
KAÇ YIL OLDU PORTAKAL GİBİ Bİ PORTAKAL YEMEYELİ?
KOKUSU, KÜTLESİ YOK, SUSUZ, İNCE KABUĞUNA YAPIŞIK EKŞİ Bİ LİF ÖBEĞİ
KIŞ SEBZESİ ZATİ ALBENİSİ YOK, Bİ DE ÇORAK MARKET TEZGAHINDA PÖRSÜK CESET GİBİ YATIYOLAR
ISPANAK 7.99
BU DA "99" KANDIRIKÇILIĞI
MANDALİNA KİMYEVİ; İLAÇ GİBİ TADIYO
YALAN SATSUMA TESELLİSİ VARDIR Bİ DE
AHA! KOMŞU DA HIRSIZA AMMAN BANA İLİŞME YAN DAİREYE YÖNLEN DERCESİNE ALARM TAKTIRMIŞ. ZIRILDARSA DÖNÜP BAKAN ŞEREFSİZDİR. MECBUR SEN DE TAKTIRICAAN
CAZGIR

12 ŞUBAT ÇARŞAMBA
SAYI: 2020/**07** No: **650**
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

UYKUSUZ

CNN Türk, Van'dan gelen çığ haberini kesip Erdoğan'ın Kırıkkale mitingine bağlandı.

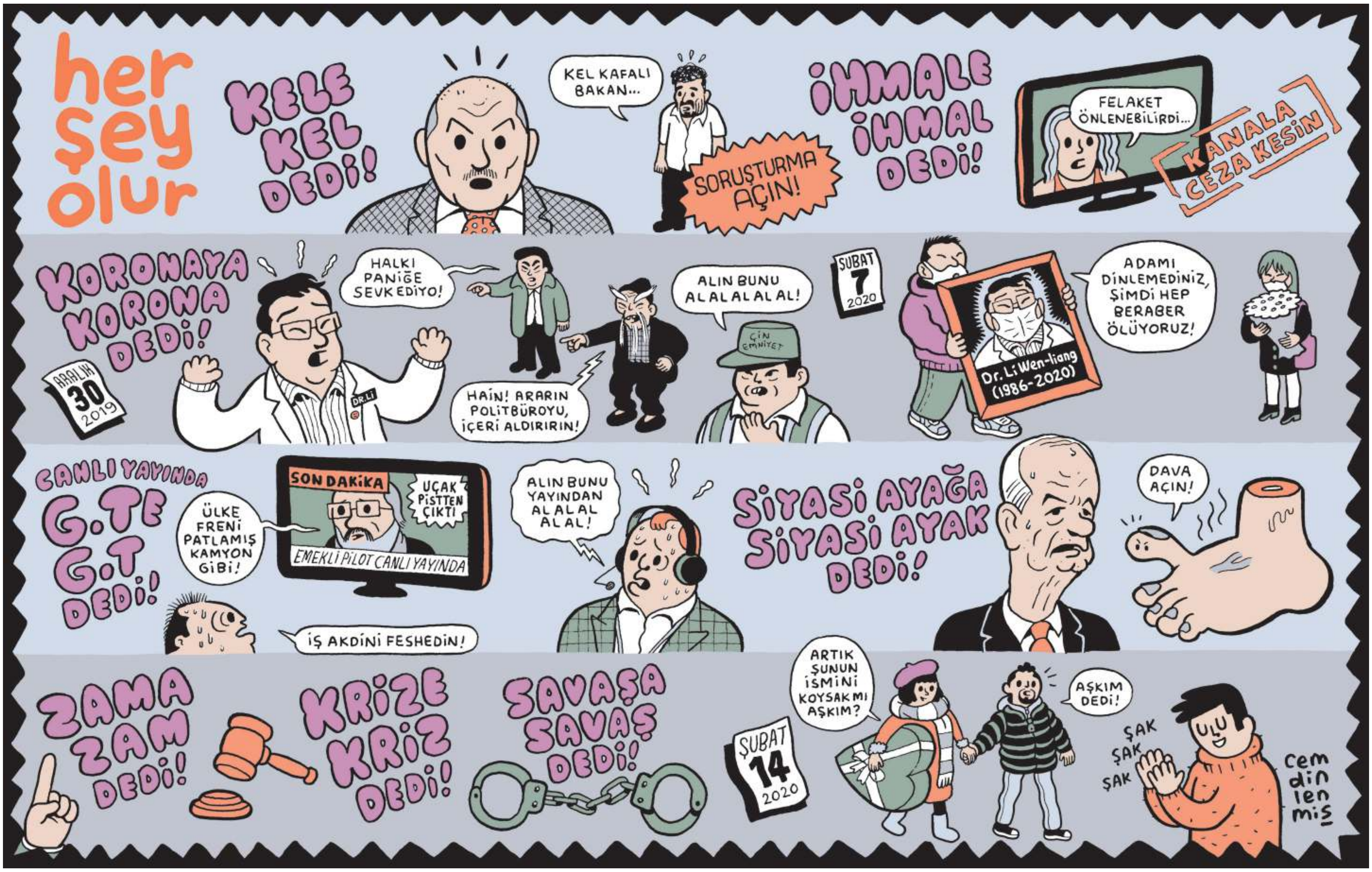
Evde beslediğimiz evcil tavşanımızın adı Koko'dur. Koko'yu pet shoptan satın alarak sahiplenmiştim. "Satın alma, sahiplen!" diyerek ellerinizde bıçaklar, sopalar ve üzerine bulaşacak olan kanın beklentisiyle titreşen taşlarla üzerime yürümenizden önce izin verin satın alarak sahiplenme kavramını sizlere açıklayayım. Çünkü haklısınız, pet shoptan sadece kedi köpek maması, papağan oyuncağı alınmalıdır, asla canlı hayvan alınmamalıdır. Belki balık? Çünkü bir balığı nereden sahiplenebilirsiniz? Kötü durumda balık hiç görmedim. Kedi, köpek, muhabbet kuşu, hatta papağanlar bile kötü durumda kalabiliyor, yardıma muhtaç olabiliyorlar. Ama balık? Bilemiyorum. Belki intiharın eşiğinde bir dostunuz, akrabanız vardır, akvaryumuna gerekli özeni gösteremiyordur, akvaryumdaki çeşit çeşit japonlar, betalar, çöpçüler suları gerektiği gibi değiştirilmediği için, su filtreleri temizlenmediği, rezistansları hakkıyla çalışmadığı için hafiften yan yüzmeye başlamışlardır. O zaman gerçekten balık sahiplenebilirsiniz. Farkında olmadan çok üzücü bir şey anlattım, farkındayım ve özür dilerim. Depresyonun en harlı zamanında akvaryumuna da "abi bu balıklar tinerciye dönmüş, mahvolmuşlar, ben bu akvaryumu komple alayım, kendini daha iyi hissettiğin bir zaman gelir yine benden alırsın" denilerek el konulmuş insan ne hisseder? Akvaryumu içinde su ve balıklar olduğu haliyle taşıyamazsınız. Akvaryum balığı normalde şeffaf plastik poşetlerde taşınır ama depresyondaki insana şeffaf poşet sorulmaz. Buzdolabı poşeti bile sorulmaz. Mutfaktan bir yerlerden migros poşeti bulmak, balıkları migros poşetlerine doldurmak sizin acı fakat acil bir göreviniz olur. Migros poşetine binmiş gitmekte olan balıklarının ardından bakan insan kendini nasıl hisseder? "İşte tencereden çatalla makarna yiyorum, işte yıkanmadan, evden çıkmadan geçirdiğim kim bilir kaçıncı günü idrak ediyorum, daha kötü ne olabilir? İşte bunu düşünemiyorum..." diye düşünürken migros poşetinin içindeki balıklara son bir "hoşçakalın" demek, "merak etmeyin, sizler için çabalayacağım ve iyileştiğimde sizi tekrar alacağım" diye yalanlar söylemek... Bu çok zorlu bir kader, tarifi güç bir keder.

Ben Koko'yu pet shopta gördüğümde evdeki diğer tavşanım rahmetli Hilda için kuru çayır otu arıyordum. Çayır otu ha denilince bulunan bir şey değil. Mamacıların alayı kedi köpek mafyasına çalışıyor. İnsan eti aromalı kedi maması bulursunuz ama çayır otu bulunmuyor. Bazen "var bizde, olacaktı, buralarda bir yerlerdeydi" diyorlar, rafların tepesinden kuru yonca indiriyorlar. Tavşanlara kuru yonca da verilir, ancak kuru yoncanın besin değeri yüksektir, tavşan kuru yonca bulunca abanır, çok mutlu olur, akabinde böbrek sorunları geliştirir ve yüzünde kerizce bir gülümsemeyle hayata elveda der. Kuru yonca tavşanlara haftada bir, ödül olarak verilmelidir. Neyin ödülü bilmiyorum. dünya güzellerine niye taç takıyorlarsa, tavşanlarıma da o yüzden ödül veriyorum. Sözün özü, tavşan bakımı manyakça zahmetli ve masraflıdır. "Bir kere muhabbet kuşu bakmıştım, çok da güzel yaşamıştı, şimdi sıra tavşanda" diye tavşana girerseniz tavşanınızın altına serdiğiniz gazeteleri bile isteye yiyerek kendi sindirim sistemini işlemez hale getirebildiğini çok acı bir şekilde tecrübe edersiniz. Pet shopta Koko'nun altına gazete sermişlerdi ve göz göze geldiğimizde ağzında Yılmaz Özdil'in cumhuriyet karşıtlarına yine taşı gediğine koyduğu zehir gibi bir köşesini çiğniyordu. Düşününce onun için gerçekten zehir. Adamlara tavşanların kesinlikle Yılmaz Özdil yememesi gerektiğini açıkladım, kasadaki yaşamsız piç "ben bilmiyorum, Kadir abi ilgileniyor" dedi. Kadir'i de seni de öyle sert eleştiririm ki ağlarsınız. Kadir denilen hayvan tüccarı "bize de birisi bakamadığı için bıraktı abi, sana kırk liraya veririm, hayvana yazık burada" dedi. "Umarım bu paradan ikinize de hastalık bulaşır" diyerek kırk lirayı verdim, Koko'yu karton kutuya koyup yanıma aldım. Oysa tavşanlar karton kutuyu beş dakikada yok eder. O yüzden yol üstünde başka bir pet shoptan taşıma çantası da almak zorunda kaldım. İşte satın alarak sahiplenme böyle bir şeydir, bazen olabilen bir şeydir.

@kaansezyum

İçinden müzik geçen anılar - 1

Müzikli zamanımın kısa ve saçma tarihinden sayfalar.

Sevgili okur, ben 43 yaşındayım artık. Kim bilir sen kaçındasın? Bu hayat daha ne kadar gider bilmem ama gittiği yere kadar beni de bırakacağına eminim… Size biraz kendimden bahsedeyim ki, birbirimizi daha iyi anlayalım. Hayatta en sevdiğim şey hiçbir şey yapmamak mesela. Boş zamanlarımda boş duruyorum bildiğin. Onun dışında limit sonsuza giderken işsizliğimin içinde kendime bir takım uğraşlar buluyorum. Yıllardır, bakın sene 1988'den beri –"yıllardır" dediğim kadar varmış- davul çalıyorum… Şimdi okuyacağınız satırlar, benim hayatımın müzikle bir araya geldiği anların kısa bir özeti. Bunları sizlere ders olsun diye yazıyorum. Kim bilir belki bir gün birinin "Ya Kaan da ne denyoymuş, böyle şeyler yapmış, ben yapmayayım bari" der, ibret alır, ya da daha güzeli gaza gelir ve hayatını sevdiği şeylere adar belki. Kim bilebilir? Tabii ki bunu bilecek kişi gelecekteki siz. Şimdiden gelecekteki size de selamlar. Yazı sabit, zaman akıcı, geyiğim pistir o yüzden giriş kısmını daha fazla uzatmayayım. Malum, neredeyse bu kadar harfle köşe yazısı yazanlar, dev şairler ve en fenası bomboş insanlar var. İşte onlardan hiçbir şey beklemeyin. Siz de boş kalmayın, içinizi bi şeylerle doldurun hep.

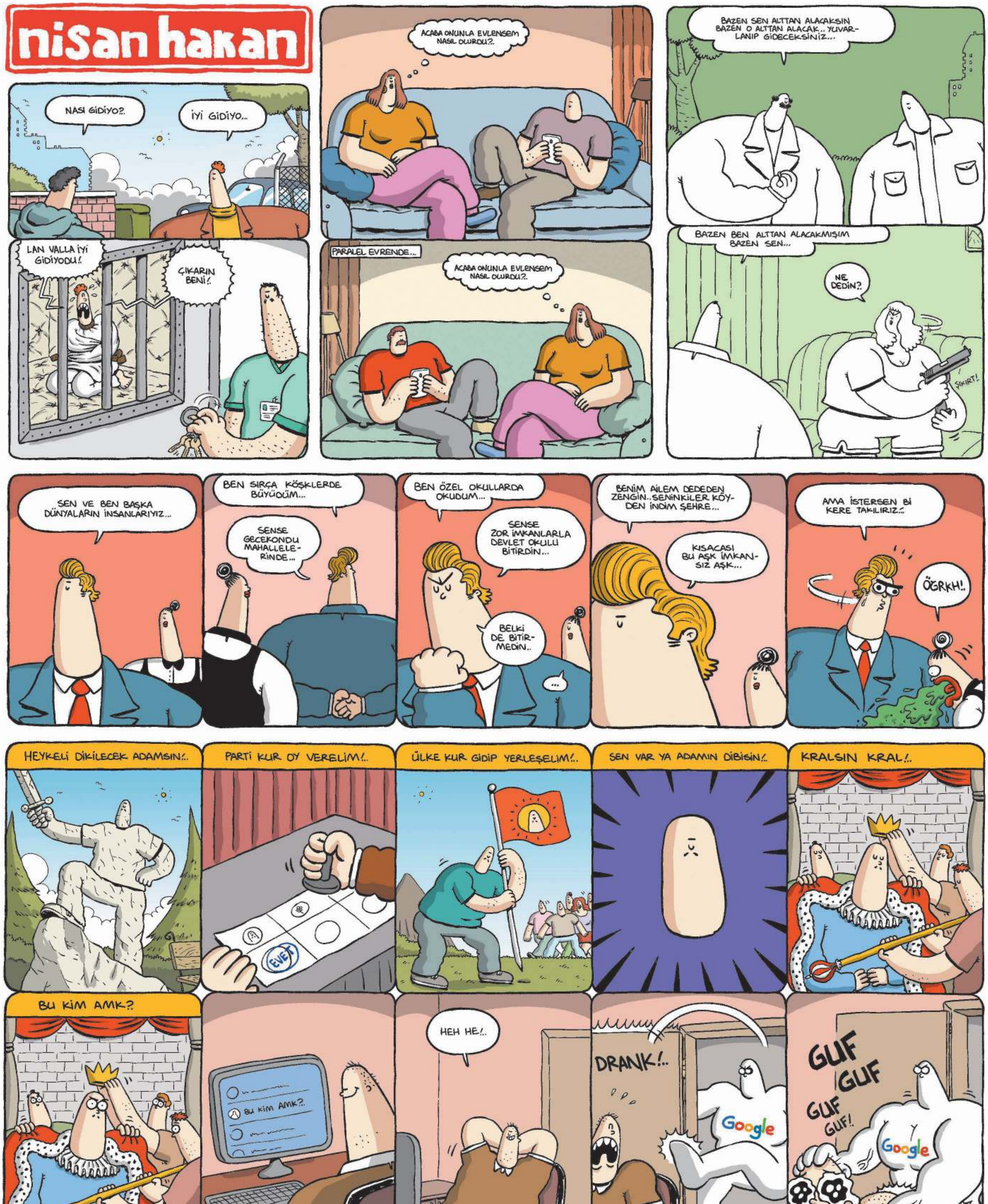
Duran Duran'la durma vakti

Çocukluğumun çocukluğu kısmındayız. Hava nefis, mevsimlerden yaz, Heybeliada'dayız. O zaman daha yıllardan 1984, deniz daha mavi, İstanbul daha yeşil, balığa çıkınca bir kova lüfer tutuyorsunuz. Fazlasını komşulara tabii ki…
Neyse ne, işte böyle bir güzel yaz günü denize girmeye gidiyorum. Adada Panorama diye bir otel var o yıllarda. Şimdi tabii ki anılarımızın çoğu gibi yıkıldı. Bu panorama'nın dışarıya ses veren bir sistemi var. Ben yüzüstü yatıp bomboş güneşin ensemi, bacaklarımın arkasını, omuzlarımı ısıtmasıyla mayışmışım. Hava mis gibi, inceden güneş yağı kokuları var, o zamanlar çok fazla güneş yağı yok ama hindistancevizli bi şeyler kokuyor hava. İşte bu ahval ve şerait içinde deniz anası gibi betonun üzerinde ısınır ve erirken hoparlörlerden bir parça duyuluyor. Grup o yılların en yılan gruplarından Duran Duran… Hepsi yakışıklı çocuklar, hepsinin kız arkadaşı manken, model ya da uzun bacaklı artiz. Duran Duran'ın zaten ismi de komik geliyor. Daha tabii adını bilmiyorum. Vayboys filan gibi bi şey duyuyorum. İngilizcem az çok var, hatta çoğu devlet adamınınkinden hallice ama parça içinde lafları anlamak ayrı bir zor. Vayboys aşağı vayboys yukarı. Ne acayip bi parça. Bi trampet tonu var, aklım çıkıyor. O yıllarda tabii davulcular petek dokulu elektronik davullar filan da kullanıyorlar. Ben bu parçaya bi tutuldum, işte ondan sonra her şey değişti… Hala iki üç ayda bir evde keyfim yerindeyse Duran Duran Unplugged açar izlerim. Rahmetli vokalist kızımıza da bir Fatiha yollarım.

Zehirli pop

O yıllar tabii daha cücüğüz. Samanta Foks posterim var. Seksenlerin gerekenlerini yerine getiriyorum. Pembo, Turbo, Tipitip çakıp müzik dinliyorum. Ama neler? Kim Wilde, Falco, Maykıl Ceksın, Rockwell ve tabii ki Modern Talking… Seksenler pop furyası bir rüzgar gibi esiyordu. Kasetten müzik dinliyoruz. Adadaki videocu çekme kaset yapıyor yan iş olarak. Arkadaşlarımın yaptırdıkları kasetleri kendime kopyalayarak korsanın da korsanını yapıyorum. Kendime göre parçaları diziyorum, kasetten kasede kayıt yaparken orijinal kasetin dönüş hızını elimle yavaşlatıyorum, sesleri filan bozmaya çalışıyorum. Parçanın sonun "yavaşlama efekti"ni buluşum da o yıllara denk gelir. Sonra çok yaygınlaştı, tüm dünya kullandı. Yerlilerden Erol Evgin var, idolüm, Ajda var, o zamanki tabii çok daha iyi. Müzikler aranjman ama en azından işçilik var. Özkan başkan filan çalıyor bas gitarları, öyle düşünün. Bu arada MFÖ'de benim adamım Özkan başkandır. Dünyanın en mükemmel insanlarından biridir. Tam da bir delidir, bambaşkadır. Bir gün onunla tanışırsanız beni hatırlayın, ben de aniden sizi hatırlarım belki…

Haftaya kimler kimlerle beraber, hep birlikte göreceğiz.

nisan hakan
NASI GİDİYO?.
İYİ GİDİYO...
LAN VALLA İYİ GİDİYODU!.
ÇIKARIN BENİ!.
ACABA ONUNLA EVLENSEM NASIL OLURDU?.
PARALEL EVRENDE...
ACABA ONUNLA EVLENSEM NASIL OLURDU?.
BAZEN SEN ALTTAN ALACAKSIN BAZEN O ALTTAN ALACAK.. YUVARLANIP GİDECEKSİNİZ...
BAZEN BEN ALTTAN ALACAKMIŞIM BAZEN SEN...
NE DEDİN?.
ŞIKIRT!
SEN VE BEN BAŞKA DÜNYALARIN İNSANLARIYIZ...
BEN SIRÇA KÖŞKLERDE BÜYÜDÜM...
SENSE GECEKONDU MAHALLELERİNDE...
BEN ÖZEL OKULLARDA OKUDUM...
SENSE ZOR İMKANLARLA DEVLET OKULU BİTİRDİN...
BELKİ DE BİTİRMEDİN..
...
BENİM AİLEM DEDEDEN ZENGİN.. SENİNKİLER KÖYDEN İNDİ ŞEHRE...
KISACASI BU AŞK İMKANSIZ AŞK...
AMA İSTERSEN Bİ KERE TAKILIRIZ.:.
ÖĞRKH!.
HEYKELİ DİKİLECEK ADAMSIN!..
PARTİ KUR OY VERELİM!..
EVET
ÜLKE KUR GİDİP YERLEŞELİM!..
SEN VAR YA ADAMIN DİBİSİN!..
KRALSIN KRAL!..
BU KİM AMK?
BU KİM AMK?.
HEH HE!..
DRANK!..
Google
GUF GUF GUF GUF!
Google

Merhaba. Biraz önce kuzenim geldi yine eve öyle. Tuhaf bir gelişti bu defaki gelişi. Telaşlı bir girişti içeriye girişi. Bir yandan zili çalıyor, bir yandan da kapının tokmağını tokmaklıyordu. Bir yandan da "Aaç!.. Aaç!.." diye haykırıyordu.

Kapıyı açtım, içeriye düştü. "Hayırdır" dedim ya, "noluyo arkadaşım" dedim. "Kapat" dedi "kapıyı kapat." "Alla Allaa ya" dedim, kapattım kapıyı. "Noldu ki" dedim.

"Bir tenis topu takip ediyor beni" dedi. "Manyak mısın lan sen" dedim. "Vallaha bak" dedi. Kapıyı açtım, dışarıya baktım. "Açma açma, kapat" diye de sesleniyordu bir yandan kuzenim. Saklanacak yer arıyordu. Kuzenime döndüm. "Sen tenis topu dememiş miydin" dedim. Şaşırdı. O da geldi baktı sonra korka korka. "Bir büyüğünü çağırmışsa demek ki" dedi. Kapıda bir basket topu duruyordu. Kapıyı kapattım basket topunun üzerine.

"Napacağız şimdi" dedim kuzenime. "Ne gibi" dedi. Dedim "yani şimdi koskoca top, öyle kapıda bekletmek olmaz, içeriye buyur etmek lazım." "Yok daha neler" dedi. "Olm" dedim "hem bir sorarız, derdi neymiş öğreniriz" dedim, açtım kapıyı, topu içeriye buyur ettim. Hemen de girdi ayı içeriye yalnız yuvarlana yuvarlana. "Çay içer misiniz" diye sordum topa. Kuzenim "saçmalama oğlum" dedi. "Ne bileyim abi" dedim, "o kadar şeyapmasını biliyorsa çay da içebiliyordur diye düşündüm" dedim. "Aman ne güzel düşünmüşsün" dedi, "amm-man" dedi. "Noluyo ya" dedim. "Gelsene abi içeride seninle biraz bi konuşalım" dedi. "Alla Allaa" dedim, başka odaya geçtik, kapıyı topun üzerine kapattık. Bir kapıyı açtık, diğerini kapattık. Kapı açıp kapamakta bizim gibi olacaksınız bizim. Hey yavrum hey.

Kuzenim atarlıydı. "Hayır yani benim tarafımda mısın, topun tarafında mısın belli değil, içeriye buyur etmeler, çay ikram etmeler" dedi. Dedim "sen değişik bir insansın." "Nerem değişikmiş acaba" dedi. "Her yerin değişik bence" dedim. "Alpay'cım şimdi topun önünde şeyapmayalım" dedi. "Ne topun önü lan" dedim ve topun kapalı kapıyı aşıp bulunduğumuz odaya nasıl olup da gelebildiğine şaşkaldım. Duruyordu öyle masanın üzerinde. Sonra şaşkınlığımı attım üzerimden ve döndüm kuzenime, "yapalım lan yapalım, topun önünde şeyapalım, nolacakmış lan" dedim. "Bunu sen istedin" dedi. Bu arada basket topu önüne bir tabak çekirdek de açmıştı.

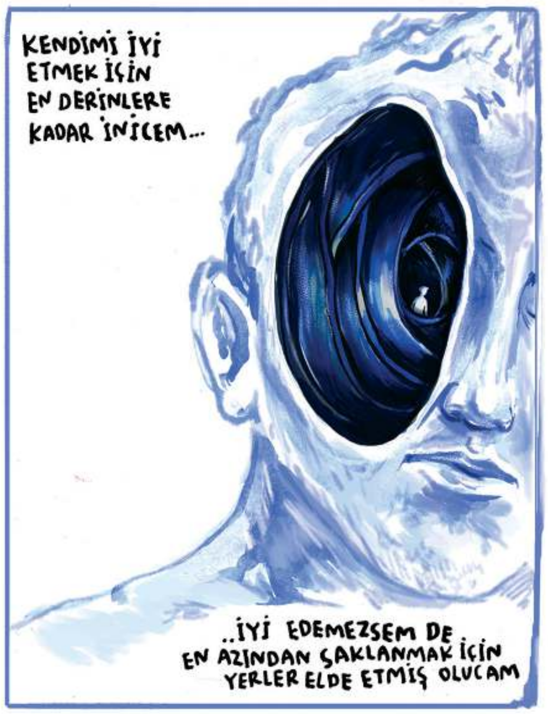
"Zeki görünmeye çalışıyorsun mesela ortamlarda" dedi kuzenim. "Saçma saçma konuşma, en sevmediğim şey, hatta bence insan dediğin salak olmalı, ben bu fikirde bir kişiyim, sen beni bilmiyor musun" dedim. "Bilmiyormuşum demek ki, kendini vazgeçilmez sanmalarına ne demeli peki" dedi. "Haydaa, sen başka birisinden mi bahsediyorsun acaba şu anda" dedim. "Alıngansın, kaprislisin, dakik değilsin" dedi. "Şimdi çıldıracağım, sen bana kışkırtma mı yapıyorsun yoksa şu anda, kamera nerede acaba" dedim. "Tıynetsizsin" dedi. "Lan" dedim "sen çok öttün!" Bu arada basket topunun yanında başka başka irili ufaklı bilumum toplar da vardı artık. Bayağı da bir çekirdek tüketmişlerdi, o olmuştu. Ben de diyorum bu çekirdek çitleme sesleri nereden geliyordu acaba.

"E sen de sürekli kendini acındırıyorsun, önyargılısın, değişime kapalısın, dilinle beynin arasında ben senin bir bağlantı olduğunu düşünmüyorum, öyle söyleyeyim ben sana" dedim. "Söyle lan söyle, ben de sana söyleyeyim o zaman, sen gazetelerin sadece magazin sayfalarını okuyan bir insansın, sen ne konuşuyorsun acaba" dedi. "E ben sana sen cimrisin diyor muyum peki" dedim. "Peki ben sana insanların hayallerini küçümsüyorsun sürekli diyor muyum hiç" dedi. "Ne zaman küçümsemişim dürrük" dedim. "Hakaret yok, hakaret yok, geçen burada bir kova tavuk söyledik, bütün derilerini sen yedin, bi de gelmiş bana hala konuşuyorsun" dedi. "Sen de kimin kayığına binsen onun küreğini çekiyorsun" dedim. "Ya bırak Allah aşkına, okul önlerinde puro içmek sende, insanlarla kardeşim'li kurdişim'li konuşmak sende, zevk sürerken sıkılmak sende" dedi. "Vay arkadaş, ne iğrenç bir insanmışım ben, bilememişim, peki sen niye arabanın bagajında ceset torbası taşıyorsun, sen bana bunun cevabını ver" dedim. "Ölümlü dünya, bu yüzden taşıyorum, aal, fıstık gibi cevap, peki sen neden aşırılığı seviyorsun, sen neden makyavelistsin" dedi. "Makyavelist ne lan" dedim, sonra bir baktım, topların keyfi gayet yerinde. Sinir oldum. "Bunlara da eğlence çıktı haa, neyse ben gidiyorum, sana kankalarınla başarılar diliyorum" dedim topları göstererek. "Kimmiş ya benim kankam, kimmiş benim kankam" dedi. Kapıları vurdum vurdum çıktım.

Hala da arkamdan ötüyordu. "Siz misiniz benim kankam, hem siz ne ayaksınız lan" diyordu toplara. Sonra ne oldu bilmiyorum. Gece eve döndüğümde ne kuzenimden eser vardı ne de toplardan. Bir de böyle bir kafa da yaşadık işte. Hayat, bilemezsin çünkü. Hoşça kal.

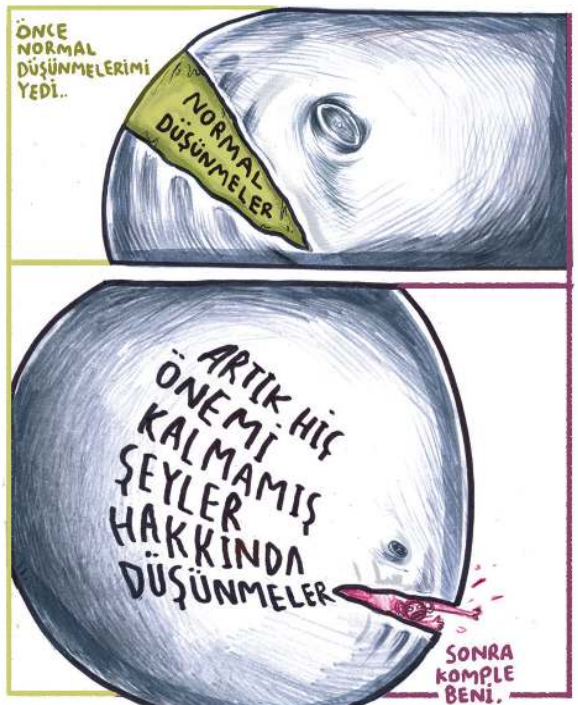
"KOP GEL GÜL GİT!"
14 Şubat Cuma / **BKM Mutfak Çarşı** / Saat: 20.00 / bilgi: 0212 327 72 00
15 Şubat Cumartesi / **Kadıköy Living Room** / Saat: 20.30 / bilgi: 0216 405 24 04
21 Şubat Cuma / **Antalya Kaleiçi Funky Monkey** / Saat: 20.30 / bilgi: 0538 928 07 32

CEM GÜVENTÜRK

İLKER ALTUNGÖK

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

İnsanların birbiriyle tanışmak, buluşmak, sevişmek için daha doğrudan yollar bulması, herhâlde en çok koleksiyonerlik sektörüne darbe vurdu. Bizim çocukluğumuzda hemen her hevesli oğlanın bir pul koleksiyonu olurdu, resmen milletçe filateliye gönül vermiştik. Hemen her mahallede özel olarak pul koleksiyonu yapanlara yönelik dükkânlar olur, gidip oralardan pul cımbızı, pul albümü, kullanılmış pul desteleri, daha pahalıya satılan hazır seriler falan alınırdı. En son pulcu dükkânları galiba Beyoğlu'ndaydı, muhtemelen onlar da çoktan kapanmış yerlerine şerbetli tatlıcı ya da aşırı pişmiş bol baharatlı etçi açılmadan önce kim bilir kaç el değiştirmişlerdir.

Tabii şimdi yaşı yetmeyen doğrudan internete doğmuş, doğumu ICQ üzerinden müjdelenmiş, baby-shower davetiyesi MSN'den dağıtılmış ya hatta bırakalım bunları "baby-shower" ı yapılmış arkadaşlar da var aramızda. Onlar bilmezler ama "*Sana pul koleksiyonumu göstereyim mi?*" seksenler ve erken doksanların başlıca eve kız davet etme bahanelerindendi Tabii "plak koleksiyonumu göstereyim mi," gibi versiyonları da vardı ama klişe olan pul koleksiyonuydu. Ya dönemin PTT'si, halkımızın pul koleksiyonculuğuna yani filateliye gösterdiği yoğun ilgi karşısında konuyu tamamen üstüne alınarak bilinçli pul koleksiyonunun nasıl yapılacağını anlatan kamu spotları bile hazırlamış, (Evet, eskiden de kamu spotu vardı, hatta eskiden her spot kamu spotuydu) postanelerde filateli meraklıları için özel hizmet vermeye başlamıştı. Tabii diğer yandan filateli camiası da "Oh be neydi o öyle, filateliyi hain emellerine alet eden zıpçıktılar gitti de başbaşa kaldık," diye seviniyor olabilir. Filateli camiasından kimseyi tanımıyorum (Bir tek Pişmiş Kelle'de çalıştığımız binanın görevlisi vardı, bize hele ki yurtdışından mektup geldiyse pullarını rica ederdi, iyi adamdı) ama kafamda briç camiası, satranç camiası gibi adeta bir şanssızlık eseri insan ırkının içinde yaşamaya mecbur edilmiş insanlar gibi gelir. Kesin sevinmişlerdir.

Briç, filateli, satranç meraklıları bana bildiğin metalciler gibi geliyor. Yani adamlar tabii metalci değil, arada tek tük metal dinleyeni de vardır ama tıpkı metalciler gibi pek de uyum sağlayamadıkları toplumda birbirlerine kenetlenmiş, onlardan başka hiç kimsenin önemli bulmadığı konularda saatlerce konuşabilen insanlar sanki. Bakırköy Meydan'da "Abi Bilecikli Trash metal grubu Gondik'in demosundaki ilk şarkı aynen Hell Awaits'in girişindeki rifflerle başlıyor, bu ne rezalet," şeklinde sohbetleri Briççiler arasında "Adam orada 1 trefl dedi, yuh dedim," ya da filatelistlerin "1927 Silezya surjarjlı puluyla 1894 Prusya mavili seriyi kıyaslamaya kalktı ya," sohbetlerine benziyor.

Ama şimdi ne yalan söyleyeyim, böyle sofistike ilgi alanları olan, benim liseyi bitirmeye harcadığım kafa emeğini ama bir masa oyununa, (D&D falan) ama bizim Ali Murat Hamarat gibi badminton sporuna veya yirminci yüzyılda piyasaya sürülmüş ciklet kâğıtlarına falan harcayan, coşkularına bizim uzaktan anlam veremeden baktığımız insanları çok seviyorum. Dünyayı onlar kurtaracak, dünya onların yüzü suyu hürmetine dönüyor falan demiyorum. Zaten ben öyle dünyanın yüzü suyu hürmetine döndüğü adamlardan kıllanırım, bana kendimi kötü hissettirirler.

Konuştuğunuzda etrafınızdaki hiçbir normal insanın anlayamayacağı hobileriniz varsa gözlerinizden öpüyorum arkadaşlar. Yoksa da edinmeye bakın. Filateli falan çok demode (ama demodenin de bir modası var, o kısmı kimse çözemedi), ama briç, ortaçağ barok müziği, 80'ler NDW ya da benim gibi Hakan Ural filmleri hakkında derinlemesine bilgi edinirseniz… Eh, hiçbir işinize yaramaz (Belki briç sayesinde askerde rahat edersiniz) ama emin olun daha mutlu bir insan olursunuz.

ama arkadaşlar iyidir
cihan kılıç
Selam abi! Sizde Tz-300 Megabass kulaklık var mı?
Var, şu kulaklığı versene Ercan.
Bunlar androidlerle uyumlu mu abi?
Uyar kardeşim hepsine uyar.
Bunun siyahı var mı peki abi?
Depoda olacaktı. Getirtelim; ERCAN!
Abi bi saniye.
...
Mikrofonu neresinde oluyo bunun, şurdaki delik mi mikrofon?
Bilemiyorum kardeşim. Abi buyur.
Toplama bilgisayar yapıyo musunuz?
Yapıyoruz abi, kardeş için mi?
Benim ağzım biraz aşağıda, mikrofon ufak olunca sesi almıyo, genelde. O yüzden soruyorum.
Rahat ol abi bi sıkıntı olursa servisimiz var.
Bunun açığı var mı biraz incelesem?
Yok abi!
Şöyle kenarından paketi yırtmadan bakabilirim aslında.
Arkadaşım alayım ben onu.
Açmıyodum zaten abi, öyle sordum sadece.
Ne kadar fiyatı?
Alıcan mı almıycan mı kardeşim?
300 TL.
Nakit indirimi oluyo mu abi?
Nakit 290 olur.
Anladım.
O zaman abiii, ben para çekip geleyim, onu öyle yapalım. Birazdan gelicem.
Kolay gelsin.
Ercan koy oğlum şunu yerine...
Senin tafranı mı çekicem lan internetten söylesem kargosuyla filan yine aynı fiyata gelecek.
Şuraya da sorayım.
Abi Tz-300 kulaklık var mı?
Var.
8 DÜKKAN SONRA.
Abi Tz-300 var mı?
Var kardeşim.
Ne kadar?
300, peşin, 290 olur.
Off.
Tamam siyahı varsa alayım.
Gel kardeşim benle...
Selamınaleyküm Mustafa abi ordan bi Tz-300 verebilir misin, siyah.
...olur...
Getireyim mi abi?..
SEN DUR! Ben getiririm.
Sen abilere bi çay söyle geliyorum.
Bu mu?
Hassssktr... 1-1-internet.
ADSL
Ne ayaksın sen birader? Hani benden alacaktın?
Abi evde olmayabiliyorum, kargoyu kaçırıyorum filan garanti olsun diye...
ADSL
Ulan ayağına kadar getiriyoruz daha napalım? Bu adamlar nerden alıyor sanıyosun? Hepsi benden alıyo? Üstüne bi ton dükkan kirası ödüyolar. GÖTELEK...
Doğrudur abi.
...de işte hani internetten alınca bozuk filan çıkarsa muhattap bulamıyosun.
MUHATTABIN BENİM KARDEŞİM! BANA KONUŞACAKSIN!..
Haklısın abi...
Abi bi de yanlış anlama ama genelde bunlar çinden geliyo ya.
Eee?
Yani işte şeyy ...Virüs filan...
NE DEMEK İSTİYOSUN LAN SEN? BANA MI LAF SOKUYON GODOŞ?
Abi sakin tamam!
Siktir git lan dükkanımdan.
ADSL
MADE IN CHINA
BUNDAN SONRA İNTERNETTE DOLAŞTIĞINI GÖRMİYİM OLUM...
IN CHINA
SON

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

''Bugün Van Gogh;
ona yemek vermeyecek
restoranların duvarlarını,
onu akıl hastanesine
kapatacak doktorların
muayenehanelerini ve onu
hapse yıktıracak avukatların
yazıhanelerini süslüyor.'' -
Eduardo Galeano

● Suriye'ye girip Suriye rejim güçleriyle savaştığın zaman işgalci mi olursun yoksa mağdur mu? Aziz şehitlere üzülmek için muktedir ya da yandaş olma şartı yok, devlet haksız olsa da kaybettiğim yurttaşlarım için kalbim acıyor. Ama hakikat değişmez: Suriye ve Beşar Esat, emperyalist saldırıya uğradı. Anti-emperyalist doğulu aydın, bu işgale karşı çıkar. Nokta. Ve hatta üç nokta...

● ''İslamcı terörist'' deniyor da, niye ''Hristiyancı terörist'' diyen yok hiçbir işgalciye?

● Okuduğum bir kaynak, bugüne dek, dünya üzerinde 'sadece bir gün' hiç savaş yaşanmadığını yazıyor! Olsun, bir gün az mı? Savaşsız da yaşanabildiğini gayet güzel göstermiş işte. Demek ki olabiliyormuş. Demek ki gene umut edebiliriz. Canlı bombaya, insan yakana, arkadan vurana inat, insan soyuna barış yakışır. Çeşitli sebeplerle insan kardeşlerimizi öldürmeye değil, aksine onlarla tanışmaya geldik biz bu dünyaya...

● Yıllarca sabırla bekledim ve nihayet 'Emre' isimli bir dedeyi tespit edebildim...

● ''Kadınlar anlaşılmak değil, sevilmek isterler'' diyor Bernard Shaw ve ''Deli kadın, hiç sen beni anlamadın, sopa mopa kar etmiyor taş kafana'' diyor Erkin Koray...

● Kitabın modası geçmez, çünkü kitap moda değildir...

● Küçük kız prenses olmak ister, küçük erkek çocuğu traş olmak...

● Yuri Gagarin'in ülkesi SSCB, dağıldı... Neil Armstrong'un ülkesi ABD, dünyayı dağıtmaya devam ediyor...

Vinyet: Hatice Kübra Erişir

● Oğuz Atay'ın ''Tehlikeli Oyunlar'' adlı romanını sonunda okudum, bitirdim. Okuduğum en zor kitaplardan biriydi; okurken hep şaşkın, bitirdiğimde de üzgündüm. Ortalama Türkiye aydını Hikmet Benol'un oyun ve anlam ararken kendini anlamsızlaştırması üzerine bir yabancılaşma öyküsü. Hikmet'in komşusu emekli albay Hüsamettin Tambay, romanın gizli kahramanı. Romanın dipteki ikonu ise Hazreti İsa, O'nun uğradığı ihanet, adeta tüm bireylerin hikayesi. ''Kusura bakmayın, sıkıntım var. Kendimi yaşamak zorundayım.'' diyor Oğuz Atay. Ve ''Onlarla kafamda konuşuyorum albayım; fakat gene söz geçiremiyorum. Hayallerimde bile yenik düşüyorum.'' diyor. Ve ''Sen yalnız iyi programlarımı dinlemek istedin. Alaturka çaldığım zaman düğmemi kapatmak istedin.'' diyor. Romanı en iyi özetleyen alıntı ise bence şu: ''Çadırın önünde, acemice çizilmiş bir resim: Büyük gemileri deviren korkunç bir yaratık; sandalları iki dişinin arasında eziyor. Oysa, yirmi beş kuruşu vererek içeri girenler, kötü bir koku ve ziyaretçilere bakmadan yatan orta büyüklükte bir yığınla karşılaşıyorlar. Çadırın sahibi canavarın günlük balığının parasını bile çıkaramadığı için üzgün.'' Hayattan oyun çıkarmakta çok kararlı Hikmet. Hani o çocukken katılamadığı oyunlardan: ''Oyunlara pek katılmıyordum. Çünkü oyun kahramanı olmak çok zordu. Herkes, düşmanları yeniyor ve vatanı kurtarıyordu. Ben bu kadar güçlü değildim. Düşman bile olmayı beceremezdim. Çünkü düşmanların bile kendilerine göre kahramanları vardı. Oysa ben de oynamak istiyordum. Bir kenarda kendimi yetiştiriyordum; daha vakit var, diyordum. Çocukluğun biteceğini bilseydim, her ne pahasına olursa olsun oynardım; ben de hiç olmazsa ihanet ederdim. Beni bu yüzden küçümserlerdi, fakat oyuna da almış olurlardı.'' Derin bir hüzün bırakıyor insanda Oğuz Atay. ''Tabiatı seviyorum'' diyen kadınlara ''Ben de tabiatım, beni de sev'' dediğindeki o koyu hüzün...

- Ve gerçek bir başyapıt: Abbas Sayar'ın ''Yılkı Atı'' adlı kısa, muhteşem, dünyadaki her kitaplıkta yeri hazır romanı. Tavsiye değil, ısrar ediyorum kardeşim. Ergen ilginçliğini edebiyat sanan kolpacılara bilhassa ve derhal okutmak lazım...

● ''İnsan dünyada ancak dünyaya boşverdiği zaman mutlu olur'' diyor Anatole France ve ''Neyleyim dünyada dünya malını'' diyor bizim halk türküsü...

- Çarpışan arabalarda çarpışmamakta aşırı dikkat eden halkımız, normal trafikte çarpışmağa daha meyilli ha...?

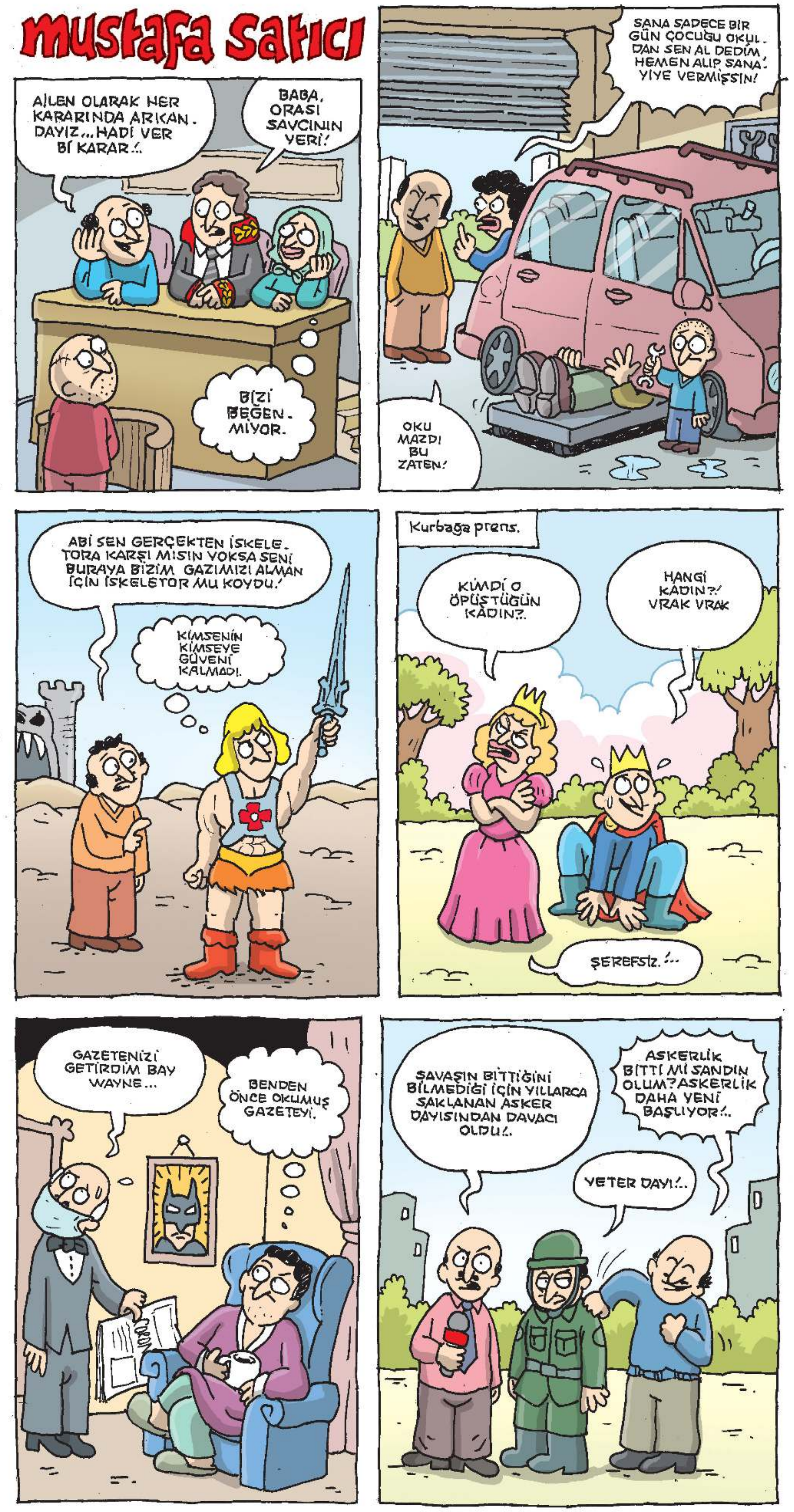
● Bu nasıl ülke, herkes mi geçmişte çok hızlı yaşamış (''Ooooo yiğenim, eve girmezdik biz var ya'') ve sonra sakin bir hayata yönelmiş. 'Bir vakitler' herkes çok ama çok dağıtmış bu diyarlarda...

Not: Paşa Gönül Kriterleri adlı oyunumla 4 Mart Çarşamba, 20.30'da, Ankara Route sahnesinde olacağım...

vedatozdemiro@gmail.com

● 2 haftadır elimize ulaşmasını beklediğimiz süpürge, nihayet Pazartesi günü evimize giriş yaptı. Onun için hazırladığım şiiri yüksek sesle okuyup bir tören eşliğinde plaketini teslim ettim. Kürsüye çıkıp kısa bir konuşma yaptı ve toplumsal mesajlar verdi. Deprem vergilerine değinecek gibi oldu fakat o esnada mikrofonu kapatıldı. Alkış tutup hayran hayran baktık ona. Sürekli süpürge istediğimiz komşularımız da duyup gelmiş. Sıkı sıkı sarılıp tebrik ettiler. Göz yaşlarını tutamayanlar da vardı. Dirayetli olmaları konusunda uyardım. 14 gün boyunca kavuşmayı beklediğimiz süpürge için evin en güzel köşesini hazırladık.

Ufak tefek toz birikintilerini alıp soğutmak istemiyoruz işinden. O nereyi isterse orayı temizliyor. Alamam dediği tozlar konusunda ısrarcı davranmıyoruz. Fiyatı yüksek bir ürün de değil ancak bu kadar süre bekletilmek onu diğer ürünlerin önüne geçiriyor. Daha pahalı olan masamız, 1 günde hazırlanıp teslim edildiği için kötü davranıyoruz mesela. Kıymeti yok gözümüzde. Gece uyanıp ayaklarına tekme attığım bile oluyor istemsiz. Ama süpürge öyle değil. O kıymetli ve saygı görüyor.

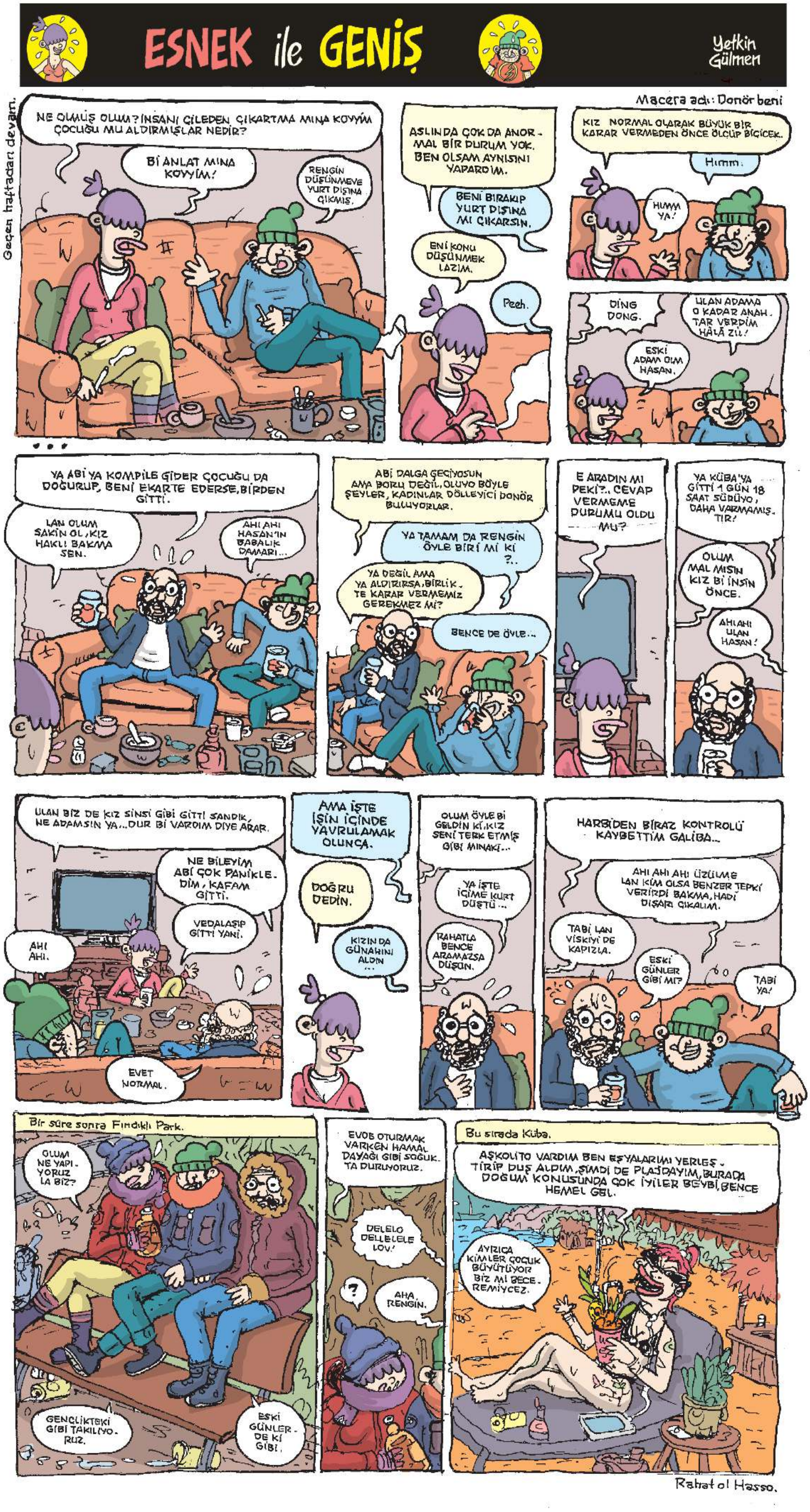
● Yüzünde, bilgi vermeye kapalı olduğunu anlatan bir ifade vardı. Buna rağmen şansımı deneyip "Capitol'e gidiyor mu?" diye sordum. 20 saniye kadar sessizce bekledik. Eğer ben soruyu tekrarlamasam daha fazla bekleyebilirdik ama sessizlik çok da sevdiğim bir şey değil. "Capitol'e gidiyor mu?" diye tekrar ettim. Homurdanarak bir şeyler söyledi. Bu homurdanmadan, gidiyor ya da gitmiyor cevabını çıkartmak mümkün değildi. Tahmin yürütmek de istemiyordum. "Sorusuna yanıt alamayan vatandaş, minibüs şoförünü dövdü" gibi bir haberle gündeme gelme taraftarı değilim. Şoförü haklı bulanlar ve vatandaşı haklı bulanlar olarak sosyal medyayı ikiye bölmek gibi bir niyetim de yok. Tek istediğim bilgi almak ve bu bilgiyi, yanına yaklaşıp "Anlamadım" diyerek nihayet alabildim.

Şükürler olsun ki gidiyormuş. Şoför için zor olduğunu biliyordum. Soruma cevap verdikten hemen sonra soğuk soğuk terlediğini ve nefes almakta güçlük çektiğini fark ettim. Belli ki bilgi vermeye alışık değildi bünyesi ve ondan zor bir şey istemiştim. Hemen nabzını kontrol edip Heimlich Manevrası ile hayata döndürdüm. Biraz kendine gelince hareket ettik. Cesaret edebilsem "Capitol'e yaklaşınca haber verir misiniz" diye yardım isteyecektim ama onu daha fazla yormak istemedim.

● Yıllarca Ege Bölgesine ait olduğunu söyledi fakat kimseler inanmadı. Haritayı açıp baktılar hemen. Uşak Ege Bölgesinde miymiş diyenler oldu. Yakıştıramadılar. Bu bölge sanki sadece İzmir'e tahsis edilmiş gibi davrandılar. Bunu duyan İzmir şımardı tabi. Mesafeli durdu Uşak'a. Aynı bölgede olmasına rağmen birlikte vakit geçirmek istemedi. Açmadı Uşak'ın telefonlarını. Belki numarasını bile kaydetmedi kim bilir?

Bunu bir dönem Denizli'ye de yaptılar. Cidden deniz yok mu diye sordular, dalga geçtiler. Afyon, Manisa, Kütahya ve daha niceleri… Hepsinin söyleyecek sözü var ancak susuyorlar. Bu olgun tavırları onları bir gün mutlaka daha iyi yerlere getirecek ve işte biz o gün ellerimizde bayraklar ile sokaklara döküleceğiz. Tarhana çeşmeleri kurulacak sokaklara kana kana içeceğiz. Denizli'deki devasa horoz heykelinin üzerine çıkan kalabalık, sevinç çığlıkları atıp taşkınlık yapacak kim bilir? Kaymakla, lokumla yıkanacağız o gün.

● Bir arkadaşımın arkadaşı bıçaklanmış ve ifadesi alınmak için karakola götürülmüştü. Biz de eşlik ettik. Bir şeyler yapabileceğimizden değil, ortamı merak ettiğimiz için. Olayı kendi içimde daha heyecanlı hale getirmek adına değişken karakterimden faydalandım ve yakın zamanda teknesi uyuşturucu kartelleri tarafından batırılan bir satıcı gibi davranmaya başladım. Belki bu bıçaklama olayı da uyuşturucu kartellerinin işiydi. Bölgede farklı bir satıcı istemedikleri için tehditlerinin dozunu her geçen gün biraz daha arttırıyor ve göz dağı veriyorlardı. Senatör'le görüşüp bizi buradan çıkarmasını sağlayabilirdim fakat dikkat çekmek istemedim. Bıçaklanan arkadaşımız 17 mil ötedeki bir başka karakola sevk edildi. Biz ise salıverildik. Pek beklediğim gibi gelişmedi olaylar. Son bir umut karakol çıkışı ağır silahlar ile taciz ateşi açılır mı diye düşündüm fakat nafile. Dümdüz bir gece oldu benim için. Sonrasında da dolmuşa binip evime gittim zaten.

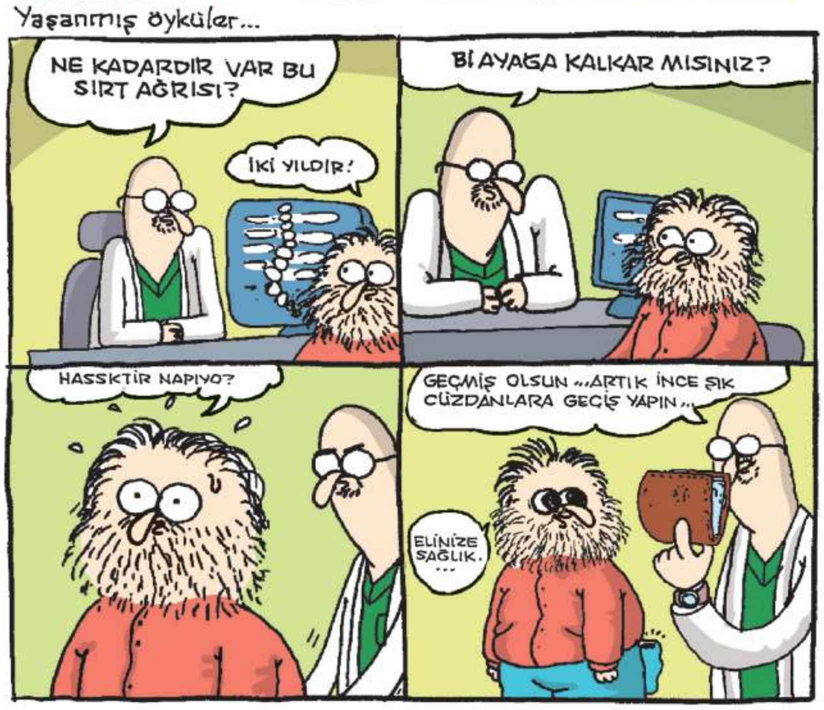

uğur gürsoy

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

MAC FARKLI

Fırat'ın MacBook ekranında rengarenk bir top dönüyor. Steve Jobs'un ekran donmaları için tercihi zamanında böyle renkli bir top olmuş. Jobs'a bir şey diyemezsiniz, adam dahi. Ekran donunca dönen renkli topu izlemekten başka bir şey gelmiyor Fırat'ın elinden. Ona da bir şey diyemezsiniz, çünkü bilgisayar konusunda adam tam bir geri zekalı. Bırakın herhangi bir müdahaleyi, dönen renkli top bir tür mikro Baby TV etkisi yarattığından yaklaşık 3 yaş seviyesinde Fırat da donuyor. Zaten mesele dönen top değil, herhangi bir şey dönüyorsa bakar Fırat, dert değil. Mesele bu topun neden döndüğü? Kendisine sorsanız şiddetle itiraz eder, ama bu tür kullanıcılarda ekran donmaları genelde "hot young girl"ün memeleri yüzündendir. Fırat, internet dünyasını haber siteleri, Vikipedi ve edebiyat dünyasından oluşan bir sacayağının üzerine inşa ettiğini iddia etse de, kendisine, "O zaman niye oynayıp duruyorsun oğlum DNS ayarlarıyla?" diye sorduğunuzda, o boncuk gözleri birer top gibi dönerken suratı tıpkı ekran gibi donar kalır. Siz, onun sürekli toplumsal bir mevkide tertemiz yaşıyormuş gibi durduğuna, o minik gözlüklerinin arkasından aydınlık bir geleceğe entelektüel bakışlar fırlattığına bakmayın; ufak bir araştırma yapılsa bilgisayarının history'sinin "erotizmin tarihi"ne denk geldiği rahatça belgelenebilir. Bu karışık tarih, bünyesindeki virüs kuvvetiyle topu da döndürür, kum saatini de. Bu elbette bir suç değil. Sonuçta her erkek gibi, DNS ayarı isteyen "Hot young girl"ler Fırat'ın da hakkı. Bir erkeğin ekranında bir şeyler dönüyorsa bu işin başka açıklaması yok. Hot young'ı izleyen her erkek bir süre sonra topu izlemeye mahkûmdur. Çünkü topun sahibi "Hot Young Girl"dür.

Donmaları arttı Fırat'ın. Renkli top, Tayyip Erdoğan, *"Bu Habere Çok Şaşıracaksınız", "Kanserin Korkutan 7 Belirtisi", "Salgın yayılıyor…"* filan demeden neye tıklarsa tıklasın hemen dönmeye başlıyor. Fırat, dilinden anlamasa da bilgisayarının, *"Zamanında öyle işlere girdin ki şimdi Şeyma Subaşı bile ağır geliyor bana, şu an düşünmem lazım, az bekle, beklerken de topa bak,"* dediğini anlıyor, ama çözüm bulmak konusunda elinden herhangi bir şey gelmiyor. Bütün tıklamaların dönen bir topa dönüştüğü bir hayat gittikçe ağır gelmeye başlıyor Fırat'a. "Kiracılara müjdeli haber"i dönen top yüzünden bir türlü öğrenemediği bir gün, bütün çaresiz kullanıcılar gibi bu işlerden anlayan bir arkadaşına başvurmaya karar veriyor. Bu noktada bir alt başlık oluşturmak lazım:

İşten Anladığı Sanılan Ama Aslında Anlamayan Arkadaşlar Merhaba!

Bir iki defa Windows tipi donmaları durdurmayı başaran bu arkadaş aslında ilk defa dönen renkli bir topla karşılaşıyor. Fakat çıkıp da Fırat'a, "Mac biraz farklı abi," demiyor. Aksine, Fırat'ın daha önce hiç görmediği bazı pencereler açıp manalı gözlerle pek de manalı görünmeyen bazı harflere bakıyor. O, ekrana bakarken Fırat da bir süre ekrana, sonra bir bok anlamayınca onun yüzüne bakmaya başlıyor. Adam tıraş olurken çenede sakal bırakmış. Fırat'ın bakması uzayınca o da dönüp Fırat'a bakıyor. İki erkeğin yaklaşık on santimden birbirine bakması hoş değil. Önlerinde sorunlu bir bilgisayar olmasa öpüşmeye çok yakınlar. "Noldu lan ne bakıyorsun?" diye soruyor adam. "Çenende sakal kalmış," diyor Fırat. Böyledir Fırat, asıl meseleye hakim değilse mutlaka ilgiyi dağıtır. Çenede kalan sakalı sorun olarak algılamadığından ekrana dönüyor adam. Dönen topun peşinde dakikalar geçiyor. Gözlerinde gittikçe artan bir umutsuzluk, dudaklarında sorunu çözemeyeceğini belli eden bir ifade ve çenesinde minik bir sakalla, "Abi formatlayalım gitsin," diyor adam. Bir saniye! Fırat'a böyle

şeyler söylerken dikkatli ol. Her ne kadar çevresinde rahat bir adam olarak tanınsa da, iç dünyası şaşırtıcı kaygılarla bezelidir kendisinin. Düşüne düşüne besleyerek, olmadık kurgular ekleyerek büyüttüğü kaygılarını dışarı salmadığından sinüslerine kadar bütün boşlukları doludur Fırat'ın. Fazla zorlandığında başının ağrıması bu yüzdendir. Format ağır geliyor Fırat'a. Arkadaşının aslında duruma hakim olmadığı için büyük finali erkenden sunduğunu hissediyor. Formatçı, "Baştan kuralım abi, nolcak, tertemiz" diye ısrar ediyor. Sakalını bile doğru dürüst kesemeyen bu adamın Steve Jobs'un dünyasını baştan kurma isteği tedirgin ediyor Fırat'ı. "Yedekledim abi merak etme," diyen bu minik sakallının bütün dosyaları uçurduğu bomboş bir hayatın ürpertisini içinde hissediyor.

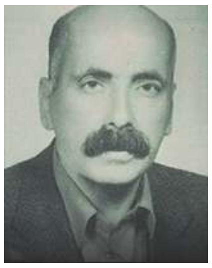
Format işleminin daha başında sorunla karşılaşıyorlar: "Gereken bileşenlerden biri yüklenemedi." Bilişim dünyası karşısında çaresiz kalınca uhreviyata sığınan bütün teknoloji işgüzarları gibi, "Allah Allah," diyor formatçı. Eliyle çenede kalmış minik sakalını oynuyor. "Gereken Bileşen" karşısında ikisi de çaresiz. Demek ki Formatçı, Fırat'ın hayatı için gerekli bileşen değil. Demek ki Formatçı'nın halletmesi gereken Fırat'ın bilgisayarı değil kendi sakalı. Çünkü dergiye yazı yetiştirmesi gerekirken zorda kalan Fırat'ın da defalarca dediği gibi, "Mac farklı."

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Hakikat şehrine yolcu değilsen/ Ne yolcuyu eğle ne yolu incit"

Aşık Hüdai

Aşık Hüdai 1940-2001

Şehir uçuyor. Gece. Tangır tungur yuvarlanan bir şeylerin sesleri. Caddeden. Fırtına kıyamet. Balkon kapısı kendi kendine açılıyor. Odanın içine, hatta tavana doğru uçuşan perdeler. Zar zor topluyorum. (Bu derece şiddetlisi olmuş muydu) Rüzgâra karşı yürümeye çalışan birkaç kişi yan dönüp alan küçültüyorlar. Eğilip bükülüp, silkinip, titreyip; çırpına çırpına; bir şekle şemale sahip olmayan rüzgârı seyredilebilir(resmi dahi yapılabilir) hale getiren palmiyeler. Rüzgârın portresi. (rüzgârın görünür hale gelmesi deyince; Japonların çeşitli boy ve kalınlıktaki bambuları belli bir düzenekle bahçeye bakan saçaklara dizerek yağmurun onlara çarptıkça bir çeşit müzik oluşturmasını sağladıklarını okumuştum) Mümkün olan heryere, ekilmeli dikilmeli. Onlar olmasa hiçbir şey görünmeyecek. (palmiyeleri, hurmaları diyorum--keşke bambu da olsa; da; o düzeneği de yapsak--) O afetin ortasında yere düşmüş turunçları kartopu gibi birbirlerine fırlatan iki çocuk--rüzgârda kopuk kopuk kahkahaları--) Bir kedi çığlığı, haykırışı, feryadı; iniltisi; aşk şarkısı. (martta olan cinsten--şehir uçuyor o aşk derdinde--olur öyle; "kolera günlerinde aşk") Herhalde güvenli bir yere sığınmış kendisi, oradan sesleniyor-- köpek değilse de kedi uçurur rahat çünkü--) Tangırtılar çoğalıyor. Çeşitleniyor. Kedi feryadı aralıksız berdevam--alçalıp yükseliyor--erkek kediler inildiyormuş öyle--Ah bu kızlar--)Sesi kısık televizyonda karda mahsur kalmış araçlar. Karlı karanlık yollar.

"Phoenix" Küllerinden yeniden doğan kuş

İkarus'un düşüşü

SABAH(öğlen de dense olur)
Arka balkonda bir kuş ölüsü. İçim cız ediyor. Bir adım geri gidiyorum. Odaya. Fırtınada çarptı belki. Duvara. Ters dönmüş, yüzükoyun, kanadı kırık. O sahile vurmuş mülteci bebek gibi. Kuş ölümü; çocuk ölümü gibi. (onlar hep çocuk) Daha fazla bir şey ölmüş gibi oluyor. Daha ölüm. Uçup gidebilecekken…

Sirin: Rus mitolojisinden kuş kadın

(Bir güvercin) Uçabilmenin, masumiyetin, hayallerimizin, gökyüzünün de ölümü, biraz… Çocukluğumuzun. Binlerce, hatta yüzbinlerce yıl imrenme, hayranlık, gıpta, aşk, kıskançlık, haset… Hepsiyle karışık, kafamızı yukarı çevirip çevirip baktığımız o mucize yaratıklar. (kuşbazlar; başları her daim yukarı gökyüzüne dönük, göğe baka baka gezdiklerinden yerde olan bitenin farkında olmadıkları farz edilerek, şahitlikleri kabul edilmezmiş, geçmişte)
Şimdi yerde. Aşağı bakıyorum. O kanat. Mucizevi bir incelikle sıralanmış tüyler. O sihirli düzen. Zedelenmiş. Paralanmış. Dağılmış. Birbirine yapışmış. Nasıl özendik. Nasıl; O kanatlara… Bütün bilinçaltımız üstümüz, sağımız solumuz, mitolojimiz, dinlerimiz, masallarımız hep o kanatlarla dolu. Alıp atların sırtlarına mı yapıştırmadık... Dev yılanlara mı. O kanatları. En mükemmel yaratık biziz diye düşünürken birden durup yutkunduran. Uçabiliyor, hem de yürüyebiliyor. Onlar. Biz sadece yürüyoruz.(uçaklara bilmemnelere binip gidiyor olmamız teselli etmiyor--kuşları ilk kez gördükten sonra kendi sırtında kanat olmadığını fark eden çocuğun kompleksi? Rastlamadım Freud'da)
Kuş ölüsü, taş gibi oturuyor içime. (Nasıl alacağım onu oradan, beceremem)

Hacı Bektaş-ı Veli 1209-1271

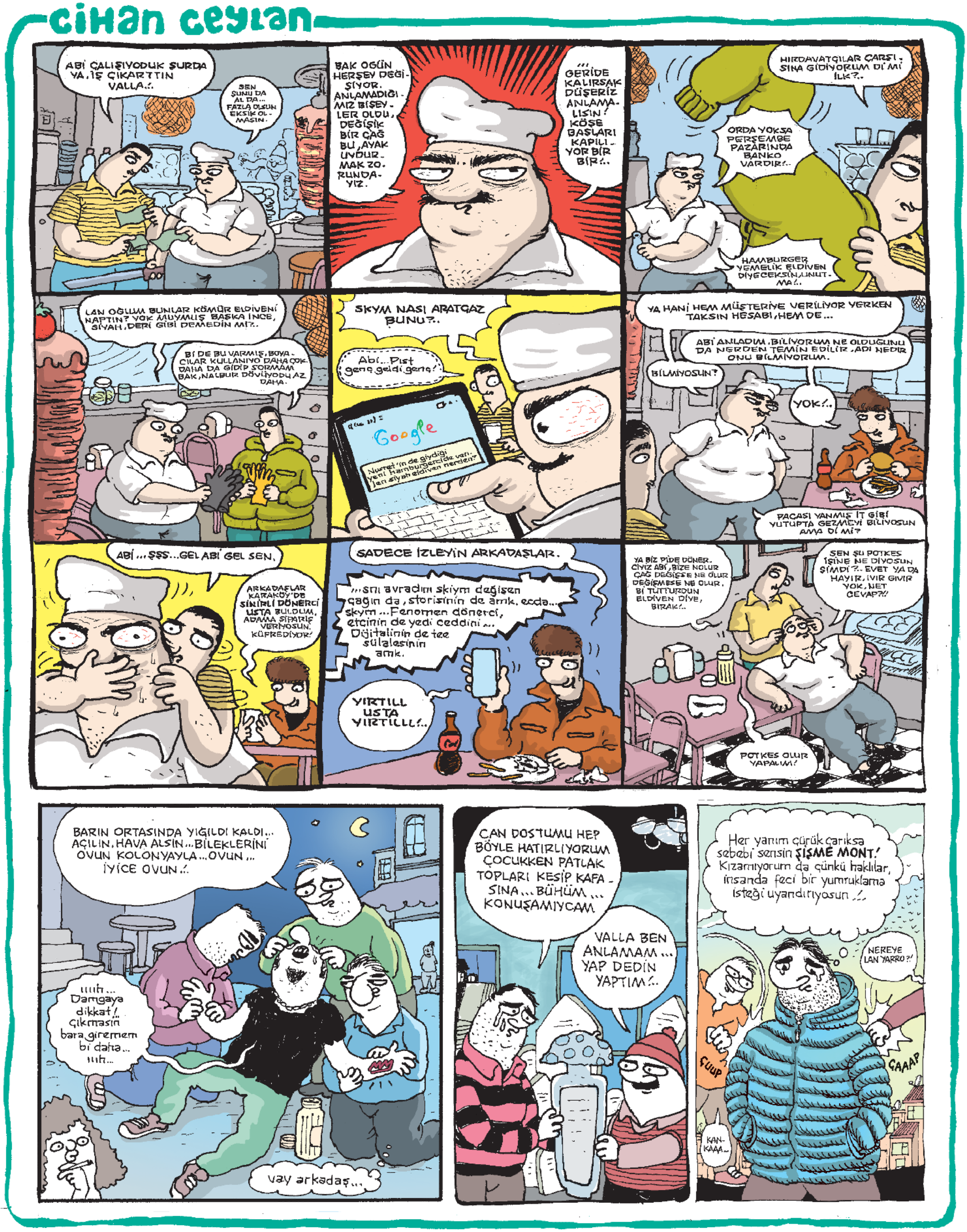
"Ham ile hası eleyip geçtik
Güvercin donunda semaya uçtuk"
"Mahiri" yazmış. Hacı Bektaş Veli güvercin donunda (kılığına girerek) Horasan'dan gelir.
Gidemediğimiz yerlere onlar gider: "Allı turnam bizim eve varırsan"
Belki hiç kuş görmemiş olsak ; rüyalarımızda uçamazdık. Öyle zannediyorum. Onlara borçluyuz.

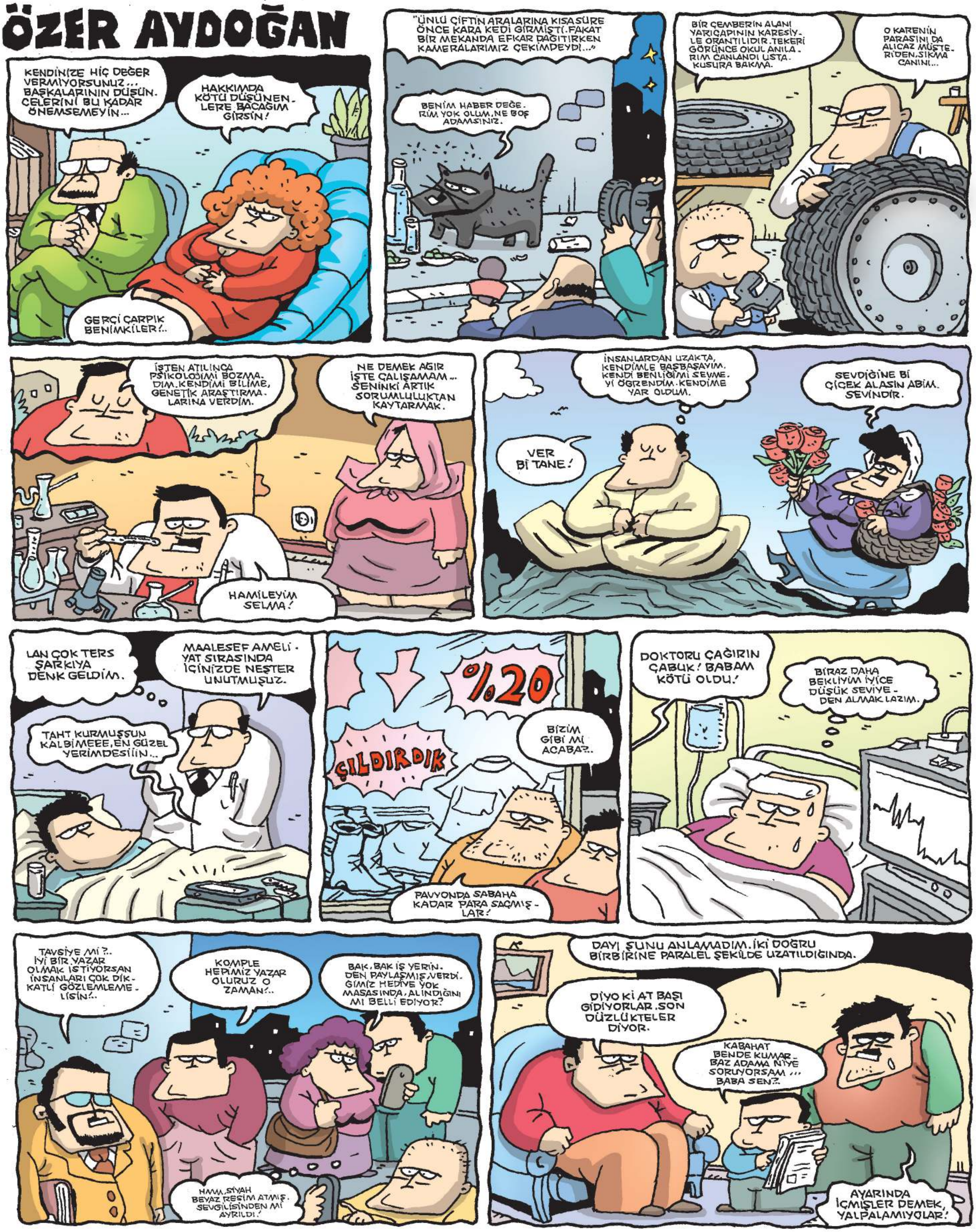
Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

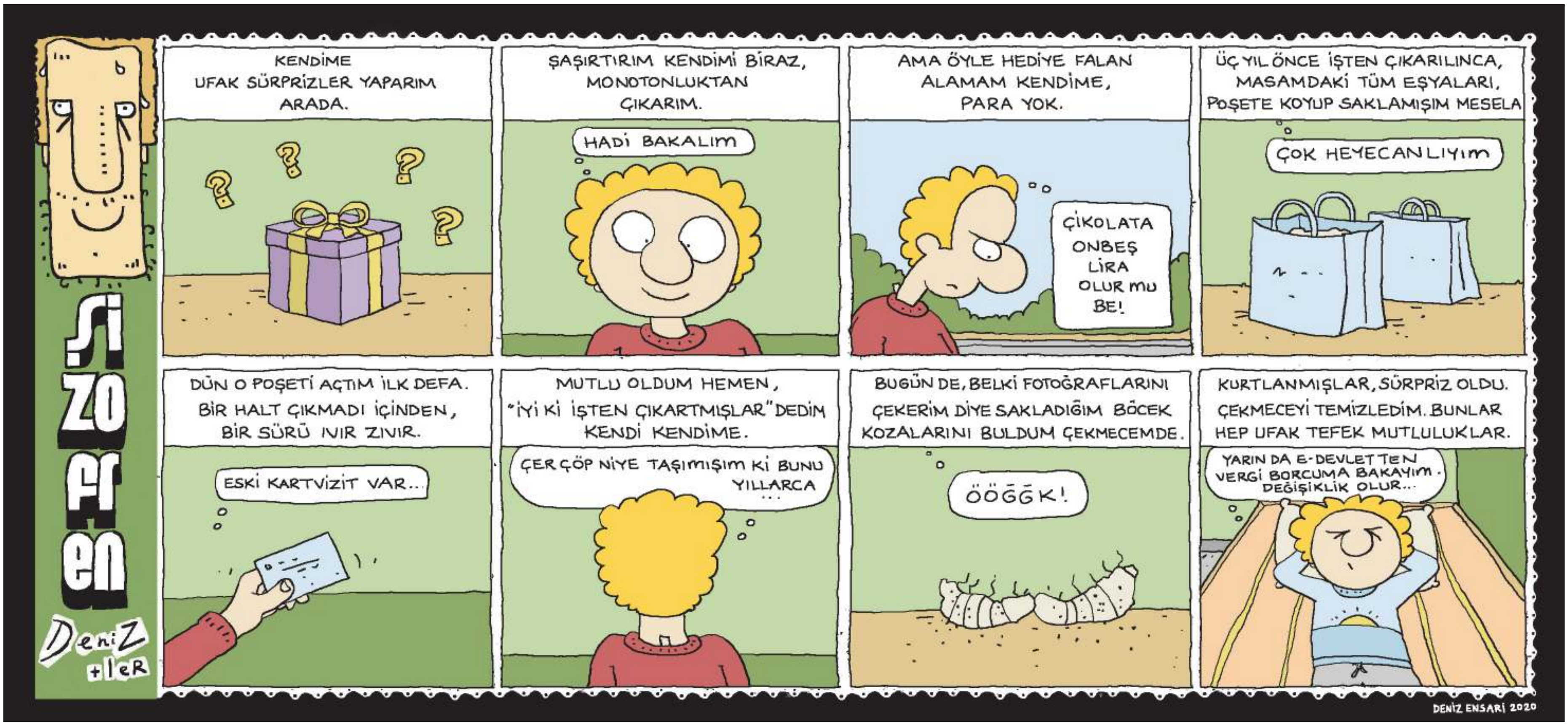
Zümrüdüanka

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
ABİ ÇALIŞIYODUK ŞURDA YA, İŞ ÇIKARTTIN VALLA.!.
SEN ŞUNU DA AL DA... FAZLA OLSUN EKSİK OLMASIN.
BAK OĞLUM HERŞEY DEĞİŞİYOR. ANLAMADIĞIMIZ BİŞEYLER OLDU, DEĞİŞİK BİR ÇAĞ BU, AYAK UYDURMAK ZORUNDAYIZ.
... GERİDE KALIRSAK DÜŞERİZ ANLAMALISIN! KÖŞE BAŞLARI KAPILIYOR BİR BİR!..
HIRDAVATÇILAR ÇARŞISINA GİDİYORUM Dİ Mİ İLK?..
ORDA YOKSA PERŞEMBE PAZARINDA BANKO VARDIR!..
HAMBURGER YEMELİK ELDİVEN DİYECEKSİN, UNUTMA!..
LAN OĞLUM BUNLAR KÖMÜR ELDİVENİ NAPTIN? YOK MUYMUŞ BAŞKA İNCE, SİYAH, DERİ GİBİ DEMEDİN Mİ?..
Bİ DE BU VARMIŞ, BOYACILAR KULLANIYO DAHA ÇOK. DAHA DA GİDİP SORMAM BAK, NALBUR DÖVÜYODU AZ DAHA.
SKYM NASI ARATGAZ BUNU?..
Abi... Pist genç geldi genç!
Google
Nurret'in de giydiği yeni Hamburgercide veri-len siyah eldiven nerden?
YA HANİ HEM MÜŞTERİYE VERİLİYOR YERKEN TAKSIN HESABI, HEM DE...
ABİ ANLADIM, BİLİYORUM NE OLDUĞUNU DA NERDEN TEMİN EDİLİR, ADI NEDİR ONU BİLMİYORUM.
BİLMİYOSUN?
YOK!..
PAÇASI YANMIŞ İT GİBİ YUTUPTA GEZMEYİ BİLİYOSUN AMA Dİ Mİ?
ABİ ... ŞŞŞ... GEL ABİ GEL SEN,
ARKADAŞLAR KARAKÖY'DE SİNİRLİ DÖNERCİ USTA BULDUM, ADAMA SİPARİŞ VERİYOSUN, KÜFREDİYOR!
SADECE İZLEYİN ARKADAŞLAR.
...sını avradını skiym değişen çağın da, storisinin de amk. ecda... skym ...Fenomen dönerci, etcinin de yedi ceddini ... Dijitalinin de tee sülalesinin amk.
YIRTILL USTA YIRTILLL!..
YA BİZ PİDE DÖNERCİYİZ ABİ, BİZE NOLUR ÇAĞ DEĞİŞSE NE OLUR DEĞİŞMESE NE OLUR. Bİ TUTTURDUN ELDİVEN DİYE, BIRAK!..
SEN ŞU POTKES İŞİNE NE DİYOSUN ŞİMDİ?.. EVET YA DA HAYIR, IVIR GIVIR YOK, NET CEVAP?!!
POTKES OLUR YAPALIM!
BARIN ORTASINDA YIĞILDI KALDI... AÇILIN, HAVA ALSIN... BİLEKLERİNİ OVUN KOLONYAYLA... OVUN... İYİCE OVUN.!.
ııııh... Damgaya dikkat! Çıkmasın bara giremem bi daha... ııııh...
vay arkadaş...
CAN DOSTUMU HEP BÖYLE HATIRLIYORUM ÇOCUKKEN PATLAK TOPLARI KESİP KAFASINA... BÜHÜM... KONUŞAMIYCAM
VALLA BEN ANLAMAM... YAP DEDİN YAPTIM!..
Her yanım çürük çarıksa sebebi sensin ŞİŞME MONT! Kızamıyorum da çünkü haklılar, insanda feci bir yumruklama isteği uyandırıyosun.!.
NEREYE LAN YARRO?!
ÇUUP
ÇAAAP
KANKAAA...

ÖZER AYDOĞAN
KENDİNİZE HİÇ DEĞER VERMİYORSUNUZ... BAŞKALARININ DÜŞÜNCELERİNİ BU KADAR ÖNEMSEMEYİN...
HAKKIMDA KÖTÜ DÜŞÜNENLERE BACAĞIM GİRSİN!
GERÇİ ÇARPIK BENİMKİLER!..
"ÜNLÜ ÇİFTİN ARALARINA KISA SÜRE ÖNCE KARA KEDİ GİRMİŞTİ. FAKAT BİR MEKANDA EFKAR DAĞITIRKEN KAMERALARIMIZ ÇEKİMDEYDİ..."
BENİM HABER DEĞERİM YOK OLUM. NE BOŞ ADAMSINIZ.
BİR ÇEMBERİN ALANI YARIÇAPININ KARESİYLE ORANTILIDIR. TEKERİ GÖRÜNCE OKUL ANILARIM CANLANDI USTA. KUSURA BAKMA.
O KARENİN PARASINI DA ALICAZ MÜŞTERİDEN. SIKMA CANINI...
İŞTEN ATILINCA PSİKOLOJİMİ BOZMADIM. KENDİMİ BİLİME, GENETİK ARAŞTIRMALARINA VERDİM.
NE DEMEK AĞIR İŞTE ÇALIŞAMAM... SENİNKİ ARTIK SORUMLULUKTAN KAYTARMAK.
HAMİLEYİM SELMA!
İNSANLARDAN UZAKTA, KENDİMLE BAŞBAŞAYIM. KENDİ BENLİĞİMİ SEVMEYİ ÖĞRENDİM. KENDİME YAR OLDUM.
SEVDİĞİNE Bİ ÇİÇEK ALASIN ABİM. SEVİNDİR.
VER Bİ TANE!
LAN ÇOK TERS ŞARKIYA DENK GELDİM.
MAALESEF AMELİYAT SIRASINDA İÇİNİZDE NEŞTER UNUTMUŞUZ.
TAHT KURMUŞŞUN KALBİMEEE, EN GÜZEL YERİMDESİİİN...
%20
ÇILDIRDIK
BİZİM GİBİ Mİ ACABA?..
PAVYONDA SABAHA KADAR PARA SAÇMIŞLAR!
DOKTORU ÇAĞIRIN ÇABUK! BABAM KÖTÜ OLDU!
BİRAZ DAHA BEKLİYİM İYİCE DÜŞÜK SEVİYEDEN ALMAK LAZIM.
TAVSİYE Mİ?.. İYİ BİR YAZAR OLMAK İSTİYORSAN İNSANLARI ÇOK DİKKATLİ GÖZLEMLEMELİSİN!..
KOMPLE HEPİMİZ YAZAR OLURUZ O ZAMAN!..
BAK, BAK İŞ YERİNDEN PAYLAŞMIŞ, VERDİĞİMİZ HEDİYE YOK MASASINDA, ALINDIĞINI MI BELLİ EDİYOR?
HMM, SİYAH BEYAZ RESİM ATMIŞ. SEVGİLİSİNDEN Mİ AYRILDI!
DAYI ŞUNU ANLAMADIM. İKİ DOĞRU BİRBİRİNE PARALEL ŞEKİLDE UZATILDIĞINDA.
DİYO Kİ AT BAŞI GİDİYORLAR. SON DÜZLÜKTELER DİYOR.
KABAHAT BENDE KUMARBAZ ADAMA NİYE SORUYORSAM... BABA SEN?..
AYARINDA İÇMİŞLER DEMEK, YALPALAMIYOLAR!

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 12 Şubat 2020 | Sayı: 650

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 120 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

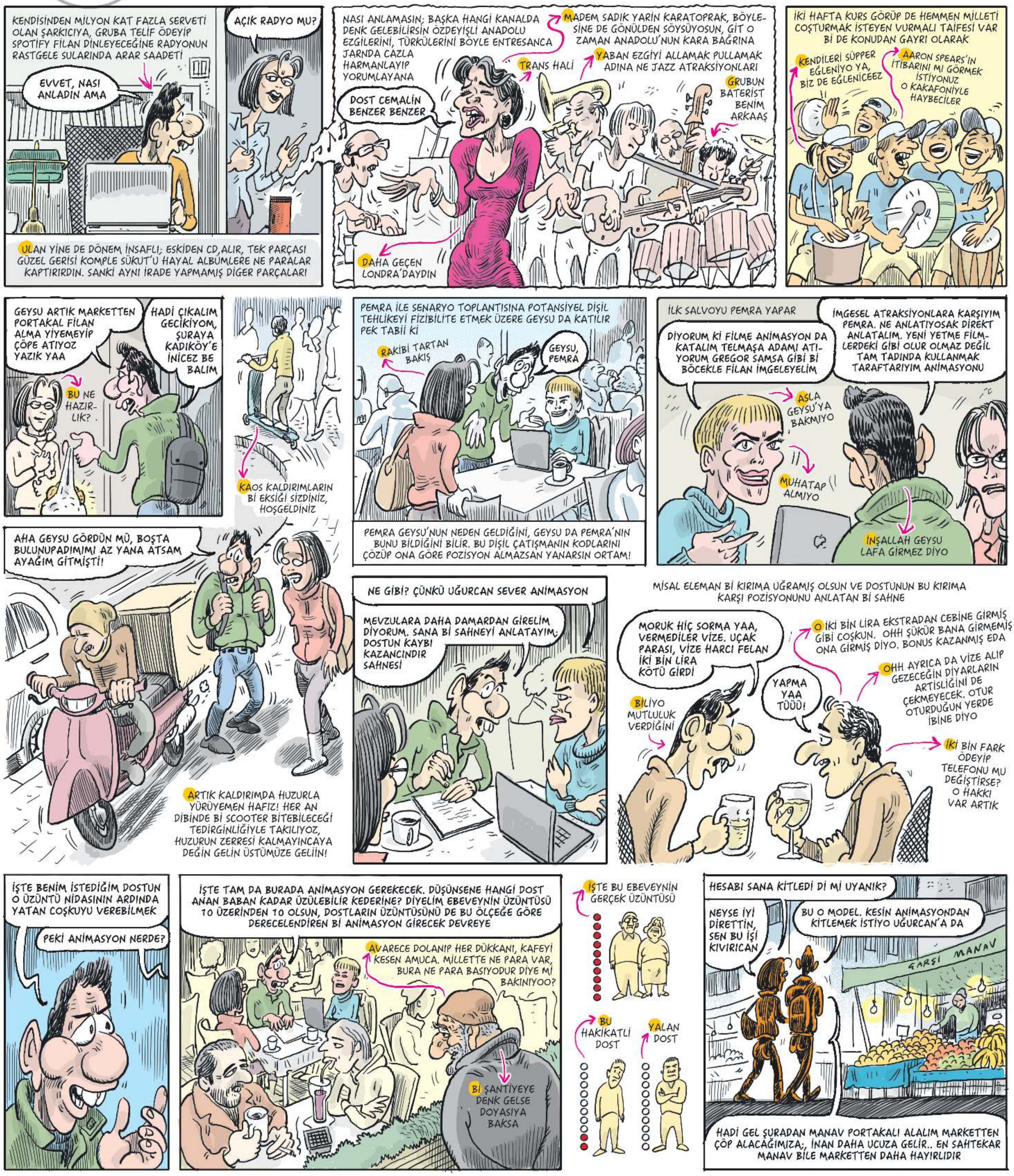
Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM
En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

özet:
ORTAM SENARYOYA TAM GAZ ÇALIŞMAKTADIR. AMA ÖYLE HAYBECİ Bİ SENARYO DEĞİLDİR ARTIK BU SENARYO, TELMAŞA KAVMİN ZAAFLARINI YÜZLERE ÇARPAN Bİ SENARYO

UYKUSUZ

19 ŞUBAT ÇARŞAMBA
SAYI: 2020/**08** No: **651**
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

Milyarlarca liralık bütçesi olan Diyanet'ten halka alışveriş önerisi: "Ucuza almak için akşam pazarına çıkın…"

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

Murat Kekilli, Hollanda ile yaşanan siyasi kriz sonrası, tüm Hollanda'yı konserlerini iptal etmekle tehdit edeli **3 yıl,**

Tepesine gerçek boyutlarda uçak kondurulmuş bir otel, bütün hayvan cinslerinin peluştan yapıldığı 30 bin metrekarelik bir orman alanı, 50 metrelik dev semazen heykeli gibi fantastik vaatlerde bulunan Melih Gökçek, "Ankara'ya Afrika'dan zebra, Tayvan'dan fil getireceğim," vaadiyle gerçeğe yaklaşalı **16 yıl,**

Şişli 3. Asliye Ceza Mahkemesi Hakimi Elmas Güner, beş aylık çocuğunun doğum tarihini hatırlamayan ve nüfus cüzdanını çıkartmayan Mustafa Topaloğlu'nu, "Sen uzaylı birisin. Başkalarına örnek olmalısın. Yarın çocuğun bunun hesabını senden sorar" sözleriyle uyaralı **18 yıl,**

Tanzanya Cumhurbaşkanı John Magufuli, halka "açlıktan sızlanmaktan vazgeçmeleri" çağrısında bulunalı **3 yıl,**

Kedilerini samanla doldurttuğu iddialarına karşı "Biri Bana Anlatsın" programına telefonla bağlanan Ajda Pekkan, hayvanları ne kadar çok sevdiğini anlattıktan sonra, "Böyle bir şey yapacak olsam, yanımda annem var, annemi doldurtup saklarım" diyerek sevgisinin büyüklüğünü ortaya koyalı **14 yıl,**

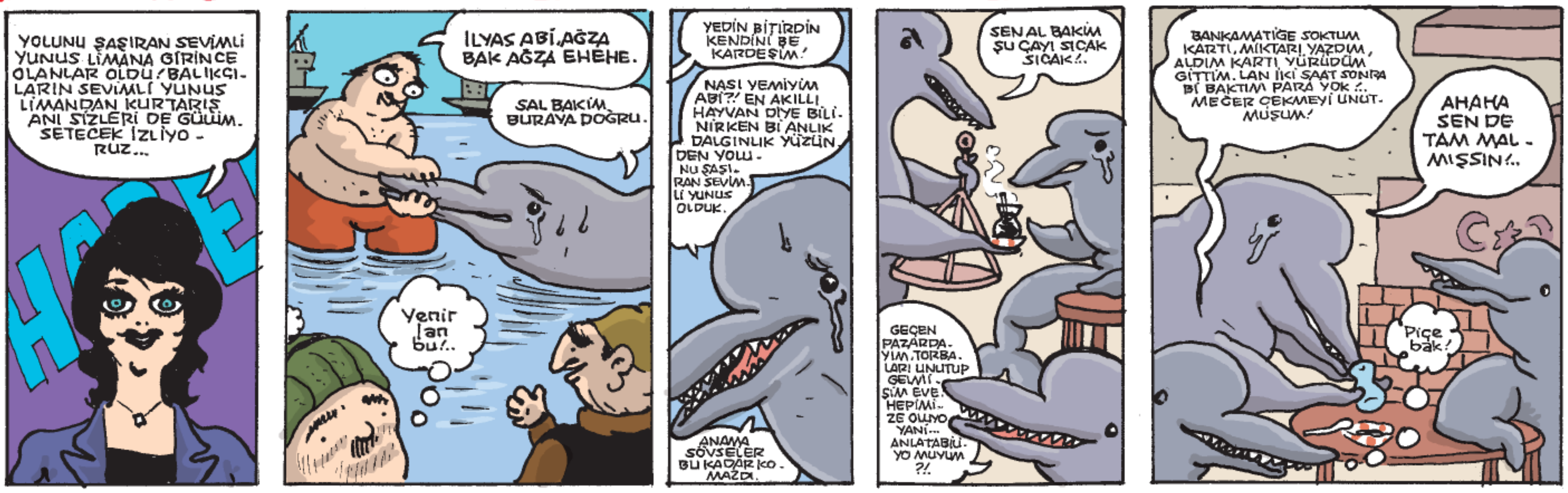
Engin Ardıç, Sabah gazetesindeki köşe yazısına, "Bizim dilimizde masanın kukusu, pencerenin pipisi yoktur. Kapıda rahim, iskemlede prostat bulunmaz. Ağaç etek giymez, çiçek sakal tıraşı olmaz…" diye başlayalı **11 yıl,**

30 Ağustos'u Mustafa Sandal konseriyle kutlamanın çok iyi olacağını düşünen Büyükçekmece Belediye Başkanı Hasan Akgün, sanatçının o gün işi olduğunu öğrenince, Zafer Bayramı'nı 31 Ağustos'a alalı **15 yıl,**

"Kaymak yeme bahanesiyle girip erkeklerle görüştükleri" gerekçesiyle kadınlara Eyüp'te kaymakçı dükkanlarına girme yasağı getirileli **447 yıl olmuş.**

Vinyetler: Fatih Öztürk

cihan ceylan

18. Yüzyıl Aile mahkemesi

@kaansezyum

O esnada benim masamda...

● Hukukun kuvvetinin azaldığı yerde kuvvetin hukuku devreye giriyor... Hukuk mukuk ne ayak ya? Halimize bak... Bu hafta bir bakan şöyle bir açıklama yaptı vallahi de çok beğendim, bak böyle.

● Geçen gün bir haber çıktı. 'Dönerde çamaşır suyu' diye. Cumhurbaşkanımız da beni aradı. 'Bu ne?' dedi (Ortamda her şeyin hesabını tek isim soruyor telefonda). 'Benim bildiğim kadarıyla dönerde çamaşır suyundan bir şey elde edilmez ama ben yine de bakayım' dedim (Araştırmacı bakan). Gıda Kontrol Genel Müdürümüz, bu haberi yapan arkadaşı aradı. Adam özür diledi. 'Sen Türkiye'de bu haberi yaydın. Yaydığına göre bildiğin, neresi varsa söyle, ekiplerimiz hazır. Baskın düzenleyeceğiz' dedik. 'Yok hayır' dedi. Bir yandan da ben (Başka işi gücü olmayan proaktif bakan loading...), makamda tavuk etlerini çamaşır suyunun içerisine bastırdım (ya bu makam odaları ne etti size? Nasıl şeyler yaşadınız da makam odasında çamaşır suyuna tavuk banıyoruz?), ne olacak diye deniyorum. Elde edilen bir şey var mı, renk değişimi var mı diye baktık. Söz konusu değil (Gümmm, analitik bakanın dönüşü. İşte bilim, işte deneysellik). Bu haberi, yayanlar rulo döner üreticileri (Bu arada bu da gerçek olabilir ama şimdi rulo döner üreticilerini de töhmet altında bırakmayayım)...

● Yani ortam bu şekil. Mevzular telefonla hallediliyor, çok da gerekirse çamaşır suyuna basıyoruz.

● Sokağın karşısındaki komşular öyle büyük bir televizyon almışlar ki, evdeki televizyonu zaten kullanmıyordum çünkü ufacıktı, şimdi sokağın karşısında komşu ne izliyorsa izleyebiliyorum. Sesi duymasam da altyazılar gayet net görünüyor. Bugün saat 6 gibi Yüzüklerin Efendisi serisine başladı. Az sonra Kralın Dönüşü başlayacak, o yüzden yazıyı hızlı paketlemem iyi olabilir. Büyük ekran çok keyifli ya. (Bu arada ekranla aramda 20-22 metre vardır ama televizyon –ya da projeksiyon ama böyle güçlü bir projeksiyon daha önce görmedim, belki komşu çok zengindir- o kadar büyük ki rahatça izliyorum)

● Geçen gün ayarı kaçırmışım. Hem de Pazar gecesi... Ama ne kaçırmak. Gece bir noktada kendimi salonda yatarken kendime sarılmış olarak buldum. Kafa iyice gitmiş 'Yanımda kim var ya?' diye düşünmeye başladım. Bir noktada yanımdakinin kendim olduğunu

● Yan komşu erotikli bi şey açtı ya da striptiz var... Neyse story olarak attım, filmin adını sordum, kesin cevap gelir.

● Başka bir iktidar vekili, kendisi profesör. Mesela geçen hafta bir uyuşturucu baronunun salınması için yargıya baskı yaptığı haberleriyle tekrar anıldı. Ortamdaki kalite bu. Bizzat artık seviye 'uyuşturucu baronu salmaca' şeklinde. Bildiğin ülkenin zorluk seviyesi artık 'Very hard'dan da öte bir seviyeye gelmiş durumda. Vay anam vay.

● Ekonomik Kalkınma ve İşbirliği Örgütü'nün (OECD) verilerine göre Türkiye milli gelirinin sadece yüzde 0,01'lik bir dilimini sivil uzay araştırmalarına ayırırken, bu rakam ABD'de yüzde 0,23... Yani mantıksız da değil. Daha normal sokakta yaşam, insan hakları, özgürlükler filan gibi basit mevzuları tam çözemediğimiz için uzaya bulaşmak da çok sağlıklı olmayabilir. Uzaylılarla ilk biz temas kursak da güzel olur aslında. Şöyle bi Van kahvaltısı basarız uzaylı kardeşlerimize, pastırmaları Kayseri'den yollarız, kaymak, kuymak, ne varsa döşeriz uzaylı kardeşlerimize. Mesela bir Amerikalı bulsa uzaylıları, adamlara dandik dandik dev porsiyonlarla bi şeyler verir şişirir. İngilizleri hiç saymıyorum. Ha bi Akdenizli kardeşlerimiz bizi zorlar ama biz büyük alırız.

● Komşu şimdi satranç açtı oynuyor. Ne biçim komşu ya bu? Demek ki projeksiyon kullanıyor. Bildiğin satranç oynuyor adam. Kaliteye bak, az önce erotikliyordu. Helal komşuma.

● Kedim olacak münasebetsiz şu anda elektrik faturamı yiyiyor. Onu almaya gidiyorum. Haftaya görüşürüz.

nisan hakan

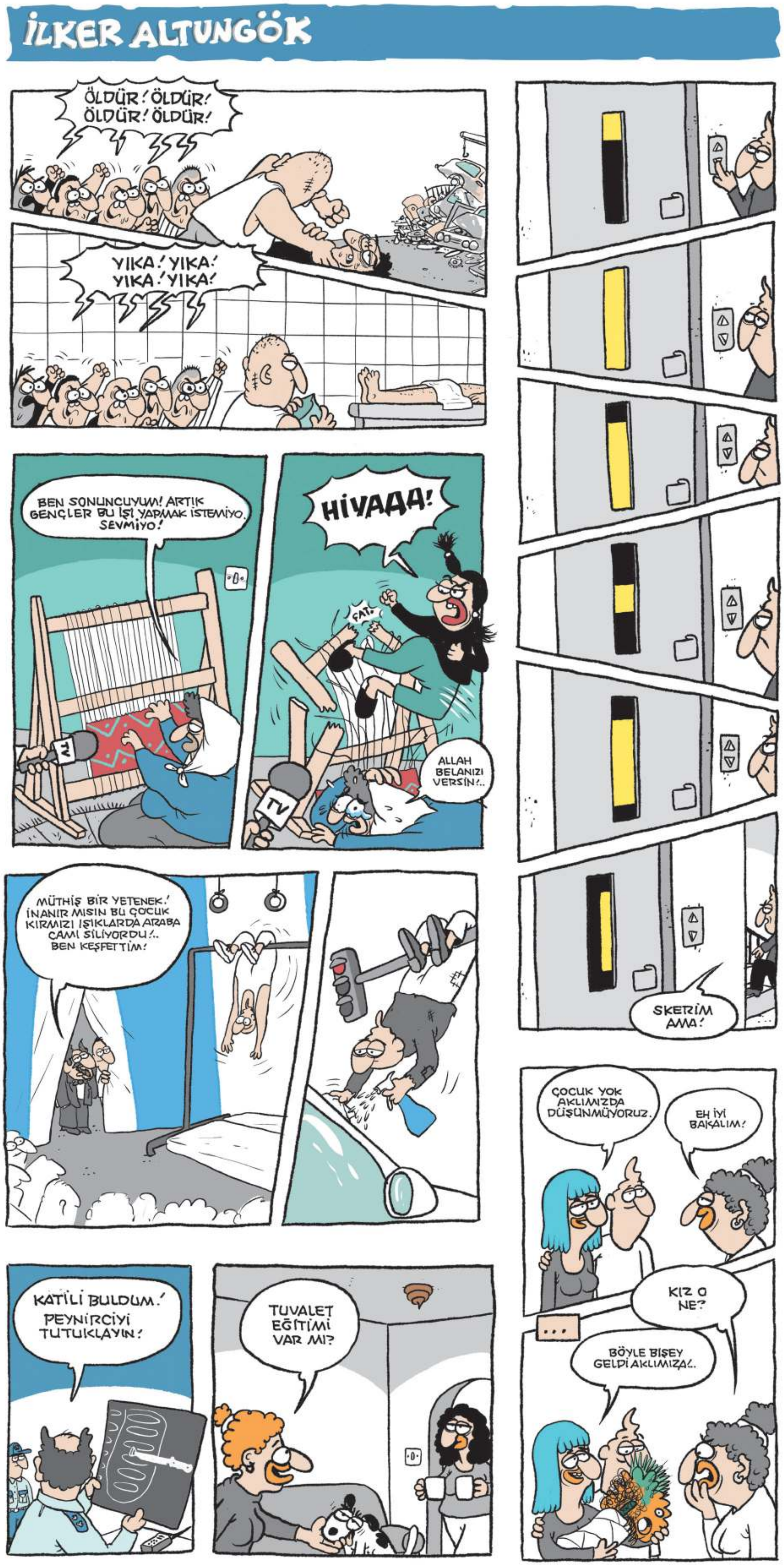

BELKİ BİR İPHONE PRO MAX ALAMADIM AMA...
KES!
YESENE OĞUL!
Bİ SANİYE CANIM DÜZGÜN Bİ VİDYO ARIYORUM...
TAMAMDIR DEVAM EDELİM...
EBBEH EBBEH!
ÖFF...
DUMB DUMB!
GÜMB GÜMB!
DOKTOR OLMUŞSUN AMA ADAM OLAMAMIŞSIN...
AMA NAPİYİM LAN BU DA KÜÇÜCÜK!
BİLİLİ BİLİLİ!..
ŞU DÖRT DÖVMEDEN BİRİ VARSA SİZİ İÇERİ ALAMAM...
TATTUU VIP
DÖRDÜ DE VAR..
BİNDİĞİN DALI KESİYORSUN HOCA...
DEMEK Kİ VAR Bİ DERDİMİZ..
BAZI İNSANLARIN ÇOCUK YAPMASI YASAKLANMALI...
RÖAA!
NEDEN BEN?
KIZIM SIRASI MI ŞİMDİ?
NEDEEEEEEN?
NASIL YANİ BABAM BANA HİÇBİ ŞEY BIRAKMAMIŞ MI?
ÜZGÜNÜM TÜM MİRASINI KEDİSİNE BIRAKMIŞ...
NE?
Mii!
Miii!
NE VAR LAN?
BEYFENDİ CÜZDANINIZ!
AAA!..
SAĞ OLUN SİZİN GİBİ İNSANLAR KALMADI...
RİCA EDERİM, İZİN VERİN YERİNE KOYAYIM...
BAK ŞİMDİ..

Merhaba. Galata'da YouTube videolarımızı çektiğimiz ofisin önünde bir yangın hidrantı var. Birgün yine öyle ofise doğru giderken Sertan'ı gördüm. Sertan yangın hidrantına kıçını sürtüyordu. Hem de öyle, "bi geçerken sürttüm" gibi değil, sürt ha sürt, sürtüyordu. Şaşırdım. "Napıyosun ya sen burda böyle" dedim. "Yangın hidrantına ardımı sürtüyorum" dedi. "Yangın hidrantına ard sürtmek ne demek" dedim. "Yangın hidrantına ard sürtmek, yangın hidrantına ard sürtmek" dedi, "asıl bu yangın hidrantına ardı Kadıköy'de sürteceksin, Kadıköy'deki efsane, buradaki yangın hidrantına ard sürtmek de çok güzel ama, Kadıköy'deki yangın hidrantına ard sürtmek bomba" dedi. Dedim "Sertan'cım, hadi çıkalım ofise, işimiz var gücümüz var, hadi babacım" dedim. "Ben daha tadımı tam alamadım Alpay'cım" dedi, "sen git ben birazdan gelirim" dedi. "Şimdi çıldırıcam, lan oğlum şu yaptığın hareketlere bak insan içinde, aileler var" dedim. "Bana aile deme" dedi. "Niye demiyomuşum aile" dedim. "Demiyceksin işte" dedi. "Güzel Allah'ım sen bana sabır ver" dedim, Sertan'ı orada bırakıp ofise çıktım. Ofise söylene söylene girdim. İçeride Şebnem vardı. "Ne oldu ki Alpay" dedi. Dedim "ya sorma, elimden bi kaza çıkacaktı, o olacaktı, Sertan, şu anda aşağıda yangın hidrantına g.t sürtüyor" dedim. "Yangın hidrantına g.t sürtmek ne demek" dedi. "Ne bileyim, ben de onu sordum zaten, yangın hidrantına g.t sürtmek ne demek diye sordum, yangın hidrantına g.t sürtmek, yangın hidrantına g.t sürtmek dedi, o kadar sinir bozucu ki, bi de diyo ki, bu yangın hidrantına en güzel g.tü Kadıköy'de sürtüceksin diyo, çıldırmamak elde değil" dedim. "Bi bakıyim ya şuna" dedi. "Bak bak" dedim, "yangın hidrantına nasıl g.t sürtülüyormuş, sen de bi bak" dedim. Pencereden Sertan'a baktı. Sonra seslendi Sertan'a. "Napıyosun ya sen orda öyle" diye sordu Sertan'a. "Napıyım be Şebnem'cim, yangın hidrantına ardımı sürtüyorum ben de burda" diye cevap verdi Sertan. Düşünün, ben ofisin içinden duyuyorum, bütün mahalle duyuyor yani bu muhabbeti. Hayır öyle bir şey ki, yangın hidrantının yeri de tam Okan Bayülgen'in apartmanının önü. Okan Bayülgen bir çıksa kapıdan hop Sertan'ı görecek öyle. Ondan sonra da, olursa kim bilir neler olur yani bilemezsin. Sonuçta hiç kimse apartmanının önünde yangın hidrantına öyle bir şey yapılsın istemez. Okan Bayülgen hiç istemez. Ne demek ya yangın hidrantına ard sürtmek, ne demek yani. "Allah Allah, tamam sen şimdi gel, sonra yine sürtersin, bak Okan Bayülgen görürse çok kızar sonra bak sana" dedi Şebnem Sertan'a. O da Okan Bayülgen'e dikkat çekti o anda. E yani çünkü yani. Okan Bayülgen'den nedense herkes çok korkuyor, ben de çok korkuyorum. Okan Bayülgen'den korkmayan yok, ben size öyle söyleyeyim. "Tamam tamam geliyorum, bitti zaten yangın hidrantına ard sürtmem, açın kapıyı geliyorum" dedi Sertan da. Bence Okan Bayülgen'i duyunca bir aklı başına geldi. Yoksa yine sürterdi. Gelmezdi yani öyle kolay kolay. Bence. Sertan girdi ofise. Onu karşımıza aldık, ve onunla konuşmaya çalıştık. Önce Şebnem sordu. "Hayır yani yangın hidrantına g.t sürtmek ne demek" dedi, "nerden çıktı ya yangın hidrantına g.t sürtmek" dedi. Sonra ben sordum. "Yani şimdi Sertan'cım gerçekten de" dedim, "yangın hidrantına g.t sürtmek, acaba ne demek" dedim. "Tamam da ben zaten senelerden beri yangın hidrantlarına g.t sürtüyorum, sadece size söylemedim hiç, bi de yani hiç denk gelmedik, bu gün denk gelindi, yoksa ben yangın hidrantlarına g.t sürtüyorum, size şöyle söyliyim, İstanbul Anadolu Yakası'nda g.t sürtmediğim tek bir yangın hidrantı kalmamıştır, Kadıköy'ü tek geçerim, Avrupa Yakası'nda da bir iki yer kaldı g.t sürtmediğim yangın hidrantı olarak, önümüzdeki ay oralara da sürtüyorum, eksikleri tamamlıyorum" dedi. Uzun cümle kurdu ayı. Dinlerken yoruldum. "Yemin ediyorum yoruldum" dedim. "Al benden de o kadar" dedi Şebnem de. "İşimiz var gücümüz var" dedim, masadan kalktım, odadan çıktım. Peşimden Şebnem de geldi sonra. Şebnem'le birlikte bilgisayarlarımızın başına geçtik, çalışmaya başladık. Sessizdik. Sertan'a gıcık olmuştuk. Sertan geldi sonra. Oralı değildik, Sertan'a bakmıyorduk bile. Silmiştik sanki Sertan'ı. Ne demekti ya bunca iş güç varken yangın hidrantına g.t sürtmek. Ayıptır ayıp. Ha sen yine sürt yangın hidrantına g.tünü, bize ne. Ama iş var canım. İş yokken ne yaparsan yap. Haksız mıyız yani biz de şimdi. "Ben de bir aile kurmak istemiştim, ben de sevdim" diye lafa girdi sonra Sertan. Sessizliği ürküterek bozdu. "İstemeye gittik sonra gül yüzlümü, oğlunuz ne iş yapıyor, proktolog, proktolog ne demek, makat uzmanı, vermediler sevdiceğimi, sekiz sene okulunu okudum ben, kolay değil öyle, ben de o gün bu gündür nerde bir yangın hidrantı görsem, içimdeki yangını söndürürcesine sürterim g.tümü yangın hidrantlarına, o olur, bu benim isyanım, bu benim hayatla olan kavgam, bu benim başkaldırışım" dedi ve ceketini aldığı gibi çıktı gitti. Tiradı çabuk atıp çabuk gitti. Biz Şebnem'le öyle kalakaldık. Biraz sustuktan sonra, "ruh hastası ya" dedim. "Önde gideni" dedi Şebnem de. Sonra tekrar işimize odaklandık. Çünkü işten daha önemli bir şey olamazdı şu hayatta. İştir en önemli şey, iştir. Tir. İr. Rir. Hoşça kal.

akıl fikir ofisi
Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Diyanet

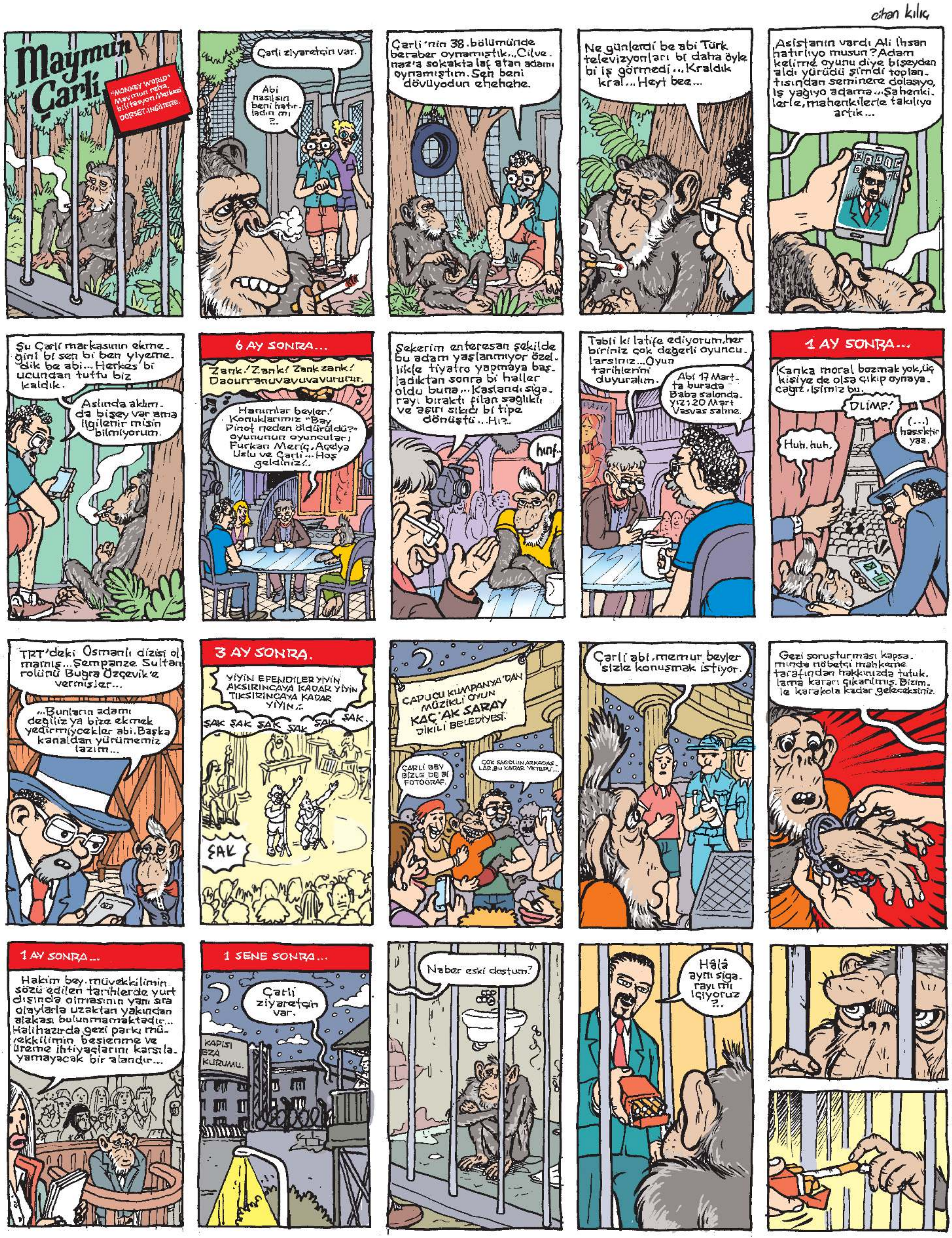
Şimdi doğrusunu isterseniz ben sürekli olarak diyanet işleri başkanlığına yüklenilmesine de pek anlam veremiyorum. Misal, adamlar ekonomik sıkıntı çeken vatandaşlara **"Alışverişinizi ucuza getirmek için akşam pazarına gidin! "*Akşam pazarı bunleaar!*" diye bağıran satıcıları kollayın,"** demişler. Şimdi ilk başta esaslı bir tepkiyi hak ediyor gibi bu cümleler ve üstelik bir de değil bir çok açıdan. En düz, en duygusuz, en robotik açı şu: "Arkadaş, topluma akşam pazarına çıkın alışveriş ucuza gelsin, diye öğüt veriyosunuz vermesine de, tut ki toplum bu öğüdünüzü tuttu, hep beraber akşam pazarına çıktı. E o zaman akşam pazarı bu sefer normal pazar olacak?

Zira teknik olarak akşam pazarı, gündüz malının çoğunu satan ve yevmiyesini az çok kurtaran esnafın, *bu saatten sonra ne satsam kâr* mantığıyla ve stok maliyetlerini de azaltmak maksatlı kullandığı bir pazarlama stratejisi.

Yani en düz hâliyle şu, bizim pazarcı Cemil abi, 100 lira verip 100 kilo domates alıyor, o domatesi de kilosu 2 liradan satıyor. Ne oluyor böylece? 50 kilo sattığında 100 lirayı cebine koyuyor. 20 kilo daha sattığında pazar yeri kirasının parası çıkıyor. Demek ki neymiş, 70 kilo satınca para kazanmaya başlıyor. E akşama kadar bir 20 kilo daha satıyor, 40 lira, o da Cemil abimizin yevmiyesi. Peki ne yapacak kalan 10 kiloyu? Kimse almasa, elinde 10 kilo domates. Tamam eve götürüp salça yapar ama domates satan bir insan kendisi muhtemelen ev salçaya gidiyordur. Bir de zaten o kalan on kiloyu topla geri götür, ne gerek var? Zaten maliyet çıkmış, tazgah kirası çıkmış, yevmiye çıkmış. E kalan 10 kiloyu kilosu 1 liradan verse de olur, 50 kuruştan verse de. Ama diyanetin önerisi ne diyor? "Akşam pazarından alın ki ucuz olsun. E herkes akşam pazarından alınca ne oluyor? Akşam pazarı ucuz olamıyor.

Diğer yandan bu düz, robotik itiraz en mantıklı itiraz. Robotik olmayan "Ulan vicdansız mısınız" gibi itirazlar ise eşyanın tabiatına aykırı. Zira arkadaşlar, nasıl oluyor da bilmiyor gibi yapıyorsunuz bilmiyorum ama burada yaşamla değil yaşamdan sonrasıyla ilgilenen bir kurumdan bahsediyoruz yahu. Adamların olayı tamamen ölümden sonrası. Tesisat, yaklaşım, şu bu falan ölümden sonrasına yönelik. Niye biz bu adamlardan ölümden öncesine dair konularda yardımcı olmasını bekliyoruz ki? Grip olunca imam çağırmıyoruz ki? İmamın olayı o gribin grip değil de koronavirüs olduğunu anladığımızdan iki bilemedin üç hafta sonra başlıyor. İmam arkadaş, ancak yaşamın ardından kademeye giriyor, yaşam sırasında kendisinden tavsiye beklediğimiz bir arkadaş değil. Ha meşrebinize göre ölümden sonra bir faydasının olmadığını da düşünebilirsiniz o ayrı ama böyle bir kurumdan fayda bekleyeceğiniz son yer gündelik sıkıntılar. Adam gündelik sıkıntıları çözmek için değil, rasyonelleştirmek için var. Takım yirmi maçlık mağlubiyet serisine girince teknik direktörü değiştiriyorsun ama yerine de imam getirmiyorsun zira imam defans bloğundaki çözümleri tevekkülle, inşallahla, maşaallahla çözme kapasitesine sahip değil. Ha gerçi takım yirmi maçtır yeniliyorsa imamı da çağırabilirsin o ayrı ama işte dedim ya, takımın işi allaha kaldığı için çağırırsın. Yirmi maç arka arkaya yenilmek ne lan?

O yüzden arkadaşlar, bu tip kurumlardan, yaşarken işinize yarayacak çözümler beklemeyin. Dikkat ederseniz, yaşarken karşınıza çıkacak her sorun için dünyevi bir müessese var. Sayntoloji gibi bazı yeni dinlerin psikiyatri ve psikolojiye böyle ayı gibi saldırması da boşuna değil. Diğerlerinin kuruluş aşamasında Psikiyatri olsa merak etmeyin onlar da saldırırdı.

cihan kılıç
Maymun Çarli
"MONKEY WORLD" Maymun rehabilitasyon Merkezi DORSET, İNGİLTERE.
Çarli ziyaretçin var.
Abi nasılsın beni hatırladın mı ?..
Çarli'nin 38. bölümünde beraber oynamıştık... Cilvenaz'a sokakta laf atan adamı oynamıştım. Sen beni dövüyodun ehehehe.
Ne günlerdi be abi Türk televizyonları bi daha öyle bi iş görmedi... Kraldık kral... Heyt bee...
Asistanın vardı Ali İhsan hatırlıyo musun? Adam kelime oyunu diye bişeyden aldı yürüdü şimdi toplantısından seminere dolaşıyo, iş yağıyo adama... Şahenkilerle, mahenkilerle takılıyo artık...
Şu Çarli markasının ekmeğini bi sen bi ben yiyemedik be abi... Herkes bi ucundan tuttu biz kaldık.
Aslında aklımda bişey var ama ilgilenir misin bilmiyorum.
6 AY SONRA...
Zank! Zank! Zank zank! Daourranuvavuvavururur.
Hanımlar beyler! Konuklarımız "Bay Pinof neden öldürüldü?" oyununun oyuncuları Furkan Meriç, Acelya Uslu ve Çarli... Hoş geldiniz!..
Şekerim enteresan şekilde bu adam yaşlanmıyor özellikle tiyatro yapmaya başladıktan sonra bi haller oldu buna... Kastandı sigarayı bıraktı filan sağlıklı ve aşırı sıkıcı bi tipe dönüştü... Hı?..
hınf..
Tabi ki latife ediyorum, her biriniz çok değerli oyunculasınız... Oyun tarihlerini duyuralım.
Abi 17 Martta burada - Baba salonda. Yız; 20 Mart Vasvas sahne.
1 AY SONRA...
Kanka moral bozmak yok, üç kişiye de olsa çıkıp oynaya. cağız. İşimiz bu.
DLIMP!
Huh. huh.
(...) hassktir yaa.
TRT'deki Osmanlı dizisi olmamış... Şempanze Sultan rolünü Buğra Özçevik'e vermişler...
...Bunların adamı değiliz ya bize ekmek yedirmiycekler abi. Başka kanaldan yürümemiz lazım...
3 AY SONRA.
YİYİN EFENDİLER YİYİN AKSIRINCAYA KADAR YİYİN TIKSIRINCAYA KADAR YİYİN..
ŞAK ŞAK ŞAK ŞAK ŞAK ŞAK.
ŞAK
ÇAPUCU KUMPANYA'DAN MÜZİKLİ OYUN KAÇ'AK SARAY DİKİLİ BELEDİYESİ.
ÇARLİ BEY BİZLE DE Bİ FOTOĞRAF.
ÇOK SAĞOLUN ARKADAŞLAR, BU KADAR YETERLİ...
Çarli abi, memur beyler sizle konuşmak istiyor.
Gezi soruşturması kapsamında nöbetçi mahkeme tarafından hakkınızda tutuklama kararı çıkarılmış. Bizimle karakola kadar geleceksiniz.
1 AY SONRA...
Hakim bey, müvekkilimin sözü edilen tarihlerde yurt dışında olmasının yanı sıra olaylarla uzaktan yakından alakası bulunmamaktadır... Halihazırda gezi parkı müvekkilimin beslenme ve üreme ihtiyaçlarını karşılayamayacak bir alandır...
1 SENE SONRA...
Çarli ziyaretçin var.
KAPISI EZA KURUMU.
Naber eski dostum?
Hâlâ aynı sigarayı mı içiyoruz ?..

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

MANYAĞA BAK!

Güney Bey, sinirliydi ama zekiydi, şişmandı fakat çevikti, geç yatardı lakin erken kalkardı.

"Disiplinsiz ve heyecansız" bulduğu ikiziyle çeyrek asırdır küstü, küskünlükte de kararlıydı.

Güney Bey'le beni Bahriye tanıştırdı. Üç iyi niyetli ve salak kafadarın tatil macerasını işleyen vizzo bir filmin galasına gitmek zorunda kalmıştık. Film, 'komedi' olduğu için, filmde oynayanlar da sürekli komiklik yapmak durumundaydı. Gene de sağlam bir altı dakikası vardı.

Filmden sonra kokteyl oldu, aşırı şık oyuncularla kot pantolonlu yönetmen kameralara poz verdiler, sivri kürdanlar minimal köftelere battı ha battı.

- Aaa, Güney Bey!

dedi Bahriye, köşede limonlu soda içen şık adama doğru yürüyerek.

Kalın, duayen ses tonuyla

- Ooooo!

diye yanıt verdi Güney Bey, Bahriye'yi tanıyarak ve adını hatırlamadığı belli olarak. Öpüştüler, benimle tanıştırıldı, tokalaştık.

Çok severim sağlam tokalaşan insanları.

Güney Bey'in tatil köyünde çekilmiş ziyanlık filmin büyük kısmı, Bahriyeciğim de mevzubahis tatil köyünde iki yaz animatörlük yapmış hayatına tüm haşmetimle girmemden evvel, bu tanıklık oradan.

- Nasıl buldunuz filmi?

diye sordu Bahriye.

- Filmi bilmem, tesis fevkalade!

dedi Güney Bey. Bana döndü:

- Siz ne diyorsunuz?

- Filmdeki üç kafadardan biri iyi arkadaşım, zaten Ali Ruhi çağırdığı için geldim, çok da eğlendim, eğlencem filmle alakalı olmayabilir, dedim.

- Objektif değil misin?

dedi Güney Bey.

- Kanon muyum, Nikon muyum, niye objektif olacakmışım!

dedim.

- Bravo!

diye bağırdı Güney Bey. Kotlu yönetmen ve ses arkadaşları bize baktılar, diğer köşede Ali Ruhi kadeh kaldırdı, tek omzu açık, lacivert elbiseli minyon bir kadınla nispeten tenhada cilveleşiyordu.

Bardağın dibindeki limonu çıkarıp bir hamlede kabuğundan sıyırıp çiğnerken sordu Güney Bey:

- Peki, empati için ne dersin?

- Sevmem! Orjinalliğin düşmanı!

- Güzel! Önyargı?

- Severim! Çok zaman kazandırdı.

-Sinerji?

- Hiç sinerjik olmadım, ekip çalışması sevmem; ne zaman ekip çalışması olsa, ekibin bi kısmı çalışmaz!

- Çifte standart?

- Önemli mesaimdir, hiç Ermiş Ruh'la Şam Şeytanı bir olur mu?

- Vay be! Peki son olarak, "An'ı yaşamaya" ne diyorsun?

- Allah aşkına, başka çaremiz mi var yani Güney Bey?!

Vinyet: Gülru Topçu

Neden sonra yarimin adını hatırlayıp

- Çok sevdim bu adamı Bahriye!

dedi Güney Bey. Sonra bana döndü:

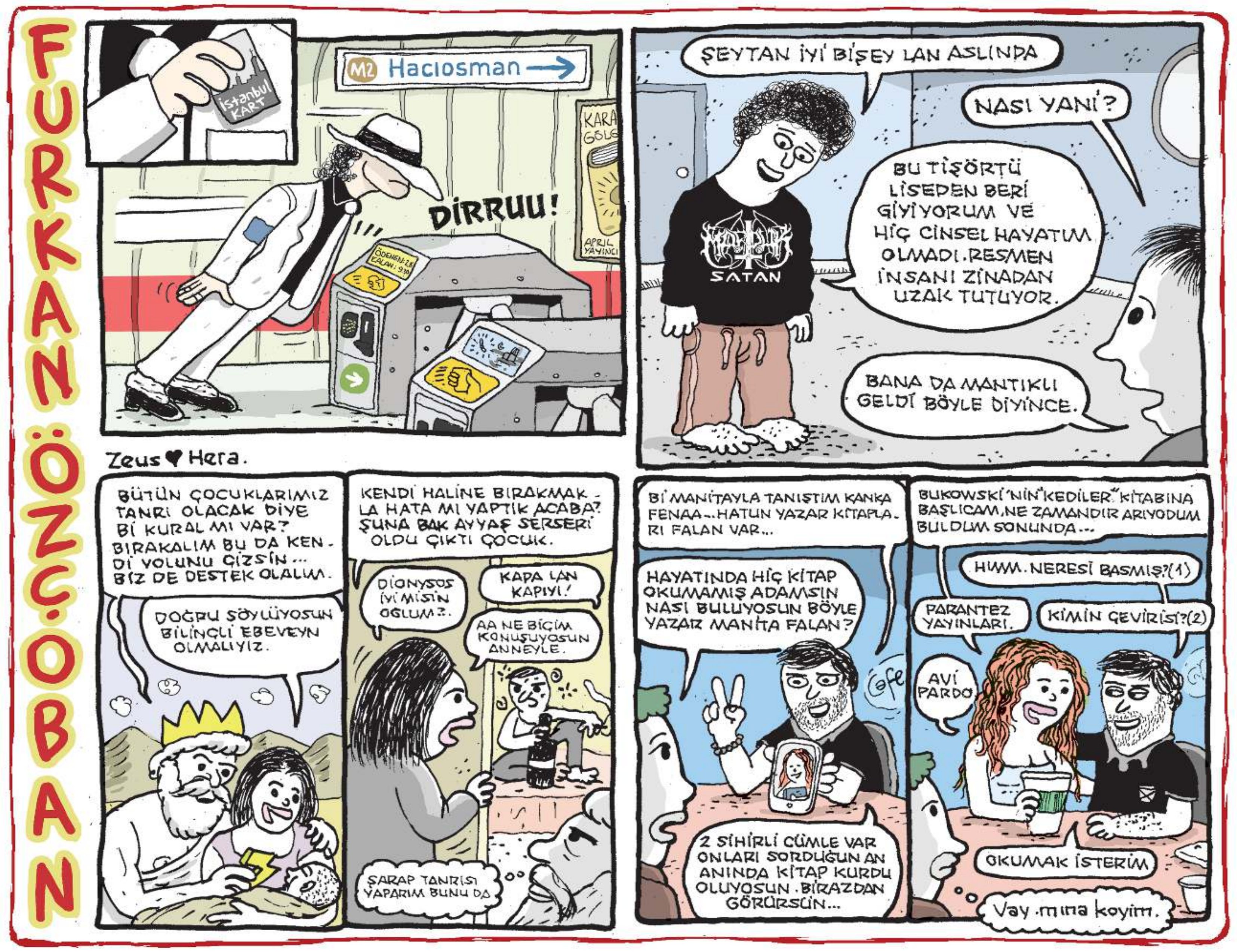
- Beraber mesai yapalım mı?

- Olur! dedim...

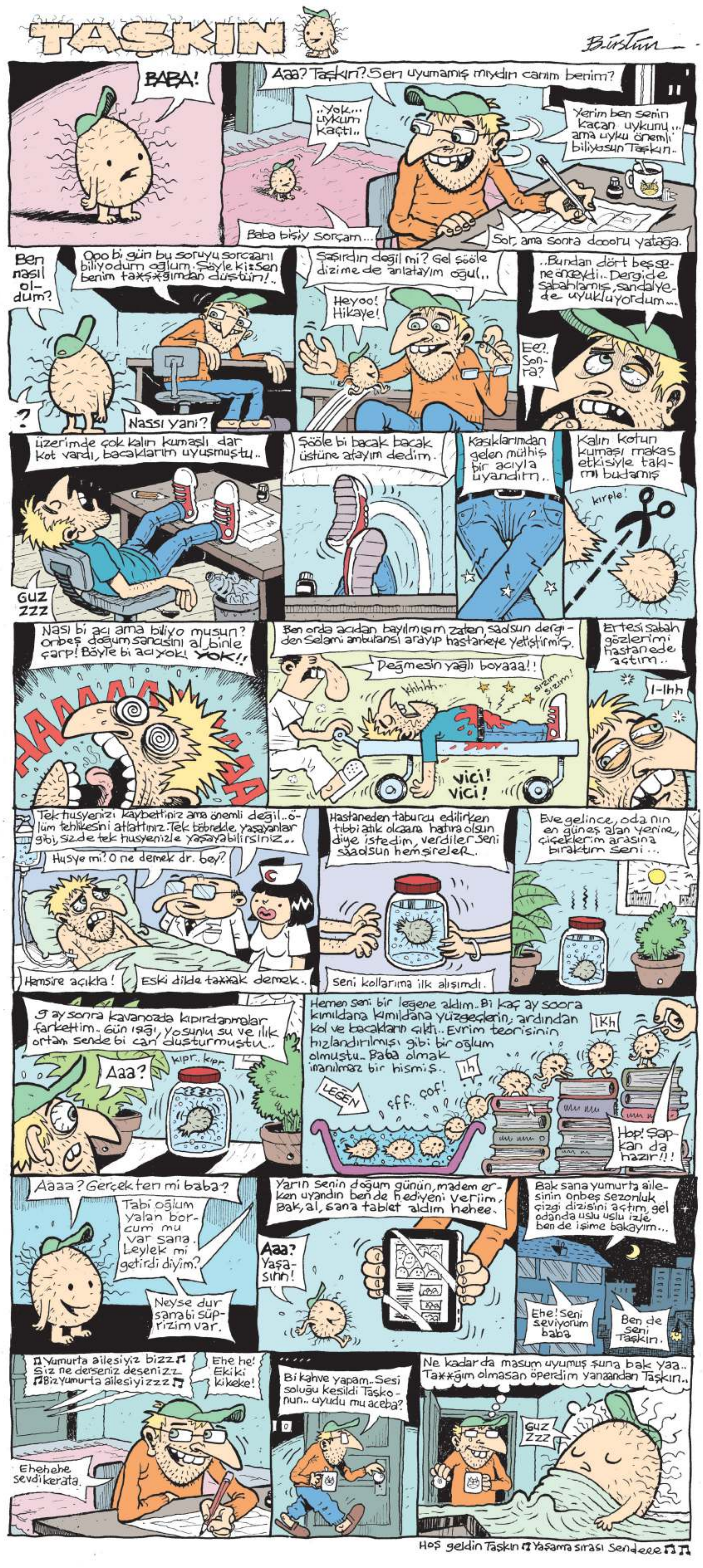
(Devam edecek)

vedatozdemiro@gmail.com

O SIRADA

ERMAN ÇAĞLAR

İlk başta ne çok sevindim kapıyı dev gibi güler yüzlü köpek açınca. Nasıl açtın sen kapıyı? Nasıl açtın oğlum? Kızım? Baban nerede? Babana geldim. Derdi varmış, canı sıkkınmış, onu dinlemeye geldim. İş yerinde sıkıntıları varmış, hakettiğini düşündüğü saygıyı görmediğini düşünüyormuş, istifanın eşiğindeymiş ama birlikte çalıştığı ekibi de önemli bir projenin ortasında bırakıp gitmek de istemiyormuş. Başka ajanslardan da üstü kapalı güzel teklifler almış ama tekliflere kanıp giden diğer arkadaşlarından da başka ajanslarla ilgili çok güzel şeyler duymamış. Zaten bir şekilde bütün derdini daha buluşmadan dinlemişim çocuğun ya. Whatsapp'tan falan buluşmak için yazışırken insan bazen önünü alamıyor, dur derdinin hepsini şimdi burada anlatma, derdinin güzel kısımlarını buluşmamıza sakla, dert en güzel karşılıklı bira içerken dinlenir, beni bu dert dinleme tecrübesinden mahrum bırakma diyemiyor.

''Ne ara köpek aldın ya, ben bilmiyordum köpeğinin olduğunu?'' diye sordum, ısrarla ağzımı yalamak isteyen otuz kiloluk köpeği ağzımdan uzak tutmaya çalışırken. ''Eski kız arkadaşımın köpeği abi, kız Kanada'ya taşınınca köpek bende kaldı, sahiplenecek birilerini bulursam veririm diyordum ama çok alıştı bana hayvan, üzülüyorum'' dedi. Senin eski sahibin Kanada'ya mı taşındı oğlum? Kızım? He? ''Ben yabancı insanlar kalitesinde bir insanım, o yüzden çok sevdiğim ülkemi terk etmek durumundayım, çok sevdiğim ülkemin çok sevdiğim insanlarına son olarak şunu söyleyebilirim: NAAAAAAH! NAHIMI ALIRSINIZ! KERİZLEEEEER! BUNU GÖRÜYOR MUSUN BUNU! BUNA OTURMA VE ÇALIŞMA İZNİ DERLER, İNGİLİZCEN VARSA OKU DA AĞLA BİRAZ... CAHİLLER SİZİ YA! Malesef çok sevdiğim köpeğimi de onun evraklarıyla uğraşmak zor geldiği için geride bırakmak zorundayım. Bi zahmet bakarsınız, özel kuru maması var sadece golden tarzı asil köpeklerin yediği kaz eti aromalı bir kuru mama, yirmi kilosunu şansınız varsa 350 - 400 liraya bulursunuz. Onun dışında köpeğe herhangi bir eğitim vermedim çünkü benim zamanım bana lazımdı ve uğraşmak zor geldi. Köpek eğitimsiz, durdan hayırdan anlamıyor, kapı çaldığında havlıyor, apartmanda başka dairelerin kapıları çaldığında da havlıyor, kesinlikle apartman dairesinde beslemeye uygun bir hayvan değil. Değil mi oğlum? Seni hiç unutmayacağım ve öldüğünün haberini aldığımda instagramdan birlikte uyuduğumuz fotoğrafı basacağım. Altına da belki ingilizce ''i'm heartbroken and lost for words'' yazarım. Zira bana artık ingilizce bilmeyen insanların rutubet kokan, yapış yapış like'ları lazım değil. Yabancının like'ı yumuşacık ve yeşil çay gibi, turunç gibi bir şey kokuyor.'' mu dedi?

Yazık lan hayvana. YAZIK MI OĞLUM SANA? GÖTÜRMEDİLER Mİ SENİ ÇİMENİN DAHA YEŞİL OLDUĞU, KURU MAMANIN DAHA TAZE OLDUĞU MEMLEKETLERE? HE? Hayvanın manyakça enerjisi yüzünden bağırmadan sevemiyorum. Ben bağırıkça hayvan daha da delirdi, kol ısırmaya, kucağa tırmanmaya falan başladı, bira devirdi, kuruyemiş tabağı devirdi. Çocuk en sonunda köpeği iteleye iteleye bir odaya kapatmak zorunda kaldı, kapatıldığı odadan da çok ağladığı ve kapıyı tırmaladığı için beş dakika sonra tekrar salona alındı. Tam bir vicdansız gibi ''aslında almaman lazımdı, böyle yapınca kapı tırmalayıp havlayınca tekrar salona alınacağını öğreniyor'' dedim. Üzüldü, bu yeni üzüntüyü halihazırda elinde bulunan üzüntülere ekledi. Çocuğa daha da yazık. Hayvan gene tutkularını yaşıyor, ihtiraslarını tecrübe ediyor. Çocuk sadece evin içinde ''yapma, hayır'' diye öten bir yangın alarmına dönmüş. ''İş yerini falan s*ktiret, sen çok büyük dolandırılmışsın, gel bu köpeğin belgelerini toplayalım, pasaportunu çıkartalım, o Kanada'ya giden kıza geri götürelim. Hem sana değişiklik olur, biraz kafan dağılır; hem kıza hoş bir sürpriz olur. Ben buluşma anlarını videoya çekerim, videoya çektiğim için tadının kaçtığını belli edemez, çok seviniyor gibi yapar, o anı yaşarız birlikte. Ne diyorsun?'' diyemedim. Köpeğin neşesinden dertlerine üzüntülerine dair hiçbir şey konuşamadık çocukla. Bir iki saat daha karşılıklı köpeğe ''hayır oğlum, yapma oğlum'' diye bağırdıktan sonra izin isteyip kalktım. Kapıyı kapattığımda hala ''in lan oradan'' diye bağırmaları apartman boşluğunda yankılanıyordu.

Görtdüğüm şeyler
İKİ GÜN ÖNCE YAŞADIĞIM O OLAY AKLIMA HER GELDİĞİNDE, SÜREKLİ BÖYLE SANKİ ELEKTRİK ÇARP-MIŞ GİBİ OLUYORUM... SOĞUK SOĞUK TER DÖKÜP TİR TİR TİTREME-YE BAŞLIYORUM... BENİM FOBİM DE BUY-MUŞ DEMEK Kİ...
IHIIY!
TIKIR TIKIR
...OTURDUĞUM MAHALLEDE SÜREKLİ BİRLİKTE TAKILAN Bİ KEDİ ÇETESİ VAR...
NEYSE UZATMADAN ANLATIYIM HEMEN NE OLDUĞUNU...
ÖYLE KIPIR KIPIR TOPLAŞMIŞLAR YİNE, "NOLUYO LAN?" DEYİP Bİ BAKIYIM DEDİM ANANA-ANANAŞALDIR!! HAYVAN GİBİ BÜYÜK AKREPİN ETRAFINDA DAİRE OLUŞTURMUŞ, APORTTA BEKLİYOLAR.
OHA! BU NE BE NASI BÜYÜK LAN O KADAR?..
LAN NAPIYOSUN ZEHİRLİDİR O!.. YAAA ZIPLARSIN İŞTE ÖYLE!
ZBOINK!
G.TÜM BİRAZ ÜÇ BUÇUK ATMIŞTI AMA DURUMA DA SEYİRCİ KALAMAZDIM.
KHIR
KUP!
ASKTİR!.. EEE N'APCAM ŞİMDİ?!?
NE KEDİLERDEN BİRİNİN SOKULMASINA, NE DE BU EŞEK SIPALARINA KARŞI TEK BAŞINA KENDİNİ KAHRAMANCA SAVUNAN AKREPİN TELEF OLMASINA GÖYNÜM EL VERMEMİŞTİ...
KEDİLERİN MAMA KABINA KAPATTIĞIM AKREPİ YOLUN KENARINDAKİ ÇALILIKLARA DOĞRU SÜRÜKLEMEYE BAŞLADIM, O İÇERDEN ÖBÜRKİLER DIŞARDAN İYİCE DELİRDİLER... AKREPLE İLGİLENDİĞİM İÇİN İYİCE DEĞERE BİNMİŞTİ.
KIR
DURDUK YERE İŞ ALMIŞTIM BAŞIMA... TAA ON METRE ÖTEDEN DUVARDA MİNİCİK Bİ AKREP GÖRDÜĞÜNDE BİLE KİTLENEN BEN NE...RRAK YEMEYE BÖYLE Bİ MACERANIN İÇİN SOKMUŞTUM Kİ KENDİMİ...
ÇEKİL! AHH! LAN DUR!
PAT!
NEYSE EFENİM KAZASIZ BELASIZ YOLUN SONUNA GELDİK İŞTE Bİ ŞEKİLDE...
GÖRDÜĞÜNÜZ ÜZRE O KADAR UĞRAŞMAM FALAN BOŞU BOŞUNAYMIŞ... OLAN BANA OLDU... DOĞANIN İŞİNE KARIŞMAK G.TÜMDE NASI PATLADI BELLİ Dİİ... İKİ GÜNDÜR O HEYVANATI KABIN İÇİNDE ÖYLE SÜRÜKLEDİĞİM AKLIMA GELİYO DA IĞIIIY!
MESELA BAK ANİDEN AKREP DEYİN SİZ ŞİMDİ BANA.
HA? ASKTİR. SİZE "DEYİN" DİYİNCE BEN ZATEN DEMİŞ OLD...
KEDİLER İNAT ETTİ Bİ TÜRLÜ BIRAKMADILAR PEŞİMİ, SİZ DEYİN BEŞ BEN DİYİM ON, SAATLER SÜRDÜ GİBİ GELDİ BU TUHAF YOLCULUK... ARADA MOLALAR VERİP MUHABBET BİLE ETTİK...
PURRRR PURRR
SEN DE DİNLEN İSTERSEN BİRAZ DAHA, YOLUMUZ UZUN. IĞIIIGGGGY... AH! NAPIYOSUN KIPKAS. MASANA YA ÖYLE HITI HITI, Bİ TUHAF OLUYORUM.
HÜOP MİLLET TEHLİKE GEÇTİ SALDIM ARKADAŞI OTLARIN ARASINA, BU KIYAĞIMI DA UNUTMAYI...
MİV.
MAV.
FIFF.
IHIGYY
TIKIR TIKIR

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Gün battı çivileme"

Metin Eloğlu

Güneşli, berrak, şeffaf, pırıl pırıl bir günün sonu. Kırmızı gök. Havada bir bahar akşamını andıran kokular. Râyihalar. (tek tek bütün ağaçların diplerini büyük bir ciddiyetle, uzun uzun koklaya koklaya dolaşan tedirgin köpek, hangi kayıp sevgiliden bir iz?)

Şubat da geldi geçiyor işte. Bitti gitti. Ne kaldı? Kışın son ayı. Burada bu şekillerde; günlük güneşlik geçip gidiyor("şubatlığı"nı da yapmadı, yapamadı diye ah vah'lar dahi ettirerekten hatta) da; Ünlü Rus yazar/şairi (kendisinden de meşhur o "Doktor Jivago"nun da müellifi--film pek hoştur, görmediyseniz--) Boris Pasternak. Onun ünlü "Şubat" şiiri; şu (vahim) durumlarda ilerliyor; Şöyle:

" Şubat, / Mürekkep edinin, ve ağlayın/ Şubat ayını yazın hıçkırırken…" Eyvah. Etme eyleme. (ben de tam; mürekkep edinip --"Flomaster? Gerçi, sayılır mı"-- Şubat'ı yazmaya koyulmuştum güya--) Ne biçim lakırdılar; "hıçkırırken" mi? Yapamam öyle. (Töbe töbe) Bir zavallı ayın ne günahı var. (sen ağlamaya o derece eğilimliysen/ teşneysen o biçare ne yapsın--) Kendisine mesafeli dururduk. Pasternak'ı diyorum. (Hafif dudak büzerdik) Gençtik. Sovyet rejimini eleştirip duruyordu. (S. S.C.B.) Ama delikanlı bir insandı, bak ;Allahı var; Kapitalist dünya, antikomünist propaganda fırsatını kaçırmamak (daha da civcivlendirmek, köpürtmek) için kendisine hemmen bir "Nobel" ikram edince, ödülü reddetmişliği de vardı;(kolay iş değil) Pasternak. Ödülün bir politik fırsatçılık/kurnazlıkla verildiğini biliyordu--böyle şeylere tenezzül edebilecek çapta/çapsızlıkta biri değildi--Kendi değerinin farkındaydı. "Rejim baskı yapmıştır, ondandır o" söylentileri çıkınca. Reddedişiyle ilgili yani. Oturup Nobel komitesine bir mektup yazdı. Ödülün siyasi küçük hesaplarla verilmesini çirkin bulduğunu bildirdi. (çok da iyi bir eğitim almıştı; sanatçı bir ailenin oğlu üstad; babası Tolstoy'un kitaplarını resimleyen meşhur bir ressam, annesi yine ünlü bir piyanist--bu şekil; delikanlıca reddedişlerin bir diğeri; Brando'nun (Marlon Brando) Amerika'nın Kızılderililere uygulamış olduğu katliamları protesto için kendisine verilen o Oscar'ı almayışı--nur içinde yatsın--kendi yerine geleneksel kıyafetleri üzerinde bir

Marlon Brando 1924-2004

Kızılderili genç kız göndermişti törene--olabilseydi "The Godfather"daki rolü için verilecekti ödül--) Herneyse.(Şubat diyorduk) Şubat'ı uzun bir Salı'ya benzetenler oldu. Uzun Salı. Kısalığıyla ünlü aslında o. Yalnız ,"Cüce Şubat" denmesi;(mevzuyu değiştiriyorum, dikkat) o: "Cüce" kelimesi "Cüce" leri çok rahatsız ediyor onu biliyorum. O önemli. Yavaş yavaş (belki de çok hızla) değiştirmemiz lazım. (hele hele, "cüceleşmek", "cüce beyinli", "cüce ruhlu" gibisinden, olumsuzluk/aşağılama yüklenerek kullanım şekilleri) (Yeni bir kelime bulunup yaygınlaşana kadar "Cüce" olarak yazacağım başka çarem yok--darılmayın cüce arkadaşlar--okuyorsanız--) Onları pek severim. Aynur Yıldırım, "Bana Cüce Denmesinden Hoşlanmıyorum" diyor, kendisiyle yapılan röportajda. Okudum. O "ufak tefek" denmesini tercih ediyormuş. Öyle diyor. ("Çok çok kısa boylu" diye adlandırılmasını isteyen de var)Daha dar, iyice iyice bir azınlık grubu olduklarından, örgütleri yok, baskı grupları yok. (Ehh, onlar olmayınca, herşey mübah; vur abalıya--hele hele eski zamanlarda; Büyük şairimiz Nabi'nin Padişahı övmek için bir cücenin ağzından yazdığı; "Kim eylemezse pedişehüm sana ser- füru/ Olsun vücüdı mesh benüm hilkatüm gibi" Diye başlayan, yani "kim sana, şöyle böyle yanlış yaparsa; şurası burası benim gibi olsun" şeklinde devam eden bir şiir--ki Nabi, ahlakçı, nasihatçi bir şairdi--oğluna yazdığı nasihatnamede; "Kimseye alnını kırıştırarak bakma" demişliği var--çok severim--) O bile öyle yazarsa. Düşünün. Çok çok eski önyargılar.

"Yere Oturmuş Cüce" Diego Velázquez 1599-1660

Cüceler hep ilgimi çekmişti.(kimin çekmemiştir ki) "Cüce Nami" diye bir hikâye yazıp çizmişliğim de var. Bu konuyu, bu kadarcık yazıp bırakmak istemem. Yerim bu kadar. Bir başka yazıda etraflıca yazarım. Kısmetse.

Boris Pasternak 1890-1960

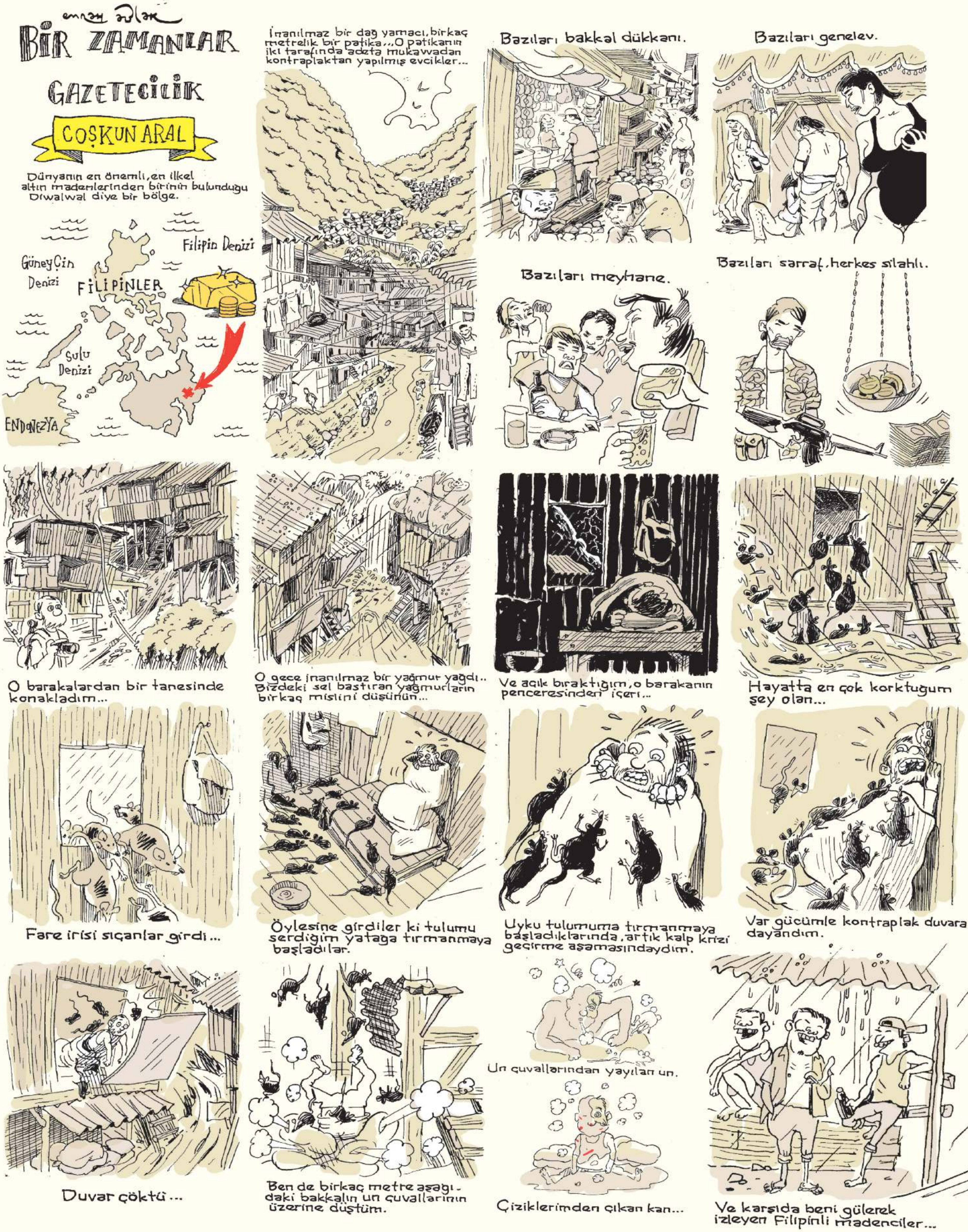
Yazıyı, " iyice soğusun ortalık o vakit koyarım" diye sakladığım, çok sevdiğim bir Haiku ile bitireyim:

"Soğuk yüzünden
bakamam yarım aya
başım göğsümde"

Mukai Kyorai

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

BİR ZAMANLAR
GAZETECİLİK
COŞKUN ARAL
Dünyanın en önemli, en ilkel altın madenlerinden birinin bulunduğu Diwalwal diye bir bölge.
Güney Çin Denizi
Filipin Denizi
FİLİPİNLER
Sulu Denizi
ENDONEZYA
İnanılmaz bir dağ yamacı, birkaç metrelik bir patika... O patikanın iki tarafında adeta mukavvadan kontraplaktan yapılmış evcikler...
Bazıları bakkal dükkanı.
Bazıları genelev.
Bazıları meyhane.
Bazıları sarraf, herkes silahlı.
O barakalardan bir tanesinde konakladım...
O gece inanılmaz bir yağmur yağdı.. Bizdeki sel bastıran yağmurların birkaç mislini düşünün...
Ve açık bıraktığım, o barakanın penceresinden içeri...
Hayatta en çok korktuğum şey olan...
Fare irisi sıçanlar girdi...
Öylesine girdiler ki tulumu serdiğim yatağa tırmanmaya başladılar.
Uyku tulumuma tırmanmaya başladıklarında, artık kalp krizi geçirme aşamasındaydım.
Var gücümle kontraplak duvara dayandım.
Duvar çöktü...
Ben de birkaç metre aşağıdaki bakkalın un çuvallarının üzerine düştüm.
Un çuvallarından yayılan un.
Çiziklerimden çıkan kan...
Ve karşıda beni gülerek izleyen Filipinli madenciler...

ÖZER AYDOĞAN

Hayat Okulu Mezunu Deri Ceketli Adam

"Seni güzel bir yere götüreceğim bu akşam" diye bahsettiği güzel yer, sanayideki bir yedek parçacının soğuk deposuymuş meğer. Depo, mesai bittikten sonra kapatılıp oturak alemi tarzı etkinliklere ev sahipliği yapıyor bu çok açık. Altımızda duran yayları kırık kanepe ise cinsel hayatın burada bir bekar evi coşkusu ile yaşandığının en büyük kanıtı. Beni buraya getiren Hakan'a dönüp "Ne işimiz var abi burda" diye soruyorum sürekli. Her seferinde "Bekle sen, efsane muhabbet dönecek" yanıtı ile bekletiliyorum. Yalnızca elit beylerle beş yıldızlı otellerde ve rezidanslarda görüşen hanımların geleceği bir yer de değil burası. Elimizde 2 şişe ucuz şarap, yarım poşet de leblebi var. Hakan'ın bahsettiği gibi efsane muhabbetlik bir ortam kesinlikle değil.

Çok geçmeden dükkanın sahibi geliyor yanımıza. Parlak deri ceket, sabah traş edilmiş temiz bir yüz fakat o kadar da temiz olmayan hırıltılı bir ses tonu ile "Selamun Aleyküm gençler, muhabbetiniz bol olsun" diyor. Bu güçlü ses ile verilen selamı zayıf bir şekilde almak hadsizlik olur diye düşünüp "Ve Aleyna Aleyküm Selam" şeklinde süslüyorum. Bu sayede dükkan sahibinin gözünde özel bir yer edineceğimi düşünmüştüm fakat beklediğim etkiyi yaratamadım. "Oturun oturun yorulmayın" diyerek oturttu bizi. Hakan'ı uzun süredir tanıyormuş, biraz onunla sohbet ettikten sonra bana döndü ve sen neler yapıyorsun diye sordu. Henüz öğrenci olduğumu söyledim ve kısa bir süre sonra bunu söylediğime pişman oldum.

Kendine dert mi etti bilinmez, sürekli olarak hayat okulundan mezun olduğunu ve bu okulun, ilim irfan yuvası üniversitelerden çok daha faydalı olduğunu anlatmaya başladı. Ucuz şaraptan bezmiş olan midem, bunu yüzüme de yansıtmış olacak ki suratımdaki ekşime hemen fark edildi ve dükkan sahibi tarafından "Üniversite okumaya benzemez bu alkol işleri. Bu şarabı da herkes içemez" cümlesi ile taçlandırıldı. Okuyan bir gencin ucuz şarap içemeyeceğini iddia ediyordu. Bence bu şarabı okumayan adam da içemezdi çünkü çok kötü bir tadı vardı. Bunun eğitim hayatı ile herhangi bir ilgisi olduğunu düşünmüyordum ama karşımdaki adama bunu anlatmak için ne vaktim ne de yeterli gücüm vardı.

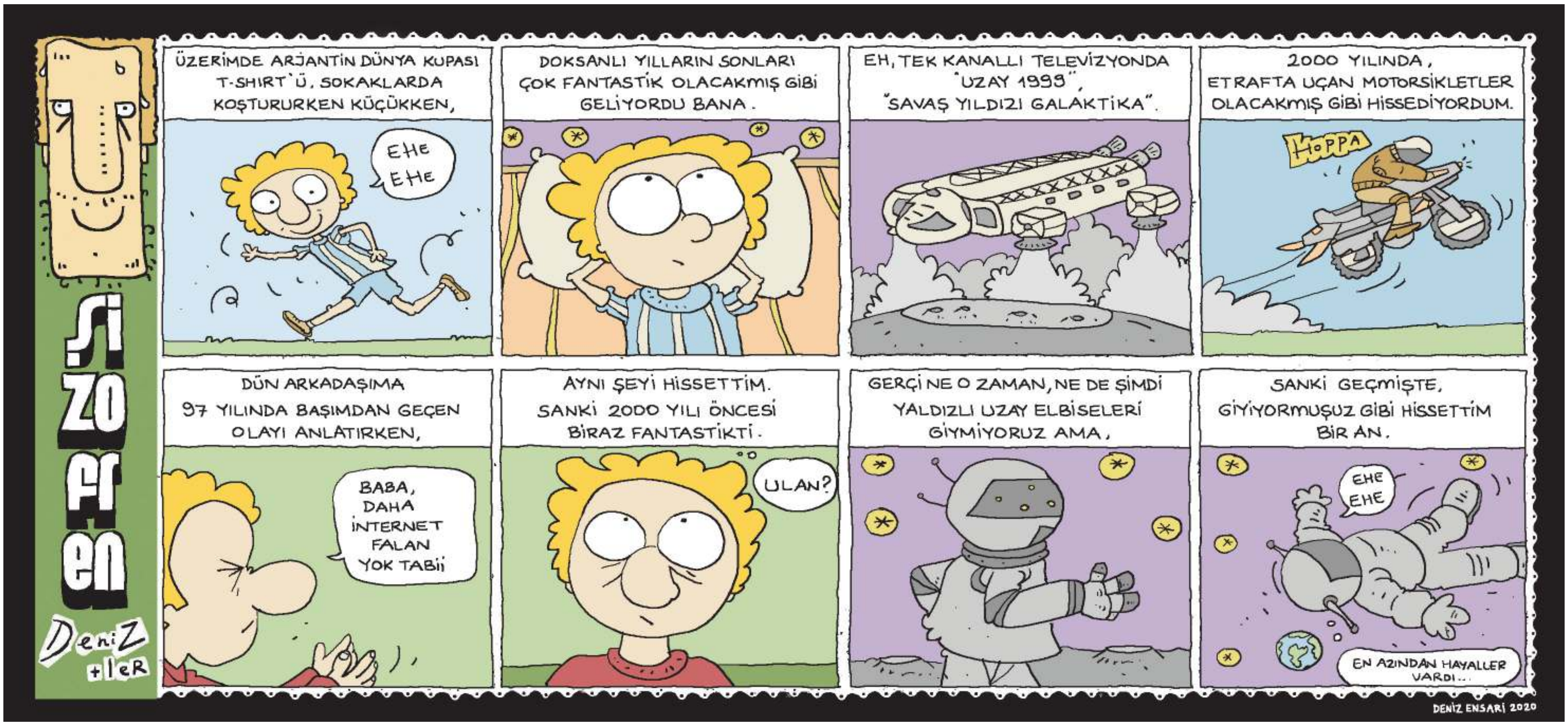
Canım o an bira içmek istedi fakat dile getirmedim. Daha doğrusu getiremedim. Deri ceketli adamın ağzına laf vermemek için gece boyunca o berbat şarabı içmek zorunda kaldım. Bu sayede ana kuzusu olmadığımı, bizim de kendimize göre bir şeklimizin olduğunu gösterme niyetindeydim. Bu ortamda konuşulabilecek her şeyi konuştuk. Siyaset, din, şehir efsanesi aldatılma hikayeleri… Tabii ki en büyük darbeyi deri ceketli dükkan sahibi yemişti. Bizim anlattığımız aldatılma hikayeleri kabul görmedi. İç çekip "İşte benim sevgilim de bunlar" diyerek duvarda asılı olan takımları gösterdi.

Eline aldığı 14-15 anahtarı öpüp "Bunlar adam olana yanlış yapmaz" dedi. Bu cümleyi kurarken rahatsız edici bir şekilde gözlerimin içine baktığını fark ettim. Sanırım bana "Adam değilsin" demek istiyordu ya da kendince bir şeyler ima ediyordu. Bu ortamda tek eksiğimiz, gecenin sonunda edilecek güzel bir kavgaydı. Şarap şişelerinin kafalarda kırılması için ideal bir yerdi burası. Bu cümle de kavganın fitilini ateşleyecek en uygun cümleydi. Haklısın abi diyerek onayladım ve kavgamız da eksik kalıversin diye geçirdim içimden. Bu arada 14-15 anahtar hala elinde. Herhangi bir görüşünü desteklemek için kullanıyor bu nesneyi. Havaya kaldırıp kuruyor cümlelerini. "Sizin üniversitedeki kızlar gibi nazlı değildir. Adam olanın eline yakışır" diyor.

Okulu bırakıp ya da dondurup gelseydim bu adamı mutlu edebilirdim sanırım. Hakan da okuyor ama ona çok fazla yüklendiğini görmedim. Tanıdık kontenjanından kurtarıyor. Ve bence bu ikisi bir ekip. Hayat okulu mezunu deri ceketli abi, üniversiteden birilerini getirmesi için Hakan'ı parayla tutmuş. Her gece burada toplanıp hayat okulunu övüyorlar birlikte ve deri ceketli abi zihnini boşaltıp ertesi güne daha dinç bir şekilde başlıyor. Bu gecenin kurbanı da benim ve görevimi hakkıyla yerine getirdiğimi düşünüp müsaade istiyorum.

Vedalaşırken elimi sıkıca kavrayıp parmağımdaki yuvarlak kemikleri birbirine tokuşturuyor. Yüzümde belirecek herhangi bir acı ifadesi sohbeti başa döndürecek ve üniversite okuyan adamların ana kuzusu olduğunu duyacağım, çok iyi biliyorum. Acıyor da parmaklarım ama belli etmiyorum. Kulağıma eğilip "Bu anlattıklarımı üniversitede öğretmezler" diyor. "Doğrusun" deyip çıkıyorum. Hakan kalıyor. Yeni kurbanları için küçük bir toplantı yapacaklar, biliyorum.

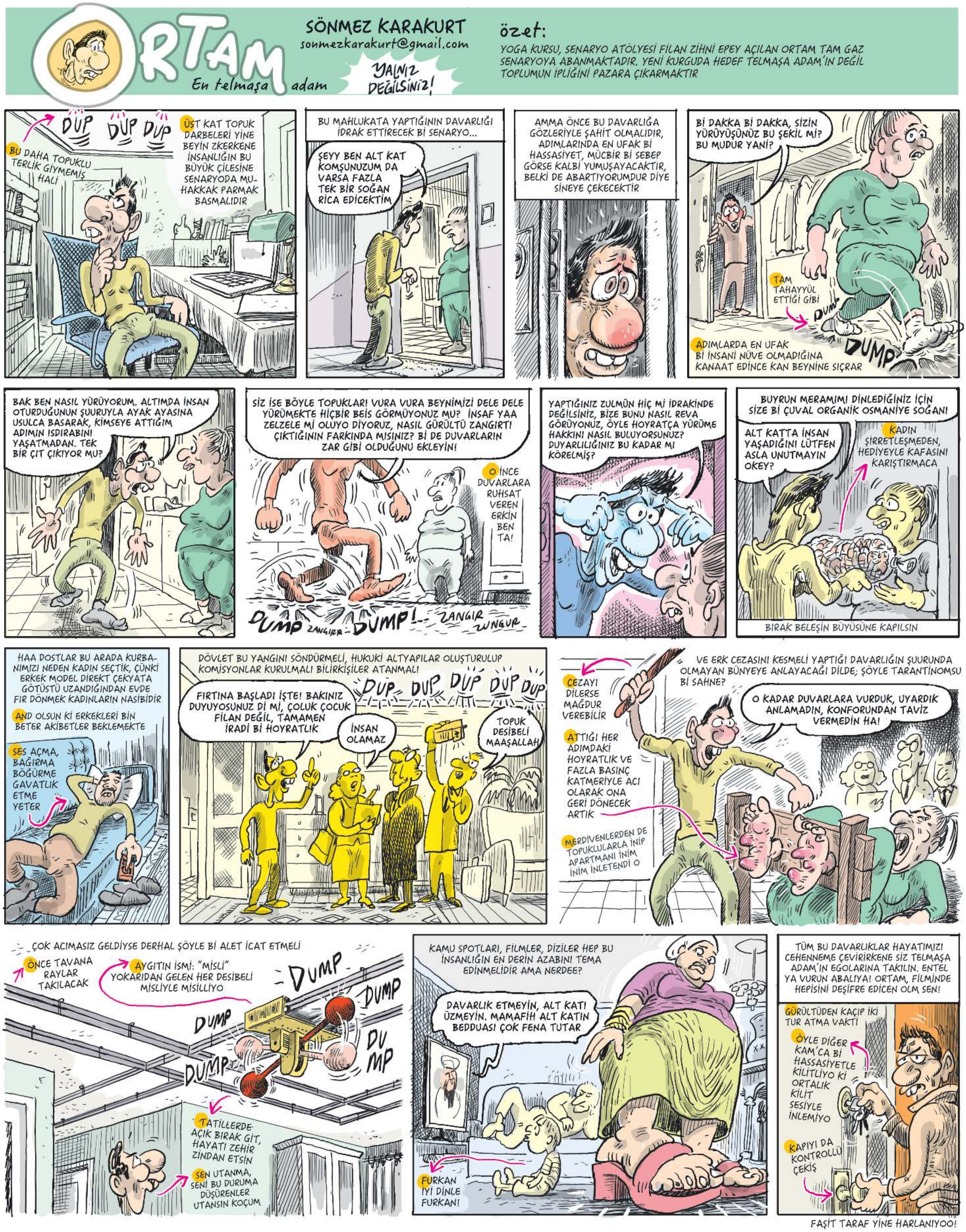
UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 19 Şubat 2020 | Sayı: 651

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 120 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
YOGA KURSU, SENARYO ATÖLYESİ FİLAN ZİHNİ EPEY AÇILAN ORTAM TAM GAZ SENARYOYA ABANMAKTADIR. YENİ KURGUDA HEDEF TELMAŞA ADAM'IN DEĞİL TOPLUMUN İPLİĞİNİ PAZARA ÇIKARMAKTIR
DÜP DÜP DÜP
BU DAHA TOPUKLU TERLİK GİYMEMİŞ HALİ
ÜST KAT TOPUK DARBELERİ YİNE BEYİN ZKERKENE İNSANLIĞIN BU BÜYÜK ÇİLESİNE SENARYODA MUHAKKAK PARMAK BASMALIDIR
BU MAHLUKATA YAPTIĞININ DAVARLIĞI İDRAK ETTİRECEK Bİ SENARYO...
ŞEYY BEN ALT KAT KOMŞUNUZUM DA VARSA FAZLA TEK BİR SOĞAN RİCA EDİCEKTİM
AMMA ÖNCE BU DAVARLIĞA GÖZLERİYLE ŞAHİT OLMALIDIR, ADIMLARINDA EN UFAK Bİ HASSASİYET, MÜCBİR Bİ SEBEP GÖRSE KALBİ YUMUŞAYACAKTIR, BELKİ DE ABARTIYORUMDUR DİYE SİNEYE ÇEKECEKTİR
Bİ DAKKA Bİ DAKKA, SİZİN YÜRÜYÜŞÜNÜZ BU ŞEKİL Mİ? BU MUDUR YANİ?
TAM TAHAYYÜL ETTİĞİ GİBİ
DUMP
DUMP
ADIMLARDA EN UFAK Bİ İNSANİ NÜVE OLMADIĞINA KANAAT EDİNCE KAN BEYNİNE SIÇRAR
BAK BEN NASIL YÜRÜYORUM. ALTIMDA İNSAN OTURDUĞUNUN ŞUURUYLA AYAK AYASINA USULCA BASARAK, KİMSEYE ATTIĞIM ADIMIN ISDIRABINI YAŞATMADAN. TEK BİR ÇIT ÇIKIYOR MU?
SİZ İSE BÖYLE TOPUKLARI VURA VURA BEYNİMİZİ DELE DELE YÜRÜMEKTE HİÇBİR BEİS GÖRMÜYONUZ MU? İNSAF YAA ZELZELE Mİ OLUYO DİYORUZ, NASIL GÜRÜLTÜ ZANGIRT! ÇIKTIĞININ FARKINDA MISINIZ? Bİ DE DUVARLARIN ZAR GİBİ OLDUĞUNU EKLEYİN!
O İNCE DUVARLARA RUHSAT VEREN ERKİN BEN TA!
DUMP ZANGIRR-DUMP!-- ZANGIR ZUNGUR
YAPTIĞINIZ ZULMÜN HİÇ Mİ İDRAKİNDE DEĞİLSİNİZ, BİZE BUNU NASIL REVA GÖRÜYONUZ, ÖYLE HOYRATÇA YÜRÜME HAKKINI NASIL BULUYORSUNUZ? DUYARLILIĞINIZ BU KADAR MI KÖRELMİŞ?
BUYRUN MERAMIMI DİNLEDİĞİNİZ İÇİN SİZE Bİ ÇUVAL ORGANİK OSMANİYE SOĞANI
ALT KATTA İNSAN YAŞADIĞINI LÜTFEN ASLA UNUTMAYIN OKEY?
KADIN ŞİRRETLEŞMEDEN, HEDİYEYLE KAFASINI KARIŞTIRMACA
BIRAK BELEŞİN BÜYÜSÜNE KAPILSIN
HAA DOSTLAR BU ARADA KURBANIMIZI NEDEN KADIN SEÇTİK, ÇÜNKİ ERKEK MODEL DİREKT ÇEKYATA GÖTÜSTÜ UZANDIĞINDAN EVDE FIR DÖNMEK KADINLARIN NASİBİDİR
AND OLSUN Kİ ERKEKLERİ BİN BETER AKİBETLER BEKLEMEKTE
SES AÇMA, BAĞIRMA BÖĞÜRME GAVATLIK ETME YETER
DÖVLET BU YANGINI SÖNDÜRMELİ, HUKUKİ ALTYAPILAR OLUŞTURULUP KOMİSYONLAR KURULMALI BİLİRKİŞİLER ATANMALI
DÜP DUP DÜP DÜP DUP
FIRTINA BAŞLADI İŞTE! BAKINIZ DUYUYOSUNUZ Dİ Mİ, ÇOLUK ÇOCUK FİLAN DEĞİL, TAMAMEN İRADİ Bİ HOYRATLIK
İNSAN OLAMAZ
TOPUK DESİBELİ MAAŞALLAH
VE ERK CEZASINI KESMELİ YAPTIĞI DAVARLIĞIN ŞUURUNDA OLMAYAN BÜNYEYE ANLAYACAĞI DİLDE; ŞÖYLE TARANTİNOMSU Bİ SAHNE?
CEZAYI DİLERSE MAĞDUR VEREBİLİR
ATTIĞI HER ADIMDAKİ HOYRATLIK VE FAZLA BASINÇ KATMERİYLE ACI OLARAK ONA GERİ DÖNECEK ARTIK
MERDİVENLERDEN DE TOPUKLULARLA İNİP APARTMANI İNİM İNİM İNLETENDİ O
O KADAR DUVARLARA VURDUK, UYARDIK ANLAMADIN, KONFORUNDAN TAVİZ VERMEDİN HA!
ÇOK ACIMASIZ GELDİYSE DERHAL ŞÖYLE Bİ ALET İCAT ETMELİ
ÖNCE TAVANA RAYLAR TAKILACAK
AYGITIN İSMİ: "MİSLİ" YOKARIDAN GELEN HER DESİBELİ MİSLİYLE MİSİLLİYO
DUMP
DUMP
DUMP
DUMP
DUMP
TATİLLERDE AÇIK BIRAK GİT, HAYATI ZEHİR ZİNDAN ETSİN
SEN UTANMA, SENİ BU DURUMA DÜŞÜRENLER UTANSIN KOÇUM
KAMU SPOTLARI, FİLMLER, DİZİLER HEP BU İNSANLIĞIN EN DERİN AZABINI TEMA EDİNMELİDİR AMA NERDEE?
DAVARLIK ETMEYİN, ALT KATI ÜZMEYİN. MAMAFİH ALT KATIN BEDDUASI ÇOK FENA TUTAR
FURKAN İYİ DİNLE FURKAN!
TÜM BU DAVARLIKLAR HAYATIMIZI CEHENNEME ÇEVİRİRKENE SİZ TELMAŞA ADAM'IN EGOLARINA TAKILIN. ENTEL YA VURUN ABALIYA! ORTAM, FİLMİNDE HEPİSİNİ DEŞİFRE EDİCEN OLM SEN!
GÜRÜLTÜDEN KAÇIP İKİ TUR ATMA VAKTİ
ÖYLE DİĞER KAM'CA Bİ HASSASİYETLE KİLİTLİYO Kİ ORTALIK KİLİT SESİYLE İNLEMİYO
KAPIYI DA KONTROLLÜ ÇEKİŞ
FAŞİT TARAF YİNE HARLANIYOO!